

Halmos Antal

Vádirataim:

I. Vádirat az USA ellen!

II. Vádirat a kommunizmus ellen!

III. Vádirat a vallások és egyházak ellen!

IV. Vádirat az emberi ostobaság ellen!

Budapest, 2018

Halmos Antal

Vádirat az USA ellen!

**Jelen könyvet, illetve annak részeit a szerző előzetes írásos engedélye nélkül
tilos reprodukálni, adatrögzítő rendszerben tárolni, bármilyen formában,
vagy eszközzel – elektronikus, vagy más módon közölni!**

**Szerkesztette és a borítót készítette:
Lónyai Péter**

(A szerző köszönete a szép munkáért)

I. Vádirat az USA ellen!

Tartalomjegyzék

- Előszó**
- I. Terror-bombázások a II. világháború záró szakaszában**
- II. Hirosima és Nagaszaki**
- III. A vad fegyverkezés megindítása: Eisenhower igazsága
A Marshall-terv**
- IV. A koreai háború: az első kommunizmus elleni vérontás**
- V. Vietnam: a második kommunizmus elleni terrorháború**
- VI. A vietnami háború kiterjesztése pokoli bombázásokkal:
Laosz és Kambodzsa**
- VII. A korszak háborús bűnösei:**
 - Harry S. Truman
 - Douglas MacArthur
 - Lyndon Johnson
 - Robert McNamara
 - Richard Nixon, az iszákos héja
 - Henry Kissinger: „Mindenre, ami mozog!”
 - John Foster Dulles
- VIII. A hidegháború szakaszai**
 - Churchill
 - A szuezi válság és a magyar forradalom, 1956
 - Berlin 2x: a blokád, majd a fal felépítése
 - A kubai krízis, J. F. Kennedy és Hruscsov
- IX. A Szovjetunió (európai) csatlósainak leszakítása és nyomorba döntése**
- X. A Szovjetunió összeomlása után**
- XI. 9/11 leleplez: az iszlám elleni háborúra kész volt a világcsendőr
szuperhatalom**
- XII. Gazdasági előnyök és bukások, gazdasági terror:**
 - 1. A \$ abszolút uralma, és megrendülése (Kína, EUR, bitcoin)
 - 2. Az embargó
 - 3. Válságok legfőbb forrása
- XIII. A NATO**
- XIV. A globális terror koncepciójának alkotói, az új háborús bűnösök**
 - George W. Bush
 - Dick Cheney
 - Donald Rumsfeld
 - Paul Wolfowitz
 - John Negroponte
 - David Petraeus
 - Barack Obama
 - Brzeziński
 - Tony Blair, az egyik főgonosz

- XV. A terrorellenes terrorháborúk:**
Afganisztán
Irak
- XVI. Az Arab Tavasz**
Tunézia
Egyiptom
Szíria
Líbia
Jemen
A rendszer-(gengszter)változásokról általában
- XVII. Oroszország falhoz szorítása**
- XVIII. A legújabb fegyverkezési ráadás és fegyverei**
- XIX. Az új fenyegetések:**
Észak-Korea
Irán
Kína
- XX. És az új hatalmasok, csupa szupergazdag és héja**
A vezér arcképe: Donald Trump
- XXI. Az USA szövetségesei**
NATO és a volt gyarmattartók
Izrael – 2. sz. világháborús veszély
Szaúd-Arábia
- XXII. Amerikaiak Amerika-jövőképe**
A lakosság gazdasági helyzete
- XXIII. A kapitalizmusról tömören**
- XXIV. Zárszó**

Előszó

Több könyvet írtam az USA-ról, a kapitalizmus ottani végletes és végzetes elfajulásáról, Amerika világcsendőri szerepéről, mindenki és mindenek feletti helyzetének kialakításáról. Több írásomban foglalkoztam az elnökségért folyó legutóbbi versennyel, azzal, hogy akármelyik elnökjelölt is nyeri el a világ trónjával egyenértékű posztot, a háború veszélye növekedni fog. Trump trónra kerülése újabb elemzésekre késztetett, szakértőket idézve figyelmeztettem a riasztó tényre, miszerint a világtörténelem egyik legveszélyesebb kalandora került a legnagyobb gazdasági, és legerősebb katonai hatalom élére. Amikor aztán arról értesültem, hogy katonai vezetőktől azt kérdezi, „ha egyszer van ‘nuke’-unk, miért nem használjuk”, a hideg futott végig a hátamon, és úgy döntöttem, összefoglalom az USA világuralmi erőfeszítéseiről, észbontó fegyverkezéséről, ingatag gazdasági-katonai politikájáról rendelkezésemre álló képet, megírom a „Vádirat az USA ellen” könyvem.

Utalok arra az elkeserítő tényre, hogy közeledik a 83. születésnapom. A napokban morfondírozgattam azon, hogy mind feltűnőbb a sietség, amivel a könyveimet írom (és egyéb ügyeimet intézem). Egyszerű képet rajzolt fel az agyam: kötőtpályán haladok a célom felé, ami elérhetetlen ugyan, de velem szemben robog a halálexpressz, előbb kell elérnem a messzi ponthoz, különben maga alá darálja a dübörgő vég.

Büszkén szoktam emlegetni, hogy mióta Kindle-olvasóval leptem meg magam, hatvannál több – főként amerikai gondolkodók tollából született – angol könyvet olvastam el a kapitalizmusról és annak eme szörnyéről. Nem beszélek a felsorolhatatlan egyéb forrásról, neves amerikai weblapokról, angol nyelvű sajtótermékekről, szakfolyóiratokról. Akkora hátér, hogy képtelenség a teljesen szakszerű hivatkozás (ha 2018-ban útjára akarom bocsájtani a könyvem). Azt a széleskörű gyakorlatot igyekszem követni, hogy a fejezetek végén sorolom fel a fontosabb forrásokat. A Magyar Elektronikus Könyvtárban grátisz elérhető könyveimet az ABC nyomtatott nagybetűivel jelölöm az irodalomban, a teljes címek helyett néha szögletes zárójelben csak a betűkkel utalok rájuk.

Igyekszem minél egyszerűbb nyelven szólni Önökhöz, kedves olvasók, nehogy unalmassá váljon az írás.

Összefoglaló mű van születőben, ezért sokat fogok idézni magamtól, nézzék el, kérem. Felesleges erőfeszítés lenne a már egyszer meggyúrt anyagot újra gyúrni, vagy akár átfesteni. Talán másként is fogalmazhatok: mozaik jelleget kaphat ez az írás, annyira rendelkezésre állnak a témáról általam megfogalmazott részletek akár a könyveimben, akár blogjaimban, akár Facebook-bejegyzéseimben.

*

Édes istenem, kivételesen a tartalomjegyzékkel kezdtem, és megmutattam szerkesztő jóbarátomnak, aki azonnal összeesküvés elmélettel vádolt (9/11). Remélem, a munka során ő is, majd minden olvasó megérti, hogy szigorúan a tényekhez ragaszkodom, és csak olyan forrásokhoz folyamodom, amelyek hihetősége megalapozott (ha másként nem, az én nyolc évtizedem tapasztalataival).

Az USA ma, sajnos ilyen, az egész világ sorsa tőlük, aktuális vezetőiktől függ. Le kell rántani a leplet róluk, akár tetszik, akár nem.

Soha korábban nem alkalmazott módszerrel fogom áttekinthetővé tenni a szörny születésének és fejlődésének a folyamatát: a legfontosabb mondatokat, részleteket pirossal aláfestem, és a bennük olvasható fontokat fehérre festem át! **Így!**

Végül előre szaladok: megjegyzést fűzök a II. kötethez, a kommunizmus elleni vádiratomhoz. Borzasztó korszak volt az is, de mindig megelőzte a tőke képviselőjében fellépő Nyugat, az USA vezetésével. Remélem, amit én most tisztán látok, tisztává tudom tenni olvasóim számára is.

I. Terror-bombázások a II. világháború záró szakaszában

A közelmúltig – pár évvel ezelőttig – Hirosimánál kezdődött számomra az amerikai terror. Először csak meglepődtem a híren, hogy hónapokkal előbb elkezdődött – a II. világháború mindenki által csodált hőse, Churchill kezdeményezésével – a német, majd japán városok terror-bombázása, majd elkezdtem tanulmányozni a kérdést. Könnyen odavetheti akárki, hogy egyrészt a németek kezdték, másrészt gyorsítani kellett a háború befejezését, ezzel is.

Ami kitárulkozott számomra, az megrendítő volt.

Igaz, ami igaz: a II. világháborúban a németek kezdték el a „lakosság megfélemlítését”, London, majd Coventry terror-bombázásával. Olyan bombázásokkal, amelyek célja a *polgári lakosság* megfélemlítése volt. Ez a szándék vezette a náci Németországot, amikor von Braun, a zseni megalkotta a V-1 szárnyas bombát, majd a V-2 vezérelhető ballisztikus rakétát, és bevetették ezeket *lakossági célpontokra*. Egyik se bizonyult tökéletes pusztító fegyvernek, a hatásuk mégis borzasztó volt. London rettegett, jelentős területei romokban hevertek. A lakosság terrorizálása sikerrel járt, valószínű, hogy Churchill kiváló kommunikációs képességeinek, és a romoknál rendszeres megjelenésének köszönhető, hogy nem tört ki általános pánik.

Coventry-t a Luftwaffe hagyományos bombázókkal, Heinkel He-111-esekkel porig bombázta. A város központja megsemmisült.

Bemutatok itt egy videoklipet az embertelen pusztításról:

http://indavideo.hu/video/Coventry_Blitz_in_colour_1940

Coventry a bombázás utáni reggelen.

Az Index szerint¹ ez a bombázás annyira súlyos volt, hogy Göbbels új igét alkotott és használt:

„**Coentriren**. Nem más, mint Joseph Göbbels, a náci Németország propaganda-minisztere alkotta meg ezt a szót azután, hogy 515 német bombázó 12 órán át támadta az akkor 210 ezer lakosú várost. A középkori városmag a Szent Mihály-székesegyházzal együtt szinte teljesen megsemmisült, de az egész városban alig volt olyan épület, ami ne szenvedett volna kisebb-nagyobb kárt.

A támadásban és az azt követő tűzvészben 568 ember vesztette életét. A világtörténelemben addig nem sok ilyen, úgynevezett **stratégiai bombázás** zajlott, mint Coventryben. A

stratégiai bombázás célja az ellenség infrastruktúrájának, iparának, vasútjának, légierővel való megsemmisítése, *egyben a civil létesítmények támadása, az emberek megfélemlítése, demoralizálása, meggyilkolása.*” (Kiemelés tőlem)

Miért emelem ki a mondat második felét? Mert már Coventrynél se mellékes cél volt a civilek gyilkolása – zavaró az *egyben* –, nem beszélve a megelőző (Spanyolországi polgárháború, Jaén és Guernica) emberirtásról.

Mielőtt mélyebbre hatolnánk a borzalmakban, elmesélem a saját élményem.[G]

Idézet:

„Jómagam átéltem a II. világháború egyik legnagyobb magyarországi szőnyegbombázását. Ez a szó is az angol-amerikai bombázások egyik jellegzetességére utal: több száz légi-erőd olyan „katonás rendbe” sorakozott a célpont felett, aminek eredményeként a ledobott bombák krátereit, illetve a születő romok összefüggő szőnyeget alkottak.

Pokoli volt, leírási kísérleteim talán visszaadnak valamit a rettenetből. De nincs például film, az emberiség még nem jutott el addig a technikáig, amelyik ki tudná emelni ezt a borzalmat a valóságból úgy, hogy a bemutatása valamit is komolyan érzékeltessen a borzalom nagyságrendjéből.

És ez a szőnyegbombázás, amit Drezda és Tokió megismeréséig felülmúlhatatlan borzalomként hordtam a lelkemben, csöppnyi semmiség a napalmmal, petróleum-zselével végrehajtott tűzviharokhoz képest. Csupán csak szőnyegbombázás volt. Célpontul sem a civil lakosság szolgált, mert egyértelműen a keletebben harcoló német-magyar haderők ellátását szolgáló csomóponti vasútállomás megsemmisítése volt a cél. A polgári lakosság – mintegy 250 halott, a sebesültek között nagyobbik bátyám, Lackó – ezúttal „járulékos veszteség” volt. Igaz, határtalan aljasság is párosult a katonai jellegű akcióhoz: a vezérgépről az akkori magyar rádió hullámhosszán bemondták, hogy „Várad, Várad, légiveszély elmúlt”, hogy kicsalogassák a pincékből, óvóhelyekről az embereket. Szerencsére a város LÉGÓ-parancsnoka nem fújta le a légiriadót, várt a „forró drótra”. Így is sokan előjöttek, szaporítva az áldozatok számát.

Két emlékezés:

A csendről elmélkedve írtam: „Szőnyegbombázás... Tényleg, hiszen az is csendbe fulladt... Iszonyatos volt a dübörgés, nem hallottuk egymás sikolyát, csak a tátogó szájak bámultak egymásra... Hiszen ez is csend! Ki emlékszik másra, a mérhetetlen decibelek átsimultak tátogó jajba, egymást el nem érő csendbe...”

Majd mesébe burkolva:

„miért hallottam előbb a gépek a légi gépek ütemes zúgását akár zene lehetett volna zumm-zummzumm-zumm mind közelebb mind hangosabban csak aztán robbant szét a világ dőltek össze a hangok fröcsögtek szét a hallhatatlan sikolyok nem láttam testeket csak arcokat tátogó szájakat kiült a halálfélelem az arcokra nagyra nőttek a szemek két nagy lény öt kicsi kinyúlt karok kapaszkodtak a semmibe most repülünk el fel a magasba mi ez így működik a pokol a fal inog hintázik a hátamon talán tengerré vált a világ hirtelen csend és újra a zene zumm-zumm-zumm-zumm távolodva elhalkulva látom a testeket látom a megrökönyödést a döbbenetet a két nagyobb feláll az ajtó megmaradt az ajtó rohannak ki miért rohannak hiszen nincs vége nem lehet még vége igen persze kiáltják lackó hiányzik tejért ment megyünk mi is ki az utcára az egyik nagy megy le az utcán a másik dülöngél mintha lebegne a fű fölött odalent pusztulás füstölő romok füst s romok ott álltam én is és mintha elégtém volna belém omlott az egész világ csak néztem néztem füst beomlott falak ölelkezik odalent füst s korom és por még mindig por ég a világ megjelennek ketten a fordulóban a kisfiú feje be van kötve anyja lép egyet feléje és bele esik az árokba élünk élnek mindnyájan csak a világ foszlik foszlik semmi semmi”

Idézet vége

Térjünk át az angol-amerikai terrorbombázásokra, amelyekkel egyértelműen nem katonai, hadászati célokat, hanem kifejezetten polgáriakat támadtak. Egyetlen céljuk a civil lakosság megfélemlítése volt. És gyilkolás, pokoli módszerekkel és eszközökkel végrehajtott tömegmészárlás volt!

Fel kell figyelni a számszerű különbségekre: míg a német-japán terrorbombázások áldozatainak száma ezer alatti, vagy azt alig meghaladó, addig mind Drezdában, mind Tokióban százezrek haltak kínhalált.

Drezdát is mesébe öltöztettem korábban:[G]^{2,3}

Idézet:

„sötét éjjel van alul vörös felhők a magasban a csillagok a felhők között meg-megvillannak a szárnyakon annyi gépmadár lepi el az eget időnként nem látszanak a csillagok csak a tükröződésük a madarakon ugyanazok a képek vannak a testükön mint azokon ott ahol Maitreya-val találkoztam kék körben piros pötty hullanak belőlük nagy tárgyak lenn a földön dübörögnek házak falak omlanak lángok villannak ég az ég is egyenesen repülnek tovább eltűnnek

nézem az eget minden vibráló vörös a felhők alján talán itt is vége nem újra zümmögő hangok és széles sávba rendeződve megjelennek a vasmadarak ugyanolyanok mint voltak de most kevesebben vannak így is nagyon sok eltakarják az eget és jesszusom miket dobna le hiszen már tombol a tűz a város felett kavarognak a lángok nőnek nőnek és amik hullanak az égből azok azonnal újabb fáklyákat lobbantanak a fáklyák pörögnek mint a kocsikerekek egyesülnek emelkednek talán magasabbra mint ahol a vasmadarak repültek maitreya ez igazán pokol mormogom a mantrát ami kővé keményít valóban gurulok a tűz felé de megrémülök csápos lények már tudom emberek is repülnek a lángokban eltűnnek

páran kidobódnak a keringő fáklyákból messze érnek földet körém is potyognak nincs arcuk a csápjaik rövidek szinte csak oszlopok sok a folyóba esik vagy ugrik lángolva de a víz csak a lángot fújja le róluk izzik rajtuk a bőr nem tudok közelebb gurulni nagy erő kezd a tűz felé húzni alig tudok ellenállni és a hőség a sziklatestemet is égeti el innen kérem újra a szárnyam felröppenek onnan bámulom a poklot ijedten távolodok nagyon messziről is óriási fénnel világít és a füst megint a füst olyan magasra emelkedik hogy nem is látom a csúcsát

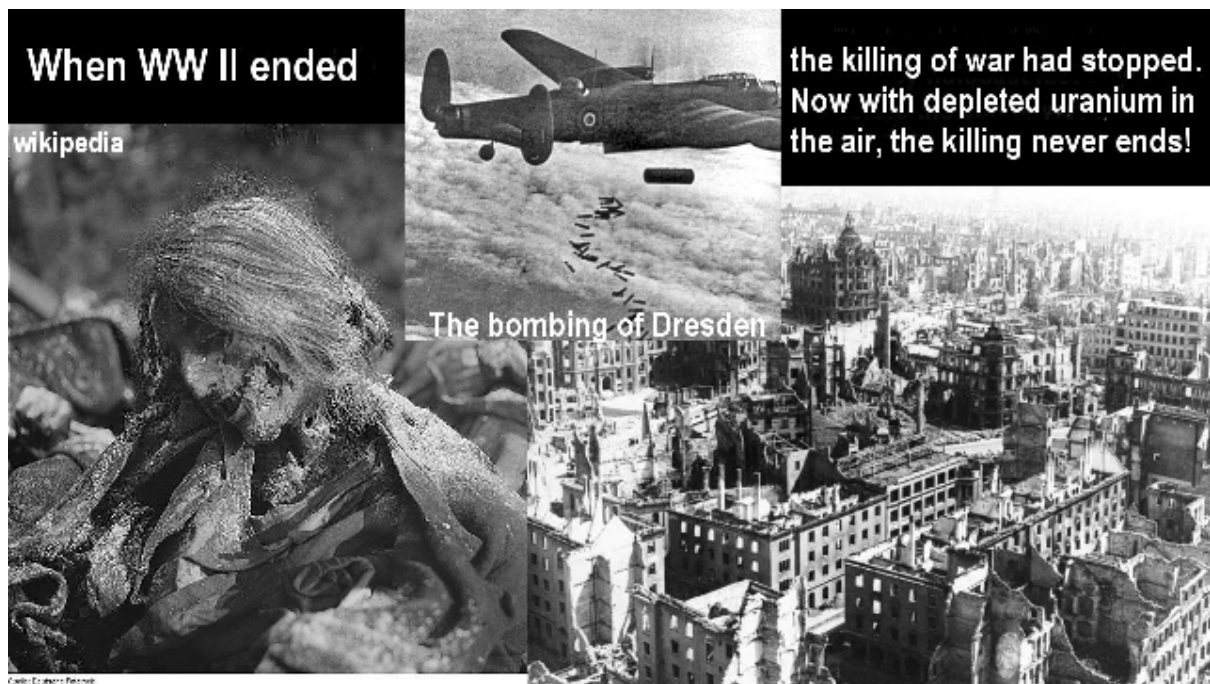
bokrok közé fészkelem magam megpróbálok aludni sikerül keveset zümmögésre ébredek reggel új vasmadarak jelennek meg az égen más a formájuk is a rajz is most fehér csillag annyian vannak mint tegnap a második hullám ezek is eltakarják az eget és újra olyan valamiket szórnak a tombolva égő városra mint a tegnapi második vasmadarak ahogy becsapódnak a földre nagy lángokat tűzcsóvákat szórnak maguk körül⁽¹⁾ vadásznak a még nem égő házakra és a folyó partján menekülőkre a csodákra akik még élnek kisebb vasmadarak mélyre repülnek sorozatos csattanások és nagyobb robajok szerte repülnek csápok asszonyok gyerekekkel az egyik gyerek feje elrepül az anyja karjából⁽²⁾ az anya is elterül

Maitreya hol vagy? Nem bírom tovább. Belátok a vasmadarak ablakán. Van, aki koncentrálni, de van, aki vigyorog. Vigyorog és mutogat lefelé. És mi lóg ott az ablak közepén? Kereszt. Mint a csőröm, olyan hosszú, arany színű és olyan test van rajta, mint az embereké, akiket gyilkolnak. Leng, lengedez. Jé, ugyanilyen kereszt van a torony csúcsán. Gyönyörű torony, csak fekete a sok füsttől. Leszálllok, hátha bejutok a toronyba?

megint fehér csillagos vasmadarak közelednek zumm-zumm-zumm hatalmasak mint a tegnapiak és szórják szórják a földön rögtön lággá váló dobozokat⁽³⁾ már nem mozog senki nem mozog semmi tombolnak a lángok jaj most megbillen a torony pont úgy dől az oldalára mint az emberek amikor sikoltva rognak össze nincs por a lángok mindent elnyelnek a kereszt egyben marad féloldalasán fekszik rá a törmelésekre mi történik ilyenkor a lélekkel ami rajta szokott lenni rajta volt a vasmadár keresztjén

A templom felől emberi alak bontakozik ki a füstből. Az örömöm határtalan: hiszen ez Maitreya. Most valamit tart a bal kezében. Mintha nézné is, az arca közelébe emelve. Kis golyócska, de aranyszínű és fátyolos fény veszi körül. Maitreya, nagyon vártalak. Imádkoztam is hozzád, mintha isten lennél, hogy mentsd meg ezt a világot. Ments meg benne engem is. Nem élem túl ezt a szörnyűséget! Már az arcom is torzulni érzem. Gyűlölöm őket. A gyűlölet torzít? Nyugodj meg. – mondja ő, és megsimogatja a fejemet. Ez csak egy csöpp az erőszak tengerében. **Itt csak háromszázezer ember pusztult el három nap alatt⁽⁴⁾.**”

Idézet vége

A drezdai pokol

Kattints duplán a képre és várj!
[De, ha mégsem indulna, innen letölthető.](#)

Mielőtt elvi megfontolásokra térnék, vessünk egy pillantást további számszerű adatokra. A II. világháború áldozatainak a számát sohasem fogják tudni megállapítani. Az 50-70 millió körüli tapogatózás szerintem alulkalkulált. Ha csak a Szovjetunió számaival vesszük górcső alá, szembevetve a lakosság körében általánosan kezelt 50 millió, és a hivatalosan beismert 28 millió közötti különbség. Magyarország esetében talán még felháborítóbb a Honvédelmi Minisztérium honlapján⁴ szereplő 580 ezer fő, és az Ungváry Krisztián történész tényfeltáró megállapításai szerinti közel egymillió fő közötti eltérés. Az utóbbi szám közel esik az általam számított egymillióhoz. A HM lapja egyébként teljesen zavaros, ha összeadjuk az ott szereplő 22-25 millió katonai és 40-52 civil áldozatot (= 62-77 millió), messze magasabb értékeket kapunk az ugyanott szereplő 50-70 millió összesnél. A magyar áldozatokra vonatkozó adat egyszerűen hamis, ez a nagyságrend a hatékony magyar segítséggel megölt zsidó magyarokra vonatkozik. A számot nevezhetjük akár holokauszt-hamisításnak is.

Számunkra most a legfontosabb az amerikai áldozatok száma. Több forrás egybevágó adata is 420 000 főt ad meg. Erre a számra később is fogok hivatkozni. Most csak egyetlen összehasonlítást végezzünk el. Ehhez próbáljuk megállapítani a két legnagyobb ismert brit-amerikai terrorbombázás áldozatainak a számát. Lehetetlen feladat. Csak a tévedés nagyságrendje lehet a kérdés. Nem tévedhetünk azonban nagyot, ha a drezdai pokol áldozatainak a számát 150-200 000 közé tesszük, a tokióit pedig – mivel egyetlen hivatalosnak tekinthető adat szól 130 000-ről, több viszont 100 000-ről – 100 000 főként kezeljük. Az utóbbinak nagyon ellentmond, hogy az angol Wikipedia-lap ezt a terrorbombázást tekinti a világtörténelem *legpusztítóbb* bombatámadásának:

„On the night of 9–10 March 1945, **Operation Meetinghouse** was conducted and is regarded as the *single most destructive bombing raid in human history* 16 square miles (41 km²) of central Tokyo were annihilated, over 1 million were made homeless with an estimated 100,000 civilian deaths. The Japanese later called this event *Night of the Black Snow*.” (Kiemelés, illetve annak módosítása tőlem.)⁵

Más hátborzongató megfogalmazás szerint „Az ember-mészárlás olyan nagy volt, hogy a feldobódott vérvörös köd és az égő hús szaga rosszullétet okozott a bombázó pilótáknak, arra kényszerítve őket, hogy oxigén maszkot vegyenek fel, elkerülendő a hányást.”⁶

Angolul tudók figyelmébe ajánlom a BBC visszaemlékezését a 70. évforduló alkalmából.⁷

Tokió, ugyanabba a mesémbe szöve:

Idézet:

„Ahogy Maitreya mondta, messziről megláttam az új tűzvihart. Még messze volt, nagyon messze, amikor már kivilágosodott az éji horizont. Nagy víz hullámozott előtte. Hol vagyok, nem látom, nem ismerem, merre tombol ez a hatalmas tűz? Lejjebb libbenek, lopakodok a tűz felé. Nincs testem, nem éget, egész közel jutok. Nagy város ég, már csak kőoszlopokat, magas épületeket látok kibukkanni néha a tűznyelvek közül. Recsegve-ropogva égnek faépítmények, gerendákat látok, keringve égő függönyöket. Ki-kirohan a tűzből lángoló ruhájú, égő hajú emberi alak, hentereg, visít. Ott egy patak, van, aki beveti magát a vízbe, de abban is izzik, mint a szerencsétlen drezdaiak. Jé, egy kis alak, gyermek lehet, hengeredik, elalszik a ruhájának tüze, bebújik egy híd alá. Hallom, amit gondol, ami kibukik a letompult, sokkolt agyából:

istenem ez a pokol mit vétettem ellened irtózat láttam apát és anyát az öcsikémet égni rájuk omlott a házunk jaj mit tegyek engeddd hogy visszamenjek ne szítsd tovább a tüzet jaj egymásra másznak az emberek halomban égnek együtt akárha ház lennének az öcsém is ilyen fekete cafatokra szakadt mint amilyen kezek fejek ide gurulnak a folyópartra és mik úsznak a folyóban izzó testek apáé anyáé is ott úszik talán pokolba kergetteél istenem ez nem valódi világ ahol eddig éltem^{8,9}

Nem bírom tovább nézni, hallgatni. Meg kell keresnem Maitreyát. Azt mondta, erdőszélen fog várni. Maradt itt erdő? Fellibbenek újra magasba és távolodok a pokoli infernótól. Igen, látom az erdőt. De hogy fog felismerni Maitreya? Már szólít is. Nem lát, mégis szólít. Talán mégis isten, csak álruhát visel? És nem jelenik meg mindenkinek. Pihenj le mellém – kéri. Szörnyű, amit láttunk. Határtalan az emberi gyűlölet. Még az is felmerül az agyamban, hogy ez a gyűlölet bele van oltva az emberekbe. Másként hogy lehetne, hogy ilyen tudatosan alkalmazzák a gyilkolási technikákat? Hamburg még csak csuklógyakorlat volt, Drezda bombázásakor viszont már tudatosan keresték a könnyen-gyorsan éghető körzeteket, és a gyújtóbombákkal is kísérleteztek. Egyetlen pilóta kérdezte meg a parancsok hallatán: Tudják Önök, milyen csodás, és kulturális kincsekben gazdag Drezda? Ami itt, a japán Tokiónál most zajlik, az teljesen embertelen, minden humán gondolatot meggyalázó akció. Képzeld, ezzel a 300 gépmadárral még azt is megvárták, hogy felhőtlen erősszeles legyen az éjszaka és akkor dobtak le félmillió napalm- és petróleum-zselé bombát. Arra is ügyeltek, hogy a legsűrűbben lakott és jól égő házakat gyűjtsák lángra. Most már nem az angolok a főszereplők, hanem az amerikaiak. Gondolom láttad a fehér csillagokat a gépeken? A fél város ég. Százezer ember már elégett, egymillió megsebesült, még egymillió fedél nélkül maradt. Nem biztos, hogy érzékeled a számokat, hidd el nekem, iszonyatosak. Miért? Csak hogy bosszút álljanak a japán kegyetlenkedésekért? Igen, ennek a népnek a vezetői, parancsnokai is kegyetlenkedtek, ők is bombáztak, gyilkoltak. De miért kell tudatosan halomra ölni, minél nagyobb halomra, minél rettenetesebb halálnemet választva gyilkolni egyszerű emberek tömegét? Nem értem, nem értem! Gyere, menjünk tovább, lesz itt még öldöklés, nincs vége ennek a háborúnak. Amerikában valami szuper-bomba készül, hamarosan kipróbálják. Fussunk előre az időben. Nekem semmi, téged meg egy lélegzettel magamba szívlak, aztán elballagunk arra, ahol majd bevetik ezt a gyilkoló-szörnyet. Én megérezem, tudni fogom, hová kell mennünk.”

Idézet vége

Maitreya, a mesém kísérője

Folytatom az összehasonlítást. Az összesített szám: 250-300 000 civil áldozat. Ha lehántjuk erről a brit légierőt, amelyik Drezdában vezető szerepet játszott, akkor is százezret meghaladó számot kapunk. Tehát az USA összes II. világháborús – *katonai!* – áldozatainak cca. negyedét teszi ki két terrorbombázás amerikai részvétele *civil* áldozatainak száma.

És most elvinek keresztelt megfontolással fogom fárasztani Önöket. Tudom, hogy az ilyen résztörténetek kiemelését azonnal a mesterkéeltség vádja érheti. A háborúk története izzik az oda-vissza aljasságtól, a körítése sokszor borzalmasabb magánál a háborúnál. **A II. világháború legnagyobb háborús bűntette kétségtelenül a holokauszt,** amelynek során több millió embert öltek meg, többségében zsidókat. Martin Gilbert szerint a 7,3 milliós európai zsidóság 78%-át, vagyis körülbelül hatmillió embert végeztek ki. Sorolni lehetne a németek és japánok rémtetteit: Varsót, a szovjet városokat, Leningrádot, Sztálingrádot, a partizánokkal szembeni és azokhoz kapcsolódó kegyetlen eljárásokat, Nankingot, a japán fogolytáborokat... Lehetne sorolni a szövetséges Szovjetunió haláltáborait, a meghátráló katonák lepuffantását, a hazatérő hadifoglyok lágerekbe küldését. Igen, de most nem megszűnt államokat, rendszereket, lassan felszámoló ideológiákat akarok vizsgálni, hanem **a mai Amerika aljasságának forrásait vizsgálom.** És egyértelműnek látom, hogy **itt fordult a kocka.** A már gyakorlatilag győztes nagyhatalmak, Nagy-Britannia (de itt és most ez is mellékessé válik) és az USA új módszert vezetett be az ellenfél minél gyorsabb megsemmisítése érdekében: már nem védhető civil célpontok bombázását új fegyverekkel – napalm, petróleum-zselé, magnézium, termit, klorin-triflurid és fehér foszfor –, és új módszerekkel: a könnyen lángra gyújtható körzetek felmérése, kiválasztása, a kellően széles időjárás kivárása. **Pontosan tudta a két ország hadvezetése, hogy asszonyokat és gyermekeket fog gyilkolni,** mert a férfiak, a fiatalemberekig menően a frontokon harcolnak.

A ma példaképül állított Churchill kezdeményezett és tapsolt, Eisenhower betelerelte a helyi lakosokat a holokauszt-táborokba, hogy lássák, milyen borzalmakra képesek a vezetőik, közben legalábbis tudnia kellett, hogy nagyon összemérhető vandalizmus kibontakozásának a részese. **Itt született meg az új Amerika, amit végig fogunk kísérni.**

És a történelem számtalanszor bizonyította, hogy a bosszú, különösen, ha fegyverrel hajtják végre, csak az emelkedő spirál egyik íve tud lenni.

Tokiói hullahegyek a bombázás után.

Agyamat tágítandó, megnéztem, ki is ez a Jörg Friedrich, aki oly találóan jellemezte a bombázásokat. Osztrák (1944, akkor német) születésű történész, aki alapos részletességgel leírja az angolul „The Fire” címen kapható könyvben a szövetségesek II. világháborús rémbombázásait. Bizonytalankodtam, rábízam-e magam, ha egyszer osztrák-németként ír a Szövetségesekről. Nemleges döntésemet részben azért hoztam meg, mert körülötte keresgélve rátaláltam „szövetséges” szerzőre, [Richard Overy](#)-re, aki „The Bombers and the Bombed: Allied Air War Over Europe 1940-1945” (A bombázók és bombázottak: a Szövetségesek légi háborúja 1940-1945) könyvében minden biznnyal pártatlanul írja le a történeteket. E-könyvként nem kapható, januárban érkezik meg (most dec. 20-a van), addig elbajlódok ezzel a könyvvvel, lesz módom visszatérni az abban olvasottakkal.

Rendkívüli pontossággal meg is érkezett Overy könyve. Kolosszális munka! Majdnem azt írtam, hogy kolosszális bomba. A bombázások kitervelői, végrehajtói számára az lenne, ha emberek lennének, de ezek bizony állatok. Gyűlöletbomba állatok.

Nekem a könyv kevesebbet segített, mint amire számítottam. Apró részletekig menően lexikális beszámoló a történelem egyik legelszomorítóbb vonulatáról, de a terror csúcseményeiről kevesebbet mond, illetve csak nem ad bővebb tájékoztatást, mint akármilyen más források.

Tokióról nem mond többet egy mondatnál, egy adatnál, mert vizsgálatai csak a háború európai színterére terjednek ki. Ennyit tudni meg tőle (136. oldal): „...exceeded only by the 250 000 Japanese killed in the firebombing of Tokyo...”. Érdekesem múlja jó duplán felül a hivatalosan elismert 100-120 000 áldozatot. Dreznánál visszatérek ehhez a számhoz.

Az angol Bomber Command új parancsnoka 1942 február 22-től „Air Marshal Sir Arthur Harris”. A környezete „Bomber Harris”-nak, sőt sokan „Butcher Harris”-nak (bombázó, illetve hentes, mészáros, hóhér, tömeggyilkos) becézte, joggal. Vessük az agyunkba ezt a nevet: örült, gyűlölettől túlfűtött hadúr, borzasztó sok ember kínhalálának okozója. Becsmérlőleg beszélt a zsidókról és római katolikusokról egyaránt, ezzel alátámasztva az amerikaiakról alkotott lekezelő véleményét, miszerint felsőbbrendűnek, szuperhatékonnak képzelik magukat, lenézve másokat. Ebben persze sok igazság van, de a németekkel szemben az ellenséggel szembeni haragnál sokkal mélyebb gyűlöletet táplált: csak angol (tulajdonképpen francia eredetű) gúnynevüket, „Boche” használta. **Túlfűtött etnikai gyűlöletére jellemző, hogy többször kifejtette, annyi Boche-t kell megölnünk, amennyit csak tudunk.** 1942 áprilisában írta: „We have to kill a lot of Boche before we win this war.”

Érdemes ránézni a képére. A számunkra most példaképül állított Anglia egyik mintaképe. Azt állítja a történészek talán többsége, hogy az ember, személyiség szerepe minimális a történelem formálásában. Nagyon vitatható tétel! A II. világháború angol-amerikai szörny-bombázásait ez az ember szülte (Churchill erőteljes támogatásával). A koreai-háború bombázásaiért is egy ember tehető felelőssé, MacArthur – mint látni fogjuk később. A Hitler-Sztálin-Churchill-Truman-Kissinger sorba illeszthető alakok, a borzalom angyalai! **Harris 1943-44-ben követelte, hogy az Air Ministry egyértelműen tegye kötelességévé a „német nép” gyilkolását!** Akkoriban széles körben elfogadott vélemény volt, hogy az ellenség civil lakosságának irtása nem ítéendő el, de az általa bombázott németek – beleértve Dreznát – iránti közömbössége érthetetlen volt. Amikor életrajzírója, Andrew Boyle megkérdezte tőle, 1979-ben, mi táplálta a „németek iránti agresszív filozófiáját”, nem válaszolt.

Air Chief Marshal Sir Arthur Travers Harris, 24 April 1944

Folyamatos vitája volt saját feljebbvalóival, és az amerikai illetékesekkel is arról, a városok terrorbombázása hat-e erősebben az ellenség teljesítőképességére és moráljára, vagy a célzott támadások ipari létesítmények és infrastrukturális létesítmények ellen? Alapvetően ő került ki győztesen, az amerikaiak is társultak a terror-bombázásokhoz, de az USA légierje párhuzamosan folytatta a célzott bombázásokat is. Csak érdekességgént jegyzem meg, hogy a célzott támadások elsősorban repülőgép- és repülőgépmotorok (majd a V-t és V-2) üzemei, tengeralattjáró-gyárak, végül harmadsorban – számomra is meglepő módon – *csapágygyárak* ellen irányultak! Egyszerű tény: ahol gép van, oda csapágy is kell!

A tűz fergeteg módszer kidolgozása hajmeresztő! Hihetetlen – annyi rettenetes hír és tanulság után is – hogy egyetemek, tudományos kutatók is aktív részesei voltak a *minél több embert elpusztítani* tömeggyilkos technológia kidolgozásában. Tudósok vizsgálták az alkalmazandó szereket, azok leghatékonyabb keverékét, a szelek hatását, a német városok építőanyagainak, különösen a tetőszerkezetek, lépcsőházak anyagainak gyúlékonyságát, az épületek formai elemeinek az égésre gyakorolt hatását. Korábbi fotók, leírások, és friss légifelvételek mellett olyan szakértőket is bevontak a „munkába”, mint a „Bauhaus” mozgalom megalapítóját, [Walter Gropius](#)-t, aki a fasizmus elől Angliába menekült! Vizsgálták a bombák formáját, azok töltetétől (robbanó- vagy gyújtóbomba) függően alakították a test és vezérlapátok formáját, a bombák súlyát. Teszt-tereket alakítottak ki, ahol az építőanyagokat, bombákat variálták, tanulmányozták, hogy milyen tűz elég a forgatag alapjául, és milyen gyújtóbombák, azok milyen mennyisége szükséges a tűzvihar kialakításához. Kidolgozták – illetve talán helyesebb folyamatos javításról beszélni – a cél megtalálásának, a leggyúlékonyabb épületek megjelölésének módszereit, az alkalmazandó rárepülés-bombázás hullámainak optimális rendjét. Hátborzongató! Ne lepődjön meg, kedves olvasó, hogy meglepődök ezen, hiszen közismertek a háborúk borzalmai. Eddig viszont, a II. világháború második szakaszáig nem került sor civil lakosság, asszonyok, gyermekek, öregek módszeres, tömeges, minél kegyetlenebb irtása technológiájának kidolgozására. Igaza van mindenkinek, aki a Holokausztra és Sztálin ugyancsak módszeresen kegyetlen gulágjaira felhívja gyorsan a figyelmem. Két gondolatmenetem kell ellenvetnem (valószínű többször meg kell ismételni a továbbiakban): egyrészt a célom az amerikai kapitalizmus végtelen gazember volta kialakulásának tanulmányozása, megrajzolása, másrészt a ma példaképül állított országok kritikája emberiességi bűneik szempontjából.

Az első „kísérleti” városok sorba szedve, 1942:

Köln, május 30: 1 047 bombázógép, de „csak” 868 találta el a várost. 1 455 tonna bomba, kétharmada gyújtó, 800 tonna érte a várost. 3 330 épület dőlt romba, 7 908 rongálódott meg. 486 halott, 5 000 sebesült, 59 100 ember maradt fedél nélkül. Harris elégedetlen volt, nem sikerült *kisöpörni* a várost, ahogy tervezte.

Essen, június 1-2: Sikertelenség! 11 ház, 15 halott.

Bréma, június 25-26: 960 bombázó, 696 találta el a várost. 572 épület omlott össze, 85 halott.

Harris kénytelen volt felfüggeszteni az „1 000 bombázó” programját, mert a három akcióban 123 bombázót veszített, ami egyrészt a tartalékok kiképzését hátráltatta, másrészt felerősítette ismét a vitát, ezek a koncentrált támadások jó eredménnyel járnak-e? A távolkeleti és afrikai krízis-helyzetek miatt a bombázókat el akarták vonni az európai színterről. Folyamatban voltak a célpontok megtalálását és bombázását segítő eszközök, amik közül 1942-ben vezették be a Gere-t (angol humor? a ghee finomított indiai vaj, vallási szertartásokhoz szigorúan ezt használják), amit azonban a németek rövidesen sikerrel zavartak. További fejlesztések ellenére az 1942-es év nem hozta meg a *várt eredményeket*. A bombázásoknak 4 900 halottja volt, az elvesztett bombázók számát pedig 2 716-nak tartják, azaz minden két halottra egy gép jutott. A német haditermelés pedig több mint 50%-kal növekedett!

Akit érdekel az angol-amerikai katonai tervezés, tudományos értekezésként tanulmányozhatja a könyvet. Megismerkedhet az amerikai [Air Wars Planning Division](#) terveivel, amelyek közül az AWPD-42 vált a közös program egyik alapjául, amiből és az angolok sokszor nagyon eltérő terveiből kovácsolódott össze a Chief of Staff-ok Casablancán, 1943. január 14-24 között tartott konferenciáján a közös haditerv, amin helyet kapott a bombázások programja is. Kijelölték a legfontosabb bombázandó gazdasági ágakat, a konkrét célpontokat.

A közössé vált programot az angol Royal Air Force (a Bomber Command vezérlete alatt) és az amerikai Eight Air Force hajtotta végre. A munkamegosztás lényege két szempontot követett: az amerikaiak feladata volt az ipar-katonai célpontok nappali, az angoloké a nagyvárosok éjszakai bombázása. Az Esseniesítendő (!) városok Hamburg, Bréma, Duisburg, Wilhelmshaven és Kiel voltak, ezen kívül 18 várost „tűztek gombostűre”, amelyeket súlyosan meg kellett rongálni. Ezt a másodlagos listát Berlin vezette. Számszaki adatokat is célul tűztek ki, amiket Harris felettese, Chief Marshal Sir Charles Portal jelentett be: **az 1942 végétől számított 18 hónap alatt meg kellett ölni 900 000 németet, megsebesíteni további egymilliót, le kellett rombolni hatmillió házat és földönfutóvá tenni 25 millió embert. Csak a hangsúly kedvéért ismétlem: civileket!!**

Az új, közös tervezés alapján indított első támadás ismét *Essen*-t érte, ezúttal olyan „sikeresen”, hogy Harris is alkotott új ígét, ezúttal angolt: „**to Essenise**”. 442 bombázó 1 014 tonna bombát szórt a városra, amiknek kétharmada gyújtóbomba volt. Az eredményről részleteket nem közöl a könyv. A célpont megtalálását jól segítette az új Pathfinder, a bombák szórása elfogadható volt. Több támadást intéztek ezt követően, újra Essen, majd Duisburg, München, Stuttgart és Berlin következett, siralmas eredménnyel. Az éjszakai bombázások óriási veszteséggel jártak: 282 bombázót veszített a RAF csak a Ruhr-vidéken.

Német oldalról a reakció mérsékelt volt, amit tulajdonképpen tehetetlenség okozott. Hitler el volt foglalva a keleti fronttal, Göbbels megtiltotta a sajtónak a „hangulat” kifejezés használatát, csakis „magas morálról” szabadott tájékoztatni a népet.

Néhány hónap felkészülést követően Harris új hullámot indított május-júniusban, ezúttal Köln, Duisburg és Wuppertal-Barmen ellen. Nézzük meg az „eredményeket”:

Barmen, május 29-30: 719 bombázó, 3 400 halott, az eddigi legtöbb;

Wuppertal, június 24-25: 630 bombázó, a város 94%-a lerombolva, vagy súlyosan sérült, 1 800 halott.

A „crash raids” (rajtaütések) névre keresztelt négy hónapig tartó sorozat összesített „eredménye”: 55 700 épület vált lakhatatlanná.

A RAF többé-kevésbé sikeresnek elkönyvelt éjszakai bombázásaival szemben az Eight Air Force kis műveletek során jelentős veszteségeket szenvedett a nappali bombázásai során: Bréma: 15%-os veszteség, Hülz (műgumigyár): 9%-os veszteség.

És eljutottunk a korábbiakban elsőként emlegetett célponthoz: Hamburg. Valahol tévesen Hannover-t írtam. A döntést az Air Ministry hozta meg. Becenevet is adtak a „műveletnek”: **Operation Gomorrah**. Angol humor vagy aljasság akar ez is lenni? Nem esik le az embernek azonnal, hogy az egyik bibliai városról van szó, amely a Bibliában, a Koránban, valamint a Hadísban is szerepel, és amelyet a Mózes első könyvében lejegyzett történet szerint Isten, lakosainak bűnei miatt **„kénköves és tüzes eső”** által pusztított el. Mindenesetre a becenév sok mindenre rávilágít: kegyetlen bosszúról van szó, tűzzel, méghozzá napalmmal (kénköves) és tűzviharral (tüzes eső) végrehajtott tömeggyilkosságról, teljes megsemmisítésre törekedve. Ezek a vadállatok ismerték a Bibliát? Isten kezének képzeltek magukat? Nem valószínű! Ha ismerték is, egyszerű, gyűlölettől vezérelt tömeggyilkosok voltak!! Már 1941-ben kiszemelték jó célpontként, és hamarosan azt is eldöntötték, hogy az Elbától északra eső sűrűn lakott városrésznek kell a tűzvész közepévé válnia. A már fentebb leírt, és most a könyv 136-137. oldalán olvasható alapos, szisztematikus tudományos munka eredményeképpen állapították meg Hamburgról, hogy *jól fog égni!* Az *angol szerző* nyomatékosan jelenti ki, hogy minden olyan puhító, mentegető leírás, amely szerint a véletlenek közrejátszottak a *pokoli infernó* megszületésében, tévesek. **Tudatos, jól kidolgozott technológiáról van szó!** Az előkészítés alaposságára jellemző, hogy meghatározott mennyiségű időzített bombákat is belekeverték a bomba-mixbe, hogy a mentést végzők ne tudjanak azonnal oltani, sebesülteket ellátni.

Közbevetőleg tájékoztatja az olvasóit a szerző, hogy amerikai kutatások is támogatták a legjobb technológia kidolgozását, és hogy az Eight Air Force ettől az időponttól kezdve (Hamburg) a háború végéig 90 357 tonna gyújtóbombát vetett be.

A támadás 1943. július 24-25 éjszakáján kezdődött és augusztus 2-3. éjszakáig tartott. Több oldalon keresztül ismerteti a szerző. Csak pár súlypont kiemelésére van lehetőség ebben a könyvben. Alumínium szalagocskák esőjével zavarták meg a léghárítást, jelentős sikerrel. (Emlékszem, Nagyvárdon is össze lehetett söpörni a megmaradt kövezeteken. Nem mertünk hozzányúlani, mert több gyerek és néhány felnőtt sérült meg apró játékoktól, töltőtollaktól, amik az utcán hevertek, és használatbavételkor felrobbantak.) Az első éjszaka 728 bombázó egyetlen óra alatt 2 284 tonna bombát dobott le, közte 17 000 gyújtóbombát négyzetkilométerenként. Ezen az éjszakán 10 289 ember esett a bombák áldozatául. A következő nagy hullám július 27-28 éjszakáján következett, a köztes két nap alatt amerikai gépek bombázták nappal Hamburg és Kiel hajógyárait, 10%-os veszteséggel. A RAF új hulláma a kidolgozott technológia iskolapéldaként történő alkalmazását mutatta be. A célkijelölő Pathfinder Force kicsit keletre dobta le a bombákat a város központjától, a 729 bombázó azonban pontosan találta el a zsúfolt munkáslakta negyedeket. Valamivel több, mint egy óra alatt 1 200 tonna gyújtóbombát dobta le mintegy 3 km²-re, több ponton komoly tüzet okozva. Ezek hamarosan egybeolvadtak, tomboló infernót alkotva. A pokoli tűzvihar, törmelékeket magával ragadva 3 km-nél magasabb oszlopként emelkedett a romok fölé. A gyorsan keletkező oxigénhiány olyan erővel szívtá a tűzviharba a környező hidegebb levegőt, hogy hurrikán jellegű vihar alakult ki, ami lerombolt épületeket, megkopasztotta a fákat, és magukba szívtak embereket, akik egy pillanat alatt elégttek, vagy mumifikálódtak. A hőmérséklet meghaladta a 800 C°-ot. Minden elégett téglá és kő kivételével. Az égés kiszívta az oxigént a szuterénekből, pincékből, az oda menekültek szénmonoxiddal mérgezetten fulladtak meg. A halottak száma 18 474 volt, 35 km² terület égett ki.

Harrison teljesen ki akarta söpörni a várost, ezért két további hullámban bombáztatta, július 29-30 és aug. 2-3 éjszakáján. Az első hullámban 707 bombázó több bombát dobott le,

mint a tűzvihar éjszakáján, de nem alakult ki hasonló pokol. A városban tombolt a tűz, és 9 666 ember halt meg. A második hullámot erőteljes zivatar eltérítette, a városban nem ejtett komoly kárt.

Az áldozatok összesített számát 37 000 halottra teszik, 900 000 ember hagyta el a várost. Az épületek 61%-a omlott össze vagy sérült meg, 580 ipari létesítmény és 2 632 üzlet pusztult el. Csendben jegyzem meg, hogy ilyen pontos adatok nem szolgálják a hihetőséget!

A totális bombázások stratégiájának alkalmazását jó három hónapos szünet után – mialatt a bombázók Franciaország felszabadításában és a nyugati fronton támogatták a szárazföldi csapatokat – 1944 szeptemberében indították újra a szövetséges erők. Mindkét bombázó-vezér, az angol Harris és az amerikai Spaatz, izgatottan várta a tömeggyilkosság új szeánsát. Ami 1944 szeptembere és 1945 májusa között a szövetségesek bombázásai körében lezajlott, az a legnagyobb mennyiségű bombát és a legmagasabb számú áldozatot jelentette. A németek végleges vereségéig eltelt nyolc hónap alatt az amerikai Eight és Fifteenth Air Force az angol Bomber Command-dal együttműködve gyengülő német ellenállás mellett a háborúban ledobott bombák háromnegyedét alkalmazta, ami a teljes háborús bomba-áldozatok felét eredményezte. Ennek az utolsó, extravagáns bombázási kampánynak, az általa a civil lakosságban, városi infrastruktúrában és kulturális hagyományokban okozott óriási károknak köszönhetően éri a legtöbb kritika ezt a stratégiát.

A terror-bombázások fenntartását egyéb okok mellett a szerző szerint azok a félelmek okozták, amelyeket az új német fegyverek – V-1, V-2, Me262, He162, Arado Ar243 és [Me163](#) – megjelenése váltott ki. Visszatekintve az eseményekre a háború esetleges 180 fokal fordulatától való rettegés túlzottnak könyvelhető el, akkor mégis alibiként szolgált a civil lakosság moráljának, és a német hadiiparnak a további rombolásához. Az Me163 rakétahajtású vadászgép az egyetlen a mai napig, amelyet rakétahajtóművel hadászati rendbe soroltak. Félelmetes lehetett akkoriban. Nem tudom, melyik lehetett a villámgyors új vadászok közül, amelyet menekülés közben, a ma újra Ausztriához tartozó területen megpihenve láttunk a fák között, amint elsuhant a nem messzi távolban. Elképesztő volt! Megjelenésétől kezdve a háború végéig a Me262-es vadászok a németek szerint 300 nehézbombázót lőttek le. Csak érdekesség kedvéért tettem elérhetővé egy weblapot a Jegyzetekben¹⁰, amely olyan német repülőgépeket ismertet, amelyekkel a tervezők messze meghaladták korukat, és tényleg veszélyt jelenthettek a szövetségesek számára.

Mindkét fél foglalkozott gáz-, majd biológiai fegyverekkel. Tulajdonképpen nem világos számomra, miért nem került sor a bevetésükre. Az amúgy is fenevad náci Németország dühödt sarokba szorított oroszlátként nem lepett volna meg senkit, ha ezt a fegyvert is rászabadítja a világra, az angol-amerikai „minél többet megölni” stratégiába pedig simán illett volna. Talán a döntő szempont a bevetőt is érintő hatásuk volt. Einstein szerint két korlátlan dolog van a világon: a világmindenség és az emberi ostobaság. A magam részéről hozzáteszem máris, a könyv első oldalai után a harmadikat: az emberi gyilkolás vágyat. Mert alig mészám el az okokon, máris olvasom Overy-től, hogy a legvalószínűbb ok az lehetett, hogy ez a két fegyvertípus nem rombolt, csak ölt, márpedig az ellenséget mindenestül kell pusztítani. Az amerikaiak minden bizonnyal bevetették volna az atombombát a németek ellen (is), ha elhúzódik az európai háború. Erről a lehetőségről szeret elfeledkezni az emberiség! A szerző megemlíti (később mi is foglalkozunk vele), hogy a hidegháború első évtizedeiben komoly tervezés folyt Amerikában a nukleáris fegyverek alkalmazásáról, 80 millió szovjet állampolgár halálával számolva.

És ma más a helyzet? Trump bármikor megnyomhatja a „nekem nagyobb van” gombot!

Külön könyvet írhatnék azokról a hosszú hónapokról, amelyek 1945 februárjában az igazán nagy terror-bombázásig alig követhető programokkal teltek. Az amerikaiak nappali támadásokat intéztek nyersolaj-feldolgozók és a vasúti hálózat ellen, még mindig komoly áldozatokkal. A németek meg akarták alázni a nehézbombázókat: a 3 700 rendelkezésre álló

vadászból 2 500 gépből olyan „csapatot” állítottak össze, amellyel nagy bombázó-hullámot akartak megtámadni. A terveik szerint 400 repülő erődöt kellett volna lelőniük, előre Nagy Csapásnak elkeresztelve az akciót. Nem valósult meg, a felkészített gépekből az előre-nyomuló szövetséges erők repülőtereire ellen indított légitámadások során (talán egyetlen nap alatt?) 300 vadászt veszített a Luftwaffe.

Ma nem lehet másként értékelni az 1945-ben városok ellen végrehajtott terror-bombázásokat, mint büntető – a lakosságon keresztül büntető – hadjáratokat. A szerző a *kegyelem-döfés* kifejezést is alkalmazza. Az amerikai légierő magában, január és április között négyszer több bombát dobott le Németországra, mint a németek a tíz hónapos angliai villámháborújuk alatt. A városok kiválasztásában szerepet játszott a szovjet front közeledése is: rombolták a német csapatok felvonulási útvonalát is. Meglátásom szerint, sajnos ez másodlagos szerepet képviselt a döntésekben, bár Jaltában egyeztették is a „nem bombázható területek” vonalát, amittől keletre már esetleg szovjet csapatokat érhetek volna a bombák.

Nincs értelme elveszni a további részletekben, túlságosan hosszú lenne a taglalásuk. Térjünk rá a „kemény magra”, Berlin, és a szász városok – Lipcse, Chemnitz, és a legismertebb, Drezda elleni – bombatámadásra.

A [SHAFF](#), a közös irányító testület február 8-án adta ki operatív utasítását ezen városok bombázására, „amikor az éghajlati körülmények lehetővé teszik”, a Bomber Commandnak és az Eight Air Force-nak.

A parancsot megelőzte az amerikaiak *berlini* bombázása, amire február 3-án került sor. 1 000 B-17 repülő erőd, közel 1 000 vadász kíséretében, a város sűrűn lakott központját célozta meg. Vita előzte meg a döntést, volt, aki ellenezte a civil lakosság irtását. Az okozott veszteség, különösen az amerikai bombázásokat vizsgálva, óriási volt, a legnagyobb a német fővárost érintő bombatámadások „eredményei” közül: 2 890 halott, 120 000 földönfutó. Másodszor február 26-án támadták Berlint, az eredmény itt nem olvasható.

Chemnitz-re február 6-án került sor, 474 amerikai bombázó részvételével. Február 14-15 éjjel a Bomber Command ismételt. Az amerikai Eight Air Force március 2-án újabb hullámban támadta a várost.

Itt jegyzi meg a szerző, hogy nemcsak Drezda bombázásával kapcsolatban, hanem valamennyi most tárgyalt bombázás is annak tudatában történt, hogy a városok tele vannak keletebből menekülteket, tehát a városok rombolását igen magas civil áldozat fogja kísérni.

Drezda széles körben ismert története február 13-14 éjjelén kezdődött (213-216. oldal). Budapest felszabadulásának, mások szerint elestének napja. Elborzasztó olvasmány! Két Bomber Command hullámmal kezdődött, 796 Lancaster bombázó vett részt benne, 2 646 tonna bombával, amiből 1 181 tonna gyújtóbomba volt. A védelem gyenge lábakon állt, két oknál fogva: egyrészt a légvédelmi tüzéséget átvezényelték a keleti frontra, másrészt a támadók sikeres elterelő rajokat küldtek ki, amelyek magukra vonták az éjszakai vadászokat. Az első hullám nem volt nagyon sikeres (másutt úgy olvastam, hogy „kijelölő” feladatot hajtott végre), a második hullám viszont tiszta időben, száraz és hideg levegőben, és kombinálva sok kisebb tüzzel (kijelölés?), ideális feltételekkel rendelkezett újabb (Hamburg után) tűzvihar keltéséhez. Drezda lakott területéből 42-43 km² kiégett. A város rendőrfőnöke 25 000 halottról beszélt, Göring a független sajtónak (?nem létezett!) 250 000-et jelölt meg. Ezt a londoni Bombing Restrictions Committee (Bombázások Megtiltása Bizottság) magáévá tette, támadásokat kiváltva maga ellen, de először a háború (és talán az emberiség) történelmében komoly ellenérzést, reakciókat kiváltva a terrorbombázások ellen. (Nem tudtam, hogy végül nevén nevezték a gyereket, amikor elkezdtem a terrorbombázások kifejezést használni.) Az Air Ministry nyilatkozatra kényszerült: egyetlen parancsnok vagy pilóta se fáradozott azon, hogy „hány asszonyt és gyereket tud megölni”. Churchill, az egész pokoli módszer kitalálója, vagy legalábbis lelkes támogatója is „finoman elhatárolta magát”. Jegyzéket (minutes) küldött Portal-nak, a légierők főparancsnokának (március 28): a terror (!)

fokozását szolgáló, akár más ürügy alatt is végrehajtott bombázások politikáját felül kell vizsgálni. Más hírforrás is nyilvánosságra hozta, hogy terrorról van szó. **A RAF (Royal Air Force) egyik tisztje sajtótájékoztatót tartott a SHAEF központjában arról, hogy tudatos civil bombázásokat folytatnak, hogy pánikot keltsenek, és rombolják a morált.** Az Associated Press újságírójának, Howard Cowan-nak sikerült megkerülnie a SHAEF cenzúráját, és **az amerikai sajtó február 18-tól ujjongott: a szövetségeseknek végre sikerült elhatározniuk magukat szándékos terrorbombázásra.** Henry Arnold tábornok, az amerikai légierő parancsnoka is mentegetőzésre kényszerült. Kijelentette, hogy Drezdát közlekedési csomópontként érte a bombázás.

Fentebb már írtam arról, milyen nagyságrendben is szóródó halottról nyilatkoztak politikusok, a Vöröskereszt. Olyan számbavétel-elutasításról is olvastam, hogy mintegy 20 000 mumifikálódott, vagy még jobban megsemmisült hullát nem vettek figyelembe (a hamu nem számolható, roncsok nem adhatók össze...), bár történtek kísérletek, hogy a hamu mennyiségéből számolják össze a hullákat egyes területeken. Overy arról tudósít, hogy a város újjáépítése során további 1 858 csontvázat találtak. És ezzel nincs vége, a bombázást folytatták. Közbevetőleg idézek egy szerencsétlen túlélőt (annak érzem, annak ellenére, hogy túlélte, hiszen örök nyomot hagyott benne a szörnyűség!):

„To my left I suddenly see a woman. I can see her to this day and shall never forget it. She carries a bundle in her arms. It is a baby. She runs, she falls, and the child flies in an arc into the fire.

Suddenly, I saw people again, right in front of me. They scream and gesticulate with their hands, and then—to my utter horror and amazement—I see how one after the other they simply seem to let themselves drop to the ground. (Today I know that these unfortunate people were the victims of lack of oxygen). They fainted and then burnt to cinders.

Insane fear grips me and from then on I repeat one simple sentence to myself continuously: „I don't want to burn to death”. I do not know how many people I fell over. I know only one thing: that I must not burn.”

Margaret Freyer, survivor.

Magyarul:

„Balra tölem váratlanul észreveszek egy nőt. A mai napig látom őt, és sohasem fogom elfelejteni. Egy batyú van a karjai közt. Egy baba. Szalad, elesik, és a gyerek ívben a tűzbe repül.

Hirtelen másokat is látok magam előtt. Visítanak és gesztikulálnak a kezükkel, majd – a legnagyobb rémületemre és meglepetésemre – látom, hogy egyszerűen egymás után magukba zuhannak, és a földre rognak. (Azóta tudom, hogy ezek a szerencsétlenek oxigénhiány áldozatai lettek.) Elájultak, majd hamuvá égtek.

Örült félelem fog el, és attól kezdve folyton egyetlen mondatot ismételtem magamban: „Nem akarok halálra égni.” Nem tudom, hány emberen estem át. Egyetlen dolgot tudok: nem szabad elégnem.”

Margaret Freyer, túlélő

Másnap, nappal az amerikai Eight Air Force bombázta a hajóépítő dokkokat (marshaling yards), illetve bombázta volna, de az angol bombázások füstje takarta a célpontokat, így a már romokban heverő utcákra hullottak a bombáik. Délután 210 B-17-essel olajlétesítményeket akartak bombázni, de ismét vakbombázás sikeredett.

Összességében, 24 órán belül több mint 4 000 tonna bombával szórták meg a várost.

Bár az ismertetéssel Overy könyvének csupán a közepénél tartunk, most abbahagyom. Rendkívül fontos témákat ejtek: további bombázások, a védelem összeomlása, utóhatások, mit tanult meg a világ. Listának is hosszú lenne. Tudományos értekezés. Mégse hiszem el, hogy ebben a pokolban mindössze 25 000 ember pusztult el. Hitetlenségemnek több oka is van. Drezdában a gyakorlottabb angolok öltek, Tokióban a sokat hibázó amerikaiak. Tokió lakossága ugyan többszöröse volt a Drezdában élőknek, 7 millió körül, a menekültekkel együtt egymillió Dreздаival szemben, de Tokió nagyobb területre terjedt szét. A bombázott körzetek nagyjából egyformák lehettek, még ha sűrűbb is Tokió, és könnyebben égő (kisebb, és fa-szerkezetű lakások), nem lehet nagyságrenddel nagyobb a megölt szerencsétlenek száma. Lapozok, nem változtatok az amerikai katonai áldozatok, és az általuk megölt civilek számának összemérésén!

Aláhúzom azonban, hogy a fentiek egyértelműen meggyőztek arról, hogy az angol-amerikai fegyverviselés a II. világháború második felében *genocídiumra* váltott. *Genocídium elleni genocídium, de az!* Soha többé nem tud az ellenkezőjéről meggyőzni senki. Régóta nem tartom példaképnek egyik országot sem. Most köpni-nyelni nem tudok, ha róluk kell szólnom, írnom!

Újabb könyv: „Firestorm: The Bombing of Dresden”, 1945 Paperback – August 24, 2006 by [Paul Addison](#) (Editor), [Jeremy A. Crang](#) (Editor), Amazon. Nincs erőm és időm ezzel a könyvvel is bővíteni az ismereteim. Egyetlen bekezdést idézek az ismertetőből:

„*Firestorm* assembles a cast of distinguished scholars to review the origins, conduct, and consequences of the World War II U.S. and British raids on Dresden. Here is a panoramic reassessment of the evidence and the issues, including the question of whether *the bombing of the city constitutes a war crime.*”

Magyarul: „A *Firestorm* kiváló tudósokat gyűjt össze, hogy áttekintsék a II. Világháborúban végrehajtott Dreзда elleni amerikai és brit légitámadások eredetét, megvalósítását és következményeit. Itt van a bizonyítékok és problémák áttekinthető újbóli értékelése, beleértve azt a kérdést is, *hogy a város bombázása háborús bűncselekménynek minősül-e.*”

Csak remélni tudom, hogy annak minősítették!

Jegyzetek:

1. http://index.hu/tudomany/tortenelem/2015/11/14/akkora_bombazas_volt_hogy_goebbels_uj_iget_alkotott_belole/
2. <http://www.wotinfo.hu/index.php/item/4708-16-a-pokol-tornacandrezda-bombazasa-by-bodzy>

Dreзда bombázása (by Bodzy)

Az eredeti [G] jegyzetek itt négy részletet idéznek a weblapból, amiket zárójeles indexek jeleznek:

1. *Dreзда*: A lap szerint „A városra két nap alatt a hagyományos összetételű bombákon kívül 7.560 tonna nagy hatásfokú, napalm, magnézium, termit, klorin-triflurid és fehér foszfor tartalmú gyújtóbombát dobtak le.”

2. U.o.: „A fáklyaként lángoló emberek az Elbába vetették magukat, ahol testük tovább égett. Ezt az életbe vezető kis ösvényt az alacsonyan szálló angol és amerikai gépek a nagy két napos bombázás után is napokon át többször bombázták és a menekülő öregeket, nőket és gyerekeket a kísérő vadászgépek gépfegyvereikkel, ezrével lőtték bele a folyóba. Lefejezett testek – elsősorban persze a tűzoltók – ellen bevetett repeszbombák áldozatai hevertek az utcákon.”

3. U.o.: „1945. február 15-én délben 12 óra 10 perctől 12 óra 50 percig az amerikai légierő ismét bombázta Drezdát, és újabb 900 darab rombolóbombát és 50 ezer darab gyújtóbombát dobott a már teljesen hamvaiba roskadt városra. Ekkor dőlt össze Dreza egyik legszebb nevezetessége, a Freuenkirche, a 95 méter magas templom.”

4. U.o.: „Konrad Adenauer, a háború utáni demokratikus német állam, a CDU (német kereszténydemokrata párt) megalapítója, a Német Szövetségi Köztársaság első kancellárja egy 1955-ös interjújában kereken 250 ezer halotról beszélt, a Vöröskereszt 275 ezer elhunytat tüntetett fel egy belső használatra kiadott jelentésében.” A National Geographic vagy a Spektrum „Hitler és Churchill” filmjében 2017. március 16. körül 400 000 áldozatról és 300 km távolságból is látható tűzről lehetett hallani.

3. https://en.wikipedia.org/wiki/Bombing_of_Dresden_in_World_War_II
4. <http://www.honvedelem.hu/news/21712/ii-vilaghaboru:-50-70-millio,-zomeben-civil-aldozat>
5. https://en.wikipedia.org/wiki/Bombing_of_Tokyo
6. <http://www.history.com/this-day-in-history/firebombing-of-tokyo>
7. <http://www.bbc.com/news/av/world-asia-31809257/wwii-fire-bombing-of-tokyo-by-us-remembered-70-years-on>
8. <http://www.abc.net.au/news/2015-0309/tokyo-wwii-firebombing-remembered-70-years-on/6287486>
9. <http://www.abc.net.au/news/2015-03-09/70thanniversary-of-tokyo-firebombing/6290034>
10. http://www.honvedelem.hu/cikk/40533_tiz_nemet_csodarepulo_amely_megfordithatt_a_volna_a_masodik_vilaghaboru_kimenetelet

II. Hiroshima és Nagaszaki

A háború után, Pomázról a Toldi gimnáziumba utazgatva be-benéztem a Margithíd budai hídfőjénél működő híradó-moziba. Láttam amerikai haditudósítók által készített filmeket a holokauszt borzalmairól, csont-bőr túlélőket, hullahegyeket tologató-rakodó gépeket, az emberi aljasság csúcsát.

Úgy emlékszem, ott láttam először a hirosimai és nagaszaki atombomba-támadás letaglózó eredményét. Később, hadiipari exporttal-importtal foglalkozva láttam szovjet fegyverkísérletekről készült filmeket is, köztük kísérleti nukleáris robbantásokról készületeket. Valahol megírtam már, milyen döbbenetes képsorok ezek: látni, ahogy erdők füstölnek el a másodperc töredéke alatt, faházikó úgy lobban el, mint a gyufa feje, hajó kettétörik, és pillanatok alatt elsüllyed. A legnagyobb hatást rám a célpontként szereplő tankok tették, amelyek úgy repkedtek, mint a száraz falevelek erős szélben: feldobódtak, repültek vagy 100 métert, visszahullottak, majd új lendülettel repültek egy hosszú. Hátborzongató! Aki ezzel a tűzzel játszik, akasztófát érdemel.

És voltak, akik nem játszottak, hanem gyilkoltak vele: az USA hadserege. Nem foglalkoztam vele, mert mit is tud tenni a hétköznapi halandó? Egyszer aztán felrobbantam!

Volt ugyanis magyar TV személyiség, aki azzal magyarázta a rémtett indokolt voltát, hogy ha nem lépi meg az amerikai hadsereg ezt a lépést, akkor Japán kitarthat volna, ami másfél millió amerikai életbe került volna. A nagyképű hólyag Havas Henrik* egy TV-vita-fórumon hülyézte le azokat, akiket felháborít, hogy ezt a szuperátkos fegyvert ártatlan civil embertömeg kiirtására bevetették a már megvert ellenség ellen. A felkészületlen véleményformáló tisztességtelen magyarázata annyira felháborított, hogy megkutatam a kérdést.

Felszínesen ismertem már a II. világháborúban résztvevő országok veszteségeit, tudtam, hogy az USA veszteségei az európai harctéren messze félmillió alatt álltak. Keresgélem, nem találok. 330000-re emlékszem. Dühödten láttam neki a kérdés tisztázásának: lehetetlen, hogy az a hatalom, amelyik a legmodernebb fegyverzettel rendelkezik, és bonyolult szárazföldi harcokban vett részt Európában, közel ötszörös veszteséget szenvedne el az ázsiai hadszíntér utolsó roncsainak bevétele során. A kutatásaimmal eljutottam a Truman által – a kül- és belföldi felháborodás hatására – megrendelt tanulmányhoz, amelynek feladata volt tisztázni: indokolt, jogos volt-e a két atombomba bevetése.

A különleges bizottság munkájában tudósok, főtiszték, kormánytisztviselők vettek részt. Nem írhatták le, hogy felesleges rémtettnek, háborús bűnnek tartják, de az alternatív lehetőségek vizsgálata során egyértelmű megállapításokra jutott a tanulmány (survey) arról, hogy Japán az utolsókat rúgta, a hadiipar termelése (repülőgépek tankok, hajók) elhanyagolható mértékekre csökkent, az infrastruktúra fontosabb elemei vagy megsemmisültek, vagy erősen megrongálódtak. Emlékszem például, hogy a repülőgép-motorok gyártása 13%-ra esett vissza.

Elég lett volna 19 létesítményt (hadiipari üzemek, kikötők, vasúti csomópontok) „hagyományos” bombákkal megsemmisíteni ahhoz, hogy Japán teljesen lebénuljon, megadja magát. A végpusztulás szélén állt. A japán áldozatok töredékét képezték volna Hiroshima és Nagaszaki szörnyű pusztulásának, és az amerikai haderők további áldozatait cca. 2000 főre tette a tanulmány. Embertelen lépés volt, könnyen lehet, hogy elsősorban a Szovjetunió megfélemlítését szolgálta. Órákig kerestem azt a Survey-t, de nem találtam meg. Helyette belinkeltem azt a [tanulmány – eltűnt??]-t, amelyik szerintem az általam olvasott, és korábban használt alapján készült irat. Amiről beszélek, az főtiszték és atomtudósok bevonásával készült, míg az itt olvasható civilek munkája. Nem sikerül másolni belőle, ezért egy nyomtatható változatát is beültetem: nyomtatható tanulmány. Ebben a 26. oldal utolsó bekezdése, a lényeg így szól: „Based on a detailed investigation of all the facts, and supported by the testimony of the surviving Japanese leaders involved, it is the Survey’s opinion that certainly

prior to 31 December 1945, and in all probability prior to 1 November 1945, Japan would have surrendered even if the atomic bombs had not been dropped, even if Russia had not entered the war, and even if no invasion had been planned or contemplated.”

Magyarul: „Az összes tény részletes megvizsgálásán alapuló, és az érintett, életben maradt japán vezetők vallomásával alátámasztott véleménye a Survey-nek, hogy 1945 december 31-ig minden bizonnyal, és minden valószínűség szerint 1945 november 1 előtt Japán kapitulált volna, még ha nem vetették volna be az atombombákat, még ha Oroszország nem lépett volna be a háborúba, és még ha invázió tervezésére vagy megfontolására nem került volna sor.” Ez elég világos beszéd: Japán romokban hevert, összeomlás előtt állt! Semmi szükség nem volt az atombombák bevetésére, a japán áldozatok száma biztos messze az így kialakult alatt maradt volna, de az amerikai áldozatok száma se különbözött volna lényegesen az egyébként elszenvedett veszteségekhez képest. (Kiemelések tőlem.)

A Jegyzetekben több tanulmányt teszek olvashatóvá, legnagyobb sajnálatomra az, amihez eredetileg eljutottam, nincs köztük. Úgy látszik, időközben működött a kódosítás.

Ismét a mese világába kalauzolom Önöket. Így írtam erről a két bombáról [G]:

„Amire rátaláltunk, az a pokolnál is pokolibb volt: egymás után két gombában elpárolgott többszázezer ember. Nem mondom el, nem írom le, mit láttunk Maitreyával, szellem létemre is leblokkolt az agyam. Ilyet csak a leggonoszabb emberek találhatnak ki. Először Hirosimára, aztán Nagaszakira dobott le egy-egy gépmadár egy-egy kövér bombát, ami ezer Nap fényével villant, egy pillanat alatt elégette a városokat mindenestül, szőröstül-bőröstül. Kevesebb ember égett el, mint Drezdában, de egy pillanat alatt felhővé váltak. Maguk mögött hagytak félig égett rokonokat, betonba rajzolódott ember-árnyakat... Gyúrtam magamból könnyű légi lényt, és felszálltam magasba, onnan néztem a második gombát, ami egész várost szippantott magába. Lecsukott szemmel is láttam, mennyi lélek kavarg a poklok poklában. Leszálltam, bementem a romok közé, hallottam sírdogáló, jajgató emberi hangokat. Oda-odamentem... Valaki a földön vonszolja magát. Nem látom, férfi-e vagy nő. Vinnyog, mint a kötélén vont sánta kutya. Amott egy asszony szorítja magához a gyermekét. Csupa vér mindkettejük arca... Jaj, istenem, mit is mesélt a vinnyogó pár év múlva? Nem tudom visszaadni, annyira borzalmas...

(Chiszako Takeoka munkásnő)¹:

amikor magamhoz tértem szörnyű képek tárultak a szemem elé folyt a vér a fejemből sötét felhők voltak az égen a földön pedig minden romokban hevert és égett hisztérikusan sírva-zokogva kutattak hozzátartozóik után az ember-roncsok körülöttem vízárt kiáltoztak holttestek tömege hevert a földön amikor fel sikerült tápázkodnom visszavonszoltam magam a gyárba de ott már senki sem élt elindultam a kórház felé hátha él az édesanyám nővérként dolgozott a kórházban is holttest mellett holttest feküdt a sok megégett holttest arca felismerhetetlen volt az édesanyámat hat nap folyamatos keresés után sikerült megtalálnom egy közeli iskolában az édesanyám arca roncs volt súlyosan megégett több napja étel és víz nélkül vergődött a szervezete épp hogy életet mutatott gyógyszerek nélkül nem tudtak rajta segíteni átvittem kórházba másikkba az orvosok mind éhen haltak egy állatorvos segített rajta megfelelő eszközök nélkül késsel távolította el mindkét szemét amik súlyosan megsérültek a robbanásakor anya üvöltött a fájdalomtól túlélte az egész szörnyűséget túlélte ma is itt csengenek a kiáltásai a fülemben sohasem bocsájtom meg az amerikaiaknak rajtunk álltak kegyetlen bosszút pearl harbor-ért azóta folyton a békéért imádkozom a fegyverek gonosszá teszik az embereket borzasztó hogy mindig harcban áll a világ

(Másik áldozat, Akiko Takakura, akkor 20 éves lány)²:

az utcában szinte azonnal mindenki meghalt a hullák ujjhegyei lángra kaptak a lángok hamar átterjedtek a testekre világosszürke folyadék csöpögött a karokról megpörkölve az ujjukat magamon kívül voltam látva hogy emberi ujjak és testek így éghetnek és deformálódhatnak szörnyű volt a látvány több mint fájó volt belegondoltam hogy ezek az égő ujjak karok csecsemőket tarthatnának könyveket lapozhatnak és csak égtek, elégték évekig rettenetesen féltam a tűztől képtelen voltam tűz közelébe kerülni minden sejtemmel emlékeztem milyen félelmetes és rettenetes volt a tűz és mennyire nehéz volt a forró levegőt belélegezni nagyon nehéz volt talán mert a tűz elemésztett minden oxigént nem tudom a szemem se tudtam rendesen kinyitni a füsttől ami mindenütt betöltötte a teret nemcsak én mindenki ugyanúgy kínlódott és a testem tele volt lyukakkal

(És Akihiro Takahashi, akkor 14 éves fiúcska)³:

az iskolaudvaron álltam a hőség elviselhetetlen volt úgy éreztem mintha az egész testem lángolt volna az égő testem számára a folyó hűvös vize olyan drága volt mint valami kincs kimásztam a folyóból és elindultam hazafelé a sínek mellett utolértem tokujiro hatta barátomat csodálkozva láttam hogy a talpai alaposan megégtek érthetetlen volt hogy éghet meg valakinek a talpa a talpbőre levált a vörös izmokat lehetett látni magam is rettenetesen megégtem mégse hagyhattam magára rávettem hogy a térdén és könyökén kússzon aztán a sarkán próbált lépegetni támaszt nyújtottam neki a házunk felé haladtunk váltva a két módszert kimerültünk pihentünk amikor megjelentek nagyapám testvére és felesége hihetetlen véletlen van egy közmondásunk tudják találkozás buddhával a pokolban ez a találkozás a rokonaimmal olyan volt mintha buddhák lettek volna akik a valóságos pokolban barangolnak

Ezt mindjárt elmesélem Maitreyának. Buddha, az elődje, az erőszak legbölcsebb ellenzője, amint barangol a hirosimai pokolban. Hol van most Maitreya? Meg kell kérnem, repítsen el a gépmadár katonáihoz. Milyen vadállatok lehetnek? Nagyon kíváncsi vagyok, hogy néznek ki, mit mondanak? Elrepültünk. Sziget, pár nagy építményt látok, gépmadarakat. A katonákat bezárták az egyik épületbe. Én átlibbentem a zárt kapun. Üldögelek, olvasnak zizegő lapokat, szól vidám zene. Egyikőjük külön szobában beszélget három katonával, akik az asztal túlsó oldalán ülnek. Nem tetszik nekik, amit mond. Csak ismételtet.

istenem mit tettünk... olyan volt mintha az ég magába szívta volna az egész várost a fekete szemüvegen keresztül is olyan villanást láttam mintha ívhegesztésbe néztem volna ... jézusom hogy mit tettünk nem felejttem el soha... nem meleget nem éreztem csak egy nagy lökést a gépen olyan volt mintha éles fordulóban száz métert ugrott volna a gép volt aki kizuhant az üléséből tibbets ügyes volt hagyta a gépet ... alig billentünk helyre új hullám érkezett... igen fele akkora mint az első már nem billentünk ki inkább emelt rajtunk... jesusom mit tettünk... jó uram igyekszem de én láttam ön nem... nem felejttem el soha... mi lesz most velem nem tudok tovább élni jó megpróbálom leírni a visszaúton néma csendben ültünk sokkban csak én kiáltottam fel hogy istenem mit tettünk döbbenten ültem nem láttunk még atombombát robbanni itt meg volt egy nagy város olyan mint dallas az egyik pillanatban még szép rendes a következő pillanatban pedig eltűnt a helyét tűz és füst foglalta el istenem mit tettünk jó jó nem beszélgettünk túl sok volt ez ahhoz hogy szavakba öntsük valamennyien sokkos állapotban voltunk arra igyekeztünk gondolni hogy ez biztos véget vet a háborúnak a város kilencztedét elborította a füst a közepén meg 3 perc alatt 9 km magasba emelkedett egy fehér oszlop aztán nőtt tovább 15 km magasba biztos vagyok benne hogy a légénység minden tagja arra gondolt ember nem hitte volna hogy ez megtörténhet lehetetlen felfogni istenem mit tettünk hány embert ölhattunk meg becsülettel bevallom kapkodok a szavak után hogy mindezt elmondjam vagy csak istenem mit tettünk ha elélek száz évig akkor se fogom tudni kivenni a fejemből azt a pár percet másfél óra múlva 650 kilométerről még mindig láttuk a masszív felhőt igen a robbanás felhőjét persze uram visszakanyarodtunk... akkor mindjárt nem nem sokat láttunk

lángokat nagy füstöt, és valami szürke port... aztán menekültünk mert az ablakokra hullott valami fátylas massa... talán elégett emberek és kopogni kezdett valami fekete eső a gépen Tibbets is megijedt nyomta ahogy tudta... nem mondtam eltűnt a város sík vidék volt porral romokkal... jaj istenem mit is tettem ... rendben de kérek valami nyugtatót altatót... nem, enni nem tudok, azóta folyton hányingerem van mintha tengeri betegség kapott volna el... ok küldöm... istenem hogy mit is tettem... persze uram nem beszélgetünk amúgy sem csak ülünk és ülünk nézünk magunk elé

A közös terembe érve eldug egy kis füzetet. Drága Anya és Apa a címe. Biztos így írt benne is. Nézem a többi. Á, nem olvasnak, csak nézik a lapokat. Mintha rejtőzködnének. És növekszik az orruk, húzza le a fejüket, majdnem előre buknak. A körmük de furcsa! Azok is nőnek, hosszú keskeny valamik, mint a nagy madaraké. Óriás madaraké. a cipőjük meg pattog szét, a lábuk olyan, mint a lovaké. Paták nőnek, nagy paták, már járni se tudnak. Az egyik felállna, de elbicsaklik a lába... Jaj, istenem, hát én bolondulok bele? Ördögöket látok, kivéve ezt az egyet, aki most volt a szobában. Ő ember marad, úgy látom.^{4,5,6}

Maitreya kint várt meg. Ült egy kövön a bokrok között, szomorúan maga elé nézve. Mi jöhet még, Maitreya? Mi ez a faj, amelyik ilyen eszeveszett módon öli egymást? Pokolban vagyunk? Nem, nem, ez csak olyasmi, mint a vallásuk szerinti tisztítótűz. Itt tréningeznek a pokol előtt. És mindezt pénzért és hatalomért teszik. Fent ülnek nagy, szép épületekben, akik kitalálják az öldöklést, mert nagy vagyona tesznek szert. Ne kérdezd, mi az a vagyon, meg mire kell nekik? Ők se tudják. Csak az ember mindig többet akar, mint a társai. Elszedni a másét, ülni rajta és ... nem értem, én se értem, még mindig töröm a fejem rajta. Az biztos, hogy a vagyonuk és hatalmuk növelésére mindenre képesek, ilyen vad, embertelen öldöklésekre is. Gondolj bele, mi szükség volt a tokiói infernóra, komoly gyárat nem romboltak le, katonai repülőteret se bántottak. Kizárólag emberirtás volt a céljuk, ezért vártak szélre. Több ember halt kínhalált, mint amennyit a két atombomba ölt meg. Legalábbis ezt fogják mondani a történészek. Tudod, az okosak, akik általában a győztes érdekében dolgoznak. Most még ők is elképedtek az értelmetlen borzalom láttán. Persze nem tudják, soha, senki nem fogja megtudni, hány ember szállt el a füsttel, hány nyomorodott meg, és él tovább szenvedésekkel, hány generáción keresztül adódik tovább a génekben a rák, meg egyéb nyomorúság. És még azzal magyarázzák, hogy több katona halt volna meg, ha folytatják a háborút. Pedig az elnöknek csak annyit tudtak jelenteni, hogy Japán teljesen képtelen lett volna a továbbiakban komoly védekezésre. Tudom, sok mindent tudok, látok a jövőbe. Nem vagyok isten, de előre tudok látni. Tudom, hogy nem utoljára használták ezt a rettenetes fegyvert. Olyan a gyűlölködés, a harc a kincsekért, hogy végig fogják gyilkolni azokat a népeket, amelyek nem adják meg magukat a leghatalmasabbaknak. Egy-egy kis országra is annyi bombát fognak dobni, ami több mint amennyit ebben a háborúban dobtak le. Mire el tudod mesélni a világnak az élményeidet, majdnem annyi embert fognak megölni a világhatalomért, amennyi ebben a szörnyű háborúban pusztult el. **Lesz még tábornok is a győztesek között, aki el fogja ismerni, hogy bűnt követtek el az emberiség ellen.**"

Volt ilyen, itt lenne a helye, de nem találom.

Hogy hány ember (asszony, gyermek) párolgott el, égett el, vált élőhalottá, senki se tudja. Anno, a kezdetekkor magasabb számokat hallott az ember, mint ma. Senkinek se érdeke a valóság (akár, ha meg is lehetne állapítani) világ elé tárása: az USA nem hirdeti büszkén a genocídiumát, Japán is inkább takargatja, hogy ilyen pokolig vezették az országot a császáristen vezetése mellett. Akkoriban 120-150 ezer hirosimai és 100 ezer nagaszaki halotról szóltak a hírek, ma ez lefelé módosulhat. De ki mondja meg, hány sérültje van, lesz ennek az emberirtásnak? Hány generáción keresztül hordoznak magukban súlyos testi-lelki sérüléseket az örökösök? Senki. Csináltak ugyan szimbolikus síremléket Tokióban, ahová 100 000 ember

hamvait gyűjtötték össze nagy tartályokban (valahol láttam fotót róla, de hol is?). A hamvak DNS-vizsgálata is igazolta, hogy a legtöbb halott nő, öreg és gyermek volt.

Időnként riadozik a világ Csernobilek és Fukusimák miatt, de rendkívül ritkán hallani arról, hogy a ma rendelkezésre álló nukleáris arzenál a földi élet sokszorosát képes órák alatt elpusztítani.

Nagy baj, tragédia, de mi haladjunk tovább!

Jaj, még egy pillanatra álljunk meg. Az atom- majd hidrogénbomba alkotói között több magyar volt. Magyarországon született, nevelkedett, egyetemet már külföldön végzett tudósok, akik több lépésben jutottak Amerikába. Sajnos köztük is van, aki nem tartja bűnnek az atomfegyver bevetését. Ilyen például Teller, a hidrogénbomba atyja. Hosszú sztori, most ne töltsük vele az időnk.

Nem vitás, hogy Amerikát arra a porhintésre, amit állít, miszerint tényleges emberségesség vezérli, amikor kerüli a polgári áldozatok gyilkolását, a Hirosima és Nagaszaki után kitört felháborodás kényszerítette. Akkor az atombombák bevetését a világsajtó is, de belső vélemények is megengedhetetlen, embertelen gyalázatnak nevezték.

A gyilkos tábornokok, héják győzelméről van szó.

Jegyzetek:

1. Chiszako Takeoka beszámolója:
<https://www.hirado.hu/2017/03/01/igy-eltem-tul-a-hirosimai-atombomba-robbanast/>
2. A hirosimai atombomba-robbanás túlélőinek beszámolója:
<http://www.origo.hu/tudomany/tortenelem/20150804-atombomba-little-boy-hirosima-nagaszaki-masodik-vilaghaboru-tulelok-hibakusha.html>
3. Hirosima túlélői:
<http://www.hiroshima-remembered.com/history/hiroshima/page14.html>
4. Beszámoló az atombomba bevetéséről (Truman Könyvtár):
https://www.trumanlibrary.org/whistlestop/study_collections/bomb/large/documents/index.php?documentid=65&pagenumber=1
5. Beszámoló az atombombák bevetéséről, későbbi változat (Truman Könyvtár):
https://www.trumanlibrary.org/whistlestop/study_collections/bomb/large/documents/index.php?documentdate=1946-06-30&documentid=7-1&pagenumber=1
Van benne összefoglalás: ne legyen háború!
6. Japán vergődése a háború végén (Truman Könyvtár):
https://www.trumanlibrary.org/whistlestop/study_collections/bomb/large/documents/index.php?documentdate=1946-07-01&documentid=68&pagenumber=1

*A Havas Henrikről szóló sorokat legkevesebb egy évtizeddel ezelőtti TV-vitával kapcsolatban, és évekkel ezelőtt írtam.

III. A vad fegyverkezés megindítása: Eisenhower igazsága

A világ boldogságban úszott. Legalábbis az a fele, amelyiknek maradt valamije. A teljesen kifosztottak, tönkretettek, kitzsítottak is fellélegeztek, megszabadultak ők is a halál fenyegetése alól.

Amerikában nem tartott sokáig a fegyvergyártás békéje. Túl nagy, mondjuk ki inkább helyesen óriás, torz méreteket öltő hadiipar nőtt ki pillanatok alatt az USA-ban a II, világ-háború alatt. Nemcsak a méretei voltak kolosszálisak, hanem a medence is, amiben a tőke lubickolhatott. Diktált (hogy ne használjam a tervgazdálkodás meghatározást) gazdasággá vált a legszabadabbnak ismert piacgazdaság, ahol a tőke – kellemes meglepetésként – határtalanul garázdálkodhatott. Minden extra sürgős volt, a gazdaság erősödő szakaszba ért a háború első – az USA-t még csak közvetve érintő – éveiben, képes volt a rendkívüli növekedés terheinek elviselésére. Leállíthatatlan volt. Én a fegyverkezés folytatása két legfontosabb okaként a lendületet (tehetetlenségi nyomatókat) és a profitot – a békeidőben nem biztosítható rendkívüli hozamot – látom.

Kíváncsiságom elégítem ki, amikor megnézek néhány adatsort (chart – mondja az angol). Kezdem a gépipar adataival. Csak szeretném. Itt tölthetném a tervezett fél évet, amit ennek a könyvnek a megírására szántam, mire épkézláb statisztikai adatokhoz jutnék. Foglalkozhatnék a profitráta-statisztikával is. Egyrészt tuti, hogy hamis, másrészt megint időkorlátba ütköznék. Lépünk inkább egy nagyot, és nézzük meg a katonai költségvetésük adatait. Ez megy. Itt van angolul.¹ Nem fordítom le a teljes keretszöveget, elég világos, csak kis megjegyzéseket fűzök a grafikonokhoz.

Defense Spending Since World War II

For 20 years after World War II, defense spending ran at about 10 percent of GDP. Then it began a steady decline.

1. ábra: Chart 2.34: US Defense Spending Since WWII

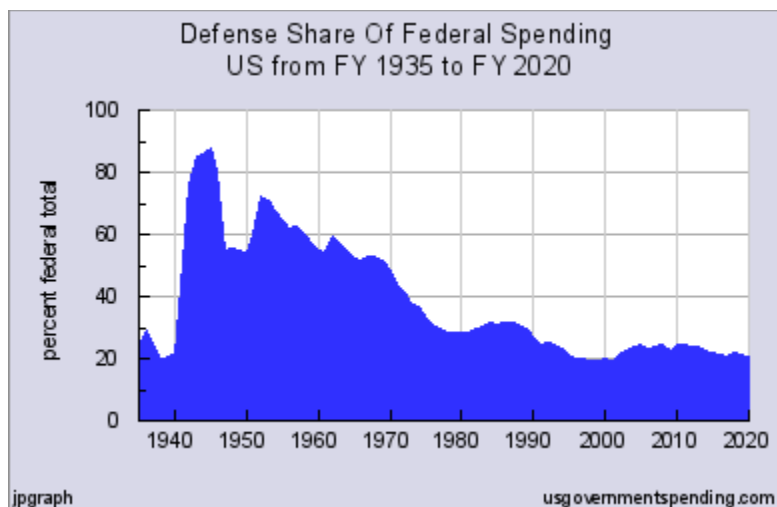
After World War II, the US reduced defense spending to 7.2 percent of GDP by 1948, boosting it to nearly 15 percent during the Korean War. During the height of the Cold War with the Soviet Union US defense spending fluctuated at around 10 percent of GDP.

At the height of the Vietnam War in 1968 defense spending was 10 percent of GDP. But then it began a rapid decline to 6 percent of GDP in the mid 1970s and hit a low of 5.5 percent of GDP in 1979 before beginning a large increase to 6.8 percent in 1986.

Starting in 1986 defense spending resumed its decline, bottoming out at 3.5 percent of GDP in 2001. After 2001, the US increased defense spending to a peak of 5.7 percent of GDP in 2010. It is expected to reduce to 4.5 percent of GDP in 2015 and 3.8 percent by 2020.

Defense as Share of Federal Spending

Since WWII defense has steadily reduced its share of federal spending.

2. ábra: Chart 2.35: Defense Share of Federal Spending

Defense spending along at 20 percent share of federal spending into the late 1930s, but then soared to a peak share of 88 percent of federal spending in 1945. Defense spending declined to about 60 percent share in the late 1940s, but then increased to a 72 percent share of federal spending in 1952 during the Korean War.

The Cold War saw a steady decline in defense spending as a share of federal spending, down to a 52 percent share in 1969. But when the Vietnam War wound down defense share dropped rapidly, and bottomed at 28.5 percent share in 1979-80.

In the early 1980s defense spending recovered a larger share of federal spending, reaching 32 percent in 1987. Then it declined to 20 percent share by the late 1990s.

The War on Terror of the 2000s saw an increase in defense spending share, peaking at 24.5 percent share in 2010. Defense share of federal spending is expected to decline to 21.6 percent share in 2015 and 17.4 percent share by 2020.”

(az FY = pénzügyi év)

Az első tábla (2.34) a GDP százalékában, a második (2.35) a kormányzati kiadások százalékaként értékeli a katonai kiadásokat.

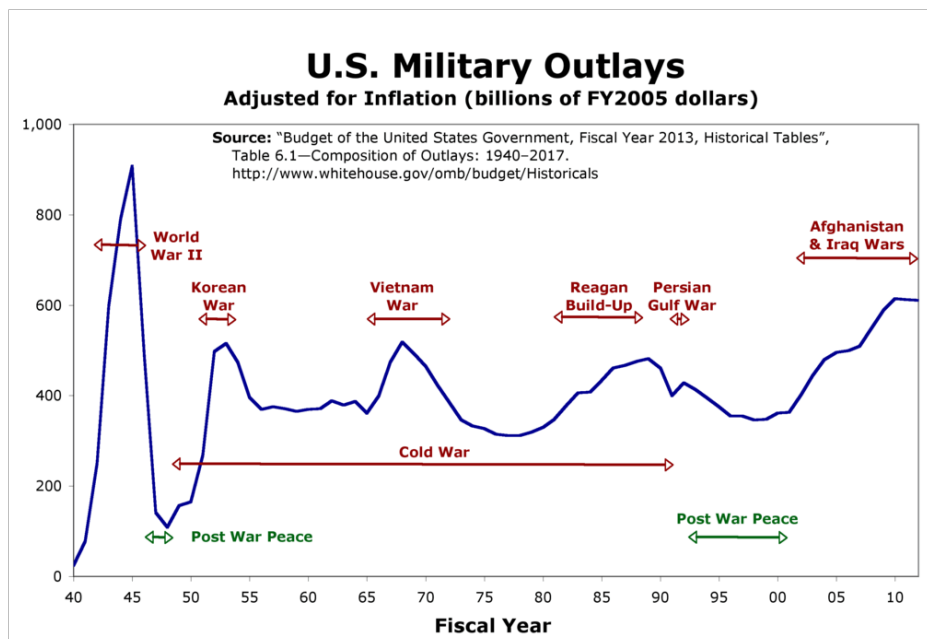
Rövid mondatok erről: A háború után a „védelmi” kiadások csillagászati magasságokból visszaestek a GDP 7,2 százalékára (1948), ahonnan kis lépést tettek felfelé a hidegháború megindulásával, majd 15%-ra ugrottak a koreai háború alatt. A következő csúcsszakaszt 10% körül a vietnami háborúnál érte el, ami után süllyedni kezdett, de a hidegháború alatt végig 10% körül mozgott. A mélypont 2010-ben (figyelem, koplalás!) következett be, 3,5%-kal. 2001 után újra megugrott, és 5,7%-ig emelkedett. Hm, kereshetem: valahol szerepel az a szép megjegyzés, hogy az afgán-iraki háborúk költségei nem szerepelnek ebben a diagramban! Megvan, az infoplease.com adataihoz fűzött első megjegyzés mondja ezt, a most elemzett diagramok sem erednek máshonnan. Az a két háború dollár-billiókat vitt el, a folytatásukkal együtt nem kezelhetők normális adatsorokban. Legalábbis az USA vezetése nem akar látni ilyen grafikonokat.

A második diagram (2.35) rendkívül érdekes számomra. Egyrészt világosan rámutat arra, hogy a fegyvereket az állam gyártja. A II. világháború alatt a „védelmi” kiadások jelentették a teljes szövetségi kiadás 88%-át. Tiszta tervgazdálkodás. A lentebb említett Kongresszusi Könyvtár dokumentumai között találok „Planning Commission”-nal (Tervhivatal!) is! Onnan visszaesett a negyvenes évek végére 605 milliárdra, de hamar visszaugrott 72%-ra a

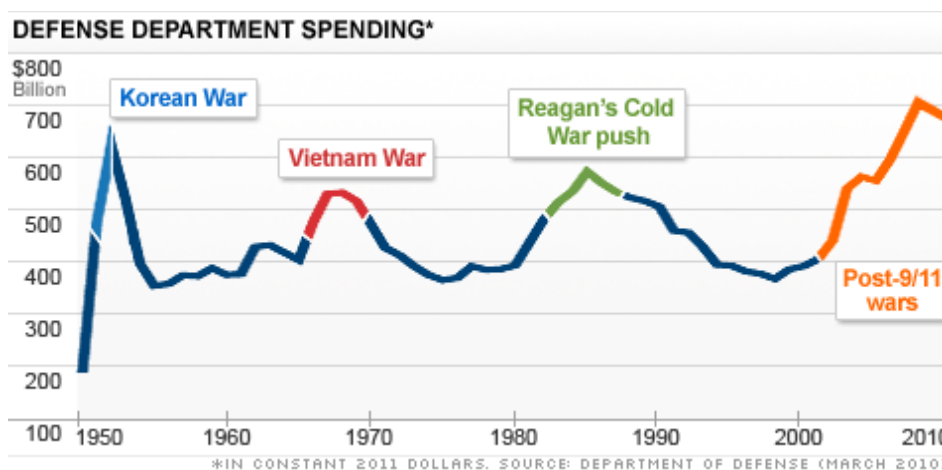
koreai háború idején. A további fluktuáció követhető angolul nem tudók számára is: Vietnam – 52%, Reagan időszak – harminc felett.

Kicsit többet mond a közvetlenül a háború utáni évekről az infoplease.com²: 1946-ban még rendkívül magas volt az ezen a rovaton elköltött összeg, 1947-ben azonban hirtelen nagyot zuhant. 556,9 md \$-ról 52,4 md-ra. **Truman gyorsan deklarálta is, hogy van ellenség! Ezt a doktrínáját tekinti a világ a hidegháború kezdetének.** Azonnal duplájára emelkedtek a kiadások, és nőttek egészen a koreai háborúig. 1951-ről 1952-re ismét duplázódott, és azóta magas szintről – kis visszaesésekkel – magasabb, végül horrorisztikus magasságba emelkedett.

Bemutatok a keresgélés közben a Google-képekben megjelent diagramokból sokatmondó kettőt:

3. ábra

4. ábra

Nem esnek tökéletesen egybe, de mindkettő egyértelműen igazolja a meglátásom: az USA nem törekszik békére. Eisenhower a vietnami háború előtt, 1961. január 17-én figyelmeztetett a katonai-hadiipari komplexum túlhatalmára. Hiába, az USA a világ egyik legembertelenebb háborújában hihetetlen összegeket töltött fegyverekre és megengedhetetlen eszközökre. Később részletesen foglalkozom vele.

Kerestem a Szovjetunió fegyverkezésére vonatkozó adatokat. A sejtelmem beigazolódt: nagyon felszínes nyugati forrást sikerült csak levadásznom.³ Az összeállításból egy tény mégis fontosnak látok: A végtelenül legyengült Szovjetunió felvette a kesztyűt, illetve két kesztyűt. Helyesen értékelte egyrészt, hogy a Hirosimára és Nagaszakira ledobott atombombák neki (is) szóltak, másrészt a hidegháborút meghirdető Truman doktrínát is megértette. A hatvanas évekre utolérte az USA-t a nukleáris fegyverek gyártásában, és le hagyta a ballisztikus rakéták fejlesztésében. **A hatalmas csapásérő birtokában ő kezdeményezte a fegyverkorlátozó megállapodások létrehozását.** Borzasztó sok disznóság történt a Szovjetunió hét évtizedes történelme során, elsősorban a totális diktatúrát kiépítő Sztálinnak és közeli kiszolgálóinak köszönhetően, de ezt el kell ismerni.

Nagyszerű tanulmányt tudok viszont mindenki figyelmébe ajánlani.⁴ Igen fontos lelki masszázsra hívja fel – többek között – a figyelmet! **Folyamatosan pumpálták a világ ügyeivel nem sokat törődő (a földrajzot nem is nagyon erőltetik az USA sulijaiban, ha jól tudom), és ilyen tekintetben alulképzett lakosság lelkébe, hogy hol ez, hol az a fegyver-terület van elmaradva a Szovjetunió mögött.** Felsorolom, ahogy a szakértő szerző (cég) írja: közvetlenül a háború után a szovjet szárazföldi erőket „tüpírozták” fel, követték a bombázó-túlsúly (1950-es évek), a rakéta-túlsúly (1958-61), majd pár év múlva a rakétaelleni rakéta-túlsúly és az első csapás-képesség túlsúly. Mindez nem bizonyult igaznak. Közben, 1964-ben Amerika népe értesült a majdnem teljesen kitalált incidensről, miszerint támadás érte az USA egyik hadihajóját, rálöttek egy észak-vietnami naszádról, majd még aznap megismételték az agressziót. *Ebből keletkezett a világ egyik legnagyobb háborúja.* Aztán jött ismét a bombázók túlsúlya, a termonukleáris megatonnák, tengeralattjárók elleni képesség, a rakéták hordképessége túlsúlya. A hetvenes éveket az USA védelmi ereje elhanyagolásának évévé nyilvánították, ami – mint állították – veszélyes sérülékenységet-ablakot nyitott, amelyet Reagan-nek részben sikerült becsuknia. Mégis, a Csillagháborúban megmaradt rést dollár százmilliókkal lehet csak betömni. – kántálják! **Mindez fenntartotta a feszültség, bizalmatlanság, biztonság hiánya atmoszféráját, ami elősegíti a hatalmas, folyamatos fegyverprogram fenntartását.**

Ez amerikai szakértők véleménye.

Érdekes, és a közvetlenül a háború utáni helyzet értékelése szempontjából fontos, hogy – mint említettem – **a világ a Truman doktrína⁵ elhangzásával datálja a hidegháború kezdetét. Ez pedig 1947. március 12.** Ha ránézünk újra a fenti adatokra, és a két diagramra, megerősödik a gondolat, miszerint szítani kellett a tüzet, szüksége volt a háborús héjáknak az ellenségre. A háborúból roncsként kikerült Szovjetunió akkor még nem jelentett semmiféle veszélyt, vagy fenyegetést Amerika számára. Az első szovjet atombombát 1949. augusztus 29-én robbantották fel. Teljesen valószínűtlennek tartom, hogy két évvel előbb – akármilyen jó kémkedést is feltételez az ember – tudomása lett volna a Truman-gépezetnek a készülő bombáról. Erre utal egyrészt, hogy nagy meglepetést keltett nyugaton, másrészt, hogy gyorsan kerestek hazaárulókat, a Rosenberg-házaspárt 1953-ban villamosszékből ki is végezték. A mai napig nagyon vitatott, tényleg átadtak-e információkat a Szovjetunióknak. A McCarthy-féle boszorkányüldözés alatt könnyen lehetséges, hogy ártatlanul ítélték el őket. Mindvégig tagadták a bűnösségüket, amit nehéz elképzelni másként, mint hogy tényleg nem szolgáltatott ki titkos adatokat. A korszakra jellemző volt: „Olyan előítéletek uralkodtak az országban, hogy az állampolgárok közül, aki éppen egy szocialista országból származott, vagy oda kötötték ősei gyökerei, automatikusan kommunistának minősült, tehát a származása már elegendő ok volt, hogy annak lássák.”⁶

A Rosenberg házaspár kivégzése

Keresgéltem az USA háború alatti hadiipari termelésére vonatkozó adatokat. Első lépésben eljutottam a Kongresszusi Könyvtárba (Library of Congress), ahol vonatkozó termelési szerződések listáját lapozgathattam. Nem mentem sokra vele, 15-20 oldal átnézése után, még mindig csak „A” betűvel kezdődő cégeknél tartottam, volt minden, cérnától kezdve cementig, de egyetlen fegyverrel se találkoztam.

Hasznosabbnak bizonyult a Wikipedia fő fegyvercsoportok termelésével foglalkozó lapja⁷, amiből legalább azt megtudja az ember, mennyire idióták (a gazemberséget hagyjuk későbbre) voltak a tengelyhatalmak, amikor nekimentek az USA-t is magába foglaló szövetségeseknek. Most mindegy, hogy nem vele kezdték, de dicső (és ma ismét sokat dicsért) nagyjaink pl. már 1941. december 12-én megtették ezt a szuper-idióta lépést, hadat üzentek az USA-nak! Mindjárt idézek néhány hajmeresztő adatot, csak megfelelő érdeklődés kivívása érdekében felteszem a két szembenálló tömb GDP-arányát bemutató diagramot:

(By User:Dna-webmaster – Mark Harrison, „The Economics of World War II”, see more information below, Public Domain, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=470942>)

Jól mutatja, hogy a háború kezdetekor a szövetségesek gyengültek, de már 1941-ben fordult a kocka: a szövetségesek teljesítőképessége nőtt. Az okok főként a „Distribution notes”-ban szereplő átcsoportosításokban rejlik.

A termelési adatok döntőbbek. A jelen könyv témája miatt a szövetségesek közül csak az USA-t emelem ki. A tengelyhatalmak közül pedig Németországot és süllyedő hajó hazánkat szerepeltetem.

	USA	Németország	Magyarország
- tankok és önjáró lövegek	108 410	67 429	908
- egyéb járművek	2 382 311	159 147	0
- tüzérség (lövegek)	257 390	73 848	447
- aknavetők	105 055	674 280	0
- géppisztolyok	2 679 840	1 000 730	4583
- repülőgép	324 000	133 387	0
- anyahajók	124	1	0
- tengeralattjárók	245	1 152	0

Bár gyártásról van szó, a magyar termelés lenullázása három eszköznél is valószínűleg jelentéktelenségünk miatt történik. Teherautókat és repülőgépeket (napi egy Messerschmitt nem kevés!) biztosan, aknavetőt valószínűleg gyártottunk.

Japánt is szerepeltetnem kellett volna, mert ők voltak a második legkomolyabb fegyvergyártók a tengelyhatalmak között.

Feltűnő az USA elsőprő fölénye a nem jelentős aknavetők és a rettenetes fegyver tengeralattjáró kivételével. Újra felmerül a fegyverkezés kis szünet utáni lendületes újrakezdése második okaként – a profit tömege és rátája mellett – a tehetetlenségi nyomatek, különösen az „egyéb járművek” és repülőgépek vonatkozásában.

*

A Marshall-terv

Baráti vita eredménye, hogy felvettem a témaköreim közé a Marshall-tervet. Beszélgetésünk során megemlítettem, hogy a tervet szerepeltetem a készülő könyvemben. Célként Európa újrafelfegyverzését jelöltem meg, amit barátaim vitattak. A véleményemet a [Truman-doktrína](#) támasztja alá (l. lentebb), amit a Marshall-terv kiindulópontjának tekintenek (Stone könyve), és amely egyértelműen a kommunizmus terjeszkedésének megfékezését (*containment*) tűzi ki célul.

Mivel kezdi a kutató, ha egy téma mélyéig szeretne hatolni? Az eredeti szöveget keresi. Még akkor is, ha tudatában van annak, hogy az eredeti politikai tervek, dokumentumok, kiáltványok sokszor épp a publikum félrevezetésére szolgálnak. Keresem, nem találom! OK, vegyük akkor elő az általában jó dokumentumként használható Wikipédia-lapot.⁸ Azonnal találkozom is a kommunizmussal:

„The goals of the United States were to rebuild war-torn regions, remove [trade barriers](#), modernise [industry](#), make Europe prosperous once more, and prevent the spread of [Communism](#).”

Azaz „Az USA célja a háború sújtotta régiók újjáépítése, a kereskedelmi korlátok lebontása, az ipar modernizálása, Európa újra virágzóvá tétele, és **a kommunizmus terjedésének megakadályozása.**”

A terv (törvény) első oldalát mindenesetre felrakom ide, hátha egyszer ki tudom vele csikarni a teljes szöveget?! Meg is van! Az oldal tetején lévő „Law 472 Chapter 169”-et beírtam a keresőbe: „Library of Congress Public Law 472 Chapter 169” és megjelent.⁹ Olvasom, kis türelmet kérek!

Hát kérem, nem nehéz eligazodni az összesen 26 oldalas „Foreign Assistance Act of 1948”-on, amiből – csak a Title I. foglalkozik az „Economic Cooperation Act of 1948”-cal, a Marshall-tervvel (23. oldal). Ez törvény, amennyire törvényekhez értek, keményen, szabatosan megfogalmazott törvény. Nincs benne semmi mese-monda olyasmikről, hogy ha a parasztnak fejtőgépre van szüksége, kapjon, vagy hasonló. Az Elnök alá rendelt „Economic Cooperation Administration” létrehozásáról intézkedik, amit miniszteri rangban Adminisztrátor vezet, akinek a jogköre, kötelessége, intézményének keretei, az alkalmazottak maximális létszáma, fizetéséig, napidíjukig pontosan meg van határozva. Corporation-t alapíthat az ügyek vitelére, amelyik 1952 júniusáig léphet újat, azután csak a megkötött üzleteket bonyolíthatja. Módosítják a Bretton Woods Agreements-t is (úgy tűnik, egyoldalúan), Tanácsot hoznak létre, aminek az Adminisztrátor is tagja.

Innen kezd érdekessé válni, és érthetővé, hogy a Szovjetunió és csatlósai miért nem csatlakoztak, illetve hátráltak ki. Az Adminisztráció nagyköveti rangban „képviselőt” küld ki Európába. Minden részvevő országban a „Misszió vezetője” (Chief of Mission) *tartja a kapcsolatot* a kormánnyal. A megszállt zónákban az Elnök hozza létre a legjobb megoldást az ügyek vitelére. Az amerikai alkalmazottak 3 hónapig ideiglenes státuszban dolgoznak, ami alatt az FBI megvizsgálja megbízhatóságukat.

A törvény valahol az elején hangsúlyozza, hogy Amerika érdekeit (is) kell szolgálnia a tervnek, az is, meg a felépítés is megfelel a világon megszokott rendnek, de csak sültbolond gondolhatja, hogy *kommunista manőver* a Szovjetunió távolmaradása, és a Jaltai Értekezleten neki ítélt országok letiltása a csatlakozásról. Kettészakadt már a világ, egyik fél se engedte meg, hogy a másik beültesen felügyeleti joggal felruházott, illetve legalábbis az ügyvitelbe látó embereket az ország ügyeinek legkisebb mértékű intézésébe.

A Szovjetunió „Molotov tervvel” válaszolt, elvileg hasonló támogatást biztosítva a csatlós államoknak. Minden forrás a csatlósok erőforrásainak elszívásáról beszél, ami így, kategorikusan, propaganda-ízű állítás. Köztudott, hogy minden tengelyállam, így hazánk is jóvátételt fizetett, igen kemény feltételekkel. A II. világháború utáni magyar jóvátételekkel foglalkozó weblap¹⁰ szerint „Magyarország 1953. január 20-án fejezte be a szovjet jóvátételi szállításokat. A Szovjetunióval folytatott háború anyagi jóvátétele tehát mindent figyelembe mintegy 132 millió amerikai dollár értékű áruba került Magyarországnak.” Borzasztó! De egyrészt mi rúgtuk az első rúgást, másrészt ez nem a „Molotov terv” elszívása, hanem a mi idióta II. világháborúba lépésünk utolsó „eredménye”. A terv a KGST elődjének tekinthető. Németországot is masszív „elszívás” sújtotta. Az angol Wikipedia¹¹ több mint 700 üzem leszereléséről szól csak a nyugati szektorokban, amiket részben a nemrég még szövetséges Szovjetunióval szállítottak tovább. Az üzemek részben az amerikai technológiákat is meghaladó szintet képviseltek (Zeiss). A kettős vasútvonalak egyik pályáját is leszerelték több ezer kilométer hosszban (a keleti szektorban biztos). Ez a folyamat a Marshall-tervvel se szakadt meg Adenauer 1949-ben kérte az óriási ellentmondás (üzemek leszerelése és Marshall terv) felszámolását. Ez a weblap taglalja azt is, hogy Németország ipari fejlesztését, különösen a hadiiparhoz szükséges szektorokét korlátozták.

Természetes, hogy a terv amerikai érdekeket is szolgált. Az áruhitel termékei kezdetben gabona és nyersolaj volt, kizárólag Amerikából, de az ipari késztermékeknek is kezdetben amerikai eredetűnek kellett lenniük, később ez kiegészült a részvevő országok termékeivel is. Mindenképpen amerikai termékek uralták az így bővülő piacot. További amerikai érdekek: Az árut amerikai lobogó alatti hajók fuvarozhatták. A rendszernek ügyelnie kellett, hogy az amerikai belső piacot ne „szívja le”.

Bizonyos értelemben lojalitást kellett vállalniuk a tervhez besoroló országoknak. Erre utal a 103. paragrafus:

„SEC. 103. (a) As used in this title, the term „participating country” means (1) any country, together with dependent areas under its administration, which signed the report of the Committee of European Economic Cooperation at Paris on September 22, 1947; (...) provided such country adheres to, and for so long as it remains an adherent to, a joint program for European recovery designed to accomplish the purposes of this title.”

Azaz „A ‘részvevő ország’ megnevezés, amint az ebben a Tételben használatos, (a) olyan országot jelent, az általa kormányzott függő területekkel együtt, amely az Európai Gazdasági Együttműködési Bizottság Párizsban, 1947. szeptember 22-én jegyzőkönyvét aláírta (...) feltéve, ha hűséges, és addig, amíg hűséges marad a Tétel szándékainak megvalósítására szolgáló európai újjáéledés programhoz.”

Kétoldalú államközi szerződéseket is kötöttek az USA és a tervben részvevő országok között.

A terv részvevőinek a hitelfelvevő országok amerikai igényeknek megfelelő termékeit is kutatniuk kellett, és ellenirányú forgalmukat, Amerikába irányuló exportjukat is biztosították.

Az Elnök kérhette az ENSZ közreműködését.

Az elosztása: „United Kingdom (receiving about 26% of the total), followed by France (18%) and West Germany (11%). Some eighteen European countries received Plan benefits. Azaz Nagy-Britannia részesedett 26%-kal, Franciaország 18%-kal, Nyugat-Németország 11%-kal.

A második Tétel jelen könyv szempontjából érdektelen: Title II: „International Children’s Emergency Fund Assistance Act of 1948”.

A törvény harmadik tétele hagyja jóvá a Görögországnak és Törökországnak nyújtott segélyeket, amik a Truman-doktrínával párhuzamosan szerepelnek lentebb: Title III: „Greek-Turkish Assistance Act of 1948”.

Nem kevésbé érdekes, hogy ugyanebben a törvényben a negyedik tétel – Title IV: „China Aid Act of 1948” – intézkedik a Csang Kai-sek-nek nyújtandó kolosszális támogatásokról:

„SEC. 404. (a) In order to carry out the purposes of this title, there is hereby authorized to be appropriated to the President for aid to China a sum not to exceed \$338,000,000 to remain available for obligation for the period of one year following the date of enactment of this Act. (b) There is also hereby authorized to be appropriated to the President a sum not to exceed \$125,000,000 for additional aid to China through grants, on such terms as the President may determine and without regard to the provisions of the Economic Cooperation Act of 1948, to remain available for obligation for the period of one year following the date of enactment of this Act.”

Tömören: max. 338 millió \$ a törvény életbelépésétől számított egy évig, és max. 125 millió \$ segély ugyanolyan feltételek mellett. Nem töltök időt annak tisztázásával, mi a különbség a kettő között, az egyik *aid*, a másik *grant*, mindkettő segély.

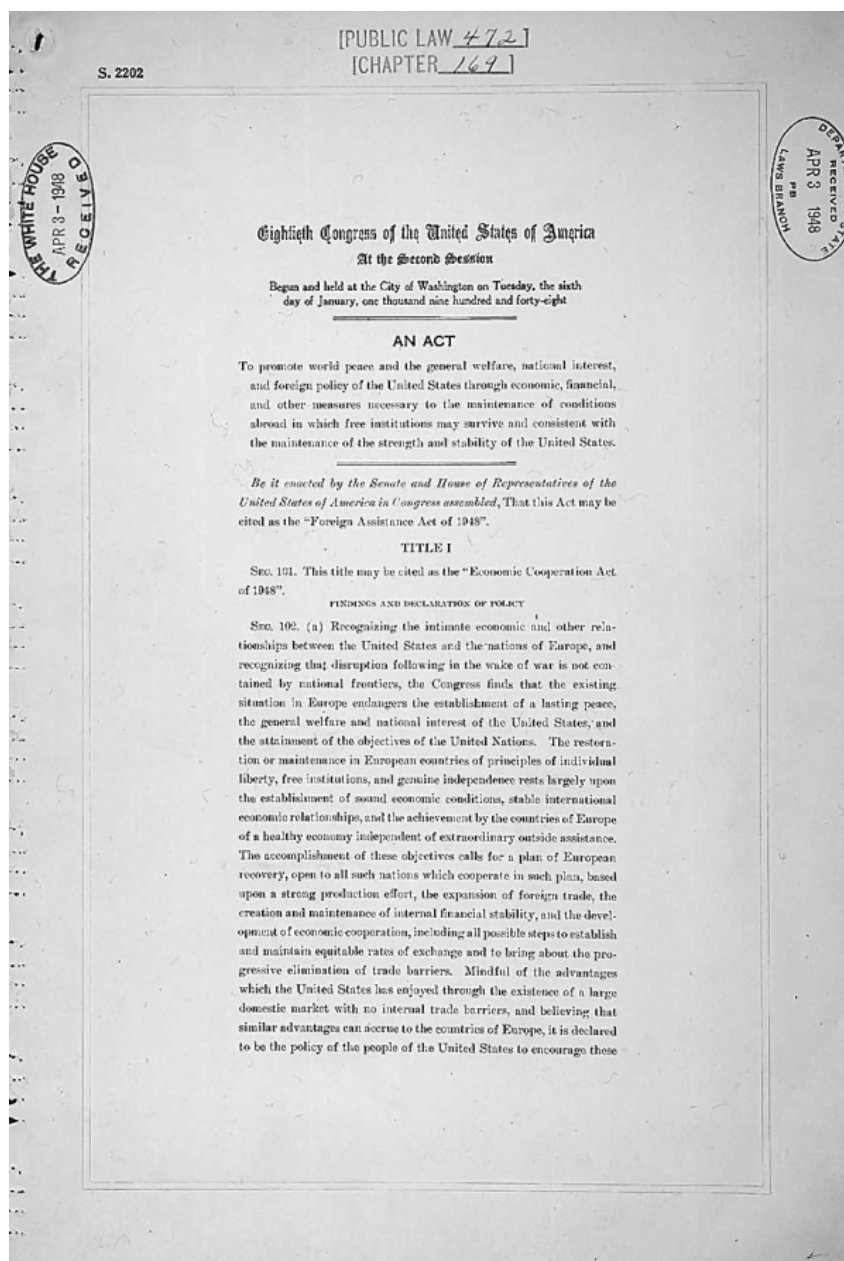
Nem vitás: frontális akció-csokor a kommunizmus réme ellen. A kommunizmus ellen indított háborúk előszele ez a törvény!

És itt van, amit Stone állít: „In the latter years, under pressure from the United States Congress and with the outbreak of the Korean War, an increasing amount of the aid was spent on *rebuilding the militaries of Western Europe*.” Azaz „Az utóbbi években az USA Kongresszusának nyomására és a koreai háború kitörése következtében a terv mind nagyobb összege fordítódott Nyugat Európa haderejének rekonstrukciójára.”

Az eléggé zavaros magyar weblap¹⁰ 2011 évi áron számolva kb. 600 milliárd USD-ra teszi a terv keretében – áruban nyújtott – hitelek összegét. (Más források alacsonyabb értékre jutnak.) Ez is megerősíti a nyugati források állítását, miszerint a Világbankot és az IMF-et is a Marshall-terv kezelése céljából alapították. Szerintem téves ez a hír, mindkettőt jóval szélesebb alapokon hozták létre. Ez a lap a terv keretében nyújtott támogatások nagyobb részét segélynek nevezi, ami ellentmond az általam elért többi forrásban fellelhető információknak, miszerint a döntő hányad *áruhitel* formájában valósult meg.

A Marshall Alapítványnak az 50. évforduló alkalmával kiadott weboldalát is felrakom, hátha lesz időm/energiám foglalkozni vele. A szorgalmas és kíváncsi olvasó biztos hasznosan fogja forgatni.¹¹

Lépünk tovább, túl sok időt töltöttem ezzel az egyébként rendkívül sokatmondó témával.

A törvény első oldala

Jegyzetek:

1. https://www.usgovernmentspending.com/defense_spending
2. <https://www.infoplease.com/us/military-personnel/us-military-spending-1946-2009>
3. https://en.wikipedia.org/wiki/Military_history_of_the_Soviet_Union#Military-industrial_complex_and_the_economy
4. <https://object.cato.org/pubs/pas/pa114.pdf>
5. https://en.wikipedia.org/wiki/Truman_Doctrine
6. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Mccarthyismus>
7. https://en.wikipedia.org/wiki/Military_production_during_World_War_II#Major_weapons_groups
8. https://en.wikipedia.org/wiki/Marshall_Plan
9. <http://digitalcollections.library.cmu.edu/awweb/awarchive?type=file&item=50897>
10. http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/magyar_jovatetel_a_2_vilaghaboru_utan/
11. http://marshallfoundation.org/library/wp-content/uploads/sites/16/2014/05/The_Marshall_Plan_A_Fifty_Year_Perspective_000.pdf

IV. A koreai háború: az első kommunizmus elleni vérontás

Úgy tűnik, a koreai háború kezdetei nem az USA bűne.¹ Ez a történelmi mozzanat a kakukktojás a háborúk fészkeiben. Legalábbis most úgy vélem. Meglátjuk, talállok-e olyan megbízható adatot, ami ellenkező előjelű. Igen, helyes a vád: keresem, hol találhatok fogást az USA-n, mert előtte és utána minden alkalommal ők voltak a kezdeményező fél. Hogy a háború alatt milyen sötét bandita volt, az leírhatatlan.

Kezdjük azonban az elején!

Máris érdekes ellentmondásokba ütközöm. A magyar Wikipédia² egyértelműen a kommunista északot vádolja, míg az angol Wikipedia³ már kétségeket pendít meg. Hm-hm, nálunk bőszebb a kommunizmus gyűlölete, mint angol nyelvterületen? Pedig első ránézésre úgy tűnt, a magyar szinte csak fordítása az angolnak.

Lépünk vissza 1910-re. Akkor annektálta Japán az egész Koreai-félszigetet, amit egészen a II. világháború végéig a kezében tartott. Miután a Szovjetunió is beszállt a csendes-óceáni hadszíntéren folyó háborúba, megállapodás született, hogy Koreát (Lengyelországhoz hasonlóan, amit a szovjetek és a náciak osztottak el) felosztják egymás között. A Szovjetunió a 38. szélességi foktól északra eső területekről, az USA az attól délre eső területekről verte ki a japánokat.

Most nézzük meg először a háború kitörésének magyar változatát!

„1948-ra ennek következtében két külön kormányzat jött létre, mindkettő Korea legitim kormányának tartotta magát, és egyikük sem tekintette a kialakult határt véglegesnek. A konfliktus akkor vált nyílt háborúvá, amikor *1950. június 25-én az északi csapatok – kínai és szovjet támogatást élvezve – támadást indítottak Dél-Korea ellen.* Ugyanezen a napon az [ENSZ BT](#) invázióknak minősítette az északi támadást...”

Ezzel szemben az angol változat egy évvel korábbra nyúl vissza. Beszámol arról, hogy *1949. augusztus 4-én* komoly határmenti összecsapásokra került sor Észak és Dél között, és – mit ad isten – hát nem a 38. szélességi foktól északabbra? A Koreai Köztársaság (Dél!) hadseregének csapatai Kuksa-bong-nál és Ch’ungmu-nál először sikerrel verték vissza Észak-Korea csapatait, de végül az északiak teljesen szétverték őket. Majd következik ugyanaz a dátum, mint a magyar változatban.

1950. június 25-én, vasárnap hajnalban a Koreai Néphadsereg tüzérségi támogatással átlépte a 38. szélességi fokot. A lépést azzal indokolták, hogy a Koreai Köztársaság hadserege támadott először, és hogy a „bandita, áruló Syngman Rhee” kivégzése volt a céljuk. [Elég érdekes, a Koreai köztársaság első elnökéről van szó!] A harcok a stratégiai fontosságú Ongjin félszigeten kezdődtek. És most következik egy figyelemreméltó mondat: Volt korábbi dél-koreai állítás, miszerint elfoglalták Haeju városát, és ez az eseménysor vezetett néhány tudóst ahhoz az érveléshez, hogy a dél-koreaiak lőttek először. Mit tesz erre a komolyabb kutató? A jegyzet-indexből kihámoztam, hogy Bruce Cumings-ról, és „The Korean War”³ című könyvéről van szó. Nosza, elő a Kindle olvasóval, és az Amazon-nal, könyvek rovat, egy kattintás a „Rendelés”-re, 3-4 mp, és fel van töltve a könyv. [Ilyenkor érzékelni, mekkora tudás, szervezés, üzleti rutin él az USA-ban. Ezt kalaplevéve kell elismerni.] Megvan tehát a kakukktojást megemésztő madár. Szünet következik, a könyv az egész háborút felöleli, legalább a kezdeteket el kell olvasnom. Most haladok tovább másik fejezetnél, majd visszatérek.

Nem szükséges hosszabb szünetet tartani. A könyv világossá teszi, hogy Korea egyik legalaposabb ismerője írta. És azt is, hogy a szerző nem tud lándzsát törni. Leírja a folyamatot, értesülünk belőle, hogy ez a gaz Syngman Rhee jóval az események előtt követelte Észak-Korea megtámadását (Pár nap alatt végzünk vele. – valami ilyesmit állított.), azt is valószínűsíti, hogy a déliek tényleg átlépték a 38. szélességi fokot, és megtámadták Haeju-t, és hogy ez tényleg első akciónak tekinthető. Az ő soraiból is kiviláglik azonban, hogy a népi Korea erői alaposan fel voltak készülve a támadásra, tankokkal, tüzérséggel lehengettek a

köztársasági csapatokat. Nemcsak jobban voltak felszerelve, de katonábbak is voltak: mind a parancsnokok, mind az alacsonyabb állomány lelkesen, kellő szakértelemmel harcolt. A déliek viszont összeomlottak, pár nap múlva már negyedére zsugorodott a hadsereg. Bár Cumings a harcok első napjairól is ír, én inkább a két rendszer szellemiségével foglalkozó – ebből a könyvből nyert – információkat továbbítom. A szerző szerint a nyugati propaganda állításaival szemben a kommunista észak által elkövetett atrocitások elhalványulnak a dél-koreaiak barbarizmusa mögött. Különösen Syngman Rhee emelhető ki, aki Szöült mentendő úgy robbantatta fel a Hangang hidat, hogy több száz (más forrás szerint négyezer) rajta menekülő civil többségét ölte meg vele. Maga vonaton menekült Szöulból, azt ígérve, hogy visszatér, és újra átveszi a parancsnoklást, amit nem tett meg. (Ugyancsak más forrásból merítem, hogy június 28-án mérszárlást végeztetett, politikai ellenfeleit, az azzal gyanúsíthatókat is megölette, saját hazájában.) A könyv megerősíti azt a véleményt, miszerint a háború okaként kell kezelni az ország megosztottságán kívül az ekkorra elmélyülő hidegháborút is, amelynek ez volt az első fegyveres konfliktusa.² Megemlíti például, hogy a Szovjetunió az ENSZ-ben nem élt vétő-jogával, Malik nagykövet meg se jelent a tárgyaláson. A szerző szerint a Szovjetunió összeomlásával nyilvánosságra került dokumentumokból kiderült, hogy erre maga Sztálin utasította. Kerestem, mi támaszthatja alá ezt az állítást, de csak egy cikkre találtam, amelyben az Új Szó csak a már meghozott Biztonsági Tanács határozat ellen tiltakozik.⁵

Nem sikerült meggyőzőnöm magam, ezzel az olvasóimat se, hogy a koreai háború kirobbanásáért a déliek felelősek. Valószínű, hogy Sztálin és társai alkalmas pillanatnak vélték, hogy megtegyék a II. világháború utáni első lépést a kommunizmus fegyveres terjesztése irányába. Proxi háború? Sztálin? Vagy talán inkább Mao? Hiszen a kínaiak hamarabb megjelentek a frontokon, mint az oroszok.

Úgy tudom, hogy a szovjetek „csak” fegyverekkel, tanácsadókkal és a MIG-15 vadászrepülők pilótáival vettek részt a háborúban. Nem kutatom meg, csak elmesélek egy anekdotát, amit talán Moszkvában hallottam. Lelőnek egy dél-vietnami vadászgépet. A pilóta katapultál, elfogják. A vallatása során egy kérdéssel áll elő: mutassák meg neki azt a pilótát, aki lelőtte. Bevezetnek egy észak-vietnami katonát. A fogoly megrázza a fejét: nem ez lőtt le, aki lelőtt, az bajszos volt. Nyugati véleményekkel találkoztam valahol, hogy a MIG-15-ös első szovjet gázturbinás vadász teljesen egyenértékű volt az amerikai gépekkel.

Apropó bajusz. Pihenőt tartok. Mesélik, hogy Ho Si Minh azért volt népszerű (ja, ez Vietnam! mindegy), mert szakálla volt. Ázsia keleti fertályain nem nő komoly szőrzet a férfiakon. Aki szakállt tud növeszteni, az nagy ember, vezérlésre termett. Talán ennek tudható be az is, hogy Indiában a fülön növvő szőr a bölcsesség jele, le nem vágják az istenért sem.

Ha már a személyeknél tartok: Cumings azt is írja, hogy a Népköztársaság első elnöke (a mostani örült diktátor nagyapja), [Kim Ir Szen](#) általános elismertségnek örvendett, már a japán megszállók ellen sikeres hadműveleteket vezetett.

Olvasom tovább Cumings-t. Bizony, érdemes. Több adalékkal nyomatékosítja, mennyire vadul gázolt bele az USA Koreába. Mindkét felébe.

Nem döböntött meg a hír, miszerint kemény fajgyűlölettel „közelítettek” a koreaiakhoz az amerikai hadsereg tagjai (nem bakákat írok, mert a tiszték is).

Nem teketóriáztak a gúnynevekkel: az északiakat és délieket egyaránt „gook”-nak hívták, a kínaiakat „chink”-nek. Nem újdonság, a japánokat is csak gúnynevükön – – emlegették, a saját kisebbségeiket is szeretik becézgetni: nigger, sárga, ferdeszemű, mexikói. A szenzációs Jeep is japánokkal viccelődő mozaikszó, a legjobb tudomásom szerint.

A szerző szerint a barbároknak tartott gook-okkal aztán barbár módon harcolt az USA. Többnyire rajtuk is túltettek a déliek (gook a gook ellen). Az amcsik a fogságba esett északiakat meztelenre vetköztették, kegyetlenkedtek velük. Leír esetet, amikor hadifogoly-táborlángszórával számoltak fel!

És Amerika lakói csak a kommunisták atrocitásairól értesültek. Tud esetről, amikor reális beszámolót nyújtó könyvet 28 kiadó utasított el, végül folyóiratban jelenhetett csak meg.

A háborúban több módszert először alkalmaztak. A napalm alkalmazása általánossá vált, Koreában vezetődött be a „body count”, a hullák számlálása. Az érdemek elismerésének egyik döntő eleme volt a koreai-kínai halálos áldozatok száma. Ezzel természetesen velejárt, hogy nem kímélték a civileket sem. Az iraki háború óta – az általános felháborodás miatt – fordult a helyzet. Igyekeznek tagadni, hogy civil áldozatokra célzottan kerülne sor, és hogy az áldozatokat számolnák. Így tagadják például a független megfigyelők által kezelt iraki „Body count” számlálókban szereplő adatokat.

Olvassák el Méray Tibor „jelentését” Koreáról.⁴ A jó tollú író, 1953-ban, az Írók Szövetségének párttitkáraként ugyan, de elég reálisan írja le a látottakat, hallottakat.

Nincs értelme a háború menetét taglalni. A csúcán az USA egész *kiképzett* hadereje Koreában volt. Amikor az amerikaiak Phenjan-on túl sarokba szorították a néphadsereget, beléptek a kínaiak, „önkéntes” csapatokkal. Az amerikaiak (és velük a dél-koreaiak) visszavonulásra kényszerültek, amit tomboló rombolás kísért: az amerikaiak parancsot kaptak *teljes felégetésre*. Cumings leír egy földig rombolt falut, a napalmtól szörnyhalált halt nők testhelyzetét ecsetelve, és hangsúlyozva, hogy mintegy 50 óvodás gyereket öltek halomra. Nem rajzolom tovább a képet.

A „Lelkem világának tüköre”[G] könyvemben pár sort áldoztam a háború eredményeinek:

„Koreában az amerikaiak négyszer annyi tonna bombát dobtak le, mint amennyit a II. világháborúban Japánra (ahol nem maradt kő kövön). Curtis LeMay tábornok mondta, akinek lehet hinni, mert ő vezényelte mind Japán, mind Korea bombázását: ‘Nagyjából minden várost felégettünk Korea mindkét részén... Milliónál több civil koreait öltünk meg, és több milliót üldöztünk el lakhelyéről, az elkerülhetetlenül bekövetkező tragédiák mellett.’”

Ennél többet tudhatunk meg Cumings-tól (durva fordításban). Nem mindig világos, mit ért áldozat alatt:

„A háborúban részt vett országok több mint 4 millió áldozatot szenvedtek, amiből több mint 2 millió civil volt. Magasabb arány, mint a II. világháborúban, vagy Vietnamban volt.

36 940 amerikai esett el (jó nekik, legalább meg tudták számolni), ebből 33 665 harcban. (...) Mintegy 92 134 amerikai sebesült meg harcban, 8 176 eltűnt. Dél-Korea 1 312 836 áldozatot szenvedett, ebből 415 004 meghalt. (Itt világos.) (...) Az észak-koreai veszteségek cca. 2 milliót tettek ki, amiből kb. egymillió civil és 520 000 katona. (Ez pontatlan, mennyi a halott?) Cca. 900 000 kínai katona vesztette életét harcban.

Elképesztő, hihetetlen! Nem mindegy, hogy ki sütötte el az első fegyvert? A lényeg, hogy három év alatt egyetlen országban, hatalmak és hatalmasok vezérlete mellett, ideológiai okokból kiindulva ennyi embert pusztítottak el. Többnyire teljesen ártatlan halandót!

Itt és most született meg bennem az elhatározás: ha lesz még bennem erő, amint megjelenik ez az írás, hozzálatok a „Vádirat a Szovjetunió ellen” (vagy talán a kommunizmus elferdítői, meggyalázói ellen?) könyv megírásához. Kétlem, hogy sikerrel tudok járni, kevesebb a nem ellenség által szolgáltatott – azaz hihető – adat. A teljes maradék életem rámenne, hogy tisztán lássam a viszonyokat. Talán segít majd az orosz tudásom, és az ott diákként eltöltött négy év.

Zárszó lehet, hogy sok szakértői vélemény szerint Észak-Korea mai fegyverkezése eddig a háborúig vezethető vissza. Amikor a tömeggyilkos George W. Bush megalkotta a „gonoszok tengelyét”, rettegve az ötvenes évek borzalmaitól eldöntötték, hogy nukleáris fenyegetést kell demonstrálniuk. Ostobán teszik, de lehet valami ebben az okfejtésben.

Előre szaladok, de megemlítem, hogy Irán nukleáris programját (ami remélhetőleg felfüggesztve marad örökké) is ezzel magyarázzák ugyanazok a megfigyelők.

Zárszó ide, zárszó oda, jelzem, hogy vissza kell majd térnem Koreához: az Amazon – jó szokását követve – felajánlott újabb Koreával foglalkozó könyvet, amelynek előszavát Cumings írta. Egyelőre letöltöttem (3 mp), és felvettem az angol könyvek közé.⁵⁰ Kiderült, hogy ezt a könyvet nem adták ki közvetlenül a háború után!

Izgalmas játékot folytatok! Elolvasok pár oldalt Cumings könyvéből és megjelenik valami kis fénysugár, amit betűkké kell formálnom. Mert most miket is mond ez a Korea-ismerő ember?

Egyrészt azt, hogy a japánok kiűzését követően a hátrahagyott üzemek jórészt az ott dolgozók vették birtokukba (és most Délről van szó!), olyan dolgozói tanácsokat alakítva, amilyenekről a „kapitalizmus meghaladása” témában álmodnak egyesek. Jött az amerikai Military Government, és birtokba vett több mint 3000 ilyen gyárat.

Másrészt ír egy szigetről, Cheju-ról, ahol „Népi Bizottságot” alapítottak, békésen vezették a szigetet, és függetlenek akartak lenni. Megtámadták, (az amcsik?), és a mintegy 300000 lakosból nyolcvanezret megöltek.

Ha ehhez hozzáveszem azt a már korábban megismert tényt, hogy az északiak (kommunisták) támadása előtt kemény gerillaharcok folytak Dél-Koreában, akkor kialakul a kissé még homályos kép: baloldali jellegű mozgások uralták a déli területeket. Az amerikaiak erőfeszítései számottevő hányadát a háború során kénytelenek voltak Délre pazarolni.

Olvasok tovább... Lapozgatok... És borsószik a hátam... Pár szörnyűség következik.

Délt káosz jellemezte. A káoszt növelte egy szervezet, amelyet Északról disszidált fiatal (megfigyelők, és az USA megszállás korábban titkos beszámolóit szerint is) fasiszták hoztak létre. Ahol megjelentek, ott rémtettekkel terrorizálták a lakosságot. Az amerikaiak saját szervezésű „kékingesekkel” próbálták leverni az északi banditákat. Ez a szervezet szorosan együttműködött a lakosság által gyűlölt Nemzeti Rendőrséggel.

A dokumentált erőszak annyira extrém és indokolatlan volt, hogy amikor Cumings értesült az őrjöngő és végtelenül gonosz konfliktusokról, beült a Hoover Institution könyvtárába, és a fentebb csak fasisztaként említett Northwest Youth Corps (Északnyugati Fiatalok Alakulata) által az 1940-es évek végén kibocsájtott folyóiratot vett kézbe. A folyóirat címlapján olyan – kommunistáknak tulajdonított – atrocitások rajzai szerepeltek, amelyek – mint nyilvánvalóvá vált – az ő tetteiket tükrözték: állapotos asszony feldarabolása, kisgyerekek leszúrása, házak felégetése, koponyák szétverése. Aztán leírja az egyetlen faluban ezek által a banditák által elkövetett borzalmakat: 21 éves állapotos asszonyt, akinek férjét felkelőnek ismerték, kirángatták a házából, 13 szúrással abortuszt indítottak el nála, majd a félig megszült csecsemővel együtt otthagyták; több asszonyt csoportosan, nyilvánosan megerőszakoltak, majd a vaginájukba dugott kézigránáttal felrobbantottak.

Nem tehetek róla, de felrémlt nekem azonnal, hogy Nagyváradon édesapám asztalon felejtett valami színes német folyóiratot, amelynek a címlapját szovjet terrorként titulált téli frontkép uralta: vastag hó, szerteszét fegyverek, a hóból kiálló testrészek. Valóság, fordított előjellel! A Don-kanyar szerencsétlen magyar bakáit is mutathatta a fotó.

Megkerestem: Csedzsü szigetről tettem említést fentebb, magyarul így kell írni. Részletesen ír róla is Cumings, ezúttal a sziget rémtörténetének részleteit is taglalva. Nem töltök vele sok időt. Spontán, működő népi kormányzás a japán elnyomás alól szabadulva.

Nem árt megismételni: Dél-Koreáról szól a mese. Dél-Koreában jött létre People's Republic! Ott történt amerikai beavatkozás... a népi kormányzás híveit lázadóknak, majd kommunistáknak kiáltják ki... bebörtönzések, kínzások... az amerikai megszállók oktatják a helyi rendfenntartókat a lázadók elleni anti-gerilla hadviselésre és a bebörtönzöttek kínzására... a megöltek száma vadul változik, többnyire közel a fenti 80 000-hez ... a falvak több mint fele letarolva ... egyesítő választásokat követelnek ... vagy függetlenséget ... a mai napig (2010?) elégedetlenség érzékelhető: 50 000 ember rokonait ölték meg, gyorsan rásütik a kommunista bélyegzőt akárkire ... Szinte vad rémmese, kitalálni se lenne könnyű.

Már írtam valahol, hogy óriási öröm írni, és a múltban turkálva az ember borzasztó sokat tanul. Most is, olvasva Cumings-t, kénytelen voltam megnézni, mi a csuda is az az amerikai kormány Koreában, és döbbenten jöttem rá, hogy ez a 3 év amcsi uralom Dél-Koreában keményen hozzájárult a háború kirobbanásához. Az okfejtésem – bár sokak számára ismét mesterkéltnek tűnhet – világos, érthető lesz hamarosan, remélem.

Nézzük meg, mit mond a helyzetről a vonatkozó angol Wikipedia-lap?

Tehát: Az Egyesült Államok hadseregének katonai kormánya (USAMGIK) a Koreai-félsziget déli felének hivatalos uralkodó szerve volt 1945. szeptember 8-tól 1948. augusztus 15-ig.⁶ Archibald Vincent Arnold: A háború után Korea katonai kormányzója lett.

„Ebben az időszakban az országot politikai és gazdasági káosz gyötörte, amely sokféle okból eredt. A japán megszállás utóhatásai még mindig érezhetők voltak a megszállási övezetben, ugyanúgy, mint az északi szovjet zónában.”^[1]

A népi elégedetlenség abból eredt, hogy az amerikai katonai kormány támogatta a japán gyarmati kormányt, majd, hogy miután azt eltávolították, a korábbi japán kormányzókat megtartották tanácsadóként; hogy mellőzték, cenzúrázták és erőszakkal feloszlatták a működő és népszerű Koreai Népköztársaságot (PRK); és végül, hogy támogatták azokat az ENSZ-választásokat, amelyek megosztották az országot.^[1]

Ráadásul az amerikai hadsereg, amely a nyelv vagy a politikai helyzet ismerete nélkül érkezett, nagyrészt nem volt felkészülve az ország kormányzásának kihívására.^[2] Így politikájuk számos tekintetben nem szándékolt destabilizáló hatással járt. Az Észak-Koreából menekültek hullámai (becslések szerint 400 000 fő)^[3], és a külföldről visszatérők is hozzájárultak az ország zűrzavarban tartásához.^{[4]»6}

És most Cumings könyve újabb 15-20 oldalának elolvasása után térek vissza. Nagyon megtörtén. Most úgy érzem, nem tudok kivergődni a koreai háború *22-es csapdájából*, és ha ez történne, az egész könyvre kudarc várna.

Próbáljuk meg mégis.

Kérdezzük meg ismét a kiváló Korea-szakértőt! Néha ő is elkalandozik a múltba!

A bombázásokkal kapcsolatban idézi Jörg Friedrich-et: „A légi háborúk jellemzője, hogy akik a szelet vetik, nem aratják a vihart, akik pedig aratják a vihart, nem vetették a szelet.” Úgy tűnik, tökéletes megfogalmazás, telitalálat. A könyvben egyébként a fejezet (Chapter Six) címe: „A leginkább aránytalan eredmény”: a légi háború.

Mert mi is történt Koreában?

A változó hadiszserencse után az USA (*mi* – mondja a szerző) három éven keresztül szőnyegbombázta Észak-Koreát, a civil áldozatokra szinte egyáltalán nem figyelve. A leszerelt amerikai katonák se nagyon emlékeznek rá, de minden Észak-Koreába látogató idegen elsősorban ezt hallja a háborúról: a széles körben és megszakítás nélküli szőnyegbombázások

gyújtó-(főként napalm)bombákkal; nukleáris- és kémiai fegyverekkel fenyegetés, végül hatalmas gátak szétbombázása. Ez a Japán és Németország ellen kidolgozott légitámadások alkalmazása volt, azzal a különbséggel, hogy Észak-Korea harmadik világbeli kis ország volt, amelyik napok alatt elvesztette légtérének védelmi képességét.

Emlékeztet arra, amit lentebb írtam, hogy a németek, angolok és amerikaiak sok gyakorlat és tudományos vizsgálat után 1943-ra megállapították, hogy jóval hatékonyabb városok megsemmisítése felégetéssel, mint szétbombázással. Gyújtóbombák robbanóbombákkal kombinálva, kiegészítve késleltetett detonációjú bombákkal, amelyek távol tartották a tűzoltókat, óriási szektorokat voltak képesek megsemmisíteni. Magnézium-ötvözetből milliószám gyártott termit-pálcák összekötözve tökéletesen teljesítették a feladatot. Benzin, gumi, gyanta, zselé és foszfor keverékével kiegészítve percek alatt képesek voltak kisöpörni városokat (17 perc alatt Würzburgot 1945. március 16-án).

17 perc termése

A precíziós bombákat a lakosság „etetésére” használták, a fele se találta el a célt. Gyújtóbombákkal kombinálva viszont – megfelelő időjárási viszonyok (erős szél, rávártak) esetén – tűzvihart gyújtottak, amik földig rombolták Darmstadt-ot, Heilbronn-t, Pforzheim-et, Hamburg-ot, Drezdát és Tokiót.

Koreában az amerikai bombázók zavartalanul bombázhattak, szabad zónák álltak „rendelkezésükre”, amíg meg nem jelentek a MIG-ek.

Volt vita a Pentagon és az USA légierők koreai parancsnoka között, aki mindjárt az amerikai beavatkozás kezdetén tönkre akarta bombázni az észak-koreai városokat, de a Pentagon túl szörnyűnek ítélte a tervet. Így három évig tartott Korea mindkét fele városainak szétbombázása. Hogy miként zajlottak ezek a „visszafogott” bombázások, azt jellemzi a Phenjan-t ért egyik szőnyegbombázás (1952. július 11): 1254 nappali hullám és 54 éjszakai, B-29-esek. [A nappali lehetetlen, mert ha 15 órás nappallal számolok, akkor is percenként több mint egy hullám adódik, a hullámok között cca. 40 mp telne el... Mindenképpen valami vadállati dologról van szó!]

A szerző leír egy esetet, amikor „baráti” bombatámadás ért egy amerikai egységet. A parancsnok beszámolója szerint az emberei hengeredtek a hóban, ordítva könyörögtek, hogy lője le őket. A bőrük ropogásra sült és kunkorodott, mint a sült krumpliszirom.

Közben kifejlesztették a „Tarzán” névre keresztelt hagyományos bombát, ami 6 tonnát nyomott, hogy *lefejezzék* vele a bunkerekben rejtőzködő észak-koreai vezetőket. 28-at vetettek be a háború alatt.

A duzzasztógátak lerombolása is II. világháborús példákat követve alakult, kettős céllal: az elektromos energia termelésének csökkentése és a rizstermés tönkretétele, azzal éhínség kiváltása. Eredetileg 20 gát tönkretételét tervezték, köztük a „Suiho Dam” a második legnagyobb volt akkor a világon, az amerikai Hoover Dam” mögött. Ezt nem robbolták le, mert félték Moszkva és Peking reakciójától! Gondolná valaki is, hogy ilyen szintű létesítmény létezett Koreában? Nem ez az első meglepetés számomra, a szerző azt is megjegyezte, hogy több nagyváros és jelentősebb ipar virágzott Koreában, mint Vietnámban.

Amikor a kevésbé jelentős Toksan gátat lebombázta 59 F-84-es, a lezúduló víztömeg szétrombolt hat mérföld vasútvonalat, öt hidat, két mérföld főutat, és öt négyzetmérföld (cca. 15 km²) rizsföldet. *Tisztára mosott* 27 mérföldet a völgyből, a víz Phenjan-ig is eljutott. A gát lerombolása apróbetűs hírként jelent meg a New York Times-ban.

És most lélegzetelállító hírek következnek, változatlanul Cumings könyvéből. Félrete-
szem a könyvet, mert az aprólékos részletek lényegtelenek. A fejezet címe: „The Ultimate Fire” (A végső tűz). Az USA vezetése többször tervezett atombomba-támadást Észak-Korea ellen. Először, amikor fülükbe jutott, hogy a Szovjetunió olyan bázisokat épít ki Korea közelében és Mandzsúriában, ahonnan bombázókkal eléri Koreát, illetve a Japánban állomá-
sozó amerikai erőket. Máskor az atombomba taktikai alkalmazását is tervezték, annyira, hogy az atombomba atyját, Oppenheimer-t is odavezényelték, hogy tanulmányozza a lehetőségeket. Messze túlmentek azonban a tervezésen: a körzetbe szállítottak (részletekben) atombombákat, kiépítették Japánban, Okinava mellett a bombázókba emeléshez szükséges aknákat, és oda szállítottak öt Mark IV gyújtószerkezetet. A lélegzet azonban az általam ellenőrizhetetlen hír miatt áll el: **Truman aláírta a bevetési parancsot, csak a McArthur leváltása miatti papír-kavalkádban nem jutott el a parancs a végrehajtókig.** Azonnal kérdezem én is: miért nem ismételték meg a parancsot? Azt hiszem, kedves olvasók, számunkra ez örök titok marad. Megúszott viszont Korea egy borzalmas epizódot, a világ pedig talán a III. világháborút.

A szerző ismertetéséből még két megjegyzést érdemes kiemelni:

Felhívja a figyelmet arra, hogy B-29-esek gyakorlórepüléseket is végeztek Észak-Korea fölött, leledobtak „vakbombákat”. Észak-Korea vezetői kötélidegzettel rendelkezhet-
tek, a látványról felidézhatték, miről van szó, és nem tudhatták, mikor ereszkedik lefelé utánzat, és mikor valódi bomba.

Megemlíti a fentebb már szereplő Méray Tibort, aki valamelyik amerikai interjúja során (Thames Television) azt mondta, hogy akármilyen brutális dolgokat is műveltek mindkét oldalon ebben a háborúban, „Az amerikai erők által elkövetett pusztítást és szörnyű dolgokat láttam”. És idézi Mérayt. Nem fárasztom magam vele, tessék beleolvasni a magyarul megjelent jelentésébe.⁴

Újra, és utoljára foglalkozom Cumings könyvével. A Csikágói Egyetem történész professzora fejezeteken keresztül taglalja a szörnyűségeket, és világosítja fel az agyam. Lassan összefoglalhatom, mi is történt Koreában, ki mennyire bűnös ebben a végtelen tragédiában? Előbb azonban a tudományos alaposággal megkutatott történet (a könyv 20%-át foglalják el a jegyzetek) utolsó fejezeteit foglalom össze, majd következik I.F. Stone műve, a „Hidden History of the Korean War”⁸ (A koreai háború rejtett történelme). Ez az a könyv, amelyiket a McCarthy téboly alatt, amikor törvény fenyegette munkatáborral azokat, akik a háború ellen felszólalnak, senki sem merte kiadni. Húsz évig feküdt asztalfiókban, amikor végül – egy vélet-

len folytán – megtalálta a bátor kiadót. Cumings előszava szerint végtelen erőfeszítéssel kutatta az igazat. (Hát szegény nem tudta, hogy – mint minden a világon – az igazság is relatív?)

Folytatom Cumings-szel. Nagyon tömören próbálom közvetíteni a beszámolóit, meglátásait. Adva van Korea, egy ország, amelyik 35 év Japán uralom után felszabadul. Aki nem tudja, milyenek voltak a japánok, olvasson el egy beszámolót a nankingi mészárlásukról. Az országból két nagyhatalom veri ki a megszállókat, mesterséges határvonalat húzva egymás között: a 38. szélességi fokot. Attól északra a Szovjetunió az új megszálló, délebbre az USA. A koreaiak részben harcoltak a japánok ellen, részben kiszolgálták őket. Északon, nyilván szovjet támogatással Koreai Népidemokratikus Köztársaság alakul, a harmincas évek óta a japánok ellen sikeres harcot vívó Kim Ir Szen vezetésével. Érdekes, hogy ott a japánok ellen harcolók foglalják el a kulcspozíciókat. Legtöbbjük Kína oldalán is harcolt a japánok ellen, ők képezték később az *erőt* a Dél elleni harcok során. Délen spontán Népi Bizottság alakult és kormányzott. Északon a szovjetek 1949-ben kivonultak, átadva a hatalmat Kim Ir Szen-nek. Délen az USA katonai kormányt hoz létre (USAMGIK), amely felosztatja a déli népi kormányt (a Koreai Népköztársaságot, röviden PRK-t), és a hatalmat a japánok elől Amerikába menekült, ott tanult, majd onnan a japán vereség után hazatért Syngman Rhee-nek adják át. A hatalmat a háború végéig élvezte. Érdekes, hogy az amerikai-Rhee kormányzás (jórészt) a japánokat kiszolgálókat helyezi vissza a hatalomba. A déli országrészt eluralja a káosz. A visszarendeződést, és a nyomorgó rétegek újra elnyomását nehezen viselik a mintegy két évig tisztességgel működő kormányzás alatt fellélegzett rétegek, és a japánok ellen gerilla-harcot folytatott csapatok. Az amerikaiak legjobb esetben semleges nézői voltak az így kialakuló „anti-kommunistának” keresztelt terrornak. Cumings atrocitások sorát, köztük genocídiumnak minősített tömegmészárlást ír le. Az amerikai, majd a világsajtó is hamisított híreket kürtöl világgá. Később (mindjárt sorra kerül) derül ki, hogy olyan szörnyüségből is kommunista-ellenes filmet tudott kreálni az amerikai Humphrey Bogart, amely amerikai részvétellel civilek ellen végrehajtott tömegmészárlás volt ([The Crime of Korea, 1950](#)). Én veszem a bátorságot, hogy inkább higgyek a tudós történésznek, mint a toborzó film készítőjének. A negyedik perctől látható tömegsírok tehát kommunista aljasságnak lettek kikiáltva, pedig a Koreai Köztársaság és az USA genocídiumának eredményei!

Részletes adatok olvashatók továbbá arról, hogy amikor az első sikeres lerohanás után az északiakat visszaszorította az amerikai hadsereg, milyen vérengzéseket hajtott végre a visszatérő déli hatalom, majd, hogy **Észak-Korea majdnem teljes bekebelezésekor kiket kellett kivégezniük a déli katonáknak, rendőröknek. A lista a lakosság mintegy negyedére (harmadára?) terjedt ki: katonák, rendőrök, polgári tisztségviselők, és a Koreai Munkáspárt minden egyes tagja. Egy népen belüli vérengzés!**

Itt jutok el a kérdésig: és vajon miből álltak a kommunista terrornak kikiáltott akciók? A szerző sajnálattal állapítja meg, hogy Észak-Korea nem követte Dél-Koreát, ahol a diktatórikus uralmat a hetvenes években demokratikus (szerintem ilyen nincs) rend váltotta fel, és döntés született arról, hogy – ahhoz, hogy előbb-utóbb, illetve valaha is rendezni lehessen a két fél közötti viszonyokat –, szembe kell nézni a múlttal, el kell jutni a tények feltárásiáig. Ahol a legkisebb atrocitásokról is tudni lehetett, feltárták a sírokat, megvizsgálták a maradványok mibenlétét, haláluk okát, meghallgatták a szemtanúkat, az áldozatok rokonait, és – ahol csak elérhetőek voltak – az elkövetőket. Nyilván szinte végtelen folyamatról van szó, de a közelmúltig mintegy 100 000 áldozatról bizonyosodott be, hogy a déli, és nem kommunista terror áldozatai. És döntő többségükben nők, gyermekek, öregek.

Észak-Korea nem lépte meg ugyanezt a lépést, pedig a nélkül nem születhet béke a koreai félszigeten. Persze a vizsgálatokat végzők így is hozzájutottak megközelítő adatokhoz. Cumings szerint két szempontból is jobb az északi képlet: egyrészt kisebb a civil áldozatok aránya, többnyire csak a volt japán kiszolgálókat, majd az északi területek visszafoglalása

után a bűnelkövetőket ölték meg, másrészt számszerűleg is kevesebb áldozatról van szó: 30000 körülire becsülik a szerencsétleneket.

Minden erőszakos halál bűn, ennek a szemét, embernek nevezett fajnak a bűne. Borzasztónak tartom azonban, hogy ennyire egyoldalúvá sikerült torzítani világunk jobboldalának az aljasságok arányát. A világ 90%-a (részben joggal) retteg a kommunizmustól, és szinte csak a pillanatnyilag éppen érintettek a világcsendőrtől, és hűséges kiszolgálóitól. Sajnos ez a könyv se fogja tudni megtörni a trendet.

Pedig ha újra végiggondoljuk, mit követett el az USA Korea ellen – igen, egész Korea ellen – borsódzik az ember háta. Annyira egész Korea ellen, hogy **volt tábornok, aki büszkélkedett is vele: Minden várost felégettünk, északon és délen egyaránt.** – jelentette ki.

A bombázásokkal kapcsolatban még két tény emelek ki a szerző leírásaiból. Egyrészt hangsúlyozza a háború második felén végrehajtott terrorbombázások teljes értelmetlenségét: a front a demarkációs vonal körüli állóháborúvá zsugorodott, és az utánpótlást nem a városokon keresztül oldotta meg Észak, másrészt a tudatosan fékezve haladó béketárgyalások alatt tüzek tengerét zúdították a maradék lakosságra. **Egyértelmű az amerikai vérengzés genocídium jellege.**

A kínaiak belépését is egyetlen motívummal értékeli a világ: kommunista terjeszkedés. A szerző rámutat, hogy egyrészt az alig győztes vörös Kína fenyegetve érezte magát, másrészt a volt harcostársak segítségére sietett. Mint említettem, sok koreai harcolt a kínai forradalmárok mellett. Cumings-nál olyan megfogalmazással is találkoztam, hogy teljes hadtesteket alkottak a koreaiak!

Az összefoglalómat megelőzve annyit mindenesetre kimondok, hogy ha én vagyok Kim Ir Szen, és értesülök a Délen kialakult helyzetről, én is nekimentem volna Délnek!

Azt hiszem, csepegtetni fogom a Stone könyvéből kanalizott értesüléseimet.

Miért csapott le az ellenzékre Rhee? Az USA választásokat követelt, amit 1950. május 30-ra ki is tűzött. Érezte azonban a bűdöset, és megpróbálta novemberre halasztani. Amerika rászólt. A választást az eredetileg tervezett időpontban megtartották. A szavazásra jogosultak 90%-a meg is jelent, és Rhee számára katasztrofális eredményt produkált: az országgyűlés 210 ülése közül legkevesebb 128-at függetlenek foglaltak el, Rhee követőinek 45 jutott. Kérdéssé vált az amerikai segítség (most hallok róla először!) további folyósítása, mert az USA Kongresszusa azzal a feltétellel hagyta jóvá, hogy azonnal beszünteti, ha a Koreai Köztársaságban olyan koalíciós kormány alakul, amelyben egyetlen hely is jut kommunis-tának, vagy a most uralmon lévő észak-koreai pártnak. Demokratikus nyomásgyakorlás, vagy minek nevezzem?

Észak azonnal a kettészakított ország egyesítését követelte. Mint ahogy a felszabadulás után Délen alakult Népköztársaság is arra törekedett. ...

Huh, itt az egyik legfontosabb momentum! Az USA-ban még nem dőlt el a békeharc. Szívósan építkeztek a háború bajnokai. Egyik fő fegyverük a kommunizmus miatti rettegés szítása volt. Formozával kapcsolatban nem jártak sikerrel, Truman elhatárolta magát a vörös Kínával szembeni támogatástól. Élén járt a háború szervezésében a nemrég még senki Dulles. Beette magát a külügyi bizottságosdiba. Ilyen minőségében látogatott el Koreába, és onnan MacArthur tokiói főparancsnokságára. Másfél órát beszéltek sohanemtudjukmegmiről. Dulles azonban nyilatkozott: többre van szükség, mint... valami történni fog. És történt! Truman pár nap múlva értesült Észak-Korea inváziójáról! És megtörtént, ami aztán romba döntötte az egész világot: első kapavágás a háborúk mélyszántásából!

Hát igen, végre rátaláltam az igazságra. Számomra annyira egyértelmű igazság, amit Stone feltárt, hogy **nyugodtan merem állítani: ami most következik, az nemcsak a koreai háborút magyarázza meg, hanem onnan kezdve mindent, ami politikai-katonai (főként katonai)**

kérdésekben azóta az USA-ban, illetve onnan vezérelve az USA csahosai körében történt. Nem javítok semmit az eddig leírtakból, tessék nyugodtan elemezni, mit tudtam, mit sejtettem eddig, mire nem találtam magyarázatot. Most még a szögletes zárójelben tett megjegyzésem is fényt kap. A forrás tehát I.F. Stone: „Hidden History of the Korean War”.⁸

Stone leleplezi a következő állításokat:

- Az USA nem tudott róla, hogy Észak támadásra készül;
- A Dél nem volt felkészülve, állásai nem „tapadtak” a 38. szélességi fokhoz, és védekező jellegűek voltak;
- Semmi se jelezte, hogy Észak támadása rövidesen bekövetkezik;
- Észak indította a háborút;
- Észak élvezte Moszkva és Peking támogatását;
- Kína reguláris hadsereggel avatkozott be a harcokba.

Mindezzel lerántja a leplet a világ egyik legaljasabb, legembertelenebb bandájáról. Középszinttől kezdve a legmagasabb szintekig hazudozás, a tények hamisítása folyt, amivel sikerrel elhitették az ENSZ Biztonsági Tanácsával, majd kolosszális média-hadjárattal a világ nagyobbik felével, hogy kommunista terjeszkedés történik, amit csírájában el kell folytatni (mert az egész távol-keleti térség ingoványos talajt jelentett a nyugati kapitalizmus számára).

Mit nyert az USA, illetve annak *háborús héja köre*?

- Nem kellett foglalkoznia a japán békekötéssel, meghatározatlan ideig maradhattak Japánban a megszálló csapatok. Elkezdődött az USA bázisok véglegesítése a volt ellenséges országokban, illetve kiépítése világszerte,
- Nem okozott tovább fejfájást Formoza védelme az anyaországgal szemben.
- Sikerrel lehetett tupírozni a kommunizmustól való rettegést.
- Indokolni lehetett az USA-n belüli rendőrállam építését.
- Indokoltá vált az eszeveszett fegyverkezés.

Nézzünk meg néhány konkrét, Stone könyvében⁸ szereplő információt (e-könyv, nem tudok oldalszámmra utalni, a 14.-20. százalék környezetéből kezdek írni):

Kezdem a 7. fejezettel: Chapter 7: The Stage Was Set” (A színpad be volt rendezve):

Bonyolult érdekek, elképzelések uralták a koreai helyzetet 1949-50-ben. Felsorolni se könnyű (Stone oldalakon keresztül teszi). Mindenki meg volt győződve, hogy Korea az USA védelmi érdekein kívül esik, nem avatkozik bele konfliktusokba.

A háború kirobbanása több kérdésre tett pontot az anti-kommunista szférában: két napon belül biztosítva lett Formoza az anyaföldről indítható támadás ellen; elnapolódott a Japánnal kötendő béke; nem foglalkoztak tovább a Japánt megszálló csapatok visszavonásával, az oda telepített bázisok felszámolásával; elismerést nyert az USA és az ENSZ felelőssége Dél-Koreával szemben, amikor pedig a kérdés lezártnak tűnt a frissen megválasztott országgyűlés összehívásával.

A kommunista szférában viszont megszorodtak a problémák: a vörös Kína nem tudta folytatni a Formoza (Tajvan) felszabadítására irányuló erőfeszítéseit, a Vlagyivosztokot „elérő” repülőterek örökre megmaradtak; a dél-koreai rendszer gyors összeomlásába vetett hit, valamint a remény, hogy gyors fegyveres menetben el lehet foglalni a déli országrészt, összeomlott. Moszkva szélesebb kivetítésben is veszített: az ENSZ-főtitkár béketörekvéseinek vége szakadt; Washingtonban támogatást nyertek a Németország és Japán újrafelfegyverzésére törekvő erők; az óriási amerikai potenciál lendületet kapott, háborúra és „feltartóztatásra” készült. *Szélhámos gazemberek, de zsenik a szervezők!*

Apró hírek, de leleplezik a lényegét:

- [John Gunther](#) (azt hiszem, róla van szó, neves újságíró, írt könyvet MacArthur-ról: *The Riddle of MacArthur: Japan, Korea, and the Far East*, 1951) a háború kirobbanásakor éppen *kirándult* a feleségével Japánban. MacArthur személyes vasúti kocsijában indulóban voltak Nikko-ba (Tokiótól 90 mérföld északra) a házigazda legfőbb politikai tanácsadójával és annak feleségével (Mr. and Mrs. Whitney), amikor, az utolsó pillanatban, 8:20-kor Whitney tábornok elnézést kért, hogy nem mehet, mert MacArthur-nak szüksége van rá. Négy óra telt el a háború kirobbanása óta. Dulles, aki Kyoto-ban vikendezett, azonnal repülőgépbe ült, és a főparancsnokságra repült. Tanácskozássra került sor, amit követően a tokiói amerikai nagykövet *6 órával* a háború kezdete után táviratilag arról értesíti Washington, hogy – elég fura megfogalmazás – „az akció 4-kor kezdődött, ... 6 körül az észak-koreai hadsereg elkezdte a fok átlépését.”

- Gunther beszámolt arról is, hogy „a megszálló erők két fontos tagja velük tartott a kiránduláson. Egyikőjüket ebéd előtt telefonhoz hívták. Visszatérve, suttogva tájékoztatta a társaságot: **„Nagy hír robbant: a dél-koreaiak megtámadták Észak-Koreát.”** A hírt később természetesen gőzerővel igyekeztek sárba taposni. Nem lehet azonban félreértéssel magyarázni, hogy 8 órával Ázsia új háborújának kitörése után a Japánban állomásozó amerikai csapatok egyik „fontos személyisége” dél-koreai támadásról értesül!

A ködösítés, felelősségelhárítás több ponton elfogható. Egyik legfontosabb, hogy a szöuli amerikai nagykövet is küldött táviratot a Külügyminisztériumnak, amit előzőleg részben (!) felolvasott a norvég Trygve Lie ENSZ-főtitkárnak. Az ő 171 szavas, Szöulból küldött távirata és a Külügyminisztérium által az ENSZ-be küldött 38 szavas távirat tartalmilag és stílusában is lényegesen különbözik. A nagykövet táviratának eleje is, vége is *teljesen bizonytalan szöveg*. Az eleje arra utal, hogy „A koreai hadseregtől nyert, és az (amerikai) Katonai Tanácsadó Testület által *részben* megerősített információk alapján *úgy tűnik...*”, a vége pedig így hangzott: „A támadás természetéből és az indítása módjából *következtethető*, hogy Dél-Korea elleni átfogó offenzíváról van szó.” Ezzel szemben a Külügyminisztérium *kategorikusan* észak-koreai támadást jelent be. Számtalan kérdés nyitott marad: ki kezdte? mit erősítettek meg az amerikai tanácsadók, milyen táviratok/hírek érkeztek a koreai nagykövet „első hivatalos értesítésnek” minősített távirata előtt és utána aznap, másnap.

A BT Jugoszláviát képviselő tagja fel is szólalt a gyors ítélethozatal, Észak-Korea agresszorral minősítése ellen. Nem találta elég pontosnak a Biztonsági Tanácshoz beérkezett információkat ahhoz, hogy „ítéletet lehessen hozni”, és nem tetszett neki a sietség. Pedig hát akkor Jugoszlávia éppen az európai szocialista blokk kirekesztett tagja volt. Stone szerint, ha a szöuli nagykövet távirata kerül a BT asztalára, több tag is megkérdőjelezte volna Észak-Korea agresszorral nyilvánítását.

Tovább bonyolítja a tisztánlátást, illetve erősíti azt a meglátást, hogy félrevezetésről van szó: **az ENSZ szöuli Bizottsága is küldött táviratot a BT-nek, amiből nem győződhet meg a kételkedő olvasó arról, hogy az északiak támadtak.** A távirat csak átfogó harcokat jelent, amelyek veszélyeztetik a nemzetközi békét. Rádióadást is sugárzott az első nap, amiben nem jelöl meg támadót, és békés egyesítésre hívja fel a feleket. Az is figyelmet érdemel, hogy ennek a Bizottságnak a beszámolója szerint az amerikai nagykövet megjelent előttük, de csupán azt hangsúlyozta, hogy a köztársasági (déli) hadsereg minden bizonnyal helyt fog állni.

Anglia viselkedése is problémás. Míg a Külügyminisztérium csak *rövid üzeneteket* kapott szöuli „miniszterüktől” (*Vyvyan Holt*) a harcok kitöréséről, a BT-emberük már megszavazta Észak agresszorral nyilvánítását.

Méltatlan volt az ENSZ részéről ez határozat az érintett fél meghallgatása nélkül, és olyan helyzetben, amikor a helyi információk nem voltak egyértelműek.

Itt hosszas és lényeges mérlegelés következik arról, hogy négy szót három pont helyettesít a BT-hez küldött táviratban (?!), amik egy tulajdonképpen nem létező bizonyítékra hivatkoznak. Megfejtethetetlen aljasság, úgy tűnik a hétköznapi olvasó számára.

Folytatom a 8. fejezettel: „Chapter 8: ‘...Only in Very Rough Outline Form’”

Érdekes tényekre derült fény, amikor egyszerű költségvetési kérdésekben hallgatták meg a külügyminiszter-helyettest (Hickerson) 1951. június 5-én. Meghallgatása során a költségvetés megugrását **a koreai háború kitörésével indokolta, ami komplett meglepetésként érte a minisztériumot.** Miután felhívták a figyelmét, hogy minden érintett szervezet kapott több jelentést, többek között olyant is, hogy a CIA jelentése szerint a 38. fok fölött 20 mérföldes sávot felvonulásokra készítettek fel, és valamelyik kikötőben orosz tankokat és tüzérségi fegyvereket rakodnak ki, kénytelen volt „finomítani” a hazugságot. „Improvizálnunk kellett, nem tudtunk a világ minden pontjára tervet kidolgozni.” – így valahogy.

Ferguson szenátor konkrét kérdéseket tett fel, milyen tervek készültek mégis, ilyen figyelmeztetések birtokában. A válasz-sor végeredménye annak elismerése volt, hogy **felkészültek az ENSZ azonnali bevonására. Az ENSZ határozatának csontváz-tervezetét is elkészítették. Magyarul tehát: a világ vezető hatalmának külügyminiszter-helyettese onnan, hogy meglepetésként érte őket a fegyveres konfliktus, eljutott annak beismeréséig, hogy fel voltak készülve az ENSZ bevonására, mégpedig annak határozat-tervezetével!** Micsoda ... nincs szó rá!

Haladunk tovább a 9. fejezettel: „Chapter 9: Willoughby Exposes MacArthur” (W. exponálja M.-et):

Sokan értetlenül vették tudomásul, egyesek észrevételezték is, miért nem jutott szélesebb körű információhoz a tisztelt publikum a háború kitörésének okairól. A lepel akkor hullott le, amikor 1951 decemberében, MacArthur titkosszolgálatának N^o1 embere, Charles A. Willoughby tábornok, a sajtó ellen kirohanást intézett a koreai háború kezelése miatt. Mérgében sikerült is lelepleznie, hogy MacArthur félrevezette az ENSZ-t és az ő leváltását vizsgáló Szenátusi Bizottságot is. Csontvázak voltak MacArthur szekrényében és a Külügyminisztériumban egyaránt. Ha a „Pearl Harbor”-hoz hasonló vizsgálat történt volna, kellemetlen lett volna nemcsak a republikánus John Foster Dulles, hanem MacArthur számára is. Dulles-nek ismertetnie kellett volna a Koreába utazását megelőző megbeszéléseit a Külügyminisztériumban, a Rhee-vel folytatott tárgyalásait, különösen azt, kért-e Rhee határozott segítséget. MacArthur-nak vallania kellett volna a titkosszolgálat minőségéről, és a hivatalos beszámolóinak tisztességes voltáról. Ha Willoughby tábornok nyilatkozatai megfelelnek a valóságnak, MacArthur 1951 májusában félrevezette a Szenátusi Bizottságot, azt állítva, hogy a háború kitöréséig nem tartozott a felügyelete alá Korea. Amikor rákérdezett a Bizottság, hogy titkosszolgálati szempontból se, elismerte, hogy „érdekelték” a Dél-Koreából származó információk. Nem vallotta be, hogy G-2 szolgálata létezett, és hogy Dél-Koreában „jelentéstevő egysége” működött. Willoughby tábornok, MacArthur titkosszolgálatának vezetője 1951 decemberében cikket írt a Cosmopolitan folyóiratba „The Truth About Korea” (Az igazság Koreával kapcsolatban) címmel. Nemcsak azt ismertette, hogy ez a jelentéstevő egység működött, hanem azt is, hogy az onnan származó információkat továbbították Washington-ba, és három hónappal a háború kitörése előtt – 1950. március 10-én – tévedhetetlenül észlelték Észak-Korea háborús készülődését. Hosszú a történet, nehéz rövidre fogni. Lényeges, hogy a G-2 főnöke nem tette hozzá, hogy pár nappal később – március 25-én – a titkosszolgálat ugyanolyan tévedhetetlenül *komolytalannak* minősítette az információt. A végső közlésük szerint „Úgy véljük, hogy idén tavasszal vagy nyáron nem kerül sor polgárháborúra Koreában.”

Acheson külügyminiszter mindkét táviratot nyilvánosságra hozta a Szenátusi Bizottság meghallgatásai során.

Ezek bizonyítják, hogy MacArthur az ENSZ-hez eljuttatott június 25-i táviratával, amiben csak arról szólt, hogy a dél-koreai hadsereg nem várta ezt a támadást, félrevezette az ENSZ-t. Acheson tizennyolc hónappal később kijelentette, hogy „A teljes dél-koreai hadsereg hetekkel előbbriadóztatva lett, és *helyzetben* volt a 38. szélességi fok mentén.”

Innen a 10. fejezetből meríték: „Chapter 10: The Best Army in Asia”

Pár hónappal a háború kitörése előtt az USA titkosszolgálati két ponton egyetértettek. Az egyik szerint sem a kínaiak, sem az oroszok nem akarták támogatni Észak-Koreát semmiféle veszélyes kalandban. A másik szerint Dél-Korea hadserege elég erős ahhoz, hogy megvédje magát, ha Észak-Korea megtámadná. Az első ilyen információk [Alexander Smith](#) szenátortól származnak, aki 1949. október-novemberben a Távol-Keletre látogatott. MacArthur vendége volt, aki megkérte, hogy látogasson át Koreába. Smith találkozott az USA nagykövetével, Rhee-vel és az ECA műveletek (titkosszolgálat) vezetőjével. A velük folytatott eszmecsere alapján Smith azt „jelentette”, hogy a 100000 fős dél-koreai hadsereg meg tudja védeni az országot bármilyen Észak-Koreából eredő konfliktus esetén. Ez volt MacArthur főparancsnokságának a véleménye is, egészen a háború kirobbanásáig. Egy héttel a háború előtt „magasrangú amerikai titkosszolgálati tiszt” kijelentette, hogy ha kitörne valami, a dél-koreai hadsereg („Ázsia legjobb hadserege”) gond nélkül elsöpörné az észak-koreaiakat.

Smith szenátor beszámolójának legérdekesebb része az amerikai kormány titkosszolgálati információi az oroszok és kínaiak Koreával kapcsolatos álláspontjáról. **A kínai kommunisták azzal utasították el a Dél-Korea lerohanásának támogatására vonatkozó kérést, hogy túl sok más elkötelezettségük köti őket Kína más területein.** Tokióban is így vélekedtek, többek között azért, mert Mao-nak ejtenie kellene Formoza elfoglalására vonatkozó terveit.

Az oroszok is elutasították a kérést.

Két egybevágó információ utal erre. Egyrészt Smith szerint a szovjetek attól féltek, hogy ilyen kis térségbe avatkozva elindíthatnák a III. világháborút. Másrészt részletesebb információkkal szolgált Cirill Dimitrievics Kalinov ezredes (aki állította magáról, hogy 1948-ban a szovjet vezérkarban szolgált), aki szerint amellet, hogy a Szovjetunió segédkezet nyújtott Észak-Koreának modern hadsereg felállításában, politikai okokat mérlegelve megtagadta légierő létrehozását. Képesek lennének Pusan-ig előnyomulni, onnan bombázni hadihajókat a Japán tengersizorban, ami a III. világháború kitörését eredményezné. Csupán érdekességgként említem meg, hogy az információ olyan adattal is szolgál, hogy akár 1000 harci gépet is kezelni tudott volna Észak-Korea, mert mintegy 500 koreai pilóta szolgált a Vörös Hadseregben, és ugyanannyi a kínai hadseregben.

Tehát az oroszok féltek, hogy ha Észak-Korea mellé állnak, az III. világháborúba sodorhatja őket az USA-val szemben.

Az USA viszont félt, hogy Dél taszítja őket háborúba.

Smith szenátor 1949. októberi látogatása során Rhee nyilvános beszédben jelentette ki, hogy három nap alatt be tudnák venni Phenjan-t, csak az USA tartja vissza, a III. világháború kirobbantásától félt. A honvédelmi minisztere „tisztán szociális felhívást” (?) intézett MacArthur-hoz, október 31-én, sajtótájékoztató keretén belül, kijelentve, hogy ha rajtuk múlna, azonnal megtámadnák Északot. „Elég erősek vagyunk, hogy napokon belül elfoglaljuk Phenjan-t!” – mondta.

Közismert volt Syngman Rhee harcias viselkedése. Ez ahhoz vezetett, hogy az USA katonai és politikai megfigyelői figyelmen kívül hagyták a dél-koreai titkosszolgálat jelentéseit Észak invázióiról. [Dean Acheson](#) külügyminiszter rövid összefoglalót adott ezekről az utóbbi időkben kapott jelentésekről a Szenátusi Bizottságnak. Halljuk!

1. 1949. október 12-én MacArthur [G-2](#) szolgálata továbbított egy jelentést, miszerint október 15-én támadás fog indulni, de hozzátette, hogy valószínű fabrikált a jelentés.

2. 1949. november 5-én összefoglaló jelentés szólt arról, hogy augusztusban, szeptemberben és októberben Észak-Korea támadásokat indított, hogy nyugtalanságot keltsen Dél-Koreában.

3. 1949. december 30-án jelentette, hogy a Délről kapott jelentések, amelyek szerint támadás fog indulni 1950 márciusában vagy áprilisában, nem feltétlenül korrektek. 1950 jan. 1-én és február 16-án újabb jelzések érkeztek márciusi-áprilisi támadásokról.

A távol-keleti hírszerzés végül komolytalannak könyvelte el a Dél-Koreából származó jelentéseket. Azért se számítottak fegyveres támadásra, mert nem tekintették kimerítettnek a gerilla- és pszichológiai hadviselés, a politikai nyomás és megfélemlítés eszköztárát. MacArthur személyes G-2-je se várt fegyveres támadást 1950 tavaszán vagy nyarán, csak a felsorolt eszközök további használatára számított.

Az összetűzések időpontja egyébként is rossz lett volna Észak szempontjából. Előző hétfőn ült össze Dél-Korea épphogy megválasztott országgyűlése, döntő Rhee-ellenes többséggel. Miért támadna meg Észak olyan kormányt, amelyik belülről átalakulhat, és elindulhat az országegyesítés útján. Másik fontos ok, hogy ne támadjon, a Biztonsági Tanács helyzete volt. A Szovjetunió előző januártól kezdve bojkottálta azt, mert nem fogadta be vörös Kínát. A másik kelet-európai tag a blokkról levált Jugoszlávia volt. Feltételezhető volt a BT „mobilizálása” Észak-Korea ellen, és ez esetben nem lett volna (nem volt!) baráti tag benne. [Megjegyzem, ez utólagos mérlegelés, Kim Ir Szen-ék is lehettek olyan ostobák, mint az unoka ma?]

Az egyik alkalommal [Ferguson](#) szenátor kérdezte [Hickerson](#)-t, aki akkor a Külügyminisztérium nemzetközi szervezetekkel (ENSZ!) foglalkozó részlegét vezette. A kérdések között szerepelt az is, készült-e a kormány arra az esetre, ha Malik megjelenik a BT ülésén? Több ködösítő válasz után kiderült, hogy igen, annyira, hogy bejelentés-tervezet is készült erre az esetre!

Malik azonban nem jelent meg. És a fentebb írtakkal szemben nem a pártfogolt cserbenhagyása volt az ok. Stone szerintem is logikus érvelése szerint egyszerűen a szovjeteket meglepetésszerűen érte a konfliktus. Van egyértelmű adat arra vonatkozólag is, hogy Kim Ir Szen-éket is meglepetésként érte. Július 30-án, alig több mint egy hónappal a konfliktus kitörése után MacArthur főhadiszállásán, eligazítás során a titkosszolgálat egyik tisztje nyilatkozatot tett újságírók előtt, miszerint az észak-koreai hadsereg nem hajtotta végre tervezett mobilizációját addigra, mindössze hat hadosztály volt bevethető állapotban, míg a tervek 13-15 hadosztályról szóltak. Stone megjegyzi: teljesen valószínűtlen, hogy ennyire felkészületlen állapotban támadást indítson egy hadsereg parancsnoksága.

Milyen izgalmas dokumentumokkal találkozik az ember, ha szennyesben kotorászik?! Az ENSZ főtitkára az USA külügyminiszterének szobájában!¹¹ Vörös Kína BT-tagságáról volt szó. Elképesztő, hihetetlen, ha az ember nem tudja mindazt, amit ez a könyv feltár!

Innen „Part II. The U.N. Gets a Commander it can’t Command, Chapter 11, Classic Incident.”

A fegyveres konfliktus kitörését követő reggel a Manchester Guardian figyelmeztet: Rendkívüli óvatossággal kell kerülni az ENSZ lobogója alatti katonai cselekményeket, különösen, ha a katonai erő zömét az USA adja. Mert mi biztosíthatja, hogy az ilyen inváziók ne fenyegezzék a világbékét: azonnali tűzszünet, a csapatok visszavonása, és mindenekelőtt a nagyhatalmak kizárása a konfliktusból.

A lap lelkesen üdvözölte, hogy egyik nagyhatalom se mutatott közvetlen katonai elkötelezettséget; a Dél-Koreában állomásozó amerikai katonai misszió tisztjei távol maradtak a harcoktól, és semmi sem utal Oroszország közvetlen intervenciójára.

Nyugodtan abbahagyhatnám, annyira kilóg a gazemberség lólába, rövidesen meg is teszem. Már csak a második kulcskérdés maradt hátra: hogyan, miért, kiknek a manővereként fordult 180 fokot az USA hozzáállása a kitört harcokhoz? Aki nem emlékezne: az eddigiékről szóltak, ki kezdte, illetve miért nem hangzott el figyelmeztetés a konfliktus azonnali kitörésének valószínűségéről az azt megelőző napokban? Ez volt az első kulcskérdés.

Durván 48 óra telt el az első puskalövések óta, amiket az USA felelős vezetői szinte rezzenéstelen arccal fogadtak. Mert az elfogadott értékelés szerint elég erősnek tartották az általuk támogatott/fegyverzett dél-koreai hadsereget ahhoz, hogy ellenálljon egy északi támadásnak. És jelentéktelennek tartották a félszigetet országuk biztonsága szempontjából. Két nap múlva az ENSZ BT elítélte Észak-Koreát, fegyvernagyvásra (visszavonulásra) szólította fel, MacArthur pedig parancsot kapott a vezérkari főnökségtől a beavatkozásra.

Mit mond Stone a pálfordulásról? Oldalakon keresztül taglalja, megpróbálom kihalászni az ismertetéséből a lényegét. Nehéz, bonyolult.

Truman szinte ridegen fogadta az első hírt. Épp szülővárosában töltötte a hétvégét, barátjával találkozott. Nyugodtan folytatta a programját, a sajtó érdeklődésére csak titkára útján reagált, kb. „no comment”-tel. Aztán másnap (vasárnap: a nagy időeltolódás miatt Amerikában ez már a 2. nap!) – Acheson telefonhívását követően – megszakította a pihenést, és visszarepült Washington-ba. Ekkor is nyugalmat sugallt a sajtónak: Ne fessenek riasztást. Lehetséges, hogy veszélyes a szituáció, de remélem, nem az. Ott már lényeges előkészületek várták! Este hosszas megbeszélést tartott a külügy- és a hadügyminiszterrel, főtanácsadóival, valamint a közös vezérkari főnökökkel. Amit utána nyilvánosságra hoztak, még mindig nem szólt az USA közvetlen, vagy ENSZ zászlaja alatti beavatkozásáról. Dicsérte a BT határozott utasítását a csapatok demarkációs vonalon túlról visszavonásáról, szólamokat hangoztatott az USA Korea népe iránti szimpátiájáról és támogatásáról.

Stone akkor washingtoni újságíró volt, úgy emlékszik a hétfői napra, hogy ugyan komor hangulat uralkodott, de nem utalt semmi az USA közvetlen beavatkozására.

A hétfőről keddre virradó éjszaka történt az a máig ismeretlen dolog, ami az USA belépéséhez vezetett. A demokraták külügyi szóvivője úgy nyilatkozott, hogy „az Elnök nem kíván olyan kurzusra lépni, ami Amerika népét fegyveres agresszióba vagy háborúba keveri”. Mi több, a republikánusok „politikai bizottsága” is ülést tartott, az ő szóvivőjük is békét emlegetett: „a kollegáim egyhangúan szeretnék, ha az incidens nem szolgálna háború provokációjaként.” Külön érdekességgként hangzik, hogy az akkor a New York Times ENSZ-hez akkreditált újságírója, Hamilton azt hangsúlyozta, hogy most, amikor a dél-koreai hadsereg helyzete *növekvő mértékben romlott*, nem mehetnek a dolgok ilyen messze [a fegyveres beavatkozásig]. Egyedül a Kommunista Párt lapja, a Daily Worker jószolt amerikai intervenciót.

Június 27-én, kedden délből hozták nyilvánosságra Truman történelmi deklarációját, majd délután 4-re hívták be a Fehér Házba a sajtó képviselőit, és ismertették az Elnök intézkedéseit. A deklaráció a Csang Kai-sek, Rhee és Elpidio Quirino által elképzelt – MacArthur által támogatott – és régóta erőltetett Csendes-óceáni Paktum körvonalainak felelt meg. Lényeges eleme volt az USA fegyveres intervenciója minden esetben, amikor kommunista hatalom jöhet létre a Csendes-óceáni térségben. A délutáni sajtókonferencián a deklaráció rövidített változata hangzott el.

Haladjunk tovább? Nem sok értelmét látom. A könyvet végigolvasom, és visszatérek, ha eltérő motívumokra, tényezőkre, erőkre találok. A fordulatot MacArthur és környezete, azon belül elsősorban valószínűleg Dulles nyomása okozta a vezérkar és a két említett minisztérium által közvetítve. Nem kis szerepet játszott a katonai-hadiipari komplexum: Koreába dőlt a fegyver, különösen a terror-szönyegbombázások térnyerésével. Emleget is a szerző két katonát, aki részt vett a tokiói megbeszéléseken: Bradley tábornok és [Johnson](#), aki éppen civilben hadügyminiszter volt. [Bradley](#)-ről most annyit, hogy „1948-tól lett az [Egyesült Államok](#) vezérkari főnöke. 1950-ben léptették elő ötcsillagos [hadseregtábornokká](#). (...) A

koreai háborúban erőteljesen kritizálta Douglas MacArthur azon tervét, hogy a háborút kiterjessze Kínára. Ekkor vált szállóigévé az a mondata, hogy *"ez a terv egy rossz ellenség ellen, rossz helyen, rossz időben vívott rossz háborúba kever minket"*.¹² Ez számomra most azt húzza alá, hogy MacArthur lehetett a háború kirobbantásának motorja. Johnson nem volt harcias héja, és érdekes, hogy kifejezetten azért került a miniszteri székbe, mert elődjével szemben az aktuális katonai költségvetés híve volt. A könyv szerzője ennek a két embernek tulajdonítja, hogy a délutáni sajtókonferencia „puhább” volt a déli deklarációnál. A hadügy-miniszter két hónappal a harcok kitörése után meg is kapta az útilaput: végleg győzött a katonai-hadiipari komplexum.

A deklaráció valóban történelmi volt, minden kétséget kizárólag, mert kitaposta az utat több évtizedes kommunista veszedelemmel fenyegetés, riogatás, és ezzel bődült fegyverkezés előtt.¹³

Ó, istenem, hát nem lehet abbahagyni! Stone olyan érzékletesen ábrázolja a folyamatot, ami egyenes út kezdetét jelentő lépések sorában bontakozik ki, hogy végig kell kísérni az útján. Az éppen hogy megszületett győztes, minimális emberveszteséget szenvedő, anyagi javakban inkább gyarapodó, mint veszítő nagyhatalom 50 év alatt a világ kizárólagos szuperhatalmává tudott válni. Kizárólagossá úgy, hogy lerázta magáról a saját ellenőrző rendszereit, a nemzetközi ellenőrző rendszereket, és a rendszeres katonai összetűzéseit (fegyverfogyasztását) teljes sikerrel váltotta folyamatossá, mégpedig olyképpen, hogy a csatlakozó, kiszolgáló országok lakosságának számottevő része is elhiszi, elfogadja, hogy mindez az ő érdekeiben is történik, hogy ez a jóságos bácsi (Uncle Sam) őt is védi a gonosztól. Fenomenális! Több mint zseniális! Erre csak a leggonoszabb elmék képesek.

OK, egyelőre túlságosan messze szaladtam, túl nagyot merítettem.

Térjünk csak vissza Koreához és Uncle MacArthur-hoz! Győzelmének első, de kolosszális jelentőségű lépése az Elnök átrázása, agyvelejének kísértetiesen sikeres elforgatása 180 fokkal.

A következő – Stone által politikainak nevezett – lépése az ENSZ gúzsba kötése, vagy, ha úgy tetszik, sárba taposása. Történt pedig ez úgy, hogy Truman előző éjszaka a háború mellett döntött, hajnali órákban nyilvánosságra hozta a döntését, és 3 órával előbb adta ki a parancsot az amerikai légi- és tengerészeti erőknek a kommunista erők elleni harcba lépésre (jún. 27 dél), mint ahogy a BT (délután 3:15-kor) egy távollét és egy nemleges szavazat (Jugoszlávia) mellett a kezébe adta az ENSZ lobogóját. (Találtam 9:0 eredményt is, nem töltöm az időm a föllentő keresésével!) Ezt aztán lépések sora követte: az ENSZ kizárólagos jogokkal az USA-t hatalmazta fel az „ENSZ-csapatok” vezérlésével. MacArthur nemzetközi(nak csúfolt) katonai erők ENSZ lobogó alatti kizárólagos jogú parancsnoklását nyerte el. Aki ezt utána tudja csinálni...!!!?

És folytatta a hengerlést az Elnökkel. Bár csak a délre behatolt Északi csapatok bombázására volt felhatalmazása, elkezdte Phenjant is bombázni. Szélesíteni kell a háborút, ugyebár, ha már sikerült elindítani!

És folytatta a világháborúra törekvést ez a hihetetlen méreteket öltő vérszomjas (és biztos hadiipari profit-részes) gazember. Közvetlenül az ENSZ-nek küldött *lázító beszámolóiban* (vagy ki tudja mi másként szerepeltette) azt hazudta szemrebbenés nélkül, hogy az észak-koreai csapatok fegyverzetben (a Szovjetunióra utalt) és emberben (népi Kína) gyarapszik, és ezt országon belülről nem tudhatja biztosítani. Fel is vonultattak szavakban 8-10 kézi fegyvert, amik közül négyet be is mutattak, és amelyeken a Szovjetunió 1948-as kivonulása utáni gyártási dátumok szerepeltek. A Szovjetunió ugyanis cáfolatában kijelentette, hogy a kivonulása előtt szállított, azt követően azonban nem szállított fegyvereket. Kína mereven elzárkózott minden vádaskodás elől. Most következik a lényeg: MacArthur saját titkosszolgálatát jelezte neki és haza, hogy az északiak annyira gyengülnek, hogy lassan nem marad nehézfegyverük. Míg a kezdetben 40-50 tankból álló oszlopokkal támadtak, a pár

hét után, amikor az ENSZ zászlaja alatt 16 csatlós ország katonáját is halálba-gyilkolásba vezérlő amerikai főparancsnok jelentgetett, már csak 4-5 tankból álltak az „oszlopaik”. Ami pedig az embereket illeti, egyelőre nem kínaiak pótolták az elesetteket, hanem a délről átmenekülők közül erre vállalkozók, akik 3-4 napi kiképzésen estek át.

Mind a Szovjetunió, mind Kína félt beavatkozni, semmi kedvük (és szinte semmi erejük) nem volt a véresen tragikus világháború, illetve a Hosszú menetelés után.

A saját kormánya, vagy legalábbis Truman és szoros köre elleni éles politikai harcot folytatott. A háborús héják (valószínű MacArthur sugallatára) mind szélesebb körben kezdték használni beszédekben, nyilatkozataikban a „megelőző csapást” (hm, milyen ismerős, ma is divatos Amerikában!) a kommunista fertővel szemben. Truman lecserélte a hadügyminiszterét arra a George C. Marshall-ra, aki Európa 18 országát segített talpra állni segélyekkel, és akit az elvetemült McCarthy – az amerikai kommunistaellenes hisztéria kirobbantója – addig piszkált, amíg vissza nem vonult a politikától. Próbált korlátokat emelni mások előtt, de a közeli választások miatt nem mert szélesebb tisztogatásba kezdeni. Terjedt a pokol!

És lassan, de biztosan be is kebelezte Truman-t a pokol: a katonai-hadiipari komplexum.

Stone se igazodik el abban, hogy történhetett az újabb 180 fokok fordulat. Truman néhány napon belül a háború kiszélesedésének ellenzőjéből megzavarodott emberré, majd a háborút elfogadó ronccsá vált. (Az én szememben legalábbis ronccsá.) A fordulat a körül a tény körül zajlott le, hogy MacArthur sikeres partraszállást hajtott végre jóval a délkeletre, a Puszan-sarokba szorultak felett, Incson-nál. A 230 hajó megtette a magáét, az USA visszafoglalta a déli országrészt, a fővezér diadalmasan bevonult Szöulba, és felmerült a kérdés: lépje-e át a sikeres hadsereg a 38. szélességi fokot? MacArthur Észak-Korea teljes lerohanását tűzte ki célul, és a feltétel nélküli megadás követelését javasolta. Csak pillanatokra maradt a követelés javaslat.

Truman az egyik sajtókonferenciáján még azt nyilatkozta, hogy az ENSZ-re tartozik a döntés, pár nappal később már módosított: az ENSZ rajta keresztül fogja a döntést közvetíteni, de nem mondhatja meg, mi az. MacArthur nem tévovázott, megfogalmazta a feltétel nélküli megadás szövegét, megküldte az északiaknak, és másolatban az ENSZ-nek. *Fait accompli* másodszor is az ENSZ számára: az USA játékszere volt és maradt!

Az ENSZ-ben sokak szemöldöke szaladt fel az égig, de megindult a totális háború Észak ellen, akik nem fogadhatták el a megadást, amikor Délen sorozatban végezték ki a foglyokat, meg a „kommunista-gyanús elemeket”, szaporodtak a tömegsírok. Számukra a háború folytatása élet-halál kérdéssé vált.

Marilyn Monroe szórakoztatja a katonákat!

Stone sok mindennel magyarázza Truman héjává avanszálását, részben azzal, hogy a héjak és moderáltak általában is közeledtek egymáshoz, mert **féltek a békétől**, aminek megkötésére jó pillanatot jelentett volna az északiak visszaszorítása a demarkációs vonalhoz. Ki félhetett akkoriban Amerikában a békétől? Az anti-kommunizmus bajnokai, a hadiipar óhatatlan sorvadásából eredő munkanélküliség és profitvesztés kárvallottjai. Truman félt a másik győztes nagyhatalom megerősödésétől is, és (már akkor is, nem a színész-elnök idejében először) úgy gondolta/gondolták, **jobb a Szovjetuniót fegyverkezésre kényszeríteni, mint hogy gyors rekonstrukcióra, emberi viszonyok megteremtésére legyen képes.**

MacArthur tovább feszítette a húrt, bombatámadást intézett egy Vlagyivosztokhoz közeli katonai reptér ellen. A szovjet tiltakozásra azt üzentette vissza, hogy ez az ENSZ-re tartozik. A szovjetek valami gorombát mondhattak Truman-nak, meg egyébként se akart azért világháborút, körberöpülte a földgolyót, és 5 órát töltött a fővezér társaságában (váltott összetételű) megbeszéléseken a Wake Island-en. MacArthur nem piros tojást kaphatott, mert másnap elismerte a bombázást és elnézést kért érte.

Úgy tudni, határvonalat is kijelöltek számára: meddig üldözheti a kommunistákat? Állítólag a szovjet és kínai határokat nem közelíthette meg 30 mérföldnél (cca. 50 km) közelebb. Ő megszegte a megállapodást! Akkor lepődött meg, amikor hirtelen kínai csapatokkal találta szemben magát, illetve az **előretolt** (ágyútöltelék) dél-koreai csapat ütközött kínaiakba. Sokat vitatkoznak (és fognak még vitatkozni) azon, reguláris csapatokat vezényeltek-e át Kínából Koreába, vagy más jellegű csapatokról van-e szó? Biztos, hogy **nem annyira Észak-Korea megsegítése volt a cél, mint az északi völgyekben épült, és Kínának, sőt a Szovjetunióknak is áramot szolgáltató erőművek védelme.** A csapatokat maga MacArthur is hol a kommunista terjeszkedés reguláris erőinek nyilvánította, amikor éppen világháborús terveinek alátámasztásához erre volt szüksége, hol a japánok ellen a kínai hadseregben harcolt koreaiak visszatérését jelezte, ha az országon belüli hengerlés volt a célja. **A csapatok erejét mindig magasabbnak jelezte a valóságnál.** Valószínűnek tartom, hogy is-is az igazság, kezdetben főként koreaiak szállhattak szembe az új elnyomóval, majd kínai „önkéntesek” is bekapcsolódtak a harcokba. Itt olvastam-e, vagy másutt, meg nem mondom, de jó forrás szólt arról, hogy Peking önkénteseket toborzott (falból vagy valóban, sohasem tudjuk meg). Mindenesetre mind a Szovjetunió, mind Kína mereven elzárkózott a hivatalos beavatkozás vádjá elől. **MacArthur lázasan kereste tovább a konfliktus kiszélesítésének lehetőségét. Egyik játéka a Kínával megindult Formosa-val foglalkozó és békével is „fenyegető” ENSZ-tárgyalások időpontjához kötött atrocitások kirobantása volt.** Kitűzték a kínai delegáció New Yorkba – akkor még az ideiglenes ENSZ-központba, Lake Success-be – érkezésének dátumát (nov. 15), MacArthur arra az időpontra időzítette a „karácsonyra otthon leszünk” támadást, majd, amikor valamiért későbbi időpontra (nov. 24) halasztódott a tárgyalás, MacArthur sietett akkorra áttolni a „bomba robbantását”, akkor indította meg a támadást. Mind Washington, mind MacArthur pontosan ismerte az eseményeket, az időpontokat, a csúszást. **A támadást a háború befejezésének hirdette meg a tábornok. Nem annak vetett véget, hanem a békés megoldás lehetőségének.**

Nem teljesen világos számomra a hír, miszerint a nagy-britanniai parlamentben felháborodott tiltakozások – szinte felkelés – tört ki. Képviselői csoport követelte a koreai békekötést és a hidegháború beszüntetését. Ha igaz, Churchill – bár éppen nem töltött be miniszterelnöki posztot – leszerelte a megmozdulást. Történészek figyelmébe ajánlom!

November első napjaiban újabb meglepetés érte az amerikaiakat: a kínaiak vagy annak véltek elpárologtak. Visszavonultak, de hiába eredtek utánuk, nem ütköztek ellenállásba. Olvasok olyat, hogy éjjel vonultak, nappal „beásták” magukat. Nem fogja elhinni, kedves olvasó, mit tesz ilyenkor **a fővezér** (Commander-in-Chief of United Nations in Korea)? **Hisztizik, él az alkalommal, hogy pánikot keltsen! Teljes sikerrel! Ő is visszavonul, világgá kürtölve, hogy az ellenség óriási nyomásának hatására teszi. A nyugati sajtó tele van**

kommunista veszedelemmel, Truman ekkor fordul a nukleáris fegyver felé, egyelőre valószínűleg csak megfontolás szintjén. MacArthur már a visszavonulás előtt *hangosan sejteti*, hogy a keleti és nyugati hadoszlopai között rés támadt, ezt a visszavonulás során megismétli, mintegy lehetőséget az északiak orrára kötve.

Most pedig megállok levegőt venni. Amit az *amerikai újságíró* megír a háború következő szakaszáról, az hamis komcsi propagandának tűnhet, rá kell pihenni. Nem csodálom, hogy húsz évig nem tudta kiadni az USA-ban, leleplező vádirat a vádiratomban!

Mert mit csinál ez a megszállott tömeggyilkos, aki az USA Elnökével azonos katonai rangra tett szert azzal, hogy a csapatai az ENSZ alá tartozó nemzetközi erőknél számítottak. Az angol irodalom hol Commander-in-Chief-ként, hol Supreme Commander-ként emlegeti. Ez a főkatona 1950. november 6-án bejelenti, hogy az észak-koreai hadsereg megsemmisült a csapásai alatt. Hamar rájön, hogy ha nem sikerül ellenfelet találnia, *kitörhet a béke!* Bizonyára figyelmeztette is erre a Washington markában tartó katonai-hadipari komplexum. – teszem hozzá én. Ahelyett, hogy üldözőbe venné a visszavonuló kínaiakat (vagy azoknak vélt vegyes erőket), **elkezd fantomokat gyártani.** (Megjegyzés: hadtörténészek szerint óriási hiba, amikor a győztes erő nem tart szoros kontaktust az ellenséggel.) December 15-én több hadifogoly egybehangzóan azt vallotta, hogy Kína nem akar háborúzni a 38. szélességi foktól délre. Kínaiak hiányában elkezd „felépíteni” az északi hadsereget. December 19-én azt jelenti, hogy az észak-koreaiak nemcsak összeszedték magukat, de az erejük teljében ismert létszámnál hat hadosztállyal többel rendelkeznek. Hat héttel később – mint Lázár a sírból – feltámasztja a hadsereget: 18 hadosztályról, 150 000 Koreában tartózkodó, és 50 000 Mandzsúriában készenlétben álló katonáról beszél. Katonai bravúr: hat hét alatt feltámasztani az elsöpört haderőt! Mese.

A tokiói főparancsnokság három dolgot keresett: kínaiakat, vagy számottevő észak-koreai erőket, végül támadókat.

Dec. 21-én bejelent a 38. szélességi fronttól délre bekövetkezett kisebb kínai támadást. Arról ismerszik meg, hogy kínaiak a főparancsnokság szerint, mert *lovak és tevék is* mozogtak az összetűzésben.

Mind nagyobb és kombináltabb ellenséges erőket jelent, mint lentebb látni fogjuk.

Többször kelt rémületet pontos időpontra jelzett támadással, először a karácsony előtti napokat jelöli meg, majd az újév előttieket, végül a január első hetét. A szerző a római jósok jóslataihoz hasonlítja ezeket a riasztásokat: mint amikor a madárjósok az áldozat friss máját bámulva látják a jövőt.

Nem bír magával a gazember. Ha nincs esemény, csinál egyet. Bejelenti, hogy karácsony estjén (miért ne a legcsaládibb napon?) mintegy 100 000 főt képviselő kínai csapatok lépték át a 38. szélességi fokot. Komoly nyugati sajtó fórumokon is megjelenik a hír. Másnap kiderül, hogy **blöffről** van szó: nem realizálódott a várt támadás! Folytatja: egy ék Szöul felé tör előre, a dél-koreai kormány – az ENSZ-csapatok segítségével – elhagyja a várost. A blöff azért is abnormális, mert **a dél-koreai csapatok egyáltalán nem akarták feladni Szöult, félve, hogy MacArthur tervszerű visszavonulása a phenjangival azonos sorsra juttatja.** Olyan is elhangzott, hogy hagyják inkább magukra őket a „tengerentúliak”, ők megvédik a fővárosukat!

Alig tűntek el a főcímekről a karácsonyi támadás híre, a tokiói fővezérség újabb akcióba kezdett. **Új, masszívabb fenyegetésről tájékoztatja a világot december 19-én:** 1 350 406 ellenséges katona áll készenlétben. Az összetételét is megadják:

- a kínai Negyedik Hadsereg 171 117 embere, az Eight Army-val néz szembe;
- a kínai Harmadik Hadsereg 106 056 embere a Hungnam körzetben¹⁵¹;
- észak-koreai csapatok, gerillákkal együtt: 167 233 fő.

A kombinált ellenséges erő Koreában: 444 406 fő!

- Észak Kínában, vagy menet közben: 906 000 fő.

Mindösszesen az ellenség: 1 350 406 fő.

Egyszerűen nevetséges a számadatok pontossága! A szerző meg is jegyzi: a Statisztikai Hivatal nem tudta volna pontosabban megállapítani.

És rájön, vagy súgják neki, ez nem elég! **Növelni kell a riadalmat. December 27-én újabb 11 helyreállított észak-koreai hadosztály megjelenéséről ad ki kommunikét.** Az előző bejelentésről számított nyolc nap alatt. Isten kardja vezérli őket, mármint a vörösöket: csodára képesek!

Közben teljesen egyértelművé vált, hogy MacArthur is isten (na, nem, a tőke!) kardjaként tetszeleg. Meglátogatta őt a Republikánusok vezére, Harold E. Stassen, és visszatérve, december 6-án azt nyilatkozta, hogy MacArthur a kínai támadások ellen „lehetetlen” ENSZ-direktívákat követve vezeti a csapatait. Azt követelte, hogy Kína kapjon feltétel nélküli megadást követelő 48 órás ultimátumot. Ha elfogadja, közvetítésre (milyenre, elvetemültek?) kerülhet sor, ha nem, **a „Legfelsőbb Parancsnokot” fel kell hatalmazni, hogy „bármilyen módon, bármilyen katonai célpontra” csapást mérjen Koreában vagy Kínában!** **Kérdésre megerősítette, hogy atombomba bevetését is meg kell engedni!** Mintha a magyar születésű Teller Edét hallaná az ember: pármillió halott nem számít, ha meg lehet állítani a kommunizmus előretörését. Hozzátette, hogy a (atom-) bombázások és blokád miatt MacArthur-nak parancsot kell adni, hogy **a szárazföldi csapatokat vonja ki Koreából, távoli támadásokat (nyilván légi) preferálva.**

Tessék felfigyelni ismét a dátumokra: MacArthur egyszerűen nem várt parancsra. Stassen december 6-án nyilatkozott, az első hidat Hungnam körzetében december 7-én robbantották fel.

Washington (azaz az ENSZ) azonban még nem adta meg a felhatalmazást. Stassen nyilatkozatának napján Truman és Attlee találkozásán az a döntés született, hogy az ENSZ-csapatok csak akkor vonulnak ki Koreából, ha a tengerbe szorítják őket. Ebből következett, hogy nem vethet be atombombát Mandzsúriában. Attlee azért rohant Washingtonba, hogy az atombomba bevetését megakadályozza. Az aktuális krízist sikerült is megoldania, de a jövőre nézve csak arra kapott ígéretet, hogy bevetés előtt konzultálnak vele. A sajtóban egyébként a korai háború helyzetéről olyan hírek láttak napvilágot, mintha ott háromszoros Dunkerque (Dunkirk) folya.

MacArthur nyilatkozatai is alátámasztják, hogy a Koreába belépő kínai haderőknek nem állt szándékában elfoglalni egész Koreát. A nyugati partvidéken Sinanju-ig hatoltak be, keleten pedig nem zavarták a hungnami evakuációt. (Sinanju azért is érdekes, mert az a két lakott település egyike, amelynek 100%-os megsemmisítéséről értesültem, a Sinanju weblapról):

- Pyongyang – Phenjang – 75%
- Kyomipo (Songnim) – 80%
- Hamhung (Hamhŭng) – 80%
- Chinnampo (Namp’o)- 80%
- Wonsan (Wŏnsan)-Vonszan – 80%
- Hungnam (Hŭngnam) – 85%
- Sunan (Sunan-guyok) – 90%
- Sariwon (Sariwŏn) – 95%
- Hwangju (Hwangju County) – 97%
- **Kunu-ri (Kunu-dong) – 100%**
- **Sinanju – 100%**

A békétől reszketők döntő pillanathoz érkeztek: ha a kínaiak nem akarnak tovább nyomulni Koreában, mivel lehet indokolni az atombomba bevetését?

És ekkor, január elsején bekövetkezett a támadás, vagy amit annak lehetett közhírré tenni! Hamarosan ki fog derülni, hogy szinte hihetetlen szélhámosságról van szó!

Stone egész fejezetet szentel a „fordulatnak”. Chapter 32.: Seoul Abandoned Again. Igyekszem tömörre fogni, szalad az időm, a korom.

A tokiói Főparancsnokság 1951. január 1-én bejelenti, hogy megindult a régóta várt támadás. Január 4-én reggel Szöul ki is ürítették. A már hagyományosnak tekinthető módon, Phenjan és Hungnam után: robbant mindent, aminek katonai értéke lehet, és tűzbe borítja a várost. Másnap kiüríti Incshon-t, a fővárost kiszolgáló kulcs-kikötőt. Kínai hordákról, hadseregekről adnak hírt. 1 250 000 katona áll a kínaiak rendelkezésére, amiből hadosztály után hadosztályt vezényelnek az áttörési pontokhoz. Ridgway tábornok, az Eight Army parancsnoka a Han folyó utolsó hídjának felrobbantása után nyilatkozik: „Ennek a visszavonulásnak a pátosza mindennél jobban fel kell, hogy ébressze a népet otthon.” Mintha nem is katonai parancsnokság, hanem PR intézet lenne: mozgósítani kell a lakosságot a szent cél, a nukleáris háború lelkes támogatására.

Washingtonban ismét felforrósodott a levegő. A Kongresszusban második front felállítását követelték, Formozáról a népi Kína ellen. A Koreáról történő teljes kivonulás is felmerült. Truman kiállt a nemrég kialakított álláspontjánál: nem bombázzuk Kínát, és nem vonulunk ki Koreából.

A publikum nem várta a támadás gyors kimerülését. Január 13-án az Eight Army kibocsájt egy kommunikét (N° 124), a gazemberség beismerése: „nyolc nap alatt semmi más, csak járőrök”. Azaz egy nappal a kiürítés utántól nem történik semmi lényeges. Még aznap kibocsájtja a 125. sz. kommunikét, amelyik töredelmes vallomás (hogy képesek így bevallani, hogy a fővárost indokolatlanul tették tönkre? ez is magas!): A front egyik végétől a másikig az ellenséggel nincs kontaktus, vagy *elrejtőzött*. Egyes pontokon a csapataink északabbra végeztek *felderítést*, mint Szöul feladása óta bármikor.” A félelmetes reguláris hadsereg, ami el tud rejtőzni, amit felderítők se találnak! Áprilisban a helyzet változatlan, MacArthur a *demarkációs vonaltól északabbra is felderít*.

Két-három érdekesség zavarja meg a vad és fenyegető ellenségről kikiáltott képet. A Szöultól északra fekvő Uijongbu községet január 3-án 20 tankból és 300 gyalogosból álló ausztrál egység *véletlenül* visszafoglalja. További két falu esik az óvatlan ausztrálok ölébe: 4 tankkal és pár bakával „foglalják vissza” ugyancsak Szöultól északra. Nem szólnak a jelentések arról, hogy egy felderítőgép – amelynek a fedélzetén az Associated Press újságírója is helyet kapott – átrepült Incshon felett, azt jelentette, hogy nem láthatók ellenséges csapatok. Az újságíró arról számol be, hogy a gép Szöul felett is repült öt percig, de „az élet semmi jelét se tapasztalták, *egyetlen lélek sincs* az utcákon, a hideg épületek üresek”.

A Főparancsnokság kénytelen magyarázkodni. A főcsapás nem Szöul érte, hanem attól délkeletre, Wonju (Vondzsü) felé törte át az ék a frontvonalat. Szöul nem a közvetlen nyomás miatt kellett feladni, hanem mivel az ellenség Vondzsü felől nyugatra kanyarodva bekeríthette volna a várost. Magyarul: Szöul újabb feltételezés áldozata lett. Ördögien leleplező mentegetőzés! A baj csőstől jön. A Főparancsnokság január 3-án négy kínai hadseregről és két észak-koreai hadosztályról jelenti, hogy a hungnami körzetből dél- és nyugat felé halad, valószínűleg Vondzsü a céljuk. Ugye nem kell hinni nekik, hiszen tudjuk az amerikai katonai oktatási rendszer tananyagából, hogy akkoriban már evakuációval foglalkoztak a körzetben, ha 9-én már hidat robbantottak. A Times tudósítója hazugságnak nevezte a hírt, mondván, hogy ekkora erők nem tudnak a dombokon keresztül levonulni, mert összesen két rossz út fut a völgyekben.

Felébredt a kevésbé manipulált angol sajtó, kritikus hangvétellel lepte meg a III. világháborúhoz vezető út építőit. Daily Mirror: „Mesék Koreából”; Sunday Pictorial, vörös fonttal: „Privát háború ez?”; a Sunday Express megkérdezi: hogy tudta ilyen pontosan megszámolni az ellenséges katonákat a Főparancsnokság titkosszolgálatának vezetője, Willoughby tábornok, amint azt a december 26-i fantasztikus kommunikéjében tette?

A Főparancsnokság válasza egyszerű volt: január 9-én a II. világháborúban alkalmazott legszigorúbb cenzúránál is szigorúbbat vezetett be. A londoni Daily Express tudósítója még valahogy hírt adott arról, hogy „annyi mondható.... A frontvonal harcaiban nem lehetett semmi jelét látni kínai kommunista hordának.”

További csapás a békétől rettegőkre: január 4-én a Főparancsnokság azt jelenti, hogy „Vondzsut négy, de lehetséges, hogy hét kínai kommunista hadsereg fenyegeti, amelyek valószínűleg a Harmadik Kínai Szárazföldi Hadsereg alá tartozó összes erőt, vagy nagy részét jelentik”. Három nappal később Hanson Baldwin a New York Times-ban arról ír, hogy a Vondzsut körül harcoló csapatok semmit se tudnak a kínai Harmadik Hadseregről, négy újraszervezett észak-koreai hadosztály támadja őket, majd hozzáteszi, hogy a Harmadik Hadsereg biztos nincs Koreában, sőt, valószínűleg Mandzsúriában sincs. A múlt héten néhány egységét Kanton közelében látták. Vondzsut azonban nem adják fel. A várost tartó parancsnokot, Major General R. B. McClure-t hálából leváltják és hazazavarják. Közismerten a *legjobb Kína-szakértő* volt az amerikai parancsnokok között. A tisztjei tiltakozásul levágták a szakállukat, amit azóta növesztettek, hogy a kommunisták átlépték a 38. szélességi fokot. Két oka lehet elvileg: nem vágjuk le a győzelemig, vagy így tudtak kitűnni az arcszörzet nélküli keletiek közül. A helyére lépő parancsnok azonnal elrendelte a visszavonulást.

(Mesélek, mesélek, pedig haladnom kellene!)

A szigorú cenzúra ellenére újságírók ki tudták szivároztatni, hogy a Főparancsnokság mindaddig **forszírozni fogja a visszavonulást, amíg el nem érik az előző évi puszani hídfő határvonalát.**

Az angolok hál'isten ismét felébredtek! A londoni Daily Mail január 11-én megírta, hogy kormányzati körökben a gyors visszavonulás azt az érzetet keltette, hogy az Attlee – Truman megállapodást, miszerint minden erőt latba vetve harcolni kell semmibe vették. Erősítette a vélelmet a szigorú cenzúra: azt az érzést fokozta, hogy valami gyanús dolog történik. (Washington Post!)

Az angolok egyértelműen attól féltek, hogy MacArthur azért evakuálja a hadseregét, hogy bombázhassa Mandzsúriát, és háborút indíthasson Kína ellen. Washingtoni nagykövetség, Sir Oliver Franks utasítást is kapott, hogy tisztázza a helyzetet. Elég kemény lehetett a fellépése, mert három nap múlva főparancsnokok egész csapata látogatta meg MacArthur-t. Érdemes felsorolni a neveket és rangokat:

- General J. Lawton Collins, the U.S. Army Chief of Staff,
- General Hoyt Vandenberg, the Air Force Chief of Staff,
- Lieutenant General Bedell Smith, head of CIA,
- Major General Alexander R. Bolling, Chief of Staff, Intelligence Section, Dept. of the Army.

A szigorúan titkos megbeszélés után két fontos dolog történt: (1) Collins tábornok bejelentette, hogy a harcokat tovább folytatják; (2) Major General Emmett („Rosy”) O'Donnell, a Far East Air Force Bomber Command parancsnokát leváltották. A tábornok több dühös nyilatkozatot tett, a figyelemre legérdemesebb így hangzott: **a stratégiai Bombing Command-ot azért hozták létre, hogy „az atombomba-támadást az ellenség szívére vesse be.” Nem hagyott kétséget afelől, hogy a bombát Kína ellen kell bevetni.**

Major General R. B. McClure: mosolygós főtiszt, nem is igazi katona?

Zavaros elmélkedések folytak arról, érdemes-e Koreát tartani... Nincs értelme felsorolni az okoskodást. Jelen könyv szempontjából az a lényeges esemény, hogy amikor Collins tábornok parancsára az ENSZ-csapatok megfordultak, hogy szembenézzenek az ellenséggel, nem találták azt. A londoni Daily Mail cikkben vázolta a meglepetést: az ENSZ-csapatok több oszlopban törtek előre, az egyik elfoglalta puskalövés nélkül Oszan-t, a másik elérte Kumyangjang-ot, a harmadik a Szöul-Oszan úttól nyugatra nyomul előre. A hordák eltűntek, mint egy rémálom!

A következő fejezeteken nagy léptekkel kell átszaladnom, különben sohasem fejezem be ezt a könyvet. Hol is tartok? A 33.-tól a 36. fejezet végéig Stone több, egymásba fűződő témával foglalkozik. Ismerteti, hogy MacArthur szinte semmi ellenállásba sem ükőzik, Szöult is puskalövés nélkül foglalja el. Elérkezik a 38. szélességi övhöz, hamarosan megtiltja a PR gárdájának, hogy ezt a kifejezést használja a híradásokban. Foglalkozik a szerző – visszatekintve a közelmúlra is – azzal, hogy a rettegett vörösök visszavonuláskor nem használták a „felperzselt föld” stratégiát, ép házakat, infrastruktúrát hagytak hátra, míg a „felszabadító” csapatok embertelen pusztítást végeztek, romokat és hamut hagytak maguk mögött. Ír a harci eszközökről is. Az északiak nemcsak nehézfegyverzet, légierő, haditengerészet nélkül harcoltak, de az amerikaiak találtak bambuszbotokat acélpenge-véggel is, nem szégyellték bemutatni, mint több ezer éves lemaradás bizonyítékát. Szörnyű leírásokat ad az újra elfoglalt falvakban látottakról, és a bevételük során alkalmazott módszerekről. Újságíró amerikaiakkal együtt vonul be egy faluba, szerteszét kiégett romok, és temetetlen hullák. Legtöbbjükkel napalm végzett. Egyetlen öregasszony teregeti mosott ruháit, körülötte családtagjainak holtteste. Más faluról csak olvasott: olyan bombatámadás végzett vele, hogy a füst másfél kilométer magasba emelkedett.

Bár igen gyenge ellenállással találkozik a Supreme Commander, PR akciói szinte nonstop óriási északi erőkkel fenyegetnek, és várható támadásokról adnak hírt. Ezekről félve senki se mer a béketárgyalásokkal komolyan foglalkozni.

A 38. szélességi öv körül újra fellángol a vita: behatolhat-e MacArthur az észak-koreai területekre. Truman ugyan „vállat von”: taktikai kérdés, a fővezér dolga. Az ENSZ-ben azonban kezdenek felülkerekedni a békét követelők. Meg is fogalmazódik egy tervzet, amit a Közgyűlés elé akarnak terjeszteni, majd eltűnik, mert MacArthur akciója „leblokkolta”.

MacArthur előtt megint felrémlik a rettegett béke és gyorsan lép fegyverrel is, sőtét diplomáciai lépéssel is. Március 24-én – felhatalmazás nélkül – közleményt tesz közzé, amelyben készségét fejezi ki, hogy hajlandó az ellenség főparancsnokával tárgyalni. Nem lesz nehéz megállapodni – mondta, ha a témákat önmagukban oldják meg, nem hagyva, hogy azokat elnehezítsék külső kérdések, mint Formosa és Kína ENSZ-tagsága. Alig leplezett háborús fenyegetéssel zárta: „ha az ENSZ úgy döntene, hogy eltávolodik a háború Koreán belül tartásának erőfeszítéseitől, a partvidékének és belső bázisaira kiterjesztve a katonai műveleteket, akkor az azonnal Vörös Kína katonai összeomlását eredményezné.” (Valahogy így, egyértelmű ugrás az új béketárgyalásokról a feltétel nélküli megadás követelésére.) Fegyverrel is két olyat lép, amire tulajdonképpen a fő-főtisztek konferenciája tilalmat rendelt el. Első lépésként hídőállást épített ki 90 mérföldre (mintegy 150 km-re) a 38. szélességi övtől északra, Vonszan-nál. Szövetséges haditengerészeti egységek által támogatott dél-koreai tengerészek léptek partra, és eltűntek. Cca. hat hét múlva, március 29-én értesült a világ – Tokióból, Smith ellentengernagytól – arról, hogy ENSZ tengerészeti erők 41 napja és éjszaka folyamatosan lövik Vonszan-t. A történelem eddigi leghosszabb tengerészeti vagy légi bombázása egyetlen városnak. A 35 000 lakosú város lakói nem mehetnek utcára, nem alhatnak, hacsak nem a halál alvását választják. Cinizmus és barbarizmus a köbön! Civilekről van szó! Később hozzátette: azonos „kezelésben” részesül Songjin (Szongdzsin, Kim Chek) és Chongjin (Cshongdzsin, egészen fent, északon, Vladivosztok alatt) is. Vajon miért rejtette szigorú cenzúra rácsa mögé a világ addigi legvadabb haditengerészeti akcióját, elviselhetetlen szenvedést zúdítva három kikötőváros lakóira? – kérdi a szerző. Mert a béke reménye ismét felütötte a fejét, a demarkációs vonal átlépését pedig késleltetni kényszerült.

Angol hajók is részt vettek a mészárlásban. Az északiaknak meg kellett érteniük, hogy nem Attlee-val vagy akár Truman-nal állnak szemben, hanem MacArthur-ral. MacArthur pedig ismét, sokadszor bizonyította be, hogy háborút akar, nem békét!

Közben világáá kürtöltek egy felfújt északi akciót. Vondzsutól észak felé nyomuló felderítő csapatok ellenállásba ütköztek. A hírek azonnal 30 000-től 150 000 fős csapatokról szóltak, akik mint hegyi kecskék rajzottak le a hegygerincekről, vagy mint bolhák özönlöttek el a vidéket. Elfelejtették hírül adni, hogy közel 600 hullámban támadt rájuk az Air Force, csak azt, hogy a bombázások, tüzerő és napalm kommunista áldozatainak a száma meghaladta a 650 főt. Nem egyeztethető össze ez a szám a légitámadások számával, és a bevetett fegyverekkel. Valaki ismét nagyon hazudik, és azok nem az északiak. (Itt idéznem kellene, ki is mondta ezt a valaki hazudik ígét? Micimackó, vagy Füles?) Mert – haha – légi hullámonként 1,08333333 halott? A hullák számát is kicsinyíthették, bár akkoriban még a dicsőség mércéje volt. Valószínűbb, hogy a „támadó kecskék/bolhák” számával nem stimmel valami! Három nap múlva el is csitult a harctér. A hír mindenesetre teljesítette feladatát: hatalmas erők harca mellett nem lehet békekötésről beszélni.

1951 tavaszán felerősödtek a béketörekvések. Egyes országok, mint Nagy-Britannia, Kanada és India (Nehru), az ENSZ-tagállamok jelentős része, sőt a háborúban Amerika mellett résztvevő országok is megfelelő pillanatnak ítélték a demarkációs vonalak mentén kialakuló patthelyzetet, hogy kezdeményezzenek. A résztvevő országok elnöki nyilatkozat-tervezetet is készítettek, ami – mint annyi más béketerv – MacArthur-ba ütközött.

Amikor MacArthur újra felni kezdett a békekötéstől, elindította az Eight Army-t és csatlós – angol, dél-koreai (mint csatlós!), ausztrál, görög és sziámi – csapatokat április 6-án a 38. szélességi fokon át. Csekély ellenállásba ütköztek, pedig a főparancsnok ismét riadót fűjt: 63 hadosztályra, 440 000 főre taksálta-hirdette az ellenséges erőket. Riogatásai ezúttal is erősebbnek bizonyultak az összes békekövetelő hangjánál.

Végre nagyot bomlott a Supreme Commander: publikussá tette a háborúkról alkotott véleményét. Nagyon nyeregben érezhette magát. A House of Representatives republikánus vezére, Joseph W. Martin, Jr. levelet írt neki, amihez mellékelte beszédének szövegét, amiben

javasolta, hogy Csang Kai-sek erőit használják fel Kína elleni második front nyitására, hogy csökkenjen a Koreában a csapataikra eső nyomás. A véleményét kérte, bizalmasan, vagy nyilvánosan. A mindenki felett álló főparancsnok nyilvános levélben válaszolt, helyeselve az elgondolást. **Hangsúlyozta, hogy amíg itt, Ázsiában a kommunista összeesküvés ellen harcol, addig otthon csak diplomáciai duma folyik Európáról. „Ha itt győznek a kommunisták, elesik Európa is.”**

Baj, nagy baj. Amíg felhatalmazás nélkül tárgyalást ajánl az ellenfélnek, addig csak Truman-nal és az ENSZ-szel vitatkozott, amikor azonban az Elnök feje fölött annak álláspontját semmibe véve hirdet ígét, akkor egyrészt Truman autoritását kérdőjelezi meg, másrészt politizál a kialakított kormányprogrammal szemben. Nem katona dolga!

Április 11-én Truman leváltotta és hazarendelte.

Nem sokat változott ettől a világ. Hiába tett Malik nagykövet gyakorlatilag az amerikai hivatalos álláspontot elfogadó béketárgyalásra javaslatot, azt a leváltott főparancsnoktól kezdve minden amerikai potentát csapda-kísérletként értékelte, vagy legalábbis annak kürtölte szét a nagyvilágba. Pedig Malik kihagyta a tárgyalandó kérdések közül az észak-koreaiak és Kína számára fontosakat: külföldi csapatok kivonása, Formosa népi Kínához csatolása, Kína felvétele az ENSZ-be. Truman képlete! De az USA nem akar békét, maga Truman se. Ha békét köt Koreában, nem tud nem hozzájárulni a kihagyott kérdések megoldásához, sőt, nem erőltetheti a béke egyoldalú megkötését Japánnal, megengedve annak újrafelfegyverzését, és megtartva az amerikai katonai bázisokat. Sőt, idézem Stone egy mondatát: **„És megnehezítené fenntartani a megnövekedett újra-felfegyverkezési tempót is otthon és külföldön.”** (Tényleg csak zárójelesen jegyzem meg, hogy nem értem, a Szovjetunió miért húzta magára a háborút ebben a stádiumban, amikor még nem tud a történelem szovjet belépéséről?)

Több fejezeten keresztül (37.-41.) taglalja Stone a **béketárgyalások menetét, illetve bukducsolását.** Több atrocitás, a helyszín köré vont fegyvermentes övezet megsértése gördít komoly akadályokat a folyamatos munka elé. Egyetlen (a legkisebb, pár ember tör be) esemény köthető a „kommunistákhoz”, gyorsan elnézést kérnek. Három esetben is világos, hogy a Dél követ el abszurd beavatkozást (emlékezetből írom): dél-koreai katonák sértik meg, kínai Jeep-et lő Air Force gép, komoly sereg halad át az övezeten észak felé törve. Egyik esetet sem ismerik el az ENSZ-csapatok, mindig az Északiak nyakába varrják. Még a légitámadásnál is képesek azt „feltételezni”, hogy kommunista gép lőtt rá kommunista gépkocsira. Több rövid szünet után **augusztus 23-án az amerikaiak fel is függesztik a tárgyalásokat. Természetesen azonnal támadásba is lendülnek!**

Újabb akadály-csokrot jelent, hogy kitűzték a Japánnal kötendő béke tárgyalását San Francisco-ba, szeptember 4-re. Váratlanul bejelentette Moszkva – amelyik eddig távol maradt (vagy meg se hívták?), hogy részt vesz a tárgyalásokon. Amerika úgy készült, hogy a japán béke megkötéséig nem folytatja a koreai tárgyalásokat, a Szovjetunió viszont pontot kívánt tenni Koreára, mielőtt belebonyolódik a los angelesi tárgyalásokba. Tovább fokozta a feszültséget, hogy három érintett ország több pontban nem értett egyet a Japánnal kötendő békeszerződés-tervezettel: a Szovjetunió, Kína (mindkettő) és India.

Felmentem magam annak a bonyolult sokoldalú érdeknek és okoskodásnak az ismertetéséről, ami a japán békét övezte. Amerika gőzhengerként négy nap alatt megkötötte a békeszerződést. Akit érdekel, elolvashatja a jó áttekintést adó weblapot.¹⁸ Se Kínát, se Formozát nem hívták meg, India nem ment el (egyet nem értés miatt), a Szovjetunió nem írta alá.

A koreai tárgyalások október 25-én indultak újra. Zavarta az újratekintést, hogy a Vörösök augusztus 28-án követelték: a semleges zónát ért augusztus 22-i „bombázást” (tüzérségi támadást?!) bizottság vizsgálja ki, és tegyék publikussá a tárgyalások alatti levélváltásokat az incidenssel kapcsolatban. Amerika válasz nélkül hagyta a követelést. Szeptember 10-én egy B-26-os amerikai gép hatolt be a zónába, bombázott is, amit először

nem ismert el a Főparancsnokság, illetve az elismerés abból állt talán, hogy figyelmeztették az ügyet firtató újságírókat: „Ne feledjék, melyik oldalon állnak?”

Ennyi elég, lépünk tovább!

Közben a harcok folytak. A július 10. és szeptember 30. közötti amerikai áldozatok (halott, sebesült és eltűnt) számát közel 10 000-re tették. Nem kommunista támadás áldozatairól szólt a beismerés, hanem annak indokaként, hogy az előnyomulást folytatni kell. Más – teljesen elképesztő – indok is elhangzott az Eight Army akkor vezénylő tábornoka szájából: „Nem hagyhatjuk, hogy az erőink elpuhuljanak, aludjanak.” Teljesen egyértelművé tette, hogy Korea az amerikai hadsereg számára gyakorlótérre vált.

Az volt Korea számára is. A tábornokok már nem beszéltek az eredetileg hirdetett maszlagról, miszerint a katonák Korea „felszabadításáért” harcolnak, már csak attól féltek, hogy ha megvalósul a béke, elvesztik ezt a jó, „éles” gyakorlóteret. Az emberi élet mit se számít.

Tiszta örület! A világ első számúvá emelkedett nagyhatalma, és az épphogy megszűletett második kommunista hatalom idegen – szétrombolt – földön, idegen nép feje fölött húzza-vonja a békekötést. Mert az újrakezdés körüli tárgyalások azzal kezdődtek, hogy az amerikaiak új helyszínt javasoltak az addigi kaszongitól 8 (nyolc!) mérföldnyire északra. A kínaiak Kaszonghoz ragaszkodtak, de végül a felek megállapodtak Panmindzson-ban (ahol ma is áll a demilitarizált övezet központja). A tárgyalások megindulása előtt a kommunisták bejelentették, hogy a keszoni sátruk mellett egy amerikai gép – támadást intézve – megölt egy gyereket, és megsebesített egy másikat. A sajtó gyorsan kikiáltotta kommunista kísérletnek, hogy fékezzék a tárgyalásokat. Ezúttal az amerikaiak kénytelenek voltak elismerni, hogy három gépük, hazatérőben tényleg lőtte az utat, amin a 12 éves fiú, 2 éves öccsével játszott.

Apróbetűs interjút közöl a könyv. 1951. június 25-én, a MacArthur vizsgálatok alatt Major General Emmett O'Donnell tesz vallomást, amiben kifejti, hogy 18 várost eltöröltek a Föld színéről 18 várost, Dél-Koreát se kímélték, az is megszűnt állam lenni, ők is csak „gook”-ok voltak.

Az amerikaiak nem változtattak a stratégiájukon, aminek a lényege: támadni, zavart kelteni, amint feltámad a remény (másokban), hogy végét lehet vetni ennek a szörnyűségnek. Október első napjaiban támadást indítottak, mintegy 40 mérföld szélességben, amiről rögtön az a hír terjedt el, hogy „lehetőség nyílt katonai megoldás elérésére Koreában”. A támadás azonban hamar megtorpant, és Ridgway már október 16-án elismerte, hogy patthelyzet alakult ki.

Eloolvastam a könyv utolsó fejezeteit, utóiratát és mellékletét. Öt témakört taglal, az első kettőt nehezen követhetően. Vegyük sorra:

- Egyik fegyver a halogatáshoz az ENSZ-hadifoglyok tömeges lemeszárlásának vádjá volt. Biztos voltak meszárlások, mert minden háborúban vannak, ha másért nem, mert nem tudják őket magukkal vinni megvert csapatok, vagy etetni... De az amerikaiak összevissza hazudtak, hirtelen 8000-ről, majd 6000-ről szóltak a rémisztgetéseik: „Mi lesz, ha”... címmel. Napok alatt kiderült, hogy MacArthur az uralma alatt 400-ról hallott, az új számok hamar 400 alá csökkentek, amikor „hivatalos” nyilatkozatokra került sor. Furcsa, hogy a washingtoni katonai szervek nem tudtak egyik számról se, kiengedett foglyok jó bánásmódról számoltak be, kivégzésekről pedig nem tudtak. És az amerikai adatok mindig kínai eredetről szóltak (oda akarták szélesíteni a háborút), míg a kósza hírek észak-koreai atrocitásokat emlegettek. Nincs értelme tovább foglalkozni vele. A tömegsírok fentebb alapvetően civil áldozatokat mutatnak, tehát inkább a rendőri, anti-gerilla szervek voltak az igazi bűnösök, és az esetek többségében dél-vietnamiak.

- Stone szerint a kétoldali katonai áldozatok számával is népszerűtlen játék folyt. A saját (ENSZ) áldozatok számát lefelé, a kínai-koreai veszteségeket felfelé hazudták. Már nem lapozom fel az olvasóm, csak emlékezetből írom, hogy a „szövetséges” áldozatok számát a valós 400 000 körüliről pár tízezerre hazudták, az északi oldal valós számai ismeretlenek, az

amerikai hírverés több lépésben másfél millióra emelte. Amerikának szólt a játék: látjátok, mennyivel több áldozatot okoztunk az ellenségnek, mint amennyi saját gyereket vittünk a vesztőhelyre. Képtelenség: egyetlen számot se lehet elhinni.

- Nagy pofon érte az amerikaiakat, amikor 1951 novemberében megjelentek Koreában a MIG-15-ösök. Három gyorsan épülő repteret fedeztek fel az Air Force gépek a mandzsúriai határ közelében, elkezdtek azokat bombázni. Az egyik reptér bombázására nyolc B-26 indult, 100 vadász kíséretében. 150 MIG csapott le rájuk. Három bombázót lelőttek, a többi olyan sérüléseket szenvedett, hogy hazaérve vagy nem tudtak épen maradni leszálláskor, vagy félroncsként tolták őket félre. Az amerikai gépeket ellátó technikus-gárda csak álmélkodott: a MIG-ek egyrészt jobbnak bizonyultak, az ő gépeiknél, másrészt lepipálták a mintának tartott angol gépeket, kezdetben valóban Rolls-Roys hajtóművekkel épültek a gépek, úgy tudom, licenz alapján. Ez volt a csodálkozás legfőbb oka: nagyobb tolóerőt produkáltak a MIG-ek, mint az angol hajtóművel felszerelt nyugati masinák (a rövidesen megjelenő orosz hajtómű, esetleg a jobb gázugár sebességfokozó hozhatta létre). Közel hangsebességgel repültek maximális tolóerő mellett. Felmerült az is, hogy fehér pilóták repülték a gépeket, de a lelőtt gépekben ázsiaiak voltak az áldozatok.

Amerikára nézve nem a pillanatnyi kudarc, a koreai légifölény elvesztése volt az igazán nagy tragédia, hanem egyrészt a háború tervezett kiszélesítésének sikere vált kétségessé, másrészt az atombombák szállítására készült stratégia – amely a hangsebesség alatti óriásbombázókra épült – pillanatok alatt elavulttá vált, harmadrészt összeroppant az amerikai-szovjet hadiipari technikai fölénybe vetett masszív hit.

Gondolom, nem csodálkozik el, kedves olvasó, ha megsúgom, hogy számomra szívet melegítő ez az információ-csokor: négy évig moszkvai repülőtechnológiai egyetemen tanultam, amíg 1956-os „pofázásom” miatt ki nem kellett rúgniuk. Repülőgép szerkezettan témában ki voltam szemelve aspirantúrára. C'est la vie!

- Az utolsó, 48. fejezetben Van Fleet tábornok foglalja össze a háborút. Azaz ezt a címet adta a szerző: „Van Fleet Sums Up”. Aztán rögtön moszkvai nagykövetüket, George F. Kennen-t idézi: „Nagyon úgy néz ki, mintha ... az amerikai kormány fellépését elsősorban néhány stratégiai helyet elfoglaló washingtoni személy rendkívüli képességgel és nagy nyugalommal kidolgozott cselszövése határozta meg, egy intrika, amely felmentést, megbocsátást és valamiféle nyilvános áldást nyert el a háborús hisztéria erejénél fogva.” Pontosan senki se tudta, hogyan vonták be az USA-t a háborúba, de amint folytatódott, mind világosabbá vált, ki akarta abbahagyni, és kik akarták folytatni.

Csang Kai-sek és Syngman Dewey folytatni akarták, John Foster Dulles és Dewey kormányzó azért kampányoltak, hogy szélesedjék Amerika szerepe a Távol-Keleten; Truman és Acheson a foglyaik voltak, mint ahogy az egész amerikai gazdaság a háborús hisztéria és a háborútól függőség foglya.

Truman szinte hisztérikusan fogadta a hírt, amikor 1951. november 28-án megállapodtak a felek a tűzszüneti vonalban. Követelte a harcok folytatását mindaddig, amíg nem jön létre megállapodás a békeszerződés minden pontjában. Eisenhower sürgette Európa újrafelfegyverzését.

Szinte hallani lehetett a megkönnyebbülést Washingtonban, amikor ismét sikerült lefékezni a béketárgyalásokat a légitámaszpontok és fogolykérés körüli vitákkal.

Annyira egyértelmű volt a háború fontossága, hogy elindult a gondolkodás: hol lehet folytatni. Indokína (Vietnam) és Burma váltak jelöltté. Az amerikai politikai, gazdasági és katonai gondolkodásban a domináns trend a békétől való félelem volt. És itt van, miért az a címe a fejezetnek ami! Van Fleet 1952 januárjában Fülöp-szigeti delegáció előtt kijelentette: „Korea áldás volt. Kell egy Koreának lennie vagy itt, vagy a világ másik pontján”. A szerző utolsó mondata: „Ebben az ostoba mondatban van elrejtve a koreai háború rejtett történetének a kulcsa.”

- Végül – mivel a könyv kiadása pillanatában még nem rendelkezett ezekkel az adatokkal – mellékletben foglalkozik Stone azzal az információ-csokorral, amely azt látszik igen valószínűvé tenni, **hogy Csang Kai-sek tudott a háború kirobbantásának tervéről.** Szoros rokonsága és holdudvara ugyanis pár hónappal a háború kezdete előtt terméktőzsdei szójabab spekulációba kezdett, amin – a háború alatt kialakuló kínálat-visszaesés eredményeként – 30 millió USD-t nyertek. No comment!

A folytatás elsőrendű célpontja nyilván Kína lehetett: valamikor 1951 elején az ENSZ agresszorrá kiáltotta ki.

Cinikus banditák: egy nép hazáját játszótérre varázsolják hadseregeik számára, a III. világháború kirobbantása érdekében.

(Minden kiemelés tőlem!)

Kiváló csemege hullott az ölembe, amikor megnéztem, mi a csodabogár ez a Hungnam? A Jegyzetekben 15. sorszám alatt található, az U.S. Army Command and General Staff College-ban „Katonai művészet és tudomány” mesterfokának eléréséhez okításra szolgáló analízis, „AN ANALYSIS OF THE HUNGNAM EVACUATION BASED ON CURRENT AND EMERGING JOINT DOCTRINE” címen. Óriási! Belelapoztam, és **üvöltött belőle a blöff-szinten zajló visszavonulás káosza és bűze.** Idézek résztvevő katonák visszaemlékezéseiből (nem fordítom szóról, csak összegzem magyarul):

- CHAPTER 4.: THE EVACUATION
- 4.1 By Land.
- Dolphus L. Belch meséli:
„During the whole time I was on the perimeter we only had *probing action* from the enemy. *I never saw a battalion or company sized unit assault the perimeter.* We were relieved on the perimeter by the 3rd Infantry Division.”
- 4.2 By Air.
- James B. Reed mondja:
„*Don't ask me what it was all about. I never figured it out.*”
- 4.3 By Sea.
- „*There was virtually no enemy effort to hamper the evacuation at Wonsan.*”
- „Throughout the period of embarkation carrier air operations continued. Land based Marine aircraft operated out of Yonpo airfield along with Air Force fighters until 13 December. For example, on 10 December, there were 72 aircraft operating out of Yonpo and 288 carrier based 36 aircraft providing tactical air support. Although *lacking in armor and artillery, enemy troops threatened the perimeter in sizable numbers.* While perhaps a third of the air sorties were used in deep strikes, the bulk were within a 35-mile circle. Troop movements on the roads were hit, ammunition and supply dumps destroyed, and enemy command centers were bombed.”
- „On the 21st, they fired their first barrage against a *reported troop concentration* in the hills along the eastern flank.”

*

- Az összefoglalójuk:
- „In the *greatest evacuation by sea in U.S. military history*, the Navy removed 105,000 soldiers, 17,500 vehicles and 350,000 tons of bulk cargo from Hungnam. The Navy used 109 ships, some twice, in transporting 192 shiploads. In addition to the military evacuees, 98,100 Korean refugees were also evacuated to South Korea.³⁰”

Az én összefoglalóm pedig így szól:

- Egyetlen katona se számol be komoly ellenséges akciókról. Dolphus L. Belch azt mondja, hogy az ellenség részéről csak *tapogatózó akciók* történtek, és **az egész idő alatt nem látott egyetlen zászlóaljat vagy századot sem!** James B. Reed vallomása ugyan kétféleképpen is érthető, vonatkozhat csak a hordókra, de nem beszélek babát a sztori hasába, ha úgy értelmezem, hogy „*Ne kérdezzék, ez az egész mi volt. Soha nem tudtam kitalálni.*”

- A nem szemtanú (legalábbis nem látom, az-e?) szövegíró pedig arról számol be a tengeren történő eseményekről, hogy (1) Nem került sor az evakuálást zavaró ellenséges tevékenységre Vonszannál (kicsit délebbre); (2) A behajózás során folytatódtak az anyahajókról indított légi műveletek. Szárazföldre telepített Navy (tengerészeti) harci gépek, Air Force vadászokkal karöltve tevékenykedtek december 13-ig. December 10-én például 72 gép szállt fel a szárazföldi reptérről, 36 pedig anyahajóról nyújtott taktikai támogatást. Itt leírja a szövegíró, hogy **„a páncélosokkal és tüzérséggel nem rendelkező ellenséges erők** jelentős számban fenyegették a körzetet (vajon hogy értsük? bakák, puskával rontottak a világ legjobban felfegyverzett hadseregére?). Míg a légicsapások mintegy harmada „mély csapás” (közeli?) volt, a legtöbb 30 mérföldes (= cca. 50 km) körben történt. És mivel foglalkoztak? Csapatmozgásokat támadtak az utakon (vagy talán akkor bombázták szét az utakat?), lőszer- és ellátási lerakatokat semmisítettek meg (sajátot, mert az ellenség ugyebár nem rendelkezett tüzérséggel!), és az ellenség parancsnoki központjait bombázták. Azon csapatokét, akikre „21-én lőtték ki **első sorozatukat** (zárótüzüket) a keleti szárny mentén lévő domboknál jelentett csapatkoncentrációra.” Hazugság, roppant nagy hazugság, alibi-fabrikáció!

- Végül lássuk csak a dátumokat, és a számokat! A rombolási adatokból tudjuk, hogy december 7-én kezdődtek, és a mólók, daruk robbantásával 24-én, karácsonykor zárultak. A harci-evakuációs műveletek időpontjai között december 10-zel, 13-mal és 21-gyel találkozunk. A szövegből és mellékleteiből kiderül, hogy az evakuációhoz biztosított körzet mintegy 50 km sugarú körrel (a tenger miatt félkörrel) írható le. Mivel a tengeren, nem partközelsben anyahajó(k) tartózkodtak, és a kikötőbe, és onnan ki 159 alkalommal hajózott teher- és személyszállító hajó, mind a lehorgonyzott anyahajó(k), mind a hatalmas, 109 hajóból álló hajóraj zavartalanul teljesítette feladatát, nem okoz lelkiismeretfurdalást leírnom, hogy a tenger felől végtelennek tekinthető a „körzet”. A számok is sokatmondók: evakuáltak 105 000 katonát, 17 500 járművet és 350 000 tonna ömlesztett rakományt, valamint 98 100 dél-koreai menekültet. Mindezt mélyen délre helyezték át Észak-Korea középvonaláról. A menekültek nagy száma jelenti az egyetlen ellentétes gondolatokat kiváltó okot: csak nem a kommunista rendszer elől menekült ennyi ember? Lehetséges. De az is elég lehet, hogy ott, a körzetben esztétikát veszítve adja menekülésre a fejét ennyi ember, amikor látja maga körül a hatalmas hadsereget hajóra szállni, meg a felrobbantott hidakat, tönkrebombázott utakat.

Mindeközben MacArthur verte a dobát veszélyhelyzetről, biztosra vehető nagy erejű támadásokról, pár nappal később megvalósultnak hazudott támadásról.

Annyira kilóg a lóláb, hogy a pata mérete megmérhető! Vegyük csak az egyetlen számot, amit a fenyegető vörösök ebbe a körzetbe tartozó hányadáról adott ki, *közleményben* a tokiói vezérkar? 106 056 katona. Ilyen fantasztikus pontossággal megszámolt vörös ugyanabban a körzetben, vagy akár a körzet szomszédságában. És nem jön rá, hogy az evakuálás alatt lévő hadsereg alig tudhatja védeni magát: mindene be van csomagolva, van bombázó is, amit felrobbant, a katonái szerelik le a harci eszközeiket, robbantják, tűzbe borítják a hidakat. **Ha ilyen helyzetben a körzetben vagy annak környezetében lévő „fenyegető” erő nem támad, akkor vagy nincs is, vagy harmatgyenge, nem kell evakuálni előle.**

A parádét vezérlő három admirális később Tokióban úgy nyilatkozott, hogy a hamhungi (nem tévedés, csak 8 mérföldre van Hungnam-tól) hídfőállást a végtelenségig lehetett volna tartani, mindaddig, amíg a kínaiak vagy az oroszok be nem vetettek volna tengeralattjárókat, repülőgépeket vagy nehézfegyverzetet.

Végtelenül nagy gazember ez a MacArthur, és mindenki, aki együttműködik vele!

Nézzük meg, mit pusztított el ez a barbár hadsereg, csak a „Hungnam visszavonulás” során? Pontos listát tartalmaz az Analízis:

DEMOLITION TABLE, HAMHUNG – HUNGNAM OPERATION

Facility or No	Installation	Coordinates	Destroyed by	Date	Remarks
1	Hwy Bridge	CV5171	1st Mar Div	10 Dec	Blown
2	Hwy Bridge	CV5660	1st Mar Div	14 Dec	Blown under fire
3	Hwy Bridge	CV5654	1st Mar Div	15 Dec	Steel treadway blown under fire
4	Defile	CV4728	3rd Inf Div	7 Dec	Road Crater
5	Defile	CV4726	3rd Inf Div	7 Dec	Road Crater
6	Hwy Bridge	CV6831	3rd Inf Div	16 Dec	Blown RR Bridge
7	Low level	CV7221	3rd Inf Div	18 Dec	Blown and wood bridge burned
8	Hwy Bridge	CV7820	7th Inf Div	18 Dec	Blown
9	RR rolling	CV7719	X Corps Engrs	18 Dec	Blown and stock and burned turntable
10	RR Bridge	CV7718	7th Inf Div	18 Dec	Blown
11	Hwy Bridge	CV7418	3rd Inf Div	18 Dec	Abutments and center span blown
12	Hwy Bridge	CV7318	3rd Inf Div	18 Dec	Blown
13	RR Bridge	CV7417	X Corps Engrs	17-18	300 RR cars Dec and 36 engines blown and burned
14	RR Overpass	CV7517	3rd Inf Div	18 Dec	Blown
15	Hwy Bridge	CV7716	7th Inf Div	18 Dec	Bilvrn RR Bridge
16	Hwy Bridge	CV7412	394 T'n 4 v 1	Dec	blown (con' t) 92
APPENDIX G					
17	Low level	CV7712	3rd Inf Div	21 Dec	Blown and wood bridge burned
18	Hwy Bridge	CV7810	3rd Inf Div	21 Dec	Blown
19	Pier #1 and	CV8209	Navy UDT	24 Dec	Blown plus Cranes NGF
20	RR Tunnel	CV8508	ROK Cap Div	18 Dec	Blown
21	RR Tunnel	CV8913	ROK Cap Div	18 Dec	Blown
22	RR Tunnel	CV9213	ROK Cap Div	18 Dec	Blown
23	RR Tunnel	CV9615	ROK Cap Div	15 Dec	Blown
24	RR Tunnel	CV9616	ROK Cap Div	15 Dec	Blown
25	RR Tunnel	CV9817	ROK Cap Div	15 Dec	Blown
26	Defile	CV6904	3rd Inf Div	10 Dec	Road crater
27	Hwy Bridge	CV7203	3rd Inf Div	10 Dec	Blown
28	Defile	CV9504	ROK Cap Div	15 Dec	Road crater
29	Defile	CV9704	ROK Cap Div	15 Dec	Road crater

Source: Special Report on Hungnam Evacuation

Gondoljuk csak végig, miről is számol be ez a lista? Arról, hogy a visszavonuló ENSZ (!)-csapatok minden hidat felrobbantottak, felégettek maguk mögött, az utakat járhatatlanná tették, pedig látjuk, hogy igazán komoly ellenséges erő nem volt a közelben! Besorolom azon tények közé, amik alapján az amerikai szerző, Stone állítja, hogy az egész visszavonulást, azaz ezt az addigi legnagyobb (amerikai) evakuációt is trükként, alibi-kreáció céljából hajtották végre. És pusztítottak maguk körül értelmetlenül, mint nálunk történt 1944 őszétől 1945 áprilisáig.

Tömören visszatekintek az eseményekre:

1950. december 4-én az „ellenséges fenyegetés” elől mentve csapatait, tűzbe borítja és feladja Phenjan-t

Bejelenti, hogy minden valószínűség szerint fel kell adni Szöult is, a későbbiek során egész Korea feladását helyezi kilátásba.

Nem történik semmi, erőteljes ellenség-kutatások se járnak eredménnyel. Ő azonban fokozza a fantom-gyártást: Mandzsúriában tömörülő észak-koreai csapatokról ad hírt, megnevezi azokat a kínai reguláris hadtesteket, amelyek készenlétben állnak, hogy bevetésre kerüljenek Koreában.

(Szöul feladása veszélyes játék, az első, nyári visszavonulás alatt hat dél-koreai ezredes lőtte föbe magát, nem értve a Tegu körzetébe hátrálást.)

Mind világosabb a képlet: azt akarja elérni, hogy a fantomjait valós fenyegetésnek fogadja el Washington (és az ENSZ), és bombázhassa Mandzsúriát, éspedig nukleáris bombák bevetésével, kirobbantva ezzel a III. világháborút. Majdnem sikerrel jár: 1951 áprilisában Truman találkozik az United States Atomic Energy Commission elnökével, Gordon Dean-el, és elrendeli kilenc Mark 4 nukleáris bomba katonai ellenőrzés alá helyezését (magyarul: átadását a hadseregnek!). Dean nem értett egyet a fegyver MacArthur kezére adásával, mert tudta, hogy se a fegyvert nem ismeri, se annak hatásával nincs tisztában. Mint Trump most! Az mentette meg a világot az örült nukleáris háborútól, hogy a vezérkar (Joint Chiefs) úgy döntött, hogy a nukleáris csapás-erő a Stratégiai Légierők Parancsnokság hatáskörébe fog tartozni. (Fentebb átadás-átvételi zűrzavarral indokoltam, ez a csoda a valószínűbb ok!) Van isten az égen?! Tessék visszalapozni Hirosimához és Nagaszakihoz, és elképzelni kilenc ilyen bomba pusztítását sűrűn lakott környezetben, Pekingtől nem nagyon messze. A gondolattól is rosszul van az ember!

Közlöm ennek az iszonyatos lehetőségnek az elkerülésével foglalkozó eredeti angol szöveget:

„In April 1951, the Joint Chiefs of Staff drafted orders for MacArthur authorizing nuclear attacks on Manchuria and the Shantung Peninsula if the Chinese launched airstrikes originating from there against his forces. The next day Truman met with the chairman of the United States Atomic Energy Commission, Gordon Dean, and arranged for the transfer of nine Mark 4 nuclear bombs to military control. Dean was apprehensive about delegating the decision on how they should be used to MacArthur, who lacked expert technical knowledge of the weapons and their effects. The Joint Chiefs were not entirely comfortable about giving them to MacArthur either, for fear that he might prematurely carry out his orders. Instead, they decided that the nuclear strike force would report to the Strategic Air Command.”¹⁵

Az események és motiváló erők egyébként ezen a három fejezeten keresztül követhetők:

Chapter 30.: ... Like a Poorly Made Fire

Chapter 31.: Phantom Battle

Chapter 32.: Seoul Abandoned Again

A fővezér a haragját tombolással vezette le: szétbombázta Szinidzsut. Több hullámban támadtak a gépek: először 300 csatagép gépágyúzta, rakétákkal, majd *zselés gyújtóbombákkal* bombázta a várost, aztán 10 szupererőd (B29) az infrastruktúrát, majd újabb 69 B29-es a lakóépületeket. Az azonnali beszámoló a város 90 százalékának lerombolásáról szóltak, megjegyezve, hogy a kórházakat kerültk. A szerző nem érti – én sem –, hogy lehet 90% mellett bármit is kerülni?

Beindult a II. világháborúban kidolgozott „tűzviharral halálbiztos a halál” technológia alkalmazása Koreában.

Stone így ír a tisztességes amerikaiak nevében:

„There is an indifference to human suffering to be read between those lines which makes me as an American deeply ashamed of what was done that day at Sinuiju.”,

azaz „Az emberi szenvedéshez közömbösség olvasható a sorok között, amiért én, mint amerikai, mélyen szégyellem magam az aznap Szinidzsü-ban történtek miatt.” és

„A terrible retribution threatened the peoples of the Western world who so feebly permitted such acts to be done in their name. For it was by such means that the pyromaniacs hoped to set the world afire.”,

azaz „Szörnyű büntetés fenyegette a nyugati világ népeit, akik ennyire engedékenyen engedélyezték ilyen cselekedetek végrehajtását a nevükben. Mert olyan eszközökkel történt, hogy a piromániások reménykedhettek abban, hogy tűzbe borítják a világot.”

Intelligens, világlátott amerikai újságíró szavai!

Megindult a békekötés halasztása, ami évekig tartott. Addig is ömlött a pénz, a profit!

Mennyit hibázok! Hogy halogatás? **MacArthur** mindent megtett, hogy egyáltalán ne kerülhessen sor békekötésre! Világháborút akart kirobbantani mindenáron. A hisztériakeltésben olyan sikeres volt, hogy maga mellé tudta állítani a „mérsékelt” csoportot is, **Trumannal az élen.** Tulajdonképpen itt már abbahagyhatnám, mert nem tudhatom az összes vonatkozó aljasságot feltárni, ahhoz a koreai háborúról szóló könyvet kellene írnom, de pár ténylegést be kell mutatnom: előrevetítik a jövőt!

Hát, íme, a gonosz, vigyorog az őt elítélő cikken!

Közben „szembe jött velem” [Jeremy Kuzmarov](#) tanulmánya, „The Korean War: Barbarism Unleashed” (A koreai háború: az elszabadult barbarizmus). A dolgozat a „United States Foreign Policy sorozat öt elkészült részének egyike. A sorozatot Roger Peace (a Florida State University-ben doktorált Amerika külpolitikája témával) indította el, tehát az Interneten megjelenő URL nem békét jelent, hanem az alkotót. Pozitív egybeesés!

Úgy tűnik, a szándék a sorozattal elismerésre méltó. Három célt neveznek meg: átfogó képet adni, tanulmányozni a vitát, különös figyelemmel azokra a vezetőkre, akik a békét és a diplomáciát képviselték, végül „A harmadik cél az amerikai külpolitika és háborúk elvi megítélése, amely a ma elfogadott „igazságos háborút” és a nemzetközi humanitárius normákat tükrözi. Ez az Egyesült Államok világban betöltött szerepéről szóló történelem, de nem határozza meg a „siker” és a „haladás” feltételeket a nemzeti hatalom és érdekek előmozdítása szempontjából, még a háborúk megnyerésében sem.”

A minket most érintő részlet szerzője az University of Tulsa tanára. A koreai háborúról készült tanulmányán egyelőre csak felületesen futottam át. Most csak egyetlen bekezdést emelek ki belőle:

„A 2000-es évek elején azonban az ország demokratikus forradalmának nyomán Kim Dae-jung miniszterelnök, a Gvangdzsu-i felkelés vezetője 1980-ban létrehozta az Igazság és Megbékélés Bizottságát” az emberi jogok megsértésével, erőszakkal és mészárlásokkal kapcsolatos incidensek kivizsgálására”, amelyek a japán kolonizáció korszakától a tekintélyelvű uralkodás végéig történtek, különös tekintettel a koreai háború éveire. 240 embert foglalkoztatott, éves költségvetése 19 millió dollár volt, a bizottság 2005 decemberétől 2010 decemberéig folytatta nyomozását. A nyomozók szó szerint feltárták a mészárlások elfojtott részleteit, felásva a jelöletlen sírokat. A háborús mészárlások kivizsgálására kapott több ezer petícióból 82% az elkövetőket dél-koreai kormányzati ügynökökként”, a rendőrség, a fegyveres erők, vagy az államhoz társult csoportok”-ként azonosította, szemben a 18 százalék „az állam ellenségével”, ami észak-koreai katonákat és kommunista ügynököket jelent.”¹⁹

Kim Dae-jung Nobel-díjban részesült a koreai és ázsiai megbékélés érdekében tett lépése miatt.

Mutatok egy képet is a tanulmányból. Középkor!

39 „kommunista” kivégzése Rhee által 1950. április 14-én

Látok benne képet a „visszavonuló kommunisták” által elkövetett mészárlásról, tömegsírról is. Az is barbár, mert úgy tűnik, főként civil áldozatokról van szó. A későbbiekben írok a két fél eltérő méretű és eltérő csoportokat érintő barbarizmusáról.

Mielőtt ellapoznék Kuzmarov tanulmányáról, fontosnak tartom az ítéletét, amit a „Szükséges és igazságos volt a koreai háború?” című, a Bevezetés egyik alfejezeteként írt részletben fejt ki:

„Donald Kingsley, head of the UN Korean Relief and Reconstruction Agency, called Korea „the most devastated land and its people the most destitute in the history of modern warfare.”[12] This devastation was inflicted primarily by the United States and its proxies with backing from the United Nations. Taking this into account, the Korean War can be considered to have been a gross injustice and crime for which the U.S. bears important responsibility. To add insult to injury, the war did not resolve the conflict between North and South, which lingers on today, over 60 years later.”

Azaz: „Donald Kingsley, az ENSZ Koreai Segélyezési és Újjáépítési Ügynökségének vezetője **Koreát a modern hadviselés történelmének „legleromboltabb földjének és népét a legrászorultabbnak” nevezte. Ezt a pusztítást elsősorban az Egyesült Államok és annak csatlósai okozták az ENSZ támogatásával. Figyelembe véve ezt, a koreai háborút nagymértékű igazságtalanságnak és bűnnek lehet tekinteni, amiért az Egyesült Államok fontos felelősséget visel. A sérülésekhez hozzáadódik az az inzultus, hogy a háború nem oldotta meg az Észak és Dél közötti konfliktust, amely ma, 60 évvel később is megmaradt.**”

Hosszas ismertetésből egy fotó:

Az amerikaiak által „felszabadított” Tedzson, Dél- Korea, 1950. szept. 30. A város csak volt.

Itt történtek a legszörnyűbb mészárlások. Mindkét oldalon:

Déliék mészárlása: 1800 ember! És a képből kinéző ember bizonyára él.

Északiak mészárlása ugyanott: 400 ember.

Szünet! Végiglapoztam a tanulmányt, és pihennem kell. Nehéz elviselni ennyi szörnyűséget, amennyit egy néppel elkövet a világhatalomra törekvő szörny, és amennyit ez a nép, végső felszabadulása reményében, és diktátorok akaratából önmaga ellen véghezvisz. Aki tudja, olvassa el...

Saját meglátásom: Mindaz, ami Korea két térfelén, majd Vietnamban zajlott, egyértelművé teszi, hogy egyik térségben se *kommunista terjeszkedésről* volt szó. Mindkét Északon olyan erők kerültek hatalomra, amelyek nem hirdették a kommunista eszméket, egyszerűen a volt (és kegyetlen) megszálló Japán ellen sikeres harcot vívó csoportok kezében volt a hatalom, és nem nézték nyugodtan a Délen kialakuló új megszálló rendszereket, illetve a kapitalizmus masszív elnyomással működő típusának térhódítását. Ha vörösek voltak, magukban, maguktól voltak azok, mint annyi más ország, nép, amelyeket az USA, modern történelme során letaposott, kivégzett, vagy ahol legalábbis „rendszerváltást” erőszakolt ki, vitt véghez! Akiket pedig Amerika közvetlenül támogatott ezekkel a háborúkkal, nem az emberiség javát képviselték, köztük a koreai háborúval három diktatúrát, a nagyon gonosz Rhee-t, a Dél-Vietnamban egymást váltó diktatórikus rendszereket, káoszt, kegyetlenséget, végül Csang Kai-sek-et támogatták. Ez jellemzi Amerikát egész történelme során.

És tökéletesen mindegy, melyik oldal kezdte a fegyveres összetűzéseket! Az USA egyszerűen folytatni akarta a II. világháborút, mert a fegyvergyártás hozama isteni mannaként hullt a katonai-hadipari tőke ölébe. Nem számított, mekkora, milyen és hol történő áldozatokkal jár. Sötét idők egyik lépcsőjéről van szó!

Csak hogy érzékeltessem, Csang Kai-sek mennyire nagynak tartotta magát, mint a diktatórikus rendszerek urai általában, bemutatom a mauzóleumát:

Jegyzetek

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Korean_War
2. https://hu.wikipedia.org/wiki/Koreai_h%C3%A1bor%C3%BA
3. Bruce Cumings: The Korean War – A History, Kindle Edition, 2010:
<https://www.amazon.com/Korean-War-History-Library-Chronicles/dp/081297896X>
4. <http://dia.jadox.pim.hu/jetspeed/displayXhtml?docId=0000000051&secId=0000005335&mainContent=true&mode=html>
5. https://library.hungaricana.hu/hu/view/UjSzo_1950_11/?pg=68&layout=s
6. https://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Army_Military_Government_in_Korea
7. https://en.wikipedia.org/wiki/People%27s_Republic_of_Korea
8. I.F.Stone: Hidden History of the Korean War, Kindle Edition, 2014:
<https://www.amazon.com/Hidden-History-Korean-War-1950-1951-ebook/dp/B00N2CLTH6>
9. <https://www.youtube.com/watch?v=r8b3IVq2jqU> = The Crime of Korea
10. <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1950v02/d118>
11. https://hu.wikipedia.org/wiki/Omar_Bradley
12. <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/?pid=13538>
13. <http://peacehistory-usfp.org/korean-war/>
14. https://en.wikipedia.org/wiki/Douglas_MacArthur#South_to_the_Naktong,_North_to_the_Yalu
15. <http://www.dtic.mil/dtic/tr/fulltext/u2/a242405.pdf>
16. <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/160eae317c98c0ed> – rasszizmus
17. https://en.wikipedia.org/wiki/People%27s_Volunteer_Army
18. https://en.wikipedia.org/wiki/Treaty_of_San_Francisco
19. <https://septemberinseoul.wordpress.com/2013/05/18/a-gvangdzsu-i-meszarlas-1980-majus-18/>

V. Vietnam: a második kommunizmus elleni terrorháború

Az előzmények nélkül nehéz lenne megérteni a most következőket.

Vietnám francia gyarmatként érkezett a II. világháborúhoz. Francia-Indokína részeként ismerte a világ.

Vietnam népe nehezen tűrte az elnyomást. Politikai mozgalmak szerveződtek, függetlenséget követelve. Közéjük tartozott a Ho Si Minh vezette Viet Minh.

A II. világháború alatt, 1941-ben egész Francia-Indokínát megszállták a japánok.

A háború után visszatérő franciák ellen vívott harcokban a Viet Minh súlyos veszteségeket szenvedett. Később azonban – kínai és szovjet támogatással – stratégiai győzelmet arattak felettük.

Ezt követően 1954-ben tűzszünetet hirdettek, és Genfben tárgyalások kezdődtek. A francia gyarmati közigazgatást felszámolták, Francia-Indokínát felosztatták. Vietnam északi területeit a Ho Shi Minh vezetésével létrehozott Vietnami Demokratikus Köztársaság, déli területeit pedig Bao Dai császár Vietnam Állama nyerte el. A kettő között a 17. szélességi fok mentén demilitarizált övezetet hoztak létre. Az 1954-es egyezmény kifejezetten megtiltotta harmadik erő beavatkozását.

A déli államot instabilitás jellemezte. Ott, az 1950-es évek végén, a kommunista nacionalista Nemzeti Felszabadítási Front partizánháborúba kezdett Észak-Vietnam támogatásával. Ezt a mozgalmat nevezték el kívülálló Vietkong-nak. Általános volt (és maradt) a déli gerillák és az északi hadsereg összemosása.

Amerika már a genfi béke előtt támogatta a franciákat, onnan kezdve fokozta a jelenlétét, növelte „katonai tanácsadói” számát. Mint lentebb részletesen foglalkozunk vele, **a tonkini provokáció után azonnal háborút indított Észak-Vietnam ellen. Csapatai létszáma a csúcsponton meghaladta az 500 000-et.**

Jelen könyv szempontjából elérkeztünk a lényeghez! Míg a koreai háború kitörésének okairól, magáról a harc megindulásáról sokat vitatkoztak, és lehet is vitatkozni, addig **a vietnámi háború egyértelműen amerikai provokáció következményeként robbant ki.**

Mint Jesse Greenspan írja a history.com-ban¹, 1964. augusztus 2-án a Maddox romboló a Tonkin-öbölben tűzpárbajt vívott egy észak-vietnami torpedónaszáddal. Két nappal később a Maddox és még egy romboló ismét tűz alá került. Bár a történészek többsége szerint, beleértve az amerikai haderőkben szolgálatot teljesítőket is, a második incidensre sohasem került sor, a tényleges és *kreált* incidens ürügyül szolgált a vietnámi háború elindításához. A második (kitalált) eset napján, este *Lyndon B. Johnson* elnök *megtorló* légicsapásokat rendelt el, és 1965 végére 180 000 amerikai katona volt vietnami földön, valamint továbbiak voltak úton oda.

Valahol talákoztam olyan hírrel is, remélem, újra megtalálom, hogy a Maddox észak-koreai vizeken hajózott, ezért tüzeltek rá. Csak feltételezem, hogy figyelmeztetés után. Akár igaz ez a mozzanat, akár nem, ezt az incidenst nem lehet másként értékelni, mint provokációként. Ó, hát csak tovább kell olvasni Jesse Greenspan beszámolóját:

1964. július 31-én, a kora hajnali órákban az *USA által támogatott őrhajók lőttek két észak-vietnami szigetet a Tonkin-öbölben*, ezt követően a Maddox a körzetbe tartott. Augusztus 2-án szembetalálta magát három szovjet gyártmányú torpedónaszáddal, amelyek az elűzésére hajóztak ki. A *Maddox lőtt először*, amit az USA hivatalai figyelmeztető lövésnek könyveltek el. A három naszád gépágyúkkal és torpedókkal válaszolt. A Maddox támogatást kért és kapott a közelben tartózkodó (!) anyahajóról. A megérkező F-8-as csatagépek segítségével a Maddox súlyosan megrongált legalább egy naszádot, míg maga egyetlen golyót kapott a hajó fedélzetén.

Másnap a Turner Joy romboló csatlakozott a Maddox-hoz, és két további rajtaütést hajtottak végre észak-vietnami védelmi pozíciók ellen, majd a két hajó augusztus 4-én azt jelentette, hogy ellenséges hajók 22 torpedót lőttek ki rájuk. Ez már csak azért is nonszensz,

mert a vietnami torpedónaszádok 2-2 torpedóval voltak felszerelve. Válaszként Johnson elnök légicsapásokat rendelt el észak-vietnami tengerészeti bázisok és egy olajtároló depó ellen. Este TV-beszédben jelentette be, hogy „dél-vietnami békés falvak elleni terror-agressziókhoz most az Amerikai Egyesült Államok ellen a nyílt vizeken elkövetett agressziók járultak.”

Ezek alatt a zűrös napok alatt a Johnson-adminisztráció azt állította, hogy a rombolóik rutin járőr-szolgálatot teljesítettek nemzetközi vizeken. A valóságban azonban felderítő misszió részét képezték olyan vizeken, amelyekre Észak-Vietnám jogot formált!

Hosszúra sikeredett a világtörténelem egyik legkegyetlenebb háborúja okainak ismertetése. A cikk szerint a 2005-ben titkosítás alól felszabadított National Security Agency dokumentumok igazolják történészek, sőt a Navy véleményét is, hogy a két amerikai hajót nem érte támadás. De jó lenne ezeket a dokumentumokat olvasni! Egyetlen kísérletet teszek a megszerzésére. Hát magát a dokumentumot egyelőre nem sikerült megszereznem, de a Wikipedia² teljesen egyértelműen torzításról, magyarul *hamisításról* ad számot.

Csak azért írom le itt a hamisítást először közhírré tevő (vagy aki szerette volna közhírré tenni) nevét – [Robert J. Hanyok](#) –, hogy rögtön hozzátehessem: bizony, mindjárt hányok! A Wikipediából kiderült ugyanis: nem elég, hogy egy vadállati háborút hamisított adatok alapján indítottak el, még késleltették is a képtelen gazemberséget nyilvánosságra hozni 2000-ben. A hír, miszerint „gyártott” információk alapján vádolták meg az észak-vietnámi tengerészetet agresszióval, megjelent ugyan a negyedéves *Cryptologic Quarterly* „2000 ősze/2001 tavasza” példányban (belső lapnak tekinthető), de magakadályozták a nagyközönség számára elérhető megjelentetését: „politikai döntéshozók visszautasították, hogy a jelentés nyilvános legyen, attól félve, hogy összehasonlítható lesz a 2003-ban kezdődött iraki háború (Iraki Szabadság Művelet) indoklására használt hírszerzéssel.” *Ez óriási blamázs! Tökéletes lebukás!* Egyértelmű – számomra, a „*Maradj magadnak, Samu bá'* [C] szerzője számára igen fontos – beismerése két aljasságnak: egyrészt annak, hogy a tonkini incidens provokáció volt, másrészt annak, hogy a később tárgyalásra kerülő iraki háború előkészületei nem a 2001. szeptember 11- terroristámadás után, hanem jóval előtte elindultak, nagy lendülettel folyt az alibi-gyártás, amint azt a [C] könyvemben lelepleztem. Heuréka! Közben olvasom, a NSA-ben tudták, hogy a hajókról érkező hírek „bum dope”-ok = fenékgig kábítószeres. Hol is olvastam? Itt van, a Wikipedia NSA-report című részében:²

„As much as anything else, it was an awareness that President Johnson would brook no uncertainty that could undermine his position. Faced with this attitude, [Ray Cline](#) was quoted as saying „... we knew it was bum dope that we were getting from [Seventh Fleet](#), but we were told only to give facts with no elaboration on the nature of the evidence. Everyone knew how volatile LBJ was. He did not like to deal with uncertainties.”

azaz: „Mint bármi más is, közismert volt, hogy Johnson elnök nem fog olyan bizonytalanságot eltűrni, ami aláásná a pozícióját. Ennek a hozzáállásnak az ismeretében Ray Cline mondását idézték: „... tudtuk, hogy **fenékgig kábítószeresek voltak, amit a hetedik flottából kaptunk, de azt mondták nekünk, hogy csak a tények természetére vonatkozó feldolgozás nélküli bizonyítékokat adjunk meg. Mindenki tudta, mennyire ingatag volt LBJ. Nem szeretett bizonytalanságokkal foglalkozni.**”

Megvan, mégis elcsíptem a National Security Agency jelentését.³ Egyértelmű, hogy a figyelmeztetőnek keresztelt lövések, amiket a Maddox adott le, éles lövések voltak (*across the bow of the lead vessel = a vezérhajó orrán át*), tehát az agresszió a Maddox-ból indult el. Az is világos, hogy nagyobb – elsősorban Kína ellen irányuló – felderítő műveletben, a DESOTO-ban vettek részt az amerikai hajók (a két romboló és két anyahajó, a Ticonderoga és a Constellation). A második incidens a két hajó legénységének éjszakai képzeletében született, rémlátomások lehettek. Az egyik matróz olyan erővel szorította gépfegyverét, hogy elpattant a gyűrűje. **A Washingtonnal folytatott üzenetváltások során a Maddox kapitánya mintegy figyelmeztetőleg írta meg, hogy kétségei vannak a torpedó-támadásokat illetően.**

Ennek ellenére indította meg a hadvezetés, Johnson és a Kongresszus jóváhagyásával a „megtorló” légicsapásokat, majd a totális háborút.

Az eredmények retteneteseek!

Csak egy „kis” képmetszet az alábbi linkről:

https://www.google.hu/search?hl=hu&tbm=isch&source=hp&biw=1422&bih=684&ei=eporWv2DAYW5kwWo5LGACw&q=vietnami+h%C3%A1bor%C3%BA+10+fontos+k%C3%A9pe&oq=viet&gs_l=img_1.0.35i39k1j0l9.4981.6249.0.10972.5.5.0.0.0.50.161.4.4.0....0...1ac.1.64.img_1.4.160.0...0.ftBCabJre8k

És Képtalálatok – vietnami háborúról

<https://www.google.hu/search?q=vietnami+h%C3%A1bor%C3%BA+10+fontos+k%C3%A9pek&oeq=vietnami+h%C3%A1bor%C3%BA+10+fontos+k%C3%A9pek&aqs=chrome..69i57.16459j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

A háborúval foglalkozó magyar Wikipedia-lapból⁴:

„A háború áldozatainak számára a vietnami oldalon csak becslések utalnak. Amerikai adatok szerint a dél-vietnami oldalon közel 250 000, északi oldalon pedig 650 000 katona vesztette életét. A Vietnam által 1995-ben közzétett statisztikák szerint körülbelül egymillió vietnami katona esett el a háború során, és további kétfélmillió civil halt meg.

A vietnami sebesültek számáról nincsenek pontos adatok. A mai napig halnak meg emberek a fel nem robbant bombák miatt Vietnam területén.

Az amerikai áldozatok közül 58 220 vesztette életét vagy tűnt el bevetés közben. További 153 303 amerikai sebesült meg. Több, mint 2,5 millió amerikai szolgált Vietnámban (ennek körülbelül a harmada tartozott harcoló egységhez).

Körülbelül 60 000 ausztrál katona szolgált Vietnámban. Közülük körülbelül 500 halt meg, és körülbelül 3000 sebesült meg.

37 új-zélandi katona vesztette életét, és 187 sebesült meg.

4 407 dél-koreai halt meg, és 17 060 sebesült meg.”

Gondolom, minden olvasóm hallott a Mỹ Lai-i mészárlásról: [A Mỹ Lai-i mészárlás](#) Érdemes elolvasni. Csak két mondat ugyanebből a forrásból: „1968. március 16-án történt a [vietnami háború](#) során. Ezen a napon az amerikai katonák 500 civilt – főleg csecsemőket, gyerekeket, nőket és öregeket – mészároltak le a Son Mỹ nevű faluban.” És „A háború után csak egyetlen katonát vontak felelősségre, [William Calley hadnagyot](#).”

És egyetlen kép:

A mészárlás néhány áldozata: nők és gyerekek!

Visszatérve a magyar Wikipédia-lapra, képet kapunk a ledobott a légiháborúnak nevezett borzalomról:

Az amerikaiak az Észak-Vietnam ellen nyolc éven át tartó légi offenzíva során közel 8 millió tonnányi bombát dobtak le, ami a második világháborúban (általuk?, nyilván!) ledobott mennyiség négyszerese. Kezdetben az amerikai bombázók a határ mentén végighúzódnó erdősávot, illetve a Hanoi és Haiphong környékén található olajfinomítókat és ipari létesítményeket bombázták. Nixon idejére viszont már rendszeressé vált a lakott területek bombázása is, esetenként Hanoi belvárosát is súlyos csapás érte, jelentős számú civil áldozatot követelve.

A bombázások hatékonyságát és pontosságát jelentősen növelte az 1972-től a Linebacker I hadművelet során bevetett új technológia, **a lézerirányítású bomba**. A márciusban indult átfogó észak-vietnami offenzívára adott válaszként indított hadműveletben percek alatt lerombolták a stratégiai fontosságú hidakat, ezzel a dél felé irányuló északi utánpótlás mértékét sikerült a töredékére csökkenteni, és a földi offenzívát „kifulladásztani”. A háború ideje alatt tizennyolcezer darab ilyen típusú bombát használtak fel.

Tovább olvasva megismerkedgetünk néhány hatékony módszerrel, amit az USA hadereje először itt alkalmazott, vagy itt tökéletesített:

Napalm: A továbbfejlesztett Napalm-B keveréket használták, *főleg élőerő*, illetve olyan katonai célpontok ellen alkalmazták, ahol meg kellett kímélni a célpontot környező építményeket. Például egy védőgátra telepített légvédelmi ágyú ellen anélkül lehetett csapást mérni, hogy a védőgát súlyosan megrongálódott volna. Körülbelül 400 000 tonna napalmot használtak fel a háború során.

Felteszek egy napalm-bombázást bemutató klipet, amely betekintést nyújt abba a vadállati erőszakba, ami jellemezte az amerikai beavatkozást:

https://youtu.be/G6wM9Aiy_kY

Free fire zone vagy free strike zone: Az amerikai katonaság számára minden személy ellenségesnek minősült, beleértve a civil lakosságot is. A zónákba eső falvakat rendszeresen ágyúzták, illetve bombázták.

Search and destroy: Elvileg a „beszivárgó” kommunista katonák felkutatására és megsemmisítésére találták ki a módszert. Hamar meg kellett tiltani azonban a módszer nevének használatát, az ugyanis kitelepített lakosságot, felégetett falvakat eredményezett.

A növényzet pusztítása közismert, széles körben használt módszer volt. Repülőgépekről narancsszínű hordókból olyan töménységű növényvédőszer permeteztek erdőkre, amelyek ettől lombjukat veszítették (hogy látni lehessen a gerilla-harcosokat), termőföldekre (hogy az élelmiszerellátást rontsák). A hordók színe miatt a vegyszert *Agent Orange*-nak hívták. négyszázezer ember halálát és félmillió torz csecsemő születését okozta.

Az USA-ban nem mindenki hatódott meg a katasztrofális háborútól. Széleskörű tiltakozás bontakozott ki. A kulturális tiltakozások egyik késői példánya a [Szakasz](#) (Platoon, 1986) című film volt. Érdeemes megnézni.

Egy mondat a „történelemcikk” sorozatból: **A vietnámi háború tekinthető az emberiség történetében a harmadik legpusztítóbb katonai konfliktusnak (a két világháború után) hiszen teljes időtartama alatt, 1955 és 1975 között összesen 5 millió áldozatot követelt.**⁵

A „Lelkem világának tüköre”[H] című e-könyvemben is foglalkoztam a háború kegyetlenségével, részben a kambodzsai és laoszi bombázásokat is érintve. A térségre a háború során *negyvenszer több tonna bombát dobtunk le, mint Japánra.* – írta Curtis LeMay tábornok. **Henry Kissinger**, akinek híres önéletrajzától majdnem meghatódtam magam is, ezekkel a szavakkal továbbította Nixon – általa sugallt – parancsát a légierőnek, amikor elindította Kambodzsra bombázását: **„Masszív bombázási kampány Kambodzsában. Mindennel, ami repül, mindenre, ami mozog.” Nemcsak nemzetközi szervezeteket, hanem a Kongresszust is megkerülve hozták a döntést!**

Angolul tudó olvasóim figyelmébe ajánlom az U.S. Foreign Policy rendkívül alapos ismertetőjét a háborúról.⁶

A háború menetével nem kívánok foglalkozni. A rendkívüli technikai túlerővel szemben, az USA által alkalmazott iszonyatos harci módszerek ellenére Vietnám népe győzött, az amerikaiak feladták a háborút, a dél-koreaiakat pedig tengerbe söpörték.

Rendkívül érdekes a népességnövekedés adatsora. A rettenetes vérveszteség ellenére Vietnam lakossága folyamatosan nőtt! Mára a világ 15. legnépesebb országa, minden nagy európai országot lehaladott.

Gazdasági fejlődését tekintve pedig a most lelassult Kínával azonos tempót tud felmutatni, és közzgazdászok jelzése szerint a legszebb jövőben reménykedhet.

Vietnam népességének növekedése ^{[6][9]}					
Év	Népesség (millió fő)	Népsűrűség (fő/km ²)			
1960	33	105			
1970	43	140			
1980	54	175			
1990	68	220			
2000	80	259	Thành phố Hồ Chí Minh	8,146,300	Ho Si Minh-város
2010	88	285	Hà Nội	7,216,000	Hano
2017	96	308			

Ho Si Minh ma:

By Diego Delso, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=30140031>

Tökéletes képet és értékelést adott Martin Luther King Vietnamból elhangzott beszéde.⁷ 1967. április 4-én hangzott el, 1968. április 4-én merénylet áldozata lett! Nem vagyok teljesen örült, ha nem tartom véletlennek a két nap egybeesését!

Egyetlen kiemelés:

„Meg vagyok győződve arról, hogy ha a világforradalom jó oldalán akarunk lenni, akkor nekünk, mint nemzetnek, radikális értékforradalom kell átesnünk. Gyorsan el kell kezdeni az „anyagorientált” társadalomtól a „személyközpontú” társadalom felé való elmozdulást. Amikor a gépek és a számítógépek, a profitmotívumok és a tulajdonjogok fontosabbnak számítanak, mint az emberek, a rasszizmus, a materializmus és a militarizmus óriási hármasa nem lesz legyőzhető.”

És most lapozgattam a blog-lapomban és rátaláltam egy értékes bejegyzésemre:

Ez nekem is sok – It’s too much even for me

Posted on szeptember 22, 2017

Sokk ért, megnémultam – I am under shock and speechless:

<https://www.commondreams.org/views/2017/09/21/reclaiming-truth-about-vietnam>

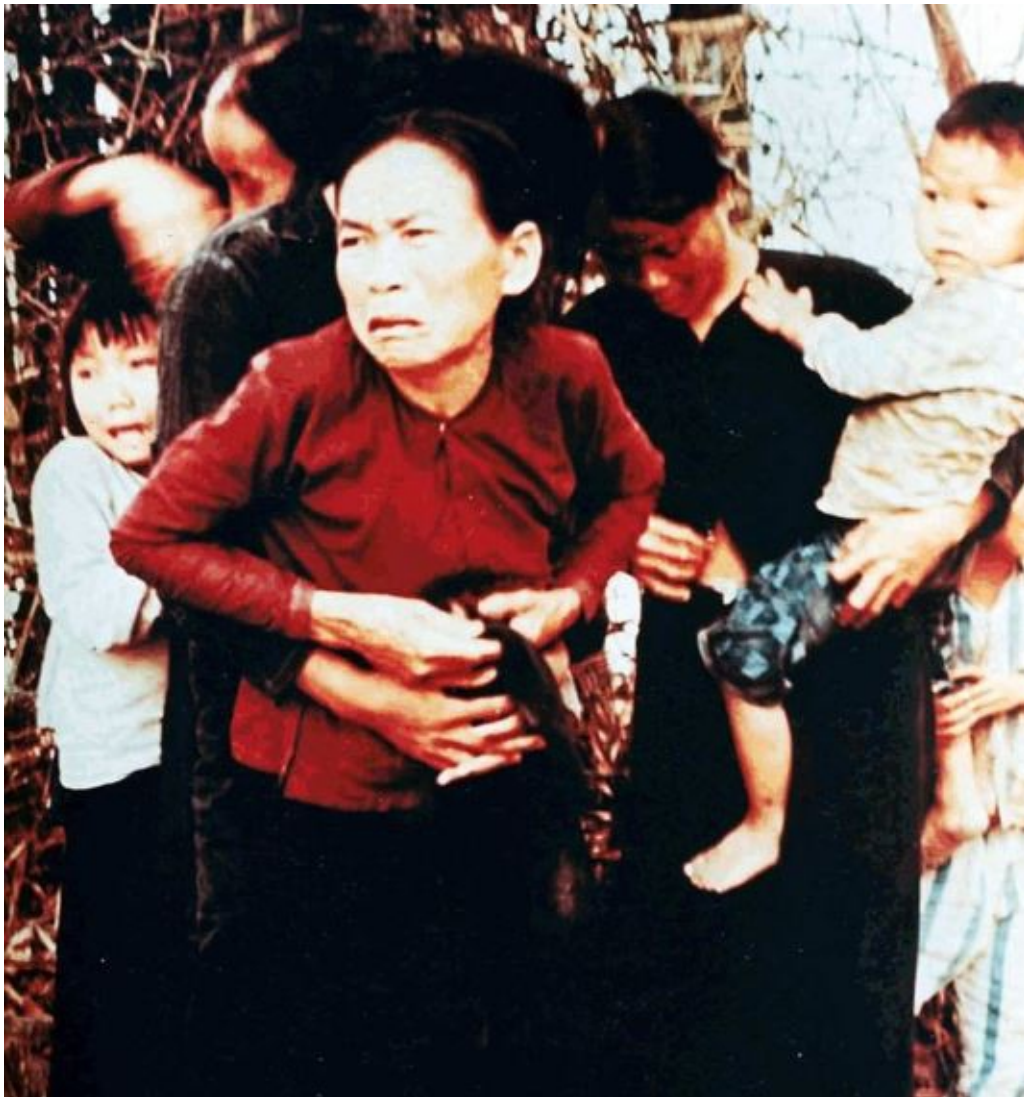
„Az értelmetlen háborúk lemészárolt áldozataival eltemetve. Ez az, ahol értékeinket őrzik.” „Buried with the massacred victims of senseless wars. That’s where our values are kept.”

Így írtam tavaly szeptemberben. Valami nagyon fontosat kiemelnék a bejegyzésben szereplő CommonDreams cikkből, amelyben linkként szerepel Barack Obama ünnepi beszéde, amit abból az alkalomból mondott el, hogy a borzalmas vietnami háború 50. évfordulója alkalmából meghirdette a *13 évig tartó* megemlékezést. Az amerikai áldozatok előtt fejet hajtó beszédéről⁸ megjegyezte:

„OK, I get it. Soldiers suffer, soldiers die in the wars we wage, and the commander in chief has to, occasionally, toss clichés on their graves.” (Oké, értem. A katonák szenvednek, a katonák meghalnak az általunk vívott háborúkban, és a főparancsnoknak alkalmanként kliséit kell dobnia a sírjukra.)

A Nobel-békedíjas elnök ilyen gazember! Ostoba ez a világ, rettenetesen az!

Emlékeztetném, ha tehetném, miről is emlékszik meg? Erről:

Másodperceken belül lekaszabolják őket amerikai katonák.
(U.S. soldiers killed this family just seconds after the photo was taken by Ron Haeberle, March 16, 1968)

Jegyzetek:

1. <http://www.history.com/news/the-gulf-of-tonkin-incident-50-years-ago>
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Gulf_of_Tonkin_incident#NSA_report
3. https://www.nsa.gov/news-features/declassified-documents/gulf-of-tonkin/articles/assets/files/release-2/rel2_gulf_tonkin_incident_desoto.pdf
4. https://hu.wikipedia.org/wiki/Vietnami_h%C3%A1bor%C3%BA
5. <http://tortenelemcikkek.hu/node/160>
6. <http://peacehistory-usfp.org/vietnam-war/>
7. <https://www.commondreams.org/views04/0115-13.htm>
8. <https://www.federalregister.gov/documents/2012/06/01/2012-13514/commemoration-of-the-50th-anniversary-of-the-vietnam-war>

VI. A vietnami háború kiterjesztése pokoli bombázásokkal: Laosz és Kambodzsa

A náci Németország bűneihez lehet csak hasonlítani a vietnami háború kiterjesztését két szomszédos országra, Laoszra és Kambodzsára. Mit is írtam erről a „Lelkem világának tüköre”[H] című könyvemben?

Idézet:

„Ez mind semmi ahhoz a barbarizmushoz képest, amit az USA gyakorolt a II. világháborútól napjainkig. A „megtorlás” technológiáját alkalmazva az Egyesült Államok – olyan emberirtás-szakértők segédletével, mint Kissinger és Brzeziński – olyan területeket, teljes országokat is pusztító szőnyegbombázásoknak vetett alá, amiknek semmi közük sem volt a szomszédságokban folyó háborúkhhoz.

Nagyon kedves ismerős számolta össze, hogy az USA a II. világháború óta mintegy 40 millió embert küldött a másvilágra. Talán nem tartalmaz minden áldozatot, de nehéz lenne utánaszámolni. (...)

1969. március 18-án Richard Nixon amerikai elnök – a Kongresszus és a közvélemény tudta nélkül – elrendelte Kambodzsa és Laosz bombázását, amelynek célja az észak-vietnami erők északi határmenti bázisainak elpusztítása, az utánpótlás elvágása volt. Kicsit zavarosak, egymásba folyó, majd szétváló adatok akadtak csak a horgomra. Leszűkítve az Operation Menu elnevezésű hadműveletet Laoszra, annak során 1970 májusáig, vagyis 14 hónapig támadták intenzíven az indokínai államot, de az amerikaiak tulajdonképpen 1964 és 1973 között is folyamatosan bombázták Laoszt. Bár a számadatok között vannak eltérések, **Mike Boddington brit ENSZ tanácsadó szerint összesen 260-280 millió *darab* bombát dobtak le csak Laoszra a fenti időszakban, vagyis átlagosan minden 8. percben egyet, 9 éven át – amelyek közül 80 millió a mai napig nem robbant fel.**¹

Kambodzsát 2,7 millió *tonna* bombával „szórták meg”, főként Mark 82 típusúval, amelyiknek a hatását érzékelti lehet a következő videón, ahol négy ilyen bombát vetnek be két tank ellen (gondolom, gyakorlat). Viszonylag kis bombáról van szó.

<https://youtu.be/pTcoYPfzWJk>

Kicsit más Laoszra vonatkozó adat. Majdnem azonos súlyú bombát dobott az országra, mint Kambodzsára az USA légierije 1964 és 1973 között: 2,5 millió *tonnát*. **Az alábbi térképen (URL) követhető az eseménysorozat,** sajnos igen kis betűk mutatják pörögve a pillanatnyi helyzetet. Minden pont egy támadást jelent, nem egy-egy bombát. A kép közepén feketén látható a támadás időpontja, pirossal a klaszterbombák, zölddel az óriásbombák száma.

<http://www.motherjones.com/politics/2014/03/laos-vietnam-war-us-bombing-uxo>

A közel 600 000 támadás során – mint fentebb írtam – döbbenetes mennyiségű robbanószert dobtak le. Minden lakosra egy tonna jutott. Több mint a Németországra és Japánra együtt a II. világháború alatt. **Laosz az egy főre eső bombákat tekintve a világ legsúlyosabban bombázott országa.** Vajon hány olvasóm számára nem új ez a tény?

Amerikai bombák kiállítása a laoszi Phonsavan-ban (Vinh Thong Guesthouse)
Idézet zárva.

A 2000-ben, Bill Clinton amerikai elnök vietnami látogatásával párhuzamosan megnyitott amerikai adatbázis szerint 1965. október 4. és 1973. augusztus 15. között a repülők 230 516 bevetésen 113 716 helyszínre 2 756 941 tonna robbanóanyagot dobtak le.

Összehasonlításképpen: a szövetségesek valamivel több, mint kétmillió tonna bombát dobtak le a második világháborúban.²

Dél-Korea, Vietnam, Laosz és Kambodzsa együtt lényeges következtetés levonására nyújt lehetőséget: az életképesnek bizonyult Szovjetunió, és a kommunizmust győzelemre vivő Kína olyan rettegést keltett a tőke hatalmi képviselőiben, hogy a legembertelenebb módszerek alkalmazására is sort kerített a vörös veszedelem megfékezése érdekében. És ez a törekvése egybevág a hadiipari-katonai komplexum hatalmi és gazdasági törekvéseivel. Kiváló alibinek bizonyult az eszméletlen fegyvergyártáshoz.

A tőke egy pillanatra sem engedi meg, hogy az őt kiszolgálók fel tudjanak támadni ellene. Mindenkor mindenre képes volt és lesz a hatalma biztosítása érdekében!

Jegyzetek:

1. http://vilagpolitika.blog.hu/2015/03/24/laosz_gyilkos_oroksege
2. https://hu.wikipedia.org/wiki/Kambodzsa_amerikai_bomb%C3%A1z%C3%A1sa

VII. A korszak háborús bűnösei

Harry S. Truman¹

Több háborús bűnről lesz szó a továbbiakban. A sort Truman-nal kell kezdeni. Szürke volt valószínűleg az USA nagyjai között, talán maga sem értette, hogy került a világ trónjára. Akkor még az se volt teljesen világos, az egész világ trónját örökölte-e?

Legalább négy lépése miatt sorolom a háborús bűnösök lajstromának élére:

1. Az atombombák békés városok elleni bevetése,
2. A hidegháború megindítása a [Truman-doktrína](#)² meghirdetésével,
3. Beavatkozása a koreai háborúba, majd a rémséges kegyetlenséggel vívott háború,
4. Újra atombomba bevetés elrendelése (szerencsére megakadályozták a parancs teljesítését!

Máris megállok, mert hallom lelki füleimmel: miért nem Hitler, miért nem Sztálin? A válaszom igen egyszerű, és csak ismételés: mert a mai világcsendőr születésének, erősödésének, megállíthatatlanságának koreográfiáját vizsgálom, nem halottakat, nem romba döntött, vagy önmagába roskadt hatalmakat. Ilyen erővel Dzsingisz Kán-ig, Nagy Sándorig mehetnék vissza, vagy vizsgálhatnám Nagy-Britannia uralkodóit, esetleg Napóleont. Maradjunk tehát a ma abszolút uralomra szert tett USA emberiség elleni bünsorozatának elkövetőinél.

Pár mondat a négy ponthoz:

ad 1., Az atombombák bevetésével fentebb foglalkoztam. Sok hozzátennivaló nincs, legfeljebb annyi, hogy az USA katonai vezetése azóta is, a legkisebb incidensek esetében is „nuke”-ért kiált. Pokoli fertő!

Ki kell egészítenem! Nem folyamatosan írom a könyvet, eltöltöttem heteket a koreai háborúval, és ott szembesültem – Cumings könyvében – azzal, hogy **Truman kiadta a parancsot nukleáris fegyverek Észak-Korea elleni alkalmazására is!!!** (Hogy miért nem hajtották végre, azzal is foglalkoztam ott.) **Nem egyszerűen háborús bűnös, hanem ördögien aljas gazember!!!**

ad 2., A Truman-doktrína születése állítólag a görögországi és törökországi helyzet miatt született, 400 millió USD támogatást is nyújtott Amerika a két országnak.

A görög kommunisták vezették a náci Németországgal szembeni ellenállást, és komoly politikai erőt jelentettek. Nagyon leegyszerűsítve a bonyolult történeteket: sikerült elérniük, hogy részesedtek a hatalomban is.³ Választásra került a sor, amiben kisebbségbe kerültek. Ellenkormányt alakítottak. A kialakuló konfliktusban Anglia azonnal a jobboldali fél segítségére sietett, majd először Anglia (1947. február 21-én), majd Görögország (március 3-án) segítségért fordult az [USA](#)-hoz. **A „Truman-doktrína”, után az USA átvette a katonai irányítást Közös Védelmi Tanács néven.**⁴ Kell ennél többet mondani? Nem egészen két évvel a II. világháború befejezése után a szövetséges Szovjetunió által képviselt eszmerendszer vörös ködöt eresztett a tőke fellegvára döntéshozói szemére.

A Truman-doktrína egyébként – mint a fent említett vonatkozó Wikipédia-lap írja – előkészítette a terepet a később meghirdetett [Marshall-terv](#) számára, és legfontosabb eleme, a „feltartóztatás” (*containment*) végül az amerikai hidegháborús politika egyik sarokkövévé vált, meghatározó szerepe lett, többek között az Egyesült Államok [koreai](#) és [vietnami](#) háborús politikájában. Valóban, 1990-ig ez a doktrína vezérelte az USA kül- és katonapolitikáját.

A török kérdés nem ennyire világos, számomra legalábbis. A kubai krízis után tudta meg a világ, hogy a szovjet rakéták visszavonása ellenében az USA felszámolta a Törökországba telepített rakéta-telepeit. Magyarul: **sarokkővet képviselt a szovjet „fenyegetéssel” szemben.**

ad 3., Fentebb talán túlságosan is részletesen elemeztem a koreai háború előtti helyzetet, majd a frontális háború kitörését. Truman 1950. június 30-án *a Kongresszus megkérdése nélkül csapatokat küldött Dél-Koreába*. Ezt megelőzte, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácshoz fordult, amely agresszióknak minősítette az észak-koreai támadást és „rendfenntartói intézkedéseket” rendelt el. Hivatalosan az Egyesült Államok csak ezeket az – alibiül szolgáló – intézkedéseket támogatta, valójában azonban a főparancsnok, [Douglas MacArthur](#) tábornok nem a Biztonsági Tanácstól, hanem [Washingtonból](#) kapta a parancsokat.

Közben, a doktrínától kezdve gyorsan növelte a fegyverkezésre fordított összegeket. 1950-ben, a koreai háború kirobbanásakor megsokszorozta, évi ötvenmilliárd dollárra, a nemzeti össztermék 13%-ára emelte a katonai költségeket. Új lendületet kapott a háború után visszaesett hadiipari termelés. Hihetetlen propaganda-gépezet itatott át mindent a kommunista veszedelem rémével, ami inkább lepel (alibi) volt, mint valóság. Sajnos a kommunizmus sorozatban szülte a diktátorokat, véres vagy képtelen diktatúrákat, jogosnak tűnt a világ számára az eszeveszett fegyverkezés. Meg kellene próbálnia valakinek felmérni, mit veszített a világ a fegyvergyártás-őrülettel, és mire lett volna elég, ha ésszerű dolgokra költi a felesleges pazarlást? Nekem már nem sikerülhet.

Két pozitívumot is megemlítek:

1. 1951. április 11-én leváltotta az engedetlen, a kormány politikáját bíráló, *az atombomba bevetését javasló MacArthur tábornokot*. Kína beavatkozása után sem engedett az atombomba-terveknek, a lokálisnak tekinthető háború világháborúvá szélesítésének. *Most irtam le – visszatéve a koreai háborúhoz –, hogy aláírta az atombomba bevetését Észak-Koreában. Katonai vezetők vették ki MacArthur kezéből a parancsteljesítést! Micsoda kivétel: a katonák általában követelik a „nuke” bevetését. Nincs tehát ez a pozitívum!*
2. A boszorkányüldöző McCarthy-t le akarta állítani (de a Kongresszus nem engedte). Nehezen hihető helyzet!

Douglas MacArthur⁵

Ötcsillagos tábornokként **Tokióból vezényelte a koreai háborút. Döntő szerepe volt abban, hogy az amerikai részvétel igazi terrorháborúvá vált. Atombomba bevetését is javasolta, mégpedig több bomba bevetésével a demarkációs vonal fölött „függönyt” akart képezni. Sokmillió ártatlan ember vérével akarta győzelemre vinni a csapatait.**

A modern világtörténelem egyik legsötétebb alakja, vérszomjas héja, több millió ártatlan ember köszönheti neki kínhalálát, nyomorúságát, földönfutóvá válását. Megszállott vadállatként irtotta embertársait. Ilyenkor bánom, hogy tántoríthatatlan ellenzője vagyok a halálos ítéletnek, különben...

Fentebb, a koreai háborúról szóló IV. fejezetben mindent elmondtam róla!

Lyndon Johnson

Ha szigorúan vesszük, a vietnami amerikai katonai beavatkozás két elnökkel Johnson előtt elkezdődött, de igazi háborúvá Johnson elnöksége alatt vált, aki a Tonkin-incidenst „kreálva”, McNamara hadügyminiszter erőteljes támogatása mellett – ENSZ áldást elnyerve – indított frontális támadást Észak-Vietnam ellen, majd szélesítette a konfliktust igazi terrorháborúvá. A sokoldalú figyelmeztetés hatására végül súlyos depresszióba esett, és lemondott az újraválasztásról.

A history.com-ban találtam egy két perces videoklipet, telefonbeszélgetést valamelyik tanácsadójával, amiben Johnson arról beszél, hogy ki kellene lábolni a háborúból.⁶

Johnson: „Számomra úgy tűnik, egy másik Korea helyzetbe kerülünk ezzel. Szörnyen aggaszt a helyzet, mert amennyiben elkötelezettséget vállalunk, nem tudom, hogyan lehet ebből kimászni. Azt hiszem, a kínai kommunisták beszállnak ebbe. Nem tudom, le tudjuk-e nyugtatni őket (itt van egy nem érthető rész) és haza menni, nem hiszem, hogy megéri ezen a területen, és nem hiszem, hogy ki tudunk valaha is szállni. És őszintén a legnagyobb felfordulásba kerülünk.”

Tanácsadó: „Igen, szörnyű összevisszaság van!”

Johnson: „Ezt egyszerűen végig kell gondolnunk. Nézzük meg ezt az őrmestert ma reggel. Itt beteg gyerekek voltak, értük ment, behozta őket éjjel és segíteni próbált. Meg ilyesmik. És én az utasításokra gondoltam. Hogy minek rendeltem őt ki oda? Mi az értéke ennek az ország számára?”

Izgalmasabb az a videó, amelyik a Tonkin-incidenst adja elő.⁷ Angolul tudók világos képet kaphatnak a történekekről.

Angolul nem tudók számára idézem a magyar mult-kor.hu⁸ ezzel foglalkozó oldaláról a még mindig hihetetlenül hangzó tény: **gazemberek provokációja – Johnson-nal az élen – indította el a hidegháború legforróbb háborúját:**

„Matthew Aid, a hírszerzési ügyek elismert, független szakértője most azt állítja: az NSA hivatalnokai tökéletesen tisztában voltak az általuk továbbított második jelentés hamis tartalmával, azaz pontosan tudták, hogy a kulcsfontosságú bizonyítékként kezelt augusztus 4-i támadás soha nem történt meg.

Aid, aki a múlt héten jelentkezett megdöbbenő kijelentésével, elismeri, hogy a vietnámi háborút kutató történészek számára a félrevezetés eddig is nyilvánvaló volt. A Hivatal azonban mélyen hallgatott a történekekről. Sőt, az NSA igazgatóhelyettese idén augusztusban hivatalosan is blokkolta az információ nyilvánosságra hozatalát. Az ügy kipattanása persze azonnal állásfoglalásra készítette a szervezet munkatársait, akik hivatalos nyilatkozatban indokolták a döntést. Eszerint, a közléssel maguk is maximum november közepéig vártak volna, addig is csupán azért, hogy a kellő pillanatban viszont minden fontos összefüggést biztosítva juttassák el a hírt a nyilvánosságnak.

A szakértő meglátása szerint a döntés oka nyilvánvaló és kényes aktuálpolitikai kérdésekkel áll kapcsolatban. A napokban is heves viták övezik a kérdés, vajon a Fehér Ház manipulálta-e a most zajló iraki háború kitörése előtt a hírszerzést abból a célból, hogy a tőlük kapott hírekre támaszkodva az ésszerűség látszatát keltse a következő lépések számára. Mint az a jelenlegi hírekből tudható, az USA, iraki invázióját – a vietnámi esethez hasonlóan – szintén „zavaros” hírszerzési információkra alapozva indította meg, (lásd a tömegpusztító fegyverek létezéséről szóló híreket) ezekkel támasztva alá a lépés helyességét. Alapvetően tehát attól lehet tartani, hogy az amerikai társadalom, amely anno néhány éven belül egyértelműen ellenezte Amerika katonai jelenlétét a vietnámi térségben, most, ha az igazság kitudódik, meglátja a két esemény közötti párhuzamot, és megvonja támogatását a regnáló kormánytól.”

Hogy a magába roskadás mennyire menti fel a háborús bűnös bélyegző viselése alól, azt a történelem talán egyszer eldönti. Én annak tartom, mert

- ő indította el a harmadik legvéresebb háborút (az I. és II. világháború előzi csak meg): [Gulf of Tonkin Resolution](#);
- fokozta a vietnámiak elleni terrort, több lépésben növelve a bombázásokat.

Mértékadónak tartom az angol tudós filozófus, Bertrand Russell kezdeményezését, aki Johnson-t kritizálva és célpontul kitűzve kezdeményezte az [International War Crimes Tribunal](#) létrehozását. Magyarul: rásütötte a háborús bűnös bélyegzőt!

Robert McNamara⁹

Kennedy és Johnson mellett asszisztált a vietnami beavatkozás körül. Bár időnként puhítani szeretne volna Johnson intézkedéseit, illetve másként fogalmazva Johnson túllépte az ő javaslatait, végül is aktív részese volt egy ország porig rombolásának, milliók haláláért felel. Ha ezért nem ítélnénk el, elég lenne a Wikipédiában leírt nyilatkozata:

„A Világbank volt elnöke, az Egyesült Államok volt külügyminisztere – **aki elrendelte Vietnam tömeges bombázását** – és a Kiterjesztett Immunizációs Program tagja: Robert McNamara. A „J'ai tout compris” („Mindent megértettem”) francia kiadvány így idézi őt: „Drákói intézkedéseket kell foganatosítanunk a népesség lélekszámának csökkentése céljából, a lakosság akarata ellenére. A születési arányszámok csökkentése lehetetlennek vagy elégtelennek bizonyult. Ezért a halálozási rátát kell növelnünk. Hogyan? Természetes eszközökkel. **Éhínség és betegség útján.**”

Így is, úgy is szemét gazember, tömeggyilkos és emberiségellenes teóriák alkotója, működtetője.

Richard Nixon, az iszákos héja

A vietnámi háborúban Nixon szinte fokozhatatlan aljasság-szintet örökölt. **Tudta fokozni: „a béke érdekében” parancsot adott a Vietkong kambodzsai bázisainak bombázására, a Kongresszus és a közvélemény tudta nélkül.** Részletek olvashatók erről a mérhetetlen gáztett-ről kicsit lentebb, Kissingernél. (Itt is felmerülhet a Vietkong összetévesztése a reguláris észak-vietnami hadsereggel.)

Két tulajdonsága maradt rejtve a közvélemény előtt:

A vad héják közé tartozott. Be akarta vetni az atombombát. Saját vezérkara annyira veszélyesnek tartotta – a mindjárt következő másik tulajdonsága miatt (is) –, hogy parancsot adott ki, miszerint a Fehér Házból érkező parancsokat nem, kizárólag a hadvezetéstől érkezőket fogadhatják el.

Alkoholista volt, magyarul iszákos. Tök részegre itta magát sokszor hivatali idejében is. Saját személyzete is „a mi iszákos emberünk”-ként írta le az elnököt, aki többször is bántalmazta a feleségét, Pat-et, és sűrűn használt minősíthetetlen kifejezéseket.

Ken Hughes újságíró, aki évek óta kutatja a Nixon elnökségének idejéből fennmaradt és hozzáférhető titkos iratokat és hangfelvételeket, azt állítja, egyértelműen bizonyítható, hogy **Nixon volt az, aki megtorpedózta az 1969-ben indult vietnami béketárgyalásokat.**

Johnson elnök a választások előtt nagyjából egy héttel hiteles forrásból kapott tippet arra vonatkozóan, hogy Nixon „arra biztatja Saigont, többet követeljen, miközben Hanoi tudtára adta, ő majd bármit elfogadhat, úgyszólván az elődjét hibáztathatja majd érte”.¹⁰

A Jegyzékek 23. sorszáma – fentebb már javasolt – tagja is hasznos információkkal szolgálhat.

Henry Kissinger: „Mindenre, ami mozog!”

A legegyszerűbb, ha idézem magamat. Ez az írás szélesebb kört ölel fel, előreszaladok vele majdnem a napjainkig. És annyi benne az aljasság-adat, hogy nem is tudom, mit emeljek ki:

„Több cikk is foglalkozik Kissingernek a Közel-Keletet háborúba rántó szerepéről. A Sah-in-Sahot oly mértékben támogattatta, hogy az valóban a Közel-Kelet királyai királyának (Sah-in-Sah) képzelhette magát. Most pedig ellenzi az Iránnal kötendő megállapodást.”¹¹

Összehasonlítja Colin Powell-el, az USA ENSZ-nagykövetével, aki azt vallja, hogy országa kötelessége a sebezhető országok védelme. Jelentős szerepet játszott Obama meggyőzésében, hogy Kadhafi ellen vesse be az amerikai légierőt, ami a diktátor halálához, a rendszer erőszakos bukásához, és az ISIS, meg más terrorista csoportok térdreíréséhez vezetett.¹²

Ezzel szemben Kissinger a „politikai realizmus” iskolájával azonosítja, ami szerint az amerikai hatalomnak Amerika érdekeit kell szolgálnia, akkor is, ha ez mások emberjogi érdekeit sérti.

Az elvet hűen szolgálta! Nem egyedül neki köszönhető, hogy az USA biztonságpolitikája borzalommá vált, de a példája – különösen, hogy a bombázást, mint a „diplomácia” fegyvertárába tartozót, erőteljesen támogatta, és közreműködött a Perzsa Öböl militarizálásában – évtizedeken keresztül átkozta el az utat, ami az örökös háború állapotához vezetett.

A cikk meglepetéssel szolgált számomra, leírva egyrészt Kissinger szerepét Délkelet-Ázsia szétbombázásában, másrészt – és főként – Kissinger lelkivilágának megrajzolásában.

Mivel Nixon választási ígérete volt a vietnami háború befejezése, Kissinger, Nixonnal a háta mögött rávette a Pentagont, hogy a háború a Vietnam északi határai fölötti Kambodzsa bombázásával, a szállítási útvonalak elzárásával kezdjék újra. **Nixon ígéretei miatt nem elégedett meg a terv „szigorúan titkos” kezelésével, titokban tartotta azt a Kongresszustól is.** Kizárólag a Pentagon főtisztjeivel (Haig, Sitton a Pentagonban, Creighton Abrams Vietnamban) dolgozott, és kifejezetten élvezte, amit csinált. Térképen „igazgatta” a terveket. Amiket aztán, minden egyéb dokumentummal együtt elégettek. A támadások megindulását „sugárzó arccal” jelentette az Ovális Irodában. **Élvezte a bombázó játékot. A Kambodzsát 1969-ben és 1970-ben ért 3875 bombatámadás mindegyikét ő hagyta jóvá.** Lelkesedett a bombatölcsérek méretéért. A vezényletével 1969 és 1973 között csak Kambodzsában végrehajtott bombatámadások során félmillió tonna bombát dobtak le, megölve legkevesebb 100 000 embert. **Újra-indította végül Vietnam mindkét felének a bombázását, és Laoszt is megtámadta. „Fogadok, hogy rövidesen egy nap alatt több bombázót fogunk bevetni, mint Johnson tette egy hónap alatt.” – mondta Nixonnak.**

Ez alatt a négy és fél év alatt hatmillió (!) tonna bombát dobtak le Délkelet-Ázsiában. Nem mutatkozott politikai realistának. Politikai idealistának bizonyult, nem hagyta el a bárszékét, amikor bebizonyosodott, hogy nem sikerül megtörni a „szegény parasztszágokat”, Kambodzsát, Laoszt és Észak-Vietnamot. „Nem tudom elhinni, hogy egy kis negyedrangú hatalomnak, mint Észak-Vietnam, nincs töréspontja.” – mondta.

Kambodzsa teljes romba döntése teremtette meg a feltételeket a tömeggyilkos Khmer Rouge születéséhez.

A szerző, Greg Grandin író szerint az is egyértelmű, hogy a Közel-Kelet lángját is Kissinger lobbantotta fel. A Szovjetunió bukása után, a hidegháború végét követően voltak normálisan gondolkodó biztonsági tanácsadók is. Felszólaltak az Irak elleni lépések ellen (még Bush előtt). Az USA korábbi ENSZ-követe, Jeane Kirkpatrick például kijelentette: Washingtonnak nincs megkülönböztetett érdeke az Öbölben, most, hogy a Szovjetunió eltűnt. **Kissinger a józan véleményt nyilvánítókat elkeresztelte „Amerika új izolacionistáinak”.** Ő volt az első, aki Husszeint Hitlerhez hasonlította. A kuvaiti incidens során Kissinger sajtóban, TV -n és a Kongresszus előtti tanúságtétel során az intervenció mellett agitált, beleértve „Irak katonai vagyontárgyainak sebészi és progresszív lerombolását, és az iraki vezető eltávolítását a hatalomból.” És ott volt mindenütt – ABC, NBC, CBS, PBS, rádió, újságokban – a véleményét hirdetve.

A Clinton adminisztráció a hatalmon maradt Husszeint örökölte. Kissinger hamar kifejtette: „Az igazi ‘probléma’ az akarat. Akarni kell megtörni a hátát annak, akivel nem kívánunk tárgyalni”.

Jött 9/11. Kissinger ismét gyorsan reagált, erőteljes katonai választ sürgetve. Vezércikkben támogatta az iraki rendszerváltást, „forradalminak” nevezve azt ([wrote](#)). Indokolta az *‘igazságos megelőző csapást’*, mondván, hogy az ugyan sérti a ‘modern nemzetközi jogot’, mégis szükséges az új jelenséggel, a ‘terrorista fenyegetéssel’ szemben, ami ‘túllép a nemzetállamon’. Alig három hét múlva Dick Cheney, az elnökhelyettes találta ([laying out](#)) a Külföldi Háborúk Veteránja konvencióján az iraki invázió tervét, idézve Kissinger cikkéből: „Amint a volt külügyminiszter a közelmúltban mondta, parancsoló szükség van megelőző csapásra.”

Egyértelmű háborús uszítás! Az első szikrák a tomboló tűzhöz.

Ezen a gyűlésen átadott Bush beszédírójának egy 1969-ben Nixonnak írt emlékeztetőt ([memo](#)) azzal, hogy adja át Bushnak. Arra figyelmeztetett, hogy a csapatok visszavonása sós mogyoró lesz az amerikai lakosságnak. „Minél több katona tér haza, annál többet fognak követelni.” Ne essenek ebbe a csapdába. Ha egyszer elkezdődik a kivonulás, mind nehezebb lesz az ott maradók harci szellemét fenntartani, hogy ne beszéljünk az anyákról. A teljes emlékeztető elolvasható a Jegyzetek 13. sorszáma alatt!

Nem folytatom. Undorító az egész. Valóban a „Greater Middle East” pokol egyik lángszórója, a feneketlen gyűlölet, hatalom-akarás kulcsfigurája.”[E]

Ugyancsak az [E]-ben:

Az ottani Jegyzékben 115. helyet elfoglaló „Kissinger, the bomber” (Kissinger, a bombázó) most a 12. helyet kapta. Kötelező olvasmány.

John Foster Dulles¹⁴

Bár a koreai háborúnál leírtak is elégségesek a háborús bűnös előkelő cím elnyeréséhez, egyetlen bekezdéssel egészítem ki a róla szóló angol weblapból (durva fordításban):

Eisenhower az elnöki poszt kivívását követően külügyminiszterének választotta. A hidegháborús szövetség különösen a NATO erősítésén fáradozott. A [Southeast Asia Treaty Organization](#) (SEATO, magyarul Délkelet-ázsiai Szerződés Szervezete) alkotója volt. Az 1953 évi iráni, és az 1954 évi guatemalai államcsíny a CIA közreműködésével a vezetése mellett történt. [Mindkét esetben demokratikusan megválasztott kormányt buktatott meg diktátorok javára, Guatemalában kommunista volt az elnök.] A szovjet „agresszió” szembeni masszív ellencsapás stratégiáját támogatta. A franciákat [újragyarmatosítókat] támogatta a Vieth Minh ellen Indokinában, majd elutasította a franciák és kommunisták között létrejött 1954 évi Genfi Megállapodást, helyette Dél-Vietnamot támogatta a Genfi Konföderencia után.

Itt a helye, nem vitás!

*

És íme szövege Eisenhower (ahalmos.wordpress.com bejegyzésem):

Egy idézet, amit érdemes megjegyezni! A fegyverkezés „hasznáról” beszélt:

Dwight D. Eisenhower mondta, hogy „minden egyes fegyver, minden vízre bocsátott hadihajó, minden kilőtt rakéta végső értelemben azoknak a meglopása, akik éheznek és nem tápláltak, azoknak, akik fáznak és nincsenek felruházva.” A fegyverekre költött dollárok – állította Ike – közvetlenül kifejezhetők fel nem épített iskolákban, kórházakban, otthonokban, autópályákban és erőművekben. „Ez egyáltalán nem életforma, semmilyen igazi értelemben.” – folytatta. „Ez vasból készült keresztben függő emberiség.”

Jegyzetek:

1. https://hu.wikipedia.org/wiki/Harry_S._Truman
2. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Truman-doktr%C3%ADna>
3. https://hu.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6t%C3%B6g_polg%C3%A1rh%C3%A1bor%C3%BA
4. https://hu.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6t%C3%B6g_polg%C3%A1rh%C3%A1bor%C3%BA
5. https://hu.wikipedia.org/wiki/Douglas_MacArthur
6. <http://www.history.com/topics/us-presidents/lyndon-b-johnson/videos/lyndon-johnson-expresses-doubts-about-vietnam-war>
7. <http://www.history.com/topics/us-presidents/lyndon-b-johnson/videos/lbj-gulf-of-tonkin-incident?m=528e394da93ae&s=undefined&f=1&free=false>
8. https://mult-kor.hu/20051107_hamis_hireken_alapult_a_vietnami_haboru
9. https://hu.wikipedia.org/wiki/Robert_McNamara
10. https://index.hu/tudomany/tortenelem/2012/08/09/nem_a_watergate_volt_nixon_legsötétebb_ugye/
11. http://www.tomdispatch.com/post/176049/tomgram%3A_greg_grandin%2C_henry_of_arabia/#more
12. http://www.tomdispatch.com/post/176066/tomgram%3A_greg_grandin%2C_waging_endless_war_from_vietnam_to_syria/#more
13. <https://nsarchive2.gwu.edu/news/20061001/peanuts.pdf>
14. https://en.wikipedia.org/wiki/John_Foster_Dulles

VIII. A hidegháború szakaszai

A fentebb leírtak szerint tehát a Truman által elindított és a Szovjetunió összeomlásával értelmét veszített hidegháború 43 évig tartott.¹

A szakaszai a hidegnek tartott korszak véres, barbár, forró háborúin kívül a következőkben körvonalazhatók: háború utáni fellendülés, a két háború közötti periódus, a háborúkat követő csendesebb hidegháború, végül Reagan csillagháborúja.² Ezek jól követhetők az III. fejezet 1. és 2. ábráin. Az ott elmondottakhoz csak annyit tennék hozzá, hogy a forró – Korea és Vietnam – szakaszok között is mérhetetlen mennyiségű fegyvert gyártottak. A két háború közötti magas szinttel szemben a vietnami háborút követően jelentősebb volt a visszaesés. Gyorsan ki is kellett találni valamit. Hamar meg is született a **Reagan-csillagháború, ami a két háború szintjére emelte a költségeket.** A maguk se tudták, mire jó költségeket. A Szovjetunió állítólag ebbe, szerintem plusz a saját ostobaságába beleroppant, összeomlott. A teljesen indokolatlan költségek akkor se esett mélyebbre, mint a két háború közötti korszakban. **Miután pedig megalkották a „gonosz tengelye – terrorellenes háborúk – endless wars” fantázia-gyűlölet-aljasság szülte varázslatos koncepciót, a fegyvergyártás csúcsraajátásának korszakát éltük egészen Trump-ig.** Azóta az USA rátett még pár lapáttal. Nekik is baj, előbb-utóbb bele-roppannak ők is, igazán azonban a világnak nagy baj: **a tőke nem adja meg magát, nem hódol be a világ akaratának, a töménytelen legyártott fegyverrel pedig valamit kezdenie kell. Nem lesz új SALT, meg egyéb fegyverkorlátozás. Ellenségek fognak születni. Kettő már megszületett: Észak-Korea és Irán. Ez azonban kevés lesz, az USA meg fog szülni magának továbbiakat.**

Trump első évértékelő beszédében (SOTU) ki is hirdette az amerikai héják ítéletét: **Kína és Oroszország az igazi ellenség!** (Ha így lenne LOTTÓ ötösöm: ez előtt a bekezdés előtt hetekkel írtam le, hogy „fog szülni magának továbbiakat”. Közben heteket töltöttem a XIV. fejezettel.)

Még négy gondolat:

Churchill

Vannak, akik nem Truman-tól datálják a hidegháborút, hanem Churchill-től. Egészen konkrétan a fultoni beszédétől, amit 1946. március 5-én mondott el az amerikai Fulton városkában, amelyben először használta a vasfüggöny kifejezést Európa második világháború utáni megosztottságára. Tekintsük elméleti jellegű megalapozásnak, zászlólengetésnek, míg Truman deklarációját tűzparancsoknak.

A szuezi válság és a magyar forradalom, 1956

Az ötvenes években szovjet katonai-gazdasági együttműködés alakult ki Egyiptommal, ezért az USA visszavonta a Nílusra tervezett vízerőmű finanszírozására tett ígéretét. Egyiptom elnöke, Gamal Nasszer 1956 júliusában államosította a Szuezi csatornát, amely a nyugati hatalmak számára kulcsfontosságú kereskedelmi útvonal volt. Anglia, Franciaország és Izrael válaszul háborút indítottak Egyiptom ellen.³ Erre **Hruscsov** kijelentette: világháborút kezd, ha nem hagyják békén Egyiptomot. **Nukleáris rakétákkal fenyegetőzött!**

A válságnak része volt a mi 1956-os forradalmunk is, Hruscsov egyszerre követelte a nyugatiak távolmaradását Egyiptomtól és a forradalmi Magyarországtól.

Amerika ezúttal nem akart világháborút egyik „fronton” se. Rászólt a három szuezi agresszorra, mire azok fel is adták a csatornát. Magyarországgal kapcsolatban pedig (más írásomban foglalkoztam vele) megsúgta Moszkvának, hogy Jalta. Én pedig elég marha voltam, hogy Moszkvában megvédjem hazámat „a fasizmusnak mélyek a gyökerei” váddal szemben. Pedig... ha tudtam volna, mi lesz ebből az országból mára...

Berlin 2x: a blokád, majd a fal felépítése

Két korszak, elég nagy idő-intervallummal.

A blokád röviddel a háború végét követően történt. Részletesen ismerteti a témát taglaló angol weblap.⁴ A blokád oka a felszínen a nyugatnémet márka bevezetése volt Berlin nyugati szektorában. Mint a weblapban követhető, a lépésnek jóval mélyebb gyökerei voltak, tömören összefoglalva: harc az egységes Németország megteremtéséért. Az angolul nem tudó olvasók kedvéért felveszem a Jegyzékbe a magyar weblapot is.⁵ A közel egy évig tartó (1948. június – 1949. május) blokád valamennyi szárazföldi szállítási útvonalat lezárt a nyugati hatalmak elől. Akik léghíd felállításával válaszoltak. Csúcsidőben napi közel 9 000 tonna (főként) élelmiszerrel és tüzelőanyaggal látták el Kelet-Berlin lakosságát.

Ezt tartják a hidegháború első komoly incidensének. Bizony, nem használt a Szovjetunió és a kommunizmus népszerűségének a németek, és általában a nyugati világ népei körében. **Embterelen lépés volt.**

Újabb adalék ahhoz a döntésemhez, hogy meg kell írnom a kommunizmus elleni vádiratom is.

A fal építése a Szovjetunió (és minden falépítő vadbarom) ostobaságának jelképe. Az NDK (fiatalabbak kedvéért: Német Demokratikus Köztársaság) a tábor vezérországának csatlósai közül a legortodoxabb politikát képviselte. A mindenre kiterjedő tervgazdálkodás és a kemény terror meghozta az eredményét. Mint a témával foglalkozó weblap írja, „...1961-re tömegessé váltak az átszökések az orosz [Nem orosz, hanem szovjet, nem ugyanaz a kettő!] övezetből nyugatra. Ezért 1961. augusztus 13-án Hruscsov elrendelte egy fal felépítését. A 28 éven keresztül, egészen 1989-ig fennálló, átlagosan 3,5 méter magas fal 160 km hosszan kanyargott a városban. (Összesen 80 embert lőttek agyon a 28 év alatt, a fal átmászásakor.)⁶ Részletesebben foglalkozik a témával a Jegyzetekben 8. sorszám alatti weblap.

A kubai krízis, J. F. Kennedy és Hruscsov⁷

Kuba szigetén 1959-ben Fidel Castro forradalma után szovjetbarát kommunista rezsim alakult ki. Három évvel később a szovjetek titokban rakétákat telepítettek Kubába, melyek fenyegették a nagyon közeli USA területét. Ám 1962 októberében egy amerikai kémrepülő felfedezte a szovjet rakétákat. **John F. Kennedy** elnök az amerikai flottával körbezáratta Kuba szigetét (blokád). **Közel állt a helyzet az atomháborúhoz.** A főkatónak erre akarták rávenni Kennedy-t. Neki és Hruscsovna köszönheti a világ, hogy alkuval végződött a néhány napig tartó világháborús feszültség: a Szovjetunió visszavonta nukleáris rakétáit Kubából, Amerika pedig Törökországból.

Jegyzetek

1. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Hidegh%C3%A1bor%C3%BA>
2. <http://tortenelemklub.com/node/42>
3. <http://www.history.com/topics/cold-war/suez-crisis>
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Berlin_Blockade
5. https://hu.wikipedia.org/wiki/Berlini_blok%C3%A1d
6. <http://tortenelemcikkek.hu/node/655>
7. <http://tortenelemcikkek.hu/node/369>

IX. A Szovjetunió (európai) csatlósainak leszakítása és nyomorba döntése

Könyvtárnyi irodalma van a témának, döntő hányada dicsóít.

Pedig nem virágok nyílnak a leszakított/leszakadt országok marhanép-legelőin.

A múlt század kilencvenes évei óta tartó folyamatok tragédiák ezekben az országokban. Van különbség a leépülés, vagy nevezzük inkább lemaradás (hogy ne zuhanjon rám átok) tempói között, nem egyforma vaksággal privatizáltak, nem egyforma elánnal vetették hasra magukat a nyugati tőke előtt, de az egész régiót a (legalább relatív) elszegényesedés jellemzi.

Egyetlen országot van erőm, energiám, időm gombostűre tűzni: kis hazámat, Magyar-országot. Első lépésként felrakom ide korábbi írásaimból a témát szorosan érintő részleteket:

Idézet:

A gengszterváltástól 2011-ig

A „Mitől döglük meg ez az ország” [I] első összefoglalója. (A háromtagú 5.xy jegyzetek az eredeti könyvben találhatók, a 383. oldaltól kezdve. Mivel főként szöveges magyarázatok, nem terhelem velük ezt a könyvem.):

V. Utómese, ami ezúttal végleg nem mese

Összeomlottunk. Az összeomlás okai:

- úgy léptünk át a kapitalizmusba, hogy mindenünket odadobtuk,
- a közgazdasági fekete lyuk,
- az általános és ismétlődő eladósodottságunk,
- politikusaink ostobasága, alkalmatlansága és legújabban diktatúra-építése.

És ezeken nem tud senki segíteni: a nemzeti vagyon elűszott, az igazságszolgáltatást sokszor nem az igazság igazgatja, az erkölcsök oly mélyre süllyedtek, ahonnan nincs visszaút, az eladósodottság gödréből idióta gazdaságpolitikusok sohasem fogják tudni kihúzni az országot, és a politikusok maradnak politikusok.

Olyan, mint az én sorsom: Moszkvában, '56-ban kiálltam hazám mellett, mondván, hogy a fasizmusnak nincsenek mély gyökerei nálunk, kiderült, hogy vannak.

Odadobtuk az országot a jogállamiságért és jobb lét reményében, és most egy hatalomőrült a saját hatalom-oltárán áldozza fel a jogállamiságot!

És megismétlem a szilveszteri hírt: addig 99 ember fagyott meg, sokan közülük a saját lakásukban: nem volt pénzük fűtésre.

Figyeljünk fel *Schiff András*, egyik legjobb zongoraművészünk véleményére (a Washington Post-nak írt leveléből): „... a toleranciaszint Magyarországon rendkívül alacsony, a rasszizmus, a romák diszkriminációja, az antiszemitizmus, az idegengyűlölet, a sovinizmus és reakciós nacionalizmus nagyon aggasztó.” A zongoraművész szerint „mindezek olyan emlékeket ébresztenek, amelyeket, azt hittük, régen el lehet felejteni.” Hozzáteszi: sok ember fél ezek miatt. (5.55)

És *Bayer Zsolt* válaszára (most értesülök róla, hogy Fidesz-alapító): „A legtöbben azt gondolják, hogy ez valami újdonság, s hogy ilyen hadjárat még nem volt. Botorság. Nincs új a nap alatt. Sajnos nem sikerült mindet beásni nyakig az orgoványi erdőben.” Így a Fidesz egyik szócsöve! Ez, kérem, **izzó fajgyűlölet** és egyenes felszólítás Orgovány folytatására: **nyílt fasizmus!** És ebben az országban zavartalanul virágozhat! *Nem ellene szól a médiatörvény.*

(Megnéztem, az általa kipécézett három személy közül kettő zsidó, a harmadik ősei közt ugyan voltak zsidók, de ő nem az: Jegyzetek, 5.65, 5.66. Adott esetben, ha eljuthat az ilyen ember a pogromig, ez semmit se számít. Mint ahogy '56-ban a meglinceselték között többen a barna félcipőjük áldozatai lettek.)

Valószínűleg sokakat megnyugtattott Barroso (EP – Néppárt) és Orbán (EP – Néppárt) fizikai és verbális kézfogása az uniós elnökség átvételi ünnepségén.

Annyit fűzők csupán hozzá, hogy négyszemközti találkozóra is sor került. Megbeszélték: ha Orbán nyilatkozik, hogy – ha az EB a médiatörvény felülvizsgálatát kéri – hajlandó a felülvizsgálatra, akkor Barroso úgy nyilatkozik, mintha szemet hunyna a demokráciát és jogállamiságot ért egyéb sérelmek fölött. Mert mi mást is tehetne? Három nap alatt nem rúghatják ki az országot az EU-ból, új elnök-országot se tudnak ripsz-ropsz varázsolni. Azt meg mégsem jelentheti ki, hogy diktatúrának adják át az EU zászlaját?

Még négy hír az írás lezárása előtti pillanatokban!

1. OV nyilatkozatot tett a Wall Street Journal-nak, majd az ország megvezetett népének is tudomására hozta, hogy februárban kihirdeti a **megszorításait!** Íme a megcélzott területek: A nyugdíjkiadások, a munkanélküli járadékok és a tömegközlekedési támogatások csökkentése mellett a gyógyszerkassza kiadásainak lefaragását helyezte kilátásba. (5.73) Nyilvánvaló, hogy a kiadások radikális csökkentésére szükség van. Biztos azonban, hogy máról holnapra ezt lehetetlen a lakosság szegényebb rétegeinek nyomorba döntése nélkül megoldani. A nyugdíjak területén gyors reformokra van szükség, elsősorban a járulékok bevételeinek biztosítása, a jogosítványok tisztába tétele és a nyugdíjkorhatár megemelése lehet a cél, nem a kategorikus „annyit fizetünk, amennyi befolyik”. A munkanélkülieknek munkát kell adni. A tömegközlekedéshez nincs gondolatom. A gyógyszerkassza pedig maffia-kérdés, ha megoldják tömegek egészségének tönkretétele nélkül, kalapot emelek. Nem állhatom meg, hogy meg ne jegyezzem: most aztán végképp kibújt a szög a zsákból. Mindezt a 14. havi nyugdíj ígérgetése, és a nyugdíjasokhoz intézett jósaog atyai levele után. Micsoda demagógia!

A Kéri László által szervezett tavalyi vagy tavalyelőtti meghallgatásán kilátásba helyezte. **Rettenetes megszorításokról beszélt. Akkor hangzott ez el, amikor a széles publikum csak a demagóg ígéreteiről szerezhette tudomást.** Magam se hittem a hír komolyságában. Ma világossá vált: régóta készül erre a lépésre.

És felidézem, mivel riogatta az embereket 2006-ban, arra az esetre, ha a szoclibek győznének: tömeges elbocsátásokkal, a gáz, villany és gyógyszer árának emelésével, fizetős egészségüggyel, vadprivatizációval (a III. részből idézem!). **Ebből most egyszerre teljesít majdnem mindent.**

2. Orbánék kihirdették az Új Széchenyi Terv körvonalait. (5.71) Elég halkak a reakciók. Sokan az Új Magyarország fejlesztési terv rossz másolatának tartják. Mások, mint például a Gazdaságkutató Intézet erősen kritizálják. (5.72) A Fidesz azzal dicsekszik, hogy kisöpörte az eddigi disznóolat. **Az EB inkább attól fél, hogy a jó szakembereket söpörték ki.** Nincs időm áttekinteni a helyzetet, csupán két észrevételem van: 1. nem kéne erőltetni a mezőgazdasági terményekből készített zöld energiát, mind több tudós kérdőjelezi meg a hasznosságát: éhezést okoz, és mit fog szólni az EU a verseny korlátozásához? Több fejezetnél korlátozza a kormány a versenyt: kizárólag magyar cégek, sőt, van, ahol egyetlen magyar cég pályázhat. Aláírta az EB ezt a tervet? Tudtommal ehhez kötik az EU pénzek folyósítását.

3. Az EP Strasbourgi ülésén, amelyen Orbán és miniszterei – mint fél évig az EP munkáját elnökként vezető – bemutakoztak, szinte kizárólag azzal foglalkoztak a külföldi képviselők, hogy kritizálták a magyar kormány egyeduralomra törekvését. (5.74)

4. Az amerikai The Pew Research Centre for the People & the Press 2011.01.13-án közzétett tanulmánya szerint **2030-ban Kína és India fogja adni a világ GDP-jének 33%-át, míg az USA 12%-ot, Japán pedig 3%-ot fog képviselni. Akarjuk, nem akarjuk, ebbe a jövőképbe kell illeszkednünk. (...Kínával is versenyképesek leszünk...)**

Márai Sándor szavaival zárom soraimat: „Ahhoz, hogy Magyarország megint nemzet legyen, megbecsült család a világban, ki kell pusztítani egyfajta ember lelkéből a »jobbaldaliság« címkéjével ismert különös valamit: a tudatot, hogy ő, mint »keresztény magyar ember« előjogokkal élhet a világban... Mert ez volt a jobbaldaliság minden értelme... Amíg ezeknek szavuk van vagy befolyásuk, Magyarország nem lesz nemzet.”¹

(Lezárva 2011. január 31-én)

Idézet vége

Ez így persze nehezen érthető, hiányzik az a tartalom, amelyiket összefoglaltam. Pótlom gyorsan a közgazdasági fekete lyukat (az én meghatározásom!). Fekete lyuk: „A magyar gazdaság – és ezzel az egész társadalom – nem elemezhető korrekt módon, mert – mint fentebb írtam – a nem látható komponenseit, mint a csillagászati fekete lyuk, örökké és feltárhatatlanul elnyelik a fekete erők: fekete gazdaság, maffiák, szélhámosok, egyházak... Mindez elvész a társadalom nem fekete hányada részére, a gazdaságot erős féken tartja és tágítja a társadalmi ollót.” Kicsit bővebben: „És most bátorodom bevezetni a csillagászati fekete lyukat a közgazdasági kategóriák tárházába. **Nevezzük közgazdasági fekete lyuknak azt a láthatatlan feneketlen szakadékot, ahová a legális gazdaságból a legkülönbélebb módon, módszerekkel kimenekített pénz- és más gazdasági erőforrás zuhan,** aminek a tartalmát, további mozgását az *eseményhorizont* (tökéletes álcázás!) miatt nem ismerhetjük és ahonnan más nem tér vissza a fehér gazdaságba, mint a jól megmosott pénz. Miután pörgő fekete lyukról van szó, talán nem túlságosan merész a *fekete lyukba zuhanó* dolgokat *csóvákra* bontva elképzelni, ami a mi további traktálásunkat – és plasztikusabb látásunkat – megkönnyíti. Értelmezésem szerint ugyanis a közgazdasági fekete lyukba eltűnő/rejtőző eszközök közé sorolhatók a köztörvényes kategóriákba tartozó, a számbavétel előtt teljesen rejtett *csóván* kívül mindazok az eszközök, amelyeket feleslegesen költenek el az államháztartásból vagy számba vett kategóriákba rejtve fejk meg az államháztartást. Ez utóbbi gondolat nyilván magyarázatra szorul: olyan csalafintaságra gondolok például, mint ármanipulációk.” Gondolom világos! Ahol ilyen fekete lyuk nyeli el a gazdaság számottevő részét, előbb-utóbb belepusztul.

Folytassuk tovább az írásomból vett idézettel!

Idézet:

Az „Utómese, ami ezúttal végleg nem mese”-tól 2012-ig

Nem egészen két évről szól ez a kiegészítés a 2010 és 2012 közötti Orbán-uralomról. Kérem, a szakasz végéig figyeljenek arra, hogy 2012 előtti évekről, akkori értékelésekről van szó!

Nincs egy hete – írtam 2012-ben –, hogy riasztó hírt kaptam: EU-berkekkel érintkező ismerősöm elmondta: készült valami nem publikus elemzés az EU-ban arról, **milyen lesz a belső helyzet 2050-ben. A tanulmány állítólag nem szerepelteti Magyarországot a tagállamok között, és indokolja is, miért: a (volt) ország képtelen megoldani belső konfliktusait, nem tud kooperálni a szomszédjaival, nem akar beilleszkedni az Európai Unió továbbfejlesztésének rendszerébe, mindezek következtében felszívódik a környezetében.**

Nagy valószínűséggel *kacsáról* van szó.

Maga a tény azonban, hogy ilyen gondolatok Uniók berkekben megfogalmazódhatnak, foglalkoztatnak agyakat, iszonyatos jelzés: ha nem kapjuk össze magunkat, kieshetünk azon országok köréből, amelyekkel az EU szervei – a távlatokat tekintve – komolyan foglalkoznak.

A jövőképünk mindenképpen súlyos. Sokkal súlyosabb, mint amilyennek 2010 elején látszott!

Miért?

Politikai szempontból nézve mert – az EU sokszor erős nyomása ellenére – megerősödtek, becsontozódtak az ország szervezetébe azok az intézmények, a demokráciát leépítő rendelkezések, amelyek miatt ma már teljesen egyértelműen autokrácia (ha talán még nem személyes diktatúra, vagy, **ahogy a németek elkeresztelték, *Führerstaat*) az ország államformája.**

Gazdasági szempontból, mivel egyrészt elmélyültek az előzőekben felsorolt sérelmek, másrészt bekövetkezett a csődközel helyzet: komoly recesszióba került az ország gazdasága,

és a következő néhány évre se várható komoly fejlődés. A világgazdaság egészéhez, de még a környező országokhoz képest is csúszdára helyezte az országot a kormány, **egy évtized alatt az elmaradott országok közé süllyedhetünk.** [A valós fejlődés valamivel jobb lett, de az elmaradottak közé süllyedés bekövetkezett.]

És – **amint Kornai megfogalmazta – a politikai változások irreverzibilisek.** Szerintem a gazdaságiak is azok, legalábbis csak súlyos szenvedések árán billenthető vissza az ország gazdasága a tartós fejlődés útjára, legyen az akár a stagnálásnál alig jelentősebb. Hosszú évekig tartó pangással kell számolnunk.

A legfőbb okokat a következőkben látom:

Ha valamilyen erőnek sikerül a jelenlegi, erőtlen ellenzékkel vagy azon átlépve hatalomra jutni, elképesztő **gordiuszi csomókkal** találná szemközt magát. Pár napja született egy összeállítás ezekről, egyszerűen hajmeresztőnek találták a kommentátorok.

Ilyen például a fentebb már ismertetett közgazdasági fekete lyuk. Az offshore (és egyéb) kiáramlások, a be nem vallott jövedelmek, és így tovább. Csak egyik csóvája az *offshore* kimenekítés. Pogátsa Zoltán a blogjai sorában közzétette egy erről készített tanulmány lényegét, amely egyrészt kis hazánkat az offshore lovag-országok élére helyezi, másrészt annak méretét az adósságállomány két és félszeresére taksálja. Még engem is meglepett, bár a magyar közgazdászok és politikusok tapogatózásait nevetségesen alacsonynak tartottam. A továbbiakban még durvább tényekről lesz szó! Azért, hogy világos legyen, miről is szól, továbbadom Pogátsa blogját.² Ajánlom, nyissanak rá az abban található, korábbi blogjaira is.

[Az eredeti írásom most kiegészítem egyrészt azzal, hogy Pogátsa fenti blogja egy tanulmányon alapul, amelyről az átlátszó.hu ad tájékoztatást³, másrészt pedig figyelmükbe ajánlom Pogátsa akkoriban született, az ország általános állapotával foglalkozó, „Új egyenlőség” című videó-klipjét⁴.]

<https://youtu.be/-2ZDaMKNPp4>

Másik alapvető probléma, hogy **nincs innováció – csak bér munka** – ha lesz is gazdasági fejlődés, akkor az gyenge lesz, az ostobán, gyorsan, nyugati „szakértők” és itthoni korruptak által végrehajtott rossz privatizáció okán is! Újra és újra hangsúlyozni kell: komplementer jó gazdasági ágazatok tűntek el, a mezőgazdaságot tönkretették, mindez oda vezetett, hogy szinte minden gazdasági ágazatban leépülés folyt, felzárkózás helyett.

Ki lehet-e mászni valaha is ebből a kátyúból? Csodálkozva hallgatom nagy emberek optimista véleményét. Filozófusok, vezető közgazdászok állítják, hangoztatják, hogy megfelelő politikai vezetéssel, helyes gazdasági irányvonal kialakításával pár év alatt talpra állhat az ország. Nem tudom megítélni, mennyire mélyen ágyazott hittel vallják, amit mondanak?

Szerintem ugyanis megoldhatatlan kérdésről szól a polémia. Puhítom: ha nem ágyazzuk be magunkat az Európai Unióba, helyesebben a gyorsan megvalósítandó Európai Egyesült Államokba, lehetetlen kivezető utat találni. A kérdés politikai oldala is megoldhatatlan problémákkal terhelt. **A jogállamiság csernobili méretű kétharmados szarkofág alá van temetve. Nincs olyan erő, amelyik Orbán Viktor kezéből kitépné a közel abszolút hatalom gyepölőjét, letaszítaná a lassan megvalósulni látszó trónról.** A közeli napokban megszülető új választási rend nem tekinthető komoly reményekre feljogosító szavazásnak. Ha valami csoda folytán sikerülne mégis megdönteni a kormányt, csak puccsszerű megoldással tudna az új hatalom megbirkózni a következő feladatokkal:

A kétharmados „alaptörvény” helyett európai alkotmány létrehozása, és a sarkalatos törvények tömegének demokratikus normáknak megfelelőekkel lecserélése. Mivel „betartának”, a teljes vezető gárdát le kellene váltani, de még a hivatalnokokat is „át kellene fésülni”, azaz a Fidesz által végrehajtott lefejezések fordítottját kellene végrehajtani. Van-e ehhez elég alkalmas ember, és nem fordítaná-e azonnal a hatalom ellen a most ingadozó tömeget ez a lépéssorozat? A rendőrséget meg kellene vizsgálni, mennyire Fidesz-elkötelezettek a vezetők? A közelmúltban végrehajtott fejcserék – mint már említettem – csak részben függnek össze a rendőrségen belüli korrupcióval, egy részük valószínűleg a „bebetonozást” szolgálja. Hihetetlenül nehéz helyzettel kellene szembenéznie az új hatalomnak, ha a rendőrséget függetlenné próbálná tenni. Óriási gondot jelentene a köznép több árok mentén szétszabdalt volta. **Felsorolok néhány felszámolandó feszültségforrást: rasszizmus; embertelen szegénység és a szegények folyamatos vegzálása, kinasztítása; a múlt lezáratlansága.**

Számtalan kérdést kellene még áttekinteni, hogy a feladat nagyságrendjét érzékeltetni lehessen: önkormányzat, média, egyházpolitika.

Nem foglalkozom a felszámolt vagy válságos helyzetbe került ágazatok újjáépítésének gigászi feladatával, talán az összefoglalóban keríték rá sort: életképes, fejlődő ipar, modern mezőgazdaság, oktatás és egészségügy.

Nagyon nehéz elképzelni, hogy ezt a „harcot” a jelenlegi ellenzék sikerrel meg tudja vívni. Tiszta fejjel el kell jutni a felismerésig: közmegegyezés nélkül biztosan nem. Márpedig a Fidesz vezetése a hatalom legkisebb szeletkáját se lesz hajlandó önként feladni: alkura alkalmatlan marad a Fidesz? Borzasztó belegondolni is. Rohannánk vissza, vissza, és megint csak vissza. Bukás esetén pedig Orbán minden eddigi, ellenzéki tájékozódáson túltenne, óriási nehézségeket okozva. Mi marad? **Az Európai Egyesült Államok! Ha az létre tud jönni belátható időn belül, és nem lök ki bennünket, mint fertőző testet, vagy nem visszük győzelemre az idióta szabadságharcunkat, megment minket a saját kis mocsarunkból.**

Hogy mennyire nem megy semmire az ellenzék, arra jellemző az október 23-án meghirdetett hármas szövetség, két (egyelőre) civil és egy éppen politikaivá alakuló szervezet: a Milla, a Szolidaritás és a Haza és Haladás Egyesület. Az utóbbi élén Bajnai Gordon állt, akitől régóta várták a politikai megfigyelők ezt a lépést. Hónapok alatt kudarcba fulladt a kísérlet.

Csak remélni lehet, hogy a józan ész előbb-utóbb diadalmaskodni fog, és összekovácsolódik olyan ellenzék, amelyik képes lesz megdönteni ezt a hihetetlenül sötét erőt.

(Lezárva 2012.10.29-én)

Folytatom az idézetet az utolsó négy évvel: 2012-2016

Az utolsó négy év

Gondban vagyok, mert annyi adat, információ, tanulmány, vélemény jutott el hozzám, hogy nehéz eldönteni, ebbe a nem nagynak szánt írásba mit gyűrjek bele? Fontosnak érzem néhány tényező újbóli, részletes elemzését.

Nézzünk például körül a privatizációban. **TGM (Tamás Gáspár Miklós) valahol azt írta, hogy a privatizáció akkora (vagy nagyobb?) károkat okozott, mint a II. világháború.** Nem néztem utána, milyen forrásokból tudja, mert Oroszországgal kapcsolatban pár héttel korábban olvastam szinte szóról szóra ugyanezt Joseph Stiglitz Nobel-díjas amerikai tudós

tollából, az összecsengés nem hagyott kétséget bennem. Az állítás igazságának valószínűsége végtelen! Iszonyat, nem?

És most szolgálhatok egy-két dokumentummal!

A privatizációról videót készítettek hozzáértő emberek. Messze nem értek mindenben egyet velük, főként a bevezető szakaszban, a Brezsnyev – Kádár 1981 évre datált diskurzusa például sült mese (hogy finom legyen), szegény Kádár abba örült bele – lelkiismeret-furdaláson túl –, hogy nem tudta életképpé tenni, megőrizni a szocializmust, de – mivel nem találtam jobbat – itt **helyet adok a videónak.**⁵ Elég átfogó képet ad a privatizációnak becézett országrablásról. Amit soha többé nem lehet visszacsinálni. Ámen ennek az országnak!

A cukorgyárak halálával külön is akartam foglalkozni, mert még az Átkos halála előtt megcsapott a haláluk szele. Történt ugyanis, hogy kisvállalkozóként bartereztem orosz cégekkel. Kértek korlátlan mennyiségű cukrot. Sorban felhívtam a cukorgyárak kereskedelmi vezetőit. Vagy nemleges választ kaptam, vagy halogatást. Meglepett, voltak ismereteim a feleslegekről. Végül az egyik fejes elárulta (nehogy rám hivatkozzon, letagadom! – figyelmeztetés mellett) a nagy titkot: nem mi döntünk, megállapodásunk van a hollandokkal (?), ők mondják meg, mikor, mennyit és hová szállíthatunk! Ennyire elő volt készítve a privatizáció. Azt csak most tudtam meg, hogy az EU kvótarendszert vezetett be, támogatva ezzel a mi gyártásunk visszafogását, majd megszüntetését.⁶ A két hatás, a privatizáció és a kvótarendszer együttesen kolosszális eredménnyel zárt: pár éve bezárták az utolsó gyárat is, a gengszter-váltáskor 12 gyárból álló szektor ma halott!

A cementgyárak privatizációja nem hozott teljes halált: „A rendszerváltást követően a teljes magyar cementipar, valamint az ágazathoz tartozó szolgáltatói szektor és infrastruktúra jelentős része két külföldi cég tulajdonába került, a svájci Holderbank és a német Heidelberger Zement AG-hoz. 1990 után még öt cementgyár üzemelt hazánkban. A lábatlani és a hejőcsabai a svájciaké, a beremendi és a Dunai Cement- és Mészmű váci üzeme a németeké lett (utóbbi kettő Duna-Dráva Cement Rt. néven egyesült). A két cég közösen létrehozta a PannonCem Rt-t, amely a csaknem százéves hagyományokkal rendelkező bélapátfalvai cementgyáron fele-fele arányban osztozott. A Magyar Nemzet értesülései szerint a PannonCem Rt. több tízmillió forintot fizetett ki egy cégnek, amelynek az volt a feladata, hogy válságtervet készítsen a gyár zökkenőmentes bezárásához. A Bélapátfalvi Cementgyár megszűnése után a helyi önkormányzat a területen ipari parkot hozott létre.⁷ Az ipari parkban mintegy huszonöt vállalkozó kétszáz munkahelyet tart fenn.” Olyan is történt, ami fejlesztésnek számít: a váci gyárba beruháztak, Pécs mellett, Királyegyházon a Lafarge cég pedig új gyárat épített. A Lafarge azt hirdeti magáról, hogy 90 országban van jelen, de nem találni a tulajdonos-szerkezetet. **Mit bizonyít az új gyár? Minden bizonnyal azt, hogy a többi „játékosnak” csak a piacra volt szüksége, a konkurencia felszámolásával.**

Mielőtt tovább kínlódnék a kimúlt, vagy súlyosan sérült ágazatokkal, egyrészt visszautalok a szocialista iparfejlesztésről, mezőgazdaságról fentebb írtakra, másrészt adok felsorolást (a teljesség igénye nélkül) azokról az ágazatokról, amelyek ebbe a kategóriába sorolhatók: **acélipar, alumíniumipar, bauxit-termelés, bányászat, nehézgépgyártás, hajó- és darugyártás,**

járműipar, híradástechnika-elektronika (TUNGSRAM!), növényolajipar, élelmiszeripar (csak az EU-ba lépés, 2003 óta mind volumenben, mind létszámban 75%-ra csökkent!), textilipar (bár ennek a halálában főként világpiaci változások játszottak szerepet).

Egy adat a BHG halálához: A Szovjetunió széthullása miatt évi 45-50 millió rubel értékű szállítástól esett el a cég. Csak ez az egy cég!

És ígértem, hogy foglalkozom a TUNGSRAM színeváltozásaival: a GE kötelezte magát a TUNGSRAM név (márkanév!) használatához. Egy-két évig csinálta is. Aztán TUNGSRAM, a GE cégcsoport tagja jelent meg, amit hamar megfordítottak GE – (kisebb betűmérettel) TUNGSRAM. Végül eltűnt a TUNGSRAM az éji homályban, maradt a dicső GE. (Vörösmarty Mihály, Zalán futása: „Régi dicsőségünk, hol késel az éji homályban?” Nem késik, elhunyt!)

A termelésen túli rohanó tempójú leépülés egyéb okaira áttérve újra Pogácsa Zoltánhoz folyamodok, aki alig pár napja (2016 december) *gúnyiratot* és *nem gúny videót* tett közzé, amelyek zseniálisan tekintik át, mit csinál rosszul, katasztrofálisan rosszul a hat éve egyeduralmat élvező Orbán-bagázs.^B Terjedelme miatt, és mivel a gúnyirat szöveg megértéséhez közgazdasági ismeretek ajánlatosak, – fájó szívvel – a mellékletek között szerepeltetem. [Itt nem szerepeltetem, akit érdekel: [F] könyv B. melléklete.]

Elsőként jeles angol gazdasági folyóirat megjegyzését teszem hozzá Pogácsa elemzéséhez: „...egykori kommunista országokban, mint Lengyelország és Magyarország, a hatalom idegengyűlölő ultranacionalisták kezébe került.”

Kiemelkedő fontosságú ballépéseket (idült baromságokat) szedek még csokorra, mielőtt, a szakasz zárása előtt olyan témákat sorolok, amelyekről az ember néha nem tudja eldönteni, hülye viccről van-e szó, vagy ennyire idioták ülnek a fejünk felett? A csokor:

A „Mitől döglök meg ez az ország”-ban írtam: „*Befejeződött az állam és a római katolikus egyház szimbiózisának helyreállítása* és rásütötték az MSZP bélyegét. Ugyancsak [velejáró] helyrehozhatatlan hiba, hogy nagyjaink bebetonozták a római katolikus egyházat – és ezzel az összes többi – az ország erőforrásainak dézsmálói, haszonélvezői közé. Nincs penitencia, ami felmenthetné őket.”

Az egyházak és az állam összenöttek, ami hallatlan visszalépés a modernnek mondott világban. Minden komolyabb országban megtörtént az egyházak és a kormányzat szétválasztása, többnyire ezt elég jól tartják. Ebből a szempontból az USA is példát mutat: az (erőltetett) vallásosság ellenére büntetik állami javak, pénzek egyházi célokra fordítását, illetve jól távol tartják az egyházakat még az önkormányzati kormányzástól is. Nálunk a hibát tovább fokozta a Fidesz, megához emelve a KDNP-t, és ráadásul aránytalanul nagy teret enged át a kis, de erőszakos pártnak. Jusst László szerint „...az elmúlt években minimum 2.000 milliárdot kaptak a papok...” (Facebook bejegyzés, 2016.12.22) Szinte havonta dobnak föl megrágandó javaslatot, néha talán maguk is elhiszik, hogy a társadalom érdekében, pedig csak a figyelmet terelik el a bajokról. Közben a főnökük, Erdős Péter – a Fideszt támogatva – kijelenti, hogy nem fogadhatnak be menekülteket. Meg anno, amikor elkezdődött a Mátyás-templom rekonstrukciója, nem volt hajlandó az egyház pénzével hozzájárulni a költségekhez. Kijelentette, hogy műemlék, az állam feladata ápolni. Bicskanyitogató!

Kétharmados parlamenti többségére támaszkodva gyors ütemben építették le a jogállami rendet, az elcsépett „fékek és ellensúlyok rendszerét”. Az „Európa 22-es csapdában” című e-könyvemben alaposan elemeztem a folyamatot. Megjegyeztem azt is, hogy „...az ország idiotizmusára jellemző, hogy évtizedek óta szajkózza a rossz fordítást. Az angol eredeti „checks and balances”-ben a *checks* biztos nem fékeket jelent (milyen ostoba rendszer akar fékeket?), hanem ellenőrzéseket, a *balances* pedig inkább mérlegelést, mint egyensúlyt. Gondolom, világos.” *A teljesség igénye nélkül sorolom fel, mi minden történt ahhoz, hogy Magyarország jogállamból a lakosság döntő többsége számára jogtalanság birodalmává, végtelenül aljas elnyomó rablóbanda játszótérévé váljon:*

Alaptörvénnyé átkeresztelt új alkotmányt kreáltak.

Az Alkotmánybíróságot kiszolgáló, bélyegző apparátussá degradálták az összetélt alázatós szolgákkal teletömve.

Az igazságszolgáltatás minden területét maguk alá söpörték: a bíróságokban általános tisztogatást hajtottak végre, és pártkatonákat neveztek ki a legtöbb bírói székbe, a Legfelsőbb Bíróságot átkeresztelték Kúriává (az indok nem igen lehetett más, mint visszatérés a szocialista rendszert megelőző korhoz), majd létrehozták az Országos Bírósági Hivatalt, amely az egész bírósági rendszert felügyeli, élére Szájer József (aki az alaptörvényt regék szerint utazás közben, a térdére tett laptopon alkotta meg) feleségét, Dr. Handó Tündét nevezték ki (ingyencirkusz hülye gyerekeknek, nem?). Az igazságszolgáltatás bezsebelését bekoronázta a volt Fidesz-tag, Fidesz-képviselőjelölt Polt Péter kinevezése a legfőbb ügyész posztra. Azóta mindent lehet nála-vele tenni, csak pártatlan igazságot nem. A Fidesz ellenfeleit sorra vádolják meg, perbe fogják, teleüvöltik a világot „gaztetteikkel”, de saját berkeikbe, vagy érdekkörükbe tartozó gazemberek sora ellen fel se lépnek, vagy eltussolják az elindított eljárást. Félelmetes!

Az adózás rendszere is a Fidesz-átkok közé sorolható. Kezdetektől fogva igazságosnak mondott rendszerben nyitották az egyenlőtlenség-ollót, mindig a gazdagabbaknak, nagyvállalkozóknak kedvezve (kivétel: az extra-adók). Vonatkozik ez mind a társasági, mind a személyi jövedelemadóra. Most 2017-től indulva Európa legalacsonyabb társasági adóját, 9%-ost vezetnek be, meglepve még a híveiket is. Biztos, hogy ez ismét a magasabb régióknak kedvez, az alsó régióknál ez mindössze 1% csökkenést jelent, a felsőkben 10%-ot. A lépés lényege azonban valahol másutt keresendő. Ezzel a 9%-os társasági adóval ugyanis csendben az offshore paradicsomok közé sorolták az országot. A leleplezett adó-paradicsomok helyét akarjuk betölteni?

Az adórendszer egyébként szinte áttekinthetetlen, a 2016 évi adónemeket a C mellékletben soroljuk fel, átmásolva a Portfólió Facebook-bejegyzését.

Rendszeresen dicsekszik a Fidesz azzal, hogy csökkenti az ország eladósodottságát. A napokban büszkélkedtek 74%-kal. Németh Barnabás 2016 dec. 29-i Facebook bejegyzése pontos választ ad:

„A valóság az, hogy az Orbán-kormány durván eladósította az országot. Ha az idei GDP 35,000 milliárd forint és ennek, a jelentés szerint, 74%-a jelenlegi bruttó adósságállomány, akkor az nominálisan 26,000 milliárd forintot jelent. Ha nem lopták volna el a magánnyugdíjpénztári vagyont 3,000 milliárdját, akkor ez 29,000 milliárd, azaz 83% lenne. Ha nem élték volna fel a devizatartalékok jelentős részét, mintegy 6,000 milliárd forintot, amit a Gyurcsány-Bajnai kormányok halmoztak fel biztonsági tartalékként és nem költöttek el, akkor ekkora nagyságrendben további hiteleket kellett volna felvennie az Orbán-kormánynak, hogy az adósságszolgálati kötelezettségeket teljesítse. Azaz, már 35,000 milliárd forint lenne az adósságállomány, ami éppen a 100%-a lenne reálisan a mostani nemzeti összterméknek és nem 74%, ahogy a kormány saját teljesítményként adja el a félrevezetett népnek. És amit ugyancsak nem kommunikálnak, hogy a devizatartalékok felélése miatt a nettó adósságráta a GDP-hez viszonyítva a 2010. évi 48%-ról 70% fölé nőtt. Mindez azt jelenti, hogy az Orbán-kormány durván eladósította az országot. És akkor nem beszéltünk azokról az adósságot eredményező megszorításokról, amelyek rövidesen korrekciót igényelnek és adósságot generálnak (pl. oktatás, egészségügy, szociális rendszer, bérek-fizetések, stb.). Továbbá, 3-5 éven belül esedékes a letelepedési kötvények visszavásárlásának mintegy 5-600 milliárdos terhe is. Ha figyelembe vesszük, hogy az Orbán-kormány eddigi ideje alatt EU-támogatásként ajándékba kapott mintegy egyharmad évi nemzeti jövedelemnek megfelelő támogatást, amely 2020 után már megszűnik, akkor igen sötét gazdasági kilátásokkal kell szembenéznie az országnak.” No comment. Illetve rövid kiegészítés:

Pénzügyi helyzetének javítása, stabilizálása céljából „unortodox”, gyalázatos módszereket használva „államosították” a magán-nyugdíjpénztárakat (cca. 3000 md forintot nyúltak

le), rendkívüli adókkal sújtottak bankokat, majd extraadónak keresztelve második bört húztak/húznak le a telekommunikációs, energiaipari cégekről és a kereskedelmi láncokról (bevásárló központokról). A Nemzeti Bank vezérletével ugyanakkor százezreket forgatott ki a vagyonából (lakhelyéről, kocsijából) a devizahitelek bevezetése, az érintett valuták árfolyamváltozásának (Róna Péter: rossz, szabálytalan termék!) ráterhelése a hitelesekre.

Ugyanakkor az állam is, és magáncégek is hihetetlen összegeket vonnak ki a magyar gazdaságból, adózás ellen (meg magukévá téve a közét) offshore paradicsomokba mentve azokat. Több nemzetközi felmérés alapján állítható, hogy a Magyarországból származó offshore pénzek (a rendszer beindulásának időpontjából is következik, hogy alapvetően a gengszterválás után kezdődött, és döntően a Fidesz-korszakra esik) mintegy 4 költségvetési oldalt tesznek ki. A mai szegénység egyik döntő tényezőjének tekinthető. Joseph Stiglitz, a svájci anti-korrupciós szakértővel, Mark Pieth-tel együttműködve állítja, hogy az ENSZ és EU rendelkezik minden eszközzel ahhoz, hogy átláthatóvá tegyék a pénzügyi központokat⁷³: „Az árnyékgazdaság legyőzése” című 25 oldalas jelentés azt állítja, hogy a ‘gazdasági vezetők’, az Egyesült Államok és az Európai Unió ‘kötelessége, hogy a pénzügyi központokat kötelezze a globális átláthatósági előírások betartására.” Amíg ez nem történik meg, a legmerészebb leleplező akciók (pl. Panama Papers) is csak leveleket rezgető fuvallatok, és nem fadöntőgató tornádók. Pár leleplezett politikus lemond, a többség a paradicsomokat váltja.

Az offshore-maffiázás elvezet a nagy rablások és a korrupció témaköréhez. Visszalépek a Fidesztől a gengszterváltás utáni évekhez, mert döntő fontosságú eseménysorozatra és egy főtiszt vallomására bukkantam. A mai huszonévesek is biztos hallottak az olajszőkítésről, ami óriási vagyonokat halmozott fel egy maffia-réteg zsebében, és amit példaértékű korrupció övezett. Tessék elolvasni Sándor „Papa” István vallomását⁷⁴, és végiggondolni, miként működik ma a Fidesz vezérkarához, holdudvarához tartozó körben a sokmilliárdos rablásokhoz tapadó korrupció? A nagyságrendről is találni adatot a szövegben: „...csak forgott a fejem, amikor egymilliárdos üzletért százmilliós csúszópénzeket kérnek bizonyos köztisztviselők azért, hogy aláírják azt, amit amúgy is alá kellene írni.” Miért merek folyamatosságról írni? Sándor Papa vallomásában szerepel például az a Vizoviczki László⁷⁵, aki a közelmúltig az alvilág egyik császára volt, és ma így ír a hivatkozott lap róla: „...2010 után pedig birodalma megtartása érdekében látványosan barátkozni kezdett az új kormánypárttal [Fidesz]: a Hajógyárin Szent István éjszakája néven tartott elektrobullit kormánytagokkal, szervezett segélykoncertet a vörösiszap-katasztrófa áldozatainak, és a Fidelitas is rendszeresen Vizoviczki diszkóiban tartotta születésnapi bulijait.”

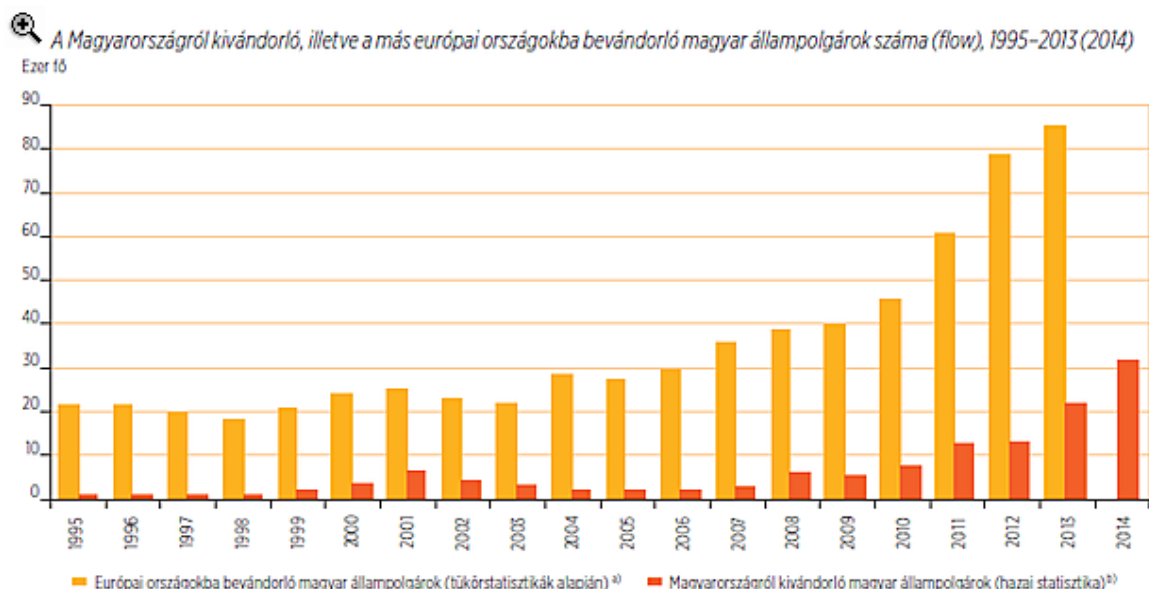
Kell ennél több? Igen, lássuk tovább! Lapozzunk vissza a **Gripen-ügyhöz** (akkoriban inkább Grippen-nek hívták), amit repülőmérnökként döbbenet kísértem figyelemmel, és amiről a weblapomban glosszát írtam.⁸ Akkor még csak az amerikai F-16-osokat akarták sivatagi temetőkből ránk varrni, de aztán kormányunk, élén a ma is uralkodó Orbán Viktorral egy szempillantással eldöntötte, hogy azok nem kellenek, inkább vegyünk bérbe 14 Grippent, ami ugyan alig van túl a prototípus szinten, nem igazi csatagép, nem veszi a kutya se, meg nem NATO-kompatibilis. A Honvédelmi Minisztérium csak tátozott, a Parlament utólag értesült a döntésről. Bűdös, hű, de bűdös!

Bizonyára olvasott, hallott a szinte naponta elhangzó hírekben arról a pazarlásról, szélhámoskodásról, korrupcióról, ami az Európai Unió építkezéseket kíséri, jellemzi. Nem kell írnom róla, elég, ha végig tetszenek olvasni, meg tetszenek nézni az atlatszo.hu oknyomozó weblap ezzel foglalkozó cikkébe foglalt videókat.⁹ Nagyon ajánlom, rendkívül alaposan kidolgozott tanulmány! Ettől a tanulmánytól függetlenül is rég felfigyeltem arra a szomorú tényre, hogy az Európai Unió alig ad termelő beruházáshoz támogatást, csak főterek, utcák díszkikövezésére, szórakoztató létesítményekre, játszóterekre. Lehet, ez is a mi bűnünk, termelésre nem kérünk pénzt? Offshore, korrupció? Mindegy. A pénz vándorol valahová, ahol

itthonról nem lehet követni. A DK-s Dr. Molnár Csaba szerint a svájci Zug-ba. Kétségeim vannak, számtalan *jobb megoldás lehetséges*, de példának nem rossz.

Sem a munkanélküliségről, sem a tömeges kivándorlásról nincs elfogadható statisztikai adat. **A munkanélküliség adatait masszívan hamisítják: a munkával rendelkezők közé beszámítják a kivándoroltakat, a közmunkásokat**, a munkanélküli segélyt (átkeresztelték álláskeresői járadékra) maximum 3 hónapig nyújtják, aztán egyszerűen törlik a szerencsétlent a munkanélküliek listájáról. Szociológusok 6-700 ezerre teszik a tényleges munkanélküliek számát! A kivándoroltakról a befogadó országok statisztikái nyújtanak komolyan kezelhető számokat. Annyit elismer a Központi Statisztikai Hivatal mellett működő Népeségtudományi Kutatóintézet által kiadott Demográfiai Portré¹⁰, (pdf, 188. oldal), hogy „Az Európán kívüli célországokat is figyelembe véve 2013 elején a hazai népesség mintegy 3,5%-át tették ki a külföldön élő (1989 után távozott) magyar állampolgárok, (...) **Az elvándorlás növekvő trendje és a fiatal korcsoportokban magas aránya azonban Magyarországot is egyre inkább kivándorló országgá teszi.**” Mindenki tudja, hogy 2013 óta százezrek vándoroltak ki, Magyarországot tehát pánikszerűen hagyják el az itthon munkát egyáltalán nem találók, vagy akár szakmai, akár jövedelmi, akár emberi okokból nem kielégítő munkát végzők. Pontosabb adatokat találhatunk a Portfólió cikkében.¹¹, amelyik rámutat a hazudozás mértékére is. **Egyszerűen döbbenetes a szélhámoság mértéke, amiről a lentebbi oszlop-diagramm tájékoztat: a piros oszlopok adják a hazai statisztikai adatokat, a sárgák a célországok (tükörstatisztikák) adatait. 2013-ban négyszeres az eltérés!**

A magyar statisztika 20000 körüli számot ad meg, a célországok cca. 85000 főt fogadtak be. Nevetséges! Hihetővé válik az általánosan kezelt, csak az Orbán-rendszer alatt kivándoroltak mintegy 600 ezres tömege. Félelmetes, hogy nem hasonlítható össze ez a népesség a Horthy-rendszerből „kitántorgott” másfélmillióval (József Attila szerint csak az USA-ba ennyi!), az nagyrészt a megnyomorított parasztságból, munkát veszített kisiparosokból állt, az Orbánék okozta embervesztés azonban fiatal értelmiségiből és szakképzett munkásokból áll, kegyetlenebbül hat az ország gazdaságára, egészségügyére.

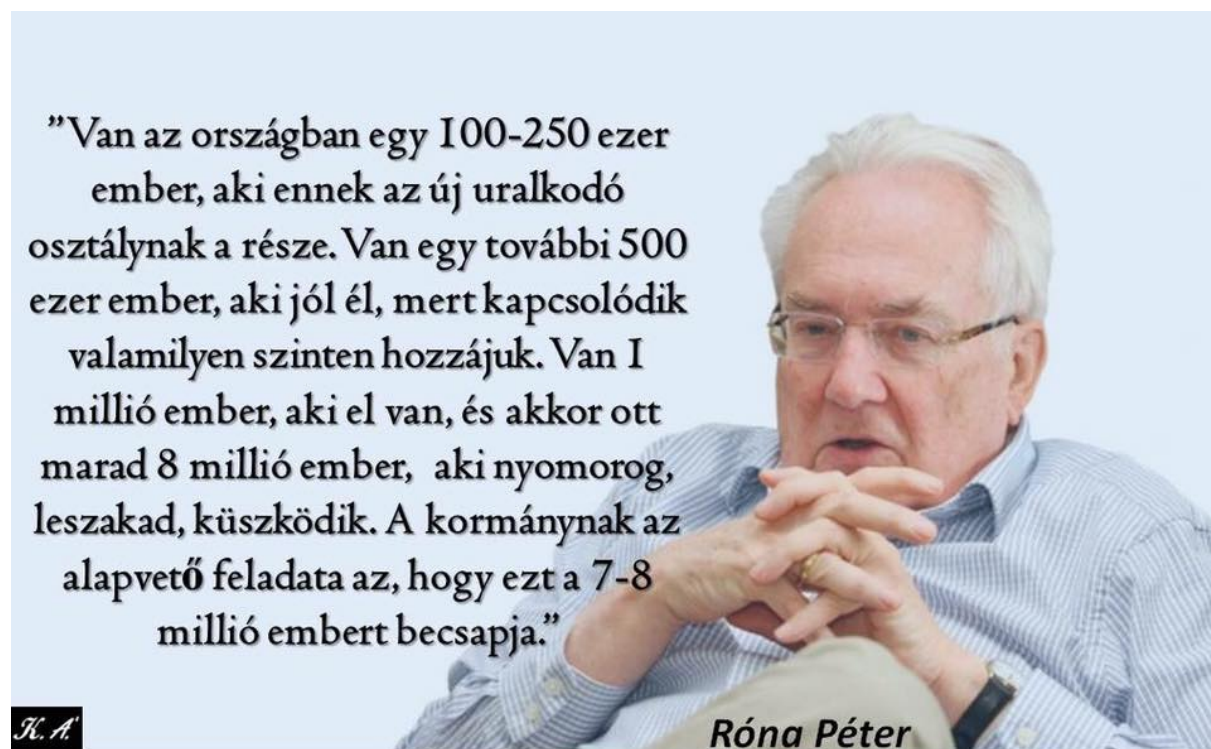
Forrás: ⁴⁾ Eurostat adatbázis (frissítve: 2015. május 25-én), 2009-től kiegészítve a német (DESTATIS) és az osztrák (Statistik Austria) adatokkal; saját számítás; ⁵⁾ KSH, Demográfiai évkönyvek (2009-ig a KEKKH személyiadat- és lakcímnnyilvántartása, 2010-től pedig az OEP TAJ nyilvántartása alapján).

Megjegyzés: Az Egyesült Királyság adatait 2006-tól, Franciaország adatait 2000-től nem tartalmazza az összesítés.

A harmadik óriási veszteség a nyomorgók tábora, amelyik a jegyzett munkanélkülieken kívül a nem regisztrált munka nélkül tengődők százazeit, a bőre színe miatt a társadalmon kívül vergődő cigányságot és családtagjait foglalja magába. Ezen a területen is elképesztő módon hazudozik a hatalom. Egyrészt majdnem a teljes réteget letagadja, másrészt folyamatosan javulásról beszél. Nem könnyű jó forráshoz jutni, az okok végtelenek. Megoldásként adok egy linket, tessék elolvasni.¹² És leírok pár szakértői körökben elfogadott számadatot: **Magyarországon 4,2-4,4 millió ember él a szakadék szélén. Három millióra teszik többen a kétségbeesés szélén élőket.** Ezt a fogalmat most vezettem be, mert eszembe jutott a II. világháború utáni másfél-két év, amikor éhezünk, és Édesanyám minden hónap huszadika körül naponta sírt, mert nem tudta, mivel fog etetni bennünket. Remek ötletei voltak, bevezette például a családfőzeléket. Körülbelül ezen a szinten él ma ez a hatalmas tömeg. Az ország mintegy harmada. Még ennél is mélyebb nyomorban tengődik mintegy másfél millió magyar. **Hétszázezerre teszik a nyomorban élő gyermekek számát, több tízezer közülük nem kap minden nap meleg ételt. Európa egyik legnyomorultabb nemzete lettünk!**

Ferge Zsuzsáról írták (egyik könyve kapcsán): „A felfoghatatlanul nagy szám, a négy-millió kiváltotta Ferge Zsuzsa „felháborodási képességét”. A statisztikai hivatal (KSH) 2015 nyarán bejelentette, hogy *megszüntette a létminimum-számítást*, ami Ferge Zsuzsa szerint azért történt, mert a politikai irányítás megijedt attól, hogy már négymillióan vannak a „mély-szegénység küszöbe” alatt. A jól bevált, diktatórikus megoldás: a mérések megszüntetése.

Mit mond az általános elszegényesedésről Róna Péter?

Nem ismerem a tábla szerzőjét, elnézést, hogy megkérdése nélkül használom.

Két rendkívül fontos terület jutott a sír szélére, ezek körül is istentelen hazudozás folyik. Az oktatást központosították, nagyrészt államosították, a felsőoktatás jelentős hányadát keményen fizetőssé tették, most éppen az egyházra akarnak átruházni, amit csak lehet. Évszázados visszalépés. Meg is van az eredménye: **a PISA-felmérések szerint lendületesen csúszunk lefelé azon a létrán, amelyik a tanultak életben alkalmazása képességét méri a diákoknál.** „Csapó Benő, a PISA Igazgató Tanácsának magyar tagja és a szervezet alelnöke a Népszabadságban a természettudományos tárgyak kapcsán mondta azt, hogy a tananyag az átlagdiák számára érthetetlen. Ha valaki teljesíteni akar, valódi megértés nélkül kell magolni,

miközben az óraszámokkal, a tankönyvekkel és a tanítási módszerekkel is komoly gond van, így hát ezek a tárgyak joggal a legnépszerűtlenebbek már évtizedek óta. „Az eredmények romlásának hátterében mindenekelőtt az áll, hogy az utóbbi években megszűnt mind a szakmai diskurzus, mind a társadalmi közbeszéd az oktatás alapvető problémáiról, pedig ez feltétele lenne egy közmegegyezésre épülő, rendszerszintű beavatkozásokat jelentő, a 21. század kihívásaira rugalmasan reagáló közoktatás-politikának” – mondta az Indexnek Vass Vilmos. Az ELTE PPK docense szerint nem jelent megoldást a problémákra az erőteljes központosítás, a tananyagközpontú, az iskolai kreativitást és innovációt, hatékony képesség-fejlesztést lehetetlenné tevő legújabb Nemzeti alaptanterv.” – olvashatjuk az Index PISA-sokkal foglalkozó cikkében.¹³ Innen is, és számtalan más forrásból is tudjuk, hogy nemcsak Európában romlik a helyünk, hanem Ázsiában is. Kína vezeti a világ oktatásügyét. Nem véletlen, hogy a leggyorsabban fejlődő régió. Régióról beszélek, mert valamennyi kínaiak lakta országban messze jobban állnak nálunk.

Az egészségügyben még rosszabb a helyzet! Az egész ágazat az összeomlás szélén táncol, az éves deficitje több tíz milliárd forint, a legjobbnak ismert kórházakban is mind nagyobb nehézségekbe ütközik a betegek ellátása, a fertőzések mindennaposak, az orvosok, nővérek elvándorlása megállíthatatlannak látszik.

Ami a mezőgazdaság körül zajlik, azt ugyancsak a rablások kategóriájába kell sorolni. A Fidesz első négy év uralmának végén, már a bukás ismeretében – tehát abszolút mértékben jogtalanul – privatizálta, haverok kezére adta a legjobb 12 állami gazdaságot.

Kutattam tovább, mi is zajlott/zajlik a magyar mezőgazdaságban a genszterváltás óta. Először fiatal kutató munkájára akadtam, amelyik értelmes mondanivalókat tartalmaz. Koscsó Anita 2014-ben született dolgozatára utalok (Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Kar Gazdálkodástani Intézet), címe: A hazai mezőgazdaság helyzete és az ágazat őstermelőinek gazdálkodási sajátosságai. A szerző kifejti, hogy a rendszerváltás (genszterváltás!) célja kárpótlás, a termelősövetkezetek *átalakítása*, állami gazdaságok privatizációja, azaz a tulajdonviszonyok radikális megváltoztatása, a magántulajdon előtérbe helyezése volt. Az átalakítást azért emelem ki, mert nem az folyt, hanem rombolás, pusztítás, amint azt korábbi írásaimban kifejtettem, illetve amit maga a szerző is kifejez, amikor leírja, hogy a TSZ-ek felszámolása után a parasztok törpebirtokokon – rossz hatásfokkal – gazdálkodtak. További szempontjait csak felsorolom, kommentár nélkül: az EU-hoz csatlakozást követő 10 év tapasztalata azt mutatta, hogy **sokkal inkább az ágazat importjában növekszik az Unió jelentősége, semmint az exportjában;** a rendszerváltásig a növénytermesztés és az állattenyésztés közötti *egyensúly* jellemezte, amely azóta az *állatállomány nagyarányú csökkenése* következtében felbomlott; az őstermelőkkel végzett felmérésből többnyire az derült ki, hogy többségük nem ért egyet a magyar rendszer működésével, mindinkább elnyomja gazdaságukat az olcsó import áruk sokasága.

Vissza kell ugranom **a kárpótlás témájára, ami szuper-szélhámosságként működött.** A kibocsájtott kárpótlási jegyeket évekig „lebegtették”, nem váltották be, mígnem névértékük töredékére zuhant a piaci értékük. Ekkor strómanokkal felvásároltatták a bennfentesek, majd névértékük kétszeresével beszámították a privatizálók által fizetendő összegbe. Különösebb háborgás nélkül nyelte le a birkanép.

A dolgozat állítja, hogy „...a termőföld piac liberalizációja még 2010-ben is beláthatatlanul távolinak tűnik, s ez minden kétséget kizáróan döntő oka annak, hogy a magyar mezőgazdaság 20 évvel a rendszerváltás után mind abszolút, mind – a versenytársakhoz viszonyítva – relatív értelemben rosszabb állapotban van, mint azt megelőzően.”

Nem is késett sokáig a nagy varázslat, az állami földeket szuper tempóban privatizálták. Két jó forrásra hívom fel a figyelmet. Az Index „Jöhet a nagy földprivatizáció” című cikkében foglalkozik vele.¹⁴ Ez még csak jelzi a várható – Osztap Bender, a nagy kombinátor stílusához illő (Ilf és Petrov: „Tizenkét szék” és „Aranyborjú”) – manipulációt, de jó térképet mutat be az érintett földterületekről. A Magyaridiplo-ban Árgyán József kiváló szakértő tollából

megjelent „Állami földprivatizáció, intézményesített földrablás” című cikk¹⁵ aztán ízekre szedi az égbekiáltó gazemberséget. Csak két szempontra hívom fel a figyelmet, tessék elolvasni, érdemes. A szerintem kiemelkedően fontos szempontok pedig – azon kívül, hogy a *haveri kapitalizmus* klasszikus példája – a monopolhelyzet biztosítása a be se látható jövőben folyamatosan emelkedő mezőgazdasági terményárakból részesedéshez, és az EU-agrártámogatás lefölözéséhez, amit akkor is élvez a tulajdonos, ha csak úgy tesz, mintha megmunkálná a földet. Ezt is lenyelte a birkasereg!

Ez a meghatározás is megjelenik a cikkben: „Magyarországon az államhatalom immár 2-3 évtizede **zsákmányszerző érdekcsoportok** fogságában van, azok igényeit igyekszik minden eszközzel kiszolgálni.” (Kiemelés tőlem) Egyelőre elrakom, hasznos lehet az összefoglalóban.

Orbán Viktort gyalázatos, de zseniális tanácsadók veszik körül. Tudják, hogy ha nincs egy országban általános jólét, lelki béke, biztonságérzet, akkor állandó izgalomban kell tartani, aminek legegyszerűbb és leghatékonyabb, az ostoba tömegeket legkönnyebben lekötő, a hatalomhoz láncoló módszer **ellenség kijelölése**, azzal szembeni **gyűlölet izsítása**, akciók kezdeményezése. Minden sötétből induló diktatúra eszközrendszerében vezető szerepet játszott, nálunk most is játszik. Kezdetben az ellenzékre mutogattak százezer ujjal, kikiabálták nem magyarnak, hazaárulónak, korruptnak Most éppen ezt művelik Vona Gáborral, aki a kvótanépszavazással kapcsolatban nem jól húzta nekik a vonót.

Aljasságukra jellemző, hogy gátlástalanul, álnokul, galád, és fondorlatos módon felhasználták az Európát előzőnlő, és rajtunk átvonuló szerencsétlen menekültek áradatát ahhoz, hogy a Parlamentet meg sem kérdezve kerítést építsenek déli határainkon, majd iszlamofób és fajgyűlölő média-hadjáratot indítsanak ellenük. **A gyűlöletkeltési, ellenség-arcot kreáló hadjáratuk csúcán aztán, népszavazást, kvótanépszavazást rendelték el.** A gyűlölet-kampányra rábólintott a szolga AB és rokon Kúria is! A kétharmadot a Jobbik támogatásával biztosítva a parlamenti jóváhagyást is sikerrel vették. Körmönfont kérdést tettek fel: „*Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhassa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?*” Maga a kérdés biztosíthatta volna a győzelmet a Fidesz számára! Lehet erre igent mondani? Igen, olyan gyengén eleresztettek, mint a Fodor Gábor vezette Liberális Párt, azt tette. De óriási volt a tartózkodók tábora. Ez állt rendelkezésre egyetlen józan lehetőségként az ország további meggyalázását ellenzők tábora előtt. Sikerült is győzelmet aratniuk: a „migráncs-népszavazás” megbukott, érvénytelen és eredménytelen lett. Engem mégis határtalanul megdöbbsentett a „nem”-mel, a gyűlölet mellett szavazók tábora: 3 362 224 ember. Jó, ebből mintegy 1,3 millió fő a Fidesz-hívók stabil táborát képezi. De a többi, azaz durván kétmillió ember birka, vagy hatökör, bedőlt a Fidesz örült összegekkel (talán igaz, hogy közel 20 milliárd forinttal!) folytatott demagóg, populista, megrendült hatalmának biztosítását célzó hadjáratnak. Beállt a gyűlölet katonái sorába. Szégyen, az egész világ előtt szégyen!

Az egész történet egyik sarkalatos pontja, hogy a bitang médiahadjárat és maguk a főkolomposok is az EU és Brüsszel ellen harsogták ostoba hazugságaikat. Bár mind kevesebb idő áll rendelkezésemre (Szeretném január 20-án megjelenteti a könyvet, és a terjedelem is túlmegegy az elképzelésem, mégis **írok pár sort a sötét hazugságokkal lázító „Tudja?” plakátokról. Az első hat plakátról.** Dőlt fonttal jelölöm a plakátok kiemelését.): 1. „A bevándorlási válság kezdete óta Európában *több mint 300-an haltak meg* terrortámadásban.” A szám légből kapott volt, és többen hálnak meg lakásbalesetben. 2. „Brüsszel *egy városnyi illegális bevándorlót* akar Magyarországra telepíteni.” Szinte minden szava hazugság: kisközségnyi emberről volt szó, és nem illegálisról, és nem Brüsszel (Belgium) akar átadni ennyi embert, hanem saját közösségünk... (Hányinger!) 3. „A bevándorlási válság kezdete óta ugrásszerűen *emelkedik a nők elleni zaklatások száma* Európában.” Ez egyszerűen nem igaz így, fajgyűlöletet sugároz. 4. „A párizsi merényletet *bevándorlók* követték el.” Ez sem igaz, nem friss beván-

dorlók, hanem EU-állampolgárok voltak a gyilkosok (444.hu). A többi találgatás, meg kitaláció. 5. „Csak Líbiából közel *egymillió bevándorló* akar Európába jönni.” Líbiát a NATO verte szét, azaz mi is (az USA ezúttal félt vezető szerepet játszani). Hogy is írtam erről az „Az USA ledarálja a világot”-ban.[E] „Az USA mérlegelés nélkül elkezdte tömni pénzzel, fegyverrel, propagandával az alapvetően szélsőséges csoportokból álló banditákat. A fegyverek használatában háttérben maradt, maga előtt tolta a NATO-t, amely már jóval a harcok vége előtt 20000 Kadhafiék ellen irányuló akcióval büszkélkedett. Később találkoztam hivatalos büszkélkedésnek tekinthető negyvenezres számmal. Hihetetlen a NATO átalakulása védelmi szervezethez a világcsendőrt kontroll nélkül kiszolgáló, barbár akciókkal azt „fedező” agresszív, háborús bűnök sorozatát elkövető formációjává!” A lényeg, hogy mi is részt vettünk annak a Líbiának a tönkretételében, amelyik védőbástyaként feltartóztatta az Afrika belsejéből menekülőket. Akár egymillió, akár végtelen számú menekült érkezik onnan, a mi bűnünk is. 6. „Tavaly *másfél millió illegális bevándorló* érkezett Európába.” Talán ez hazudik legkevesebbet: nem volt másfél, csak millió körül, nem voltak illegálisak. És az USA-NATO-meg a többi szemét gyilkos őrzöngése a sokszorosát is eredményezhette volna. Ennek a hazugság-özönnek a célja az ellenség kijelölése (bevándorlók), és ezzel párhuzamosan az EU (Brüsszel!) ellen évek óta zajló háború folytatása *nemzeti önállóságunk védelme* érdekében. A szajkószerű szóhasználat – *háború* az EU ellen, *háború* a bevándorlók ellen, *háború* a kvóták ellen – abnormális. Az EU-nak rég ki kellett volna tennie a szűrünket. Ilyen a világon nincs: valaki bekönyörgi magát egy szervezet-rendszerbe, aztán non-stop átkozza azt...

Arcátlanóságuk határtalanságára jellemző, hogy a szavazókon belül nemmel szavazók 98%-os arányát felhasználva a bukás után is úgy kürtölik itthon is, külföldön is, hogy a nemzet (és nem a nemmel szavazók) 98%-a mondott nemet a (nem létező) kvótára. Mérhetetlen szemétség!

Csak megemlítem, mert nem tartozik szorosan a témánkhoz, hogy novemberben Sri Lankán jártam, és ott is szembeköppött a gonoszság. Ott is vallási- és fajgyűlölet kombinációjának célpontja a muszlim lakosság. Mellékletben [F könyv, D. melléklet] teszem közzé a téma itthoni megkutatásának az eredményeit.

Akár a vicc kategóriájába sorolható témákat sorolok még fel, tömör véleményemmel fűszerezve:

A hatalom visszaszerzését követő pillanatoktól kezdve a közelmúltig papolták, hogy kisebb államot, kormányzatot hoznak létre. Tessék rápillantani az ezzel foglalkozó [Facebook bejegyzésre](#). A szaporítás nem elég, **a Várba is kell költözni, hiszen császároknak, királyoknak ott a helyük.** A költség most nem számít. Kis országunk nagy történelme során a II. világháború óta egy diktátornak, Rákosinak ajánlotta szolgálhadda a Várba költözést, de drágálta. **Kvóta-foci-kisvasút császárunknak semmi se drága, ami a presztízsét növelheti.**

Bizonyára ezért adott újabb 1,3 milliárd forintot a tolvaj Cigány Önkormányzatnak is, kiegyenlítve ezzel a tartozásukat (magyarul a bezsebelt összeget). Lekötelezték a bandát, a cigányság szégyenét.

Hiába mondja császár-jelöltünknek a fél világ, hogy a stadionokra szétszórt pénz gyalázat, és hogy a felcsúti kisvasút az egóján kívül semmivel sem indokolható, nem akarja megérteni. Újabb stadionokra ömleszti a pénzt, a kisvasutat hosszabbítja, kisvasúti kormánybiztost nevez ki. Közrohej lenne, ha nem koldusországban élnénk.

Haladunk, erősödünk, mondják. Betiltják új szélerőművek állítását.¹⁶ Idiotizmus, senki sem érti. A holland vasút ugyanakkor bejelenti, hogy 2018-ra kizárólag szélenergiával fog működni.¹⁷

A legfrissebb metró-hír: az új, 4-es vonal építésénél csaltak, az EU vissza fogja követelni a 93 milliárdos támogatását.¹⁸ **A 3-as metró felújítása körül cca. egy évtizede megy a huza-vona. Lassan be kell zárni.** Két kapcsolódó hír a nagyvilágból! Az egyik a sanghaji metró¹⁹, amelyik a 2010-es Expo körül átvette a stafétabotot Szöultól, mint a leghosszabb metróval rendelkező várostól, 548 kilométeres hálózattal. A terveik szerint 2020-ig 887 km-re fejlesztik

a rendszert, ez max. egy évtizeden belül 339 km építését jelenti. Évi 34 km! Valahol másutt azt olvastam, hogy az Expo odaítélése (2002 vége) és megnyitása (2010 május) között, azaz a kb. hét és fél év alatt 240 km metró épült a városban, ez ugyancsak évi 34 km-t jelent. A másik „fejlődő” (minket réges-rég lelépett) ország, India is bebizonyította, hogy lehet ezt jól is csinálni. 1995-ben alapították a vállalatot, 1998-ban kezdték el az építést, és mára elkészült 213 km vonal, 154 állomással, plusz 6 állomás a reptérre vezető vonalon. Minden szakaszt a tervezett beruházási kereten belül, és jóval határidő előtt készítették el. Gyors tempóban haladnak tovább. Eddig évi 14 km az ütem. A határidők előtti befejezést az amerikai üzleti világ is csodálattal fogadta. Érdekesség, hogy a külföldön gyártott szerelvényeket (vagy azok egy részét) az ukrán AN-225 típusú bérelt repülőgépen szállították a gyártóktól Delhiig. (Csupán megjegyzésül szolgál, hogy a Kalkuttában magyar közreműködéssel épült metró nem tekintették folytatható példának a lassú ütem, és az eredeti költségvetést tizenkétszeresen felülmúló bekerülés miatt.)

Végül vessünk egy pillantást a magyar húzóágazatra, az autógyártásra. Elsősorban ez uralja a gazdasági fejlődést. Idén lassult az ágazat tempója, ami azért érdekes elsősorban, mert az európai fejlődéstől függ, alapvetően export-orientált a gyártás, és a fő felvevő piacok a tulajdonos országok, kivéve a Suzukit, amelyik kész autókat gyárt, és visszafelé nem értékesít. Több szempontot kell figyelembe venni: a felvevő országok, azon belül a tulajdonos cégek fejlődését, kisebb mértékben a magyar vásárlóerő alakulását. Fontos az is, hogy a gyártást Magyarországra „kiszervezett” cégek – Audi, Opel, Mercedes – miként állja meg a helyét a nemzetközi versenyben. Nyugati szakértők hosszú távon elsősorban a Mercedestől és az Auditol várnak nagyobb növekedést. Ha 5-10 éves távlatokba próbálunk belelátni, gondot okozhat a kínai autógyártás is: több nyugati vezető autógyárral kooperálnak, egyes típusokkal már kielégítik az európai igényeket, olvastam valahol, hogy mindinkább elektromos meghajtásra koncentrálnak, az amerikai TESLA pedig – amelynek a tulajdonosa az űrkutatásban is csodát csodára halmoz – teljesen elektromos modell gyártását kezdi meg Kínában. Már csak idő kérdése, mikor lát neki az ország a piacépítésnek Európában. Bulgáriában már gyártanak autót. a VOLVO-t és a ROVER-t is megvették. Ha Kína megjelenik az autóival Európában, pár év alatt tönkretelheti országunk autóiparát. Külön tanulmányt érdemelne a téma, itt abbahagyom.

Gondolom, a Kolozsvári Szalonra nem fog perbe, hogy hivatkozom a Jegyzékben 20. sorszám alatt megadott cikkére, amely az ellenzékét értékeli arra utalva, hogy van olyan közvéleménykutatás, amely szerint, ha most lenne választás, Budapesten győzhetne az MSZP-DK kettős, majd kiváló eszmefuttatását azzal fejezi be, hogy majd egy becsapódó meteorit váltja le a Fideszt 2064-ben. Teljes egyetértéssel köszönök el olvasóimtól az Összefoglalás előtt. Jó egy kis pihenőt tartani előtte.

Kétségtelenül ez a gengszterváltás óta eltelt közel három évtized, azon belül a Fidesz 2010 óta gyakorolt „hadjárata” nemzetünk legnagyobb tragédiája. Nincs tovább, következik a nemzethalál!

(Lezárva 2016. december 31-én)

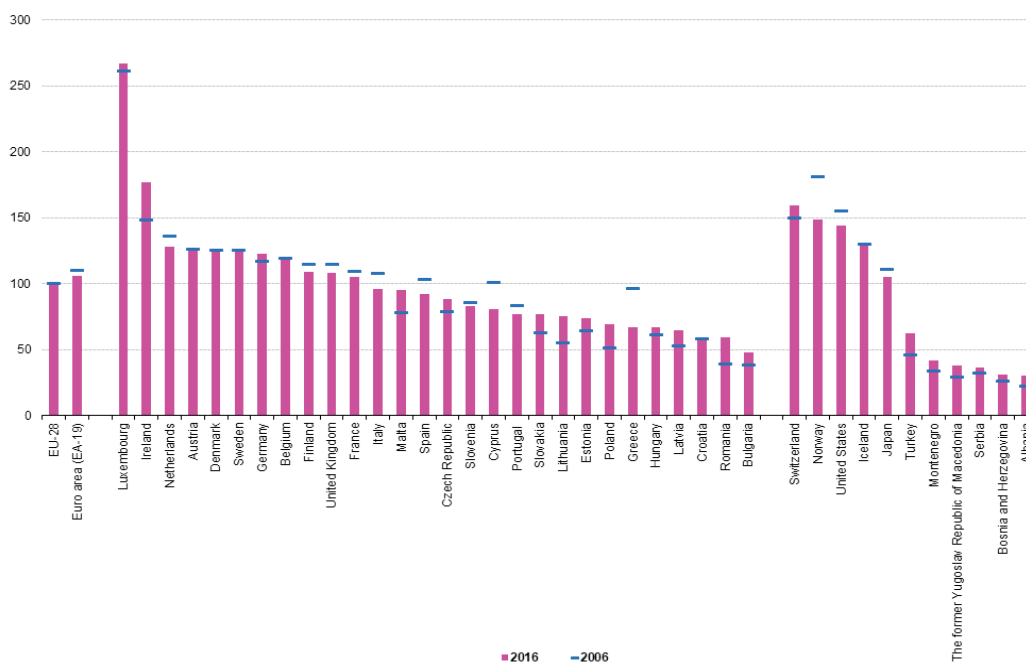
Idézet vége!

*

Ennyi nem elég! Folytatnom kellene a 2017. évvel és a többi volt szocialista országgal. Nincs sok értelme.

A magyar 2017-et a fokozott rablás és gyűlöletkeltés éveként lehet csak jellemezni, illetve a kormányváltó erők ostobaság-tobzódásának. Nem hozhat megoldást az április 8-ra meghirdetett választás.

Történt óriási meglepetés is. Január 4-5 körül jelentette be Lázár János, hogy a napenergia-hasznosításra szervezetet hoztak létre (persze havernak), és kezüket-lábukat törve fogják fejleszteni ezt a szektort. Hihetetlen fordulat, lehet, hogy Paks II. körül bajok vannak?

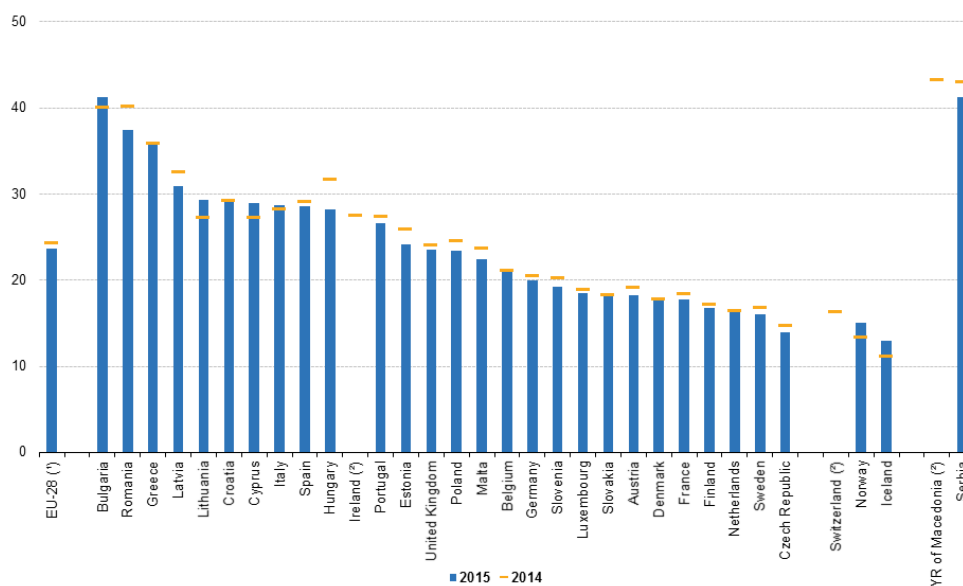

Note: 2016, provisional.

Source: Eurostat (online data codes: naida_10_gdp, nama_10_pc and naida_10_pe), OECD and World Bank

Ami pedig az egész ex-szocialista táborot illeti, megpróbálok két adatsort találni: (1) az egy főre eső GDP- és (2) a szegénység-helyzetüket az EU-n belül. A felszabadulás pillanatával nem érdemes összemérni (nem is nagyon lehet korrekt adatot találni, gondolom), mert az ugyebár a fertő volt, amiből menekült valamennyi. És jobban, mindenki számára elfogadható emberi életben reménykedve léptünk át a kapitalizmusba. Az egy főre eső GDP adatai a 21. sorszám alatt találhatók a Jegyzetekben. Itt a kisebb formátumot mutatom be:

Az utolsó 14 helyből 11-et foglalunk el, a közénk sorolt három „rég”i” tőkés ország – Görögország, Portugália és Ciprus – közénk zuhan. Az oszlopok a 2016 évi helyzetet mutatják, a kék vonalak a 2006 évit. A volt szocialista országok közül Románia, Litvánia, Lengyelország, Szlovákia és Csehország mutattak fel számottevő fejlődést a 10 év alatt. Elég szegényes a helyzet, országunkra nézve pedig elszomorító.

(*) 2015: estimate.

(*) 2015: not available

A szegénységi helyzet nem annyira egyöntetű. Meglep Csehország előkelő helyezése. A legjobbak között foglal helyet, ami nem történhet másként, mint hogy a megtermelt nemzeti jövedelmet egyenlőbben osztják el, mint az országok többségében. Erdemes lenne alaposan megkutatni: adózás, szociális rendszer, lakhatásra vonatkozó törvények... Szlovákia és Szlovénia is emberibb. Mi a legrosszabbak közé tartozunk, az egy év alatti csökkenés csak statisztikai „játék” eredménye lehet.

Jegyzetek

1. <http://nepszava.hu/cikk/241695-marai-naploibol>
2. http://pogi.blog.fn.hu/index.php?view=bejegyzes_oldal&bejid=175065&bej cim=242md_Magyarorszag_a_husz_legnag_yobb_offshore_vesztes_kozott&todo=%2F
3. <https://atlatszo.hu/2012/08/06/magyar-offshore-vagyon-mennyi-az-annyi/>
4. <https://www.youtube.com/watch?v=-2ZDaMKNPp4&feature=youtu.be>
5. <https://www.youtube.com/watch?v=oCqxph1WdE4>
6. http://www.mfor.hu/cikkek/vallalatok/Az_unios_penzek_okozhattak_a_magyar_cukor_gyarak_vesztet.html
7. https://hu.wikipedia.org/wiki/B%C3%A9lap%C3%A1tfalvi_Cementgy%C3%A1r
8. http://www.amrita-it.com/gloss0_h.htm
9. <https://atlatszo.hu/2016/12/21/fantomkalandpalyak-begerjedt-palyazatirokcsaladi-projektek-igy-koltottuk-az-unios-penzt-2016-ban/>
10. <http://demografia.hu/kiadvanyokonline/index.php/demografiaiportre/article/view/2474/2481>
11. http://www.portfolio.hu/gazdasag/kivandorlo_orzagga_valik_magyarorszag.217534.html
12. https://alfahir.hu/hiaba_tagad_a_luxuskormany_bemutatjuk_a_magyar_nyomort
13. http://index.hu/tudomany/2013/12/07/johetne_mar_egy_jo_kis_pisasokk/
14. https://index.hu/gazdasag/2015/08/19/johet_a_nagy_foldprivatizacio/
15. <http://www.magyardiplo.hu/index.php/2067-allami-foldprivatizaciointezmenyesített-foldrablas-i-resz>
16. <http://nol.hu/gazdasag/szeleromu-tilalom-megujulo-energia-orban-kormany-1630463>
17. <http://www.alternativenergia.hu/hollandia-vasuthalozata-2018-ra-100-szazalekban-szelenergiaval-mukodik-majd/73007>
18. <http://24.hu/szorakozas/2016/12/22/93-milliard-forintotfizethetunk-vissza-brusszelnek-a-4-es-metro-miatt/>
19. https://hu.wikipedia.org/wiki/Sanghaji_metr%C3%B3
20. <https://kolozsvaros.com/2016/12/04/es-majdegy-beccsapodo-meteorit-valtja-le-a-fideszt/>
21. [http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:GDP_per_capita_at_current_market_prices_2006_and_2016_\(EU-28_%3D_100:_based_on_PPS_per_inhabitant\)_YB17.png](http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:GDP_per_capita_at_current_market_prices_2006_and_2016_(EU-28_%3D_100:_based_on_PPS_per_inhabitant)_YB17.png)
22. [http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:At-risk-of_poverty_or_social_exclusion_rate_2014_and_2015\(%25\).png](http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:At-risk-of_poverty_or_social_exclusion_rate_2014_and_2015(%25).png)

X. A Szovjetunió összeomlása után

A „Vártam ott és elégttem” című e-könyvemben tömören foglalkoztam a kérdéssel:

A „Trumped! A Nation on the Brink of Ruin... And How to Bring it Back” (az angol olvasmányaim között 49.) könyv utolsó részében a zseniális szerző, David A. Stockman, jobboldalinak tűnő gondolkodó így látja:

„Tény, hogy az ország fővárosába beépült Hábóru Párt a folyamatos háborút garantáló gazdasági érdekek és ideológiai perverziók elkötelezettje. Ezek az erők biztosítják a fegyverzet végtelen pusztulását; a 21. századi high-tech hadviselésből fakadó felmérhetetlen halált és emberi szenvedést okoznak; és ezzel eleve terror-válaszcsepásokat generálnak azoktól, akikre a Hábóru Párt ráerőlteti a hegemoniáját.

Tehát a 77-éves háború befejezése után még virulens fenyegetés leselkedett a békére Potomac-on. Dwight Eisenhower, a nagy tábornok és elnök ‘katonai-hadiipari komplexum’-nak nevezte búcsúbeszédében.

A beszédírói törölték a beszédéből a ‘congressional’ (kongresszusi) szót, ami utalt volna a hidegháború hadseregének ‘polgári’ csapataira, a CIA-re, kormányzatra, AID-re és a többire.

‘Ez képezte a legfélelmetesebb hadi gépezetet és birodalmi hegemoniát, mióta a római légiók meglovagolták a civilizált világ nagy részét.’

Egyszóval, az igazi veszélyt a békére 1990 körül az jelentette, hogy az amerikai birodalom nem volt hajlandó csendben elmenni az éjszakába.”

A „Lelkem világának tüköre”[H] című e-könyvemben bosszankodtam a hidegháború végén történeten:

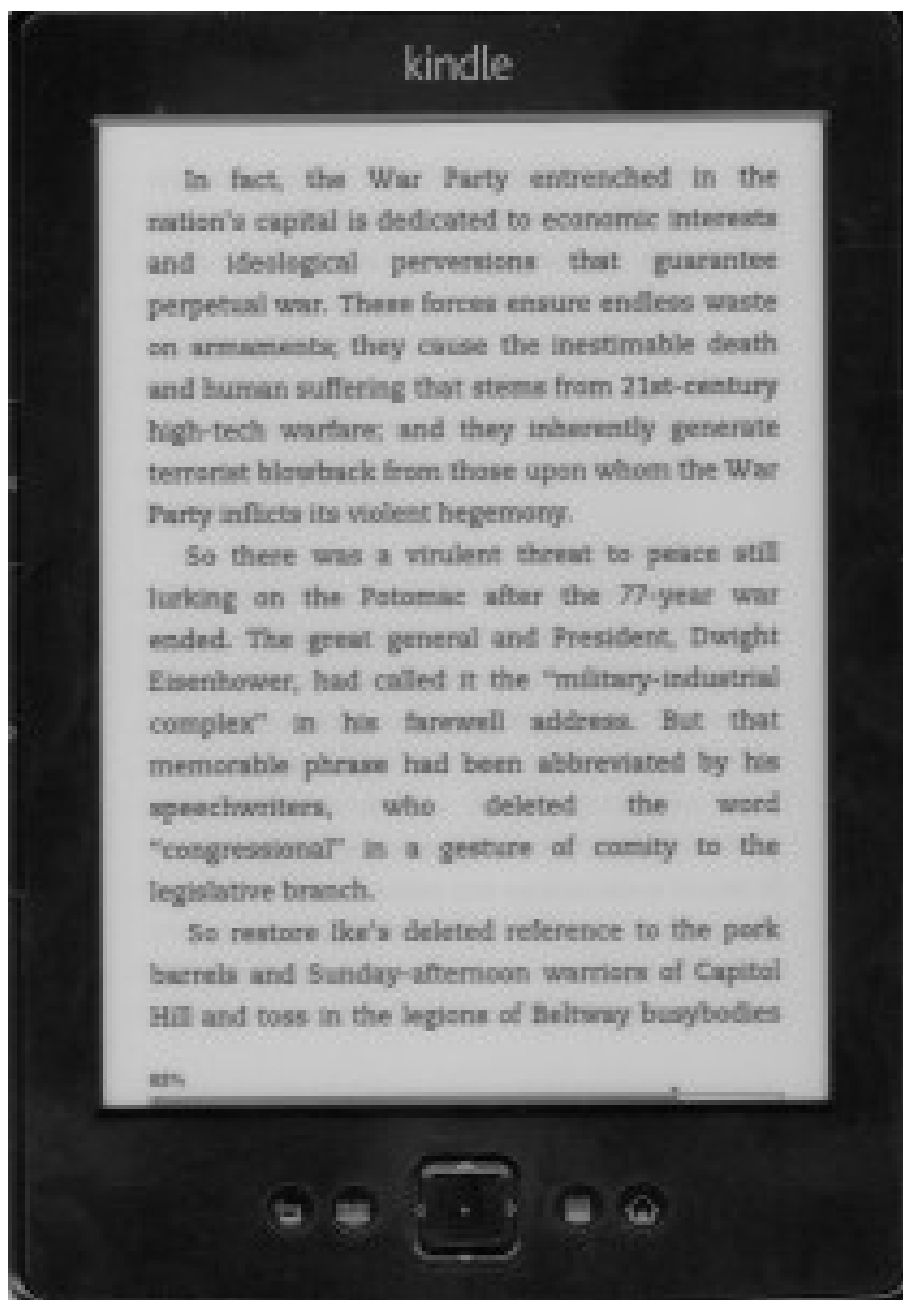
„Vége nincs, hossza nincs a világelső hatalom biztosítása érdekében tett lépéseknek. Nem is lenne nagy baj vele, ha az így elért abszolút világelsőséget a Szovjetunió összeomlása után az általános leszerelésre, a világbéke megteremtésére használták volna fel.

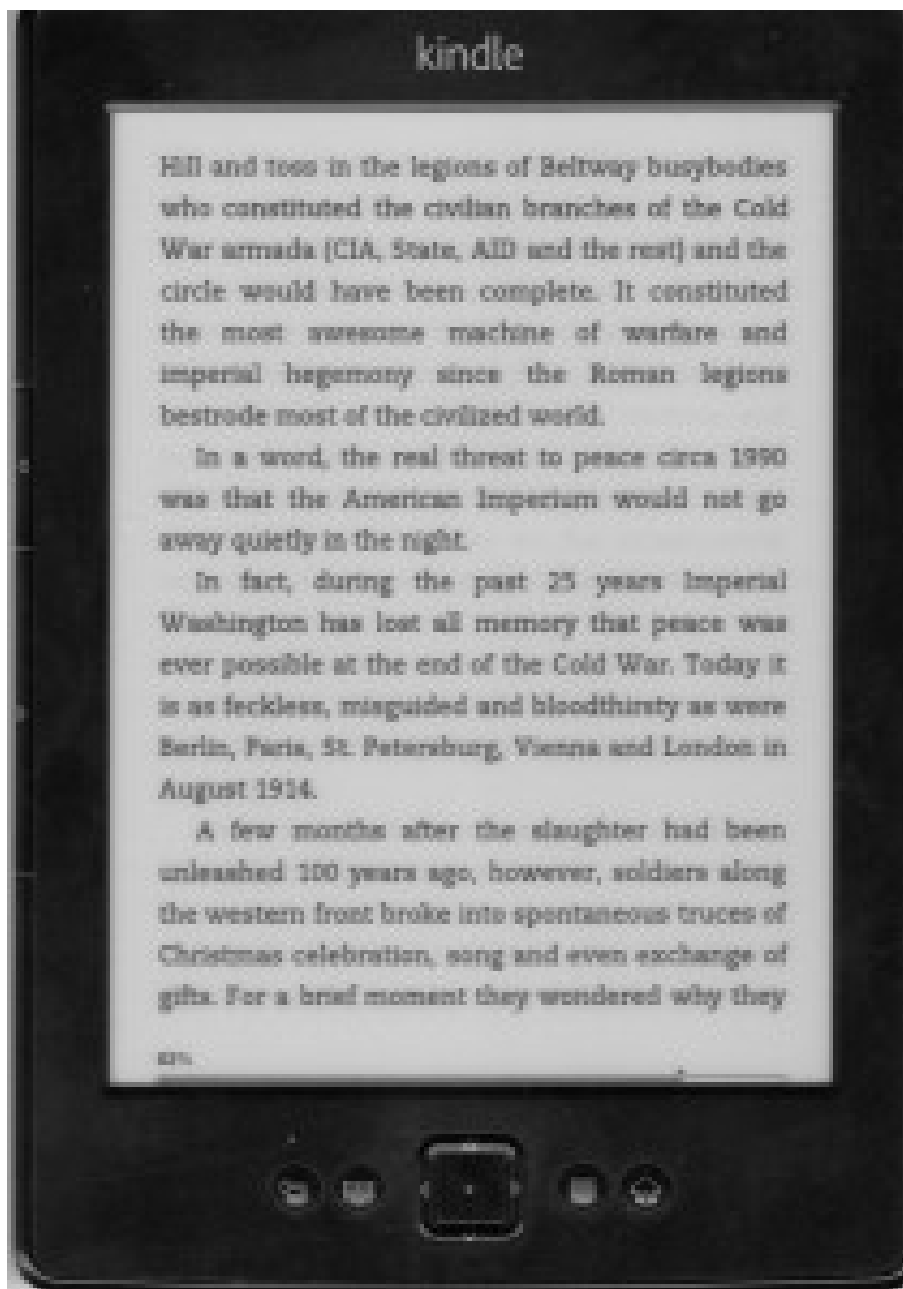
Nem ez történt! Hogy mennyire nem, arra elég egyetlen számsort felmutatni: az USA a II. világháború és 2002 között 263 katonai akcióban* vett részt, aminek csupán egyharmada történt 1991 előtt, 176-ra azután került sor (akadémiai felmérés). Külön figyelmet érdemel a neves Andrew Bacevich megállapítása, miszerint 1980 és a 9/11 terrortámadás között az Egyesült Államok tucatnyi iszlám államba hatolt be, vagy szállt meg, vagy bombázott: Irán, Líbia, Libanon, Irak, Kuvait, Szomália, Bosznia, Szaúdi-Arábia, Afganisztán, Szudán, Koszovó és Jemen. Irakot már a háború előtti években oly mértékben bombázta tönkre, hogy a lakosság döntő része embertelen körülmények között kényszerült élni: az elektromos erőművek 92 %-át, az olajfinomítók 80%-át tették tönkre. A további területeket – ahol súlyos volt a károsodás – csak sorolom: petrokémia, telekommunikáció, hidak, utak, vasutak, mozdonyok és termékekkel teli vagonok, rádió- és TV-állomások, alumínium-, textília-, elektromos kábel-termelés. A gyógyszerellátás súlyos hiányosságokkal küszködött, a saját generátorokkal nem rendelkező kórházakban nem tudtak műteni. Csoda, hogy az iszlám világ gyűlölte az USA-t?”

Hogy kerekébbé tegyem a képletet, idézem még a blog-lapomon, majdnem pontosan egy éve tett „Világéges küszöbén állunk”¹ bejegyzésem utószavát:

„Utószó

Ritkán folytatok lezárt írást. Most mégis megteszem, szinte remegő kézzel, annyira kemény mondatokra találtam a már elolvasottként az ‘angol olvasmányaim’ könyvtárba tett ‘Trumped! A Nation on the Brink of Ruin... And How to Bring it Back’ könyv utolsó részében. A zseniális szerző, David A. Stockman, aki az amerikai politikai és gazdasági életben egyaránt magas szinten mozgott, szinte durva kifejezésekkel kel ki az ‘amerikai imperializmus’ ellen. Aki elolvassa a könyvet, megállapíthatja, hogy gazdasági elveiben jobboldali valakiről van szó, ezért különösen fontosak ezek a megnyilvánulásai. A könyv két Kindle-olvasó oldalát illeszttem be alább, és magyarul is elmondom a kifakadása lényegét.

A Kindle itt olvasható sorainak első részét fentebb adtam magyarul, a két piros kiemelés határolta szakasz. A folytatás itt következik:

„Tény, hogy az elmúlt 25 évben a birodalmi Washington elvesztette minden emlékeztétét, hogy a béke valaha is lehetséges lett volna a hidegháború végén. Ma ez ugyanolyan bűnre hajló, megfontolatlan és vérszomjas, mint Berlin, Párizs Szentpétervár, Bécs és London voltak 1914 augusztusában.”

(Annyival egészítem ki az Utószót, hogy érdemes Eisenhower békét hirdető beszédét elolvasni, egy archívumban [„Military-Industrial Complex Speech, Dwight D. Eisenhower, 1961.”](#)² címen találtam meg. A kifejezést tartalmazó mondatot figyelmesen végig kell rágni: „In the councils of government, we must guard against the acquisition of unwarranted influence, whether sought or unsought, by the militaryindustrial complex. The potential for the disastrous rise of misplaced power exists and will persist.”

A mondat ugyanis nemcsak a rendkívüli erő megjelenésére hívja fel a figyelmet, hanem arra is, hogy **a kormányzat szerveiben védekezni kell indokolatlan befolyása ellen,**

mert a „...nem helyénvaló erő katasztrofális növekedésének veszélye fennáll és fennmarad.” Éleslátását az azóta eltelt öt és fél évtized félelmetesen igazolja (mint ahogy azt is előre látta, hogy meg fognak jelenni a holokausztot tagadók). A szerző le is egyszerűsíti ezt az erőt, War Party-nak, Háború Pártnak hívja.

Az Utószóban szereplő két oldalt követő alfejezetben megismétli, hogy Washington az új, globális veszély. Sorolja: nem Moszkva, Peking, Teherán, Damaszkusz, Moszul vagy akár Rakka. A Szovjetunió bukását követően az idősebb Bushnak deklarálnia kellett volna, hogy a „feladat teljesült”. A Pentagon büdzsáját 500 milliárd \$-ról le kellett volna csökkentenie 200 milliárdra, demobilizálnia kellett volna a katonai-ipari komplexumot, be kellett volna tiltania új fegyverek fejlesztését, hadrendbe állítását, exportját, fel kellett volna oszlatnia a NATO-t, fel kellett volna számolnia az USA katonai bázisainak hálózatát, az ország fegyveres erőinek létszámát másfél millióról pár százezerre kellett volna csökkentenie; világméretű lefegyverzési kampányt kellett volna szerveznie és vezetnie. Ehelyett George H. W. Bush, aki nem a béke embere volt, hanem a Háború Párt formálható eszköze, egyedül felrúgta a békét, amikor beavatkozott Irak diktátorának és Kuvait emírének piti vitájába, amihez az USA-nak nem volt semmi köze.

Az idősebb Bush bűnei közé sorolja, hogy hatalomhoz segítette Dick Cheney-t, Paul Wolfowitz-ot, Robert Gates-t és sakáljait, valamint, hogy béke helyett háborút és olajat választva megnyitotta az iszlámmal konfrontáció kapuját, ami a Szaddam Husszeinnel folytatott szeszélyes vitáiból fakadó erőktől származó dzsihadista terrorizmust táplálta.

Semmi se fenyegette Amerikát, a Varsói Szerződés több mint egy tucat államocskára foszlott. A Szovjetunió 15 független és távoli köztársaságra esett szét, maga az anyaország (Oroszország) pedig olyan recesszióba süllyedt, hogy a GDP-je Filadelfia nagyvárosi körzetével bővített régiójának GDP-jével azonosra csökkent.

Határozottan állítja, hogy 1990 körül nem fenyegette a világot iszlám terrorizmus. Egész alfejezetet szentel a témának: „No islamic terrorist or jihadi threat circa 1990”. A síita-szunnita csoportok békében éltek – kisebb helyi konfliktusokat leszámítva – közel másfél évezreden keresztül. A gond akkor kezdődött, amikor 1991-ben Szaddam Husszeint kiűzték Kuvaitból, és a CIA (!) fegyveres síita felkelést robbantott ki Basra körzetében. Husszein köztársasági gárdája (a szekuláris hatalom) brutálisan leverte ugyan a lázadást, de a felszín alatt sértődöttség és bosszúállás vágya forrt. Ez is az idősebb Bush hagyatéka a szerző szerint. Amikor aztán a fia és háborús uszító bandája tömegpusztító fegyvereket és Al-Kaida kapcsolatokat keresve lerombolta Husszein egész rendszerét, megnyíltak a pokol kapui (Kadhafi figyelmeztetett erre is, mint később a saját országa ellene agresszióval kapcsolatban tette!), és a jelenlegi és ősi vallási és törzsi ellentétek előtt határtalan erőszakos lehetőségek nyíltak.”

Nincs mit hozzátennem, a sok piros is jelzi a legteljesebb egyetértésem. Másutt is foglalkozom a kérdéssel, és számomra teljesen egyértelmű, hogy az iszlám terror nem ok, hanem termék. Az amerikai „hülye fehér ember” elefánttáncának következménye: szétrombolta az iszlám világ porcelánboltját!

Jegyzetek:

1. <https://ahalmos.wordpress.com/?s=Vil%C3%A1g%C3%A9g%C3%A9s+k%C3%BCsz%C3%B6b%C3%A9n+%C3%A1llunk>
2. http://avalon.law.yale.edu/20th_century/eisenhower001.asp

XI. 9/11 leleplez: az iszlám elleni háborúra kész volt a világcsendőr szuperhatalom

Az egyik legmeglepőbb hír, hogy a 9/11 terrortámadás után napokon belül megszületett a „globális terrorellenes háború” több száz oldalas terve. Ami a gyorsaságon túl hihetatlenné teszi, hogy az eseményt követően készítették a programot, hogy 80 (nyolcvan, eighty, achtzig, восемьдесят) ország megtámadására terjedt ki. Nyolcvan ország ledarálására készülni kell!

(Nagyon halkan merem megjegyezni, hogy a sok összeesküvés-elméletet támogató vélemény se tudta elfogadtatni velem az állítást, miszerint az USA vezetésének provokációja volt a galád esemény. Ez az információ megingatott. Mától 50-50% a véleményem! Eddig nem hittem, hogy ilyen gyalázatos tette akármilyen szörnyeteg-kormányzat is képes lenne saját állampolgáraival szemben, most – különösen a lentebb következők ismeretében – hihetővé vált. Mindenesetre érdekes olvasnivaló az „A garasországi neokapitalizmus természetrajza” című könyvem mellékletét képező „Amerika”¹ – vélemény.)

Újabb vérlázító hír.² Valami megzavart! Ugyanerre a CommonDreams cikkekre hivatkozom a Jegyzékben 3. sorszám alatt található blog-bejegyzésemre is. Fontos megállapításokat tartalmaz! Tehát folyamatosan foglalkozhatok a hírsokorral.

Bombáznunk kell! – írtam a blog-lapomon, 2018. január 18-án.³

Töltsön el egy másodpercet a cikk alábbi bekezdésével!

„A támadásoktól számított 24 órán belül a potenciális céltábla már Oszama bin Laden-en és szerény követőin túlra terjedt ki. Bush szeptember 12-én megparancsolta a nemzeti terrorellenes koordinátornak, Richard Clarke-nak, hogy ‘nézze meg, Szaddam tette-e ... nézzen Irakba, Szaddam-ra.’ Aznap este Donald Rumsfeld védelmi miniszter közölte az elnökkel és az egész kabinettel: ‘Tudják, meg kell lépünk Irakot ... Egyszerűen nincs elég célpont Afganisztánban ... Valami mást kell bombáznunk, hogy bebizonyítsuk – tudják – nagyok és erők vagyunk...’”²

Erről nem volt tudomásom, amikor a „Stay at Home, Uncle Sam” naplómát írtam! Iszonyú galádság! Ennél alávalóbban nem is lehet háborút indítani idegen, független ország ellen. Céltábla, hogy fogyjanak a fegyverek! Nem számít, hány áldozata lesz a háborúnak, és hány lesz a katona, mennyi a „járulékos veszteség”: nők, gyerekek, öregek. Ez az egész maffia életfogytiglanit érdemel, csak azért nem halált, mert ember ne vegye el ember életét.

Tökéletes képet kapunk a rendszerváltásnak csúfolt teóriáról is. Kiszemelnek országokat, rájuk sütik, hogy rossz a rendszerük, ha nem adják meg magukat, belülről, ha az nem sikeredik, kívülről letarolják, és majdnem mindig rosszabb embert, kormányt, vagy akár rendszert ültetnek a szerencsétlen nép nyakára. Közben diktátorok százát védik meg a bukástól, választott vezetőket gyilkoltatnak meg. Ritkán történik más, mint **gengszterváltás! Vagy gengszterre váltás! Üvölteni kéne, népek, emberek!**

Olvassuk tovább, mire hívja még fel a figyelmünket a cikk?

Annyi minden történt 9/11 után, hogy nem kis dolog összefoglalni: a „Patriot Act”^{3,4} (normális világban megengedhetetlen lehallgatásra, megfigyelésre, adatgyűjtésre hatalmazza fel a hatalmi szerveket = terror), a jogtalan lehallgatás, Guantánamo, Abu Ghraib, a talibánok újjászületése, az iraki polgárháború, drónok és globális gyilkosságok, az Arab Tavasz, a líbiai autokrata Muammar Kadhafi megdöntése és országának összeomlása, a szíriai vérfürdő, a II. világháború óta legrosszabb menekültválság, és ez csak a lista eleje.

Tömören, az USA politikája káoszban hagyta Közép-Keletet: talán egymillió halott [ha a többit nekik kellene eltemetni?...], Irán megerősödve, és a radikális iszlamisták megerősödve. Mindeközben ez az ország [az USA] börtön-országgá változott, örökké háborúban állva, a katonai költségvetése megduplázódott, a lakossága látszólag érdektelen, és a háborús kasztja össze van törve fizikailag és szellemileg [napi 22 öngyilkosság a veteránok között⁵]. Tizenhat év múlt el, és Washington nincs közelebb a céljához (bármilyen volt is az). David

Petraeus, nemzetünk nyugalmazott tékozló hőse most baljóslatúan generációs küzdelemnek címkézte az afgán háborút (és implikációként a többi terrorellenes háborút)

És súlyos tévedésnek minősíti azt a vádat, hogy bin Laden vallási okokból vált az USA ellenségévé. A szerző szerint a Korán versei között bin Laden három szekuláris okot sorolt fel:

- Az USA hadserege bázisokat épített ki Szaúd-Arábia szenthelyei, Mekka és Medina környezetében⁶;
- Az USA Irakra kivetett szankciói iraki gyerekek százezreinek halálához vezetett⁷;
- Amerika vezetői régóta előnyben részesítik Izrael érdekeit Palesztina jólétével és nemzeti törekvéseivel szemben (könyvtáropolcokat lehet megtölteni bin Laden állítását alátámasztó könyvekkel⁸).

Jegyzetek:

1. <http://mek.oszk.hu/04100/04186/html/amerika.htm>
2. https://www.commondreams.org/views/2017/11/27/what-if-alternative-strategy-sept-12-2001?utm_term=What%20If%20An%20Alternative%20Strategy%20for%20Sept.%2012%2C%202001&utm_campaign
3. <https://ahalmos.wordpress.com/2017/11/28/we-need-to-bomb-bombaznunk-kell/>
4. https://hu.wikipedia.org/wiki/Patriot_Act
5. <http://edition.cnn.com/2013/09/21/us/22-veteran-suicides-a-day/index.html>
6. <https://www.globalsecurity.org/org/news/2003/030222-saudi01.htm>
7. <http://fair.org/extra/we-think-the-price-is-worth-it/>
8. <https://www.questia.com/library/politics-and-government/international-relations/u-s-israel-relations>

XII. Gazdasági előnyök és bukások, gazdasági terror

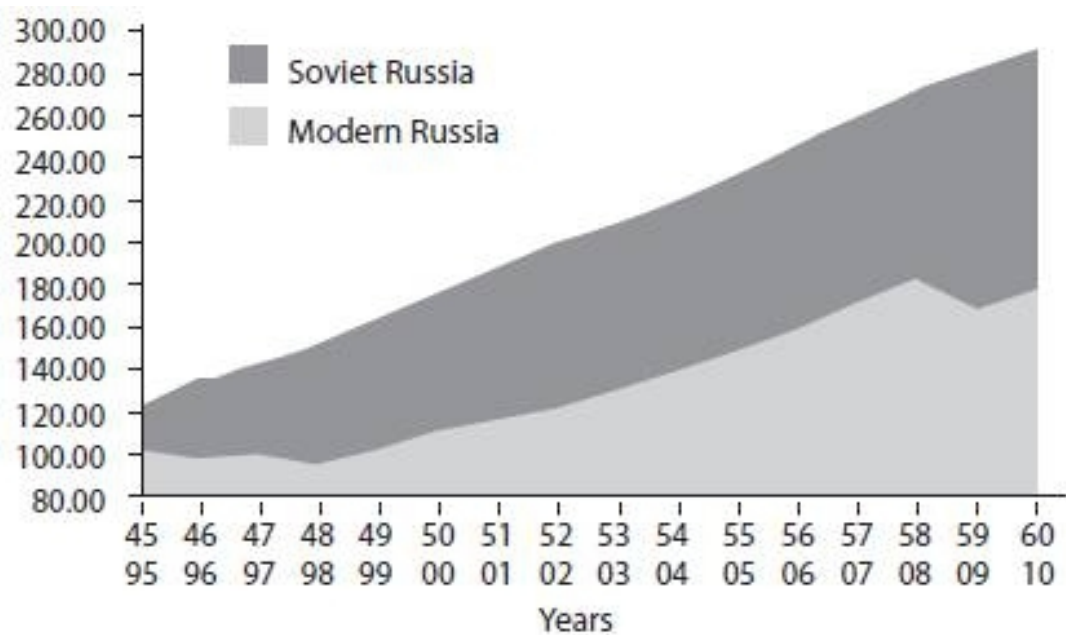
Az USA hihetetlenül nagy előnyökkel rendelkezett a II. világháború végén, ami gyakorlatilag a hidegháború kezdetét is jelenti.

A háborút megelőző évek gazdasági hatalmai közül ugyan már 1938-ban is kiemelkedett az USA¹, a GDP-je jó duplája volt az utána következő Szovjetuniónak (!) és Németországnak, akiktől már elmaradt Nagy-Britannia, **de az USA és a Szovjetunió közötti különbség 1945-re a négyszeresére nőtt!**² A weblap szerint a katonai fölény minimális volt, a létszám alig különbözött, az USA hadereje 12 millió főből állt, míg a Szovjetunió 11 millió főt tartott állományban. A szovjet hadsereg azonban összemérhetetlenül „gyakorlottabb” volt! A Szovjetunió két területen, a haditengerészet és a légierő fejlettsége tekintetében messze elmaradt az USA-tól, a haditengerészet sohasem érte utol az US Navy-t. Fontos szempontja a helyzetértékelésnek, hogy míg az USA gazdasága lendületesen „pöfögött” tovább, a Szovjetunió a tönkretett gazdaság helyreállításával volt elfoglalva.

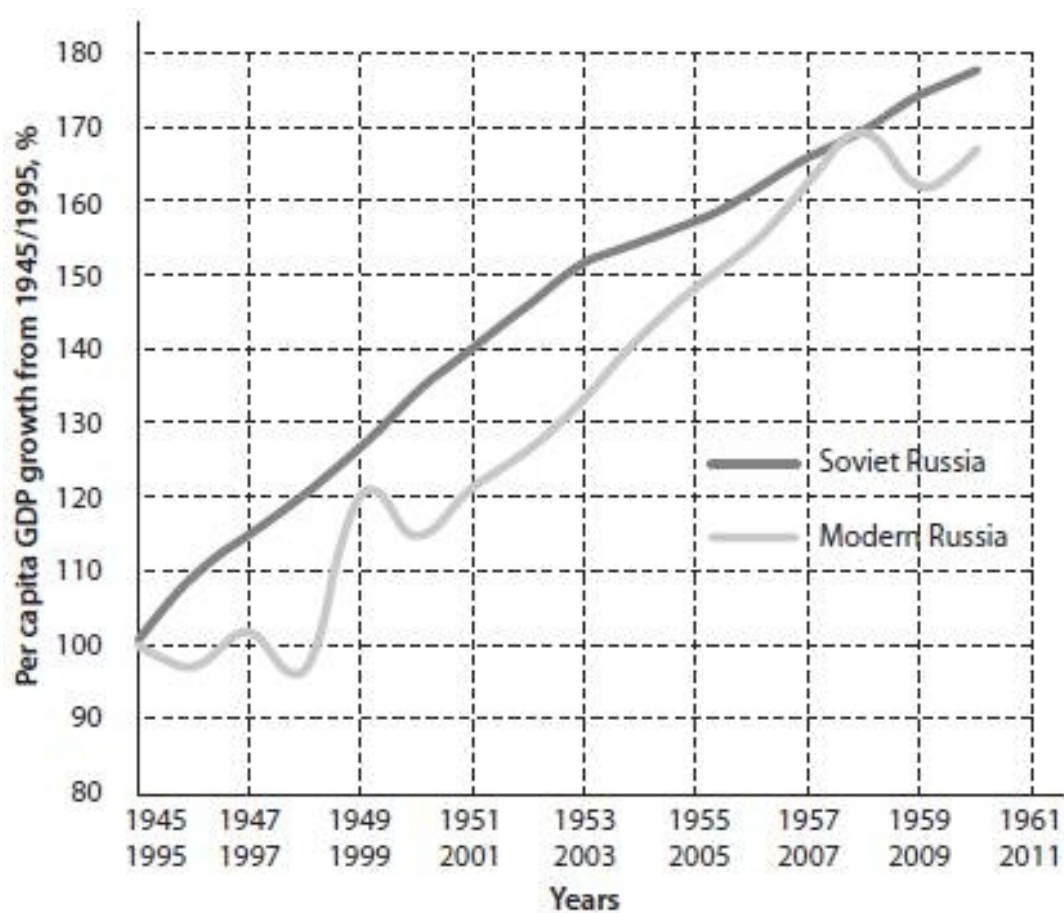
A hidegháború megindítóit, Churchill és Truman pontosan tudatában voltak ennek a helyzetnek, a Nyugat óriási előnyének, nyilván ez is szerepet játszott a háború utáni azonnali indításában: a romokban heverő kommunista monstrum nem tudhatja felvenni a kesztyűt. Mint ahogy az első kommunistaellenes háborúkba (Korea és Vietnam) lényeges erőkként nem is avatkozott be.

Érdekes adatokkal találkozunk az ember három weblapon is. Az orosz Külügyi Kutató Alapítvány² alapos áttekintést ad a szovjetorosz, majd orosz gazdaság gyarapodásának és zsugorodásának szakaszairól. Megtudhatjuk, hogy a szovjet gazdaság a németek által megszállt területeken a II. világháború végén jó 30%-kal tudott kevesebbet teljesíteni, mint a háború előtt. De – a lakosság rendkívüli erőfeszítéseinek köszönhetően – a teljes „birodalom” csak 14%-kal teljesített gyengébben 1940-hez képest. Felsorolom a fizikai veszteségek ebben a folyóiratban felsorolt adatait: „Szovjetországban (tehát nem a teljes Szovjetunióban, nincs benne a porig rombolt Ukrajna, és Fehéroroszország!) **1 710 várost romboltak le, sokban egyetlen ép épület se maradt állva. 71 000 község égett porig. Harmincezer ipari létesítményt, hidak és átkelőhelyek ezreit, vasutak és utak százazreit (km-ben, gondolom) pusztítottak el. Nem folytatom, ez az ország nem jelenthetett veszélyt az USA számára, szinte vicc számba megy a kommunizmussal szembeni pánikkeltés.**

Jóval jelentősebb forrás az 1999 évi, 96 oldalas CIA jelentés a Szovjetunió teljesítőképességéről.³ Sokat szidjuk a CIA-t, de van, amit jól csinál. Ez a tanulmány kiváló étékelést ad. Bemutatja, hogy a Szovjetunió egészen a hetvenes évekig gyorsabban fejlődött, mint az USA, a hetvenes évek közepén az USA GNP-jének (Gross National Product = bruttó nemzeti termék) közel 60%-át érte el. Onnan kezdve az USA gyorsabban fejlődött, és ez az arány visszaesett 52%-ra. Remek elemzésekben mutatja be, ki mit csinált jobban, ki miből termelt többet. Sajnos éppen a hadiipart nem érinti, a hadiipar nélkül nehéz kimondani, bár elég világos, hogy a Szovjetunió maradt végig a gyengébb fél.

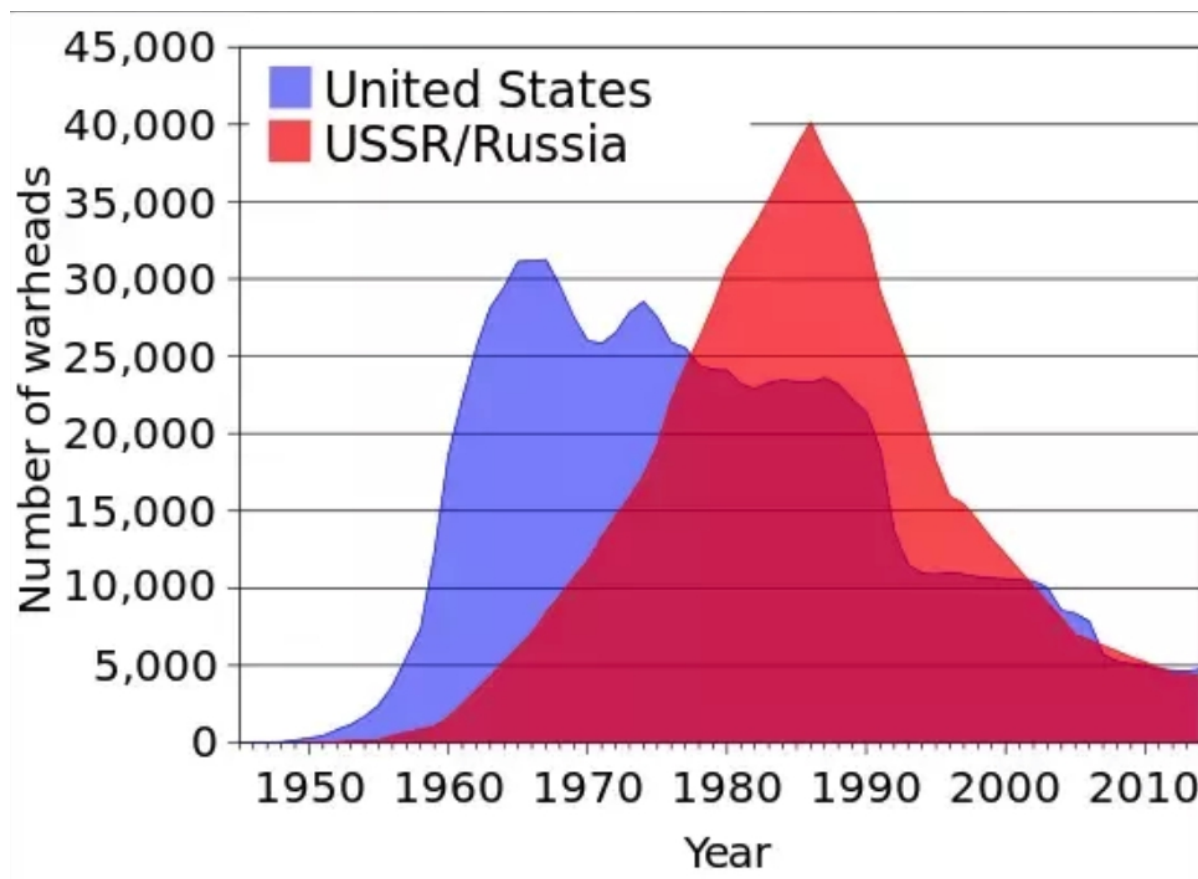

GDP growth, starting from 1945 for Soviet Russia and 1995 for modern Russia

Per capita GDP growth from the beginning of the period (1945/1995)

Eddig nem találkoztam a Quora kérdezz-felelek társasjátékkal, most azonban értelmese- nek, hasznosnak találtam az egyik választ: „How did USSR compare to USA at its peak?”⁴ (Brandon Li). Kifejti, hogy a Szovjetunió a legjobb éveiben is csak megközelíteni tudta az USA-t. Tőle vettem az egyes fegyvernemekre vonatkozó összehasonlításokat. Bár laikus (még az is lehet, hogy gyerek, legalábbis nem találom, mennyit ért makrogazdasági témákhoz), úgy tűnik, a két ország nukleáris fegyverkapacitását összehasonító ábra valós értékelés!

Ez közel egyenlő erőt mutat, akár a hivatalos adatok is szoktak.

Most pedig nézzünk meg három gazdasági területet, ahol az USA ki tudta használni (1) különleges pénzügyi helyzetét, (2) meg tudta zsarolni a neki nem gazsuláló országokat és (3) gazdasági katasztrófák forrása volt.

1. A \$ abszolút uralma, és megrendülése (EUR, Kína, Bitcoin)

Kezdjük a Sulinet-tel⁵:

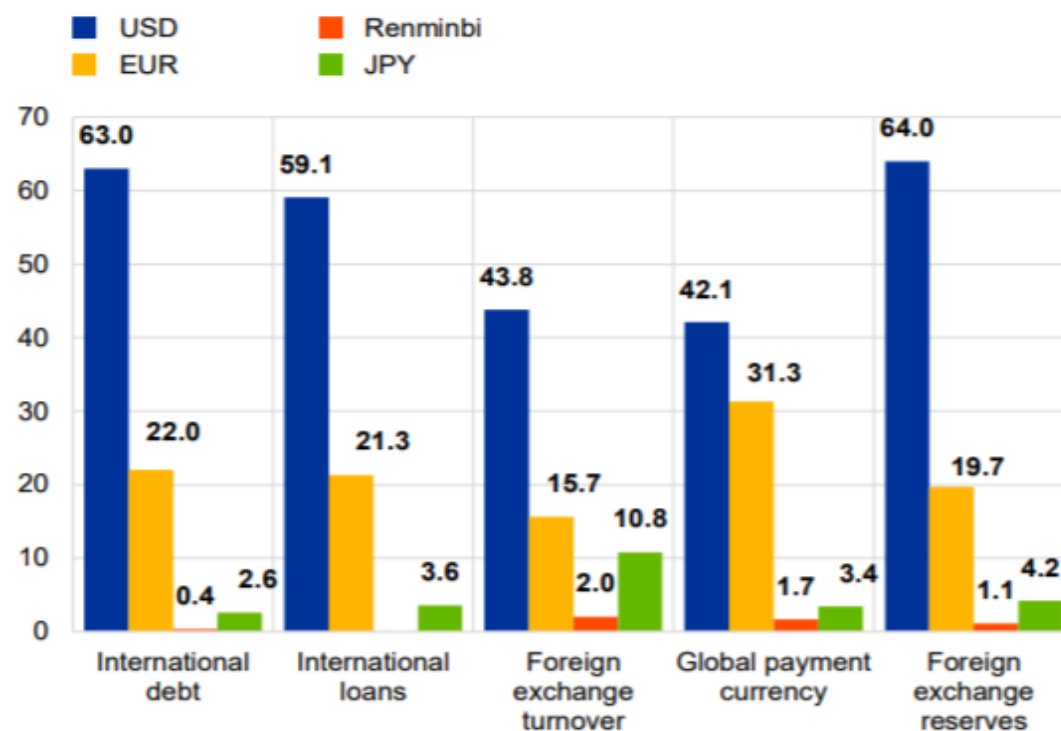
„Az Egyesült Államok a pénzügyi szektor vezető országa. Az USA dollár pénzügyi szerepe meghaladja az USA világgazdasági súlyát. A valutatartalékok 60%-a USD-ben van, a spekulációs üzletek 80%-a az USD árfolyamváltozásain alapszik. Vezető szerepe van a New York-i Értéktőzsdének, amely a bejegyzett cégek száma és a forgalma alapján az első helyen van.

Az értéktőzsdék alakulását a Dow Jones ipari átlagindex (Dow Jones Industrial Average) erősen befolyásolja. Értékét harminc USA-ban alapított cég tőzsdei állapota alapján számolják.”

Euro remains second most important currency in international monetary system

Snapshot of the international monetary system

(percentages)

Sources: BIS, IMF, SWIFT and ECB calculations.

Notes: Data as at end-2016 or latest available.

Nincs értelme mélyebben foglalkozni a \$ uralmával, különösen, ha a vizsgált 1945-2018 korszak első harmadára-felére koncentrálunk, amikor még nem zavarta az USA pénzügyi egyeduralmát sem az euró, sem a jüan. Óriási gazdasági előnyt – de nevezhetjük akár hatalomnak is – jelent a pénzügyi szektorok, mozgások feletti ellenőrzés a dollár túlsúlyával. **Mind-ezeknél a tényezőknél (Nemzetközi adósságállomány, nemzetközi hitelek, devizaforgalom, globális fizetések devizája, devizatartalékok devizája) jelentősebb minden bizonnyal a pénzügyi világ USA általi korlátlan befolyásolási lehetősége a \$-kibocsájtás feletti ellenőrzés által.**

Az EUR megjelenése valamivel korlátozta az USD uralmát. Nyilván az EU szándéka is ez volt. Néhány év után azonban az euró előretörése megtorpant, sőt valamit visszaesett.

Zavarórepülést jelent a Jüan belépése a tartalékvaluták körébe, bár egyelőre messze elmarad a nemzetközi pénzügyekben játszott szerepe a gazdasági erejétől. Ami késik, nem múlik, amint Kína politikai-gazdasági súlya az USA serpenyőjét megemeli, a pénzügyekre gyakorolt befolyása is ugrásszerűen meg fog nőni.

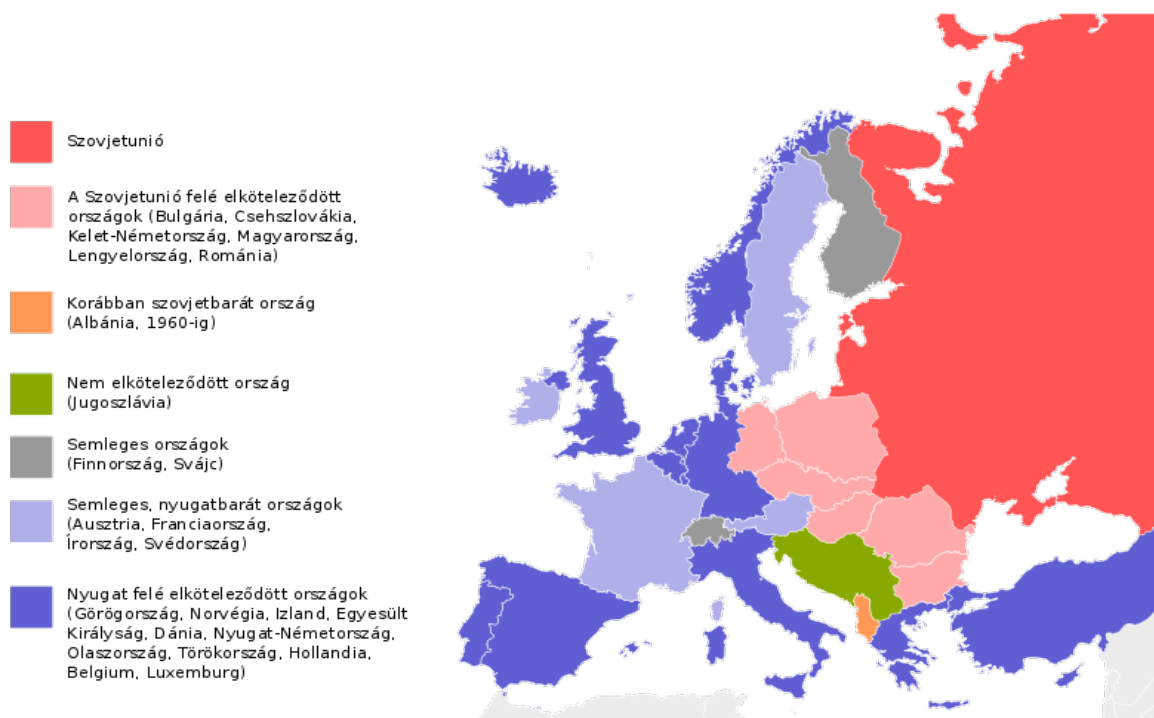
A Bitcoin-t is felvettem a befolyásoló tényezők közé, bár nem látom be egyelőre, hogy gazdasági alapok nélkül ez a szellem-pénz⁸ milyen erőt, hatalmat lesz képes gyakorolni a pénzügyi piacokon. Valószínűnek tartom, hogy ki fog pukkanni, mint annyi más lufi (Szilikon-völgy, az USA ingatlan-piac). Mindenesetre érdekes újdonság, érdemes figyelmet fordítani rá.^{9,10}

2. Az embargó¹¹

Sok gazember módszert talált ki az emberiség a hatalomért, és a hatalom megtartásáért vívott harcban. **Egyik csúcsszerszám az utóbbihoz az embargó. Olyan, mint a terror: akkor is rettenetes, amikor katonák vívják fegyveresek ellen, de a terror legaljasabb formája, amikor civileket sújtanak vele.**

Az embargó döntően a polgári lakosságot érinti. Fokozatai vannak, bár nincs tudomásom róla, hogy bárki osztályozta volna a rendszer szakaszait. Talán fegyverbevitel korlátozásával kezdik, aztán jönnek a fegyverek gyártásához szükséges gépek, eszközök, nyersanyagok. Eddig is felvetődik a kérdés, kinek a felhatalmazása (ENSZ?) alapján, milyen érdekek mentén állapítja meg az alkalmazó (főként az USA, az utóbbi évtizedekben csatlakozik hozzá a NATO-EU), hogy ki és miért veszélyes a világ számára? Hiszen többnyire az derül ki, hogy a gaztett elindítója nézve se veszélyes a célszám (Irak, Irán, Szíria, Líbia, Jemen). Ezután következnek a teljes és minden szempontból végtelen lakosságra mért csapások. Nyersolaj és élelmiszer bevitelének korlátozása! Végül a halálos csapás: a gyógyszerbevitel letiltása. **Főként utólag derül ki, mint ez Irak és Irán esetében történt, hogy gyerekek százezrei haltak meg az alultápláltság és/vagy gyógyszerhiány miatt. Ez a tragédia zajlik most Jemenben.** Belpolitikai küzdelmek során a diktatórikus hatalom védelmére kelt Szaúd-Arábia vezetésével néhány ország, és az USA-Franciaország kettős biztosítja – egyéb támogatások (fegyver és propaganda) mellett – a tengeri blokádot. Népiirtás: éhínség és járványok irtják a nyomorban élő lakosságot.

Visszatekintve: az egész európai kommunista-szocialista blokk embargó alatt állt. COCOM-listát¹² állítottak össze, amelynek oda irányuló exportját megtiltották.

A COCOM-lista embargója a keleti blokk országait sújtotta

(Készítette: Goldszajn, Teemeah – A feltöltő saját munkája, from File:Europe-blocs-49-89x4.svg, CC0 <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=55499394>)

A COCOM eredményességét (és általában az embargókat is) sokan megkérdőjelezzik. A célszámokat ugyanis egyrészt több eredményfokozó lépésre készíteti, például a kutatás-fejlesztés és oktatás erősítésére, az egymás közötti kooperáció fokozására, másrészt a rendszer megkerülésére rendszereket, hálózatot építettek ki. Az embargó résztvevőinek pedig óriási károkat okozott. A Jegyzék 12. sz. weblapja például arról tájékoztat, hogy **„Egy 1987-es**

amerikai tanulmány szerint^[4] a COCOM-lista fenntartása 1985-ben összesen 9,3 milliárd dollár kárt okozott az amerikai gazdaságnak és 188 000 munkahely elvesztésével járt.

Általánosan ismert a Kuba elleni, állítólag minden idők leghosszabb (és talán legkegyetlenebb) embargója a Kuba ellen alkalmazott. Obama 2015-ben alaposan enyhítette, Trump – a 2017 év gonosza – azonban ismét bekeményített.

A napjainkban életben lévő embargók közül

(1) Az *Észak-Korea* elleni annyira általánossá vált, hogy még az utolsó „nagy barátja”, Kína is belépett az alkalmazók közé. Nem hiszem, hogy elérik az egyetlen fegyver nélküli megoldást, a belső összeomlást, tehát csak a lakosság szenvedéseit fokozzák. Csak a tárgyalóasztal hozhat megoldást;

(2) Az *Oroszország* elleni, szinte évente fokozódó nyomás részét képező, a NATO-EU által erősen támogatott embargó se old meg semmit. Az oroszok végtelen tűrőképessége mellett Putyin nyilatkozat is – miszerint nem száll be a fegyverkezési versenybe – megkérdőjelezi az akció bölcsességét.

(3) A *Kína* elleni – tudomásom szerint még életben tartott – fegyverszállítási embargó pedig egyszerűen nevetséges. Kína ma már az űrkutatással is foglalkozik, nukleáris ereje a fél világ elpusztításához elég¹³, mindenki másnál nagyobb arányban szerepel a költségvetésében a K&F, az oktatásban elért eredményei világgraszolók. Csak magukat gúnyolják ki, maguknak okoznak fejfájást az alkalmazó országok. A 13. indexként megadott weblap ugyan papírtigrisnek nevezi Kína nukleáris erejét, de a most 200, de rövidesen 300 robbanófej akkor is a fél világot képes tönkretenni. A weblap egy évtizeddel el van maradva, Kína, figyelve az USA-ban zajló elképesztő politikai folyamatokat, azóta nyilván nagyot lépett a nukleáris fegyver-arszenálja fejlesztésében.

Kicsit túlzok az illusztrációval¹⁴, mert az a világ eddigi legnagyobb hatóerejű, a később ellenzékbe vonult Szaharov által készített bombát mutatja be, de a tized akkora bombák pusztítása is hihetetlen.

3. Válságok legfőbb forrása!

Igen, legfőbb. Nem kizárólagos, csak legfőbb.¹⁵ Elég ránézni az ezzel foglalkozó, az előbb jelölt weblapra, és azonnal világossá válik, hogy a XIX. századtól kezdve, amikortól az amerikai gazdaság mind jelentősebb helyet foglalt el a világon, az USA bankjaitól (igen, szinte kizárólag bankoktól) indultak el a válságok. A két legjelentősebbet érdemes most kiemelni, az 1929-30-ban kezdődött Great Depression (Nagy válság) tragédiával, és a 2007-ben indult Subprime mortgage crisis (Másodlagos jelzálogpiaci) válsággal. Mindkettő végigsöpört a fél világon, emberek, családok, remények tömegét téve tönkre. Hangsúlyozom, mindkettő az USA-ból terjedt szét!

Lehetne még foglalkozni olyan kérdésekkel, hogy az amerikai kezdeményezésre létrejött IMF (Nemzetközi valutaalap) is élen járt/jár országok, sőt időnként országcsoportok tönkretételében rendszerváltást, megszigorításokat, a nyugati tőke előtti kapuk szélesre nyitását és a szociális rendszerek megnyirbálását követelve. Nem veri dobra senki, hogy a XX. század egyik legjelentősebb válság-sorozata, a 15. sorszámú weblapban fellapozható három válság, az 1997 Asian financial crisis, az 1998 collapse of Long-Term Capital Management által kiváltott válság, és az 1998 Russian financial crisis egyaránt amerikai gyökerekkel rendelkezik: az IMF (megszigorítások) és egy Nobel-díjas pénzügyi zseni „játéka” volt a kórokozó.

Még egy halovány megjegyzés: tessék megnézni, mennyire nem vagyunk sehol. Nem ez az első eset, amikor felfigyelek egyes témák tárgyalásánál, mennyire jelentéktelen országgá süllyedtünk egy évszázad alatt. Az I. világháború előtt, az Osztrák-Magyar Monarchia tagjaként még nagyhatalom része voltunk, mára Európa egyik legszegényebb országává, nyomor-országgá, említésre se méltóvá degradálódtunk.

Jegyzetek:

1. <http://www.mnstarfire.com/ww2/history/economic/GDP1938.html>
2. <http://eng.globalaffairs.ru/number/The-Russian-Federation-Before-and-After-the-Soviet-Union-15077>
3. https://www.cia.gov/library/readingroom/docs/DOC_0000497165.pdf
4. <https://www.quora.com/How-did-USSR-compare-to-USA-at-its-peak>
5. <http://tudasbazis.sulinet.hu/hu/termeszetudomanyok/foldrajz/tarsadalomfoldrajz/a-vilaggazdasag-jellegzetes-szerepkoru-regioi/az-usa-vezeto-szerepe>
6. https://www.napi.hu/nemzetkozi_gazdasag/csokken_a_dollar_es_az_euro_szerepe.615901.html
7. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.euro-international-role-201707.pdf>
8. https://www.iforex.hu/landing_pages/br2/hu/BuySellBitcoin/?content=BuySellBitcoin&SID=490149&dsp8=bitcoin&dsp9=mail.google.com&dspl=&extid5=kwd-18662863064:A-245991529410:C-4514126314:cm-992535087:ag-51699677200&gclid=Cj0KCQiAwKvTBRC2ARIsAL0Dgk0ufuiC4VM5p0xBaMq9Gz6KzTrZh0tecUGOlsh3U5pIa8tbceVTtAsaAtweEALw_wcB
9. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Bitcoin>
10. <http://privatbankar.hu/reszveny/senki-sem-tudja-hogy-mikor-omlik-ossze-a-bitcoin-315835>
11. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Embarg%C3%B3>
12. <https://hu.wikipedia.org/wiki/COCOM-lista>
13. <https://www.haborumuveszete.hu/minden-ami-robban-es-mergez/1153-papirtigris-8211-elhanyagolhato-a-kinai-nuklearis-ero>
14. <https://www.haborumuveszete.hu/minden-ami-robban-es-mergez/car-bomba-az-50-megatonnas-nuklearis-szorny>
15. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_banking_crises

XIII. A NATO¹

Ritka gyöngyszem, amikor versben talál rá az ember politikai lépés ironikus leírására. Így írt Faludy György a NATO-ba lépésünkről:

CCCVIII (Északatlanti Szövetség)

A Nato régente a jobbik fél lett,
s a Nyugatot védte a Szovjet ellen.
Azóta újabb szörnyeket szült az élet,
de a Szovjet végleg elment.

A légszenny hamar felfalja a termést;
a föld népe már nemcsak nő, de robban;
s az új vírusok ellen semmi sem véd,
mint pestis ellen a középkorban.

A Nato tábornokok erről mit sem
tudnak, de tébolyultan fegyverkeznek
az ellenséggel szemben, aki nincsen.

Megértésüket mindhiába várom,
szavamat úgysem hallják meg. S ezekhez
kívánunk csatlakozni mindenáron?

(Megjelent: Tiszatáj, 1995. szept, 49. évf. 3-4.)

Tulajdonképpen a lényegét tökéletesen megfogta a költő.

Lássuk mégis, mi is a helyzet a NATO-val? Külföldön voltam, amikor népszavazás történt róla.² Akkor még nem lehetett külföldről szavazni, nem ikszelhettem be a nemet, ami akkor is, azóta is határozott véleményem. Örültem, hogy felbomlott a Varsói Szerződés, megszabadultunk a fegyverkezésben való kötelező részvételtől. Arról álmodoztam, hogy Ausztriához hasonlóan csatlakozunk Svájchoz és a skandinávokhoz, a nem NATO-tag ország-csoporthoz. Alaptörvény ugyanis: ahol fegyver van, azt használni is fogják. Igazam volt: a NATO akkor még védelmi szövetség volt nevében is, alapszabályában is. Azóta azonban nagyot fordult a világ: a NATO a világesendő USA szolgalelkű kiszolgálójává vált. Nevében nem, de alapszabályában a 2001 évi módosítás óta, és cselekedeteiben igen. Szégyenletes, hogy ennek a terrort kiszolgáló szervezetnek tagja vagyunk.

Nézzük meg, milyen világpolitikai események igazolják szégyenérzetemet. Lássuk a mai örült nyomást, amit az USA kezdeményezésére a NATO és az Európai Unió, hazánk szolgai részvétele mellett Oroszországra gyakorol.

Oroszország – „Az USA ledarálja a világot”[E] e-könyvemből!

Idézet

Több blogban (ahalmos.wordpress.com), majd a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] című írásomban kommentáltam az USA Oroszországra gyakorolt nyomását, ami az ukrajnai krízishez vezetett, majd napjainkban az USA közép-kelet európai felvonulásában kulminál.

Kénytelen vagyok türtőztetni magam, különben nagyon durva kifejezésekkel élnék, hogy jól rajzoljam meg azt a gerinctelen aljasságot, amivel az USA a falhoz akarja szorítani a politikai-gazdasági mélypontról lassan kikapaszkodó medvét.

Körül akarja fonni. Kezdte Grúziával, a Szovjetunióról levált déli olaj-államokkal, Jerevánra is kivetette a lassóját. Amint a mély gazdasági válságba sülyedt Ukrajna is alkalmasnak mutatkozott, hogy a jobboldali szélsőségeket követő ellenzék felhasználható legyen a gyenge kormány megbuktatására, a sokadszor elhatározott rendszerváltás végrehajtására, lendületes akció-sorozatba kezdett.

Mielőtt kicsit mélyebbre néznénk, megemlítem, hogy Putyin nem tartozik a kedvenceim közé, amiről írok, ennek az öt általában elítélő véleményemnek a tudatában teszem.

A NATO-ba és Európai Unióba invitálás, az arról folyó tárgyalások korábbi ígérek felrúgását jelentik. A „2015 – Történelmi pillanatkép” írása során megtaláltam azt a dokumentumot, amelyik bizonyítja, hogy a NATO kötelezte magát: nem terjeszkedik kelet felé. Jé... de nem is érdemes csodálkozni: a dokumentum hozzáférhetetlenné vált! Most kereshetem az orosz külügyben. Ha sikerül, felrakom ide linkként.

[Beszúrom: a Gorbacsovnak tett szóbeli ígéret írásba foglalását jelentette ez a dokumentum. Az eltűnése történelemhamisítás!]

Az EU a szokásos feltételekhez kötötte Ukrajna befogadását: fegyverkezés, privatizáció, a szociális rendszer megfaragása. Az ukránok hajlottak a feltételek elfogadására. Vagy ostobák, vagy gazemberek.

Következett a fegyveres beavatkozás. Egyrészt felvonultattak egy hadihajót a Fekete-tengeren, az egyetlen orosz fekete-tengeri haditengerészeti támaszpont előtt, másrészt fegyvereket juttattak ellenzéki csoportoknak.

Csodálkozott a mafla világ, hogy Putyin pillanatok alatt annektálta a Krím-félszigetet. Ukrajna EU-NATO tagsága ugyanis a támaszpont elvesztését jelentette volna számára. És egyébként is, a Krím-félsziget évszázadokon keresztül Oroszország része volt, csak az ukrán Hruscsov ajándékozta Ukrajnának egy nem józan pillanatában.

Mellékes hír volt ugyan, de érdekes (nem tudom igazolni a forrást): egy orosz harci gép alacsonyán elhúzott a hadihajó felett, aminek az elektronikus rendszerei ettől felmondták a szolgálatot. Több matróz azonnali leszerelését kérte: nem lehet ilyen fegyverek ellen harcolni. Most erősítette meg egy jó szemű ismerős a hírt.

A fenti megállapodás eltüntetése arra készítetett, hogy nézzem meg egy kicsit a NATO metamorfózisát, miként is zajlott le? Az angol nyelvű orosz sajtóban érdekes cikkre akadtam. A szerző szerint, aki a Katonai Tudományok Akadémiájának levelező tagja, a NATO 2010. november 19-20 közöttre, Lisszabonba összehívott csúcstalálkozóján (írja 2010-ben) el fogják fogadni a szövetség új stratégiai koncepcióját, amely a regionális védelem koncepciójáról a modern világkapitalizmus alapjainak védelmében globális méretű missziókra vált át. Gyakorlatban ez a Nyugat III. hideg[világ]háborúban aratott győzelmét fogja intézményesíteni. A győzelem már eddig is látható eredményei a Jalta-Potsdam rendszerről folyamatban lévő eltávolodásban és az ENSZ által vagy legalábbis a Biztonsági Tanács által betöltött szerep csökkentésében tapinthatók le.

Belelapoztam az új stratégiai koncepcióba. Tele van „határainkon kívüli” és „terrorizmus” szövegekkel, egyértelmű, hogy ekkor törvényesítette a sok lökött országelső az USA globális terrorizmus elleni háborúját, valamint az Oroszország elleni akciókat. Egyetlen pontot fordítok le (durván):

15. old., 20. pont: „A NATO *határain túli* válságok és konfliktusok közvetlen fenyegetést jelenthetnek a Szövetség területe és népessége biztonságára. Ezért a NATO, ahol lehetséges, és amikor szükséges, részt fog venni *válságok megelőzésében, válságok kezelésében*, konfliktusok utáni szituációk stabilizálásában és rekonstrukciók támogatásában.” (kiemelések tőlem)

Hogy miként valósult meg ez a gyakorlatban? Elég utalnom a Líbia elleni minimum 20 000 NATO légitámadásra.

Orbán Viktor ült az ország miniszterelnöki székében. Nem volt szava a koncepció-váltás ellen?

Számtalan apróbb beavatkozásra került sor. A keleti szakadár megyék körüli vádaskodás, fegyverek szállítása a központi kormány egységeinek. Megjegyzem, az orosz hatalom se tűrtöztette magát. A „szabadságon lévő” orosz katonák biztosan nem véletlenül jelentek meg a területen.

Provokáció provokációt követett. Elég csak a lelőtt utasszállítóval kapcsolatos azonnali vádaskodásra utalni. Legjobb tudomásom szerint a vizsgálatok ugyan orosz fegyver használatát állapították meg, de hogy kik használták, arra – tudomásom szerint – a mai napig nem derült fény.

Napjainkban az USA gyakorlatilag „megszállja” az Ukrajnával szomszédos államokat. Óriási feszültséget okoz, háborús hangulatot teremt.

Nem tartom kizártnak, hogy az olaj-gázárak drasztikus csökkenésében szerepet játszik a nagy USA – Szaúd-Arábia barátság. A 110 \$ ár 35 \$-ra csökkenése gyilkos fegyver Oroszország ellen, amelyik a II. világháborús veszteségekkel azonos privatizációs veszteségek és káosz óta a legsúlyosabb krízist szenved el.

Nézzük meg, miként vélekednek józan nyugati koponyák az ukrán válságról.

A [Black Agenda Report](#) alapító szerkesztője, [Margaret Kimberley](#) szerint az USA túl sok országban interveniált anélkül, hogy elég nagy árat fizetett volna miatta.³ Szerinte Oroszország győzni fog Amerikával szemben, ami ki akarja zsigerelni a befolyását és gazdaságát. Értékelte Putyin és Kerry Szocsiban lezajlott találkoztóját, ahol érzékelhető volt: **Kerry attól fél, hogy az ukrán farkok már csóválja az USA kutyát.** Nyilvános nyilatkozatban is figyelmeztette Poroshenko-t, hogy ne fenyegetse Oroszországot a Krím és Donbassz visszafoglalásával. Bár Obama jóváhagyása nélkül ezekre a lépésekre aligha kerülhetett volna sor, visszatérte után Obama is megfeddte, az USA ENSZ-követe, Samantha Power pedig egyszerűen tagadta mindazt, amit Kerry tett. Lehet, hogy Obama és társai nem akarnak háborút, de könnyen megkaphatják, ha incidensre kerül sor az ukrán-orosz határoknál. És az oroszok sose fognak behódolni Amerikának, nem találhatnak olyan bábót, akit a Kremlbe emelhetnének.

Felturbózva az orosz fenyegetés mítoszát, az USA és a többi 27 NATO tagállam 2016. február 10-én megállapodtak ([agreed](#)) **új nemzetközi erő létrehozásában, amely Európa keleti határait (a három balti államot, Lengyelországot és Romániát) hivatott védeni.**⁴ **Sokak véleménye szerint ez veszélyes precedenst jelent, ami ellenőrizhetetlen spirálhoz vezethet.**

A NATO-vezér Jens Stoltenberg (azt hiszem ő az, aki szeret goromba hangon kommunikálni) közölte, hogy ez az erő ki-be fog rotálni a kelet-európai országokban, és szövetséges bázisokból, beraktározott fegyverzetből, rendszeres gyakorlatokból fog állni, mindezt gyorsreagáló erő fogja támogatni, amely légi, tengeri és speciális egységekből – 40000 fő – fog állni, jelenti a Reuters ([reports](#)).

Hat ok van, amiért nem szabad felújítani a hidegháborút. – mondja a CommonDreams.⁵ Sorolja, magyarázza. Terjedelmi okokból most csak a címeket írom le, egyértelműek:

1. Ezt akarja Putyin.
2. Ezt akarják a Pentagon vállalkozói.
3. Az általános hiedelmekkel szemben nem a Reagan által kreált katonai felépítés kényszerítette térdre a Szovjetuniót.
4. Nem engedhetjük meg magunknak.
5. Alá fogja ásni a közelmúlt legjelentősebb diplomáciai sikerét.
6. Nukleáris holokausztot robbanthat ki.

Szegény szerző elfelejtette (tudnia kellene), hogy 1992, a Wolfowitz direktíva óta a második hidegháború veszélyes, agressziótól duzzadó korszakát éljük!

Jelen könyv más fejezeteiben elég részletesen foglalkozunk a NATO közel-keleti háborúban betöltött szerepéről. Többnyire Nagy-Britannia lohol elsőként az USA nyomdokain, de a többi volt gyarmattartó ország is derekasan kiveszi a részét a terrorellenes terrorháborúból. Klasszikus esetként értékelhető a Kadhafi ellen elkövetett lincseléssel záruló „Arab Tavasz” hadjárat Líbia ellen, ahol a NATO országok légierői mintegy 40 000 légicsapással „támogatták” a lázadókat. A NATO-t maga előtt toló amerikai terrorellenes stratégia „sikerére” jellemző, hogy Líbiát azóta is frakciók viaskodása jellemzi, és az ország nyílt folyosó az afrikai menekültek számára.

Jegyzetek

1. https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%89szak-atlanti_Szerz%C5%91d%C3%A9s_Szervezete
2. https://hu.wikipedia.org/wiki/N%C3%A9pszavaz%C3%A1s_Magyarorsz%C3%A1g_NATO-csatlakoz%C3%A1s%C3%A1r%C3%B3l
3. <https://www.commondreams.org/views/2015/06/24/us-pushes-russia-towards-war>
4. <https://www.commondreams.org/news/2016/02/10/after-whipping-myth-russian-threat-nato-approves-new-fighting-force>
5. <http://www.commondreams.org/views/2016/02/11/6-reasons-not-reboot-cold-war>

XIV. A globális terror koncepciójának alkotói, költségei, az új háborús bűnösök

Idézem az „Az USA ledarálja a világot”[E] című e-könyvemből:

Idézet:

Afganisztán „jelentőségét” növeli, hogy ezzel az országgal kapcsolatban jelentette be először az USA, hogy a háború (nemcsak ez, hanem általában a terrorellenes háború) örökké fog tartani. Feneketlen gazemberség, de legalább *tiszta kártya*: nem lehet az örült, és baromi profitot hozó fegyvergyártást korlátozni. Sikerült megteremteni az alibit, a *terrorizmust*, ami persze csak a határain kívüli tényleges terror, meg a szabadságharcot folytató, függetlenségét védő katona és polgár az, az USA állami terrorja a saját állampolgárainak, a világnak, a vallásának a védelme. Ez a minden idegen, Amerika számára kényelmetlen fegyver *terrorra kikiáltása*, annak örökké tartó létének deklarálása biztosíték: nem állhat meg az amerikai *precíziós* fegyverek, és a világ *legfinomabb*, a gyilkolási parancsot gondolkodás nélkül teljesítő katona *gyártása*. A körmönfont játék úgy kezdődött, hogy Obama szent ígéretet tett 2014. december 28-án, miszerint 2015 során cca. felére csökkenti az Afganisztánban állomásozó amerikai erőket. Aztán jött az afgán elnökváltás, ami jó alkalmat teremtett annak bejelentésére, hogy az új elnök, Ashraf Ghani „flexibilis megközelítést” kér a kérdésben. Obama sietett flexibilis lenni, és gyorsan bejelentette az afgán elnökkel közös nyilatkozatban, hogy egy lélekkel se csökkenti a 2014-es, 10000 főt számláló létszámot. A sajtó (*Wall Street Journal*) értesülése szerint az új elnök csak szajkózta az afganisztáni US csapatok főparancsnokának egyik, a tarthatatlan eredménytelenség megfordítására tett javaslatát. A neves író és kommentátor, Jim Hightower átkeresztelte az afganisztáni invázió eredeti nevét *Operation Enduring Freedom* (Tartós Szabadság Művelet)-ről *Operation Endless War-ra*.¹ Aki részletes helyzetértékelésre is kíváncsi, megtalálja a ²-ben. [Ali Gharib](#) rámutat, hogy tavaly október 15-én Obama minden korábbi ígéretését és akcióját meghazudtolva bejelentette, hogy a mostani 9800 főt számláló haderőt az elnöki periódusának végéig nem hívja vissza, azaz az afgán kérdés megoldását utódjára hagyja. Így az eddig is leghosszabb „hivatalos” amerikai háború minden valószínűség szerint végtelenné válik.³ Az afgán háború eredménytelenségének egyik oka – mint mondja –, hogy azt Amerika alapvetően a levegőből vívja, nagyon rossz eredménnyel. A kunguzi kórház esetén kívül erre utal egy korábbi felmérés is, amely szerint egy 2003. évi, öt hónapig tartó akció során 10 áldozat közül 9 nem az amerikaiak célszemélye volt.

Az ember minden örületre felkészülve is csak döbbenettel tudja olvasni [Tom Engelhardt tanulmányát az Irakra és Afganisztánra pazarolt hihetetlen összegekről](#).⁴ Talán e sorok Irakkal foglalkozó részénél is fogok utalni erre az írásra, de ha valamennyire is világosabb képet akarunk kapni Afganisztánról, felsorolok néhány adatot (remélem, szórakoztatni fogja Önöket, kedves olvasók):

Az amerikai hadsereg műszakijai hidat építettek Afganisztán és Tádzsikisztán között a terrorizmus elleni harc jegyében ([\\$37 million bridge](#)). Az ország banditái a minden korábbi csúcstól döntött drog-termelés (ópium és heroin) mintegy ötödét ezen a hídon keresztül értékesítik. A határőrök mindkét oldalon a sofőrök kenőpénzén élnek, gazdagon.

A Kabul és Kandahar között épített – a sehová vezető sztrádának becézett – N^o1 sztráda olyan jól sikerült, hogy már az első tél alatt töredezni kezdett.

Nonprofit amerikai szervezet felügyelte az 1200 mérföld építésére indított programot. Az afgán vállalkozó közel 300 millió dollár elköltése után 100 mérföldnél kevesebb kavicsos (hengerelt) utat tudott felmutatni. A bekötésre váró falvak népe folyamatosan támadta az építkezéseket, több százan áldozták életüket is a függetlenségért. Az útépitési program negyede a felügyelő szervezetnél kötött ki adminisztrációs költség és bér formájában.

Három tábornok próbálta leállítani a főparancsnokság (\$25 million headquarters) építését a Helmand tartományban. Nem sikerült. Ha egy hólabda megindul... Nem kellett senkinek, felépült, üresen áll. A 25 millió a minimum, amibe kerülhetett. Hozzá kell tenni azt a 20 milliót, amibe az oda vezető út és a fenntartásához szükséges létesítmények kerültek.

8,4 milliárd dollárt (\$8.4 billion) költöttek „mák-termelés visszaszorítása és anti-drog program”-ra. **Az eredmény: csúcs mák-termékek és rekord ópium-termelés.**

A segély-alapok mintegy fele valahogy közvetlenül talibán kezekben landolt, ami állítólag a második legnagyobb forrás számukra a drog-bevételek mögött.

Nem állom meg, közbeszúrom: sötét világ! Szórják a pénzt, az adófizetők pénzét, otthon meg nő a nyomor! **Korrupció, óriási korrupció!** Szégyellem magam, hogy mi is odaálltunk melléjük, mert a NATO is a nevét – és katonákat – adott, sőt, még pénzzel is segített (ki ellenőrzi, hová teszik?).

A 465 000 kiskaliberű fegyvernek – amit az USA Afganisztánba szállított – jelentős részben nyoma veszett, maga a hadsereg se tud számot adni róla, az afgán nemzeti hadseregnek átadott hányad körül pedig teljes a káosz.

Az afgán gazdaság beindítását célzó 800 millió dolláros Pentagon-programot csak pár hónapja fűjték le, de nincs olyan hadügyi részleg, amelyik meg tudná mondani, mire költöttek a pénzt, ami annál is furcsább, mert a programot két évig vezető tiszt ma a Pentagonban szolgál főtanácsadóként.

Egyetlen létesítmény van, amelyik ebből a programból eredeztethető: egy közel 43 milliós földgáz-töltő állomás (nearly \$43 million), ami az eredeti kalkulációk szerint 2-300000 dollárba kerülhetett volna. Semmi értelme sincs, de afgán magánvállalkozás kezén van.

Az ország újjáépítésére eddig 109 milliárd dollárt költöttek az amerikai rekonstrukciós program keretében, ami meghaladja a Marshall tervet (mai dollárra átszámítva – írja), és még mindig romhalmaz.

Bázisok láncolatát építették. Irakban 505-öt, Afganisztánban legkevesebb 550-et (at least 550). (Másként szereplő összes adatokkal ütközhet, nem fárasztom magam ellenőrzéssel).

A legtöbbet elhagyták, lebontották, vagy egyszerűen kifosztották.

Mindezekon felül szellemek sokaságát finanszírozzák az amerikai adófizetők. Szellem tanítókról, orvosokról, rendőrökről és katonákról tudnak. Úgy tartják, hogy a rendőrség több mint negyede szellem.

Barbara Lee, aki a 2001-ben egyedül szavazott a Kongresszusban az „Authorization for Use of Military Force (AUMF)” törvény ellen, amely felhatalmazta Busht a „globális terrorellenes háború” elindítására (és ma is érvényben van) nyilatkozott a közelmúltban, hogy ideje az eredménytelen, számtalan áldozattal járó, és óriási összegeket felemésztő afgán háborút befejezni.⁵ Idézi a „war’s price tag” háborús költségek számlálót, amely szerint ennek a háborúnak a költségei 716 milliárd dollárt tesznek ki (a cikk tavaly október 21-én jelent meg, ma, 2016 februárjában ez a számláló 728 milliót mutat). [Az eredeti írás dátumai.] A szerencsétlen amerikai állampolgárok 56%-a állítaná le a háborút, bár többségük nyilván nem értesül a számokról.

A főparancsnok Campbell évzárónak tekinthető nyilatkozatában kijelentette, hogy katonái mai létszámát mindaddig fenn akarja tartani, amíg egyáltalán lehetséges.⁶ Endless war!

Tom Engelhardt ismét felteszi a kérdést, mivel Ash Carter, az amerikai hadügyminiszter (Secretary of Defence) 2016 január végén újra dicsekedett, hogy a világ legfinomabb katonái védik Amerika vezető szerepét a világon, hogy vajon miért nem tud ez a legfinomabb hadsereg győzni a II. világháború óta?⁷ Hosszú értekezés, értékelés után azt tanácsolja (tudja, hogy a levegőbe beszél), hogy Washington végre bevallhatná, hogy vereséget szenvedett, és hazahozhatná a katonáit. **„Lehet, hogy ha többé nem akarnánk magunkat a világ valaha volt legnagyobb, legkülönlegesebb és legnélkülözhetetlenebb nemzetének tartani, és nem állíta-**

nánk, hogy az USA hadserege a *legfinomabb* harcoló ereje a világnak, mind mi, mind a világ jobban járna és szerényen, békésebben élne.” – írja.

Még pár szót [Jeff Faux](#), az [Economic Policy Institute](#) megalapítójának helyzetértékeléséről.⁸ Szerinte se fog változni a helyzet az elnökváltás után. Miket is mond? Nem szó szerint, de nagy pontossággal: „A talibánokat nem lehet megverni és az afgán nép nem fog támogatni USA bábkormányt. Mégis minden este halljuk nagyjainkat és politikusainkat szónokolni arról, hogy még egy kis pénz, és még egy kis katonai kiképzés, és a mi korrupst, működésképtelen, ópiummal kereskedő bábunk győzni fog. (...) Nem kell katonai szakértőnek lenni, hogy megértsük: ez nonszensz. **Nem az a probléma, hogy az afgánok nem tudnak harcolni; legendás harcosok kultúráját alkotják. Az a probléma, hogy nem akarnak értünk harcolni.** (...) A hadurak, akiket a CIA és a Pentagon pénzel és lát el fegyverekkel, a saját népükkel szemben brutálisan viselkednek, beleértve, hogy gyermekek megerőszakolását élvezetnek tartják, aminek figyelmen kívül hagyására utasítja katonáit a hadseregünk. Ez is csak elkerülhetetlen járulékos kár. (...) Ami utánunk következik, sokkal rosszabb lesz, mint a talibánok. Az ISIS, az igazán kegyetlen Wahhabi fanatizmusával (ami szövetségesünkötől, Szaúd-Arábiából származik), már most működik a pakisztáni határ közelében, Kelet-Afganisztánban.”

Remek összefoglalót kaptam: Washington XXI. századi ópium háborúi (itt nyitható: [Washington's Twenty-First-Century Opium Wars](#)). A lényege: Afganisztán ópium-termelése az 1970 évi 100 tonnáról 1991-ig 2000 tonnára nőtt. 1979-ben és 80-ban ópium-laboratóriumok sora épült a pakisztáni határon. **Ez a régió pár év alatt a világ legnagyobb ópium-termelőjévé nőtte ki magát. 1984-ben az USA piacának 60, az európainak 80 százalékát terítette be. Pakisztánban a heroin-fogyasztók száma az 1979-es nulláról (!) 1980-ra 5000 főre, 1985-ben 1300000-re nőtt.** Sokkoló növekedésnek nevezte az ENSZ.

[Ki kell egészítenem az eredeti szöveget: az adatok a szovjet megszállás ellen harcolókat támogató 1979-es titkos amerikai beavatkozástól kezdve értékelnek. A nyílt, 2001-ben kezdődött háború (egyik) „eredménye”: a háború első 5 éve alatt az ópium-termelés 180 tonnáról 8200 tonnára emelkedett. A történelem egyik fintora, hogy Afganisztán ökológiai helyzete az amerikai katonai technológiával konvergálva az első igazi narkó-állammá vált, olyan országgá, ahol a fekete drogok uralják a gazdaságot, határozzák meg a politikai lehetőségeket, és meghatározzák a külföldi beavatkozások sorsát!]

Az USA – mind nyilvánvalóbb – nem tud, vagy nem akar harcolni az ópium-maffiák ellen. Ki tudja megállítani ezt a „vihart”?

Mindig mondtam: mindenki ostoba, aki az afgánok földjét akarja meghódítani. Ami sem a legnagyobb gyarmatosítónak, sem a mindenre képes Szovjetunióknak nem sikerült – megtörni ezeket a büszke lelkeket – abba a vékony bármi finom Amerikának is, másnak is beletörik a bicskája.

Akik a kivonulásban reménykednek, naivak. Annak ellenére, hogy Obama már időpontokat is megnevezett. Marad minden, ahogy van. A főkatonáknak így jó. És az elnökjelöltek sok lapáttal tesznek majd a tűzre. Itt nem részletezem a kérdést, csak Amerika belső helyzetének elemzésénél, aminek része lesz az elnökválasztási kampány.

Lehetne folytatni, de ennyi is unalmas, gondolom. Mindenesetre a fentiek rámutatnak az örökké tartó háború reménytelenségére.

Végül megosztom Önökkel egy TV -élményem. Valamelyik amerikai csatorna ismertetett egy rekorddöntés-kísérletet: 2400 m addigi rekord helyett 2500 m-ről szedett le az afganisztáni hegyoldalról vértlen gyaloglót egy mesterlövész. Ha látták volna, micsoda öröm követte a sikert, azoknak adnának igazat, akik szerint az amerikai katona élvezi, ha ölhet. Nyilván tisztelet a kivételnek. Hogy is mondta Radnóti?

„Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra,...”

Sokszor elgondolkodom azon, vajon miért ennyire fontos Amerikának Afganisztán? A Szovjetunió dogmákat követve sietett a szekuláris kommunista hatalom megsegítésére. Ezt is nehéz megérteni. De Amerika? Messze van, nem veszélyezteteti semmiféle hatalom. Talán igaz lehet az olaj-gázvezetékek terve, ami rövidre vágná az Oroszország alatt termelt olaj útját?? Vagy olyan természeti kincsek vannak az afgán földben, ami megéri a sok pénzt, vért? Nem hallani bányászati tervekről. Elővettem a térképet, és megértettem. Eddig általában délről közelítettem meg gondolatban, India-Pakisztán felől, és nem kaptam fel a fejem a geopolitikai okokra. Márpedig ott sorakoznak északi határainál a Szovjetunióról levált olaj-köztársaságok (Tádzsikisztán, Kirgizisztán, Üzbegisztán...), majd azok fölött Oroszország. És pár lépésre van észak-keletre Kína. Világos! És közben fontos drog-forrássá is vált... Hm, lehet, hogy ez a döntő tényező?

(Tovább a 2.2 alfejezetből:)

Át is csúszunk a jövőbe, az indokolatlan mérvű fegyverkezés igazolására. Bush – a gonosz – és bandája kitalálta a „gonosz tengelyét”, a „terrorellenes háborút”. Obama (akinek megválasztását ujjongva fogadtuk barátainkkal, anno) rátett néhány lapáttal. Egyrészt folyamatossá és végtelenné tette a terrorellenes háborút, másrészt teljes önkényt biztosított magának háborúk indításához (már az ENSZ-t, sőt a Kongresszust sem értesíti), és emberek, embercsoportok *levadászásához*. Átmentem egyes szám első személyről íráshoz, mert bár napnál világosabb, hogy a katonai-hadiipari komplexum mind szorosabban tartja a markában, és nem bárányok veszik körül, a „war president” szerepkört mind nagyobb élvezettel gyakorolja. Micsoda fintor: sötét bőrű ember a sötétebb bőrűek legfőbb mézárorsa! Magam eddig csupán Georg W. Bush-t és Tony Blair-t állítottam volna Hága elé, de ma már nyugodtan hozzájuk lehet sorolni Barack Obama-t is. Vannak, például német jogászok, akik jóval szélesebb kört vizsgálnának, vagy Thomas Buergenthal, a Hágai Nemzetközi Bíróság volt bírāja szerint pl. Dick Cheney-t kell háborús bűnösként felelősségre vonni.⁹[E]

Idézet vége.

Egyetlen pillanatra gondolkodtam el azon, mit szükséges hozzátenni a fentiekhez? A költség-számláló megmutatja, nagyjából hol tart ma – a háborús bűnösök nagy öröme – a terrorellenes terrorháborúkra pazarolt pénz.

Trump pedig első éve közepén vezető-gárdája jelenlétében katonák előtt elmondott beszédében „körvonala” újnak mondott *afganisztáni stratégiáját*, ami se nem új, se nem stratégia.¹⁰ Mindössze annyit fontos kihámozni a beszédből, hogy növelni fogja az erőfeszítéseket: több katonát küld Afganisztánba, kettős feladattal, az afgán katonák kiképzése, és terrorellenes harcok vitele lesz a feladatuk.

Megfigyelők értékelése szerint a nem teljes első éve alatt Amerika több csapást mért a terrorellenes háború égisze alatt az „ellenségre”, mint elődje az utóbbi években. Sorozatban avatkozik be Jemenben, Szíriában légi hadműveletekkel.

Most pedig (2018. január) meghirdeti az USA *nyílt végű* katonai jelenlétét Szíriában!

Tiszta lelkiismerettel megbélyegezhetjük háborús bűnösként!

Foglalkozzunk külön idézettel, a háborús bűnösökkel. Változatlanul az „Az USA ledarálja a világot”[H] könyvemből idézek, de az ismereteim az „Angol olvasmányaim” rovatban 25. sz. alatt szereplő könyvön alapszanak:

„Végre utolért Amerika! Megjelenik egy könyv – amerikai tollból, amerikai kiadásban –, amelyik már címében is azt mondja, amit én, évek óta! Rebecca Gordon írása, „Amerikai Nürnberg: USA hivatalnokok, akiknek bíróság elé kellene állniuk a 9/11 után elkövetett háborús bűneikért.” (Az „Angol olvasmányaim” rovatban a 18.). Rövidesen letöltődik az olvasómra, fel fogom sorolni a neveket. *Gazemberek, akik megrontották Amerikát, legázolták*

a fél világot, és veszélyeztetik a létünket. Kiváló zárszó, köszönet érte. Azért ez az Amazon csodálatos: mára (április 5. van) ígérte a könyv „feltöltését” a Kindle olvasómra. Hajnalban rajta is volt. Kiket sorol fel Gordon a könyv „Conclusions” fejezetében? Huszonkét nevet – mert annyi náci-t voltak felelősségre a II. világháború után Nürnbergben. Íme, a vezetéknevük sorrendjében: David Addington, Steven Bradbury, *John Brennan*, **George W. Bush**, Jay Bybee, Stephen Cambone, **Dick Cheney**, Michael D’Andrea, *Gen. Michael Hayden*, William J. „Jim” Haynes, Bruce Jessen, *Gen. Stanley McChrystal*, *Major Gen. Geoffrey Miller*, *James Mitchell*, **John Negroponte**, **Barack Obama**, **Gen. David Petraeus**, *Condoleezza Rice*, John Rizzo, **Donald Rumsfeld**, **Paul Wolfowitz**, John Yoo. A beosztásaikat nem tüntetem fel, nagyon hosszú lenne a lista. [A kiemelések, beleértve az eltérő minőségeket is, tőlem származnak. Nem tudom, jól tettem-e, az ismereteimen kívül a beosztásukból következtethető szerepükre támaszkodtam.] Arról is értesít a könyv, hogy „polgári”, a hatalmi szféráktól elhatárolódó „amerikai nürnbergi per” szervezése indul meg. Kíváncsian várom, – talán megérem még – sikerül-e létrehozni, tud-e majd működni, és milyen eredménnyel jár a PER?”

Lássuk a kiemelteket! Nem betűrendbe szedtem, inkább időrendet próbáltam megállapítani. Na meg a bűnök súlyosságát Obamáig. És hozzátettem Tony Blair-t, akit Bush-hoz mérhető felelősség terhel, hiszen ők főzték ki az indítás menetrendjét, az alibi-csokrot. És vajon Powell miért nincs köztük? Szinte lehetetlen ezekről a tömeggyilkos vadállatokról rövid összefoglalókat írni. Kísérletet teszek, hadd olvassák az emberek, kiket tisztelnék, akik az USA-ban még mindig az „első demokráciát” látják!

George W. Bush az első, vitathatatlanul!

A Bush-doktrína mindent elárul!¹¹

„The Bush Doctrine refers to various related foreign policy principles of the 43rd President of the United States, George W. Bush. These principles include unilateralism and the use of preventative war” Azaz „A Bush-doktrína az Egyesült Államok 43. elnöke, George W. Bush különféle külpolitikai elveire utal. Ezek az elvek magukban foglalják az egyoldalúságot és a megelőző háború alkalmazását.”

Mit írtam róla a „Mitől döglük meg ez az ország?”-ban[I]?

„1. melléklet – Bush (és csapata)

Eddigi írásaimban több helyen foglalkoztam Bush-sal és klikkjével, valamint az USA világszender szerepével. Ez a gyűjtemény azok kiegészítéseként kezelhető. Az esetleges ismétlődések miatt elnézést kellene kérnem. Nem teszem, mert nem lehet elégszer elítélni őket, súlyos veszélybe sodorták az emberiséget!

Busht szinte hatalomra kerülése óta, de különösen a 2001 szept. 11.-i terrorakciót követő lépései, megnyilatkozásai óta rettegve figyelem. Mint a világ egyetlen szuper-hatalmának a vezetője óriási hatalommal rendelkezik, ami szinte kimeríthetetlen gazdasági erőre támaszkodik. Szinte felmérhetetlen, hogy ha ez a hatalom elveszti fékjeit, mekkora veszélyt jelent a világ egész népessége számára. Azóta figyelemmel kísérem őt, és alaposan tanulmányoztam a diktátorok születésének mechanizmusát. Nagyrészt róla szól a „Stay at Home, Uncle Sam” (angol) írásom a weblapomon (www.amrita-it.com) [és a Magyar Elektronikus Könyvtárban], a diktátor-alakok „teremtésének” partitúráját pedig a „Beteg emberiség, mocsok világ” című művem „II. Hatalomvágó” fejezetében ismertetem. Figyelve olvasva ez utóbbiban megtalálhatjuk Orbán Viktor módszereit is.

Mit gyűjtöttem erről a világveszedelmet magában hordozó alakról **Garasország** írása közben? Megpróbálom tematikusan rendezni. A weblapok neve (amikre hivatkozom) és sokszor a szöveg is angol, a szövegben igyekszem tömörített magyar fordítással szolgálni.

Az isten szavát hallja, az isteni akarat megtestesítője:

1. Egy rémisztő hírt olvastam: „*Az Isten szól rajtam keresztül.*” – mondja Bush, nem először. (Internet, USA, About – Atheism, 2004 júl.25)

Más forrás, más alkalom (The Intelligencer Journal): *A hír lényege, hogy Bush megismételte korábbi nyilatkozatát, miszerint az isten utasításait követi, „Az isten szól rajtam keresztül. E nélkül nem tudnám a dolgom ellátni.”* – mondta!

Őrület, akkor is annak kell bélyegeznem, ha kezdettől fogva meg vagyok győződve arról, hogy nem lehet normális agyveleje. Az is őrület, hogy az amerikaiak fele elég ostoba ahhoz, hogy még mindig higgyen neki! Nem beszélve a magyar szoclib politikusokról. Ostobaság-csúcs. **Ez az ember az igazi világveszedelem, a Földre született Antikrisztus!**

2. Magyar hírsatorna ismertette egy francia szerző Bushról szóló könyvét. A szerző szerint **Bush semmifejű diák volt, nem olvasott, az első mű, amin végigrágta magát, a Biblia volt, és ezt a tettet 40 vagy negyvenvalahány évesen követte el. Meghatározó élményt jelentett számára, abbahagyta az ivást (a semmifejű ifjú ugyanis töményfejű alkoholista volt eladdig) és szentül meg volt győződve attól fogva, hogy isteni küldetése van ezen a Földön!** Később kialakult meggyőződése szerint Földre szállt az Antikrisztus, akit talán Szaddam Husszein, talán Osama bin Laden testesít meg. Namármost, ha igaz, hogy ez a szerző alapos kutatások eredményeit tárja olvasói elé és így a leírtak akárcsak egy töredéke is valósághű, valamint ha mindezt összevetjük a szept. 11.-e utáni első kirohanásaival (magasabbrendű keresztény kultúra, keresztesháborút kell indítani, stb.), akkor **a világ legerősebb hatalmának, az egyedüli superhatalomnak a választott vezetője elmebeteg, bigott-barbár megszállott, a keresztesháborúk és az inkvizíció szellemiségének hódolója és hordozója és mint ilyen, nagyobb veszedelem az emberiség számára, mint Hitler és Sztálin voltak.** Ismétlem, mint egyetlen superhatalom és a világ legpusztítóbb fegyvereivel rendelkező erő, **az USA ennek az elvakult, primitív, szellemileg beteg Messiásnak a vezetése mellett világméretű katasztrófa veszélyét hordozza magában.**

3. Már hatalmon is megengedhetetlen módon használja a Bibliát: az About/Atheism weblap „The Bible as Bush’s Guidebook” című cikkében, 2006 január 30.-án arra hívja fel a figyelmet, hogy Bush egy állami támogatást élvező csoportnak a Bibliát mint útmutatót mutatta fel. Nyilvánvalóan nem épelméjű a világszendőr hatalom első embere! Bár a hír az About/Atheism lapon jelent meg, a lap hangsúlyozza, hogy nem ateista fogalmazta meg kemény ellenérzését, hanem a „Princeton Theological Seminary” (Princeton Teológiai Szeminárium) teológia professzora: „De amikor felemeli a bibliát, mint tette egyszer, ‘vezérfonalként’ utalva rá egy szövetségi kormánytámogatást élvező, hit-alapon működő csoport számára, átlépi a vonalat és személyes vallási preferenciát tálal a többvallású társadalom kormányában uralkodó szövetségi támogatások perspektívájaként.”

Szellemi képessége, hit önmagában:

1. TIME hír, 2004 szeptember 6, 23. old., interjú a Világ Legfőbb Vezérével: ‘Inside the Mind of George W. Bush’ (Bush elméjében). Nem olvastam végig, mert a hányinger kerülgetett. A legfőbb elmebajos világveszedelem! Ébredj fel Amerika, meg ne válaszd! Szemelvények:

- (a további iraki esélyekről szólva:) ‘If I didn’t think it was possible (győzni) I would bring the troops home tomorrow. Why would I risk losing one more soldier’s life? But you know what? **The whole world is watching. And we cannot waver now or show any doubt.**’ (Megjegyzés és kiemelések tőlem.) Magyarul: folytatom a mészárlást, a leigázást, a gyűlölet szítását, mert különben leégek! Egyes szám első személyben!

- ‘**I’m not the historian, I’m the guy making history.**’ (26. old.) Örült! Tessék fellapozni a történelemkönyveket, a legnagyobb diktátorok szokták ezt mondani: **‘Nem vagyok történész, az a fickó vagyok, aki csinálja a történelmet!’** Jesszusom!

- Ugyanazon az oldalon kifejti: az ellenséget csak a határozottság győzheti meg, ezért nem fog meghátrálni.

Itt becsuktam a cikket: ha a világ legerősebb hatalmának a vezére, igazságtalan olajháború, agresszió parancsnoka ilyen szörnyű lelkipilótát tár olvasói elé, akkor a világ végveszélyben van! Mindenáron el kell távolítani a hatalomból!

2. Bush IQ-ja: '...A legalacsonyabb pedig a jelenlegi elnök, George W. Bush intelligencia-hányadosa – **mindössze 91.**' – mondja egy tréfás honlap. (05.10.07) Megjegyzem, találkoztam 90 alatti IQ-saccal is! Tréfás vagy sem, ki tudja? Hihetőnek tűnik, különösen a következő bekezdés teszi azzá. Nem semmi! – mondanák Pesten.

3. Bush európai körútjának utószövegei között találtam: A '168 óra' 2005. március 3-i száma két cikkben is elemzi a helyzetet. Én tömörítem őket: (1) A 44.-45. oldalon Charles Gati (Gáti Károly úr), amerikai politológia-professzor interjút közli, amely szerint az USA-EU kapcsolatok tovább hidegülhetnek, mert „...az elhidegülésnek a vitás ügyeknél mélyebb okai vannak”. Hál'isten, mondom én! és (2) A 46.-47. oldalon Kasza László elemez. Észvesztők a záró-sorok: „...Misszionárius elhivatottsággal hisz az USA és önmaga felsőbb hatalomtól származó küldetésében. Abban, hogy csak akkor lesz béke a világon, ha minde-nütt sikerül megteremteni a demokráciát és szabadságot.” Képtelen a világ áttekintésére. Küldetéstudata vakká teszi. Felmérhetetlen fenyegetés!!

4. A halálbüntetés teljes eltörlésének amerikai élharcosa, Helen Prejean úgy nyilatkozott a TIME 2005. febr. 21-i számában (4. old.), hogy '...Honestly, it's hard to look at (Bush's) face on television because everything he says is so untruthful...' (azaz: 'Becsületemre, nehéz (Bushnak) az arcát televízión nézni, mert minden, amit mond, annyira hazug.')

5. Bush beszédeinek elemzéseit ismerteti egy amerikai weblap. 'Cognitive deficits' (felismerési, megértési, magyarul értelmi hiány vagy még magyarabbul: értelmi fogyatékoság) jellemzi az utóbbi hónapok megnyilvánulásait. No comment. (05.11.07)

6. Joe Klein írja a TIME 2006 márc.6-i számának 25. oldalán: 'Bush's Broken Political Antenna' (Bush törött politikai antennája): Felhívja a figyelmet arra, hogy az ostoba elnök mind rosszabbul, esetlenebbül reagál a politikai eseményekre. A közvélemény támogatása hervadozik, a pártja elhagyja, meztelennek látszik, védtelennek a nyilvánosság előtt. Mégis, az utóbbi heteket utazással tölti, *hogy eladja elpárolgó politikáját.*

7. Bush logikája primitív, mondja az About/Atheism weblap. Az őskori, majd bolsevik logikát harsogja a terrorizmussal kapcsolatban: 'Aki nincs velünk, az ellenünk van!'

8. Bush részeg – mondja és mutatja egy humor-weblap. És mi még azt hittük, hogy ez csak a Szovjetunió bitang diktátoraival eshetett meg!

9. Messze az USA-tól, *Pakisztánban* felfedezték, hogy a 11. osztályban használt angol tankönyvben olyan vers van, amelyik sorainak kezdőbetűi „President George W. Bush”-t adnak ki, és olyan lelkesítő sorokat tartalmaznak, mint 'Bracing for war, but praying for peace / Using his power so evil will cease' (A háború ölelésében, de a békéért imádkozva / A hatalmát arra használja, hogy megsemmisüljön a gonosz.) Istenemre mondom, az embernek kedve kerekedik térdre borulni és imádkozni ehhez a bálványhoz. Az USA-nak sikerül magasabb piederstárra emelni Busht, mint a németeknek Hitlert, a szovjeteknek Sztálint sikerült? (A versikét nyilván nem Pakisztánban fabrikálták!) Demokrácia, óh, demokrácia! (05.12.24)

10. Egy adalék Bush-hoz (az Origo-ban 2003.08.13.-án megjelent 'Pszichológusok kritizálják Busht és a konzervativizmust' cikk bevezetőjéből:) '...pszichológiai tanulmány, amely szerint a konzervativizmus többek között a félelemben és az agresszióban gyökeredzik. A szerzők hasonlóságot fedeztek fel Hitler, Mussolini és Reagan között is, továbbá foglalkoztak a jelenlegi amerikai elnökkel, akinek árnyalatoktól tartózkodó beszédmódja iskolapéldának számít.'

A nukleáris fegyverek bevetésére vonatkozó doktrína:

1. A Washington Post Online 2005 szeptember 11.-i cikke szerint **kész a nukleáris fegyverek megelőző csapásként használatát megengedő törvénytervezet.** Idézem: 'The document (...) would update rules and procedures governing use of nuclear weapons to reflect a preemption strategy first announced by the Bush White House in December 2002.' The strategy was outlined in more detail at the time in classified national security directives.'(!!!) Kérem, figyeljenek nagyon a dátumokra: a Fehér Ház már 2002 decemberében, három-négy hónappal Irak lerohanása előtt fenyegetőzött megelőző nukleáris csapással, erősítve a hangulatot, miszerint Szaddam Husszein készülne tömegpusztító fegyverek bevetésére!

2. Robert McNamara, az USA volt 'védelmi' minisztere a TIME 2005. május 16.-i száma szerint kijelentette: **'Az U.S. nukleáris fegyver-politikáját immorálisként, illegálisként, katonailag feleslegesként és félelmetesen veszélyesként jellemezném.'** Mióta mondom, írom? Nem akárki támasztja alá a véleményem.

A hatalom koncentrálására, diktatúrára törekvés, a demokratikus elvek, intézmények lasszóba fogása:

1. USA, az Internet About weboldalának Atheism témaköre 2004 július 27.-én foglalkozott a Bush-adminisztrációval, idézem a lényeget: **a Bush-adminisztráció az elnöki rendszer modern történelmének legantidemokratikusabb kormányzata.**

2. Az About/Atheism weboldal szerint **régi törekvés az USA vezető köreiben a 'birodalmi elnökség' (Imperial Presidency) bevezetése.** (Magyarul 'korlátozott diktatúrának' – vagy tán nem is nagyon korlátozottnak – hívnám.) Bush elnöksége alatt elindult a megvalósítási folyamat, amit a site **'az ellenség ellen kontroll nélküli eszközök kiterjesztésében' lát kikristályosodni. Rettegj, világ!** (05.10)

3. Hogy mekkora és milyen gyorsan növekvő veszély fenyegeti a világot az USA részéről, arra a neves publicista Andrew Sullivan hívja fel a figyelmet a TIME-ban megjelent (2006. január 23, 48. old.: 'America Doesn't Need a New King George' – Amerikának nincs szüksége új György királyra) cikkében, ami olvasható a Daily Dish bloglapján is (lapozódó site, keresgélni kellene). Kihasználva a demokráciában rendkívül furcsán hangzó elnöki jogot, amely a törvények aláírásakor 'presidential signing statement' kibocsátására ad lehetőséget, amivel kinyilvánítja a törvénnyel kapcsolatos véleményét és (ha jól értem, ezzel) gyakorlatilag felülírja a törvényt. (Megköszönöm, ha nemzetközi joghoz értő pontosítja az elmondottakat.) Az igen kényes lehetőséggel korábban rendkívül ritkán éltek az amerikai elnökök, a közelmúltban növekszik a felhasználásának gyakorisága. Ronald Reagan 71-szer, Bill Clinton 105-ször élt a lehetőséggel. Mit csinál Bush, a világesendő örült? Öt év alatt 500-szor nyúlt ehhez a veszélyes eszközhöz. Az USA a legjobb úton van perszonális diktatúra felé. A szerző így zárja figyelmeztető sorait: 'America began by rejecting the claims of one King George. It's disturbing to think the U.S. may now quietly installing a second one.' (Amerika egy György király követeléseinek elutasításával kezdődött. Nyugtalanító belegondolni, hogy az U.S. most nyugodtan beiktat egy másodikat.)

4. Kisebb botrány tört ki az USA-ban: kiderült, hogy **lehallgatják amerikaiak külföldi telefonjait és ellenőrzik e-mail üzeneteit.** Mit tesz a demokrácia legfőbb védelmezője, exportőre? Megmagyarázza, hogy ez így helyes, a terrorizmust meg kell semmisíteni. Vannak vélemények, miszerint kedves diktátorjelöltünk eldöntötte, hogy a demokrácia nem elég hatékony eszköz, diktatúrára van szükség. Nesze neked, álmvilágban élő világ!

És a világalpolítmény becsontozódása:

- A 2005 elején elmondott 'State of the Union' beszéde hemzsegett megint az új, USA-központú világrend megteremtésére irányuló tervektől, egész régió (Közép-Kelet) és vallás-etnikum (arab iszlám) fenyegetésével. Iránt és Szíriát kijelölte fő terroristámogató országnak és hangsúlyozta, hogy az egész Közép-Keletet 'fel kell szabadítani'! Érdekes módon nem sikerült rátalálnom az autentikus eredeti szövegre! Fel szeretném hívni a figyelmet arra a rendkívül szomorú tényre is, hogy *a tisztán 55 perces beszédet 66 (másutt 60-ról olvastam, mindegy!) alkalommal szakította meg dübörgő taps, és – fotókról ítélve – többször állva tapsolt az USA egész politikai 'elitje'*. Kellynek se sült ki a szeme, alázatosan tapsolt volt ellenfelének, állva is! Hátborzongatóan alakul a világ legújabb (lassan kimeríti a fasiszta ismérveket) diktatúrája, magát istennek képzelő, és akként ünnepeltető szuperostoba diktátor-jelölttel az élén!

[Most sikerült levadásznom több SOTU – beszédét is, meghallgathatják. Az idézett könyvben a [2005](#) évi szerepel, de itt az [utolsó, 2008 évi](#) is. Érdeemes meghallgatni a sok tömjént és gyűlöletet, na meg az álló tapsokat is!]

Az erőszak elfogadottá válik?

1. Az USA dicső, nemzetek felszabadításával elfoglalt hadseregének egyik *tábornoka* nyugodt hangon jelentette ki, hogy (nem tudom szó szerint idézni) **'bizonyos esetekben kellemes dolog embert ölni'**. Hogy is mondta Radnóti? 'Oly korban éltem én e földön, / mikor az ember úgy elaljasult, / hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra, ...' (Töredék, 1944. május 19) Akkor a fasizmus korát éltük, most Amerikáét! Nem is rúgták ám ki a tábornok urat, nem fokozták le, csak ejnyebejnében részesült. Az USA hadseregének legfelsőbb vezetése, főparancsnokai ezek szerint hasonló érzéseket dédelgetnek.

2. **'A terror üstökös sebességgel oltható be emberekbe'**: Más írásomban foglalkoztam már azzal a kísérlettel, amely a 'Psychology of Evil' (A gonosz pszichológiája) címen megfogalmazott tíz pont sikerét hivatott igazolni. A kidolgozott módszer alkotói szerint a végrehajtása biztosítja, hogy az arra kiszemelték szinte bármi rosszat elkövessenek. Íme, a gonosz alkotásának lélektana:

2.1. Gyárts olyan ideológiát, amelyben a végcél igazolja az eszközöket (Create an ideology where the ends justify the means)

2.2. Köss olyan szerződést az alanyokkal (részrtvevőkkel), ami engedelmességre kötelezi őket (Get a contract from the subjects where they agree to comply)

2.3. Adj a résztvevőknek jelentős szerepet, amelynek tiszta szociális értéke van (Give participants meaningful roles with clear social value)

2.4. A szabályok legyenek homályosak és változók (Have the rules be vague and changing)

2.5. Kereszteld át a szereplőket és cselekedeteiket: 'a rend ellenőre' és nem ő, 'szörnyetegek' és nem nép (Relabel actors and actions: 'order control', not guards; 'monsters', not people)

2.6. Oszd szét a felelősséget, hogy az alanyok ne érezzék felelősnek magukat (Diffuse responsibility so subjects don't feel liable)

2.7. Kezdd kis dolgokkal, majd lassan fokozd a követelményeket, lépésről-lépésre (Start small but slowly increase the requirements, step by step)

2.8. A vezetőt eleinte tüntesd fel együttérzőnek (Make the leader seem compassionate at first)

2.9. Engedd meg a szóbeli engedetlenséget /Nem akarom ezt csinálni; Rosszul érzem magam/, mindaddig, amíg teljesítik a parancsot (Permit verbal dissent /'I don't want to do this; I feel bad'/ as long as subjects continue complying)

2.10. Tedd nehézé a kilépést (Make it difficult to exit)

2.10.a. Tovább lazítja az gátlásokat, ha a szereplőket személytelenné teszik: az öröket egyenruhába öltöztetik és maszkot (vagy sötét szemüveget) vetetnek fel velük, az elnyomandóknak pedig zsákokat húznak a fejükre. Ez megduplázza a kegyetlenség-hajlamot! Antropológiai ismeretek is igazolják, hogy az egyen-öltözéket és maszkot használó kultúrák erőszakosabbak.

2.10.b. Fontos az is, hogy az örök pozitíven értékeljék a cselekedeteiket: ha 'remek fickóknak' hívják a rabokat, csökken az erőszak, ha 'szörnyetegeknek', nő.

2.10.c. A hatást tudományos kísérletekkel mérték, olyan féktelen terror alakult ki a feladatra verbuvált örök részéről az 'áldozat-szerepre' vállalkozókkal szemben, hogy a kísérleteket napokon belül meg kellett szakítani.

2.10.d. Minden sikeres elnyomó hős pontosan alkalmazta ezeket a módszereket, még ha nem is fogalmazták meg szabatosan a 'játékszabályokat'. Gondoljunk csak az épphogy elmúlt évszázad gazember-óriásaira! Hitler, Sztálin, Pinochet, Franco.... Bushnak elég lett volna őket megtanulnia, de az ideológia kidolgozottsága – a gonosz tengelye¹², a terrorizmus elleni harc, stb. – jelzi, hogy alapos csapatmunka készíti elő minden lépését, sugógépig menően. Reszkess világ!!!

2.10.e. És nálunk is betanulta már szinte mindenki, fújja a média, a washingtoni nagykövet, a Parlament elnöke, hogy a katonákról és a biztonságiakról ne is beszéljek.

3. Bush a halálos ítélet élharcosa. Megnéztem néhány villamosszékekben végrehajtott kivégzést. Igyekeztem jól felkészülni a borzalmakra, mégis majdnem rosszul lettem. Hihetetlen barbarizmus! Aztán – szinte maguktól buktak elő – ránéztem más, az USA-ban használatos kivégzési eszközökre/módszerekre. Elképesztett az eszközök brutális volta. Idézek a newyouth.com (Youth for International Socialism) site-ból: **'This year around 100 convicted Americans will be poisoned, hanged, gassed, electrocuted or shot.'** Such a figure will surpass anything since 1951 and is incredibly approaching the level of the 1870s.' (Idén 100 körül lesz azoknak az elítélt amerikaiaknak a száma, akiket megmérgeznek, felakasztanak, akikkel gázzal, áramütéssel végeznek vagy lelőnek. Ez a szám meg fog haladni mindent 1951 óta, és hihetetlenül megközelíti az 1870-es évek szintjét.) Brutalitás kifelé és befelé egyaránt. Örült birodalom! Bush birodalma! (2005.11.11)

4. Az USA-ban vizsgálatok folynak a halálos ítéletek témakörében. Virginiában DNS-vizsgálatokkal igazolódott, hogy sok téves halálos ítéletet hoztak az államban, és többet végre is hajtottak! Mississippi államban 77 éves korában kivégeztek egy gyilkost, aki évek óta az erőszak ellen szóló könyveket írt. Bush élen jár a halálos ítéletek és kivégzések jóváhagyásában!

Öröklött a gazemberség!? Két vaku-villanás a II. világháborúból:

- *Aranyvonat!* A magyar zsidók aranyvonata. A kirabolt, meggyalázott, kiirtott magyar zsidóság aranyának vonata. Aminek a tartalmát terrorista hatalom, hatalmak (Horthy és szolgálai, Szálasi és banditái, német parancsnokság alatt) raboltak össze 600 000 embertársuk kiirtása kísérő aktusaként. És most az USA kormánya kénytelen volt bevallani, elismerni, hogy a Németország, mint legfőbb gyilkos és rabló felé zakatoló és szörén-szálán eltűnt vonatot az ő *'felszabadító'* hadseregének katonái, jaj, nem a bakák, hanem a főtisztek rabolták el, 'tették magukévá'. A felajánlott és talán már elfogadott 25 millió dolcsi nevetséges összeg, mára a vonat értéke legkevesebb a százszorosa lenne. Számomra ennek nincs jelentősége, hiszen a pár életben maradt ember élete már elszállt, az egész *'kártérítésnek'* csupán szimbolikus jelentősége van. És ez a fontos, mert én is hittem sokáig, hogy a nyugati felszabadítók *'tisztábbak'* voltak a keleti felszabadító hordáknál. És most végre egyértelművé vált, hogy dehogyis, a különbség inkább az, – mint a kapitalizmusban, neokapitalizmusban általában – hogy a rablás magasabb szinten zajlott. És kristálytisztává vált újra, sokadszor, hogy a fegyverek a banditizmus hordozói. Nincs kivétel, rendszerfüggetlenül rabol, akinek fegyvert adnak a kezébe, hogy ÖLJÖN!

- Belenéztem párszor az 'Az elit alakulat' című angol-amerikai filmbe. Gyengének találtam, ez azonban nem von le semmit a két hadseregnek a II. világháborúban játszott rendkívül pozitív szerepéből. Most mégis két negatív momentumot emelek ki, ami – nagyon őszintén mondom – meglepett: (1) legalább két jelenet mutatta be, hogy ők is kivégeztek foglyul ejtés helyett vagy már foglyul ejtett német katonákat, nem voltak lélekemelő mozzanatok és (2) loptak a dicső felszabadítók, mint a szarkák, illetve mint keleti szövetségeseik. Tanulságos! (05.02.06)

Falak, Bush is falakban gondolkodik:

- Komolyan felmerült a gondolat vezető körökben, hogy *építsenek falat a mexikói határon* a mind erőteljesebb illegális bevándorlás megfékezésére. Falak, istenem, milyen határtalanul ostoba falak: Berlin, Izrael és most még ez is? Angol mondás: Stupidity has no bounds! Az ostobaság határtalan. Bushé aztán nem hagy kétséget maga felől!

Következtetések:

- Megismétlek néhány korábban írt gondolatot: – A világnak össze kell fognia ez ellen a barbár hatalom ellen, különösen, ha az USA választópolgárai újraválasztanák ezt a sötét alakot. Aki mellé áll, kitart mellette támadó akciókban, az saját országának és a világnak is ellensége.

- Ha ilyen primitív és beteg ember hatalomra juthat parlamentáris demokrácia elveit magáénak valló országban, akkor a parlamentáris demokrácia sem ér semmit, más megoldáson kell elmélkedniük az (értelmes, ha van) politikusoknak, jogászoknak.

- Minden hatalomra sóvárgó és oda került embert szigorú orvosi ellenőrzés alá kell vetni, illetve az alatt kell tartani!

- Az USA állampolgárai rendkívül alacsony szellemi szintet képviselnek, ha nem ismerik fel ennek az elnöknek és csapatának az aljasságát és képesek újraválasztani.

- Kedves ismerős mondja: *Az USA-nak vége*, amelyik országnak ez a Bush kell, annak meg vannak számlálva a napjai.

- USA: Svájci hölgy a TIME-hoz írt levelében kommentálja a TIME döntését, amivel G. W. Busht az év emberének választotta: 'A TIME-nak az amerikai népet kellett volna *Az Év Bolondjának* választania.' Csatlakozom. (05.02.02)

- Ajánlom TGM cikkét: '[Az utak elváltak](#)' Népszabadság, 2005.11.06. Pár szavára hívom fel külön is a figyelmet, mert a szívemből beszél, amikor a Bush-kormányt jellemzi: '*...a második világháború óta legreakciósabb, imperialista, militarista, fundamentalista amerikai kormányzat...*'

- Gorbacsov nyilatkozata:

- Gorbacsov kijelentette (TIME, 2006 márc. 13), hogy az USA ajándékba kapta a hidegháború végét, azaz az egyetlen szuperhatalom státuszát, de visszaél vele. Lehetősége nyílt biztonságosabb és stabilabb világ megteremtésére, de csak megerősítette Amerika arroganciáját és unilateralizmusát. Szegény Gorbi! Nehéz lehet elviselni ezt a borzasztó kudarcot, amit a Szovjetunió szétesése jelent számára. Pocsék a végeredmény, Gorbi: tomboló szegénység és rablás, diktatórikus hatalom otthon és a glóbuszal játszadozó USA. Biztos nem tudnám elviselni a helyében.

- és (nem csak Bush-nak, de az egész adminisztrációhoz szól):

- 'America is intoxicated by its position as the world's only superpower. It wants to impose its will.' (Amerika meg van mérgezve a világ egyetlen szuperhatalom státuszától. Az akaratát rá akarja erőltetni [nyilván a világra – gondolja szegény Gorbi])

- Hitler óta nincs hatalom, amelyik erőszakosabban érvényesítené akaratát! Rákfene, világveszély, őrült hatalom!!

(Lezárva: 2007. január)"

Megjegyzés: 2007-ben még *szegény Gorbi*-ról írtam. Ma már egész másként értékelem: súlyos bűn terheli a lelkét, hogy feladta a küzdelmet a nyomuló tőkével szemben. Behódolt. Nem nagyon hallatta a szavát a neokapitalizmus dübörgő „honfoglalása” ellen, ostobaságokkal próbálta csak megóvni az óriási gazdasági közösséget a széteséstől, és pissenés nélkül nézte végig a gyilkos privatizációt. Iszonyatosan nehéz helyzetben volt, de meg kellett volna mentenie – emberivé téve – azt a gazdasági-katonai erőt, ami még meg tudta volna fékezni az azóta a világ 99%-át ledaráló katasztrófa-kapitalizmust.

*

És a közelmúltban írtak Bush nevében egy könyvet, amiben állítják, hogy szegény Bush-unk nem is akarta legázolni Irakot. Képzelve, kedves olvasó, a többség el is fogja hinni. (2010.11)

Hogy mennyire igazam van! Nem a nép hiszi el, hanem az elitnek csúfolt hatalmasok. Építik tovább a köré varázsolt nimbuszt: a West Point katonai akadémián kitüntették az Elnöki Szabadság-érdemrenddel. Nem értem, miért nem találok jó információt a nagyon gazember eseményről a neten?

*

Dick Cheney bűnei közt lapozgatva olvasom¹³: Buerghenthal also described former President George W. Bush as „an ignorant person who wanted to show his mother he could do things his father couldn’t.”, azaz Bush „tudatlan ember, aki meg akarta mutatni anyjának, hogy véghez tud vinni olyan dolgokat, amilyeneket az apja nem tudott”.

Három alak messze kimagaslik a George W. Bush köré gyűjtött banditák közül:

Dick Cheney

Először „A garasországi neokapitalizmus természetrajza” című könyvemhez csatolt, „Amerika” mellékletben találkoztam vele. Az ismeretlen szerző, aki számtalan komoly érveléssel állítja, hogy a 9/11 merénylet alibi-gyártás terméke volt, így ír róla: „Az öbölháború főszereplői a jelenlegi amerikai elnök apja, valamint az akkori védelmi miniszter, Richard Cheney voltak, aki jelenleg az USA ALELNÖKE!!”¹⁴ (Zárójeles megjegyzésben foglalkozom a kérdéssel a XI. fejezetben is.)

Aztán szapultam a sárga földig több írásomban:

- „Az USA ledarálja a világot”-ban[E]: „...eddig csupán Georg W. Bush-t és Tony Blair-t állítottam volna Hága elé, de ma már nyugodtan hozzájuk lehet sorolni Barack Obama-t is. Vannak például német jogászok, akik jóval szélesebb kört vizsgálnának, vagy Thomas Buerghenthal, a Hágai Nemzetközi Bíróság volt bírása [most: a jogtudományok professzora a George Washington University-n és a legkiemelkedőbb élő szakértője a nemzetközi emberjogi törvénykezésnek] szerint pl. **Dick Cheney-t kell háborús bűnösneként felelősségre vonni.**”¹³ Kiemeli még, hogy „a tömeges kínzások alkotóinak” és egy sor CIA ügynöknek, akik azt tették, amit tettek az úgynevezett fekete lyukakban [külföldi kínzóközpontok], meg kellene jelenniük az ICC [Nemzetközi Bíróság].”

- A „Vártam ott és elégtlen”-ben[G]: „Az idősebb Bush bűnei közé sorolja, hogy hatalomhoz segítette Dick Cheney-t, Paul Wolfowitz-ot, Robert Gates-t és sakáljaikat, valamint, hogy béke helyett háborút és olajt választva megnyitotta az iszlámmal konfrontáció kapuját, ami a Szaddam Husszeinnel folytatott szeszélyes vitáiból fakadó erőktől származó dzsihádisták terrorizmust táplálta.”

Elég persze megnyitnunk a 15. sorszám alatti kiváló weblapot, hogy teljesebb képet kapjunk róla, és a névsorban szereplő többi háborús bűnösről. Az angolul tudókat magukra is hagyom, érdemes lapozgatni ebben az életrajz-katalógusban. Külön a figyelmükbe ajánlom a Bush-sal foglalkozó részletet!¹⁶

Mielőtt rátérnék a Frontline részletesebb ismertetésére, idézem a róla szóló összefoglalót gyorsfordításban:

„Dick Cheney alelnök három évtizeden keresztül titkos, zárt ajtók mögötti kampányt folytatott, hogy az elnöknek háborúk kérdésében gyakorlatilag korlátlan hatalmat biztosítson. Végül, szeptember 11 után, az Igazságügyi Minisztérium és a Fehér Ház számos ellentmondásos jogi döntést hozott. Cheney és az ügyvédje, David Addington vezényletével a minisztérium széleskörűen és rendkívülként értelmezte a végrehajtó hatalmat, ami George W. Bush elnököt felhatalmazta – kongresszusi jóváhagyás vagy bírósági felülvizsgálat nélkül – fogva tartásra, vallatásra, kínzásra, lehallgatásra és kémkedésre.”¹⁵

És akkor néhány részlet:

Az idős Bush honvédelmi minisztere volt 1989-től 1993-ig. A nevéhez fűződik az 1991 évi Operation Desert Storm, amit magyarul Öbölháborúnak hívunk. Az én emlékezetemben az egyetlen olyan amerikaiak által vívott háború a II. világháború óta, amit józan ésszel elfogadható indokok vezéreltek: Irak kiverése a jogtalanul megszállt Kuvaitból.

A Clinton adminisztrációban nem kapott helyet, a Fehér Háztól távol töltött évek alatt a Halliburton cég elnök-vezérigazgatója volt. Ezt a pozícióját – bár onnan nyugdíjba vonult az alelnökség elnyerésekor – később arra használta fel, hogy a 2003-ban indított iraki háború után – végtelenül korrupt módon – az építészeti jellegű rekonstrukciós munkák jelentős részét alelnökként volt cégének szerezte meg, amelyben komoly érdekeltsége maradt.

Kicsit előre szaladtam. 2000-ben George W. Bush alelnökjelöltjeként nyert újra előkelő posztot a Fehér Házban. Ő javasolta Rumsfeld-et a honvédelmi miniszteri székbe. Jelentős szerepet játszott a „hétjác-klubja” kialakításában, és az USA háborús bűneinek formálásában. A Frontline róla szóló Timeline-jából meríték néhány mozzanatot:

A 2001. szeptember 11-i incidenst arra használja fel, hogy pozícióját erősítse és vezesse a függönyök mögötti szerveződések. Bush és csapata megbeszélést folytat Camp David-ben, szeptember 15-én. Ezen a találkozón szavaznak, hogy Irak legyen-e az első célpont. 4:0 arányban elvetik ugyan, de Rumsfeld és Wolfowitz (l. lentebb) is mellette agitál.

Számtalan kritika érte az iraki háború (Operation Iraqi Freedom) megindításában, a Bush-adminisztráció terrorellenes háborúiban játszott „kiemelkedő” szerepe, valamint a National Security Agency lehallgatási gyakorlata miatt. Emberiség elleni bűnként róható fel neki a „fokozott kihallgatási módszerek” (enhanced interrogation techniques) alkalmazása miatt is.

Rábízom az olvasókra, miként vélekednek arról a megnyilvánulásáról, amikor egy Japánban tartott interjú során megkérdezték tőle, mit szól ahhoz, hogy a közvéleménykutatások szerint az amerikai lakosság nagyobb része már ellenzi az iraki háborút. A válasza mindent elárult erről az emberről: „So?” – felelte megemelt szemöldökkel. Magyarul: „És akkor mi van?”

A három nagy: Bush, Cheney és Rumsfeld. Elképesztő gazemberek!
Cherie A. Thurlby fotója, Public Domain, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=3219967>

Donald Rumsfeld

Rumsfeld életrajzának lényegét közvetítem a Frontline weblap¹⁵ Timeline rovatából. Bár én fogalmazom a szöveget, annyira követi a weblapot, hogy a saját megjegyzéseimet szögletes zárójelek közé zárom:

1963 – Kongresszusi tagság, vélemények róla: **nagyon agresszív, nagyon okos és nagyon kemény!**

1969 – Az általa korábban ellenzett Office of Economic Opportunity (OEO) vezetésére kap megbízást a Nixon adminisztrációban. Itt veszi maga mellé, helyettesként Dick Cheney-t, akivel napjainkig működik együtt.

1971- Nixon különleges tanácsadójává nevezi ki. Bár már héjának ismerik, meglepetésre a vietnami háború befejezését javasolja.

1972 – NATO nagykövet. Unja, héja módszereket erőltet, megússza a Watergate-et.

1974-75 – Ford visszahívja a NATO-tól, a hatalomátvételi team-et vezeti, majd **a Fehér Ház személyzeti főnöke. Cheney-t magával viszi. Kinevezik honvédelmi miniszternek,** Cheney veszi át a személyzeti főnökséget. Lassan, de biztosan kiszorítja Kissinger-t a főtanácsadói szerepkörből, legalábbis a katonai vonalon. Kissinger 1973-tól külügyminiszter.

1975-77 – Legfiatalabb hadügyminiszterként **mérsékeltből azonnal héjává** alakul. Sorozatosan akadályokat gördít Kissinger détente tervei elé. **Megbénítja a SALT II. tárgyalásokat.** A hadsereg erejét növelve a konzervatív álláspontot foglalta el: az USA-nak kell szembeszállnia a szovjet fenyegetéssel. [Nem lehet vitás, ki kit fenyegetett: nem a SZU kezdte a hidegháborút, nem ölt halomra népeket Koreában és Vietnamban!] Megakadályozza a titkosszolgálati szervezetek leépítésére irányuló törekvések érvényesülését.

1977 – Kénytelen távozni a Fehér Házból, sikeres üzletember.

Nyolcvanas évek – bohózatba illő gyakorlatokban vesz részt Cheney-vel, George H. W. Bush-al és több vezető politikussal: évente egyszer, az **éjszaka közepén titkos bunkerekbe távoznak, imitálva, hogy maradna működőképes a kormányzat, ha a központot szovjet rakétatámadás lefejezné.** 2001. szeptember 11-én, Rumsfeld és Cheney nélkül – akik Washingtonban maradnak biztonságos helyen – megismétlik a gyakorlatot.

A legjobbkor jött! Kiváló alibi!

1983 – Reagan kinevezi „személyes közel-keleti képviselőjévé”. Irakba utazik, biztosítja támogatásukról az Irán elleni háborúban. Ez a segítség odáig ment, hogy **együttműködtek gáztámadás tervezésében.**

1985-88 – Kilép a ‘77-es vállalkozásból, saját ingatlan-business-t alapít. 1986-ban elnökségért indulást tervez, majd megfelelő támogatás hiányában lemond róla. Amikor 1988-ban idősebb Bush megnyeri a választásokat, Cheney-t nevezi ki hadügyminiszterré.

1990-2000 – Több jelentős vállalat vezérigazgatója.

Közben

1995-96 – Dole elnökjelölt csapatában tanácsadó, Paul Wolfowitz-cal együtt.

1997 – A Kongresszus bizottságot hoz létre **a ballisztikus fenyegetés titkosszolgálati jelentéseinek vizsgálatával.** Rumsfeld vezeti a bizottságot, Wolfowitz egyike a 9 tagnak. Az 1998 júliusában elkészült jelentés **a titkosszolgálatok által jelzettnél súlyosabb fenyegetést állapít meg** [Nincs Szovjetunió!], valamint azt állítja, hogy több ország lesz képes az elhatározástól számított öt éven belül jelentős károkat okozni az USA-nak, mert nukleáris fegyver gyártására rendelkezett be. Három országot nevez néven: Irak, Irán, Észak-Korea. [Irak már itt célpont!]

1998 – Kongresszusi politikai tanácsadó testületet hoznak létre, amelyben Rumsfeld, Dick Cheney és Paul Wolfowitz a legaktívabb tagok közé tartoznak. Később Condoleezza Rice-t is bevonják. Feltűnően hiányzik Colin Powell és Richard Armitage.

Jan. 26-án **a Project for a New American Century 18 tagja nyílt levelet intéz Clinton elnökhöz,** amelyben Szaddam Husszeint eltávolítását követelik, **tömegpusztító fegyverekkel fenyegetettség miatt.** Az aláírók között van a Bush-adminisztrációban hamarosan helyet kapó Rumsfeld, Paul Wolfowitz, Richard Armitage és Richard Perle. A nyomás alatt Clinton rendeletileg 97 millió dollárt rendel az iraki ellenzék támogatására, nyilvánvaló rendszerváltás céllal.

1999-2000 – George W. Bush elnökjelöltsége alatt külpolitikai tanácsadóként minden figyelmet a rakéták elleni védelemre összpontosít!

2001 – Bush első kinevezettje Powell, a külügyminiszteri posztra. A mérsékeltebb Powell ellensúlyaként kerül sor a közismerten héja Rumsfeld hadügyminiszteri kinevezésére.

Január és augusztus között ádáz küzdelem zajlik a polgári és egyenruhás vezetők között. Rumsfeld kisebb, modernebb, hatékonyabb hadsereget akar. A terve saját (angol) cikkében lekövethető. Népszerűsége rohamosan csökken, leváltásának valószínűségét rebesgetik.

Szeptember 11 mindent megváltoztat. [Tessék figyelmesen olvasni a most következő pár sort.] Amikor a repülőgép becsapódik a Pentagonba, odarohan segíteni, kivívva ezzel az egyenruhások elismerését. Aztán beül a National Military Command Center-be és egész nap kapcsolatot tart Bush-sal és az elnökhelyettes Cheney-vel. Cheney és Rumsfeld bosszút kiáltanak, nemcsak bin Ládén-nek, hanem az őt segítő országoknak is. [Honnan tudják a gazfickók aznap, hogy bin Ládén a főszervező?¹⁷] Éjjel Bush és kabinetminiszterei megbeszélésén Bob Woodward Irak megtámadásának tervével áll elő. Rumsfeld az asztalra tette a tervet – mondja –, és kijelentette: „A válaszuk része lehet talán Irak megtámadása. Ez egy alkalom.” (Part of our response maybe should be attacking Iraq. It’s an opportunity.) Az Irak elleni támadást elnapolják, előre sorolják – Oszáma bin Ládén telephelyét célul tűzve [nyilvánvaló alibi] – Afganisztánt.

Szeptember 11-i felvétel a romokról.

Október 7 – alig egy hónappal 9/11 után 100 CIA félkatonai (paramilitary) tiszt érkezik Afganisztánba, hogy elindítsa a titkos háborút. A vezérkar komoly szárazföldi csapatokat tervezett bevetni, amit Rumsfeld elvetett. Hogy megerősítse hatalmát, naponta TV-sajtókonferenciát tart a háború eseményeiről.

2002 januárjától 2003 februárjáig folyik a felkészülés az iraki háborúra. Míg az egyenruhások első embere, Army Chief of Staff Gen. Eric Shinseki több százezer katona bevetését tartja szükségesnek, a polgáriak, a vezető héják, Rumsfeld és Wolfowitz vezetésével, jóval alacsonyabb kontingensben gondolkodnak. 2002 folyamán megfogalmazódik a Bush doktrína, ami végül a Nemzetbiztonsági Stratégiában (National Security Strategy – NSS¹⁸) ölt testet. Védekezés helyett megelőző csapást hirdet meg az ellenséggel szemben. Ellenség pedig mindenki, aki nincs velük.

2003. március 19-én indított offenzíva végül 140 000 fővel indul. [Az iraki háború előkészületeit, és magát a háborút naplószerűen figyelemmel kísértem, és először angolul – Stay at Home Uncle Sam, – majd magyarul – Maradj magadnak Samu bá’[C] – megírtam.] Három hét múlva elesik Bagdad. A háború nem teljesen Rumsfeld elképzelései szerint zajlott, megfigyelők szerint a hagyományos és reform-elképzelések hibridje volt.

Májusban Bush győzelmet hirdet meg, de hamarosan beigazolódik, hogy Rumsfeld nem honvédelmi, hanem hadügyminiszter: megszállási stratégiája csőd. Feloszlatta a 400 000 fős iraki hadsereget és a megfeszülő amerikai hadsereggel kívánja ellátni az ország biztonságát és újjáépítését.

2004 – Kitér az Abu Ghraib-i börtön-botrány, a lemondását követelik. Az első hónapokat követő káoszból lassan szervezett ellenállás nő ki az amerikai hadsereg és a bábkormány ellen. Nemcsak Irakkal nem bír az ott tartott 137 000 katona, hanem valószínűvé válik, hogy a hadsereg további hasonló fellépésekre alkalmatlanná vált.

2006 – Itt már nem a Timeline-ban fellelhető életrajzi adatait közvetítem. A katasztrofális iraki helyzet miatt kénytelen lemondani. Bush-tól mosolyogva búcsúzik.

Nagyrészt neki köszönhető, hogy Bush és Cheney segédletével 1,3 millió, döntő hányadában ártatlan civilt a másvilágra küldtek, milliók maradtak fedél nélkül, megindult a milliókra rúgó menekült áradat részben a környező országokba, részben Európába. Európában az országok többsége emberként viszonyul a menekültekhez, hazánkat Orbánék oly sikerrel fűtötték fel gyűlölettel, hogy őket gyűlölik, nem országuk tönkretéveit.

Paul Wolfowitz

Mind Cheney-nél, mind Rumsfeld-nél világosan követhető a háborús bűnök megvalósításában való aktív részvétele. Alig lehet kiegészíteni. Teszek kísérleteket. Például:

Ő fogalmazta meg – politikáért felelős hadügyminiszter-helyettesként – 1992-ben a hidegháború befejezése után követendő stratégiát, amelynek a lényege: mindent el kell követnünk, hogy kizárólagos hatalmat élvezzünk továbbra is. Első lépésben csak „véletlenül elkapott piszkozathoz” jutottam.¹⁹

Két vélemény:

Edward M. Kennedy: „A 21. századi amerikai imperializmusra szóló felhívás, amelyet egyetlen más nemzet sem tud vagy akarhat elfogadni.”

A katonai stratégia Andrew Bacevich így írta le a doktrínát: „Mielőtt ezt a titkos dokumentumot a Fehér Ház teljesen átvizsgálta volna, kiszivárogtatták a The New York Times-ba, amely címdali hírként jelentette meg. A Védelmi Politikai Útmutató tervezet bejelentette, hogy az Egyesült Államok „elsődleges célja” „új rivális újbóli megjelenésének megakadályozása” lett. Figyelemmel lesz arra, hogy „megakadályozza, hogy potenciális versenytársakban akár vágy jelenjen meg nagyobb regionális vagy globális szerepre”, az Egyesült Államok vitathatatlan katonai fölényt fog tartani, és ha szükséges, egyoldalúan fog erőt alkalmazni. A szövetségesek kirakatként lehetnek szépek, de az Egyesült Államok már nem tartja őket szükségesnek.”

Ez – gondolom – ugyanaz a Bacevich, aki otthagyta a hadsereget és kritizálta az USA kül- és katonapolitikáját:

Andrew J. Bacevich, Sr. amerikai történész, aki nemzetközi kapcsolatokra, Amerika külpolitikájára, Amerika diplomáciai és katonai történelmére szakosodott. A Bostoni Egyetem professzor emeritusa. Bacevich „az Egyesült Államok Irak megszállásának kitartó, vokális kritikusa, aki katasztrofális kudarcnak nevezte a konfliktust.” 2007 márciusában az ilyen „megelőző háborúk” George W. Bush általi támogatását „erkölcstelennek, jogtalanak, és könyörtelennek” írta le.

A fia 2007 májusában tisztként Irakban vesztette el életét.

A 2001. szeptember 15-én Camp David-ben tartott „hogyan álljunk bosszút” megbeszélésen az akkor még békésebb Powell-t (akkori külügyminisztert) így „rakja helyre”: „This policy of containment, Mr. Powell, that you guys have been pedaling, is part of the problem, not part of the solution.” – írta Thomas Ricks, a Pentagon-hoz akkreditált újságíró, The Washington Post, a [FRONTLINE interjújából](#). Érdeemes beleolvasni az interjúba. De

haladjunk is. Hogy szól ez magyarul? „Az elszigetelésnek ez a politikája, Mr. Powell, amit ti pedáloztatok, a probléma része, nem a megoldása.”

2001 októberig Wolfowitz 19 000 dokumentumot vizsgáltat át, Irak és az al-Kaida közötti kapcsolat után kutatva, de nem találnak bizonyítékot.

2003 áprilisában Cheney szükkörű diadal-estet rendez, amin Wolfowitz megemlíti, hogy Powell már „csapatjátékos”. Cheney tagadó fejmozdulatot tesz.

2003 nyarán Rumsfeld kinevezi Wolfowitz-t az iraki hadműveletek parancsnokának, aki hamar szembefordul vele. Kijelenti, hogy az előkészületek elégtelenek voltak. Őt igazolja a tábornokok közötti elégedetlenség, és az ellenállás burjánzása.

2003. október 26-án a bagdadi Al-Rashid Hotel-ben merényletet követtek el ellene. Hat rakéta csapódott be a lakosztálya alatti szintre, megölve egy tábornokot, és megsebesítve 17 amerikai katonát. Sértetlenül megúsza, és másnap hazatért.

2005 márciusában kinevezték a Világbank vezérévé.

*

Hátrább soroltam két háborús bűnöst a Rebecca Gordon által legfontosabbaknak mondottak közül, mert ugyan ők is életfogytiglanit érdemelnének, de nem látom őket mód-szerek kidolgozóinak, csak végrehajtók voltak, ha nem tévedek. Most, hogy visszatérek ide, a könyv másik fejezetéből, el is döntöm, hogy másodrangú figurákkal nem töltök sok időt.

John Negroponte

Nem érdemes többet foglalkozni vele, mint amit a jegyzetek 20. és 21. sorszámú weblapja mond. A 20. Wikipedia lap rendkívül művelt, képzett diplomatát mutat be. A 21. pedig Chomsky róla alkotott véleményét taglalja. A mi szempontunkból két korszaka lényeges: a Hondurasban (1981-85) és az Irakban (2004. június – 2005. április) eltöltött évei. Bocsánat, talán fontosabb szakaszok is voltak az életében: 2001-2004 alatt az USA nagykövete volt az ENSZ-nél, 2005-2007 között pedig a titkosszolgálatok összefogására alapított National Intelligence első igazgatójaként csúcs-titkosszolgaként fedezte a tömeggyilkos Bush-t. Hondurasban nagykövetségént fáradozott a helyi baloldal elnyomásán, és a szomszéd Nicaragua szandinista kormányának megdöntésén. A Hondurasnak nyújtott támogatást évi 4 millióról 77,4 millióra emeltette, és jelentősen növelte az amerikai jelenlétet. A Chomsky véleményét sugárzó weblap szerint „kulcsszerepet játszott a nicaraguai Contra halálbrigádok segélyezésében, és támogatta Gustavo Alvarez Martínez tábornok brutális katonai diktatúráját Hondurasban.” Irakban hamar megállapította, hogy a rekonstrukciók megkezdése előtt biztonságot kell teremteni, ez okozhatta kiküldetése rövidségét. A másik két posztot felesleges kommentálni.

David Petraeus

Hasonló a helyzet Petraeus-szal.²² Illetve annyival jobb, hogy emlékezetem szerint többször találkoztam vele korábbi írásaim forráskutatása során, valószínűleg írtam is róla.

Ő is rendkívül képzett, mind katonai, mind polgári vonalon. Nagydoktori disszertációját a vietnami háborúban az irreguláris alakulatok ellen alkalmazott harcokról írta. Katonai pályafutása Irakban indult, és gyorsan ívelt felfelé, 2007-ben már az egész hadszíntér az ő parancsnoksága alatt állt.

2008-ban Petraeus-t kinevezték a Központi Parancsnokság (Central Command) élére.

2010-ben az afganisztáni hadszíntér parancsnoka lett.

2011 augusztusában leszerelt, és a CIA igazgatójává nevezték ki.

2012 novemberében váratlanul lemondott, miután kiderült, hogy megcsalta a feleségét.

Ennyi elég is lenne, ha nem találtam volna friss hírt: elmélkedése Vietnamból.²³ A nagydoktori disszertáció olvasható itt: „Lessons of History and Lessons of Vietnam.” Érdekes olvasmány (angolul tudóknak)!

*

A Jegyzékek 24. sorszámu weblapja az egész bagázst leplezi le, a jobb felső sarokban látható ablakra kattintva film indul.

Barack Obama,

„Az USA ledarálja a világot”-ból[E]:

„1. Obama éwertékelő beszéde, 2016.01.12

Az elnök 2015-öt éwertékelő beszéde talán a legjobb kapaszkodó, ha a mai USA-t tüzzük könyvünk témájául.

Jó beszédet tartott, sajátjainak mindenképpen hízelgőt, és nagyrészt fejből, bár előre publikálták, mit fog mondani. Alapvetően dicsekedett, mi mást lehet várni egy szuperhatalom elnökétől? A hallgatóság most is birkaként tapsolt, sokszor felállva. Talán nem annyira lelkesen, mint a háborús bűnös Bush idején. Nem nagyon régen az ő egyik éwertékelőjét hallgattam meg videón, a hallgatóság hatvanszor köszönte meg álló tapssal a sötét hazugságait, a sztálini-rákosi időket juttatva eszembe. Sötét idők voltak, és maradtak. Mindenütt a sötétség uralkodik, ahol egy vezető felugrálva tapsolnak meg. Mit is mondott most az elnök?

- A közelmúlt válságából eredő mély kátyúval nem foglalkozott, akkor sem, amikor az azóta bekövetkezett fellendülés adatait sorolta. **Dicsekedett** a munkahelyek szaporodásával, a munkanélküliség csökkenésével, a világcsúcs államadósság háromnegyedére faragásával. Az autóipar remek teljesítményét égis magasztalta. Nem említette, hogy a abból mély gödörből számítódik mindez, amibe elődje, a kormányzat és a nagybankok, biztosító társaságok kormányozták az országot és az egész világot, és amiből az adófizetők pénzéből juttatott óriási összegű mentőövek húzták ki a bűnösöket, bankokat, autóipart. Tették mindezt úgy, hogy a galád „játékosok” hatalmas jutalékokat markoltak fel a mentőövekből. és néhány pozitív állásfoglalást és tervet hintett el a lelkes hallgatóságnak.

- Becsületére legyen mondvá, hogy megemlítette: a munkával rendelkezők sem élnek jobban, mint korábban, a korporációk kevésbé lojálisak a közösségükhöz, **a vagyon és jövedelem mind nagyobb hányada koncentrálódik a felső 3% kezében.**

Nagyobb figyelmet ígért a munkanélkülivé válók támogatására, sőt megpendítette, hogy teljes foglalkozottságot kell biztosítani. Idézem ezt az ostobaságot: „America is about giving everybody willing to work a chance, a hand up.” Amíg a neoliberalizmus által vezérelt kapitalizmus uralja a világot, ilyen csoda nem létezhet!

[Közbeszúrok egy adatot, amivel írás közben találkoztam: „**A valódi munkanélküliségi ráta, ha a reményvesztett és részmunkaidős dolgozókat is beszámítjuk, duplája a hivatalos adatnak. Valószínűleg sokkal rosszabb.**” A cikk írója, Paul Buchheit szerint a közepes jövedelmet biztosító munkahelyek összeomlottak. Gyors növekedést a magas jövedelmű állások (modern technológiák, egészségügy és pénzügyi szektor) és az alacsony jövedelműek (élelmezés, kiskereskedelem és gondozás) mutatnak fel.]

- Megnyugtatta a szegényeket, hogy nem ők, az élelmiszer-jegyekkel élők okozták a (pénzügyi?) válságot, hanem a Wall Street vakmerősége [magyarul inkább gazemberségnek neveznénk]. És folytatta más vállveregetésekkel. Lehet, hogy jóindulat vezette, inkább a tömegek rossz hangulatának csillapítása lehetett a célja. Hiszen mióta a kapitalizmus az ami, ekkora adag pénzt nem dobott még oda kormányzat a fuldokló tőkének. Annak a tőkének, amelyik saját aljasságának köszönhetette a rendszert alapjaiban megrendítő krízis-cunamit. Valamivel csak meg kell simogatni az áldozat fejét! Lehet, hogy az elnöki szóval még mindig lehet etetni a „barmokat”?

- Aztán jött a nagy ígéret. Volt már elnök, aki szószékről adta ki az ukázt, hogy mikorra kell kitűzni a csillagos-sávós lobogót a Holdra. Emberfeletti erőfeszítéssel, valóban nagyszerű tudomány-koncentrációval sikerült is. Egyszer talán az is megfelelő értékelést nyer, hogy a magyar Kármán Tódor (elmélet) és a német von Braun (konstrukció) vezető szerepet játszott a sikerben. Most Obama is ilyen „holdraszállás” (moonshot) meghirdetésével szeretne nevet szerezni magának. Meghirdette, hogy Amerikának törölnie kell az emberiség bajai közül a rákot. Könnyelműnek tűnik a lépése: technikai bravúrokat se könnyű előre látni, nemhogy előírni. De az emberi szervezet titkaiban kutatók sokkal nehezebb területen járnak, ahol rendkívül bonyolult, összefüggések tömegével komplikált problémákat kell megoldaniuk. Csak remélni lehet, hogy jól súgtak neki, akik súgtak, és tényleg sikerre viszik a sok-nemzetiségű tudós-gárdák a célkitűzést.

- A jótettek között sorolta az elnök a piszkos energiától való elszakadás meggyorsítását. Utalt a szél- és napenergia hasznosításában elért haladásra, és azt találta mondani, hogy a karbonszennyezés csökkentésében nagyobb eredményt ért el az ország, mint bármelyik másik a világon. Ez nyilván túlzás, Németország és az északnyugat-európai kis országok előtte járnak.

- Rendkívül meglepett, amikor az ország katonai erejével kezdett dicsekedni. Büszkén hirdette, hogy országa többet költ fegyverkezésre, mint az utána következő nyolc ország együttvéve. Bár nem érdekeltek szerint a közelmúltban még 14 állam katonai költségezését múlta felül az USA, ez se kevésbé rémisztő adat: és benne van mindenki, aki számít (Kína, Oroszország, Szaúdi Arábia, Franciaország, Anglia, India, Németország, Japán). Érdekes belenézni a sorrendbe.²⁵ Folytatja: **csapataink a világtörténelem legfinomabb harcosai**. Senki se mer megtámadni minket vagy szövetségeseinket, mert tudja, hogy ez a megsemmisüléshez vezető út. **Amikor fontos nemzetközi ügyről van szó, senki se kéri Beijing vagy Moszkva vezetését – minket hívnak.**

Ordináré disznóság ez az egész tébolyult világesendőri dicsekvés. Ami igaz belőle, az elrettentő, fenyegető és egyáltalán nem vonzó. A többi pedig hazugság. Nem ismerek – azt hiszem, nyugodtan állíthatom, hogy a történelem nem ismer – a II. világháború óta olyan konfliktust, amikor a felek kérték fel az USA-t segítségnyújtásra. Az USA mind sűrűbben jelenik meg kérés nélkül a világ feszültséggel teli, vagy nagyon békés körzeteiben, és osztja a nem kért igazságot: bombáz, rakétákkal áraszt el városokat, válogatás és indok nélkül gyilkol. Félelmetes erő, minden porcikája erős, modern, de kapzsisággal, gyűlölettel túlfűtött. Lentebb részletesen foglalkozom a kérdéskörrel.

- Nem kisebb hazugsággal folytatja: **Kiemelkedően első célunk az amerikai nép védelme, és a terrorista hálózatok elleni hajsza. Kiemeli az ISIS-t: gyökerestül fel kell számolni, le kell vadászni, és meg kell semmisíteni.** Ebben igaza van, bár a „le kell vadászni” nem hangzik nagyon korrekt módszernek. Nem ez azonban a komoly baj ezzel a kijelentéssel, hanem az, hogy a felsorolt módszereket nemcsak valóban terrorista csoportokra, aljas gazemberekre használja, hanem **válogatás nélkül mindenkire, aki világhatalmi terjeszkedésének, erőforrások biztosításának útjában áll.** Nem az amerikai nép érdekeit (különösen nem életét) védi, hanem egy egyre szűkülő csoport, a katonai-hadiipari maffia, a hihetetlen egyenlőtlenség tetején álló 1% érdekeit.

Nehezen emészthető, hogy az amerikai nép még mindig etethető, hisz az ilyen masszív hazugságokban.

- Bátran szélesíti a palettát, sorolja azokat, akik a magát *isten ostorának* képzelő hatalomnak nem tetszenek, akikre a világesendőrnek oda kell figyelnie: az instabilitás évtizedekig folytatódni fog a Közép-Keleten, Afganisztánban és Pakisztánban (az USA csak tudja, ők gerjesztik), Közép-Amerika egyes körzeteiben, Afrikában és Ázsiában. Ezek egy része a terrorista hálózatok biztos menedékévé válhat; más körzetek etnikai konfliktusok vagy éhínség áldozataivá válnak, a menekültek következő hullámát táplálva. És most következik az

újabb bődületes hazugság: **A világ hozzánk fog fordulni, hogy segítsük megoldani ezeket a problémákat.** és a válaszunak többnek kell lennie kemény beszédnél vagy civilek szőnyegbombázására felhívásnál. A mondat második felét azért nem emeltem ki, mert elvileg igaz, amit mond, a hazugság mindössze abban rejlik, hogy a tényleges fellépésük éppen ez, legkevesebb ez. A kemény beszédet mindig megfűszerezik embargókkal, fenyegető hírhadjárral, ellenállók kiképzésével, felfegyverzésével, harcba küldésével, fegyveres támogatásával (légicsapások, drónokkal „levadászások”).

Jól alkalmazott módszerként **az Iránnal létrejött megállapodást említi, ami globális koalíció megszervezésével, szankciókkal és elvi alapokon nyugvó diplomáciával hozta Irán nukleáris leszerelését.** A baj egy-két szó csupán: a szankciók nukleáris technológia és katonai eszközök tilalmán kívül olyan embertelen, évtizedekig alkalmazott embargót jelentettek, ami **élelmiszerek és gyógyszerek bevitelét is megakadályozta!** A diplomácia elvi alapjait pedig kétségbe vonja az alkalmazandó stratégia körül folyt Fehér Házon belüli harc.

Számomra a beszéd negatív csúcsát az *elnök őszinte vallomása* jelentette. Minden betűjéből ordít a világcsendőri habitus, a világ lenézése, az amerikai érdekek mindenek feletti védelme.

Nem lehet nem idézni:

„That’s how we forged a Trans-Pacific Partnership to open markets, protect workers and the environment, and advance American leadership in Asia. It cuts 18,000 taxes on products Made in America, and supports more good jobs. **With TPP, China doesn’t set the rules in that region, we do.**”

Magyarítsunk:

- we forged = **mi kovácsoltuk**, tulajdonképpen egyedül, nem az a sok hülye kibic szövetségessel, akik eddig is, ezután is mindent le fognak nyelni, ami nekünk jó, akár nekik is jó, akár nem

- a Trans-Pacific Partnership = a Csendes-óceánon átívelő paktum – open markets = **megnyitni az előttünk még nem 100%-osan nyitott piacokat**

- protect workers and the environment = hogy **védjük a mi munkásainkat, azaz az iparunkat, amelyik foglalkoztatja őket** [a környezettel nem tudom, mit akar, ahová beteszik a lábukat, ott pusztul a környezet]

- advance American leadership in Asia = **erősítsük az amerikai vezetést Ázsiában** [ez már pofátlan vallomás: uralkodni akarunk Ázsiában is!]

- it cuts 18,000 taxes on products Made in America, and supports more good jobs = **csökkent [inkább megszüntet] 18000 Made in America termékre kivetett vámot**, és fenntart több jó munkahelyet [Amerikában] – szédületes vallomás

- a **TPP megkötését követően nem Kína írja a szabályokat a régióban, hanem mi** – [remek összegzés, megnevezi, ki ellen irányul az egész paktum!]

Rászól a megállapodás ellenzőire: Meg akarjátok mutatni az erőnket ebben az évszázadban? Hagyjátok jóvá ezt a megállapodást. Adjátok a kezünkre az ezt megerősítő eszközöket.

- Világossá teszi, miért vet véget az USA [ha tényleg véget vet] a Kuba ellen embargókkal, rémhírterjesztéssel, gyalázással, az ellenzék támogatásával folytatott háborúnak. Ismét a legjobb idézni az őszinteség-rohamaiban sok mindent eláruló elnököt:

„**You want to consolidate our leadership and credibility in the hemisphere? Lift the embargo.**”, azaz: **Meg akarod szilárdítani a vezető szerepünket és hitelességünket a féltekén? Szüntesd meg az embargót.** Nem kis játékos, nem Kuba érdekli, hanem Közép- és Dél-Amerika, ahol szinte megszűnt a sok-sok évtizedes amerikai dominancia.

Szinte hihetetlen az az őszinteség, illetve hazugság-csomag, amit az USA 21. században betöltendő szerepéről mond:

- Amerika vezető szerepe a 21. században nem alternatíva a világ maradék részének negligálásával – kivéve, ha terroristákat gyilkolunk, vagy megszálljuk és átépítjük azokat a társadalmakat, amelyek nem oldják meg a dolgaikat.

- A vezető szerep a katonai erő bölcs alkalmazását, és a világ igaz ügyek mögötti felsorakoztatását jelenti. Azt jelenti, hogy a külföldi segítségnyújtást *a nemzeti biztonság részeként*, nem jótékonyiságnak kell kezelni. Igazmondó!

- Amikor közel 200 nemzetet vezetünk a történelem legambiciózusabb, a klímaváltozás elleni harcról szóló megállapodása felé – ami a sérülékeny országoknak segítség, de a mi gyermekeinket is védi.

[Többszörös gyalázatos hazugság: nem vezeti, hanem legfőbb kerékkötőként fékezi a védekezést; nemcsak sérülékeny országokat véd a klímaváltozás elleni harc, hanem a Föld minden egyes lakosát is!]

Amikor segítünk Ukrajnának demokratikus rendjének védelmében, vagy Kolumbiának, megoldani a több évtizedes háborúját, akkor erősítjük azt a nemzetközi rendet, amittől függünk.

[Ukrajnában sok minden van, csak demokrácia nincs, és amit ott művelnek, az imperialista, világuralmi terjeszkedés, fegyveres beavatkozásig terjedően minden megengedhetetlen eszközzel. Erről részletesen foglalkozom később; Kolumbiát megnéztem, nem találom, milyen pozitív szerepet játszott a megbékélésben az USA.]

Végül egy szlogent enged meg magának: el kell vetnünk minden olyan politikát, ami etnikai vagy vallási okból célzó meg embereket.

[Ismét homlok egyenes növekvő tendenciát próbál feledtetni: nő a feketék elleni rendőri atrocitás, valamint Bush „vallásháborút vívunk” felkiáltása és Trump muszlimok betelepítését tiltó terve bizonyítja, mennyire kormány szintű a fajgyűlölet Amerikában.]”

Ugyanott a drónokról:

„Felfoghatatlan a teljesen önkényes, minden szempontból a nemzetközi jog fölé emelkedő, amit a drónokkal művelnek. Obama örökölte a drón-programot George W. Bushtól, de exponenciálisan növelte azt.²⁶ Éktelen sok időt töltött egy titkos lista készítésével. Összeállította azok névsorát, akiket távolból, drónokkal kell levadászni. Az emberiség áldott történelmében voltak ilyen megölendőket felsoroló listák, de hogy tömeggyilkosságot vezényeljenek le lista alapján, az csak Sztálinnál, az emberiség nagy barátjánál, és a zsidóság kiirtása során Hitlernél volt divat. És ez az ember, aki másodikként – Bush után – vállalta fel a „war president” (háborús elnök) méltóságteremtő címet, Nobel békedíjat kapott! Az emberiség ostobasága – tudjuk – határtalan.”

Több mint elég erről a gyalázatos emberről, sok is talán. A semmi ágán kellene ülnie, és az általa legyilkoltatottak hulláit szagolnia fél méter magasból.

Zbigniew Kazimierz Brzeziński

Lengyel származású politikusként, Carter elnök nemzetbiztonsági főtanácsadójaként (1977–1981) jelentős szerepet játszott az USA kül- és katonapolitikájának alakításában.

Bár szinte baráti kapcsolatot ápolt Kissingerrel, „kritizálta a Nixon–Kissinger kettőst, mivel szerinte túl nagy hangsúlyt helyeznek a *détente*-ra, az enyhülésre. Emiatt Európában a gyakorlatba is átültette a *békés beavatkozás doktrínáját*; állásfoglalásaiban hangsúlyozta a helsinki záróokmány harmadik kosarában szereplő *emberi jogokat*, melynek üzenetét Kelet-Európában is értették. Szemben a kialakuló enyhülés légkörével, amikor az amerikai Kongresszus meg akarta szüntetni a Szabad Európa Rádió költségvetési támogatását, Brzeziński ragaszkodott ahhoz, hogy a SZER folytassa és bővítse műsorait. Ugyancsak Brzeziński érte el, hogy Carter első külföldi útja *Lengyelországba* vezessen 1977-ben, ahol tüntető módon

maga is találkozott a lengyel katolikus egyház fejével, [Stefan Wyszyński](#) bíborossal. Jórészt ennek a politikának köszönhetően Lengyelországban megszerveződött a [Szolidaritás](#), Csehszlovákiában pedig a [Charta '77](#) mozgalom.

Brzeziński szakított a détente politikájával, ami miatt hivatali éveit a Cyrus Vance külügyminiszter és a közte kialakuló feszültség jellemezte, ami végül Vance lemondásához vezetett. Vance és Brzeziński között az egyik legnagyobb összecsapás a Kínával való viszony meghatározása körül alakult ki. Vance, hogy erősítse a szovjetek bizalmát az amerikaiak irányában, nem ragaszkodott a kínai kapcsolatok szorosabbá válásához, cserébe a [SALT-2](#) szerződés aláírásáért. Brzeziński éppen ellenkezőleg: ő a kínai-amerikai viszony szorosabbra fonásával igyekezett megsarolni a Szovjetuniót, hogy írja alá az egyezményt. A kínai-amerikai kapcsolatok szorosabbá tételéért maga is Pekingbe utazott a SALT-2 aláírása előtt.²⁷

Leidéztém, két dőltbetűs kiemelés alkalmazva, annak ellenére, hogy eddig úgy tudtam, Vance akart „háromszögezni”, USA-Szovjetunió-Kína hatalmi háromszöget kialakítani béke-jellegű megállapodásokkal, míg Brzeziński a kínai kapcsolatok erősítése mellett kardoskodott, erőltetve a Szovjetunió elszigetelését. Itt ülhetnék hetekig, kutatva az egyszerűen elérhető információk között, ha teljesen tisztáznom kellene a képletet.

Biztos, hogy Vance²⁸ a békés megoldások embere volt, míg Brzeziński – mindenféle maszlagra, többek között emberi jogokra (!) hivatkozva – a kommunista, illetve egyszerűen Amerikának nem behódoló rendszerek rendszeres-módszeres aláásásának stratégiáját erőltette. Közben persze a katonai megoldásokat is szorgalmazta. Amikor Iránban rabul ejtettek diplomataikat, Vance tárgyalásokat javasolt, míg Brzeziński – Vance betegség miatti távollétét kihasználva – egyszerűen parancsot adott katonai beavatkozásra (És még azt mondják, az USA biztonságos! Pedig akármilyen tanácsadó átléphet a külügyminiszter feje fölött). A beavatkozás egyébként siralmas kudarccal végződött. Vance lemondott, Brzezińskit egyszerűen *gonosznak* mondván.

Végül miért is háborús bűnös? Nem, vagy nem főként azért, mert vele szoros kapcsolatban álló amerikai politikus annak látja, hanem mert az aláásás stratégia nemcsak rendszereket, országokat tett tönkre, hanem a folyamatos instabilitással, és a stratégiát erősítő módszerekkel (vad fegyverkezés, embargó, hamis propaganda, „emberjogi” *ellenzék finanszírozása*) népeket, embertömegeket taszított rossz, helyenként embertelen helyzetbe.

Talán a fiatal, de nemzetközileg elismert újságíró, [Caleb T. Maupin](#) fejezi ki legjobban, mekkora átok volt ez az ember a világ nyakán. Két fórumon is rátaláltam a cikkére, az egyik, amiben több megengedhetetlen módszerére hívja fel a figyelmet, olvasható a Jegyzékekben.²⁹

Az alcímként is kezelhető mondat egymaga sokat mond: „Bár sohasem említették nevén, a 87 éves árnyéka nagyra nőtt az ENSZ közgyűlésén, ahol az Egyesült Államok és szövetségesei védték vagy kendőzgették a destabilizáció csendes stratégiáját, és ahol a világ többi vezetője ‘a terrorizmus politikájaként’ bélyegezte meg azt.”

Brzeziński stratégiája az volt, hogy a CIA-t használja a Pentagon helyett, és instabilitást és káoszt okozva buktassa meg a Washingtonnal dacoló kormányokat. – írja.

A cikkben utal Putyin véleményére (Putyin olyan, amilyen, de nem hülye), amely szerint (idézem):

Az USA Obama elnöksége alatti külpolitikáját a Szovjetunióéhoz hasonlítja. Ahelyett, hogy mások hibájából tanulnának, ismétlik azt, így a forradalmak exportja folytatódik, ezáltal a demokratikusnak nevezetté.

‘A demokrácia és haladás győzelme helyett erőszakot, szegénységet és társadalmi katasztrófát kaptunk. Senki sem törődik az emberi jogokkal, beleértve az élethez való jogot is. Meg kell kérdeznem azoktól, akik a helyzetet okozták: tudjátok már, mit tettetek? Biztos vagyok benne azonban, hogy senki sem fog erre válaszolni.’ A szíriai és libanoni helyzetre utal.

Brzeziński finansírozta az afganisztáni People's Democratic Party elleni fundamentalista lázadókat, akik miatt aztán a Szovjetunió beavatkozott, és átélte saját Vietnamját. Ott is, és Nicaraguában is szemet hunytak a drog-termelés és kereskedelem felett, hogy ez pótlólagos forrást eredményezzen a legális kormányok ellen.

Az afgán végeredmény (jaj, még messze nem az!) kétmillió halott és hatmillió menekült. – írja a szerző.

Nyugodtan hívom az egész hidegháború egyik legveszélyesebb háborús bűnösének.

*

Tony Blair, az egyik főgonosz

Az én világlátásom szerint már azzal kiérdemli az emberiség szemétkosarában a helyét, hogy a kapitalizmus szélsőjobb sávját képviseli, adta hozzá a nevét: *blairizmus*! És Gyurcsány ezt tűzte anno az MSZP (Magyar Szocialista Párt) lobogójára. Legfőbb vonásai: erősebb piacgazdaság, szociális támogatások korlátozása...;

Legfőbb bűne azonban, hogy Bush-sal vállvetve dolgozta ki Irak megtámadásának alibi-rendszerét, majd támogatta ebben az aljas háborúban, és támogatta – amíg hatalmon volt – Nagy-Britannia azóta is az USA-t minden észvesztő terrorellenes terrorháborújában. Amit Nagy-Britannia azóta is tesz, változatlanul élve a volt legnagyobb gyarmattartó begyökeresedett hagyományával. Határozott vélemények szerint ő diktálta a „tömegpusztító fegyverek” vádat.

Nemzetközi jogászok (is) háborús bűnösnek tartják!

Már csak azzal is kiérdemli a háborús bűnös magas rangot, hogy a terrorellenes terrorháború kidolgozóinak és végrehajtóinak annyira előkelő helyét foglalja el, hogy az iraki háború főhőse, George W. Bush, kihasználva elnökségét, kitüntette. Mégpedig az Elnöki Szabadság-érdemrenddel! Mocsok, annyira, hogy nem tudtam nem kiemelni a Szabadság-ot.

A fő-főbűnös kitünteti az al-főbűnöst! Gyilkosok egymás közt!

(Készítette: White House photo by Chris Greenberg – whitehouse.gov, President Bush Honors Presidential Medal of Freedom Recipients, Közkins.

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=5718125>)

Olvastam olyan véleményt, amely szerint 9/11 volt az a pillanat, amikor egy kis csoport bandita átvette a katonai hatalmat a Pentagontól, és politikai uralom alá vonta a világcsendőrré vált hatalom – és ezzel a világ – irányítását.

Most, ezzel a könyvvel bizonyítom, hogy a tragédia jóval előbb, a II. világháború záró szakaszában megtörtént. A vérszomjas, gyilkos katonák és a hadiipari maffia vette kézbe a vezető tőkés hatalom feletti uralmat. Trumantól kezdve minden elnököt a kezükben tartották, Eisenhower is.³⁰ Ő is kénytelen volt a vezényletüket követni, úgy tűnik, hogy a leköszönő beszédében elhangzott figyelmeztetés, miszerint nem szabadna ekkora hatalmat adni a katonai-hadiipari komplexum kezébe, **a haldokló józan ész utolsó lehelete volt.** Talán Kennedy nem adta meg teljesen magát, ellenállt például az erőszakos követelésnek, hogy nukleáris fegyvert vessenek be Kuba ellen, a válság idején. **Lehet, hogy a nem teljes megadás került az életébe.** Meg kellene kutatnom az ellene elkövetett merénylet dokumentumait is, de nem fér bele az időmbe. Vagy ilyen mélyen szántó kutatások, vagy a könyv! Az utóbbit kell választanom.

És itt akár össze is foglalhatom a könyv lényegét:

- gyilkos maffia uralkodik az USA-ban;
- képzett, többnyire egyetemest végzett emberek, a polgáriak között is sokan katonai gyakorlattal (Rumsfeld vadászpilóta);
- direktívák vezérlik, a ma szempontjából legfontosabb az 1992 évi Wolfowitz direktíva;
- elérték, hogy kivételesség, büntethetetlenség, nemzetközi egyezmények és szervezetek felettség helyzetét élvezhessék, a saját kormányzati struktúrát (Kongresszus) is felülírják;
- nevezhetjük katonai-hadiipari komplexumnak is, de a lényeg a hatalomörület és a hozam;
- a népet sikerrel szédítik lejárt szólamokkal (erő, szabadság, verseny, kitűnési lehetőség, haza, hazaszeretet...);
- nem lehet ezt másként csinálni, mint ellenség folyamatos kreálásával, mert az erőt bizonyítani is kell, a töménytelen fegyverből pedig valamennyit el is kell használni;
- a szövetségesek a kirakatba kellene, meg faltörő kosznak (proxi háborúk);
- gazemberség, örület a lehetséges legfelsőbb fokon!

Jegyzetek:

1. <http://www.commondreams.org/news/2015/09/25/operation-endless-war-us-could-leave-10000-troops-afghanistan-after-2016>
2. <http://www.commondreams.org/views/2015/11/05/americas-never-ending-war-afghanistan>
3. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/15/obama-pledged-stop-afghanistan-war-its-end-nowhere-sight>
4. http://www.tomdispatch.com/post/176068/tomgram%3A_engelhardt%2C_roads_to_nowhere%2C_ghost_soldiers%2C_and_a_%25
5. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/21/americans-want-end-countrys-longest-war-why-wont-congress-listen>
6. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/21/americans-want-end-countrys-longest-war-why-wont-congress-listen>
7. http://www.tomdispatch.com/post/176100/tomgram%3A_engelhardt%2C_%22the_finetest_fighting_force_in_the_history_of_the_world

8. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/collateral-damage-afghanistan-america-soul>
9. <http://www.commondreams.org/news/2015/07/08/dick-chenev-should-be-prosecuted-war-crimes-former-international-courtjustice-judge>
10. <https://www.nytimes.com/2017/08/21/world/asia/afghanistan-troops-trump.html>
11. https://en.wikipedia.org/wiki/Bush_Doctrine
12. https://en.wikipedia.org/wiki/Axis_of_evil
13. <https://www.commondreams.org/news/2015/07/08/dick-chenev-should-be-prosecuted-war-crimes-former-international-court-justice-judge>
14. <http://mek.oszk.hu/04100/04186/html/amerika.htm>
15. <https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/pentagon/>
16. <https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/pentagon/paths/bush2.html>
17. https://en.wikipedia.org/wiki/Responsibility_for_the_September_11_attacks#Al-Qaeda_statements_after_9/11
18. <https://www.state.gov/documents/organization/63562.pdf>
19. http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:http://work.colum.edu/~amiller/wolfowitz1992.htm&gws_rd=cr&dcr=0&ei=zudxWsnlCZGiwAK19rSQBg
20. https://en.wikipedia.org/wiki/John_Negroponte
21. https://www.democracynow.org/2004/6/24/noam_chomsky_on_john_negropontes_career
22. https://hu.wikipedia.org/wiki/David_Petraeus
23. <http://ssi.armywarcollege.edu/pubs/parameters/Articles/2010winter/Petraeus.pdf>
24. <http://www.leadingtowar.com/>
25. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_military_expenditures
26. http://www.tomdispatch.com/post/175551/engelhardt_assassin_in_chief
27. https://hu.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_Brzeziński
28. https://en.wikipedia.org/wiki/Cyrus_Vance
29. <http://www.mintpressnews.com/exporting-revolution-zbigniew-Brzeziński-on-trial-at-the-un-general-assembly/210126/>
30. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Presidents_of_the_United_States

XV. A terrorellenes terrorháborúk

Remélem, a fentiekből világos, hogy két háborúról a héja-maffia 9/11 után napokon belül döntött. Tulajdonképpen a sorrend volt a kérdés, nem az áldozat. Két országra azonnal rásütötték a bélyegzőt, hogy közreműködött 9/11 szervezésében (Afganisztán, mint az al Kaida tréning-terepe) és Irak ezen felül, mint tömegpusztító fegyverek gyártója. Sült ökörség volt mindkét vád, de jó terep, hogy a raktárakban felszabaduljon hely új fegyverek gyártására. Az USA-ban, persze. Bemutatok egy szabadtéri harci repcsi raktárt. Lehet, hogy nem 2001 évi helyzetet ábrázol, de nem sokkal lehetett jobb a helyzet. Itt most éppen 4 500 gépet tárolnak, 35 md \$ értékre tartva a készletet. (Mellékes: ilyen terep-raktárról ajánlott nekünk az USA F-akármiket anno, amikkel szemben – nagyon korrupciógyanus döntéssel – a Gripenek győztek.) A légierő sivatagi raktáirairól szóló weblap megtekinthető [itt!](#)

This shot is an aerial image of the Aerospace Maintenance and Regeneration Group (AMARG) located on the Davis-Monthan Air Force Base in Arizona. AMARG has approximately \$35 billion (£22 billion) worth of aircraft, totalling around 4,500 planes, from all of various commercial and military companies

A kép feletti bevezetőben mondottakat követve ebben a fejezetben csak az első két amerikai terrorháborúval foglalkozunk. A többit az „Arab Tavasz” keretein belül, illetve azt követően tárgyaljuk. Nem fogunk nagyot hibázni, azt hiszem.

Afganisztán

Az „Az USA ledarálja a világot”[E] könyvemből idézek:

Idézet:

Afganisztánnal kell kezdenem a sort, ha megközelítő időrend betartása a célom.

Nem találom a jegyzeteim között, honnan származnak az indiai (származású) Anand Gopal szavai. Biztos, hogy a „No Good Men Among the Living: America, The Taliban and the War Through Afghan Eyes” (Nincs jó ember az élők között: Amerika, a talibánok, és a háború az afgánok szemével) című könyvének megjelenésével kapcsolatban olvastam méltatlankodó sorait. Azóta elolvastam a könyvet is.(l. Angol olvasmányaim, 17.) Az előzetesben egy epizódot idéznek belőle: a kábelkorbácsát a polgárháborúk alatt jól használó

talibán parancsnok, Mullah Cable – akivel hosszabb időt töltött el – elmondta neki az amerikai inváziót követő első hazatérésének élményét, az első alkalmat, amikor az amerikai bombák hatásával találkozott.

„Behajtott a lapályosba, befordult a sarkon, és kiszállt a kocsijából. Ó, istenem, gondolta. Fej nélküli torzók, test nélküli karok, szeletekre szakadt fejbőr és lenyúzott bőr takarta a területet. A kövek karmazsinvörösek, a homok okker-színű volt a sok vértől. A bajtársai kocsijai olvadt acél és műanyag szénfekete kupacai voltak.

Csukott szemmel nyugtatta magát. Az öt év harc alatt látta a halál ráeső részét, de soha ilyen könnyen, ilyen tökéletesen, ilyen kíméletlenül, néhány másodperc alatt felszámolt életeteket.

Másnap összehívta az embereit. „Menjetek haza” – mondta. Távozzatok el innen, és egymással se érintkezzetek.”

„Egyetlen lélek se tiltakozott.” – írja Gopal.

Itt abba is hagyhatnám az Afganisztánról szóló értekezésemet. A kis sztori jól írja le az amerikai fegyverek és módszerek, és a megtámadottak lehetőségei közötti különbséget.

Gopal szerint a talibánok többsége a lehetetlen erőfölény láttán visszavonult volna, „letette volna a fegyvert” afgán módra: hazament volna a családjához. Amerika erőltette a „terrorellenes háborút” és csapásai szörnyűségeivel váltotta ki a mind komolyabb ellenállást, a gyűlöletet.

Nem teszem, mert meglepően sok írás foglalkozik az afgán eseményekkel, helyzettel. El kell mondanom, ami a tudomásomra jutott.

Cikkek egész csokra foglalkozik a kunduzi kórház elleni légitámadással – mert ez is kiválóan jellemzi az amerikai hadviselést.

Először csak arról kaptam hírt [Phyllis Bennis](#) cikkéből, hogy a „Doctors Without Borders” nemzetközi jótékonyági szervezet által működtetett kunguzi kórházat olyan amerikai légicsapás érte, amelyik 22 ott dolgozó azonnali halálát, és a kórház működésképtelenné válását hozta.¹ Az esemény betetőzése volt egy másik afganisztáni kórház, és egy (messze a sivatagban tartott) jemeni esküvőt ért szaúd-arábiai támadásnak. Aztán megtudtam, hogy a kórházat üzemeltető Orvosok Határok Nélkül értékre adta a világnak, hogy a több épületből álló létesítményéből kizárólag a kórházat érte többször megismételt csapás. A kórház GPS koordinátáit minden illetékes, Kabulig és Washingtonig menően pontosan ismerte.² Az afgánban állomásozó amerikai csapatok főparancsnoka négy nap alatt négyszer változtatta meg a hivatalos amerikai álláspontot: „collateral damage”, majd hiba, majd afgán katonák tévedése, végül beismerés, miszerint az US Speciális Erők tette.³ A sértett Orvosok Határok Nélkül intézmény nyilatkozatot adott ki, miszerint nem kevesebbről van szó, mint háborús bűnről, és csak külső, független vizsgálat derítheti ki a tényeket.

Ezt megerősítette a franciául Médecins Sans Frontières (MSF) elnöke, Dr. Joanne Liu, aki bejelentette, hogy az International Humanitarian Fact-Finding Commission (Nemzetközi Hmanitárius Tényfeltáró Bizottság) vizsgálatát kéri, először az 1991 óta létező bizottság történelme során.⁴ [Medea Benjamin](#) felhívja a figyelmet, hogy Afganisztánon túlmutat az eset, miután több országban – Jemenben, Szudánban, Gazán és Egyiptomban – is ért már támadás kórházat. Ugyanakkor ismerteti a reménytelen eljárási folyamatot, ami a tényfeltáró bizottság bevonásához szükséges: legalább egynek a 76 alapító ország közül kell megtennie a bejelentést, majd a konfliktusban érintett valamennyi részvevőnek hozzá kell járulnia a vizsgálathoz. Azaz ez esetben az USA-nak és Afganisztánnak is.⁵ Reménytelen.

További érdeklődésre tarthat számot egy sérült túlélő afgán gyógyszerész beszámolója⁶, a borzalmakat is ismertető, és a megtámadott intézmény egyoldalú beszámolóját ([review](#)) is tartalmazó cikk⁷, valamint a CommonDreams beszámolója, amely szerint az

amerikai „felderítésnek” bizonyítottan tudomása volt arról, hogy működő kórházzal van szó (kétszer is érdeklődtek az MSF kabuli embereinél, hogy vannak-e talibán harcosok a kórházban?).⁸ Nyilvánvaló gyilkolási szándékkal csaptak le a kórházra. Érdekesnek látok a cikkekben nem hangsúlyozott két információt. Az egyik szerint **Afganisztán lakossága a talibánok és ISIS-tagok rémtetteivel azonos szinten értékeli az amerikai hadsereg viselkedését.** A másik szerint a kórház dolgozói kiszedik a mobiltelefonjaikból az akkumulátort, mert a mobilok jelei lehetővé teszik az amerikaiak számára a hollétük azonosítását. Egy utolsó írás: [Laura Gottesdiener](#) tollából számtalan további részletről értesülünk, a két nagyon eltérő véleményről.⁹ Csak három példa: a várost pár héttel a támadás előtt foglalták el talibánok, még folytak a harcok a visszafoglalásáért; a támadást [AC-130](#) „légi erőd” hajtotta végre, az utóbbi évek valószínűleg leghatékonyabb légi eszköze (éjjel is lát, cirkulál a célpont felett és óriási pontossággal lő vagy 10 ember kezelésében lévő fegyverekkel); **az USA célzott támadásai során az áldozatok 90%-a civil.**

E sorok írása (2016. február) előtt pár nappal tette közzé az amerikai hadsereg illetékese az ő egyoldalú kivizsgálásának eredményét: az AC-130 személyzete és a Special Operations helyi főnöke a hibás. Ki más is lehetne? Célt tévesztettek, a több száz méterre lévő épületről jelentettek talibán harcosokat, azt kellett volna támadniuk.¹⁰ Furcsa persze, mert a megtámadottak vizsgálata hangsúlyozza: nem lehetett eltéveszteni az épületet, zászlókkal megjelölték, a méterre pontos koordinátáit tudta az amerikai parancsnokság, és ez volt az egyetlen kivilágított épület a városban, a város ugyanis áramhiánytól szenvedett, a kórház saját generátorokkal működött.

Afganisztán „jelentőségét” növeli, hogy ezzel az országgal kapcsolatban jelentette be először az USA, hogy a háború (nemesak ez, hanem általában a terrorellenes háború) örökké fog tartani. Feneketlen gazemberség, de legalább tiszta kártya: nem lehet az örült és baromi profitot hozó fegyvergyártást korlátozni. **Sikerült megteremteni az alibit, a terrorizmust,** ami persze csak a határain kívüli tényleges terror, meg a szabadságharcot folytató, függetlenségét védő katona és polgár az, **az USA állami terrorja a saját állampolgárainak, a világnak, a vallásának a védelme.** Ez a minden idegen, Amerika számára kényelmetlen fegyver terrorra kikiáltása, annak örökké tartó létének deklarálása biztosíték: nem állhat meg az amerikai precíziós fegyverek, és a világ *legfinomabb*, a gyilkolási parancsot gondolkodás nélkül teljesítő katona gyártása. A körmönfont játék úgy kezdődött, hogy Obama szent ígéretet tett 2014. december 28-án, miszerint 2015 során cca. felére csökkenti az Afganisztánban állomásozó amerikai erőket. Aztán jött az afgán elnökváltás, ami jó alkalmat teremtett annak bejelentésére, hogy az új elnök, Ashraf Ghani „flexibilis megközelítést” kér a kérdésben. Obama sietett flexibilis lenni, és gyorsan bejelentette az afgán elnökkel közös nyilatkozatban, hogy egy lélekkel se csökkenti a 2014-es, 10000 főt számláló létszámot. A sajtó (Wall Street Journal) értesülése szerint az új elnök csak szajkózta az afganisztáni US csapatok főparancsnokának egyik, a tarthatatlan eredménytelenség megfordítására tett javaslatát. A neves író és kommentátor, Jim Hightower átkeresztelte az afganisztáni invázió eredeti nevét Operation Enduring Freedom (Tartós Szabadság Művelet)-ről **Operation Endless War**-ra.¹¹ Aki részletes helyzetértékelésre is kíváncsi, megtalálja az ¹²-ben. [Ali Gharib](#) rámutat, hogy tavaly október 15-én Obama minden korábbi ígéretését és akcióját meghazudtolva bejelentette, hogy a mostani 9800 főt számláló haderőt az elnöki periódusának végéig nem hívja vissza, azaz az afgán kérdés megoldását utódjára hagyja. **Így az eddig is leghosszabb „hivatalos” amerikai háború minden valószínűség szerint végtelenné válik.**¹³ Az afgán háború eredménytelenségének egyik oka – mint mondja –, hogy azt Amerika alapvetően a levegőből víjja, nagyon rossz eredménnyel. A kunguzi kórház esetén kívül erre utal egy korábbi felmérés is, amely szerint **egy 2003. évi, öt hónapig tartó akció során 10 áldozat közül 9 nem az amerikaiak célszemélye volt.**

Az ember minden örületre felkészülve is csak döbbenettel tudja olvasni [Tom Engelhardt](#) tanulmányát az Irakra és Afganisztánra pazarolt hihetetlen összegekről.¹⁴ Talán e sorok Irakkal foglalkozó részénél is fogok utalni erre az írásra, de ha valamennyire is világosabb képet akarunk kapni Afganisztánról, **felsorolok néhány adatot** (remélem, szórakoztatni fogják Önöket a linkek, kedves olvasók): Az amerikai hadsereg műszakijai hidat építettek Afganisztán és Tádzsikisztán között a terrorizmus elleni harc jegyében ([\\$37 million bridge](#)).

Az ország banditái a minden korábbi csúcsot döntött drog-termelés (ópium és heroin) mintegy ötödét ezen a hídon keresztül értékesítik. A határőrök mindkét oldalon a sofőrök kenőpénzén élnek, gazdagon. A Kabul és Kandahar között épített – a sehová vezető sztrádának becézett – No1 sztráda olyan jól sikerült, hogy már az első tél alatt töredezni kezdett. Nonprofit amerikai szervezet felügyelte az 1200 mérföld építésére indított programot. Az afgán vállalkozó közel 300 millió dollár elköltése után 100 mérföldnél kevesebb kavicsos (hengerelt) utat tudott felmutatni. A bekötésre váró falvak népe folyamatosan támadta az építkezéseket, több százan áldozták életüket is a függetlenségért. Az útépitési program negyede a felügyelő szervezetnél kötött ki adminisztrációs költség és bér formájában. Három tábornok próbálta leállítani a főparancsnokság ([\\$25 million headquarters](#)) építését a Helmand tartományban. Nem sikerült. Ha egy hólabda megindul... Nem kellett senkinek, felépült, üresen áll. A 25 millió a minimum, amibe kerülhetett. Hozzá kell tenni azt a 20 milliót, amibe az oda vezető út és a fenntartásához szükséges létesítmények kerültek.

8,4 milliárd dollárt ([\\$8.4 billion](#)) költöttek „mák-termelés visszaszorítása és anti-drog program”-ra. Az eredmény: csúcs mák-termések és rekord ópium-termelés. A segély-alapok mintegy fele valahogy közvetlenül taliban kezekben landolt, ami állítólag a második legnagyobb forrás számukra a drog-bevételek mögött. Nem állom meg, közbeszúrom: sötét világ! Szórják a pénzt, az adófizetők pénzét, otthon meg nő a nyomor! Korrupció, óriási korrupció! **Szégyellem magam, hogy mi is odaálltunk melléjük, mert a NATO is a nevét – és katonákat – adott, sőt, még pénzzel is segített (ki ellenőrzi, hová teszik?).**

A 465 000 kiskaliberű fegyvernek – amit az USA Afganisztánba szállított – jelentős részben nyoma veszett, maga a hadsereg se tud számot adni róla, az afgán nemzeti hadseregnek átadott hányad körül pedig teljes a káosz.

Az afgán gazdaság beindítását célzó 800 millió dolláros Pentagon-programot csak pár hónapja fűjták le, de nincs olyan hadügyi részleg, amelyik meg tudná mondani, mire költötték a pénzt, ami annál is furcsább, mert a programot két évig vezető tiszt ma a Pentagonban szolgál főtanácsadóként. Egyetlen létesítmény van, amelyik ebből a programból eredeztethető: egy közel 43 milliós földgáz-töltő állomás ([nearly \\$43 million](#)), ami az eredeti kalkulációk szerint 2-300000 dollárba kerülhetett volna. Semmi értelme sincs, de afgán magánvállalkozás kezén van.

Az ország újjáépítésére eddig 109 milliárd dollárt költöttek az amerikai rekonstrukciós program keretében, ami meghaladja a Marshall tervet (mai dollárra átszámítva – írja), és még mindig romhalmaz.

Bázisok láncolatát építették. Irakban 505-öt, Afganisztánban legkevesebb 550-et ([at least 550](#)). (Másutt szereplő *összesen* adatokkal ütközhet, nem fárasztom magam ellenőrzéssel). A legtöbbet elhagyták, lebontották, vagy egyszerűen kifosztották.

Mindezekon felül szellemek sokaságát finanszírozzák az amerikai adófizetők. Szellem tanítókról, orvosokról, rendőrökről és katonákról tudnak. Úgy tartják, hogy a rendőrség több mint negyede szellem.

[Barbara Lee](#), aki a 2001-ben egyedül szavazott a Kongresszusban az „Authorization for Use of Military Force (AUMF)” törvény ellen, amely felhatalmazta Busht a „globális terrorellenes háború” elindítására (és ma is érvényben van) nyilatkozott a közelmúltban, hogy ideje az eredménytelen, számtalan áldozattal járó, és óriási összegeket felemészítő afgán háborút befejezni.¹⁵ Idézi a „[war's price tag](#)”, háborús költségek számlálót, amely szerint ennek a háborúnak a költségei 716 milliárd dollárt tesznek ki (a cikk tavalý október 21-én

jelent meg, ma, **2016 februárjában ez a számláló 728 milliót mutat**). A szerencsétlen amerikai állampolgárok 56%-a állítaná le a háborút, bár többségük nyilván nem értesül a számokról.

A főparancsnok Campbell évvárónak tekinthető nyilatkozatában kijelentette, hogy katonái mai létszámát mindaddig fenn akarja tartani, amíg egyáltalán lehetséges.¹⁶ Endless war!

Tom Engelhardt ismét felteszi a kérdést, mivel Ash Carter, az amerikai hadügyminiszter (Secretary of Defence) 2016 január végén újra dicsekedett, hogy a világ legfinomabb katonái védik Amerika vezető szerepét a világon, hogy vajon miért nem tud ez a legfinomabb hadsereg győzni a II. világháború óta?¹⁷ Hosszú értekezés, értékelés után azt tanácsolja (tudja, hogy a levegőbe beszél), hogy Washington végre bevallhatná, hogy vereséget szenvedett, és hazahozhatná a katonáit. **„Lehet, hogy ha többé nem akarnánk magunkat a világ valaha volt legnagyobb, legkülönlegesebb és legnélkülözhetetlenebb nemzetének tartani, és nem állítanánk, hogy az USA hadserege a legfinomabb harcoló ereje a világnak, mind mi, mind a világ jobban járna és szerényen, békésebben élne.”** – írja.

Még pár szót [Jeff Faux](#), az [Economic Policy Institute](#) megalapítójának helyzetértékeléséről.¹⁸ Szerinte se fog változni a helyzet az elnökváltás után. Miket is mond?

Nem szó szerint, de nagy pontossággal: **„A talibánokat nem lehet megverni és az afgán nép nem fog támogatni USA bábkormányt.** Mégis minden este halljuk nagyjainkat és politikusainkat szónokolni arról, hogy még egy kis pénz, és még egy kis katonai kiképzés, és a mi korrupt, működésképtelen, ópiummal kereskedő bábunk győzni fog. (...) Nem kell katonai szakértőnek lenni, hogy megértsük: ez nonszensz. Nem az a probléma, hogy az afgánok nem tudnak harcolni; legendás harcosok kultúráját alkotják. Az a probléma, hogy nem akarnak értünk harcolni. (...) A hadurak, akiket a CIA és a Pentagon pénzel és lát el fegyverekkel, a saját népükkel szemben brutálisan viselkedik, beleértve, hogy gyermekek megerőszakolását élvezetnek tartják, aminek figyelmen kívül hagyására utasítja katonáit a hadseregünk. Ez is csak elkerülhetetlen járulékos kár. (...) Ami utánunk következik, sokkal rosszabb lesz, mint a talibánok. Az ISIS, az igazán kegyetlen Wahhabi fanatizmusával (ami szövetségesünkötől, Szaúd-Arábiából származik), már most működik a pakisztáni határ közelében, Kelet-Afganisztánban.”

Remek összefoglalót kaptam: Washington XXI. századi ópium háborúi (itt nyitható: [Washington's Twenty-First-Century Opium Wars](#)). A lényege: Afganisztán ópium-termelése az 1970 évi 100 tonnáról 1991-ig 2000 tonnára nőtt. 1979-ben és 80-ban ópium-laboratóriumok sora épült a pakisztáni határon. Ez a régió pár év alatt a világ legnagyobb ópium-termelőjévé nőtte ki magát. 1984-ben az USA piacának 60, az európainak 80 százalékát terítette be. Pakisztánban a heroin-fogyasztók száma az 1979-es nulláról (!) 1980-ra 5000 főre, 1985-ben 1300000-re nőtt. Sokkoló növekedésnek nevezte az ENSZ.

Az USA – mind nyilvánvalóbb – nem tud, vagy nem akar harcolni az ópium-maffiák ellen. Ki tudja megállítani ezt a „vihart”?

Mindig mondtam: mindenki ostoba, aki az afgánok földjét akarja meghódítani. Ami sem a legnagyobb gyarmatosítónak, sem a mindenre képes Szovjetunióknak nem sikerült – megtörni ezeket a büszke lelkeket – abba a vékony bármi finom Amerikának is, másnak is beletörik a bicskája.

Akik a kivonulásban reménykednek, naivak. Annak ellenére, hogy Obama már időpontokat is megnevezett. Marad minden, ahogy van. A főkatonáknak így jó. És az elnökjelöltek sok lapáttal tesznek majd a tűzre. Itt nem részletezem a kérdést, csak Amerika belső helyzetének elemzésénél, aminek része lesz az elnökválasztási kampány.

Lehetne folytatni, de ennyi is unalmas, gondolom. Mindenesetre a fentiek rámutatnak az örökké tartó háború reménytelenségére.

Végül megosztom Önökkel egy TV -élményem. Valamelyik amerikai csatorna ismertetett egy rekorddöntés-kísérletet: 2400 m addigi rekord helyett 2500 m-ről szedett le az afganisztáni hegyoldalról vétlen gyaloglót egy mesterlövész. Ha látták volna, micsoda öröm

követte a sikert, azoknak adnának igazat, akik szerint az amerikai katona élvezi, ha ölhet. Nyilván tisztelet a kivételnek.

Hogy is mondta Radnóti?

„Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra,...”

Sokszor elgondolkodom azon, vajon miért ennyire fontos Amerikának Afganisztán? A Szovjetunió dogmákat követve sietett a szekuláris kommunista hatalom megsegítésére. Ezt is nehéz megérteni. De Amerika? Messze van, nem veszélyeztetni semmiféle hatalom. Talán igaz lehet az olaj-gázvezetékek terve, ami rövidre vágná a Oroszország alatt termelt olaj útját?? Vagy olyan természeti kincsek vannak az afgán földben, ami megéri a sok pénzt, vért? Nem hallani bányászati tervekről. Elővettem a térképet, és megértettem. Eddig általában délről közelítettem meg gondolatban, India-Pakisztán felől, és nem kaptam fel a fejem a **geopolitikai okokra. Márpedig ott sorakoznak északi határainál a Szovjetunióról levált olaj-köztársaságok (Tadzsikisztán, Kirgizisztán, Üzbegisztán...), majd azok fölött Oroszország. És pár lépésre van észak-keletre Kína. Világos! És közben fontos drog-forrássá is vált... Hm, lehet, hogy ez a döntő tényező?**[E]

Idézet vége

E sorok írása közben találtam rá a [Human Rights Watch](#) reménykedő weblapjára.¹⁹

A naivnak tűnő bevezető sorok idézésre érdemesek:

„A Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) ügyésze bejelentette, hogy engedélyt kér a lehetséges afganisztáni háborús bűncselekmények és emberiség elleni bűncselekmények **kivizsgálására**. Ha a bíróság bírái egyetértenek, a vizsgálat magában foglalhatja a tálibok és az afgán biztonsági erők tagjainak állítólagos bűncselekményeit a folyamatban lévő afgán fegyveres konfliktus során. Az USA katonai és központi hírszerző ügynöksége (CIA) személyi állományának afganisztáni állítólagos bűncselekményeit is magában foglalhatja, amelyek részét képezték az amerikai letartóztatás és kihallgatás programnak, az Egyesült Államok által vezetett 2001-es inváziót követően. A tálib vezetők végre szembesülnek az igazságszolgáltatással az évekig az öngyilkos merényletek elkövetésére adott parancsokért? Lehetséges, hogy a CIA tisztviselőit egy napon bíróság elé állítják Hágában? És megváltoztatja ezt a közelmúltban az ICC-ből kivonulásra tett erőfeszítések? Stephanie Hancock beszélt Param-Preet Singh-gel, a Human Rights Watch nemzetközi igazságügyi társ-igazgatójával.”

Miért naiv? A nemzetközi bíróságok tehetetlenek az amerikai állampolgárokkal szemben: az amerikai kormányzat kivonta őket bármilyen nemzetközi ellenőrzés alól, beleértve a nemzetközi bíróságokat is!

A mai helyzetről tájékozódhatunk a CommonDreams weblapjáról²⁰:

Közl néhány adatot (2018. január 31):

16 év háborúskodás után a talibánok az ország 70%-án nyílt tevékenységet folytatnak, és az ISIS is nagyobb területen van jelen, mint bármikor korábban.

15 millió afgán él ma talibánok által ellenőrzött, vagy azok támadásának kitett területen.

31 000 civilt öltek meg az amerikai csapatok megjelenése óta, ebből 8 500-at 2017-ben. 2 400 amerikai, és több száz más országbeli katona halt meg a háború kezdete óta.

Akinek van szeme, fel fog figyelni az arányokra!

Lentebb általánosan is foglalkozunk az új világcsászár, Trump „elismerésre méltó” kormányzásával, most csak annyit, hogy **bejelentette: az afgán háború örökké fog tartani, és – elnökjelölti ígéretét megszegve – elutasította a talibánokkal folytatandó tárgyalást.**

Irak

Csak emlékeztetőül: a héja-maffia egy része azonnal lecsapott volna Irakra. Azért élhetett tovább két évig, kemény embargó, meg légi ellenőrzés alatt az ország, hogy az USA jobban fel tudjon készülni a lehengerlésére.

Könyvet szenteltem az ország teljesen indokolatlan legázolásának: „Maradj magadnak, Samu bá”[C]. A lényeg pár mondatban összefoglalható: Az USA aljas, minden alapot nélkülöző alibivel, hazug vádakkal (tömegpusztító fegyvereket gyárt, urániumot vásárol, az al Kaida terrorista csoportot támogatja) igazolva gáztettét, letiporta az országot. Elfogta és belső ellenfelei kezére adva gyakorlatilag meglincseltette Szaddam Husszeint. A győztesre háruló legelemibb kötelezettségeinek – hogy biztosítsa az elfoglalt ország stabilitását, a nép nyugodt életét – nem tett eleget, a mai napig politikai-gazdasági bizonytalanság uralkodik Irakban. A közelmúltban végzett tudományos jellegű felmérések szerint 1,3 millió embert, főként civileket ölt meg, 4-5 millió lakost tett földönfutóvá. Legmagasabb szintű jóváhagyással embertelen, megalázó módszerekkel kínzott meg terrorizmussal gyanúsítottakat Irakban, a kubai Guantánamóban, végül arra vállalkozó, köztük volt szocialista országokban. Gondolom elég, ha hozzáteszem, hogy a tényleg terrorista ISIS Irakban, az amerikai barbárságra adott válaszként született, és csak fokozatosan, a Szíriában kialakult pokoli állapotokat kihasználva terjeszkedett tovább, hogy világossá váljék: a közel-keleti krízisért kizárólag az USA-t terheli felelősség. Rettenetes, a világméretű szenvedésért, káoszért, instabilitásért, terrorért viselt felelősség.

Itt megállok egy pillanatra. Idézem az iraki háborúról korábban, „A beteg emberiség, mocskok világ”[K] című könyvemben írt véleményem: „Megpróbálom összefoglalni az iraki háború lényegét, ahogy én látom: Ennek a háborúnak a legrettenetesebb aspektusa, hogy a XXI. században, a remélt béke századában egyáltalán sor kerülhetett rá, mert

- a Föld legerősebb gazdasági és katonai ereje indította, visszaélve azzal a pozícióval, amit „egyetlen superhatalomként” élvez,
- az a hatalom, amelyik a parlamentáris demokrácia bajnokának hirdeti magát,
- úgy nyerte el a belső támogatást és tudott maga köré koalíciót szervezni, hogy a háború megindítása szükségességének okait nyilvánvaló szélhámossággal fabrikálta,
- az ENSZ rosszállása mellett, azt félresöpörve indította.
- Minden ellenkező esküdözés ellenére ez a háború gyarmatosító jellegű, a világ ismert legnagyobb olajkincsének megszerzése a célja.
- Magán viseli a vallásháborúk jellegzetességeit, faj- és vallásgyűlöletet szít.
- Fentebb már említettem, hogy 2006-ig több százezer ártatlan civilt mészároltak le a megszállók, ennek nyilvánvalóan többszöröse a fizikai sérült és megszámlálhatatlan a lelki sérült. Egy országot romba döntöttek.

• Végül az USA vezetőinek a háború körül tett nyilatkozatai egyértelművé teszik, hogy a háború fabrikált okait felhasználva elvi döntések születtek arról, hogy az USA gátlástalanul fogja a jövőben is kihasználni superhatalmi pozícióját arra, hogy tetszése szerint gázoljon le másokat. Utalok a „megelőző csapás”, a „nukleáris fegyverek bevetésének joga” doktrínákra és a „gonosz tengelye” billogra. Világra született a gátlástalan, arrogáns szörny, amely bármelyik pillanatban lángba boríthatja a világot! Hogy ennek az arrogáns szörnynek a feje (vagy akár sokfejű sárkánynak ábrázolva a fejei) ki és mi, mennyire a katonai-hadiipari gépezet, illetve rajtuk keresztül a mindenén átgázoló tőke képviselői, arról az angolul tudó olvasó a következő linkből világos képet nyerhet: Rumsfeld's War²¹ Bush „háborús kabinet-jének” panteonja, a mai posztjukig megtett útjuk^{21u.o.} az igazság, a tények tükrében egyszerűen elképesztő!! Ez az, aminek meggátlásáért a parlamentáris demokráciát kitalálták, és valami-

kori amerikai (!) bölcsek alkotmányba foglalták az erre kiáltandó nemet. **Csőd, az egész intézményrendszer, a demokrácia teljes csődjé!”** Érdemes elolvasni a könyvet, ha valakit alaposabban érdekel a téma.”

A mai helyzetről azért (is) nehéz jó összefoglalást adni, mert hírözön lepi el az embert, ha rákérdez a helyzetre.

A sokat vitatott „Al Jazeera” egyetlen híroldalát²² végigböngészve, és felsorolva a hírek címét, elég jó megközelítést kap az ember a káoszról, a ma is hulló áldozatokról.

A címek (durva fordításban):

- iraki erők harcolnak a „Fehér zászló” nevű kurd csapatokkal az iráni határ közelében, a kurdokat ISIS-támogatóknak tartják [istenem, mekkora disznóság!];
- az ISIL elleni, Irakban és Szíriában folyó „koalíciós” [amerikai] harcok során megtriplázódott a civil áldozatok száma: 6,102 civil 2017-ben;
- 38 halott és sok sebesült, amikor két öngyilkos felrobbantotta az övét Bagdadban;
- 2018-ban lesznek az első választások Irakban az ISIL leverése óta;
- iraki yazidis-okat (?) tartják 52 imteywit (?) törzshöz tartozó civil elrablásával és megölésével [és a megszálló kötelessége a biztonság fenntartása];
- végül, mert nekem nagyon elegendem van ebből a káoszból, barbár megszállásból: **Az USA takargatja a civil áldozatok számát Irakban?** A cikkből – videóval – kiderül, hogy 31x magasabb a civil áldozatok száma a hivatalos adathoz. Ezt azért megtekintésre javaslom²³.

Folytathatnám, de minek? Olvasgatok tovább: kiírtott, vagy majdnem teljesen kiírtott szép családok, ősi gyökerekkel. Szép arcok! Járulékos veszteségek? Titkosítás alól felmentett jelentés a civil áldozatokról: 13 oldalból kettő maradt, a többi törölve.

És mégis! Folytatnom kell, mert megszületett az „Orvosok a szociális felelősségért.” szervezet friss „body-count” (áldozatok számlálása) felmérése!²³ A CommonDreams ad számot róla.²⁴ Túltesz minden eddigi adatsoron. **Csak Irakban 2,4 millió halott! A II. világ-háború magyar áldozatainak több mint duplája! És ez csak középarány, lehet több is. A CommonDreams szerint 1,5 és 3,4 millió közé tehető a tényleges adat** („... we estimate that 2.4 million Iraqis have been killed since 2003 as a result of our country’s illegal invasion, with a minimum of 1.5 million and a maximum of 3.4 million.”). 101 oldal, mégis fontos végiglapoznia mindenkinek, aki látni akarja az USA terrorhadjáratainak jellegét, barbarizmusát, a veszélyt, amit világcsendőrré avanzsálása jelent a világ számára! Migráncsozók, hagyjátok abba, próbáljátok felfogni a menekült-áradat okait!

Ez az USA, teljes életnagyságában!

Jegyzetek:

1. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/05/bombing-hospitals-all-days-work>
2. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/05/media-are-blamed-us-bombing-afghan-hospital-covered>
3. <http://www.commondreams.org/news/2015/10/06/pentagon-shifts-story-again-msf-says-no-excuse-war-crime-against-hospital>
4. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/07/enough-even-war-has-rules>
5. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/13/prescription-afghan-hospital-bombing-independent-investigation-and-us-troop>
6. <http://www.commondreams.org/views/2015/12/08/kunduz-msf-hospital-us-bombing-survivor-i-want-my-story-be-heard>
7. <http://www.commondreams.org/news/2015/11/05/new-msf-report-details-horrific-carnage-us-bombed-hospital>

8. <http://www.commondreams.org/news/2015/10/26/evidence-mounts-us-military-knew-they-were-bombing-active-hospital>
9. http://www.tomdispatch.com/post/176069/tomgram%3A_laura_gottesdiener%2C_the_angel_of_death/#more
10. <http://www.militarytimes.com/story/military/pentagon/2015/11/25/us-troops-suspended-kunduz-hospital-attack-top-generalsays/76371506/>
11. <http://www.commondreams.org/news/2015/09/25/operation-endless-war-us-could-leave-10000-troops-afghanistan-after-2016>
12. <http://www.commondreams.org/views/2015/11/05/americas-never-ending-war-afghanistan>
13. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/15/obama-pledged-stop-afghanistan-war-its-end-nowhere-sight>
14. http://www.tomdispatch.com/post/176068/tomgram%3A_engelhardt%2C_roads_to_nowhere%2C_ghost_soldiers%2C_and_a_%
15. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/21/americans-want-end-countrys-longest-war-why-wont-congress-listen>
16. <http://www.commondreams.org/news/2015/12/30/if-top-general-gets-his-way-americas-longest-war-will-become-even-longer>
17. http://www.tomdispatch.com/post/176100/tomgram%3A_engelhardt%2C_%22the_finet_fighting_force_in_the_history_of_the_world
18. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/collateral-damage-afghanistan-americas-soul>
19. <https://www.hrw.org/news/2017/11/20/interview-finally-justice-victims-afghanistan>
20. https://www.commondreams.org/news/2018/01/31/damning-new-study-helps-explain-why-pentagon-will-no-longer-release-afghan-war?utm_term=Damning%20New%20Study%20Helps%20Explain%20Why%20Pentagon%20Will%20No%20Longer%20Release%20Afghan%20War%20Updates&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20North%20Korea%27s%20Convincing%20Case%20Against%20US&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20North%20Korea%27s%20Convincing%20Case%20Against%20US-_-Damning%20New%20Study%20Helps%20Explain%20Why%20Pentagon%20Will%20No%20Longer%20Release%20Afghan%20War%20Updates <https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/pentagon/>
21. <http://www.aljazeera.com/topics/country/iraq.html>
22. <http://www.aljazeera.com/programmes/upfront/2017/12/covering-civilian-deaths-iraq-171222081955471.html>
23. <http://www.psr.org/assets/pdfs/body-count.pdf>
24. https://www.commondreams.org/views/2018/03/15/iraq-death-toll-15-years-after-us-invasion?utm_term=The%20Iraq%20Death%20Toll%2015%20Years%20After%20the%20US%20Invasion&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Mueller%20Subpoenas%20Trump%20Org%20%7C%20Liz%20Cheney%20Leads%20Torture%20Apologists%20&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Mueller%20Subpoenas%20Trump%20Org%20%7C%20Liz%20Cheney%20Leads%20Torture%20Apologists%20-_-The%20Iraq%20Death%20Toll%2015%20Years%20After%20the%20US%20Invasion

XVI. Az Arab Tavasz

Részletesen foglalkoztam a témakörrel a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] e-könyvemben, abból idézve látok hozzá az ismertetéséhez.

Idézet:

Nem menekülök Afrika északi sávjától, csupán értelmetlen lenne a Közel- és Közép-Kelet arab országaitól leválasztva áttekinteni az észak-afrikai arab régiót, hiszen a problémáik azonos, vagy nagyon hasonló okokra vezethetők vissza.

Egyik legfontosabb a szunnita-síita ellentét, ami nehezen emészthető számomra. Minduntalan az európai vallásháborúk jutnak az eszembe, amikor azonos alapértékeket valló, nűán szokban eltérő vallások hívői ölték egymást a legkegyetlenebb módszerekkel. Talán még jobb az inkvizícióra utalni, bár ott nem vallási ellentétek okozták a pokoli irtó-hadjáratot, hanem egy vallás örült eretnek-irtása, amikor az eretnek-bélyegzőt ártatlan emberek tömegére sütötték rá...

Aki a két iszlám áramlatról rövid összefoglalót akar olvasni, a jegyzetekben megtalálja:¹ Érdekes az arányszám: mindössze 13% síita.

Több arab országban megfordultam: Szíria, Líbia, Irak, Egyiptom és Libanon, átutazóban Jordániában is jártam. Szíriában és Líbiában több hónapot töltöttem, a két országgal és népével kapcsolatos élményeimet a weblapomon, a „Világok, népek, emberek”[J] könyvemben, majd először angolul – Stay at Home, Uncle Sam –, később annak magyar változatában – Maradj magadnak, Samu bá’[C] – is megírtam, az utóbbi kettőt e-könyvként. A kizárólag az amerikai, illetve annak mindent meghatározó katonai-hadiipari komplexumának érdekeit szolgáló iraki háborúról alkotott véleményem ugyanezekben az írásokban olvashatók.

Az Arab Tavaszról is a „főáramlattól” eltérő véleménnyel voltam, és pedig azonnal. Míg általános volt az ujjongás a diktátorok megbuktatása fölött, én egyrészt éreztem, hogy mögöttes uszító-besegítő erő(k) kell, hogy létezzen az események mögött, másrészt előre láttam a vallási-etnikai ellentétek robbanásszerű megnövekedését. Véleményem megtalálható a blog-sorozatomban: ahalmos.wordpress.com. Több blogom foglalkozik a témakörrel: „Csak kérdezek IX”, „Líbia és a NATO új köntöse”, „Who is barbaric – Ki a barbár?”, „Megrendültem, komolyan megrendültem!”²

Próbáljuk azért újra áttekinteni, mi a helyzet ma az Arab Világban?

Tunézia

Az itt kitört forradalomnak nevezett felkeléssel kezdődött az Arab Tavasz.

Az Amerikában, a Columbia Egyetem „Közép-Kelet, Dél-Ázsia és Afrika” tanszékének professzora, az Al Jazeera-ban írva azt állítja, hogy **a kifejezés az USA stratégiájának része**, amely a mozgalom céljainak kifejezését, és az amerikai jellegű „liberális demokrácia” felé irányítását célozta.³

A forrongásokat követő választások több országban az iszlám pártok előretörését hozták, ezért az események Iszlám Tavaszként, majd – a szélsőségek előretörését követően – Iszlám Télként is ismertté váltak.

Ma nyugalom van, a szélsőségeket vissza tudták szorítani. [Amikor ezeket a sorokat írtam, talán éppen „szünet” lehetett. Hogy azóta milyen káosz és eszméletlen vagdalkozás van, arról lentebb szó lesz!]

Egyiptom

Mielőtt az Arab Tavasz egyiptomi eseményeivel foglalkoznék, nem állhatom meg, hogy ne szóljak pár mondatot a világ egyik legértékesebb csodájáról, magáról Egyiptomról. Az ősi egyiptomi kultúra bölcsőjeként fantasztikus kulturális emlékeket hagyott a világra,

majd a korai arab tudományok egyik legfontosabb központjaként óriási eredmények szülője volt. Elég csak a gízai piramisokat, és a kairói Egyiptomi Múzeumot említeni, amiket sikerült megtekintenünk kétnapos látogatásunk alkalmával. A múzeumban világrekordot állítottunk fel: sorban álltunk a nyolcórás nyitás előtt, és utolsónak hagytuk el az ötórás záráskor. Hihetetlen világra nyertünk betekintést.

Az ókori alexandriai könyvtár a világ legnagyobbja volt, végtelen az értéke azoknak a tudományos, irodalmi dokumentumoknak, amik ott végül megsemmisültek.

Sikerült időt szakítanunk **a Kopt-negyedre is. Szép, érdekes, és akkor még békésen gyakorolhatták keresztény vallásukat.**

Az egyiptomi Arab Tavasz a kairói Tahrir téren robbant ki 2011. január 25-én, a széles rétegeket képviselő tömeg Hoszni Mubarak elnök távozását követelte. Ezt 18 napig tartó – 800 halálos áldozattal járó – tüntetéssel el is sikerült érniük. **A történelem az USA és Izrael fontos szövetségének tartja.**

Két év telt el, mire az egyiptomi arabok rájöttek, hogy rossz lapra tettek, Mubaraknál rosszabb vezetőt kaptak: Mohammed Morszit, a fundamentalista iszlám mozgalom legerősebb pártja, a Muszlim Testvériség vezetője személyében. A 2011 évi tüntetésekhez mérhető fellépéssel kirobbanó tüntetés a párt székháza előtt dühödt támadásba lendült, 2013. június 29-én megrohamozták és felgyújtották.

(Az Arab Tavasz szempontjából mellékes, de borzasztó: a tömegesen megjelenő tüntető nők közül közel százat ért brutális szexuális támadás.)

A Morszi kabinetben katonai és felderítői pozíciókat betöltő Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil el-Sisi került hatalomra a tüntetések eredményeként. Sok kérdés merül fel vele kapcsolatban (a Muszlim Testvériség keze volt a hadseregben, kézlevágással fenyegette meg az ország érdekei ellen védőket, a nőket ért támadás szüzességi teszt volt?), amiket nem nagyon értek. A két utóbbi sárija-gyanús. Katonai tanulmányait részben az USA-ban végezte. Mindenesetre népszerű vezetőnek bizonyul.

A megjegyzéseimben foglaltak miatt nem teljesen értek egyet Ara-Kovács Attila véleményével, de figyelemreméltó. Szerinte „az ősz folyamán (2014) lezajlott tunéziai választások – az október 26-i parlamenti, majd a november 23-án tartott elnökválasztás, melynek hivatalos eredményét december 22-én hozták nyilvánosságra – lezárták az úgynevezett arab tavasz legfontosabb szakaszát. A szekuláris, nyugatos politikai elit egyértelmű és elsöprő győzelmet aratott az iszlamista politikai erők fölött.”⁴ Több afrikai országban voltak tüntetések a tunéziait és algériaikat követően (Marokkó, Algéria), nincs jelentőségük.

Szíria

[Folytatás a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvemből:]

Egy pillanatra sem ingadoztam, hogy melyik ország következzen. *Szíria*, a szívem csücske!

Fentebb leírtam, hány írásban foglalkoztam vele. Megismétlem, hogy ne kelljen visszalapozni: a weblapomon (www.amrita-it.com); a „Világok, népek, emberek”[J] könyvemben, a „Maradj magadnak, Samu bá”[C] e-könyvemben és több blog-bejegyzésemben.

Feledhetetlen élmények sora következhetne, de nem akarok ismételni. Békés, nyugodt élet vett körül, barátságos emberek, szépen öltözött kisiskolások az utcán, rendezett forgalmi viszonyok.

Sikerült három kirándulást tennem. A legvalószínűtlenebb csoda Malula volt, egyike az első keresztény kolostoroknak. Hihetetlennek tűnt az ápolt boszrai (Boszra a római birodalom arabiai tartományának fővárosa volt) amfiteátrum kiváló akusztikája. Homsz érintésével ellátogattam Latakia kikötőbe. Gyönyörű a damaszkuszi Nagymecset (Omajjád-mecset), először élvezhettem arab szuk (piac) nyüzsgő életét, pazar gazdagságát.

Vendégül látott az egyik magyar külkereskedelmi vállalat vezérképviselője, aki összír eredetűnek és kereszténynek vallotta magát, és akinek két szépséges lánya európai viselkedéssel kápráztatott el.

A nemzetközi vásár magyar pavilonjának arab sofőrje könnyekkel búcsúzott tőlem a repülőtéren.

Lehet rossz véleménye az embernek erről a világról? Sajnos a „főáram” – Aszad miatt – általánosít, rossz képet sugall az országról.

Pedig a Szíriában kitört polgárháború főbb okai igen egyszerűek és szokottak: jó viszony a Szovjetunióval (majd Oroszországgal) és Kínával, a gazdaságban az állami tulajdon magas szintje, és olaj a szárazföldön, majd a tengeri talapzaton (amivel már nem tudott mit kezdeni a harcok miatt, de Izraelt zavarja), a Golán-fennsík visszakövetelése Izraeltől. Ehhez természetesen kapcsolódnak vallási (síita-szunnita) és etnikai ellentétek, létező ellenzék a diktatórikus módszerekkel szemben.

[Ez az egész bekezdés piros:] Az USA és Izrael nagy öröme az Arab Tavasz tunéziai-egyiptomi eseményei felbátorították az ellenzékét, akik fegyveres támadást indítottak az Aszad rezsim ellen. Az USA – külügyminiszeri szinten, és különféle módszerekkel/eszközökkel – lelkesen támogatta a mind vegyesebbé váló és mind aljasabb bandát. Mikor rá kellett jönnie, hogy gonosz és kormányzásra alkalmatlan vegyes (terrorista) gyülekezetet támogat, akik Aszadnál messze rosszabbak lennének, a helyükre lépett a diktatúrák diktatúrája, Szaúd-Arábia vezette „koalíció”, amelyben Izrael is színre lépett légitámadásokkal, mintegy utat vágva a napról napra erősebb ISIS (vagy csak IS) előtt, amelynek előrehaladása már az ország összeroppanásával fenyeget. Figyelmükbe ajánlom ismét a (5 és 6) weblapokat, és a (7) blogom, amely az IS-szel is foglalkozik, valamint a (8)-weblapot, amely az izraeli légitámadásokat ismerteti.

És azt, hogy Amerika régóta esküdözik: megad minden támogatást az Aszad-rezsim megdöntésén fáradozóknak (alábbhagyott az ígérettel az utóbbi időben), de amerikai bakancsok nem érinthetik Szíria területét. Most megszegi ezt az esküjét is. Bakancsok Szíria szuverén területén (9):

„A Fehér Ház bejelentette szombaton, hogy a Delta Force katonák egy csapata belépett szuverén szíriai területre, hogy megöljön egy állítólagos ISIS „parancsnokot” és néhány tucat más arctalan rosszfiút. (...)”

Mint szokásos, a média teljes mértékben a Pentagon és a Fehér Ház akciófilm prózáját ismétli. Csakúgy, mint a bin Laden rajtaütés elbeszélése, – amelyről később kiderült, hogy nagyjából hamis – ez a mese is tartalmaz néhány hihetetlenül lenyűgöző részletet: „egy jazidi rabszolga megmentése”, „közelharc”, „nők és a gyermekek élő pajzsként”, „pontos célzás” (amely természetesen kikerüli ezeket a nőket és gyermekeket), és a halottak számbavétele, „40 szélsőséges”, amiktől Jack Bauer elpirulna.”

Nincs tovább, ami ebben a régióban zajlik, az emészthetetlen. Az USA (és csatlósai) barbár intervenciói okozta terror és ellen-terror, rettegés és öldöklés, menekülés és lehetetlen körülmények közötti tengődés maradt az embereknek.

A napokban kérdezte meg egy kedves ismerős, mit szólok ehhez a menekülő-áradathoz. Azt feleltem, ha lehetséges lenne, mind át kellene vinni az óceánon, és megkérni az USA-t, tegye rendbe az életüket.[B]

Unalmas? Isten neki, fakeszt, megtoldom még egy, hosszabb, még unalmasabb ismertetéssel az „Az USA ledarálja a világot”[E] című e-könyvemből. Nem bosszantás a szándékom, természetesen, hanem szélesebb palettával rajzolás:

Sorrendben a világ kétségkívül legszerencsétlenebb országai közé sorolható Szíria következik. Akkoriban jártam ott, amikor Aszad hatalomra került, de ebből semmit nem éreztem. Az alapvetően az iraki háborúval foglalkozó „Maradj magadnak, Samu bá”[C] írásomban rövid elemzést adtam Szíriáról és Líbiáról is. Mindkét országban jártam, saját

tapasztalataim alapján is állíthatom, hogy **amit Amerika ezzel a két országgal szemben elkövetett/elkövet, határtalan gazemberség.**

Amellett, hogy Szíria évezredekig a világ egyik tudományos-kulturális központja volt, 1971-ben rendezett, nyugodt élet látványa örvendeztette meg a külföldit. Annyira, hogy „jó helyen jársz” mormoltam magamban, amikor az első forró délután egyenruhás kisiskolásokkal találkoztam felmérő sétám során. Nem részletezem a maximálisan pozitív élményeimet, csak összefoglalóan annyit jegyzek meg, hogy **mind az általános élet, mind az emberek nyugati színvonalat sugároztak.** Voltak zavaró körülmények, például az igen szigorú korlátokkal bénított pénzügyi rendszer, ami nem lepett meg, mivel otthon pontosan ugyanúgy működött... Annyira biztos voltam abban, hogy egy-két éven belül újra Damaszkuszba visz a Hungexpo kiállítási programja, hogy kihagytam Palmüra-t, ahová pedig eljuthattam volna. A mai napig sajnálom.

Csak hogy érzékeltessem, mennyire mély nyomokat hagyott bennem a szíriai arab világ, idézek néhány sort a „Világok, népek, emberek”[J] című könyvemből. „Félúton jártam a gép felé, amikor meghallottam: valaki a nevemet kiáltja. A hang felé fordulok, nézek kutatóan visszafelé, látom, hogy Husszein áll a kerítés túloldalán, és kapaszkodik belé, mintha át akarna mászni rajta. Kilépek a sorból és futok vissza ehhez a jó emberhez. Kezet akarnánk rázni, de csak az ujjaink érintik egymást. Látom, sír, könnyek futnak le az arcán, suttog valamit. Ó, édes jó istenem, egy felnőt arab, aki szolgált nekem! És krokodilkönnyekkel búcsúzik tőlem! Ilyet férfiembertől soha máskor, másutt nem láttam. Soha többé nem láttam viszont ezt az arany szívű embert! Ha lehetővé válna, hogy találkozzam halálom előtt azokkal, akik közel álltak hozzám kicsit zűrsre sikeredett életem során, az elsők között lenne, akit meghívnék.” A magyar pavilon arab sofőrjéről írtam, aki a Kirendeltség hibájából nem tudott tőlem időben elbúcsúzni.

Eltartott egy darabig, mire felfogtam, mennyire súlyos polgárháború dúl az országban. Valaki elolvasta a weblapomon Szíriáról írt soraimat és fotóimat, aminek hatására kaptam – újságíróként szerepeltetve – meghívót a kormány sajtóval foglalkozó szervétől. A meghívóhoz nem fűződött semmiféle kondíció, így majdnem elrepültem, az indulás előtt két-három nappal fűjték le a látogatást az elmérgesedett állapotok miatt.

Ugye érthető, mit akarok kifejezni?

A blogjaim között található Szíriával foglalkozók.¹⁰ Arra hamar rá lehetett jönni, hogy az ellenzék csak részben politikai vagy etnikai konfliktusok miatt fogott fegyvert. Többnek tűnt a fundamentalista iszlám erők, vagy inkább forgácsok – és messze nem feltétlenül szíriaiak – részvétele a harcokban. **Óriási gazemberség volt Amerika (és egyes európai országok) részéről ezeknek a káoszt keverő, sokszor egymással is szembeszálló csoportok azonnali elismerése ellenzéknek, és fegyverekig menő támogatásuk.** Az egész nyugati politika és média Aszam erőit kiáltotta ki kegyetlen gyilkosnak, míg – ki-kiderült – főként ezek a csoportok kegyetlenkedtek.

Nézzük, mit mondanak mai okos megfigyelők erről az eseménysorozatról?

Négymillióra nőtt az otthonát elhagyó, menekült státuszért folyamodó szíriaiak száma.¹¹ Obama jóváhagyta, hogy a légierő támogassa a mintegy 60 (igen, hatvan) felkelőt, akik fogadalmat tettek, hogy csak az ISIS-t fogják támadni (2015 nyara).¹²

Koalíciós légicsapások eredményei: hat hónapot vizsgálva az airwars.org úgy találta, hogy az iraki és szíriai légicsapások civil és „baráti katona” – magyarul végtelen – áldozatainak száma ezernél több volt ([Airwars report published today](#)). Összehasonlító táblázat is található a cikkben, mennyivel „rosszabbul látnak” a támadók. Az agresszorok: USA, UK, Hollandia, Franciaország, Ausztrália, Kanada, Dánia, Belgium – többnyire volt gyarmatosító.¹³

A Center on Peace & Liberty egyik kulcsfigurája, [Ivan Eland](#) rácsodálkozik a tényre, hogy míg Amerika a Szíria elleni háború főszereplője, az onnan elmenekült mintegy négy-

millió főből 214-ben 132-t fogadott be, és 2015-ben is csak 2000 menekült befogadásával kalkulál.¹⁴

Oroszország is beszállt az ISIS elleni légi háborúba.¹⁵ Megírtam azonnal a véleményem blogban. Nem jó ez így: amíg nem egyeztetnek, koordinálnak legalább a „nagyok”, addig inkább zavart okozhat, és nem segít. Figyelem szinte napról napra, és nem változott a véleményem, amíg meg nem született a megállapodás (l. lentebb). Az orosz fellépés még nehezebben igazolható, hiszen egymaga formál jogot „kizárólag az ISIS elleni” légicsapásokra. Ki tudja ellenőrizni abban a káoszban, ahol X (ki tudja mennyi) fanatikus Aszad-ellenes formáció létezik, és Y (ez se sokkal könnyebb lecke, l. fentebb) támadja Aszadékat, ezt a káoszt fokozva.

[Juan Cole](#) részletesen taglalja, hogy mind Obama, mind pedig Putyin hibásan értékeli a szíriai helyzetet.¹⁶ Új nevet tanultam meg: újabban az ISIS és ISIL helyett – amelyek legális államalakulatot sejtethetnek – egy arab kifejezés rövidített változataként nem államként, hanem gyilkosként kezeli ezt a terrorista bandát: DAESH, ami tulajdonképpen az ISIL-nek megfelelő arab szósor (al-Dawla al-Islamiya al-Iraq al-Sham), de – gondolom kiejtésben nem különbözve – a „daes” szóként is érthető, aminek két jelentése is van: „aki a lába alatt tapos el valamit”, illetve „ellentétet szító”. Sokat fogjuk hallani, amíg még élünk. Ők maguk gyűlölik a szót, azzal fenyegetnek, hogy aki így hívja őket, annak kitépik a nyelvét. És miért is téved a két óriás?

Obama Aszad nélküli megoldást akar a fegyveres „ellenzék” megjelenése óta. Szerinte Aszad eltávolítása akkor lehet sikeres, ha valamennyi „részvevő ország” összefog a távozása után a nemzeti hadsereg és állam helyreállításában. A szerző szerint ez lehetetlen: a DAESH Szíriában ki tudná használni a Baath nyugati erőktől elszenvedett vereségét. Ezek az erők a szíriai egekben lakozva (utalás a gyalogosok hiányára) nem tudnának akkor se hatékonyabban fellépni ellenük, mint most.

Putyin viszont meglepte Washingtont katonai erőkkel megjelenve Szíriában, és azt állítva, hogy csak Aszad Baath-rendszerének bevonásával lehet megverni a DAESH-t.

Obama teljesen védekező helyzetbe került, mivel (a) saját DAESH-sel szembeni tervei nagyrészt sikerteleneknek bizonyultak, és (b) mert Putyin vonatkozó tervei konkrétak és magukban foglalják a diktátor Aszad megerősítését.

Putyin is széles tábor egységes akciójában gondolkodik, és rámutat a líbiai katasztrófára, arra a káoszra, ami a kormányok feltétlen megdöntésének politikájából következik. Több következtetése hibás: azt állítja, hogy az USA és Nyugat kreálta a DAESH-t (nem tették – mondja a szerző; mégis az ő bűnük, mert gyalázatos tetteik következménye – mondom én), azzal a céllal, hogy megdöntsék a szekuláris kormányokat (ami nem áll szándékukban – mondja a szerző; hogy szekuláris-e, nem döntő számukra, de meg akarnak dönteni minden olyan kormányt, amelyik nem gázsulál nekik – mondom én). (...) A szerző Putyin legfőbb tévedésének tartja, hogy véleménye szerint csak a szíriai kormánnyal és hadseregével együttműködve oldható meg a válság, el kellene végre fogadni, hogy ők és a kurdok harcolnak szemtől szembe az Iszlám állammal és terrorista szervezetekkel Szíriában.

Reménytelen vita, amikor a világ azt se tudja egyértelművé tenni, ki és mi terrorista? Hányféle forrása van (vallás, etnikum, gőg, hatalomvágy...), milyen nagyságrendet képvisel, állami (náci Németország, kommunista Szovjetunió, most USA...), csoport (al-Kaida, DAESH és társaik), személyes indulatok által vezérelt. Ideje lenne tudományos művet írni a témáról! Szívesen segíték, ha valaki felvállalja. Nekem már sok lenne.

[Ramzy Baroud](#) tájékoztatja a világot a szíriai lakosság szenvedéseiről.¹⁷ Úgy döntöttem, írásának mindössze két bekezdésével foglalkozom itt, bár az egésznek kellene idéznem. Az egyikben összefogó képet mutat a helyzetről **(2015. október): 300000 halott, jóval több sebesült, 6 millió (!!!) menekült;** biztosak lehetünk benne, hogy a konfliktusban résztvevő egyetlen kormány – beleértve a szíriai kormányt és ellenzékét is – se törődik a lakosság

életével, a szíriai nemzet túlélése nem elsőrendű érdeke azoknak, akik az ország talaján vívják proxy háborújukat. **A másik egy 16 éves kislány kivégzéséről szól**, akit (nyilván a szolid ellenzék) azzal vádoltak meg, hogy a kormány kéme. Miután jobb tenyerét átlőtték, bevallotta, hogy GPS adókat telepített ellenzéki területeken, hogy a kormány pontosan tudja célra vezetni a rakétáit (amelyek nem precíziósak, vagy nem léteznek). **Egy téren nyilvánosan végezték ki, a közvetlenül az arcába lőtt hat golyóval.**

Abszurd világ, végtelenül aljas világ!

És itthon a menekültekkel riogatják a népet!!! Robert Parry jelentős cikkben mutat rá olyan tényekre és tényezőkre, amelyeket Obama követ el, hibásan, és amelyek súlyosan akadályozzák, hogy józan megoldáshoz keresse az utat Szíriában.¹⁸ Kezet kellene fognia Oroszországgal és Iránnal, és közös erővel kellene a béke felé vezető úton haladni. Megoldhatatlan számára, mert hatalmas erőt képvisel otthon a „Hivatalos Washington” néven ismert neokonzervatívok és a „liberális intervenciók” koalíciója, külföldön pedig azok az országok, akik Amerika útítársai: Izrael, Törökország, Katar és más sejkiségek. A részletek számomra (is) követhetetlenek: Szaúd-Arábia sok szempontból táplálja a terrorizmust, Izrael számára kisebb rossz az al Kaida szíriai szárnya, a NUSRA Front, Amerikának be kellene szüntetnie a „mérsékelt” szunnita csoportok pénzzel és fegyverrel támogatását, saját hadügyminisztere háborút akar (naná, sok az elhasználandó fegyver, és ömlik a fekete pénz), olyan hangulatkeltőktől is fél, mint a saját ENSZ-követe, Samantha Powell, vagy a The Washington Post és The New York Times keményvonalas szerkesztői... Nem folytatom... Végtelenen el van rontva az USA vezetése, hangulata...

Ha nehezen is, de az USA végül, 2015 őszén beismerte, hogy az ellenzéki erők kiképzése megbukott, és befejezettnek nyilvánította azt.¹⁹ A programot kezdetektől fogva bírálták, mint „akár nyilvánvalóan tisztességtelent vagy veszélyesen téveszmést”. A cikkből megtudjuk, hogy a kiképzés Jordániában, Katarban, Szaúdi-Arábiában és az Egyesült Arab Emírátsókban folyt, az eredménye mintegy 50 harcos volt (másutt 60 szerepelt), akiket bevetés után azonnal lemészárolt vagy foglyul ejtett a NUSRA Front vagy más dzsihádistá csoport, 4-5 maradt bevethető állapotban. Ennek ellenére – és a bejelentéssel ellentmondva – Törökországban áll fel egy kisebb kiképző központ, ahol arra képeseket, főként ellenállás-csoportok vezetőit képezik ki például arra, hogyan kérjenek légicsapást.

Borzasztó belegondolni is, milyen birodalom ez a világcsendőr! Amikor kiderült, mennyire nulla ez a kiképző-program, ami 500 millió dollárba került az adófizetőknek, Obama, az elnök és főparancsnok nyilatkozatot tett közzé, miszerint ő nem is nagyon akarta ezt az egészet, csak kritikusai – többek között Hillary Clinton külügyminiszter – lökték bele ebbe a sületlen marhaságba.²⁰

Egyetlen levél, egyetlen Connecticut-i kongresszusi tag kezdeményezésére 54 kollégájával együtt az elnökhöz írt levél indította el a forradalminak is tekinthető mozgalmat: üljenek végre tárgyalóasztalhoz az érintettek.²¹ Az elnök megértette, hogy nem folytatható az indokolatlan, rossz koncepcióra épülő, embertelen és dicstelen, meg nagyon drága intervenció, – a döntés pillanatáig csak az ISIS-elleninek mondott akciók 6,5 milliárd dollárt (\$6.5 billion) emésztettek fel – tömeggyilkosság, embervadászat, világ-presztízsveszteség, az egész muszlim világ gyűlöletének kivívása nélkül. Bizonyára hatott az a többször megismétlődő katasztrofális eset, hogy az ISIS, illetve Aszad ellen harcolóknak szállított fegyverek a szélsőséges iszlám fundamentalisták kezére kerültek (Irakban az ISIS elől menekülő hős nemzeti hadsereg által Ramadiban hagyott töménytelen fegyver, Szíriában a NUSRA-hoz vándorolt fegyverek). Talán mindennél többet jelent az az iszonyatos emberi áldozat, amit Szíria lakossága szenved el. **A cikk hihetetlenre emeli a menekültek számát: 6,5 millió az országon belül, és 4 millió, aki már elhagyta az országot, azaz cca. a lakosság fele hajléktalanná vált.** [Szerintem téved a szerző, ez a világcsendőr, a történelem más szuperhatalmaihoz hasonlóan nem törődik az emberáldozatokkal, egészen más vezérli: pénz, pénz és pénz,

hatalom, hatalom és hatalom. Megértés?] Asztalhoz ült, a „koalíciós partnereivel” és az általa támogatott „mérésékelt ellenzékkel” együtt. A döntéshez persze kellett az oroszok belépése az ISIS – deklarációjuk szerint csak az ISIS – elleni, elismerten pontos és eredményes légicsapásai és az „ellenzék” kiképzésének nevetséges kudarca.

Itt kilépek a cikkből:

A másik oldalon (vagy ovális volt az asztal?) Aszad képviselői, az oroszok és irániak ültek. Valami történt, lassan érzékelünk kell, hogy pontosan milyen erős a tűzszünet, amit kötöttek. Úgy látszik, teljes a káosz: február 12-én (ujszo.com) Kerry (USA külügyminisztere), Lavrov (orosz külügyminiszter) és Staffan de Mistura ENSZ-megbízott részvételével tucatnyi ország, valamint a fegyveres ellenzék megállapodott abban, hogy egy hét alatt [elmúlt] leállítják az összetűzéseket, kivéve az oroszok ISIS és NUSRA elleni légicsapásait. Más hírek szerint február 20-án az ellenzéki csoportok 2-3 héten belül lejártszódó tűzszünetben állapodtak meg, aminek feltétele, hogy az oroszok is hagyják abba a légicsapásokat.

Nem lesz ebből semmi!

Közben haladjunk tovább, részben visszalapozva a történetekben: Október végén Obama még gyalogosok bevetését rendelte el az iraki és szíriai DAESH erők ellen.²² Talán nem teljesült? Ha igen, csak olaj lehetett a tűzre.

Az 1976 évi Nobel Békédíj kitüntette, [Mairead Maguire](#) idén januárban kifejtette, hogy csak békés megoldás vethet véget a szíriai konfliktusnak.²³ Kiemeli azt a tapasztalatát, hogy szíriai látogatása során [bátor asszony] a megkérdezettek többségének véleménye szerint Szíriában nem polgárháború, hanem külföldi invázió folyik. Azt is hangsúlyozták, hogy nem a keresztények és muszlimok közötti vallási konfliktusról van szó. [Gregorios III Laham](#) patriárka szavai szerint a két vallás gyökerei összefonódtak, és 1436 évig háborúk nélkül, békésen éltek egymás mellett véleménykülönbségek és konfliktusok ellenére.

Ugyancsak januárban a CommonDreams felhívja a figyelmet egy levélre (released a letter).²⁴ 160 humanitárius szervezet és ENSZ-ügynökség fordul a levéllel kormányokhoz és az egész emberiséghez, hogy vessenek véget ennek a gyalázatnak. „Ez a konfliktus és következményei valamennyiünket érint. Érinti azokat, akik Szíriában szeretteiket és megélhetési lehetőségüket veszítették el, akiket gyökerestől téptek ki a házukból, vagy akik kétségbeeső helyzetben élnek ostromállapotok alatt. Ma Szíriában cca. 13,5 millió ember szorul humanitárius segítségre. Ez nem egyszerű statisztika. Ez 13,5 millió olyan ember, akinek az élete és jövője veszélyben van.” – írják többek között. Talán ez a levél is lökött egyet a vétkeseken, hogy lépjenek a béke felé.

Végre elfogadható információt kaptam a „harcok beszüntetéséről” (17 kormány részvételével kötötték – ez is mutatja a helyzet idiotizmusát: ott volt/van minden gazembere a világnak).²⁵ Nem fegyverszünet, mert annak megkötésekor kötelező formális nemzetközi előírások szerint kell eljárni. Meg nyilatkoznia kell Aszadnak. És szíriai civil szervezetek abszurdnak mondják, hogy a DAESH és NUSRA elleni harc még kívül esik a megállapodáson. Az ENSZ nevében groteszknek („grotesque”) hívják a szíriai humanitárius krízist. Létrejött valami Nemzetközi Szíriát Támogató Csoport (International Syria Support Group), az USA és Oroszország részvételével, aminek kötelessége – humanitárius szervezetek közreműködésével – biztosítani, hogy Szírián belül és kívül eljuthasson a szükséges segítség a rászorulókhöz.

Még meg se száradt a tinta a megállapodáson, amikor rakétatámadás érte a Doctors Without Borders/Médecins Sans Frontières (MSF) két Aleppo-környéki kórházát.²⁶ A kórház üzemeltetői nem nevezték meg a támadó felet, az al-Jazeera ([hit](#)) és több nyugati sajtóforrás az oroszokra hárítja a felelősséget. Az oroszok természetesen tagadnak.

Újabb két nap, és arról számol be a világ – az Emberi Jogok Szíriai Megfigyelőközpontja emigráns (!) szervezetre hivatkozva, hogy több száz civil és 50 kormányhű katonát mészárolt le az Iszlám Állam.²⁷

Nem tud vége lenni, amíg ilyen állatok szabadon/életben vannak.

A világ egyik legismertebb politikai-gazdasági elemzője, az angol *The Economist* fordulatnak értékeli az oroszok beavatkozását.²⁸ Magát a konfliktust a háborún belüli utálatos háborúk komplexumának nevezi: felkelés a diktatúra ellen; szektáriánus csata szunniták és alaviták (és síita szövetségeseik) között; szunnita arabok gyilkos küzdelme egymással; kurdok harca haza megteremtéséért; regionális „proxy” (mások által megvívott) háború, amely Szaúd-Arábiát és Törökországot állítja szembe Iránnal; és végül a „félénk” Amerika geopolitikai küzdelme a feléledő Oroszországgal szemben.

Tovább elemzi a részleteket: a törökök támadják a szíriai kurdokat, akik Amerika segítségére voltak az ISIS ellen, most Aszad és az oroszok mellé álltak, segítettek az oroszoknak elválni az Aleppo-t Törökországgal összekötő ellátó-folyosót, egyben reménykedve kapcsolat létesítésében a törökországi kurdokkal. Szaúd-Arábia légierővel támogatta a törököket a kurdok ellen és felajánlotta szunnita csapatok küldését...

Abbahagyom, ilyen katyvaszt nem látott még a világ!

A katyvaszba mártott karddal súlyosbítja a helyzetet Törökország.²⁹ Növeli a feszültséget az oroszokkal, az ankarai merénylet miatt – bár bizonyítékot nem tud felmutatni – ágyúzza a szíriai kurdokat, sőt, a már Szíriában a fekáliát keverő 350 katonájához további 500-at küld, végül Szaúd-Arábiával együtt Szíria megszállását tervezi.

Mindezt a „harcot szüntess” megállapodás után pár nappal. [Robert Parry](#) egyenesen nukleáris háború veszélyérő beszél.³⁰

Egy cím és egy bekezdés. A cikk címe durván: A veszély, hogy a sokoldalú szíriai háború III. világháborút robbant ki, folytatódik, mivel Törökország, Szaúd-Arábia és az USA neokonzervatívjai invázió lehetőségét mérlegelik, amelyik megölheti az orosz csapatokat – és a szíriai krízist esetleg nukleáris leszámolássá eszkalálva, meglepő módon az al-Kaida terroristáinak védelmében. És egy bekezdés: Az orosz elnökhöz, Vlagyimir Putyinhoz közelálló forrás szerint az oroszok figyelmeztették Recep Tayyip Erdogan török elnököt, miszerint szükség esetén Moszkva kész taktikai nukleáris fegyvereket bevetni, hogy megvédje csapatait egy török-szaúdi támadással szemben. Mivel Törökország NATO-tag, egy ilyen konfliktus könnyen teljes körű nukleáris konfrontációvá eszkalálódhatna.

Örültek világában élünk. A *törökök*, az örmény genocídium bajnokai, a *szaúdiak*, a legdiktátorabb diktátorok, a lefejezéssel, megkövezéssel, korbácsütésekkel kivégzők, az USA keményvonalasaival megtámogatva nukleáris háborúba kergethetik a világot?[E]

Idézet zárva, 2016

Ami az elmúlt másfél évben lezajlott Szíriában és környezetében, felfoghatatlan, leírhatatlan. Az iraki háború alatt megszületett valóban terrorista, ellenálló képződmény, az ISIS mint olajcseppek a víz felszínén, alakot, helyet változtat, öl, lefejez, egyéb erőszakot követ el. Irtják őket kurdok (részben amerikai segédlettel), az új iraki hadsereg, a szír hadsereg, oroszok, mégse látni a végét. Annak ellenére, hogy az USA megint bejelentette, hogy teljesítette a célt. Addig nem lesz vége, amíg meg nem teremődik a béke a régióban.

Nem lesz vége, mert a béke nem fog megteremtődni, amíg az USA meg nem szűnik. Legújabb „ki, ha én nem” világcsendőr-uralkodója, **Trump a közelmúltban bejelentette Amerika örökké tartó jelenlétét Szíriában.** És a fentiekből jól tudjuk, ez mit jelent: örökké tartó beavatkozást a szír életbe, elnyomást, döllyföt, lefölközést, káoszt.

Nem lesz béke, mert Izraelben olyan ember uralkodik, aki vak gyűlölettel üldöz valós, meg annak kikiáltott ellenséget. Szemrebbenés nélkül támad Szírián belüli telepeket, raktárakat, repülőgépeket, ahelyett hogy akárkinek – ENSZ, USA, Oroszország, Kína – a támogatásával békétárgyalásokat kezdene, leállítaná az arab területek szabdalását (lakótelepek), elfogadná ismét a „két állam” megoldást. Ha Izrael népe nem szabadul meg tőle, nem fog változni semmi. Kell a gyűlölet, a honvédelem, hogy elterelje a figyelmet a család korrupciós tetteiről.

Az oroszok viszont bejelentették, hogy kivonulnak, de mégis hallani velük kapcsolatos eseményeket Szírián belül. És meg fognak újra rekedni, ha Aszad bajba kerül. Nekik is szükségük van támaszpontra.

A szerencsétlen, sokfelé szakított kurdok az egyetlen erő, amelyik komolyan harcol a terror ellen. Súlyos hibát vétettek azonban, amikor kikiáltották az általuk lakott és kormányzott iraki terület függetlenségét, azóta az iraki hadsereg rendet teremt köztük.

Két tárgyalás indult a szíriai örület megoldására. Az egyik Svájcban, az USA vezérletével, és millió „ellenzéki” erő részvételével. A másik Kazahsztánban, orosz vezérlettel, és Irán, meg Törökország részvételével. Jó ideje csönd van, valószínű csóddal záródott mindkettő. Igazolva régi mondásom: ha valamit meg akar oldani a világ (vagy akár csak kis közösség is), négy érdek képviselőtől többet nem szabad asztalhoz ültetni. Engedélyezem a mondás sokszorosítását *Halmos 3. törvénye* néven. A másik kettő: vodka az élet sója, és ... ezt nem merem közzétenni, mert nőkről szól, nem méltató értelemben.

Két hete még úgy tűnt, hogy stabilizálódik a helyzet Szíriában: Aszad elutazott Moszkvába (húha, biztonsági bravúr), és meglátogatta az orosz kikötőt a hazájában (ez is bravúr!). Két dolgot bizonyított: bátor ember, és bízik az oroszokban.

A stabilitásnak annyi: Izrael lecsap, újra lecsap, közeledünk a háborúhoz: legalább három ellenfele lesz Izraelnek: Irán, Szíria, Hezbollah. Kellemes küzdelem elé néz mind a négy érintett társaság!

Úgy látszik azonban, hogy ez még a vadállat USA-nak is sok.³¹ **Tillerson, aki még külügyminiszter, Közel-Keletre utazik, de Izraelbe nem teszi be a lábát**, csak olyan arab országokba látogat, akik kívül esnek az újra fellángoló tűzön. Trump pedig elmormogja valahol: „A palesztinoknak – úgy látszik – nem kellene a béke, de mintha Izraelnek se kellene. Valaki valahol úgy hallotta, hogy az USA súgott Izraelnek: ezt magad csináld, nélkülünk.

Talán mégis beleillik a képbe? Új hírt kaptam: Reese Erlich szerint az USA tartósan rendelkezik be Észak-Szíriában, gyakorlatilag megszállva azt. A The Progressive-ben megjelent [cikke](#) szerint az USA törekvése Aszad eltávolítása, vagy, ha ez nem sikerülne, az ország darabokra szakítása!

A „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] e-könyvemre váltok!

Idézet:

Líbia

Hogy Afrikában maradjunk, *Líbiával* folytatom.

Minden lényeges élményem megírtam a felsorolt írásaimban. Mit mondhatok mégis az országról?

Tapasztalt arab-utazóként (Szíriában eltöltött hetek voltak a hátam mögött) érkeztem Tripoliba. Számptalan pozitív meglepetésben volt részem. Kadhafí talán két éve vette át vértelen puccsal a hatalmat a királytól. Szimpatikus, igen jóképű fiatalember volt. **Egyik első intézkedésével „felszabadította” a nőket, dolgozhattak, utazhattak, európai módra öltözködhettek.** Gyakorlatilag minden értelmiségi munkakört (orvosok, pedagógusok, banktisztviselők) egyiptomiak és palesztinok töltötték be (nők is). Enyhített a sárija törvényeken. Lépéseket tett, hogy mindenkinek biztosítva legyen az oktatás, az egészségügy és a lakhatás. A lakhatás megvalósításáról nincs hírem.

Uralkodása első éveiben ugrásszerűen nőtt a lakosság jövedelme.

Szocialistának nevezte az államrendet. Ebből annyit lehetett érzékelni, hogy a nemzetközi vásárokon a szalag elvágása után a magyar pavilonhoz jöttek, akár Kadhafí, akár Dzsallud nyitotta meg a vásárt. Állítólag a Szovjetuniót az USA-val azonos szinten „nem szerette”.

Betiltotta a kuplerájokat és a szuk-ot (az előbbieket már nem léteztek, az utóbbiakat még módomban volt élvezni).

Vezető szerepet játszott az arab országok területén található olajvagyon felértékelésében. Állítólag kezdeményezője volt az olajár folyamatos emelésének, az OPEC megalapításának.

Elég jó információm volt arról (a szovjet TASSZ helyi emberétől), hogy szeretne volna államosítani a teljes olajipart, amihez szovjet szakértelmet kért. A szovjetek nem vállalták. Így csak 70%-ra növelte az állam részesedését az olajvállalatokban.

Líbia és az egész arab világ sokat köszönhet neki.

Aztán utolérte a hatalmi téboly. Támogatta a terrorizmust, emelgette katonai rangját, dőlyfösen öltözködött, és megírta a nagyon ostoba „zöld könyvét”. Olvastam, elég kisdud valami.

Talán két évtizedig élt így, aztán fokozatosan kijózanodott (egyesek szerint azt követően, hogy az amerikaiak rakétával szétlőtték a rezidenciáját). Felhagyott a terrorizmus támogatásával, rendezte viszonyát a vezető tőkés hatalmakkal. Léteznek fotók a nagy barátságról, amikor ezen hatalmak első embereivel fotózták.

Aztán jött az Arab Tavasz. Felkeltek ellene, mérget lehet venni rá, hogy nem külső támogatás nélkül. A pillanatok alatt polgárháborúvá fejlődő konfliktus ide-oda ingázásai lényegtelenek. Lényegesebb, hogy az USA azonnal a felkelők mellé állt, de „maga előtt tolt” egy sor országot. Milyen meglepő a sor! Franciaország, Olaszország és Belgium. Mindegyik névvel találkozunk fentebb, mint sötét, aljas gyarmattartókkal. A NATO 40.000 akcióval (alapvetően légierővel) támogatta a felkelőket. Az egész esemény 2011 márciusa és októbere között zajlott. Kadhafi halálával a magyar Wikipedia így foglalkozik: „20-án elesett Szurt is, melynek ostroma közben Kadhafi is – tisztázatlan körülmények között – meghalt.” Ha jobban értenék a számítástechnikához, kijavítanám: Kadhafit amerikai drónnal támogatott akció során meglincselték. Autó-konvojval menekült a városból, a drón megállapította, melyik az ő kocsija, a drón, vagy a felkelők rálőttek a kocsira, és az út alatti vízáteresztő csatornába menekült embert két kölyök fegyveres valamelyike lelőtte. Hillary Clinton külügyminiszter, aki nemrég még a barátta vált diktátorral fotózkodott, a hír hallatára felkiáltott: megvan, elkaptuk. Nyugati TV-csatornák klipeket adtak az utolsó pillanatokról. És a lelkes külügyminiszter-asszonyról. Ez a felkiáltás vallomás! (És ez az asszony elnökjelölt lehet rövidesen.)

Ritkán mondok jót diktátorokról, de Kadhafiért kár. Tessék utánanézni, milyen ronccsa vált nélküle a virágzó ország.[B]

Idézet vége

Most pedig bemutatok egy bővebb írást Líbiáról. A most következő sorok az „Az USA ledarálja a világot”[E] e-könyvemben jelentek meg, 2016-ban.

Idézet:

Időrendi sorrendben is, meg, mert valamennyire ismertem az országot, Líbia következik. Alig került az ifjú Kadhafi és még ifjabb társai hatalomra, amikor kétszer is jártam Líbiában. Kétszer fogtam kezét vele, egyszer az utolsó pillanatokban őt eláruló Dzsallúddal, csodák sorát láttam (Leptis Magna, Sabratha, Ghadames).

Kadhafi akkor az arab világ egyik legpozitívabb figurája volt: felszabadította a nőket, enyhített a sárija törvénykezésen, harcot indított az arab egység megteremtéséért, élen járt a természeti kincsek (olaj!) nemzeti kezébe vételében vagy legalább ellenőrzésében, az olajár emelésében. Igen magas életszínvonalat biztosított, ingyenessé tette a felsőoktatást, és kötelezővé az alacsonyabb szintűt. Sokáig nem esett le az akkori magyar vezetésben,

Magyarországnak kiemelt helyet biztosított a gondolkodásában. Gyűlölte az amerikai és szovjet imperializmust (az utóbbit is akként kezelte), de a szocializmus felé hajlott, ezért minden nemzetközi vásárunkon a szalag elvágása után nyílegyenesen a magyar pavilonhoz ment a sleppjével, médiával. Csak bukása után kürtölték világgá, hogy magyar felesége (is) volt.

Megtanultam pár jellegzetes mozdulatot, kifejezést, köszönéseket, ismeretségeket kötöttem. Egy-két olasz jellegű gyors-étteremben (másra nem jutott idő) a pincér mosolyogva üdvözölt, a kikötő vámhivatalában soronkívüliséget élveztem, a kiállítás számláját vezető bank osztályvezetője barbecue vacsorával búcsúztatott, és egy kis faliszőnyeggel lepette meg. **Kiváló világ volt, barátságos népek!**

A köszönésekről jut eszembe: jóval később tudtam meg, hogy a homlokot, ajkakat, mellet érintő arab köszönés – amit megtanultam – mit is jelent? **„A gondolatom, szavam és szívem a tiéd.” Szóljon, aki ennél szebb köszöntést ismer.**

Kadhafi aztán szép lassan a teljhatalommal rendelkezők sorsára jutott: esztétikáját vesztette. Ostoba zöld könyvet írt, pózolt, majd odáig ment, hogy terrorista akciókat támogatott. Az USA célponttá is tette, rakétatámadást intéztek a rezidenciája ellen. Az épületet eltalálták, de nem tartózkodott ott, csak egyik kislányát ölték meg. Az amcsi „levadászási politika” egyik iskolapéldájának tekinthető aljasság.

Aztán szépen javult az állapota: bocsánatot kért a bűneiért, kártérítést fizetett az Angliában lezuhant repülőgép áldozatai hozzátartozóinak. A nyugati hatalmak elfogadták, tárgyaltak vele, fotózkodtak, ahogy a diplomáciai életben szokás.

A szerintem alapvetően Amerikának (CIA) köszönhető Arab Tavasz Líbiában is táptalajra talált, az ellenzék hirtelen megmutatta magát, és – mit tesz isten – fegyverekkel is rendelkezve támadásokat indított a kormány ellen. **És itt kezdődött Amerika szokásos, nyilvánossá váló beavatkozása a szuverén ország ellen. A diktátor eltávolítása lözongot – mivel a világ szinte minden szócsöve ezt trombitálta – megette majdnem mindenki. Ki gondolta végig, hogy Szaúd-Arábia, az egyik legkegyetlenebb diktatúra Amerika barátja? Az USA mérlegelés nélkül elkezdte tömni pénzzel, fegyverrel, propagandával az alapvetően szélsőséges csoportokból álló banditákat. A fegyverek használatában háttérben maradt, maga előtt tolta a NATO-t, amely már jóval a harcok vége előtt 20000 Kadhafiék ellen irányuló akcióval büszkélkedett. Később találkoztam hivatalos büszkélkedésnek tekinthető negyvenezeres számmal. Hihetetlen a NATO átalakulása védelmi szervezetből a világcsendőrt kontroll nélkül kiszolgáló, barbár akciókkal azt „fedező” agresszív, háborús bűnök sorozatát elkövető formációjává!**

A záróakkordok igazán undorítóak voltak: meglincseltették Kadhafit. Láttam – videón – a megtért diktátor utolsó pillanatait. Pár autóval menekült híveivel az ostromlott szülővárosából, amikor egy légi eszköz, valószínűleg drón kilőtte az oszlop Kadhafi előtti autóját. Kadhafi az út alatt átvezető csatorna csövébe menekült, ahol pár ifjanc elkapta, és valamelyik hősöcske lelőtte. **Mutatták Hillary Clintont, az USA akkori külügyminiszterét, akivel egy nappali szobának tűnő helyiségben közölték a hírt. A reakciója mindent elárult: „Végre elkaptuk!” kiáltott fel.**

Orcátlan, megengedhetetlen, és nagyon áruló viselkedés: nem rejtette véka alá nagy örömét nyilvánosan sem. **Egy sajtóértekezleten, ahol rákérdeztek, a hír igaz-e, a híres mondást (Veni, vidi, vici) viccelődésre fordítva „Jöttünk, láttunk, ő halott”-tal válaszolt.**³²

A vad káosz, amibe az ország süllyedt, – többek között – az elnökjelölt aspiráns Vadlady-nek köszönhető.

Robert Parry részletesen ismerteti, milyen forrásokból milyen információkkal rendelkezett a zseniális külpolitikus, a világcsendőr világpolitikai helyzetét formáló, magát könnyen az USA elnöki székében találó sértett (gondoljunk a férje leszopására) asszony.³³ Legfőbb informátora az újságíró Sidney Blumenthal volt, aki **Hillary Clinton magán-email címére küldözgetett Kadhafit ördögnek festő – az ellenzékétől származó, meg nem erősített – információkat. Olyanokat például, hogy Kadhafi az ellenzék kegyetlenségét illusztrálандó, színpadi díszletszerűen helyezett közszemlére hullákat, vagy hogy katonáinak Viagrát osztogatott, nemi erőszakra buzdítva őket. Ilyen és hasonló hírek, pl. hogy tömeggyilkosságokat követ el Kelet-Líbiában az ellenzék sorait támadva, elhangzottak az ENSZ-ben is.** Az

utóbbi hír annyiban igaz volt, hogy abban a körzetben vert először gyökeret több radikális/szélsőséges iszlamista csoport (Libyan Fighting Groups; Al Qa'ida in the Islamic Maghreb), amire az akkori francia elnök, Sárközy is felhívta a figyelmet, mondván, hogy ezek beszivárognak a nyugat által támogatott Nemzeti Átmeneti Tanácsba (National Transitional Council) és annak katonai parancsnokságába.

Ennyit az USA külpolitikájáról, és lehetséges jövőendőbeli elnökéről.

2016 februárjában az USA légicsapást mért Sabrathára, a DAESH kiképző táborára. A tulajdonképpeni cél a tunéziai Chouchane levadászása volt, aki a közelmúltban egy ottani, tunéziai szállodát ért támadás szervezője volt.³⁴ Az írás foglalkozik azzal, hogy a Kadhafi megölése óta eltelt öt év alatt az ország egyre mélyebbre süllyedt, gyakorlatilag összeomlott, két magát kormánynak nevező frakció folytat küzdelmet a hatalomért. Jó termőtalaj a szélsőséges iszlám erők számára.

A csapással Amerika az DAESH elleni fellépésének keménységét akarta bizonyítani.

Sabrathában láttam a világ talán legépebben fennmaradt római amfiteátrumát. Csoda a semmi közepén. Remélem, azt nem rombolják le, mint annyi fontos emléket, műtárgyat Irakban.

Most kaptam – sokadik közvetítőtől – e-mailen. Ha fele igaz, akkor is aláhúzza a véleményem: újabb, sokadik diktátor/uralkodó/választás eredményeként vezető, akit azért ölettek meg, mert „nem fogadott szót” Amerikának. Köszönöm az üzenet megfogalmazójának!

[„Líbia... nem az volt a baj, hogy diktátor volt Kadhafi](#)

2016. február 9., 17:00

Mit kapott a líbiai polgár alanyi jogon? Hihetetlen. Líbia: Kadhafi „diktátor” idején 16 dolog járt alanyi jogon a líbiai állampolgároknak. Ez mára a múlté lett, az amerikai demokráciaexport jóvoltából:

1. Líbiában mindenkinek állampolgári jogon járt az ingyenes elektromos áram, vagyis senki sem fizetett villanyszámlát.

2. Líbiában a bank állami tulajdonban volt, és 0% kamatot számított fel a líbiai állampolgároknak adott kölcsönök után.

3. A saját otthon alapvető emberi jog volt Líbiában.

4. Minden újdonsült házaspár 60 ezer Dinárt (kb. 50.000 USD) kapott az államtól, hogy az első otthont megvehesse, és családot alapíthasson.

5. Az oktatás és az egészségügyi ellátás teljesen ingyenes volt. Kadhafi hírhedt „rémuralma” előtt a líbiaiak 25%-a tudott írni-olvasni, a diktátor alatt ez az arány 83% lett!

6. Ha egy líbiai állampolgár gazdálkodással akarta megkeresni a kenyerét, akkor az államtól kapott földterületet, házat, gazdasági épületeket, vetőmagot, illetve az induló állatállományt. Mindezt természetesen ingyen!

7. Ha egy líbiai polgár nem talált az országon belül olyan oktatási intézményt, vagy egészségügyi ellátó helyet, amire szüksége volt, az állam fizette a külföldi tanulását vagy ellátását. Ezen kívül

havonta 2300 USD ellátást biztosított lakhatásra és autókölcsönzésre.

8. Ha egy líbiai autót vásárolt, az állam kifizette a vételár felét.

9. Líbiában a benzin ára 0,14 USD volt literenként. Ez a mai magas USD/HUF árfolyammal számolva is csak 31 Ft.

10. Líbiának nem volt külső adóssága, a háború nyomán a nemzetközi bankokban befagyasztott betéteinek összege hozzávetőleg 150 milliárd USD volt, amit az új líbiai demokrácia már sosem fog viszontlátni.

11. Ha egy líbiai nem talált munkát a diplomája megszerzése után, az állam mindaddig fizette számára az adott ágazatra jellemző átlagbérrel megegyező bérpótló támogatást, míg nem talált munkát.

12. A líbiai olajexportjából befolyó pénzek egy részét az állam közvetlenül a líbiai polgárok bankszámlájára utalta. Minden állampolgár részesedett tehát a nemzeti ásványkincsek értékesítéséből származó bevételekből.

13. Minden anya aki gyermeknek adott életet, 5000 USD-nek megfelelő összeget kapott.

14. Az élelmiszereket ártámogatással lehetett megvásárolni, 40 loave kenyér 0,15 USD, vagyis kb. 34 Forint volt. (Azt sajnos nem tudtam kideríteni, hogy hány kiló a 40 loave.)

15. A líbiaiak 25%-a rendelkezik egyetemi diplomával.

16. Kadhafi öntözési projektjének köszönhetően a sivatagi ország gyakorlatilag egész területe ellátott ivóvízzel. A líbiai adórendszerről: Líbiában minden jövedelem adóköteles volt. Havi 1000 Dinár jövedelemhatárig (ez kb. 189.000 Ft) 5 azaz ÖT% az adókulcs, e fölött 10%. Mindenki fizetett ezenkívül, jövedelemtől függően 1-3% úgynevezett Dzsihad adót, és 3,75% nyugdíjjárulékot. Ezek önmagukban is barátságosnak tündek, különösen, ha beszámítjuk, hogy nem volt villanyszámla, és évente mindenki kapott állami támogatást (ez az olajexportból származó juttatás volt), ami egyedülállóknak 1800 LD/év, házasoknak 2400 LD/év és még gyermekeként további 300 LD/év.

Csak egy megjegyzés:

Kadhafival nem az volt a baj, hogy diktátor, hanem az, hogy az olajat nem volt hajlandó a fedezetlen USD-ért exportálni. Aranyat kért a dollár helyett. Ezért meggyilkolták.

Ennyit az amerikai demokráciáról. És ami számunkra még fontosabb: feltartotta Európa felé az afrikai menekültáradatot, írta Kelet Hangja Műhely (orientalista).”[E]

Idézet vége

Következik Jemen, az utolsó ország az Arab Tavasz sorozatban. Napjainkban a legkegyetlenebbül megkínzott ország.

A már kialakult rend szerint először a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvem-ből idézek:

Idézet kezdete:

Jemen

Jemenről két évtizede még csak annyit tudott a hétköznapi halandó, hogy teljesen sivatagos, nagyon elmaradott ország. Örültem volna, ha megcsodálhattam volna a különleges tehetségről és furcsa szépségről árulkodó többszintes épületeiket.

Nem teljesen világos, miért estek ilyen átkozott lendülettel neki az amerikaiak, aztán pedig a Szaúd-Arábia vezette koalíció? Bizonyára elsősorban stratégiai okai vannak, lehet, hogy az USA presztízse is csorbul, de talán az ott fellelhető természeti kincsekre is szüksége van a hadiparnak. A síita-szunnita ellentét nem lehet olyan nagyságrendű, ami egy ország földig rombolását indokolná.

Tény, hogy Jemen maga a pokol hetek óta. **Szaúd Arábia, ahol még megköveznek időnként nőket, ahol a demokráciának nevezett populista népszédítésnek a leghalványabb nyoma sincs, már nemcsak pénzeli a tömeggyilkos földig rombolást, hanem szervezi is az aktív résztvevőket (nyolc arab ország). Előretolt bástyája a felülről drónokkal „felderítő”, meg civileket se kímélő odacsapásokkal támogató USA-nak.**

Az egyik eredmény.³⁵

„Amint a Jement feldúló háború folytatódik, legalább 16 millió ember – az ország lakosságának közel kétharmada – már nem jut tiszta vízhez, ami eszkalálódással fenyegető humanitárius válság, figyelmeztetett hétfőn az Oxfam.”

Az USA sokadszor, újra és újra vallomást tesz ezzel: nem számít, mennyire diktatórikus egy hatalom, a lényeg, hogy az ő érdekeit szolgálja, vagy legalább támogassa!

Mához közeledve találtam az *Obama* arab koronázottakkal Camp David-ben folytatott tárgyalásait ismertető weblapra.³⁶

Egyik bekezdés:

„Vegyük csak az egyik szédítő al-összeesküvést: Szövetkezünk az ellenségnek deklarált Iránnal a véres Iszlám Állam ellen, amelyet az Irak megtámadására és Aszad szíriai rezsimének megdöntésére hozott saját korábbi határozataink okozta káosz szült, és amely számunkra a Szaúd-Arábia által finanszírozott dzsihádisták örültekkel válllvetve folytatott harcokat hozta, akiket a jemeni hűtök, az al-Kaida elkeseredett riválisai ellen támogatunk, akik viszont 9/11 elkövetői!”

Megismétlem: nincs tovább! Ami ebben a régióban zajlik, az emészthetetlen.[B]

Idézet vége

Most pedig átváltunk az „Az USA ledarálja a világot”[E] könyvemben írtakra:

Idézet:

Sokáig, talán hetekig nem értettem, miért vált Jemen háborús borzalmak központjává. Ősi állapotokról volt tudomásom, különleges, vályogból épített csodálatos emeletes házakról, szegénységről. Aztán értesültem, hogy al-Huthi nevű valaki vallási alapokon felkelést szervezett Saleh elnök ellen, majd folytatta a harcot a helyére lépő al-Hadi-val szemben is. Egyik elnök se lehetett népszerű, mert a felkelők gyors tempóban foglalták el Észak-Jemen jelentős részét, a fővárost, Szanaa-t is, és haladtak a dél-jemeni Áden – jelentős kikötő – felé. A kis és gyakorlatilag Jemenre korlátozódó vallási (zaidi síita, a VIII. században született) szekta Amerikát, Izraelt ellenségnek minősítette, és – rettenetesen nem szimpatikus módon – antiszemitának vallotta magát. Irán – és állítólag a Hezbollah – támogatását élvezték... Itt meg kellett állnom, hogy megpróbáljam megoldani a jemeni képletet, ami túl bonyolultnak bizonyult. Belelapoztam a rendelkezésemre álló további információkba, és az az érzésem támadt, hogy nem érdemes Jemennel foglalkozni. Tönkrebombázták, ezúttal arabok az arabokat. Aztán mégis folytattam. Találtam magyar írást a Huthi (angol szövegekben Houthi) lázadásról.³⁷ Idézek belőle két sort, amiből kiderül, hogy Huthi a radikális iszlám bajnoka volt. 2003-tól szlogenmozgalmat indított: „A mozgalom tevékenysége abból állt, hogy a pénteki imák után tagjai a mozgalom legfőbb szlogenjét: ‘Halál Amerikára, halál Izraelre, átkozottak legyenek a zsidók és győzedelmeskedjen az iszlám!’ kántálták”. Felidéztem a jemeni vályog-építkezés csodáit, Szanaa és még egy város a világörökség része.³⁸ Érdemes mindkettőt felütni, közelebb kerül az ember az ottani világhoz. Valószínű, hogy a felkelők, akik elérték, hogy az elnökök lemondjanak, részben az Arab Tavasz hatásának is köszönhetik a lendületüket, bár erre vonatkozó pontos adatom nincs. Több dolog nehezen érthető a továbbiakban. A houthik ellen arab, többnyire diktatúrákat és koronás uralkodókat képviselő országok koalíciója alakult, a szélsőséges iszlámot (vahhábizmus) támogató, terjesztő szomszéd, Szaúd-Arábia vezetésével. Felsorolom a koalíció tagjait: Egyesült Arab Emírátságok, Bahrein, Kuvait, Katar, Jordánia, Marokkó, Egyiptom, Szenegál, Szomália, Szudán. Az utolsó háromról nehéz elképzelni, miként tud részt venni ilyen invázióban. Majdnem kimaradt: USA-beli magáncég, a Blackwater zsoldosai. Természetesen három támogatót is jegyez a weblap: az USA és Anglia hírszerzéssel, fegyverekkel és tengeri blokáddal, Franciaország logisztikával segít.³⁹ Ugye milyen demokratikus államok intéznek támadást a népszerűvé vált rendszer ellen?

Valahogy ez az egész képlet gyökeresen ellentmond a lelkes amerikai propagandának: diktátorokat támadunk, demokratikus rendszereket teremtünk a rendszerváltásokkal... Ha lehet még bonyolítani a képletet: valószínűnek látom a vádat, miszerint az al-Hadi kormány al

Kaida fegyvereseket támogatott a Marib tartományban. **A huthik teljes győzelmet arattak. 2015. január 22-én elfoglalták az elnöki palotát és rezidenciát.** Al-Hadi és kormánya lemondott, al-Houthi pedig feloszlatta a parlamentet, magát és a Legfelsőbb Forradalmi Bizottságot kikiáltva az ország vezetőinek. Hogy miért kezelem mindezek ellenére Amerikát bűnösnek Jemennel kapcsolatban is? 2011 június 17-én tízezrek tüntettek Szada-ban az USA jemeni beavatkozása miatt. És most lapozzunk néhány friss (2015-2016) hírforrásban. **A Human Rights Watch egy túlélő beszámolóját ismerteti a koalíció Szanaa-t ért jogtalan légitámadásáról.**^{39.1} A CommonDreams szemleírója felveti a kérdést, felelősségre fogják-e vonni Amerikát a Jemenben rövidesen kitörő éhínség miatt?⁴⁰ **Az USA Jemen közelében tartózkodó hadihajói része annak a katonai erőnek, amely elvágja az országot az alapvető egészségügyi és élelmezési segítségtől. – írja. Az ENSZ Irakkal, Szíriával és Dél-Szudánnal azonos veszély-szintre emelte Jement 2015 közepén.** Megjegyzem, egyik legmeglepőbb adat számomra, hogy az országnak 26 millió lakosa van, és a világ egyik leggyorsabban szaporodó nemzete. **Míg az FBI július 4-i hétvégére az USA-t érő terrortámadásokat jóslt, amelyeket a CNN, MSNBC és Fox News kürtölt világgá, ezeken a napokon több civil központot (pl. piacokat) támadott légitámadásokkal az amerikaiak által támogatott szaúdi koalíció.**⁴¹ A koalíció a cikk szerint folyamatos hírszerzői és logisztikai támogatást kap az USA-tól. César Chelala további bombázásokról és civil áldozatokról számol be.⁴² **Az Orvosok Határok Nélkül kórházát érte légitámadás.**⁴³ **A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága pedig arról számol be, hogy 2015 márciusa óta közel 100 kórházat ért támadás.**⁴⁴ **Megtaláltam az Arab Tavaszra utalást!**⁴⁵ **Húszmillió jemeni, az arab világ legszegényebb országa lakóinak 80%-át fenyegeti éhhalál vagy szomjan halás.** Sürgősen szükségük van élelmiszerre, vízre, tüzelőanyagra és gyógyszerre. Ez a majdnem elképzelhetetlen krízis úgy néz ki, mintha katasztrófa- film lenne. Az oka azonban nem földrengés vagy cunami. **A sok szenvedés oka a leggazdagabb arab országok – Szaúd-Arábia és olaj-hercegség szomszédjai által végrehajtott, az USA által támogatott, hónapok óta tartó bombázás és blokád.** – írja Chris Toensing 2015 novemberében. Washington technikai segítséggel, hírszerzéssel és „felső-polc” fegyverekkel látja el a támadókat. **A Jement bombázó országok célpontja egy felkelő csoport, amit Irán csatlósának mondanak.** Az erre vonatkozó tények nagyon vékonyak (very thin). A „very thin” a The Christian Science Monitor cikkére nyit, amelyik egyszerűen elutasítja ezt az állítást. **„A jemeni konfliktust helyi sérelmek és versengés okozza, nem iráni összeesküvés.”** állítja. **„2011-ben a tunéziaihoz és egyiptomihoz hasonló széleskörű nemzeti felkelés állította félre Ali Abdullah Saleh-et, az autokrata vezetőt. Nem előzte meg demokratikus választás (no democratic election) az utódja, a Szaúd-Arábia és USA által támogatott Abd Rabbuh Mansur Hadi hatalomátvételét – ellenfél nélkül került hatalomra. És nem enyhült a szörnyű szegénység, munkanélküliség, kormányzati korrupció, ami a népszerű felkeléshez vezetett. Csak-csak jók a meglátásaim, megérzéseim. Íme, nem véletlenül vádolom az USA-t sem: nem marad kő kövön, ahová beteszi a lábát, mancsát. Korea, Vietnam, Afganisztán, Irak, Szíria, Líbia, Jemen...”**

Idézet vége

*

Azt hiszem, itt az ideje összefoglalni az USA eddigi öldökléseit és a *rendszer*váltás sokszor elsütött teóriáját, amit hazánk vonatkozásában jó ismerősöm *genszerváltás*ra keresztelt át. Mikor meghallottam, elgurultam a röhögéstől, és azóta is csak ezt használom.

Tehát: kicsit összefoglalva az USA öldökléseit, ezt írom az „Az USA ledarálja a világot” című könyvemben[E]:

„Amerika abszurd viselkedésére, kegyetlen (és folyamatos) hadviselésére mi sem jellemzőbb, mint a légitámadások.⁴⁶ Csupán **néhány adatot** emelek ki Nicolas J. S. Davies gondosan elvégzett kutatásából:

- **Irak legázolása:** Tíz hónap alatt (2014. augusztus – 2015. május) 15 245 légicsapás az USA és szövetségesei által; 2003-ban 29 200 légicsapás, amit a tervezői nukleáris támadáshoz hasonlítottak; további 3 900 az USA általi megszállás alatt.

- **A 15 éve folyó globális légi háború alatt** az USA és szövetségesei nem kevesebb mint 118 000 légicsapást mértek más országokra; – Afganisztánt 61 000 légicsapás érte 2001 óta, ami 24 000 bombát és rakétát jelentett a háború első évében, és 29 000-et 2007 és 2012 között; – Davies 7 700-ra teszi a NATO és arab monarchiák által Líbiára 7 hónap alatt mért légi csapások számát, ami kissé zavaró, a NATO maga 20 000, a „rendszer-váltásra” kiszemelt országra mért légicsapással büszkélkedett az aljas mézszárlás vége felé.

A „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvben **40 000 NATO-akcióról írok**, nem szoktam levegőből venni a leírt adatokat.⁴⁷ Az országot romba, kezelhetetlen káoszba és erőszakba döntötték, **a „rendszer-váltást” ezzel a „rendszer-pusztítás” eufemizmusává téve.**

Szegény amerikai állampolgárokat eközben gondosan félrevezeti a kormányzat. Egyrészt a szolgálatában álló (majdnem teljes) propagandagépezet hősi, és az egész világ érdekében folytatott küzdelemről értesül, a kiontott vér mennyiségéről nem. Másrészt **a „precíziós” fegyverek használatáról szóló maszlag elfedi a valóságot.** Tény, hogy az Irakban használt fegyverek mintegy harmada nem is volt precíziós, az annak mondhatók 20-25 százaléka pedig célt tévesztett. Ez a két adat elképzelhetővé teszi, mennyire nem törődtek a „járulékos” halálesetekkel, sebesülésekkel, a civil emberek és lakhelyeik pusztulásával.

Davies mindössze egymillióra teszi az USA által 2 000 óta megölt áldozatok számát, pedig nagyon felelős vizsgálatok (több írásomban foglalkoztam a témával) **csak az iraki halottak számát 1,3 millióban állapították meg.** Nem lehet nem foglalkozni az írás további részével, amelyben a szerző – több közismert tudósra is utalva – fontos megállapításokat tesz. Egyrészt foglalkozik azzal, hogy az ország propagandagépezete megpróbálja elfedni azt az irtózatot, amit az amerikai támadások okoznak a helyi lakosságnak. Azt, hogy **míg elszörnyedve nézzük az Iszlám Állam terroristáinak lefejezéseit, nem mutatjuk be a bombáink által lefejezetteket, vagy szétroncsolt gyermekeket.** Pedig a mi bombáink is lefejeznek embereket. – mondja. Hivatkozik az általam nagyra becsült Howard Zinn-re, a történelem professzorra, aki bombázó pilótaként szolgált korábban, és aki egyértelműen vallja, hogy a **bomba-bevetéseken résztvevők képtelenek különbséget tenni katonák és civil között.** A civil áldozatok tehát elkerülhetetlenek, még akkor is, ha nem „szándékosak”. Másrészt hangsúlyozza, hogy az USA vezetői a nemzetközi jogot sutba vetve az első csapás, és a megelőző nukleáris csapás joga mellett meghírdették az állampolgáraik nemzetközi bíraskodás alóli mentességét, felelősségre vonástól mentesített, szabad garázdálkodás övezetévé tették az országot. Megengedhetetlen. Felelősségre kell vonni a felelőtlenül folytatott háborúk indítóit, és kártéríteni kell a megtámadott országokat elszenvedett veszteségeikért. [Emberéletet vajon lehet kompenzálni? Nonszensz! Csak az öldöklés megállítása jelenthet megoldást.]”

Még egy rövid szakasszal szolgálhatok a „Lelkem világának tüköre”[H] könyvecskémből:

„Vége nincs, hossza nincs a világelső hatalom biztosítása érdekében tett lépéseknek. Nem is lenne nagy baj vele, ha az így elért abszolút világelsőséget a Szovjetunió összeomlása után az általános leszerelésre, a világbéke megteremtésére használták volna fel.

Nem ez történt! Hogy mennyire nem, arra elég egyetlen számsort felmutatni: **az USA a II. világháború és 2 002 között 263 katonai akcióban* vett részt, aminek csupán egyharmada történt 1 991 előtt, 176-ra azután került sor (akadémiai felmérés).** Külön figyelmet érdemel a neves Andrew Bacevich megállapítása, miszerint **1980 és a 9/11 terrortámadás között az Egyesült Államok tucatnyi iszlám államba hatolt be, vagy szállt meg, vagy bombázott: Irán, Líbia, Libanon, Irak, Kuvait, Szomália, Bosznia, Szaúdi-Arábia, Afganisztán, Szudán, Koszovó és Jemen. Irakot** már a háború előtti években oly mértékben bombázta tönkre, hogy

a lakosság döntő része embertelen körülmények között kényszerült élni: az elektromos erőművek 92 %-át, az olajfinomítók 80%-át tették tönkre. A további területeket – ahol súlyos volt a károsodás – csak sorolom: petrokémia, telekommunikáció, hidak, utak, vasutak, mozdonyok és termékekkel teli vagonok, rádió- és TV-állomások, alumínium-, textília-, elektromos kábel-termelés. A gyógyszerellátás súlyos hiányosságokkal küszködött, a saját generátorokkal nem rendelkező kórházakban nem tudtak műteni. Csoda, hogy az iszlám világ gyűlölte az USA-t?”

Ez át is vezet minket a gengszterváltozásokhoz:

A rendszer-(gengszter)változásokról általában.^{48,49}

Nagyon tömör leszek, végre: a 49. számú weblap értékeli az USA idegen földeken kieroszakolt, illetve fegyveres beavatkozással végrehajtott gengszterváltásait. Míg a saját lakosságán túl az egész világ népeit sikerrel *eteti ezzel a rendszerváltás maszlaggal*, azzal, hogy diktatórikus rendszereket megdöntve demokratikus rendszert, szabadságot és jólétet biztosít, ennek ellenkezője történik. Az esetek többségében választott, többé-kevésbé demokratikusan működő kormányzatokat dönt meg, helyükbe diktátorokat segít hatalomra, akik emberirtással biztosítják hatalmukat, a gazdasági életben pedig a tőkét szolgálják, és pedig három módszerrel (amit az IMF is megkövetel hitelfelvevőitől): a gazdaság privatizálása, szabadpiaccá tétele; a költségvetési hiány felszámolása és a szociális intézkedések erőteljes megfaragása (egyéb megszorítások mellett). Ahol netán valóban diktátorokat döntenek meg, mint Líbiában, ott jön a káosz.

Ezt a weblapot mindenkinek el kellene olvasnia, sajnos nem fér bele a kereteimbe a lefordítása, beillesztése ebbe a könyvbe.

A világ tulajdonképpen egyetlen embernek, Freud unokaöccsének köszönheti azt az embertelen csodát, hogy ilyen óriási tömegeket sikerrel meg lehet etetni vadállati programokkal. Bernays-nak hívják az úriembert, aki feltalálta a Public Relations bűvöletet, ami „az emberek egyetértésének manipulálása” annak érdekében, hogy „ellenőrizzük és vezessük őket akarataink szerint, anélkül, hogy tudnának róla”. Nem vitás, a tudományok tudománya, addig fogja szolgálni a tőke világuralmát, az öldökléseket, gengszterváltásokat, mindenre hajlamos barmok magas pozícióba emelését, tábornokokat, amíg valaki fel nem találja az ellengyógyszert, és meg nem tanítja a világot annak általános alkalmazására. Két szó: **józan ész**. Ugye, milyen egyszerű? Hm, csak ki tudja elterjeszteni a világon? Dollár százmilliárdokkal kell szembeszállni, világméretű magas szintű oktatást megvalósítani, egyházakat ki kell zárni a népek életéből... Álom, álom, édes álom!

[Gyóni Géza: Csak egy éjszakára](#)

Jegyzetek:

1. <http://hu.euronews.com/2013/09/17/miert-olik-egymast-a-siitak-es-a-szunnitak-/>
2. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/06/megrendultem-komolyan-megrendultem/>
3. <http://orientalista.hu/arab-tavas-az-usa-es-izrael-kozosen-boritotta-langba-eszak-afrikat/>
4. <http://magyarnarancs.hu/publicisztika/az-arab-tavas-kesei-gyumolcsei-93158>
5. <http://www.commondreams.org/views/2015/04/28/syrias-nightmarish-narrative>
6. <http://www.commondreams.org/views/2015/05/18/why-are-we-middle-east>
7. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/24/a-vilagunk-ma-our-world-today/>
8. http://kitekinto.hu/izslam/2014/12/08/izraeli_repulk_bombaztak_sziriaban/#.VWV6us_tmko
9. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/24/a-vilagunk-ma-our-world-today/>
10. <https://ahalmos.wordpress.com/2017/01/18/vilageges-kuszoben-allunk-we-stand-on-the-threshold-of-world-war-%D0%BC%D1%8B-%D0%BD%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D1%81%D1%8F-%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B3%D0%B5-%D0%BC%D0%B8/>
11. <http://www.commondreams.org/views/2015/07/10/four-million-syrian-refugees-registered-across-border-when-will-end>
12. <http://www.commondreams.org/news/2015/08/03/war-president-obama-authorizes-ongoing-airstrikes-against-syria>
13. <http://www.commondreams.org/news/2015/08/03/hundreds-civilians-credibly-reported-killed-first-year-coalition-airstrikesairwars>
14. <http://www.commondreams.org/views/2015/09/09/us-response-syrian-civil-war-and-refugee-crisis-telling>
15. <http://www.commondreams.org/news/2015/09/30/despite-brutal-irony-us-accuses-russia-pouring-gasoline-fire-syria>
16. <http://www.commondreams.org/views/2015/09/29/why-obama-and-putin-are-both-wrong-syria>
17. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/08/listen-syrians-media-jackals-and-peoples-narrative>
18. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/08/obama-boots-syrian-peace-chance>
19. <http://www.commondreams.org/news/2015/10/09/mission-failure-admission-us-abandons-program-train-syrian-rebels>
20. http://www.tomdispatch.com/post/176057/tomgram_%3A_jo_comerford_and_mattea_kramer%2C_dealing_with_the_syrian_quagm
21. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/19/putting-out-syrian-fire>
22. <http://www.commondreams.org/news/2015/10/30/gasoline-fire-obama-orders-ground-troops-syria>
23. <http://www.commondreams.org/views/2016/01/27/we-must-demand-nonviolent-solution-war-and-violence-syria>
24. <http://www.commondreams.org/news/2016/01/21/name-our-shared-humanity-groups-say-conflict-syria-must-end>
25. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/12/world-powers-reach-paper-cessation-hostilities-syria>
26. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/15/msf-condemns-deliberate-attack-after-two-hospitals-bombed-syria>

27. <http://nepszava.hu/cikk/1082600-szazakat-meszarolt-le-az-islam-allam-sziriaban>
28. <http://www.economist.com/news/leaders/21693208-russian-daring-and-american-weakness-have-changed-course-warforworse-peril?cid1=cust/ednew/n/bl/n/20160218n/owned/n/n/nwl/n/n/E/n>
29. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/18/threat-turkey-russia-escalation-wave-fighters-cross-syria>
30. <http://www.commondreams.org/views/2016/02/18/risking-nuclear-war-al-qaeda>
31. https://www.haaretz.com/us-news/rex-tillerson-to-visit-middle-east-as-conflicts-heats-up-1.5806882?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
32. <http://www.cbsnews.com/news/clinton-on-qaddafi-we-came-we-saw-he-died/>
33. <http://www.commondreams.org/views/2016/01/13/what-hillary-knew-about-libya>
34. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/19/libya-20-after-sowing-chaos-2011-invasion-us-bombs-destabilized-nation>
35. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/24/a-vilagunk-ma-our-world-today/>
36. <http://www.commondreams.org/views/2015/05/18/why-are-we-middle-east>
37. <http://epa.oszk.hu/00000/00039/00018/pdf/horvath.pdf>
38. http://kitekinto.hu/galeria/a_varazslatos_jemen/1/
39. https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi_Arabian-led_intervention_in_Yemen
- 39.1 <https://www.hrw.org/report/2015/06/30/targeting-saada/unlawful-coalition-airstrikes-saada-city-yemen>
40. <http://www.commondreams.org/news/2015/07/02/will-us-government-be-made-answer-fueling-yemens-approaching-famine>
41. <http://www.commondreams.org/news/2015/07/07/propaganda-rains-down-us-real-bombs-kill-scores-civilians-yemen>
42. <http://www.commondreams.org/views/2015/07/13/yemens-bloodletting-continues>
43. <http://www.commondreams.org/news/2015/10/27/msf-hospital-yemen-bombed-us-backed-coalition>
44. <http://www.commondreams.org/news/2015/11/11/saudi-led-coalition-deliberately-targeting-hospitals-yemen-icrc>
45. <http://www.commondreams.org/views/2015/07/01/yemen-starving-and-were-partly-blame>
46. <http://www.commondreams.org/views/2015/07/06/americas-endless-air-wars>
47. <http://www.commondreams.org/views/2015/07/02/superpower-conundrum-rise-and-fall-just-about-everything>
48. <https://ahalmos.wordpress.com/2016/10/29/regime-change/>
49. <https://www.commondreams.org/views/2016/10/28/selling-regime-change-wars-masses>

XVII. Oroszország falhoz szorítása

A Wolfowitz doktrína (1992) első tervezetében még ez a szöveg szerepelt Oroszországról¹:

„We continue to recognize that collectively the conventional forces of the states formerly comprising the Soviet Union retain the most military potential in all of Eurasia; and we do not dismiss the risks to stability in Europe from a nationalist backlash in Russia or efforts to reincorporate into Russia the newly independent republics of Ukraine, Belarus, and possibly others... We must, however, be mindful that democratic change in Russia is not irreversible, and that despite its current travails, Russia will remain the strongest military power in Eurasia and the only power in the world with the capability of destroying the United States.”

Tiszta beszéd! Ismétlem: 1992-ben fogalmazódott meg, még jóformán el se kezdődött a volt szovjet (vezér)tagország szétrablása, rombolása. A szöveg (durva fordításban) így szól:

„Folytatjuk annak elismerését, hogy kollektíve a volt Szovjetunió államainak hagyományos haderői képviselik a legnagyobb potenciált egész Euráziában; és nem tekinthetünk el attól a lehetőségtől, hogy Oroszországban visszatér a nacionalizmus, vagy erőfeszítések történjenek az új független államok, Ukrajna, Belorusszia, és esetleg mások visszaolvasztására... Mindenesetre fel kell készülnünk arra, hogy az oroszországi demokratikus változások nem irreverzibilisek, és a jelenlegi nehézségei ellenére Oroszország marad Eurázsia legerősebb katonai hatalma, és az egyetlen hatalom az egész világon, amelyik képes lesz az Egyesült Államok lerombolására.”

Írja ezt a hadügyminiszter-helyettese – nem egyedül, Rumsfeld keze alatt –, amikor Oroszország épp abba a folyamatba lép bele, amelyik – a Nobel-díjas Stiglitz értékelése szerint – ugyanakkora veszteségeket okoz az országnak, mint a II. világháború (vad privatizáció, a javak külföldre hurcolása, káosz...).

Mielőtt áttérnék a korábban írtakra (2015 – Történelmi pillanatkép[B]), ismertetem Sztjepán Sabanov (1993 óta moszkvai lakos), aki a Quora kérdésére – [How is Mikhail Gorbachev viewed in modern Russia?](#) (Miként látják Mihail Gorbacsovot a modern Oroszországban?) ezt válaszolta: [Answered Nov 15](#)

A válasza tömör:

„Mindenki gyűlöli. Mindennel megbukott. Még a részeges Jelcin se volt annyira rossz, mint Gorby, a béke hercege.” ([Peace Duke](#)). Ezt a becenevet egyébként az ifjabb Bush-ra ragasztották lettek, amikor látogatást tett az országukban. A név játék a kifejezés szláv kiejtésével, ami – piszadjuk – finoman szólva könnyed nőt jelent. (Hogy mit jelent a tartós elnyomás: jól megtanultak oroszul!)

Ennyit itt Gorbiról, akit színrelépésekor még tiszteltem a bátorságáért, mára azonban, különösen a fentiek ismeretében, eljutottam oda, hogy egyetértek Sabanov-val. Talán azért Jelcin-t nem emelném fölé. Óriási birodalom ment tönkre történelmi pillanatok alatt a kezük között.

Sabanov ezzel a plakáttal fűszerezte a választát:

I buried the country, and what did you do for it? = Én eltemettem az országot, és Te mit tettél érte? (Volt szovjet plakát gúnyirata is egyben!)

Lássuk a medvét! Mit is írtam 2015-ben?

Idézet:

A meglőtt medve feltápáskodóban van[B]

Az orosz medve (amelyik számtalan etnikum konglomerátuma) a Szovjetunió összeomlása után haldokolni látszott. Gyógyíthatatlan iszákos uralma alatt, kiéhezett haramiák rablóhadjáratának területévé válva olyan privatizáció-hullámra került sor, ami az amerikai Nobel-díjas közgazda, **Joseph E. Stiglitz szerint a II. világháborúban elszenvetettel azonos nagyságrendű kárt, pusztítást eredményezett. Aki sejti, mit jelent ez, kapjon a fejéhez.**

Vladimir Putyin történelmileg rövid idő alatt úrrá lett a helyzeten. Kalodába fogott egy-két „elszemtelenedett” oligarchát (a világrekord szaporasággal kolosszális vagyontöredékeket), jól kihasználta az energiahordozók piacán kialakult (Kína ellen kialakított?) boomot, elkezdte a hadsereg fegyelmének helyreállítását, a legmodernebb fegyverek kutatását-fejlesztését-gyártását. **Ma vadászrepülőgépei elképesztő manőverekre képes világelsők!**

Hatalmát a demokratikus intézmények visszaszorításával, féldiktatórikus rendszer kialakításával „konszolidálta”! (Itt és most mellékes kérdésnek tartom, de megjegyzem, hogy tiszta szívből utálom egyrészt a kaukázusi „rendteremtésért”, másrészt saját vagyonának mértéktelen gyarapításáért. Komoly vélemények szerint ő a leggazdagabb ezen a széles világon.)

Oroszországgal kapcsolatban olyan vélemény kifejtésére készülök, ami alapvetően különbözik az USA által diktált, és majdnem általánosan elfogadottal.

A kommunista világforradalom eszméivel szemben (öljenek meg, akik másként látják!), inkább **a béke hívévé vált a Szovjetunióból visszamaradt vezér-ország.** Természetesnek tartom, hogy próbálkozik a volt gazdasági-politikai tömörülés visszaállításával, ami eleve kudarcra ítélt vállalkozás. Az Eurázsiai Gazdasági Unió három diktátor (vagy diktátorjelölt) vezette ország – Oroszország, Kazahsztán és Fehéroroszország – szövetségként jött létre tavaly, azóta Örményország is csatlakozott. További déli – gázon úszó – (muszlim) államok mérlegelik a csatlakozást, hírek szerint.

Ukrajna viszont – iszonyúan rossz gazdasági helyzetben – Európa mellett döntött, ami minden bizonnyal hosszúvá váló válságot idézett elő. Az ezzel járó csatlakozás az Európai Unióhoz és a NATO-hoz (!) Oroszország szemszögéből nézve több problémát jelent. Egyrészt a Németország egyesítéséhez hozzájárulás alkalmával (állítólag) Gorbacsovnak tett szóbeli ígéret – miszerint a volt Kelet-Németország keleti határainál tovább nem fog terjeszkedni sem az EU, sem a NATO – durva megszegését jelenti. (A volt európai szocialista országok „bekebelezését” még a Szovjetunió nyelte le: nem bírta a megszállással járó terheket.)

Most látom, hogy másutt idéztem már azt a megállapodást, amit a szóbeli után Oroszország írásban kötött a NATO-val.² Ha nem tévedek, ennek a felrúgását is jelenti az USA által diktált EU-NATO ukrajnai akció.

Másrészt geopolitikailag és katonai stratégiaiilag megemészthetetlen volt számára a Krím, – és ezzel az egyetlen fekete-tengeri haditengerészeti kikötő, Szevasztopol – valamint az Ukrajna mintegy 30%-át kitevő orosz lakos elvesztése. Én teljes mértékben megértem a Krím visszaannektálását, amint azt több blogomban kifejtettem.^{3,4,5}

A kelet-ukrajnai, oroszok lakta területek körül kialakult háborúskodásról már nehezebb egyértelmű véleményt alkotni. Nem tartom elvetemült gazemberségnek az EU-NATO uralom alóli kimentési kísérleteket, de csak akkor tekintem elfogadhatónak, ha tovább folyik Ukrajna amerikai fegyverekkel, és katonai „szakértőkkel” ellátása, azaz nyílt beavatkozás a konfliktusba, valamint az Oroszország elleni – mint mindig, most is – barbár embargó fenntartása, esetleg fokozása. Csak remélni merem, hogy az EU meg-megjelenő fékje jobb belátásra bírja a konfliktust szító USA-t és a NATO-t, és megszületik a politikai megoldás.

(A három balti állam annyit szenvedett a Szovjetuniótól, hogy sose fog felejteni, az ő csatlakozásukról szó se lehet.)

Ami a béke biztosításáért tett – nem érdek nélküli – lépéseit illeti, elég, ha a Szíria elleni támadást meggátló diplomáciai akciójára utalok. Obama (a fekete elnök!) megfenyegette Aszadot: ha bebizonyosodik, hogy Szíria mérgezgázt alkalmaz, katonai támadást intéznek ellene. Mit tesz isten: gáztámadás ért egy körzetet Gúta térségében. Oroszország elintézte, hogy Aszad kötelezze magát nemzetközi ellenőrk vizsgálatának elfogadására. Bebizonyosodott, hogy nem a szír hadsereg használt gázt, és a tárolt gázmennyiséget engedték elszállítani az országból. A (szokásos) amerikai alibi felszámolódott.

A szíriai helyzet azóta mérhetetlenül romlott a Szaúd-Arábia vezette koalíció Jemen és Szíria ellen irányuló támadása miatt.⁶

A közelmúlt világossá teszi, hogy az Oroszországot nyugat (és dél) felől érő erős nyomás kelet felé tolja. Támaszt keresve, export-orientációját a gazdasági-politikai nyomás elől keletre igazítva, pénzügyi kiszolgáltatottság felszámolásában együttműködve mind szorosabb kooperációt alakít ki Kínával, és több más országgal.

Lássunk néhány példát!

A fejlődőnek (feltörekvőnek) tartott világ oszlopos, gyorsan fejlődő, és a gazdasági élcsoporthoz tartozó három országával – Brazíliával, Indiával és Kínával kereskedelmi megállapodást kötött, amihez csatlakozott a Dél-afrikai Köztársaság is.

A röviden BRICS-nek nevezett csoportosulás 2013-ban közel 3 milliárd embert képviselt, ami mintegy 40%-a a föld teljes lakosságának. Az öt ország összesített nominális GDP-je a világ GDP-jének mintegy 20%-át teszi ki. Két tagjelölt vár befogadásra: Indonézia és Törökország (!)

Ezen kívül Argentína, Egyiptom, Irán, Nigéria és Szíria is jelezte, hogy szívesen csatlakozna a gazdasági társuláshoz. Az érdeklődés orientáció-módosulást is jelez, így például Törökország feladni látszik az EU-hoz csatlakozás szándékát. Szíria esetében viszont rendkívül bonyolult problémakört kellene feloldani a csatlakozáshoz. Nagy érdeklődéssel várom, találnak-e megoldást a közösség országai?

A társulás az országaik közötti együttműködés fokozása mellett deklarálta a globális gazdasági helyzet javításának eszközeit kívánja keresni, a pénzügyi intézményrendszer reformját és új globális tartalék deviza létrehozását tűzte ki célul. Ez utóbbi téma számtalan nem „transzatlanti együttműködés” körébe tartozó kooperáció célja, mutatva az USA terjeszkedésének, agresszív politikájának riasztó hatását.

A BRICS 2014 közepén shanghai székhellyel létrehozta közös bankját, a New Development Bank-ot (Új Fejlesztési Bank).

A dollár-hegemónia elleni lépésként pedig létrehozták a 100 milliárd USD értékű tartalék-valuták alapot (Contingent Reserve Arrangement – CRA), amely az orosz pénzügy-miniszter szerint mini-IMF. Szerintem, mivel első a dollár-pódiumot megingató lépések közül (remélem, nem tévedek) – jóval nagyobb a jelentősége.

Csatlakozott a kínai kezdeményezésre alakult kormányközi szervezethez, az SCO-hoz (Sanghaji Együttműködési Szervezet) is.

Kissé meglepetten olvasom, hogy Peking és Moszkva komoly terveket sző egy Beijing-Moszkva-Berlin tengely kialakításához. Már rövidítéssel is megtisztelték a tervet: BMB. Nem érzékelem pontosan, mire alapozza a két birodalom Európa vezető hatalma magukhoz kötésének lehetőségét. Két szempont mindenesetre szembeötlő: Németország elsőként csatlakozott az Asian Infrastructure Investment Bank (Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank) megalapítói közé az európai országok közül; erőteljesen ellenzi Ukrajna felfegyverzését és Oroszország megengedését embargóval és politikai nyomással. A terv „ping-pong mérkőzése” lenne a már talán épülő Beijing-Moszkva szuperexpressz (két napos menetidővel) meghosszabbítása Lengyelországon keresztül Berlinig. (Angol olvasmányaim, 14.)

Ugyanez a forrás tájékoztat arról, hogy az Oroszország és Németország között negyedszázada folyó párbeszéd a gazdasági együttműködésről és kölcsönös energiafüggőségről olyan stádiumba jutott, amikor a vállalkozók és pénzügyi szektor ki akar törni az EU határaiból, és az USA által állított korlátok alól. Az Oroszországgal folytatott, erősödő vita végeredménye 300 000 német munkahely elvesztése lehet.

A világ nem nagyon lepődött meg az orosz-kínai 400 milliárd dolláros gázvezeték szerződés aláírásán és építésének megindulásán. Pedig ez a projekt történelminek tekinthető: ezzel indul meg fizikailag megfoghatóan a két ország közötti stratégiai együttműködés.

Hogy mennyire szorosabbá válik a két ország közötti együttműködés, arra most csupán két példára futja. Kína kötelezettséget vállalt, hogy ha az USA szorítása miatt Oroszország bajba kerül, kiségi gazdasági-pénzügyi akciókkal. Oroszország viszont beengedett kínai tőkét két olajipari cégbe is, amelyekkel szállítási szerződést is kötöttek. A kínai olajóriás, a CNPC (Chinese National Petroleum Corporation) 20%-os részesedést nyert el a Novatek jamali cseppfolyós földgáz létesítményében, valamint 49%-os részesedést a Rosneft kelet-szibériai olaj fejlesztési projektjében. Ez is történelmi fordulat, az orosz olajipar eddig szigorúan zárt terület volt a külföldi tőke előtt.

Megfigyelők szerint előfordulhat, hogy az Államok a közeljövőben el fog gondolkodni azon, miként veszítette el Oroszországot, átengedve azt Kínának. Az SCO ugyanis minden bizonnyal felveszi tagjai sorába Indiát, Pakisztánt és Iránt idén nyáron, Ufában, ezzel oly mértékben megerősítve azt, hogy Ázsia legjelentősebb gazdasági erejévé válik, sőt, van vélemény, miszerint a NATO ellenpontjának lesz tekinthető (a magam részéről ezt túlzásnak tartom).

Azt viszont kiemelem, hogy a szervezet egyik legfontosabb célja megszüntetni a dollár-elszámolást az energia-kereskedelemben, petrojuant, illetve petrorubelt alkalmazva.

Magyar szakértő véleménye szerint oly alacsony Oroszország beruházási rátája, hogy néhány év múlva ez a gazdaság összeomlásához vezethet. Valószínűnek látom, hogy a Kínával kialakult kapcsolatok és közös érdekek ki fogják húzni ebből a gödörből is.[B]

Idézet vége

Nem töltünk sok időt ezúttal az „Az USA ledarálja a világot” könyvemmel, csupán egy bekezdéssel húzom alá a [B]-ben írtakat:

Nafeez Ahmed állítja: „- a dokumentum [az USA legújabb katonai stratégiai doktrínája] négy országtól félti a nemzetközi rend feletti amerikai uralmat: Oroszország, Irán, Észak-Korea és Kína.

- Oroszországot Ukrajnában más által folytatott (proxy) háborúval vádolja, kényelmesen ignorálva az USA beavatkozását a ukrajnai politikába, az orosz befolyás alól elszakadni kívánó ország támogatását, és a neonáci milíciák erősödésének elősegítését; ugyancsak figyelmen kívül hagyja az USA régóta táplált erőfeszítéseit, hogy Ukrajnát, a jelentős gáztranszfer útvonalat az euró-atlanti hatalom hatáskörébe vonja, valamint, hogy hozzáférhetővé tegye a még meg nem kutatott regionális olaj- és gáz tartalékokat.”[E]

Idézet vége

Az elmúlt két év alatt az USA fokozta az Oroszországgal szemben alkalmazott nyomást. A NATO gyeplőjét szorosra húzva csatasorba állította ezt az agresszív szervezetet is. Nagy vonalakban:

Spéci hadtestet hoztak létre, amely szinte megszállta Európa Oroszországgal határos vidékét. Több szolgálékú ország, mint a lengyelek és románok szinte üdvívalgással fogadták, hogy a Baltikumról ne is beszéljek (az utóbbiaknál érthetőbb).

Folytatják Ukrajna „bekebelezését”, ide nagyon nem való módon bevallom, nem is tudom, hol tartanak vele. Majdnem mindegy is, az innen számított második bekezdés világossá teszi.

Fokozták – EU-NATO együttműködéssel – a barbár korlátozásokat (embargót). Szépen megszavaztuk mi is, pedig közben nyafogunk, hogy mekkora kereskedelmi károkat okoz az országnak. (Töredékét, mint az *elmúlt nyolc Fideszes év*.)

És a lényeg: Trump éértékelő beszéde, majd Matiss hadügyminiszter direktívája is megjelöli az USA két főellenségét: Oroszországot és Kínát. Élezik a fegyvert ellenük, mert hamar rájöttek, hogy Észak-Koreát Dél-Korea karjaiba lökögetik, Iránt meg Izrael fogja megtámadni, egyik régióban se tudnak sok fegyvert ledarálni, mint Afganisztán esetén, ahol „nem volt elég célpont”, most is nagyobb medvére, esetleg sárkányra lesz szükség. **És megindult a harmadik hidegháború!**

Pokoli ez a birodalom!

Putyin válasza is elképesztő! Új fegyverrendszereket jelent be, amelyek kivédhetetlen manőverekre képesen földgolyónk minden pontját el tudják érni. Nukleáris robbanófejekkel, természetesen.⁷ Számomra a legmeglepőbb a nukleáris meghajtású repülőeszköz. Moszkvai tanulmányaim alatt – 1953-57 – indították el a „nukleáris hajtóművek” részleget a MAI-n (Moszkvai Repülőmérnöki Egyetem), hihetetlen volt. Csak oroszokat vettek fel, minden más etnikumnak tilos volt! 70 év, mégis sikerült?

Jegyzetek:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Wolfowitz_Doctrine
2. http://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_5468.htm
3. <https://ahalmos.wordpress.com/2014/09/04/az-iraki-allam-es-ukrajna/>
4. <https://ahalmos.wordpress.com/2014/09/18/ukraine/>
5. <https://ahalmos.wordpress.com/2014/10/09/russia-in-ukraine-and-more/>
6. <http://www.commondreams.org/views/2015/04/28/syrias-nightmarish-narrative>
7. <https://mno.hu/moszkvater/putyin-raketas-beszede-semmikeppen-nem-normalis-de-ertheto-2451015>

XVIII. A legújabb fegyverkezési ráadás és fegyverei

A Trump-uralom több szempontból emlékezetes fog maradni az emberiség számára (ha marad emberiség). Számátalan örülete (klímaváltozás tagadása, a fosszilis energia feltámasztása, a „dreamerek” kitelepítése, fajgyűlölet szítása, Jeruzsálem...) mellett a fegyverkezés értelmetlen és mértéktelen növelése észbontó.

Ezt se nagyon tudom követni, először csak túllépte a 2018 évi 700 milliárd dollárt, majd megközelítette a 800 milliárdot! Ennyit költ (hivatalosan) az USA 2018-ban fegyverekre, hadseregeire, 800 támaszpontra. Érdemes elgondolkodni: ez már a következő 20 ország teljes és összes hadiipari kiadásain szárnyal túl, és a fegyverek között uralkodni látszanak a harci repülőgépek, rakéták, anyahajók, tengeralattjárók, nukleáris fegyverek. Józan paraszti ésszel is fel kell fogni, hogy **semmiféle békés, vagy védelmi szándék nem lehet e mögött a lépés mögött, kizárólag világuralmi célokat szolgálhat.** Vigyázz világ, akinek ilyen arzenál áll a rendelkezésére, az ölni, pusztítani, rombolni akar!

Próbáljunk meg belenézni a főbb fejlesztési területekbe. Az érintett témák véletlenszerűek, és semmiképp se jelentenek fontossági sorrendet.

Az 1. alatti weblap **„gyilkoló robotok”** bemutatásával foglalkozik. Nem szerepel a kiemelt területek között, de rendkívül érdekes. A videó olyan emberformájú robotot mutat be, amelyik fel- és leugrál dobogókról, sőt, a végén hátraszaltóval ugrik le az egyikről. Biztos nem fogják még sokáig pótolni a hús-vér katonákat, de számtalan előnye van: az egyik legfontosabb, hogy **nem fog elgondolkodni azon, vajon miért is kell ölnie?** Egy biztos: számtalan tudományág szoros együttműködése szükséges ilyen emberi mozgások megvalósításához. Csak emberi célokra kellene felhasználni is: gyógyításra, például.

A kiemelt területekhez tartozik a nukleáris fegyverek modernizálása. Valahol találkoztam azzal, hogy az oroszok is ezen az úton haladnak: kisebb hatósugarú, „taktikai atomfegyverek” kialakításán fáradoznak. Bizonyára számtalan előnye van: kisebb hordozóeszköze van szükség, nem pusztít el mindent, „csak” éppen a támadott körzetet, mittudomén? Találtam olyan weblapot, amelyik azt fejt ki, hogy **a nukleáris fegyverek regionális alkalmazása is világméretű katasztrófához vezetne.**² Belelapoztam ismét, ezúttal alaposabban a háziorvos **Robert Dodge** cikkébe, akinek békemozgalmak szempontjából szakterülete a nukleáris háború, és több meglepetés ért. Az első az, hogy Trump-nak is van már doktrínája, éspedig a *Nuclear Posture Review*, ami előző azonos nevű doktrína-sorozat frissített változata. Keresőbe rakva meg is nyílt, és ekkor ért a második meglepetés: a **Brookings Institution** ma (most van február 12-e) tartott konferenciát a doktrínáról, és 1:53:20 időtartamban követhetők az ott elhangzottak, -10 -- +10 mp lapozási lehetőséggel. Talán életben lesz még egy darabig.³ Hozzászólások is olvashatók, amikbe beleolvastam, mind pozitívan álltak hozzá, mondván, hogy az **elrettetés a lényeg**: ne gondolhassa az ellenség, hogy „nekünk nincs”. Visszatérve az alapcikkbe megismerkedhettem a fejlesztési irányokkal is: kisebb hatósugarú robbanófejekkel felszerelt ballisztikus rakéták és szárnyas rakéták tengeralattjárókra. Na, itt abbahagytam, a tengeralattjárók is jönnek. **Ez az „elrettetés” már eddig is elviselhetetlen teher volt, meddig lehet még folytatni?**

Trump egyik legörültebb programjának a tengeralattjárók és anyahajók építését éreztem, amivel még jelölt korában szédítette a szavazókat. A program szélesebb lett, rombolókra is kiterjedt. Most értesülök Reuters-től⁴, hogy nemcsak felesleges – ahogy én láttam –, hanem megvalósíthatatlan is, ahogy hajógyártók mondják: **700 md dollárt igényelne csak ez a program, és 30 évig tartana.** Ha tarthatna. **De hiányzik egy egyszerű kellék: a jó hegesztő, több**

tízezer, akit 7 évig kell tanulva dolgoztatni, mire eléri a hajók hegesztéséhez szükséges szintet. Nem is folytatom, majd az itthon feleslegessé vált hegesztők megoldják. Jaj, nem szabad ezzel viccelődni, még *pártunk és kormányunk* megsértődik!

Jó, azért aki akarja, töltheti vele az idejét.⁵ Mindjárt azzal kezdődik, hogy nemcsak szakember hiányzik, hanem építő- és szállító-kapacitás is. Hál'isten, lapozhatunk...

Mi maradt még? Harci repülőgépek és rakéták.

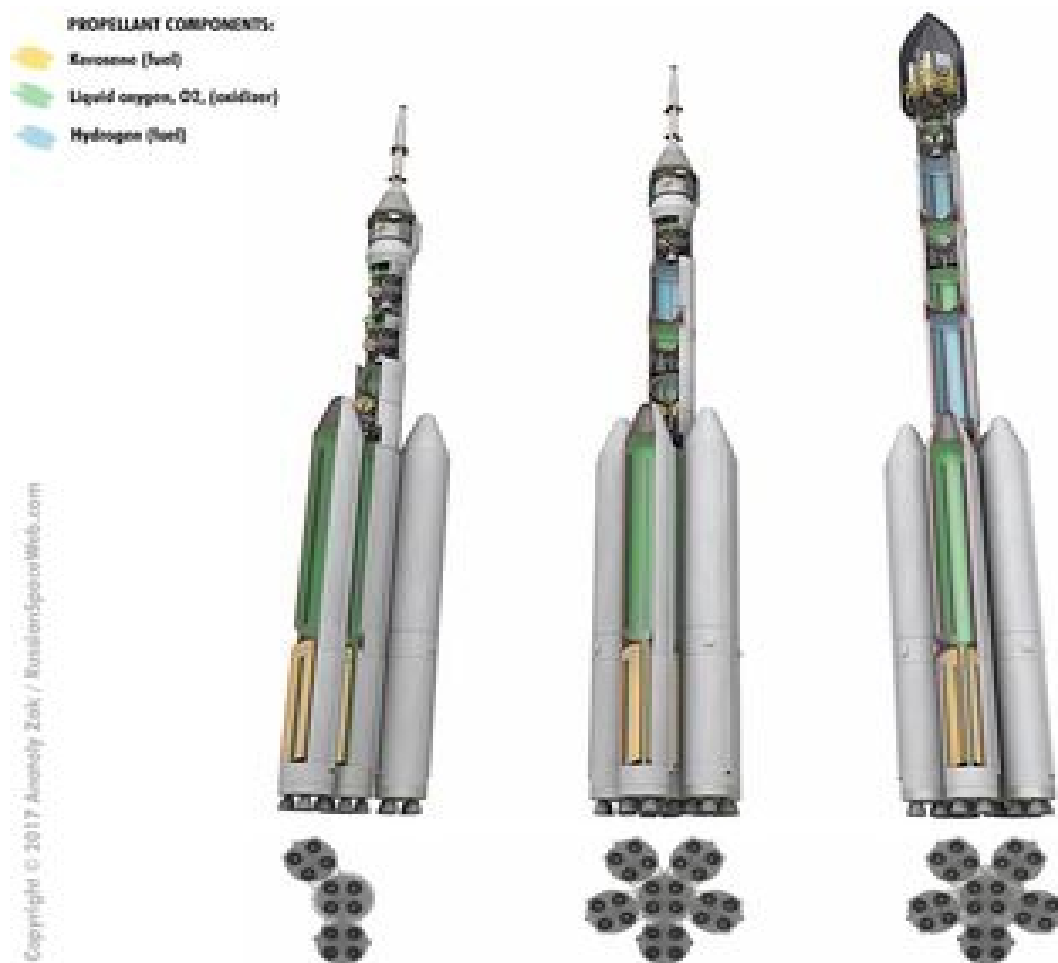
Folytassuk rakétákkal, ha már érintettük őket. Nem találok azonnal részletes adatokat, a világ a SpaceX program óriási sikerével van elfoglalva. Nem vitás: Elon Musk az eddig messze legnagyobb rakétát lőtte fel, mégpedig úgy, hogy az indító (segéd)rakétákból kettőt álló helyzetben landoltatott a földön.⁶ Ez utóbbihoz csak az új orosz vadászgépeket tudom hasonlítani, amelyek a farkukra is állíthatók repülés közben. Szakértők szerint felülmúlta a NASA és az orosz fejlesztéseket egyaránt. Meglátjuk. A kormány, illetve az Air Force valamelyik programjában támaszkodni fog erre a Falcon Heavy rakétára: STP-2, azaz Space Test Program 2, mission. Ezt keresve se találkoztam semmi újjal.

A SpaceX hasznos terhe: a Tesla Roadster az általuk alkotott űrruhával.

A NASA-nál nem találok mást, mint hogy vidáman röpködnek a szovjet Szojuz-okon. Csak az orosz tervekkel foglalkozó weblap⁷ beszél SLS fejlesztésekről. Marsra készül.⁸

Az oroszoknál érdekes, hogy Putyin a Musk-féle Falcon Heavy indítása előtti nap írta alá az ő „szupernehéz” rakétaik fejlesztési programját, amiről az alábbi képpel tudok szolgálni:

2028-ban fognak röpködni.

Kitérő volt, de úgy látszik a katonai fejlesztésekről nem egyszerű többet megtudni.

Hogy mennyire átfoghatatlan a katonai terület, arra példa a világ rakétáinak jegyzéke.⁹ Nem érdemes tovább foglalkozni vele.

A katonai repülőgépek fejlesztési irányairól annyira emlékszem, hogy távolsági bombázók és vadászgépek szerepelnek Trump programjában. Az Internet-ben keresgélve csak személyzet-fejlesztésről szóló információkhoz jutottam hozzá. Szerény véleményem szerint a bombázók fejlesztése kizárólag kevésbé fejlett országok elleni bevetéseket szolgálhat, modern védelmi rendszereken nem igen tudnak áthatolni. A vadászok fejlesztése pedig reménytelen, ha olyan költségeket igényel, mint amennyit a legújabb gépük, az [F-35](#) emésztett meg.¹¹ Eddig 1 billió dollárba került, és még nem tökéletes. (Jobban tennék, ha orosz vadászkat vásárolnának? Csak zárójelben és kérdőjellel merem javasolni.)

Jegyzetek:

1. https://www.commondreams.org/news/2017/11/17/these-will-be-weapons-mass-destruction-warnings-about-killer-robots-after-un-talks?utm_campaign=shareaholic&utm_medium=facebook&utm_source=socialnetwork
2. https://www.commondreams.org/views/2018/02/05/trumps-nuclear-doctrine-cold-war-resumes?utm_term=With%20Trump%27s%20Nuclear%20Doctrine%20the%20Cold%20War%20Resumes&utm_campaign=News

- [%20%2526%20Views%20%7C%20PoorPeoplesCampaign%20Kicks%20Off%2040%20Days%20of%20%27Moral%20Action%27&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20PoorPeoplesCampaign%20Kicks%20Off%2040%20Days%20of%20%27Moral%20Action%27-_-With%20Trump%27s%20Nuclear%20Doctrine%20the%20Cold%20War%20Resumes](#)
3. <https://www.c-span.org/video/?441017-1/defense-secretary-discusses-nuclear-posture-review>
 4. <https://www.reuters.com/article/us-usa-trump-shipbuilding-insight/missing-from-trumps-grand-navy-plan-skilled-workers-to-build-the-fleet-idUSKBN16O142>
 5. <http://fingfx.thomsonreuters.com/gfx/rngs/USA-TRUMP-SHIPBUILDING/0100406B0E6/index.html>
 6. <https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-02-06/spacex-s-giant-falcon-heavy-rocket-takes-off-for-the-first-time>
 7. <https://www.popularmechanics.com/space/>
 8. <https://www.nasa.gov/exploration/systems/sls/index.html>
 9. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_military_rockets
 10. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_active_United_States_military_aircraft
 11. <https://gizmodo.com/the-f-35-amazingly-has-even-more-problems-than-we-thoug-1791285476>

XIX. Az új fenyegetések

Észak-Korea

Észak-Koreával kapcsolatban Nafeez Ahmed, az Institute for Policy Research & Development igazgatója megjegyzi: miért csodálkozik az USA az ország viselkedésén? **A koreai háború idején az USA által végrehajtott bombázások az észak-koreai lakosság durván egyharmadát (3 millió embert) ölték meg.** – írtam az „Az USA ledarálja a világot”[E] könyvemben.

Valóban, mérlegelni kell azt az iszonyatos hatást, ami Korea lakóit a koreai háború során érte. Még élnek idős emberek (valószínű szinte kizárólag asszonyok), akik az általánosan „elszabadult barbarizmuson” belül érzékletesen látták, hogy a tömeggyilkosságokat, a vétlen és védtelen lakosokat halomra gyilkoló, az országukat pusztasággá bombázó erő az USA volt. Nem fogadható el az ország, Észak-Korea oly módon végrehajtott felfegyverzése, ami a lakosság általánosan mondható elszegényesedéséhez vezetett, és ami olyan célok által vezérelt, amik az egyetlen szuperhatalommal szembeni sikeres ellenállás elérését remélik. Rövidlátás, sőt inkább ostobaság a stratégia. Erről az egész világ lekészt, most jelentette be Oroszország is, hogy nem veszi fel az eszevesztett fegyverkezési verseny kesztyűjét. Valószínű Kína se fog tudni-akarni lépést tartani ezzel a szörnnyel. Megvárja, amíg a fegyverkezés alatt összeroppan az USA.

Különösen érthetetlen a nukleáris fegyverek fejlesztése, gyártása, mert nemcsak a Szörny (áttérek a nagybetűre), hanem az egész világ ellenszenvét vonja magára.

Mégis, a fentebb leírt iszonyatos háború által kiváltott érzékenységre figyelemmel kell lennie mindenkinek. Célpontnak, mediátornak, a dél-koreai testvéreknek, akik – mint láthattuk – ugyanazt a kín-tömeget élték át. Talán-talán ők lehetnek a katalizátorok a konfliktus megoldásában.

Fegyverek, különösen nukleárisak nem oldhatnak meg semmit.

Elképzeltetlennak tartom a két Korea egyesülését. Annnyira különböző, akár ellentétesnek is mondható társadalmi-gazdasági rendszert képviselnek, hogy csak az egyik fél teljes átalakulása vezethetne megoldáshoz. Ennek – a mostani világban, ahol minden tőkessé vált – Észak-Koreában kellene megtörténnie. Ami, a jelenlegi ostoba vezetés mellett lehetetlen. Mégis örömmel fogadtam a téli olimpiával összefüggő közeledést. **Ha egyetlen picuri lépést is tudnának tenni egymás felé, mondjuk laza államszövetség formájában, kiütné a kardot az USA kezéből.** Aki hívó, imádkozzon érettük!

Irán

Trump esküdözött az elnökválasztási kampány során, hogy felrúgja az Iránnal kötött nemzetközi nukleáris megállapodást.

Lehetséges, hogy nem lesz szüksége az ostoba ígérete teljesítésére, megteszi helyette Izrael, háborút indít ellene, ami mindent boríthat.

Mielőtt idézném az általam korábban Iránról írtakat, helyt adok itt egy Quora-válasznak. A kérdés így szólt: **Why is there so much efforts by the West to demonize Iran?** A válasz rákattintással nyílik meg! A válaszadó arra kér mindenkit, hogy mielőtt az írott válaszát, hallgassa meg a videoklip előadóját. A válaszadó **Amir Davis**, aki Iránban született és nőtt fel. Azura Mazdá-hoz, a zoroasztrianizmus istenéhez imádkozott. (A zoroasztrianizmusról tessék olvasni a „7 év a csodálatos Indiában és két nepáli túra” című könyvemben.) Rendkívül érdekes az írás is, az előadás is, érdemes elolvasni, meghallgatni. A leglényegesebb elemei: **ősi, több ezer éves kultúra, volt időszak, amikor A KULTÚRA volt, a nyelvük ma sem arab, hanem perzsa (78 millióból cca. 70 millióan beszélik, arabul 2% tud), az iszlám betörését nem tudták ugyan kivédeni, de a zoroasztrianizmussal kellett keverednie,**

ma is több benne a zoroasztrianusból eredő, mint az iszlám elem; azon kevés ország közé tartozik, amelyik ellenállt a gyarmatosításnak, az iránofóbia részben ennek köszönhető. A nők szerepe óriási (nem tudtam, csak azt, hogy szépek). A mai vezetők borzasztóak.

Mellékelte ezt a bélyegképet magáról.

Ezek után idézek magamtól a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvemből:

Idézet:

Irán két minőségében kerülhet az arab országok ellen folyó, illetve közöttük zajló háborúskodás kellős közepébe: egyrészt, mint Izraelt sokáig el nem ismerő, és azt atomfegyverrel fenyegető ország, illetve annak elég szélsőséges vallási vezetői, másrészt, mint a világ egyik legnagyobb olajkincsén ülő hatalom. Az USA és a vallási vezetők kijózanodni látszanak, Izrael tovább veri a veszélyes – mert képes megtámadni Iránt – tamtamot. Talán talán az értelmes zsidók véget vetnek az Izrael vezetőit eluralt örületnek. Megállapodás születhet Iránnal anélkül, hogy Izrael fegyvert fogna.

Nyugodtan alhatok, vannak, akik velem értenek egyet: „Ali Abdullah Szaleh, Jemen korábbi államfője ma az orosz Szputnyik hírügynökségnek adott interjújában kijelentette, hogy a térségben lezajló ‘Arab Tavasz’ az Egyesült Államok és Izrael összeesküvésének része volt.”¹

Idézet vége

Folytatom egy FB bejegyzéssel:

„Valószínűleg háború fog kitörni Szaúd-Arábia és Irán között. Csak így, hétköznapi nyugalommal kürtölik világgá. Nem rántják le az USA-lobogó leplét Szaúd-Arábiáról, nem harsogják, hogy hétmillió jemeni vergődik az éhhalál küszöbén, mert ez a szuper-fundamentalista hatalom vezérlete mellett bombázzák az országot, miközben az USA (és Franciaország) tengeri blokádot tart fenn a kikötői előtt. Arról se hangzik el egy szó sem, hogy Obamáék (5+1 ország) békét teremtett Irán körül, amit most Trump és bandája lenulláz. Hatalmas érdekek működnek azon, hogy a fegyverek fogyjanak, fogyjanak, nem számít, kik és miért használják. Ez a hír azért csúszott az utolsó helyre, nehogy első hírként azok csapjanak le rá, akik szélsőséges világszemlélettel vádolnak. Egyébként jól teszik, mert idézhetném Váci Mihályt (bár ősz vagyok, és feketéből, nem szökeségből):

Szökén, szelíden, mint a szél,
feltámadtam a világ ellen,
dúdolva szálltam, ténferegtem,
nem álltam meg – nem is siettem,
port rúgtam, ragyogtam a mennyben,
cirógatott minden levél.

Szökén, szelíden, mint a szél,
minden levéllel paroláztam;
utamba álltak annyi százan
fák, erdők, velük nem vitáztam:
- fölényesen, legyintve szálltam
ágaik között, szép suhanásban,
merre idő vonzott s a tér.

Szökén, szelíden, mint a szél,
nem erőszak s akarat által,
ó, szinte mozdulatlan szárnnyal
áradtam a világon által,
ahogy a sas körözve szárnyal:
fény, magasság sodort magával,
szinte elébem jött a cél.

Szökén, szelíden, mint a szél,
a dolgok nyáját terelgettem,
erdőt, mezőt is siettettem,
s a tüzet – égjen hevesebben,
ostort ráztam a vetésekben:
- így fordult minden vélem szemben,
a fű, levél, kalász is engem
tagad, belémköt, hogy lebben,
a létet magam ellen szítom én.

Szökén, szelíden, mint a szél;
nem lehetett sebezni engem:
ki bántott – azt vállon öleltem,
értve-szánva úgy megszerettem,
hogy állt ott megszégyenítetten
és szálltam én sebezhetetlen:
- fényt tükrözök csak, sár nem ér.

Szökén, szelíden, mint a szél,
jöttömben csendes diadal van,
sebet hűsít fényes nyugalom,
- golyó, szurony, kín sűrű rajban
süvített át, s nem fogott rajtam,
s mibe naponkint belehaltam,
attól leszek pusztíthatatlan,
s szelíden győzők, mint a szél.”

Rövid idézet az „Az USA ledarálja a világot”-ból:

„Nafeez Ahmed szerint...

- *Iránt* – az USA hírszerző szerveinek többszöri megállapítása ellenére – azzal vádolja a dokumentum, hogy nukleáris fegyver technológiák beszerzésén fáradozik, és azzal, hogy támogatja az Izrael, Libanon, Irak, Szíria és Jemen ellen irányuló „terrorizmust”; másrészt nem terrorizmusnak, hanem az USA által az „univerzális értékek” fejlesztésére irányuló erőfeszítéseknek tekinti Izrael Gázában és Libanonban elkövetett háborús bűneit, az USA iraki invázióját, az USA által támogatott szíriai „proxy” háborút, amelynek keretében az iszlamista felkelőket az „Iszlám Állam” létrehozásához segítette, valamint a Jemen ellen, az USA támogatása mellett folyó szaúd-arábiai bombázást.[H]

Az „Az USA ledarálja a világot”[E] könyvemben így írtam Iránról:

Idézet

Áttérünk Iránra. Be kell vallanom, nem tudtam úgy követni az ottani eseményeket, hogy el tudtam volna dönteni, mennyi az igazság az Iránra zúduló, Amerika által vezényelt vádokban.

Csak turistaként jártam az országban, és pedig amikor még a diktátorok diktátora, Amerika kiváló barátja, a Sah-in-Sah volt uralmon. Az akkori – nem a terrorral kapcsolatos – pozitív benyomások valószínűleg befolyásoltak az ítéleteimben.

Láttam, hallottam, hogy a Sah-in-Sahot megdöntő ajatollahok vallási államot hoztak létre, amelyik nem ismerte el Izraelt. Riasztó hírek voltak, de mindig maradt bennem remény, hogy a népben van annyi erő, hogy ne engedjen a vallási fanatizmusnak, az elődök terrorját folytató hatalomnak.

Kétségekkel kezeltem a nukleáris fegyverek gyártására felkészülés vádját. **Felháborodtam, amikor Amerikának sikerült a nyugati országokat magával rántva élelmiszerekkel és gyógyszerekkel fűszerezett nukleáris embargót bevezetnie Iránnal szemben.**

Nagy örömmre szolgált, amikor megindultak a tárgyalások Irán és az 5+1 államok (USA, Oroszország, Kína, Nagy-Britannia, Franciaország és Németország) között. Végre le tudtak zárni egy konfliktust fegyverek nélkül?! Hihetetlen. Sokan, az amerikai fegyvercsőrtetők, Izrael és Szaúd-Arábia meg akarják fűrni...

Azt hiszem, a legbölcsebb a témakör szakértőire bízni, hogy megtudjuk, mi is az igazság? Így végre szóhoz tudom juttatni az általam mélyen tisztelt [Noam Chomsky](#)-t, a neves Massachusetts Institute of Technology (MIT) nyugdíjba vonult professzorát!²

Már a cikk címe sokat mond: **„Gazember országok és nukleáris veszély – Szedjük ízekre az 'Iráni Fenygetést'.** Ki a világbékét legjobban fenyegető veszély?” Az amerikai közvéleményt már sikerült támogatásról kétkedéssé varázsolni. „Hogy is lehetne megbízni Iránban, amikor szörnyű lista van a történelmében agressziókról, kegyetlenkedésről, zavar-keltésről és megtévesztésről?” Mert ezt állítják a hangulatformálók.

Az elnökjelöltek egyike, Ted Cruz is amerikaiak tízmillióinak életéért aggódik, ha Irán – ami erre szerintem változatlanul képes – **nukleáris szikrával (Electro Magnetic Pulse) az egész keleti part elektromos rendszerét lerombolná, ezzel halálukat okozva.** Másik két elnökjelölt, a háborús bűnös George W. Bush öccse, Jeb Bush és Scott Walker, a wisconsini kormányzó **azon vitatkoznak, hogy a hatalom átvétele után, vagy csak az első kabinetülést követően bombázzák-e Iránt?** A csekély külügyi gyakorlattal rendelkező elnökjelölt, Lindsey Graham Izrael halálos ítéletének nevezi a megállapodást.

[Jellemző az amerikai elnökjelöltek szellemi képességeire, nem? És az óriási veszélyre, amit legtöbbjük, a Vadlady Hillary Clintonnal egyetemben képvisel az egész világra nézve.]

A hadsereg fővezérei pedig nyugodtan nyilatkozzák, hogy ha Irán csalna a megállapodáshoz képest, akkor joguk van csapást mérni rá.

Menyire félt J. F. Kennedy a tábornokaitól!

Most látom, milyen nagyszerű eredményeket hoz a munkám: eddig kevés egyén, kis csoport volt velem azonos véleményen, miszerint az USA a legnagyobb veszély, most viszont felfedeztem Chomsky cikkében azt a 2013-ban végzett közvélemény-kutatást, amely a sárgolyónk **68 országa 66 000 lakosának megkérdezésével** tapogatta le a világ véleményét ([Worldwide Independent Network and Gallup](#)). Az eredmény rendkívül sokatmondó! **Az USA-n kívüli országok szerint Amerika kenterbe veri a többi jelöltet (USA – 24%, Pakisztán – 8%, Kína – 6% és Afganisztán – 5%). Az USA állampolgárai ugyan Iránt tették az első helyre és Afganisztánt a másodikra, saját hazájukat Észak-Koreával irigylésre méltó döntetlennel a harmadik helyre sorolták.**

[Pakisztánnal és Afganisztánnal kapcsolatban irigylésre méltón idióta az egész világ! A második helyet teljesen nyilvánvalóan Izrael foglalja el, legalábbis amíg Netanjahu vagy hozzá hasonló vak szélsőséges vezeti az országot. Ez nemcsak az én véleményem, hanem több véleménykutatás is erre az eredményre jutott.]

Chomsky áttekinti, milyen fenyegetést is jelent Irán? Amerikai hírszerzési forrásokra hivatkozva megállapítja, hogy **Irán kül- és katonapolitikája védekező stratégián alapszik, hogy**

töredékét költi fegyverkezésre, mint az öböl-államok (egynyolcadot!), hogy a rendelkezésre álló fegyverek jórészt még a Sah-in-Sah idejéből származnak.

Izraellel összehasonlítva még nagyobb a különbség: a legmodernebb amerikai fegyvereket birtokolja, gyakorlatilag a globális szuperhatalom katonai bázisaként funkcionál, és nukleáris fegyverek óriási tárházával rendelkezik.

Izraelnek valóban szembe kell néznie Irán vezetőinek szóban elhangzó fenyegetéseivel: az isten/Allah el fogja söpörni a Földről. Rendszerváltásban reménykedés van a fenyegetések mögött. Mi ez Amerika és Izrael fenyegetéseihez képest, amikkel iráni rendszerváltást követelnek. És mi az USA és Anglia tényleges rendszerváltásaihoz képest? A két ország 1953-ban katonai puccsot szervezett az iráni parlamentáris kormányzat ellen, és hatalomra segítette a Sah-in-Sah diktatúráját, amelyik a földgolyó emberiség-történelmének egyik legrosszabbikát hozta létre. Az Amnesty International és más nemzetközi jogvédő szervezetek olvasói értesültek ezekről a rémségekről, de az Egyesült Államok állampolgárai nem. Őket ugyanis a média csak a Sah-in-Sah uralmának megdöntése után, 1979-től tájékoztatta az emberi jogokat érintő sérelmekről.

Az iráni fenyegetések sorába tartozik a vád, hogy a terrorizmus legfőbb támogatója. Főként a Hezbollah és a Hamas mögött álló erőként emlegetik. Mindkét mozgalmat az USA által támogatott izraeli kegyetlen agressziók szülték, amelyek messze túltesznek a két mozgalom által elkövetettekénél, nem beszélve a hegemon hatalom globális drónnal gyilkolási kampányáról, ami uralja – és segít erősíteni – a nemzetközi terrorizmust.

Irán szerint a megállapodás nem hat elég mélyre. Itt lenne az ideje, hogy Izrael is lépjen, hiszen ő a térség egyetlen nukleáris fegyverekkel, és pedig óriási készletekkel rendelkező országa, amely fegyverkezési programját az USA támogatta, és amely – Indiával és Pakisztánnal együtt nem hajlandó aláírni az atomsorompó szerződést. Pedig fontos lenne az Egyiptom és más arab országok által két évtizede követelt „tömegpusztító fegyverektől szabad zóna” megteremtése Közép-Keleten. Az ezt célzó legutóbbi tárgyalások során az USA (Kanadával és Angliával együtt) vétőzta meg a létrehozását.

Chomsky hosszasan részletezi, mennyire igaztalanok az Iránt érintő vádak, miszerint a térség instabilitásáért is ő a felelős. Igaz, ő volt az egyetlen ország, amelyik az iraki kurdok segítségére sietett, amikor azok az ISIS előnyomulása ellen harcba szálltak. Ugyanakkor a Sah-in-Sah bukása óta nem telt el nap, hogy az USA ne okozott volna kárt Iránnak. Szaddám Huszeint támogatták, amikor 1980-ban megtámadta Iránt, az általa elkövetett gáz-tömeggyilkossággal Iránt vádolták meg, lelőttek iráni polgári utasszállítót iráni felségvizek fölött, a merényletnek 290 áldozata volt. És így tovább.

Ki aggódna akkor, ha Irán intő példaként szolgálna? A válasz világos: azok a gonosz országok, amelyek a térségben tombolnak, és nem akarnak tolerálni semmit, ami korlátozná az agressziótól és kegyetlenkedéstől függőségüket. A sort az USA vezeti és Izrael, valamint Szaúd-Arábia követi.

Kiemelkedő tudósok figyelmeztették országuk vezetőit. Samuel Huntington, a kormányzás tudományának professzora Harvardon, prominens politikai elemző tizenöt éve jelezte a Foreign Affairs folyóiratban, hogy a világ jelentős része számára az USA „gonosz szuperhatalommá vált... és a legnagyobb külső fenyegetés társadalmuk számára”. Röviddel utána a véleményét visszhangozta (echoed) Robert Jervis, az Amerikai Politikai Tudományok Szövetségének elnöke, mondván: „A világ nagy részének szemében, valójában, a vezető gonosz állam ma az Egyesült Államok”.

És itt be is fejezhetném Irán taglását.

Hasznosnak vélem azonban, ha belelapozunk három további cikkbe. Az USA-iráni kapcsolatok, az iráni külpolitika és a Közel-Kelet geopolitikájának szakértője, [Trita Parsi](#) szerint a megállapodás két fontos célt ért el: lehetetlenné tette, hogy Irán nukleáris fegyvereket gyártson, és megakadályozta az Irán elleni véres háborút.³ Ezen túlmenően Irán kifejezte

készségét, hogy 40-60 000 fős szárazföldi haderőt vessen be az ISIS ellen azzal a céllal, hogy három éven belül felszámolja azt. Ideális lenne, ha az USA légierővel támogatná a csapatokat. Ha megvalósulna, ez lenne az első alkalom, hogy szárazföldi csapatok szálljanak szembe az ISIS-szel. Irán már e nélkül is több támogatást nyújtott az ISIS ellen harcolóknak, mint Amerika bármelyik szövetségese.

A megállapodás megkötése előtt az USA háborús lobbija sok millió dollárt költött az iráni megállapodás létrejöttének megakadályozására.⁴ A diplomáciai megoldás ellenzői multi-milliárdos hirdetés-arzenált hoztak működésbe, amivel mindkét párthoz tartozó jogalkotókat céloztak meg, hogy szabotálják a megállapodást. A tét nem kicsi. Mint sok elemző figyelmeztet, a tárgyalások csődje az USA-t újabb háborúba sodorhatja.

Tanúi lehettünk egy gaz játéknak: az Associated Press félrevezető információt publikált az Irán és a Nemzetközi Atomenergiaügyi Ügynökség között létrejött megállapodásról, mintha az az iráni tudósok kizárólagos jogának ismerné el a nukleáris intézmények ellenőrzését.⁵ Az Ügynökségnek kellett tisztáznia, hogy **nemzetközi ellenőrzésről van szó.** Szokásos amerikai módszer. – mondja a cikk.[E]

Idézet vége

Még egy részlet a korábbi írásaimból: „Vártam ott és elégtém”[G], David A. Stockman-t („Trumped! A Nation on the Brink of Ruin... And How to Bring it Back”) idézem:

„Irán szörnyeteggé nyilvánítása is egyetlen érdeket szolgált: fenntartani a háborús hisztériát, és ezzel az egyébként indokolatlan fegyverkezést. A Sah-in-Sah-ot ők juttatták hatalomra, aki vad terrorral tartotta fenn az uralmát, és akit vallási vezetők által indított tömegmozgalom buktatott meg. A hatalomra került ajatollahok diskurzusa ugyan nem segítette a nem muszlim világot az iszlám mozgalmak megértésében, de nem voltak terjeszkedési törekvéseik. **A CIA élére kerülő Gates szinte egymaga sütötte Iránra az azóta is levakarhatatlan két bélyegzőt: a terror támogatását és a nukleáris fegyverkezést.** Azt is Gates-től eredő hazugságnak tartja, hogy Irán meg akarta semmisíteni Izraelt. Ez a hazugság találkozott Izrael „vörös hús” politikusainak érdekeivel, és segítette Bibi Netanjahut, hogy közel 20 évig hatalmon tudjon maradni. Iránnak nem voltak Izrael fegyverzetéhez mérhető katonai eszközei, 2003-ban beszüntette a kis ez irányú tudományos kutatását is, míg Izrael több mint 200 nukleáris bombával rendelkezik. (Kétségek merülhetnek fel Irán szándékait illetően, hiszen az ajatollahok retorikája egyértelmű fenyegetéseket tartalmazott. Elhiszem azonban a Reagan-adminisztrációban magas posztot elfoglalt szerzőnek, hogy a képesség a veszély füstjét se jelezhetette a világ elismerten legjobb felderítő-rendszerével rendelkező Izrael számára!)

A szerző utal arra, hogy ez nem csak az ő véleménye: **a birodalom 16 hírszerző szervezetének együttes, 2007 évi kutatása is ezt eredményezte, és azóta többször megerősítették. A Nemzetközi Atomenergiái Ügynökség is azonos eredményre jutott a 2015 évi nemzetközi megállapodás előkészítése során. Irán semmivel se rosszabb a közel-keleti hatalmak sorában, mint Egyiptom, és főként Szaúd-Arábia. Az utóbbi több dzsihádistát finanszírozott, mint amit Irán valaha is el tudott volna képzelni.”**

Nem tudom, mennyire megbízható a magyar weblap⁶, amelyben az Irán elleni támadás már a 9/11 utáni pillanatokban tervezett voltáról van szó, benne világos beszéd (magyar kísérszöveggel!):

<https://youtu.be/eDQKOgaX-OY>

És mit láthat ma a szaúdi fiatalság? Vad háborús propagandát Irán ellen. Kreált videók, amelyekben Irán a gonosz, és Szaúd-Arábia a humanitárius segítséggel szolgáló győztes:

<https://youtu.be/9selhGBPdek>

A hallható kísérőszöveg angol. Vajon miért is?

Megfigyelők sora látja a szörnyű jobbratolódás, a háborús készülődés, hisztéria mögött a személyes indítékokat. Netanjahu korrupciós botrányok láncolatában érintett, vizsgálatok folynak ellene, el kell terelni a figyelmet az ügyeiről.⁷

Még John Kerry is figyelmeztet, aki szerint Netanjahu vérmesen követelt katonai akciókat Irán ellen, a nukleáris megállapodás létrejötte előtt. Erről szól az alábbi blogom:

Netanyahu needs war – Netanjahunak háború kell

Posted on [november 29, 2017](#) Szerző: [ahalmos](#)

Israel, Egypt Pushed U.S. to Bomb Iran Before Nuclear Deal, John Kerry Says read more:

[https://www.haaretz.com/us-news/1.825572?](https://www.haaretz.com/us-news/1.825572?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)

[utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/us-news/1.825572?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)

*

Az utolsó mondataim tavaly novemberben születtek. Az azóta eltelt jó két hónap alatt felfordult a világ Közel-Keleten. Az oda-vissza vádaskodásból én nem tudok más következtetést levonni, mint hogy Netanjahu és bandája talpa alatt annyira ég a talaj, hogy mindenre képes. Képtelen vagyok elfogadni, hogy Irán küldött Izrael légterébe drónt. Ha mégis: nem lehetett azt lelőni rögtön a határnál? Miért kellett azonnal több fronton vádolni és támadni – szíriai területen – iráninak mondott katonai telepkeket (amiket Szíria tudományos kutatóintézetnek mond). A Haaretz szerint^{8,9} több száz orosz katona esett áldozatul, a fél szíriai légierőt elpusztította Izrael, azzal vádolja Iránt, hogy Libanonban rakétákat gyárt, híreszteli, hogy az USA-val egyeztetve anektál West Bank településeket. Az USA is leinti lassan, Putyin viszont telefonon beszélt vele is, Trump-pal is, és – úgy tűnik – csend lett. Gondolom, elmesélte, hány hidrogénbomba van Izrael-re becélözva.

Trump-pal azért is beszélgetett, valószínűleg, mert – ismét Haaretz a forrás – a több száz orosz katona *USA légicsapások* áldozata.

Nem maradhat ez így tovább! Súlyos felelősség terheli az USA-t, amiért Izraelt bátorítja, erősítve a káoszt, és a háborús veszélyt! És mert közvetlenül is beavatkozik a szíriai pokolba.

Végre! Sokadszor érzem meg, hogy hol a baj: Netanjahu-t két korrupciós bűneset miatt bíróság elé fogják állítani!^{10,11}

Ennél is súlyosabb vád érheti: gyilkolási program (targeted killings vagy assassination program) létezik Izraelben... Huh! Január 30-án könyv jelent meg [Ronen Bergman](#) tollából: *Rise and Kill First: The Secret History of Israel's Targeted Assassinations* (Angol olvasmányaim, 64. Átsorolódna, ha betűrendbe illeszteném). Öt perce értesültem róla, már itt is van a Kindle-olvasómban! Ha sorra kerül, megírom a lényegét. De nyilvánvaló: a halálos ítélettel nem várják meg a törvényt, bíróságot, kivégzőket. Ráuszítják az ellenségnek vélt v. mondott akárkire a saját terroristáikat és/vagy katonáikat, rendőreiket... És boldogtalanok, hogy nem tudnak békében élni. Keresem, ki is ez az író? Pár sorral fentebb be is iktattam: izraeli biztonsági szakértő, tényfeltáró újságíró, író. Lássuk akkor, mit érdemes még elolvasni tőle? Megvan: *The Secret War with Iran, 2013* (Angol olvasmányaim, 65.), azaz „Az Irán ellen vívott titkos háború”. Az Amazon recenziója szerint a CIA a Moszad-dal együttműködve évtizedek óta „vív háborút” Irán ellen. Már olvashatnám is. Majd... visszatérek!

Kína

Kína veszélyes, mert igényt tart a dél-kínai tenger döntő részére, ahol még feltáratlan olaj- és gázmezők léteznek, és halászlát szemszögből is jelentős; az évente 5 billió dollár értéket képviselő globális hajózás útvonalra; az USA kutatásai szerint a terület 12 millió hordó olajat és 160 billió köbláb (cca. 4,53 billió m³) gázt tart rejtve, aminek egyötöde vitatott területek alatt található;[B]

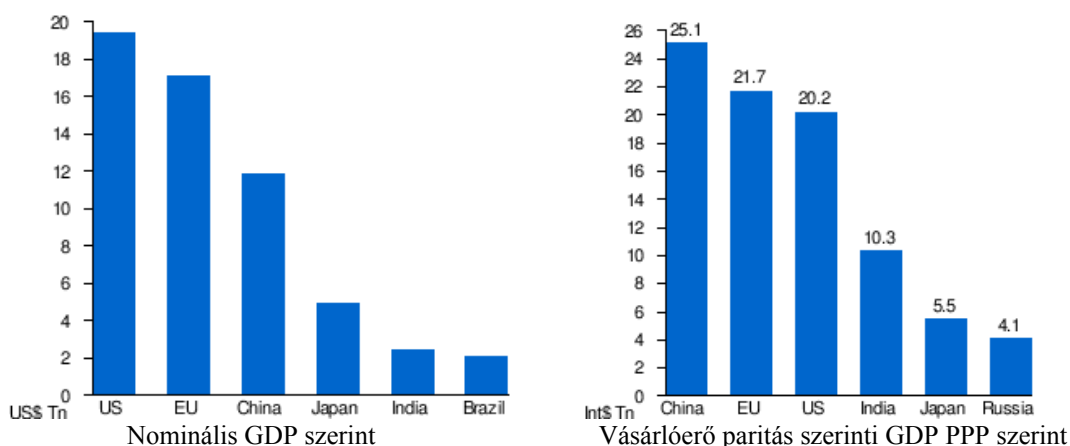
Ezt írtam valamikor 2015-ben. Trump a január végén tapsviharak közepette elmondott évtértékelő beszédében, a hadügyminisztere, Mattis pedig más alkalommal bejelentette, hogy az USA főellensége Kína és Oroszország. Már kommentáltam ebben a könyvben, most csak annyit teszek hozzá, hogy Kína mostanában talán fontosabb számukra, mint Oroszország, a koreai helyzet miatt.

És eszembe juttatja itt is Trump főkatonáihoz többször intézett kérdése: ha *nuke* van, miért nem használjuk.

És mit írt a TomDispatch a kínai elnök, Xi Jinping szerepléséről a 2017 évi davosi nagytalálkozón.¹¹ Békés húrokat pengetett, mint a cikk szerzője írja: „...bejelentkezett a globális főnök címre a világ összegyűlt vezérigazgatóihoz és plutokratáihoz intézett, nagy elismerést kiváltó beszédében. Ezután támogatta „az emberiség közös jövőjének közösségét” az ön-tudja-kinek az *Amerika mindenk előtt* politikájával szemben! Ebben a folyamatban bőséges elismerést vívott ki.” Az idei Davos-ra nem ment el, el volt foglalva a nyelvtanulást gyorsra tevő „Confucius Institutes-programmal”, és a 65 országot érintő [65-nation](#) ambiciózus „[One Belt One Road](#)” kezdeményezéssel. Értelem kontra idiotizmus.

És jön ismét egy és: a világ egyik legjobb (szerintem legalábbis az) gazdaságkutatója, az angol Economist szerint Kína a vezető technológiákban is gyors ütemben csökkenti az USA-tól lemaradását.¹² Kétszeresen is szakaszokról beszél. A legfontosabb gazdasági mutatókat tekintve Kína lehagyta Amerikát az exportban (2007), a gépgyártásban (2011), és le fogja hagyni az abszolút GDP tekintetében 2030 körül, de a csúcstechnológiák birodalma még sokáig a Silicon Valley lesz. Az utóbbira mindjárt visszatérünk, de megjegyzem, hogy ami a GDP-t illeti, az Economist csak az igazság felét mutatja be: a nominális GDP szerinti besorolást. Ma mind elfogadottabb a GDP PPP szerinti értékelés, ez mutatja be a megtermelt javakat fogyasztói oldalról. Szerintem mind jobban torzít a nominális GDP, hogy a javak összetételét nem veszi figyelembe: az USA-ban mind nagyobb hányadot foglalnak el a lakosság szempontjából érdektelen „javak”, míg Kína a világgazdaság lokomotívja szerepét vette át mindkét előtte büszkélkedő régiótól. Nem 2030-ban kerül sor a váltásra, jóval előbb!

Az EU pedig Nagy-Britannia kilépésével azonnal Kína mögé kerül! Az oszlopdiaigrammok frissek, és Brexit előtti állapottal számolnak.

Következik a második szakaszolás: hogy látják a Völgy szakértői Kína közeledését? Először semmibe vették a kínai törekvéseket (mint korábban általában, most csak itt), aztán copycat-nek (koppintó-cicusnak) tartották, a harmadik szakaszban „tech Galápagos”-ként minősítették (jó dolgokat alkotnak, de azokkal nem tudják átlépni a határaikat), de most ráléptek a negyedik szakaszra: az utoléréstől való félelem szakaszára. Az elemzést érdekes csattanóval zárja: ha korábban a Völgy emberei látni akarták a tech-csúcsokat, ki kellett csak lépniük az ajtón, most fel kellhet szállniuk repülőgépre, és elrepülni Kínába. Remélve, hogy a repterek még működni fognak! Lényeges összemérések találhatók a szövegben – szoftver, hardver, mesterséges intelligencia – érdemes elolvasni!

Jegyzetek:

1. <http://orientalista.hu/arab-tavasz-az-usa-es-izrael-kozosen-boritotta-langba-eszak-afrikat/>
2. <http://www.commondreams.org/views/2015/08/20/rogue-states-and-nuclear-dangers>
3. <http://www.commondreams.org/views/2015/06/30/five-reasons-why-iran-nuclear-deal-would-be-good-us>
4. <http://www.commondreams.org/news/2015/06/24/pro-war-lobby-spending-millions-last-ditch-effort-sabotage-iran-deal>
5. <http://www.commondreams.org/news/2015/08/20/misleading-ap-story-iran-deal-draws-fierce-critique>
6. <http://vilaghelyzete.blogspot.hu/2018/01/globalis-hadviseles-iran-van-az-usa.html>
7. <https://www.haaretz.com/israel-news/all-scandals-involving-netanyahu-where-they-stand-1.5448174>
8. <https://www.haaretz.com/israel-news/netanyahu-settlement-annexation-being-discussed-with-u-s-1.5810341>
9. https://www.haaretz.com/israel-news/premium-u-s-slap-on-settlements-highlights-risk-of-netanyahu-trump-friendship-1.5814981?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
10. https://www.haaretz.com/israel-news/police-set-to-publish-recommendations-in-netanyahu-corruption-probes-1.5812016?utm_campaign=newsletter-breaking-news&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_content=%2Fisrael-news%2Fpolice-set-to-publish-recommendations-in-netanyahu-corruption-probes-1.5812016
11. http://www.tomdispatch.com/post/176382/tomgram%3A_dilip_hiro%2C_america_first_actually_means_china_first/#more
12. <https://www.economist.com/news/business/21737075-silicon-valley-may-not-hold-its-global-superiority-much-longer-how-does-chinese-tech?cid=cust/ednew/n/bl/n/20180215n/owned/n/n/nwl/n/n/e/99016/n>

XX. Az új hatalmasok, csupa szupergazdag és héja

Közeledünk a könyv vége felé. Nem lehet azonban lezárni, amíg nem leplezzük le – lehet, hogy részben ismétlésekbe bocsátkozva – az USA uralkodó csoportját, a maffiát, ami ma minden eddiginél rosszabb, akárhonnan közelítjük meg a kérdést.

Kezdjük talán az összetételével. Trump egyik aduja, amivel etette a népet, az Establishment (vezető szervezet) demokratikus reformja volt. Hazudott, legalábbis a jelzöt illetőleg. Alaposan megreformálta ugyan az USA Establishment-jét, de **az eredmény riasztó**. Riasztó, mert

- minden eddiginél több benne a szupergazdag,
- minden eddiginél több benne a héja,
- átitatódott a maffia vezérkara vallási fanatizmussal (az alelnök Pence közismerten szélsőséges keresztény, Biblia-gyakorlatokat tartanak, mint lentebb látni fogjuk),
- a katonai vezetést héja-katonák foglalták el,
- Trump-tól kezdve, a maffia jó része nem rendelkezik kormányzati, különösen külpolitikai gyakorlattal.

Folytassuk a főbb politikai irányokkal. **Még riasztóbb**, mert

- a tegyük ismét nagygyá Amerikát szlogent szélsőségesen, a fehér szupremácia szemzögéből érvényesítik,
- az elnök ezzel összefüggő – már az elnökjelöltségi kampányban meghirdetett – terveiről sorozatban derül ki, hogy megalapozatlanok, végrehajthatatlanok,
- több etnikumot érintő lépésük (iszlám-ellenesség, kitelepítések, családegyesítés korlátozása...) gyűlölet-spirált eredményez,
- a külpolitikai lépések egyetlen fonalra épülnek: minden körülmények között érvényesíteni Amerika egyeduralmát a világ felett,
- az elnök katonai kérdésekben járatlan, a nukleáris bőrönddel játszadozik,^{1,2}
- gazdasági kérésekben a meghirdetett elvekkel homlokegyenest ellenkező lépéseket tesznek: adózási kérdésekben a gazdagokat gazdagítják, a horribilis egyenlőtlenséget tovább fokozzák.

A gazdaságban több intézkedéssel elérték a növekedést, a tőzsdék szárnyaltak, az idei év elején azonban – válságjelekkel terhelt – megtorpant a folyamat.³ A munkanélküliség csökkenéséről beszélnek, de ez a statisztikájuk annyira manipulatív, hogy nem érdemes foglalkozni vele.

Katonai fejlesztési kérdésekben teljesen elvadult tervei voltak, még nem látom, miket akar ténylege megvalósítani?

Nem vall ép elmére, akármennyire héja, hogy a nukleáris fegyverállományt tízszeresére akarja növelni.

A vezér arcképe: Donald Trump

Azt hiszem, a világelső közé tartozom, akik réműlettel figyelték az USA elnökjelölti kampányát 2016-ban. Magyarországon biztos kevesen mérték egyértelműen hangoztatni, hogy mindkét elnökjelölt rettenetes jövőt jelent az egész világ számára. Donald Trumpot elnökjelölt korában kezdtem kritizálni, ma elképesztő szörnyként írok róla. Talán érdemes végigkísérni az írásaim, most soknak, közel 20 oldalnak látszanak, igyekszem törölni belőlük, ahol nem sérülnek a rövidítéstől.

A terrorellenes háborúk égisze alatt 2016-ban az USA 12192 bombát dobott le Szíriára és 12095-öt Irakra, bár egyikkel sem áll hadiállapotban. Ez több mint amennyit Vietnam óta bárhol bevetettek. **Trump a hivatalában eltöltött 6 hónap alatt 20 650 bombát dobott le hét iszlám államra, nem világítva meg az okot, annak ellenére, hogy megduplázta az áldozatok számát. És csak éppen nekikezdett.** – írtam egy Facebook bejegyzésben.

Kezdjük a „Halálunk éve: 2018”[F] című e-könyvemmel.

Idézet:

Maga a választás csak kabaré, az eredmény, bármelyik az egész világra veszélyes jelölt is győz, a világszendőr számára tragédia, a világ számára katasztrófa. Visszatérek még mindkét eseménysorozatra.

Nem halasztom mégse, most, egy nappal Trump győzelme után nem szabad nem értékelni a rettenetet, ha egyelőre csak pár mondatban is. A számtalan kommentárban elmerül az ember, ezért két forrásra korlátozom a mondandóm: Trump előre meghirdetett 100 napos programjára⁴, és az Amerikai Népszava Amerikában élő tulajdonosa-szerkesztő Bartus László villámgyorsan megjelenő cikkeire: „Szélsőségek kezében a világ”⁵ és „Máris polgárháború fenyeget”⁶. (A továbbiakban annyi értékes információ öntött el, szabályos cunami, hogy kénytelen voltam bővíteni a palettát.)

Kezdjük a 100 napos programmal. A mindkét oldalon több tízmilliárd dollárral felpumpált propagandán lovagló jelölt jobbnál jobb programmal etette a népet. Trump fő szlogenje a „Megint naggyá tesszük Amerikát” kevés pozitív és számtalan elviselhetetlen elemből állt össze. Megjegyzem, hogy a szlogen az USA-ra nézve blamázs: ha naggyá kell tenni, akkor most valahol mélyen dagasztja a sarat!

Eddig egyetlen könyvem szerkesztésekor se csapongtam, most azonban úgy vélem, elengedhetetlen az „Az USA ledarálja a világot”[E] című e-könyvemnek az elnökválasztással foglalkozó fejezetét egyszerűen beiktatni ide.

„4.2. Az elnökválasztás

Érdekes, hányingert keltő fejezethez érkeztünk. A jövő Amerikájának státuszát meghatározó küzdelemhez, az elnökjelöltek előcsatározásához. [Robert Reich](#) professzort, a Clinton adminisztráció munkaügyi miniszterét is rosszullet környékezheti, amikor az elnökjelöltekről ír.⁷ Szerinte **a Republikánus párt halott. Most halt meg, 2016-ban. Harcoló törzsek léptek a helyébe: evangélisták**, akik ellenzik az abortuszt, a melegek házasságát, és a tudományt; **libertáriánusok**, akik elleneznek minden, a magán viselkedést korlátozó állami beavatkozást; **piac-fundamentalisták**, akik meg vannak győződve, hogy a „szabad piac” nem tud rosszat tenni; **korporációk és a Wall Street titánjai**, akik mentőcsomagokat, támogatásokat, speciális adókipapukat, és a „haver-kapitalizmus” egyéb formáit követelik. A milliárdosok még többet szeretnének kikanyarítani a nemzet vagyonából, mint amennyit jelenleg birtolnak. És a fehérgalléros dolgozók szeretik Donaldot, és mindinkább meg tudja győzni őket, hogy a jólétüket leginkább a muzulmánok, feketék és mexikóiak fenyegetik.

Mindezek a törzsek külön-külön politikai szervezethez tartoznak, meghatározott kampányfinanszírozók támogatását élvezik, önálló ideológiával rendelkeznek, és saját jelöltet állítanak.

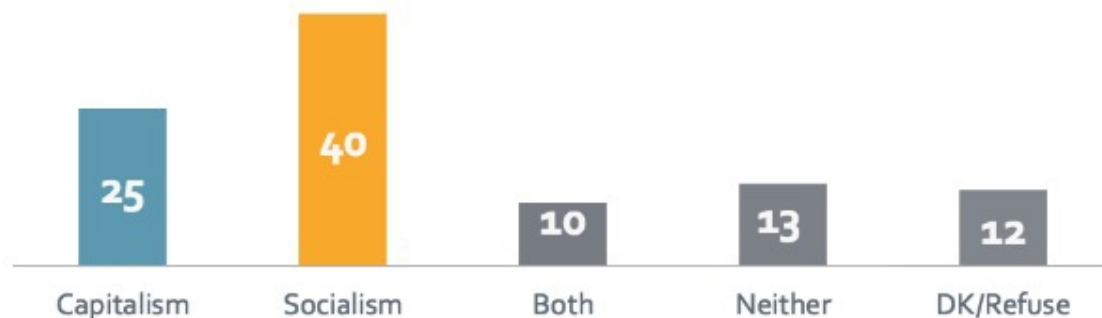
Másik cikkében a tragikomikus Trump-ot – kissé félősen, de szerintem is joggal – lefasisztázza. Ez az emberállat olyanokat mond – a kínzás fokozásán kívül –, hogy nem szabad egyetlen migránst se beengedni az országba, hogy a „muzulmánok gyűlölnek minket” (mind jobban így lenne, ha ő kerülne az elnöki székbe), hogy otthon is körül kell nézni...

Engem is meglepett, mennyire meglepődhetek az amerikai „felsőbb rétegek”? Bár egy szóval sem utal a jelölt Bernie Sanders-re és az általa hirdetett demokratikus szocializmusra – a cikkíró szerint azonban hitelt ad alulról jövő kampányának –, hogy egy közvélemény-kutatás ([poll](#)) sokkoló eredményt mutatott fel: minden vizsgált demográfiai csoport – politikai orientáció, kor, nem és származás szerint vizsgálva – preferálná a szocializmust a kapitalizmussal szemben!⁸ A „poll”-ból kiemelek egy oszlop-grafikont, hitelesség kedvéért (l. picit lentebb). A szocializmusra szavazók szerint a korporációk túlságosan sokat tartanak kontrolljuk alatt, és a kapitalista rendszer a gazdagoknak és hatalmasoknak kedvez, és a kormánynak nagyobb szerepet kellene játszania a gazdaságirányí-

tásban, hogy biztosítsa minden individuum egyenlő részesedését az alapszükségletekből és közjavakból még akkor is, ha egyeseknek át kell adniuk a vagyonukból másoknak.

[Nesze neked neoliberalizmus, szabad piac, a magántulajdon sérthetatlensége és a modern kapitalizmus többi alapelve.]

Az eredmény: **a szavazók 40 százaléka preferálná a szocializmust**, míg csupán 25 százalék a kapitalizmust. [Majdnem 2:1 arány!] A szavazók többsége jelentős különbséggel állami egészségügyi rendszert, valamint ingyenes felsőoktatást szeretne.

Gyönyörűség számomra mindezt látni-hallani. Micsoda bűn terheli a volt szocialista-kommunista országokat egyrészt azért, hogy képtelenek voltak a szocializmus elveit megvalósítani, másrészt, amiért úgy adták fel ezeket az elveket, hogy vakon rohanva adták meg magukat a kapitalizmus hódítóinak, odadobva gazembereknek (államok) és szélhámosoknak (cégek, korporációk) mindent, aminek értéke volt, és váltak a neoliberális neokapitalizmus kiszolgálóivá.

No de lássuk tovább a teljesen kiábrándító és az egész világra nézve veszélyes elnökválasztási küzdelmeket. Ijesztő!

Hillary Clintonról már írtam pár sort fentebb. Most több róla szóló hírt osztok meg Önökkel, kedves olvasó.

A már korábban is szerepeltetett Paul Buchheit a férjével hasonlítja össze „Egy ágyban a nemzet megrontójával: 5 módszer, amiben Hillary ugyanolyan rossz, mint Bill” című cikkében.⁹ Az öt téma: béke, szabadság, demokrácia, biztonság, jólét. Nem részletezem, mennyi galádságot követett el a férj mind az öt területen, foglalkozzunk most a volt first lady tetteivel, terveivel (amilyen tömören csak lehet).

Béke: Hillary békéje a háború. Dr. Jeffrey Sachs, az ENSZ tanácsadója szerint Hillary a Háborús Gépezet jelöltje. Férjét ő bírta rá Koszovó bombázására, külügyminiszterként vezető szerepet játszott a Líbia elleni agresszióban, 2012-ben ő akadályozta meg a béke létrejöttét Szíriában. Szabadság: ami börtön. A fekete gyerekeket „szuper-ragadozóknak” bélyegezte. Támogatta férje 1994-ben hozott törvényét, amely betiltotta az élelmiszer-bélyegeket a drogosoknak, és az állami lakásokat (bérlakásokat), amivel komplett családokat sodort a kilakoltatás veszélyébe.

Demokrácia, azaz szabadkereskedelem. A szabadkereskedelmi megállapodások demokráciaellenesek, mert a helyi kormányzatok fölé emelik a korporációk érdekeit. Hillary a NAFTA mellett volt, majd a CAFTA ellen, végül hol a TPP mellett, hol ellene. A Huffington-post megállapítása ([account](#)) szerint jó ideje szóban a szabadkereskedelmi megállapodásokat kritizálja, majd hivatalba kerülve támogatja azokat. Másik támadása a demokrácia ellen [Honduras](#)-szal kapcsolatban történt 2009-ben, amit külügyminiszterként, magánlevelezéssel követett el. Meghiúsította a demokratikusan megválasztott, majd katonai puccsal eltávolított elnök, Manuel Zelaya visszatérését. Ezt követően az országot szegénység, bűn és katonai visszaélések jellemezték, és az USA latin-amerikai kapcsolatainak romlása következett be.

Már a „Honduras” megnyitása alapos tájékoztatással szolgál, de a 10. sorszámú cikk rendkívül részletesen ismerteti Hillary e-mailjeit, beavatkozását.

Biztonság: azaz a Biztonsági Öv (annak megfaragása). 1996-ban aktívan vett részt a férje 1996-ban meghirdetett „jólét reform” programjának támogatásában, a „Eltartott gyermekekkel rendelkező családok megsegítése” címzettjeit „lejmolósoknak” nevezte, és bár a mélyszegénységben élők száma megduplázódott, a programot 2008-ban sikernek hívta.

Az állami lakásépítést 17 milliárd dollárral megfaragták, a börtönökre szánt alapot 19 milliárddal megemelték – jórészt az ő követelésének engedve. A Szükségre Szoruló Családok Ideiglenes Támogatása programban részesülők aránya az elszegényedett családok 68 százalékáról 27 százalékra esett vissza.

Jólét, azaz a nagybankok. Az elnökjelölt-kampányt megelőző két év alatt négymillió dollárnál többet kapott a nagy pénzügyi intézményeknél tartott beszédeiért. Nyilatkozott is: „A nagybankok után fogok menni.”

És nyilvánosságra is hozták a beszédeit, utólag rekonstruálva azokat (eddig csak részben).¹¹ A szövegei önmagukért beszélnek: a finánc-nagytőke seggnyalója mondhat csak ilyeneket. „Mindig segíteni fogok, hogy országunk megértse a létfontosságú szerepet, amit Önök játszanak. Folyamatos párbeszédet kell folytatnunk, hogy biztossá tegyük: a pénzügyi piacaink és intézményeink a legfinomabbak legyenek a világon. [kiemelés tőlem] (...) Hiszek abban is, hogy a kormánynak és a pénzügyi vezetőknek együtt kell működniük, hogy megnyissák a globális piacokat a pénzügyi iparunk előtt. (...) Ez magában foglalja a szabadkereskedelmi megállapodásokat, amelyek kiegyengetik a játékeret az amerikai pénzügyi intézmények előtt. Csökkentenünk kell azokat az akadályokat, amelyek Önök előtt állnak, amikor korlátozott piacokra akarnak termékeket bejuttatni. A TPP, amelyet segítetttem előre jutni, különlegesen fontos az USA pénzügyi szolgáltatásai előtti piacnyitáshoz Távol-Keleten.”

Iszonyatosan világos beszéd!!

És mindez 7-8 évvel a fél világot lenullázó, az amerikai bankok és biztosító vállalatok (pénzügyi nagytőke) által kreált válság után. Igaz, akkor is megmentette őket az Obama kormány.

Összefoglalva: a szerző szerint az átlag-amerikait félelemmel és szorongással kellene eltöltenie Hillary jelölésének. A Wall Street-hez és ahhoz az emberhez ment férjhez, aki a modern idők nemzet-rombolásának legváltozatosabb formáiért felelős.

Egyszerűen rettenetes, hogy nagy valószínűséggel e két ember valamelyike fogja irányítani a világszendőt!”[E]

Ugorjunk vissza „Halálunk éve – 2018”[F] könyvemhez:

„Ehhez a szörnyűséghez kell csatolni most Trump 100 napos – előre közzétett, de most már győztes – programját.⁶ Mondhatom, nem mindennapi. Akadnak benne pozitív elemek is, de döntően félelmetesen rossz elvi elgondolásokon alapulnak a tervezett lépések. Itt és most (korai még), csak a lényegesebb kérdéscsoportokat átfogó tervekről tudok véleményt nyilvánítani.⁵

Pozitív csokornak lehet tekinteni a washingtoni (kormányköröket érintő) korrupció és „speciális érdekek” érvényesítését célzó tevékenységek (lobbizás) visszaszorítását célzó hat intézkedést. Hét intézkedést hirdetett meg, amelyek a dolgozók (vagy munkások = workers) védelmét (!) szolgálják. Az első négy hatása erősen vitatható, mert kereskedelmi egyezmények felrúgását, azokkal kapcsolatos visszaélések (?) felszámolását, valamint Kína bosszantását, „valuta manipulátor”-rá nyilvánítását tervezi. (...) Furcsa lenne amerikai oldalról támadni azokat. Az utolsó intézkedés ma már csak bosszantásnak tekinthető, mert Kína – éppen amerikai támadások hatására – néhány éve rugalmasabb valutapolitikát folytat. Ez csak az USA nyakában lihegő trónkövetelőt daráló egyik malomkő továbbgörgetése. Az ötödik pontban vállalja, hogy meg fogja szüntetni az 50 billió (angolul trillió!) dollár értékű hazai energiatartalék kitermelésének tilalmát, beleértve az agyagpalát, kőolajat, földgázt és „tisztá”

szenet. Aki nem tudja, hogy ezzel tulajdonképpen a klímaháborúban a melegházhatast, a globális felmelegedést tagadóknak nyit kaput, azt hihetné, pozitív lépésről van szó.

Az ebbe a csoportba sorolt további két intézkedés egyenesen hajmeresztő, és megnyitja a negatív lépések sorát: egyrészt engedélyezi a Keystone Pipelines IV. ütemének építését, amit az Obama adminisztráció megtiltott, mivel a környezetszennyezés szempontjából kényes nebraskai Sandhill vidéken haladna keresztül; másrészt megszüntetné (vagy csökkentené?) milliárdok fizetését az ENSZ klímacsere megállapodásába, és a pénzt Amerika víz- és környezeti infrastruktúrájára fordítaná.

Túlságosan sok időt töltök ezzel a lehetetlen figurával. Még annyit, hogy a további programpontjai tele vannak rasszizmussal, vallási- és idegengyűlölettel. Nem véletlen, hogy jóval az elnökelöltsége előtt Robert Reich professzor lefasisztázta. Ha az ember belenéz a gyűlöletbűntettrel foglalkozó weblapba¹², szépen felsorolva találhatja mindazt, amivel Trump győzni tudott a világ „legdemokratikusabb” államában: faji, etnikai, nemzeti, vallási, szexuális orientáció, nemi identitás szerinti gyűlölet! Tényleg elképesztő, hogy a gyűlöletbeszéd kategóriában előforduló valamennyi bűnt a világgal szembenézve szinte dühödten gyakorolja!

Maradjunk azonban egyelőre a 100 napos programjánál. A meghirdetett intézkedéseinek következő csoportja – még mindig a kiemeltekkel foglalkozó első oldalon – a biztonság „helyreállításával” és a törvény alkotmányos szabályaival foglalkozik öt pontban. Obama intézkedései sorának törlése, új Legfelsőbb Bírósági tag választása a „listámról”, „szentély városok” állami finanszírozásának leállítása (nem értem, mely városokról van szó?). Ez az első három pont. És megtaláltam a szentély város fogalmát¹³: ha jól értem, olyan városok az USA-ban és Kanadában, ahol nem engedik lakosaik háborgatását azzal, hogy honnan jöttek, azaz nem foglalkoznak migrációs kérdésekkel. Többféle értelmezés lehetséges a három intézkedéssel kapcsolatban, egy **Masszív fajgyűlölet és hataloméhség!** biztos: az új császár hengerel. Mit is? Amit személyes érdeke, nagysága szimbólumának kibontakozását akadályozhatja. A negyedik: kétmillió bűnöző illegális bevándorlót visszatelepít, és felmondja a vízum-megállapodást azokkal az országokkal, amelyek nem fogadják vissza őket. Egyike a legsötétebb elképzelésének, a viták során még 11 millióról beszélt (igaz, nem emlékszem, mind bűnözőként kezelte volna?). És talán törölte a programjából, a választás után napokig tartó tiltakozási hullám miatt. Csak fajgyűlölet vezérelheti, és elképzelhetetlen a végrehajtás módja. Netán ahogy a Szovjetunió „telepített ki” minden csecsent távol-keleti régióiba, téli fagyban marhavagonokba zárva a szerencsétleneket? Végül az ötödik pontban azzal fenyegetőzik, hogy felfüggeszti a terror-sújtotta régiókból menekültek befogadását, akiknek az átvilágítása nem hajtható végre megfelelő biztonsággal. Hozzáteszi, hogy minden bevándorlót extrém átvilágításnak fognak alávetni. Gátlástalan aljasság: az az ország felelős a szóban forgó régiók helyzetéért, amelyiknek a trónjára ül. Hogy nem sül ki a szeme, amikor az onnan menekülők elé ilyen gátat épít? A népek sora elleni indokolatlan, bűnös háborúkat kellene azonnal leállítania, nem az onnan menekültek előtt falat emelni.

Nagyobb léptekkel kell haladnom, mert így nemcsak az olvasóim, hanem magam is megunom ezt a lehetetlen sztorit.

A 100 napos program második, kevésbé részletezett csomagokat tartalmazó oldalról a legfontosabbakat emelem ki, nagyon tömören:

- (1) Adócsökkentéseket ígér, amik elsősorban a középosztályt fogja érinteni. Félő, hogy az igazi csökkentésben a legfelső rétegek fognak részesülni. Vitatható lépés. Van szakértő, aki szerint több sebből vérzik.¹⁴ Felsorolom:
 - Szakértői elemzések szerint a tervezett adócsökkentés a középosztályok adó utáni jövedelmét ugyan 1,8 százalékkal fogja emelni, de a felső 0,1%-é 14% növekedést fog eredményezni, azaz az eddig is minden emberi viszonyt aláásó egyenlőtlenség-olló gyors tempóban fog tovább nyílni! (Aki csodálkozik: mit is lehet várni az adócsaló milliárdostól?)

- Az így nyert hatalmas összegeket a gazdagok nem ruházzák be, hanem „befektetési számláikhoz” csapják, ami jó a pénzügyi „iparnak”, de nem „forró” az egész gazdaságnak!
 - Az adócsökkentés növelni fogja az ország eladósodottságát, és pedig a „Felelős Szövetségi Költségvetés Bizottságának számításai szerint tíz év alatt – a tervezett infrastrukturális beruházások hatásával együtt – tíz év alatt a nemzet adósságát a GDP 100%-a fölé fogja emelni.
Szüksége van erre Amerikának? Így biztos nincs! Ez kizárólag gazdagék érdekében történik. A forrásokat a hadikiadások csökkentésében kellene keresni.
- (2) Vámot fog kivetni azokra a termékekre, amelyek termelés-kiszervezéssel külföldön készülnek, és most vámmentesen kerülhetnek vissza az országba. Szerintem lényeges termelést nem fog visszahozni. Ez a kérdés egyik oldala csupán, csak akkor hatna, ha rendkívül gyorsan emelkednének a bérek a mostani termelés-befogadó országokban, illetve ha megszűnne a „nyugati tőkéért és technológiáért folytatott harc” ezekben a régiókban. Többek között a neokapitalista volt szocialista országokban.
 - (3) Teljesen felszámolja az Obamacare egészségügyi rendszert. Amivel helyettesíteni akarja, az egyelőre csak bonyolultabbnak és a magánszektor helyzetbe hozónak tűnik.
 - (4) Illegális bevándorlási törvényt fog hozni, amely egyrészt biztosítja fal építését a mexikói határon oly módon, hogy annak költségeit Mexikó viselje, másrészt különböző fokozatú börtönbüntetéssel sújta a „visszatérő” illegális bevándorlókat. A fal nevetséges! Minden fal, amit eddig építettek a világon, csődöt mondott (Kína, Berlin...), vagy éppen csőddel küzd (Izrael, alagutak, rakéták). Amerikában is csődöt fog mondani. De rámutat arra a hihetetlen aljasságra is, hogy Mexikóval akarja megfizettetni. Ha helyesek az információim, az elképzelése szerint a már az USA-ban dolgozó mexikóiak hazautalásait kívánja megadóztatni, és abból finanszírozni az építkezést. Aljas, sötét gazemberség, a saját népét zsarolja meg.
 - (5) Erősíteni fogja a rendfenntartó erőket (hová, meddig, már így is katonaság!), szigorítani a maffiák elleni harcot, meg „újjaépíteni” a hadsereget. Az ember nem is hisz a fülének, fegyverek, erőszak, keménykedés... Szegény amerikai alsó rétegek!

Természetesen nem foglalta írásba azokat a megnyilatkozásait, amelyek a legveszélyesebbek. Ilyen például az **olthatatlan iszlámofóbiája**. Az elnökválasztási viták során többször kirohant az iszlám-hívők ellen. Az Amerikában élők, és a várható betelepíteni óhajtok ellen egyaránt. Nem enged az ország területére lépni egyetlen iszlám-hívőt sem. Ellenőriznem kell, de mintha még az amerikai állampolgár muszlimok kitelepítésével is foglalkozott volna. Valamit mondhatott, mert az interneten több oldal foglalkozik azzal, hogy a választások óta rettegne az ország muszlimjai. Igen! Egyetlen példa, az ABC news cikke¹⁴: „Trump megválasztása bizonytalanságban és rettegésben hagyja az amerikai muzulmánokat” és benne: „Trump hatályon kívül helyezheti a kulcsfontosságú Obama programot is, amely megakadályozza egyes bevándorlók deportálását, beleértve az országban illegálisan élő muszlimokat is. Jobb a CNN politikai műsorának cikke: „Az amerikai muzulmánoknak: sokk, félelem és szétesés”¹⁵, benne: Amikor Trump kijelentette, hogy muszlimoknak nem fogja megengedni, hogy belépjenek az Egyesült Államokba, még egyik támogatója is felháborodott: sértő és alkotmányellenes – mondta; amikor kijelentette, hogy felügyelni kell a mecseteket, és hogy az iszlám gyűlöl bennünket, Amerika-ellenességgel ruházta fel 1,6 milliárd ember hitét; és az iszlámofób incidensek a 9/11-es támadás óta a legmagasabb szintre emelkedtek. Nem lehet akármilyen a felszított gyűlölet, ha a sértettek az incidensek regisztrálására szolgáló weblapot nyitottak:”Day 1 In Trump’s America”¹⁶,

Az új császár úgy viselkedik, mint aki nem tudja, hogy a hatalomörület és kapzsiság mellett a vallási gyűlölködés okozta a legtöbb áldozatot világunkban: háborúk, pogromok, pogány- és hitetlen-üldözés, más vallásúak terrorizálása az eredmény. És mindig vadállati kegyetlenség, kínzások, a tömegek fanatizálása kísérte, kíséri.

Szinte azonos erejű átok a xenofóbia, az idegengyűlölet. Szid, átkoz ez a ferde hajlamú gazember – Orbán Viktor példaképe – mindenkit, aki az uralkodó „hülye fehér ember” (a filmes Michael Moore könyve) számára hajszálnyíra is más: hispánokat (mexikóiak), arabokat, négereket, zsidókat, melegeket, nőket, felsőbbrendűként kezeli a szexet.”[F]

Ezzel elérkeztünk a hatalom tényleges gyakorlásához. Nehéz döntés volt, miként is értékeljem a világcsendőri hatalom birtokában végrehajtott tetteit. Talán jó döntést hoztam: idézem a blog-lapomon tett bejegyzéseimet! (A rövidítés kedvéért csak a magyar szöveget hagyom meg.)

1. Trump, a világcsendőr – Trump, gendarme of the World

Posted on [szeptember 20, 2017](#)

Végighallgattam Trump ENSZ-beszédét, és kirázott a hideg. Meglepetésemre fejből szórta szerteszét az USA-himnuszait, és átkozta el a világ több országát, visszamenőlegesen is (Szovjetunió, Kuba, Venezuela), Világcsendőri kirohanásának csúcsa volt az Észak-Korea szembeni fenyegetése: kész totálisan lerombolni az országot, ha a „rakéta-ember” tovább fenyegetőzik. Szembemegy Dél-Koreával is. Egy amerikai hozzászólás:

„Itt az ideje, hogy véget vessünk ennek a társasjátéknak: meg kell állítanunk ezt a katasztrofális háború felé tartó lassú folyamatot, és diplomáciai úton kell megszabadulnunk az észak-koreai válságtól.” Trump ENSZ-beszéde újabb meggondolatlan eszkalációt jelent az Észak-Korea és az Egyesült Államok között folyamatban lévő szemet szemért viaskodásban, ami nem tesz mást, mint közelebb visz bennünket nukleáris háborúhoz.”¹⁸

2. Egyetlen robbanófej megteszi – One warhead is capable to do it

Posted on [szeptember 22, 2017](#) Szerző: [ahalmos](#)

Olvassa el, fontos – Read it, important:

<https://www.commondreams.org/views/2017/09/21/trump-pushes-us-closer-war>

Egy bekezdés – One paragraph:

Ez az önelégültség talán a legnagyobb veszélyünk. Fogjuk a szavukon Trumpot, az észak-koreai Kim Jong Un elnököt és Netanjahu-t. Ezeknek a szándékuk is az, amit mondanak, még akkor is, ha amit mondanak felelőtlen kérkedés, ami milliókat ölhet meg. A bombasztikus és önimádó narcisztikusok a történelem során azt gondolták, amit mondtak. És igen, sok millió embert öltek meg. Most egyetlen robbanófej képes elvégezni a munkát.

3. Trump is Monster – Trump szörnyeteg

Posted on [szeptember 29, 2017](#) Szerző: [ahalmos](#)

Néhány oldalt akartam beolvasni Nathan J. Robinson „Trump: Anatomy of a Monstrosity” című könyvéből. Sajnos ezúttal nem sikerült szkennelnem egyet sem. Idéznem kell annak a lényegét, ami ez az ember (ha még mindig embernek tekinthetjük) és az első felesége, Ivana Trump között történt. Olvassa el alaposan, teljes odafigyeléssel.

Amikor Trump elkezdett kopaszodni, felesége, Ivana ajánlotta orvosát, hogy a bőrének üres felületét műtétrel távolítsa el. A műtét nem elégítette ki, fájdalmai voltak. Ekkor a következő szörnyű lépés következett:

„Ivona Trump pihent a Trump Tower tulajdonosi hálósobájában ... Donald beviharzott a szobába. Nagyon mérgesnek látszik, és hangosan káromkodik. ‘A kurva orvosod tönkretett!’ Donald az ágyra rántja Ivana-t, aztán hátracsavarja a karját és megragadja a haját. A fejének azt a részét ragadja meg, ami megfelel az ő fején azzal a ponttal, ahol a fejbőr-csökkentési művelet megtörtént. Donald elkezdte Ivana haját maroknyi csomókban tépni,

mintha ugyanazt a fájdalmat akarná kiváltani, amit ő maga érez. Ivana sírni és sikoltozni kezd. Az egész ágyat aranyfűrtös csomók borítják. Donald még nem fejezte be, letépi Ivana ruháját, és lehúzza a nadrágja cipzáriját, majd – először több mint tizenhat hónap óta – belé nyomja a péniszét. (...) ‘Megerőszakolt’”. [Mondja később Ivana.]

Amerikaiak, ezt a szörnyeteget választottátok Elnökül és a Világ Királyává!

4. **Who is Trump – Ki is ez a Trump?**

Posted on [október 9, 2017](#) Szerző: [ahalmos](#)

Kiváló könyvet olvasok, idézek belőle. Trump-ra vonatkozólag írják. Nekünk, magyaroknak talán más is az eszünkbe jut?

„**A hatalom** nemcsak korrumpál, hanem felnagyítja a meglévő pszichopatológiákat, még akkor is, ha ez újakat hoz létre. Az alárendeltek hízeltése és a tömegek éneke által támogatott politikai vezér grandiozitása groteszk csalódásokká és nagysággá alakulhat. A szociopátiás vonások felerősödhetnek, amikor a vezető felfedezi, hogy büntetlenül megsértetheti a civil társadalom normáit, és bűncselekményeket is elkövethet. És a vezető, aki a félelmen, hazugságon és áruláson keresztül vezet, egyre inkább elszigetelődhet és paranoiddá válhat, hiszen a legközelebbi bizalmasainak hűsége is mindenkor **gyanú tárgyává válik.**”

5. **Trump veszélyes az egész világra nézve!**

Posted on [október 31, 2017](#) Szerző: [ahalmos](#)

Hát elolvastam [Bandy X. Lee](#) és Robert Jay Lifton, valamint 25 társa könyvét, a „The Dangerous Case of Donald Trump: 27 Psychiatrists and Mental Health Experts Assess a President”, című kiáltványt. A szerzőkhöz a világhírű tudós, Noam Chomsky is csatlakozott az Epilógusban. (Megjelent 2017 október 3-án.) Nem túlzok, ha állítom: katasztrófát ábrázolnak bátor tudósok, a hideg rázza ki az embert!

Mert miről is szól a könyv? Arról, hogy **finoman szólva is szellemileg beteg ember foglalta el a világelső gazdasági-katonai hatalom trónját.**

Kiderül, hogy amint megjelent Donald J. Trump az elnökjelöltek viadalán, hárman közülük összeálltak, és megindították figyelmeztető akciójukat: nemcsak alkalmatlan az elnöki teendők ellátására, hanem veszélyes az USA, és az egész világ számára. Figyelmeztető levelet írtak Obamának, majd a médián keresztül is jelezték: az elnöki funkciók ellátására alkalmatlan személy kerülhet a világ legnagyobb hatalmának élére.

Volt, aki bírósághoz fordult, kérve, hogy akadályozzák meg Trumpot az elnökség elérésében. A beadványában Trump 200 olyan megnyilvánulását sorolta fel, amelyek egyenként is elfogadhatatlanok az USA elnökétől.

Volt, aki két nukleáris veszélyhelyzetre hívta fel a figyelmet: egy számítógép meghibásodásra, ami percekig hagyott az akkori biztonsági főtanácsadónak, Zbigniew Brzezinski-nek, hogy riassza-e az elnököt, mert 2500 szovjet rakéta támadását jelezte, a másik a kubai krízisként ismert világháborúval fenyegető incidens. A tudós szerint Trump mindkét esetben megnyomta volna a gombot, elpusztítva a fél, vagy egész világot.

Tömör összefoglalásra törekedve nem tudok minden részletre kiterjedve írni, kísérletet csupán arra teszek, hogy továbbítsam a tudósok legfontosabb megállapításait (a rendszerezettségben lehetnek hibák, remélem, elnézi, kedves olvasó: a lényeg, hogy áttekinthető).

Egyik legfontosabb kérdésként tisztázzák, hogy ma a kommunikációs eszközök fejlettsége lehetővé teszi távdiagnózis felállítását – látni, hallani, olvasni lehet a megnyilatkozásait, dühkitöréseit. Ezért teljes felelősséggel lehet és kell figyelmeztetni a potenciális áldozatokat!

Hangsúlyozzák, hogy **nem az elmebaj a legnagyobb baj, azzal még el lehet katasztrófamentesen vezetni országokat, hanem az egyéb okoknál fogva is veszélyes volta. Sorolom a megállapításait**

- Abszolút tapasztalatlanság politikai, különösen diplomáciai területen.
- Nárcisztikus személyiségzavarban szenved. Mivel számtalan részletet rejt magában a betegség, ajánlom az ezzel foglalkozó weblapot.¹⁹
- Mások felettiséget, kiemelkedést képzel magáról.
- Hirtelen katonai akciókat rendel el, kríziseket kreál.
- Tények és igazság tudathasadásos keverése a képzeteivel (H. Clinton többlétszavazata, az öt ünneplő tömeg méretei...)
- Heves vérmérsékletű (hipomániákus temperamentumú), állandó feltűnést igényel.
- Alacsony önbizalma mások vádolásához vezet, nehezen viseli az őt érintő szégyent, dühkitöréseket, elszámoltathatóság hiányát, tisztességtelenséget, empátia teljes hiányát eredményezi
- Fajgyűlölő.
- Etnikai gyűlölködés jellemzi.
- Birtherism (születési hely szerinti meghatározottság) vezeti. Ezért támadta Obamát, állítva, hogy nem amerikai születésű.
- Agresszív bántalmazó – hedonizmustól szenved.
- Vakbuzgóság uralja.
- Téveszmés rendellenességtől szenved, ami felháborító hazugságokhoz vezet. Azt lát, hisz, amit ő képzel valóságnak.
- Kognitív zavartól, demenciától (a gondolkodás, az érzelmek és a társas képességek hanyatlása) szenved.
- A legenyhébb kifejezéssel is szex-zavar jellemzi, visszaél „celeb” voltával, markolássza nők legkényesebb nemi szervét, első feleségét – amikor már 16 hónapja nem érintették egymást – jogtalan dühében úgy erőszakolta meg, hogy előtte marokszámra tépett ki hajcsomókat a fejéről.
- Szélhámos, vagy csalónak is mondható, mert építőipari nagyvállalkozóként számtalan esetben nem fizette ki az alvállalkozóit. Volt eset, hogy olyan összeget nem ismert el, hogy az érintett cég csődbe ment.
- Nem ismeri az elnök jogait, kötelezettségeit. Nem akarja betartani az Alkotmány előírásait.
- Nem tudja, milyen következményekkel járna egy nukleáris háború. Többször megkérdezte a katonai vezetőket: ha egyszer van nukleáris fegyverarzenálunk, miért nem használjuk?

Az első sorokban említett akció talán utolsónak tekinthető állomása: a tudósok egy csoportja azzal a követeléssel fordult a Kongresszushoz, hogy hozzon létre olyan bizottságot (Panel-t), amelyiknek kötelessége lenne most megvizsgálni, alkalmas-e Trump és az elnökhelyettes feladatainak ellátására, majd a jövőben minden elnökjelölt és alelnökjelölt értékelése mentális megfelelőség szempontjából. A bizottságnak három neuropszichiáterből kellene állnia (egy klinikai, egy akadémiai és egy katonai), a tagokat a National Academy of Medicine-nek kellene állítania, a szakértőknek hat évig kellene szolgálatban állniuk azzal, hogy egy-egy tagot évenkénti rotációval cserélnének, az aktív elnököt és alelnököt évente kellene megvizsgálni, de a bizottságot sürgősségi vizsgálatokra is fel kellene hatalmazni, ha akut változás következne be az adott személy állapotában. A bizottság megállapításai titkosak lennének, kivéve, ha a vizsgált személyt feladatainak ellátására alkalmatlannak találná.

Gondolom, nem kell hangsúlyozni, mekkora fenyegetettséget érzékelnek tudós orvosok, ha ilyen rendszer bevezetése mellett állnak síkra.

Érdekes, hogy az Egyesült Államok katonai vezetőit régóta alávetik ilyen vizsgálatoknak. Csak a legnagyobbak a kivételek, akiknek az ujja a gombon van.

Azt is most hallom először, hogy Nixon alkoholista és háborús megszállott volt, a katonai vezetők kivették a kezéből a nukleáris háború elindításának lehetőségét: parancsba adták, hogy a Fehér Házból eredő utasításokat nem szabad végrehajtani. Most erre nem fog sor kerülni, lihegő háborús megszállottak veszik körül Trump-ot.

Trump hatalomra kerülése új betegséget okozott az USA-ban: a „Post-election anxiety disorder”-t (**Választásokat követő nyugtalanság rendellenességet**)!

És itthon mit várhatunk orvosainktól?

6. Remove Trump’s fingers from the button – Meg kell akadályozni, hogy Trump megnyomhassa a gombot

[Rebecca Gordon](#) írja a TomDispatch-ben:

Trump azon képességének megszüntetése, hogy egyoldalúan nukleáris támadást indítson, enyhíthet bizonyos félelmeket Phenjanban. És mi, a többiek talán újra képesek lehetünk aludni éjjelente.

*

Elérkeztünk napjainkhoz!

És most a hadügyminiszter **Mattis** nyílt színre lép!¹⁹ **Új hidegháborút hirdet meg, megnevezve a két ellenoldali hatalmat, Oroszországot és Kínát főellenségnek.** A cikk szerzője világosan értékeli: az Észak-Korea és Irán elleni háború nem tud elég fegyvert fogyasztani, ha háborúkra kerül sor, nagyfogyasztókra van szükség!²⁰

Egymás után hullanak az ölembe mindenre fényt derítő események. Kimagaslik közülük Trump első éértékelő beszéde, a **State Of The Union** (SOTU), amit – brávo – papír nélkül adott elő, észtveszejtően domborítva, pózolván, 2018. jan. 29-én. Hallgattam, közben előre szaladva olvastam is az elsőre megjelenő japán sajtótermék angol szövegét.²⁰

Trump beszédének szövege:

[Első rész](#)

[Második rész](#)

Nagyon tömören értékelve: ha jóindulatú vagyok, kabaré volt az egész. Egy kép jelent meg lelki szemeim előtt: **éneklő kutya a pulpituson, minden harmadik vakkantására tapsológépek indulnak be a republikánusok helyén... A végén meg is számoltam: minimum 110 vakkantására csattant fel taps. Rekord lehet,** mert eddig legtöbbet az előd háborús bűnös George W. Bush egyik éértékelőjén számoltam össze, hatvanat, igaz, azok mind „standing ovation”-ok, állótapsok voltak, és egységesen, az egész hallgatóság felugrott minden sötét mondatára. Eszembe jut persze Sztálin Atyánk, meg Rákosi pájtás is, ugráltunk valamennyien, nem lehetett nem tapsolni, pedig nem is voltunk jelen, csak közvetítették mindenféle gyűlésekre. Hogy is volt pontosan? Lassan elfelejtem, hál’isten. Hát ezt viszont nem, mert felejtethetetlen sötétséget tapsolt meg a hallgatóság fele. Négy-öt percet újra megnéztem, találomra, hogy általános volt-e a taps, meg állva tapsoltak-e? Nem, a demokrata-oldal általában nem tapsolt, az örömködő republikánusok is ülve maradtak néha.

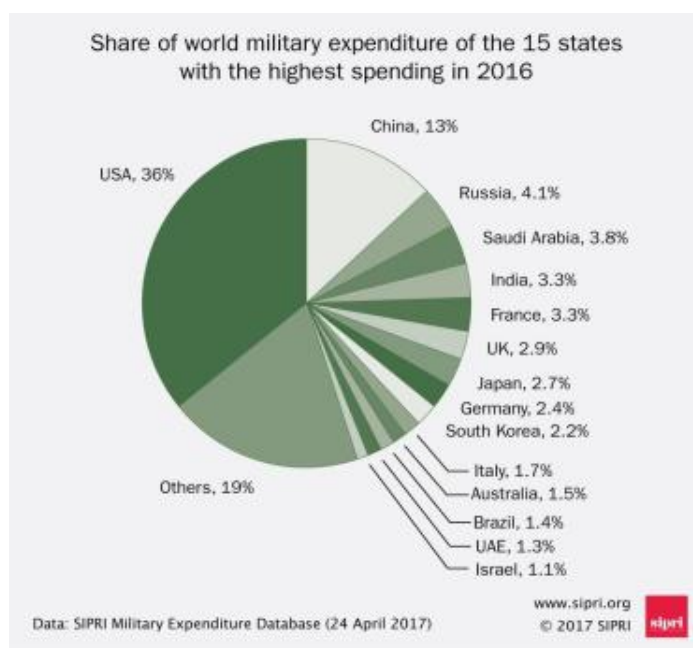
Ha egy picit is kritikusan értékelek, borzasztókat kell mondanom: hazugság-tömeg, népámítás, tömegbutítás, öntömjénezés, fajgyűlölet, háborús uszítás! Nem sorolom tovább. Megteszik helyettem mások (igaz, angolul). Sanders órákon belül beszéddel reagált²¹.

<https://youtu.be/8eK-5ivYb3o>

A youtube által is briliánsnak nevezett beszéde mintegy felét arra koncentrált, hogy miről hallgatott Trump. Csak sorolom, mert soha nem lesz vége a könyvnek: a nyugdíjakról, a szociális intézményekről – a Medicare, Medicaid finanszírozásának csökkentéséről –, arról, hogy az USA-ban a legnagyobb az egyenlőtlenség, a korrupcióról, arról, hogy mennyit dolgoznak a közigazgatásban, a klímaváltozásról, arról, hogy a fosszilis energiára akar támaszkodni, a bűnüldöző rendszer megoldandó problémáiról (relatív több a bebörtönzött, mint akárhol másutt), az oktatás égető gondjairól, arról, hogy több a milliárdos a kormányzatban, mint bármikor korábban, a pénzügyi főtanácsadóról, aki a Goldman Sachs vezetője volt... Majd kritizálta az érintett témákról mondottakat. A bejelentett 1,3 billió (10^{12}) dollár beruházás kell, de rosszul áll hozzá: nem lehet a felső korporációknak juttatott 3 billió (10^{12}) dollár adócsökkentéssel segíteni (és épp aláírt Trump valami executive order-t – törvényt, ami rossz irány), és amikor 5 nagyvállalatból 1 nem adózik, offshore paradicsomokba megy a pénz. 84 md dollárral emeli meg a Pentagon idei költségvetését, amikor ott 25 md igazgatási veszteség mutatkozik, ahelyett, hogy az oktatásra fordítaná. „Medicare mindenki számára” teremendő meg. Megemlítette azt is, hogy a fegyverkezésre értelmetlen költeni, hiszen az USA így is annyit költ rá, mint a fegyverkezésben utána következő 12 ország összesen. Itt téved Sanders, mert a Trump-uralom alatti emelésekkel együtt, már 20 országot überel az USA, a többi pedig valószínűleg „nem rúg a labdába”. Nem említi (Sanders) a Trump által külön kiemelt nukleáris fegyver-fejlesztéseket, ami pedig teljes nonszensz, égbekiáltó bűn!

Itt beillesztek egy ábrázolást a fegyverkezési költségekről (a szerző a jobb alsó sarokban látható).

Miket láttam én hazugságnak/ferdítésnek/elnagyoltnak?

Beszélt a börtön-reformról, szakoktatásról, a banditák elleni harcról, nagyon elkenve. Bejelentette, hogy 2,4 millió új munkahely jött létre (taps), azon belül 200 000 a gépiparban. (nagy taps!) Foglalkoztam az USA foglalkoztatási helyzetével a „Vártam ott és elégttem.” [G] könyvemben. Illetve hát bővebben a munkával általában, önálló fejezetet, a II.-at szenteltem a kérdésnek. Nagyon szaporítom az oldalszámot, de nem tudom megállni, hogy ne idézzek belőle:

„Első nekifutásra nem akartam például hitelt adni annak az adatnak, hogy a világ valószínűleg technológiai szempontból még mindig legfejlettebb országában, az USA-ban, 94 millió ember hagyott fel a munka keresésével. A világtörténelem legsötétebb világesászára, Trump erősítette meg a hírt székfoglaló beszédében. Ez az ország teljes lakosságának közel 29 százaléka! És akkor nem variáltuk a munkaképtelen eltartottak számával, és egyéb tovább durvító szemponttal. A lakosság minden harmadik tagja lézeng. Közben számon tartanak több „nem teljesen reménytelen munkanélküliségre, részmunkaidőben foglalkoztatottra” vonatkozó adatot, és az utóbbi 2-3 évben a munkanélküliség csökkenéséről számolnak be a hivatalos adatok. Népszédítés a javából!

Hazudozhatnak össze-vissza, itthon például a nyakunkon hízó átok Orbán a teljes foglalkoztatásról, Amerikában az előbb minősített Trump a kiszervezett munka visszatelepítéséről, a lényeg ez marad: *tartósan növekvő munkanélküliség*. Mert a tőke – mint a víz a lejtőn – addig csurog továbbra is, amíg talál olcsóbb munkaerőt az éppen alkalmazottnál, és a növekvő termelékenység gépesítéssel, robotizálással, automatizálással, még csak most születendő technikákkal továbbra is zabálni fogja a munkahelyeket. Marad a kétkezi munka lapáttal, pincérkedés, fodrászkodás, gyógyellátás, amíg a robotokat meg nem tanítják borotválni is, az USA egyik gyorséletterem-hálózatában nem győzedelmeskedik az automatizáció (mert akkor a hasonló ellátások gyorsan követni fogják a példát). Vannak természetesen vélemények, miszerint az új technológiák által kiszorítottak helyébe az új technológiák kezelői, szervizelői lépnek, akik magasabb szellemi képességekkel kell, rendelkezzenek. A teljes egyensúly helyreállításában azonban nem hiszek, egyszerűen képtelenség megbízható jövőképet alkotni ezen a területen. És ha mégis annyi új munkahely teremődne, amennyi elsöprődik, hogy születnek a magasabb képzettségű emberek? És akiket kitaszít a magasabb képzettségi követelmény, azok hol találhatnak munkát?

Egyetlen példa az ilyen elképzelések abszurdítására a portfolio.hu híre:

„A Voestalpine nehézipari vállalat idén nyitotta meg legújabb hengerművét Donawitzban, ahol a tervek szerint mindössze 14 ember alkalmazásával 500 ezer tonna acélsodronyt fognak előállítani évente. Csak összehasonlításképp: egy 1600-as években a környéken épült, hasonló kapacitású üzemben 1000 ember dolgozik.

A lap beszámolója szerint 700 méter hosszú, teljesen automatizált gyártósoron lesz a folyékony acélból sodrony, mindez olyan halkan történik, hogy a gyárban minden gond nélkül lehet beszélgetni. Olyan nagyvállalatoknak fognak szállítani, mint a BMW, a Mercedes-Benz, vagy az Audi. Wolfgang Eder, a céget 13 éve irányító vezérigazgató szerint az acélipart, mint sok embert foglalkoztató iparágat, el kell felejtetni.”

Mindössze két embert említ a cikk, akik abszolút hülyék munkaügyi kérdésekhez: Trump-ot, aki a kiszervezett munkaerő Amerikába visszatelepítését hirdette meg a győzelmét hozó ígérek között, és Orbánt, aki az egész magyar oktatásügyet az alacsony képzettségű emberek szaporítására szervezi át, és teljes foglalkoztatottságot hirdet. Két alkalmatlan ember a hatalom csúcsán!

Összefoglalás: Nyugodtan fel lehet vésni a mestergerendára a mai dátumot (2017-06-04). Mostantól a világ legfontosabb, és villámgyorsan megoldandó problémája a munka nélkül tengődők unalmának elűzése, testi-lelki teendőkkal ellátása. Szerintem elkerülhetetlen, és a leggyorsabb megoldás az *állampolgári (születési) alapon járó alapbér bevezetése*! Nagyon kellemetlen korszakba lépnénk, ha megvárnánk, míg az egész világ el nem éri („csökkenő” munkanélküliség mellett!), hogy a Föld minden harmadik embere lézengjen.”

Ennyit az új munkahelyekről, és az ATV mai külpolitikai híreről, miszerint Trump gazdasági sikerekről számolt be.

Tette ezt, mégpedig az új munkahelyeken kívül azzal büszkélkedve, hogy valamelyik autógyár Mexikóból telepít vissza üzemet, a Toyota és a Mazda pedig új üzemet épít az USA-ban. Nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy az autógyárak nem hoznak új munkahelyeket, legfeljebb robotokat, aki/ami pedig Mexikóból telepít vissza, és ha tele van melósokkal, akkor versenyképtelenné válik. Maszlag!

Nem bírtam ki, hogy ne nézzem meg, miről van szó. Kicsit zavaros a hír taglalása, mert a Toyota-Mazda kettősről annyira van szó, hogy keresztbe befektetnek egymásba. A lényeg, hogy a Toyota a Corolla típust akarta Mexikóban gyártani. Az abszolút szabadpiaci versenyt hirdető USA vezére rájuk szólt, hogy hatalmas vámot fog kivetni. OK, mondta Toyota, akkor inkább ott ruházzunk be, közvetlen versenyt teremtve a ti gyáraitoknak, Mexikóban pedig a még jobb Tacoma pickup truck 2018-as változatát fogjuk gyártani. A beruházás-éhes tagállamok versenybe kezdtek, a győztes Alabama az 1,6 md dollár beruházást 700 millió dollárral támogatja meg. Mintha fejlődő, vagy neokapitalista országcska lenne.²²

Toyota Tacoma pickup truck, a verseny abszolút győztese!

És tessék saccolni, mennyi új munkahelyet jelent az üzem? 4 000 főt, szőröstül, bőröstül.

Bátorság kell hozzá, hogy az ember keressen olyan híreket is, amelyek nem támasztják alá az állításait. Találtam olyan weblapot, amelyik külföldről (Mexikóból) visszatérő vállalkozásokról szól. Állítja legalábbis.²³ Nem erről van szó, ha végignézi az ember a 10 példát. Egyetlen olyan cég van, amelyik 100 000 új munkahelyet ígér, az Amazon. A hiba csak abban van, hogy ez a cég nem hoz vissza semmit, sehonnan. Csak otthon építi tovább óriási birodalmát. És – nem szorosan tartozik ide –, a Google-val és a Microsoft-tal önjáró (soft-driving kifejezéssel is találkoztam, és szélesebb körrel is, majd kialakul) autók gyártásába

kezd. A többi csak „fél a NAFTA megszűnésétől”, ezért eleve nem tervez Mexikóval, vagy leállítja ott indult beruházását, vagy hazahoz párezer, egyik-másik pár tízezer munkahelyet.

Már nem kerestem új „ellenhírt”, amikor belebotlottam egy fontos, vagy legalábbis nagyon érdekes weblapba.²⁴ Elemzi a hazatérőket, **a hazatérés okait**. Két érdekességet emelek ki. Egyrészt **nem Trump erőszaka indította el a visszatérést**: 2010, 2012, 2013, 2015 – olvasom a dátumokat: George W. Bush elnökségének ideje, furcsa! **Másrészt az érintett foglalkoztatottak bérének vásárlóereje – az inflációs rátát is számolva – az 1985-ös szintnek felelt meg, nem sok értelme volt a globalizációval élni**. Idézek is egy következtetést, mintha én írtam volna!²⁵

„Onshoring is generally viewed as a positive turn, a corrective to the job losses of the past 20 years. Towns that lost thousands of jobs after NAFTA, where empty factories still stand, could benefit from a manufacturing boom. But the quality of the compensation raises the possibility that in the globalized economy of 2015, manufacturing can no longer provide the standard of living that Americans seek, and America will need to find a different way to restore the middle-class strength it once knew.”

Magyarul: „Az onshoring-ot [hazai földön vállalkozást] általában pozitív fordulatnak látják, az elmúlt 20 év munkavesztése korrekciójaként. A városok, amelyek a NAFTA után munkahelyek ezreit veszítették el, ahol az üres gyárak még mindig állnak, profitálhatnak a gépgyártási boom-ból. A kompenzáció minősége azonban növeli annak a lehetőségét, hogy 2015 globalizált gazdaságában a gépgyártás nem tudja tovább biztosítani azt az életszínvonalat, amit az amerikaiak keresnek, és Amerikának más utat kell találnia a középosztály erejének arra a szintre visszaállításához, amit korábban ismert.”

Nesze neked, öntömjénező Trump, és veled azonos szellemi szintet képviselő bandád!

Az 1,5 billió (10¹²) USD infrastrukturális beruházásra Amerikának nyilván szüksége van, de nemcsak Sanders kritizálja a megvalósításhoz vezető utat, hanem mások is.^{25,26} Az én fülemet is megütötte a magánszektor bevonása. Hagyjuk is szakértőkre a terv bombázását. Ismerős meghatározásokat olvasok: disaster (katasztrófa-) capitalism, crony (haveri) capitalism. Egyetlen rövid értékelést emelek ki: „This is a plan for maximum cronyism.” – mondja Corey Ciorciari (Democracy Forward). Magyarul: **Ez a maximális haverság terve.**^{26,27}

Teljesen elképesztett, hogy a világcsendő éves beszámolóját eluralta a fajgyűlölet. Hatalmas teret szentelt a nemkívánatos betelepülők kizárásának. Négy oszlopa van a megoldásnak, jelenti be!

Az első oszlop: 1,8 millió gyerekkorban illegálisan bevándorolt számára lehetővé tesszük, hogy ha megfelelnek képzettségi- és munka-feltételeknek, és jó morális jelleműek, 12 éves periódus alatt teljes jogú amerikai állampolgárok lehetnek. [Nemrég hirdette meg „házon kívül”: ha Mexikó fedezi a falépítés költségeit!]

A második oszlop: nagy fal építése a déli határon. [komplett idiotizmus!]

A harmadik oszlop: megszűnik a vízum-lottó.

A negyedik oszlop: a lánc-migráció megszüntetése.

Jé, vannak benne épkézláb elemek is, de az egész a gyűlölet szítására jó ilyen nagyságrendű beszédben. Óriási tapsvihar kísérte szinte minden mondatát.

Elhangzik a beszédben olyan mondat is, amit csak bennfentesek érthetnek: „teljesíteni fogom az edzett acél fogadalmam, alá fogom írni az *‘Amerika mindenk előtt’* törvényt. Hamarosan robbanni fog ez a bomba! Csak sejtem, hogy az Oroszországgal kapcsolatos személyes problémáit hamisító feljegyzés (note) nyilvánossá tétele lesz a bomba, amelyik nagygyá teszi Amerikát.”²⁸

Megrökönyödtetett a példaképek előrángatásával, növelve a szertartás cirkusz-jellegét. A csúcs annak a családnak, Ryannak és feleségének a felvonultatása, akik egy drogos nő gyermekét örökbe fogadták – *isten szavát hallva!* Középkori örület!

A fajgyűlölettel hasonló méretekben fújta meg a harci kürtöt!

„Világszerte szembe kell néznünk a gazember-rezsimekkel, terrorista csoportokkal, és olyan riválisokkal, mint Kína és Oroszország, amelyek kihívást jelentenek érdekeinkre, gazdaságunkra és értékeinkre. Ezekkel a szörnyű veszélyekkel való konfrontáció során, mint tudjuk, a gyengeség a konfliktushoz vezető legbiztosabb út, és a páratlan hatalom a legbiztosabb eszköze valódi és nagy védelmünknek.

Ezért arra kérem a Kongresszust, hogy hagyjon fel a honvédelem veszélyes alulf finanszírozásával és finanszírozza teljesen nagy hadseregünket. (...)

A védelmi rendszerünk részeként modernizálnunk kell és újjá kell építenünk nukleáris fegyverkészletünket, remélve, hogy soha nem kell használnunk, de olyan erősnek és hatalmasnak kell lennie, hogy bármely más nemzet vagy bárki más számára megakadályozza agresszív cselekmények lépését.”

Eddig is szörnyű, mert Matiss hadügyminiszter után ő is kijelöli főellenségnek Kínát és Oroszországot, és kiemelten foglalkozik a nukleáris fegyverekkel. Nagy fába akarják vágni a fejszét. Oroszországgal kapcsolatban eszembe jut Napóleon és Borogyino, meg Hitler és Sztálingrád, meg a Don-kanyar. És az a volt moszkvai kollégista-társam, akit megírtam a „Kolja, a nép ellenségének fia” filmnovellámban, aki azt mondta egyik beszélgetésünk alkalmával, hogy az amerikaiak tévednek, amikor a legyőzésünkről álmodnak, mert akit legyőz valaki, azt meg is kell szállni. Mi pedig a kocsikerék nyomta barázdából is megisszuk a vizet, és nem döglünk meg, ők meg, ha nem kapnak (micsodát is?), felfordulnak. Irak is eszembe jut hirtelen. Kína pedig olyan gyorsan fejlődik, hogy nem kis ellenállást fog tanúsítani, hacsak nem teszik a földről egyenlővé. Másfél milliárd embert eltörölni a Föld színéről az egész földkerekség pusztulásával járna.

Aztán bejelenti, amit megígért az elnökválasztási hadjárat során, hogy fokozni fogja a kínzásokat. Nem így mondja, de világos. **Kijelenti, hogy a terroristákat nem hadifogolyként, hanem terroristaként kell kezelni. És hozzáteszi: „Ezért ma betartom egy másik ígéretem is. Mielőtt besétáltam volna ide, aláírtam egy utasítást Mattiss miniszternek, aki nagy munkát végez, köszönöm, (taps) hogy vizsgálja felül a fogvatartási politikánkat, és tartsa nyitva a Guantánamo öbölbeli fogolytábort.”**

Sok taps, felugrás: fasiszta banda!

Megnevezett menet közben kisebb ellenségeket is:

Irán – Ígérete szerint beletapos a megkötött nukleáris korlátozó egyezménybe. A hibáit felül kell vizsgálni! – mondja. Úgy látszik, mégse meri egyoldalúan felrúgni.

Kuba és Venezuela – Az embargó-nyomás fokozására kér felhatalmazást! Kubát így nem töri meg, ha egyszer több évtizeden keresztül nem sikerült, csak tönkreteszi a megindult közeledést, és a piacgazdálkodás kezdeteit. Venezuelánál pedig be kellene szüntetnie a beavatkozást, visszavonni minden korlátozást. Ha tényleg emelkedni fognak az olajárak (egyelőre nem értem, miért történne?), és az olajipari cégek besimulnának a gazdasági rendbe, minden megoldódna. Az embargó fokozása terror!

Észak-Korea – Előrángat áldozatokat, valószínű valós áldozatokat. Ezzel csak növeli az esemény cirkusz-jellegét, amit fentebb már észrevételeztem. Hál’ isten, minden, amit ezzel a diktatúrával csinál, csak közelebb hozza a félsziget két felét, és ezzel a megoldás lehetőségét.

Szemrebbenés nélkül zsarol országokat: kijelenti, hogy aki nem követi az USA-t követségének Jeruzsálem-be telepítésével, attól megvonja a segítségnyújtást. Példátlan beavatkozás más országok belügyeibe.

Teljes joggal ismétlem meg Trump-ra vonatkoztatva, amit ebben a fejezetben George W. Bush-ról írtam:

a világ legerősebb hatalmának, az egyedüli superhatalomnak a választott vezetője elmebeteg, bigott-barbár megszállott, a keresztesháborúk és az inkvizíció szellemiségének hódolója és hordozója, és mint ilyen, nagyobb veszedelem az emberiség számára, mint Hitler és Sztálin voltak. Ismétlem, mint egyetlen superhatalom és a világ legpusztítóbb fegyvereivel rendelkező erő, az USA ennek az elvakult, primitív, szellemileg beteg Messiásnak a vezetése mellett világméretű katasztrófa veszélyét hordozza magában.”

Napról napra növekvő veszélyét!

Ennyit a SOTU-ról és a háborús bűnösök új csapatáról.

Felsorolok további érdekes és hasznos weblapokat, amelyek a most elhagyott témakört érintik: hazudozó elnök²⁸; és benne a hazudozás művészete^{29,30}; a költségvetési vita pár héttel a SOTU előtt, Sanders részvételével³⁰; a realearpolitics.com véleménye az infrastrukturális beruházásokról³¹; a pénzügyek kritikája^{31,32,33}.

<https://youtu.be/94nwYhT6PIo>

A Sanders költségvetési vita

Kénytelen vagyok folytatni, annyi felháborító hírt kapok.

Három összefüggő történés, bár helyben és időben sem esnek egybe. Diktatúra alakulásának lépéseihez hasonlíthatók. Kijelenti az új világcsászár az évértékelő beszéde után, hogy **„aki nem tapsol neki, az nem is amerikai, áruló”**.³³ Egy asszonyt pedig, aki tanúként felszólalt volna egy olaj-gáz hatalmasok által támogatott törvény ellen, egyszerűen **lerángattak a pulpitról**.³⁴ **Trump díszszemlét rendelt el saját dicsőségére** (kép lentebb).^{35,36}

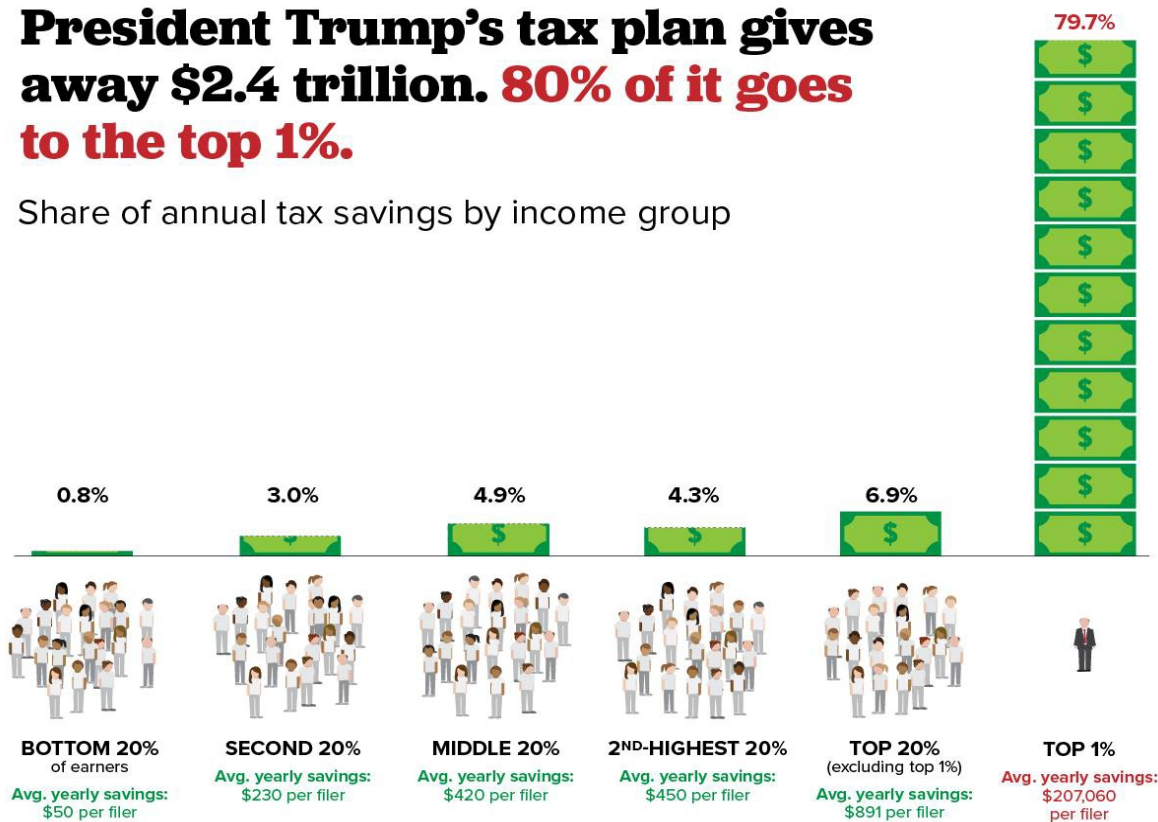
Újabb csokor: **nem stimmelnek a Trump által meghirdetett tervek**. Egyik-másik fizikai megvalósítás szempontjából kivitelezhetetlen, továbbiak pedig túlnyúlnak a költségvetési plafonon. Csak az utóbbi napokban érkezettek közül sorolom fel az általam fontosnak tartottakat.

Kezdjük talán a CommonDreams szakértője véleményével³⁷, miszerint **Trump 5 gazdasági hibát vétett!** 1. Pumpálta a tőzsdét, ami nem a dolga, hanem a FED-é, és gazdasági tényezők határozzák meg; a pumpálás előbb-utóbb megbosszulja magát (megtörtént, mindjárt foglalkozunk vele); 2. A GDP növekedés mércéjét magasabbra tette, mint ami megvalósítható; 3. A termelékenység növekedése elleni szankciókat alkalmazott; 4. Másfél billió dollárt vett el a középosztálytól és csökkentette a gazdagok adóját a szociális ellátások kárára (mindjárt látható egy vonatkozó grafikon) és egybillióval növelte a költségvetési hiányt; 5. A gazdagok adójának csökkentésével (1,7 billió \$) tovább növelte az amúgy is elviselhetetlen egyenlőtlenséget.

Itt az adó-képlet:

President Trump's tax plan gives away \$2.4 trillion. 80% of it goes to the top 1%.

Share of annual tax savings by income group

\$2.4 trillion figure accounts for total 10-year net cost of tax plan. 80% share and all other figures are for 2027.

Source: James R. Nunns, Leonard E. Burman, Jeffrey Rohaly, Joseph Rosenberg, *A Preliminary Analysis of the Unified Framework*, Tax Policy Center, September 29, 2017.

Economic Policy Institute

A trillió = magyarul: billió

A költségvetési gondokkal kapcsolatban a következő weblapokat tudom ajánlani:

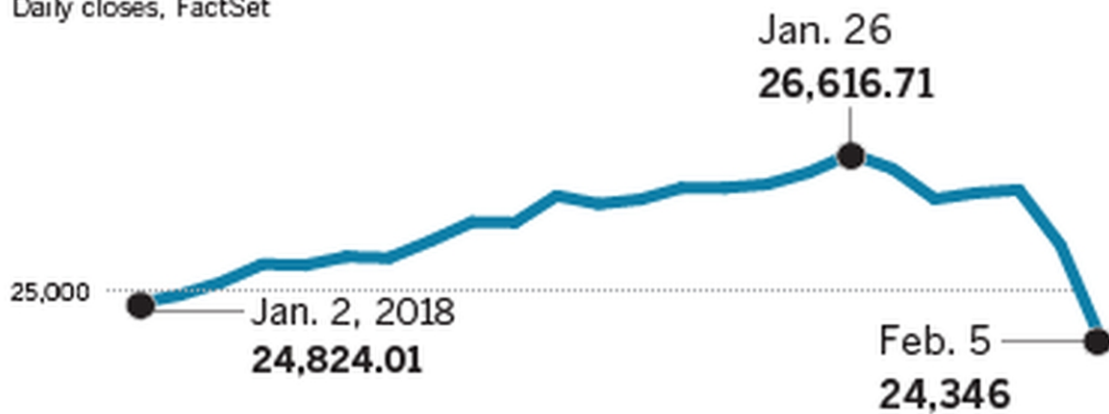
- Nem teljesíti az álmait, sőt egy évtized növekvő hiányt jelez.³⁸
- A 2019-es költségvetés 1,7 billió csökkentést irányoz elő szociális szféráktól.³⁹

A tőzsde virágzásáról, majd visszaeséséről szólnak:

- A Dow Jones 2008 óta a legnagyobbat zuhanta febr. 2-án!⁴⁰
- A Dow Jones újra visszaesett, ezzel törölve az idei „nyereséget”, és tovább zuhan.⁴¹

Dow's two-day drop erases January gains

Daily closes, FactSet

@latimesgraphics

A

latimes.com tőzsdemozgás grafikonja.

A tdcfinancial.ttweb.net így látja a tőzsde-zuhanást!

Katonai beruházások, illetve alkalmazásuk terén eszeveszett tervei vannak:

1. Tízszerezésre akarja növelni a nukleáris fegyverarzenált! Szakértők felügyelet vezetője le is mondott! Lelegyintették: a nuke újrafrissítést nem tudják csinálni, nincs rá elég pénz.
2. Még könnyebbé akarja tenni a drónokkal gyilkolást!

Végül két weblapot ajánlok a figyelmükbe, amelyek azzal az emlékeztetővel foglalkoznak, amelyet a Republikánusok fabrikáltak azzal a céllal, hogy mentesítsék Trump-ot az orosz kapcsolatok vádjá alól.⁴² **A 42. maga az emlékeztető.** Számomra ez az egész orosz kapcsolat kitalációnak tűnik. Alakítják a *főellenség* kritériumoknak megfelelést!

Számomra már csak az a kérdés, megindítja-e a Trump-USA a III. világháborút idén, amint azt a „Halálunk éve: 2018” e-könyvemben jósoltam.

Díszmenet Trump dicsőségére

Ennél jobban eddig senki se mondta el, mekkora gyalázat, hogy Trump az USA elnöke lehet!

<https://youtu.be/55fJ0FgPSQk>

Legszívesebben pofán vágnám

Robert de Niro alaposan felkúrta magát Donald Trumpon és azon, hogy egyáltalán elnökjelölt lehet valaki, akit még egy egykori republikánus védelmi miniszter (Colin Powell) is csak „nemzeti sorscsapásként” tudott jellemezni....

Jegyzetek

1. <https://ahalmos.wordpress.com/2017/11/15/awakening-in-the-u-s-kijozanodas-az-usa-ban/>
2. <https://ahalmos.wordpress.com/2017/10/26/remove-trumps-fingers-from-the-button-meg-kell-akadalyozni-hogy-trump-megnyomhassa-a-gombot/>
3. <http://tdcfinciancial.ttweb.net/default.aspx?action=chartDetail&id=tts-394917&menuId=1&pathName=Dow%20Jones%20Indu&lang=hu>
4. <http://amrita-it.com/vadirat/O-TRU-102316-Contractv02.pdf>
5. <https://nepszava.us/blogs/news/bartus-laszlo-szelsosegesek-kezeben-a-vilag>
6. <https://nepszava.us/blogs/news/bartus-laszlo-maris-polgarhaboru-fenyeget>
7. <http://www.commondreams.org/views/2016/02/16/death-republican-party>
8. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/22/most-democrats-prefer-socialism-capitalism>
9. <http://www.commondreams.org/views/2016/02/29/bed-nation-wrecker-5-ways-hillary-bad-bill>
10. <http://www.commondreams.org/views/2015/09/24/hillary-clinton-emails-and-honduras-coup>

11. <http://www.commondreams.org/views/2016/03/11/revealed-hillarys-wall-street-speeches-bootleg-tapes>
12. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Gy%C5%B1%C3%B6let-b%C5%B1ncselekm%C3%A9ny>
13. https://en.wikipedia.org/wiki/Sanctuary_city
14. https://www.linkedin.com/pulse/post-election-stock-rally-last-jill-schlesinger?trk=eml-b2_content_ecosystem_digest-network_publishes-139-null&midToken=AQFIVXcKzZl8zg&fromEmail=fromEmail&ut=1cjYMTxa9Lbnw1
15. <http://edition.cnn.com/2016/11/09/politics/muslims-trump-reaction/index.html>
16. <https://twitter.com/i/moments/796417517157830656>
17. <https://www.commondreams.org/news/2017/09/19/genocidal-trump-blasted-threatening-totally-destroy-north-korea>
18. www.webbeteg.hu/cikkek/psziches/783/narcisztikus-szemelyisegzavar
19. https://www.commondreams.org/views/2018/01/26/trumps-general-just-announced-new-cold-war-who-will-stop-it?utm_term=Trump%5Cu2019s%20General%20Just%20Announced%20a%20New%20Cold%20War.%20Who%20Will%20Stop%20It&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20The%20%27Totalitarian%27%20Threat%20of%20Facebook%20and%20Google%20&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20The%20%27Totalitarian%27%20Threat%20of%20Facebook%20and%20Google%20-_-Trump%5Cu2019s%20General%20Just%20Announced%20a%20New%20Cold%20War.%20Who%20Will%20Stop%20It
20. <https://mainichi.jp/english/articles/20180131/p2a/00m/0na/006000c>
21. <https://www.youtube.com/watch?v=8eK-5ivYb3o>
22. <http://money.cnn.com/2017/08/04/news/economy/mazda-toyota-jobs-factory-trump/index.html>
23. <https://investorplace.com/2017/01/10-companies-bringing-jobs-back-to-america/#.WnMjuqjiY2w>
24. <https://www.citylab.com/life/2015/10/good-jobs-arent-coming-back-to-the-us/412369/>
25. <https://www.commondreams.org/views/2018/01/31/somethings-rotten-state-union>
26. https://www.commondreams.org/news/2018/01/31/disaster-capitalism-disguised-progress-critics-rip-trump-infrastructure-plan?utm_term=%27Disaster%20Capitalism%20Disguised%20as%20Progress%27%3A%20Critics%20Rip%20Trump%20Infrastructure%20Plan&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20North%20Korea%27s%20Convincing%20Case%20Against%20US&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20North%20Korea%27s%20Convincing%20Case%20Against%20US-_-%27Disaster%20Capitalism%20Disguised%20as%20Progress%27%3A%20Critics%20Rip%20Trump%20Infrastructure%20Plan
27. https://www.commondreams.org/news/2018/02/01/end-charade-top-dems-demand-ryan-removenunes-amid-releasethememo-mayhem?utm_term=%27End%20This%20Charade%27%3A%20Top%20Dems%20Demand%20Ryan%20RemoveNunes%20Amid%20ReleaseTheMemo%20Mayhem&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Trump%27s%20ICE%20Director%20%22Enjoying%22%20Tearing%20Immigrant%20Families%20Apart&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-

- [News%20%2526%20Views%20%7C%20Trump%27s%20ICE%20Director%20%22Enjoying%22%20Tearing%20Immigrant%20Families%20Apart_-%27End%20This%20Charade%27%3A%20Top%20Dems%20Demand%20Ryan%20RemoveNunes%20Amid%20ReleaseTheMemo%20Mayhem](#)
28. https://www.commondreams.org/views/2018/01/30/donald-trump-historic-first-year-all-wrong-reasons?utm_term=For%20Donald%20Trump%2C%20A%20Historic%20First%20Year%20For%20All%20the%20Wrong%20Reasons&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20%27Massacre%20in%20Slow%20Motion%27%3A%20Concerns%20Grow%20of%20Nixonian%20Purge&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20%27Massacre%20in%20Slow%20Motion%27%3A%20Concerns%20Grow%20of%20Nixonian%20Purge-_-For%20Donald%20Trump%2C%20A%20Historic%20First%20Year%20For%20All%20the%20Wrong%20Reasons és benne:
 29. <https://artofthelie.org/>
 30. <https://www.youtube.com/watch?v=94nwYhT6PIo>
 31. https://www.realclearpolitics.com/articles/2018/02/12/trump_infrastructure_plan_relies_on_state_local_funding_136248.html
http://www.tomdispatch.com/post/176380/tomgram%3A_nomi_prins%2C_how_to_set_the_economy_on_fire/#more
 32. https://www.commondreams.org/news/2018/02/05/dictator-move-trump-accuses-democrats-treason-not-applauding-sotu?utm_term=In%20%27Dictator%20Move%2C%27%20Trump%20Accuses%20Democrats%20of%20Treason%20for%20Not%20Applauding%20at%20SOTU&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20PoorPeoplesCampaign%20Kicks%20Off%2040%20Days%20of%20%27Moral%20Action%27&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20PoorPeoplesCampaign%20Kicks%20Off%2040%20Days%20of%20%27Moral%20Action%27-_-In%20%27Dictator%20Move%2C%27%20Trump%20Accuses%20Democrats%20of%20Treason%20for%20Not%20Applauding%20at%20SOTU
 33. https://www.commondreams.org/views/2018/02/11/woman-dragged-out-west-virginia-house-hearing-listing-oil-and-gas-contributions?utm_term=Woman%20Dragged%20Out%20of%20West%20Virginia%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members-_-Woman%20Dragged%20Out%20of%20West%20Virginia%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members
 34. https://www.commondreams.org/news/2018/02/07/endless-wars-rage-aspiring-dictator-trump-orders-massive-military-parade?utm_term=As%20Endless%20Wars%20Rage%2C%20%27Aspiring%20Dictator%27%20Trump%20Orders%20Massive%20Military%20Parade&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C

- [%20%27Will%20Dems%20Fail%20Dreamers%20Again%27%20Protests%20Erupt%20After%20Schumer%20Touts%20Deal%20&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20%27Will%20Dems%20Fail%20Dreamers%20Again%27%20Protests%20Erupt%20After%20Schumer%20Touts%20Deal%20-_-As%20Endless%20Wars%20Rage%2C%20%27Aspiring%20Dictator%27%20Trump%20Orders%20Massive%20Military%20Parade](#)
35. https://www.commondreams.org/views/2018/02/06/top-5-economic-disappointments-trump-regime-so-far?utm_term=Top%205%20Economic%20Disappointments%20of%20the%20Trump%20Regime%20%28so%20far%29&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Trump%3A%20%27I%27d%20Love%20to%20See%20a%20Shutdown&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Trump%3A%20%27I%27d%20Love%20to%20See%20a%20Shutdown-_-Top%205%20Economic%20Disappointments%20of%20the%20Trump%20Regime%20%28so%20far%29
36. <http://www.latimes.com/politics/la-na-pol-trump-budget-20180212-story.html>
https://www.commondreams.org/news/2018/02/12/morally-bankrupt-budget-after-15-trillion-gift-rich-trump-demands-17-trillion-safety?utm_term=%27Morally%20Bankrupt%27%20Budget%3A%20After%20%241.5%20Trillion%20Gift%20to%20Rich%2C%20Trump%20Demands%20%241.7%20Trillion%20in%20Safety%20Net%20Cuts&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members-_-%27Morally%20Bankrupt%27%20Budget%3A%20After%20%241.5%20Trillion%20Gift%20to%20Rich%2C%20Trump%20Demands%20%241.7%20Trillion%20in%20Safety%20Net%20Cuts
37. <http://www.latimes.com/business/la-fi-markets-20180205-story.html>
38. <http://tdcfincial.ttweb.net/default.aspx?action=chartDetail&id=tts-394917&menuId=1&pathName=Dow%20Jones%20Indu&lang=hu>
39. https://www.commondreams.org/news/2018/02/02/shit-show-dishonesty-across-board-memoday-sparks-wave-critique?utm_term=Here%20Are%20Most%20Key%2C%20Smartest%2C%20and%20Funniest%20Reactions%20on%20MemoDay&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20What%20To%20Say%20About%20%22The%20Memo%22&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20What%20To%20Say%20About%20%22The%20Memo%22-_-Here%20Are%20Most%20Key%2C%20Smartest%2C%20and%20Funniest%20Reactions%20on%20MemoDay (a MemoDay tiltakozási hullámot gerjeszt!)
40. <https://www.commondreams.org/sites/default/files/hmtg-115-ig00-20180129-sd001.pdf>

XXI. Az USA szövetségei

NATO, és a volt gyarmattartók

Hivatalos szövetségi rendszere a NATO, amiről a XIII. fejezet szól. Ahogy az USA fütyül, úgy ugrál. Mint hű szolga-kutya a gazdájának. Nagy szégyen, hogy tagja vagyunk.

Aki kicsit is követi az USA terrorháborúit, különösen a „proxy” – másokkal megvívott – háborúit, rá kell, hogy jöjjön: **leghűségesebb kiszolgálói a volt gyarmattartó hatalmak**, illetve (ma már csak) országocskák, mint Hollandia. Az is érdekes, hogy – Anglia kivételével, amelyik minden ízébe beleüti az orrát – általában ott szeretnek megjelenni a XXI. században is, ahonnan a XX.-ban kénytelenek voltak távozni. Franciaország Afrika északi körzeteiben vitézkedik, Olaszország Líbiában villogott. Megszakad a szívük a volt sanyargatott népek sorsáért, most mindenáron szabad, demokratikus rendet akarnak faragni számukra. **Az eredmény elszomorító: barbár öldöklés, káosz és nyomor.**

Érdekes, hogy a már a II. világháború alatt is béke szigete Portugálián kívül az akkor csak szabadcsapatokat adó Spanyolország se avatkozik bele komolyabban a terrorháborúba. Remélem, jól látom!

Izrael – N°2 világháborús veszély

Rendkívül nehéz erről az országról írni. **Évezredekken keresztül üldözött nép második honfoglalásának helyszíne.** (Ismerős zsidó hölgy szellemes megfogalmazása.) Úgy települtek oda (vagy vissza, kinek milyen a történelemszemlélete), hogy a *terepet nem tisztították meg* számukra, nem teremtettek békés, befogadó körülményeket az újrakezdéshez. Sivatos, félsivatos körülmények közé kerülve rendkívüli erőfeszítésekkel és sok ésszel teremtettek virágzó körülményeket, több mint élhető életet maguknak. Honfoglaló vezetőik pontosan tudták, hogy több százezer (az általam elfogadhatónak ítélt információk szerint 7-800 000 ezer) palesztint szorítottak ki a földjükről (a vándor beduin számára is föld, amin az életét eddig élte), akik ebbe a mai napig nem tudtak belenyugodni. A szinte folyamatos összetűzések parázs háborús veszéllyé degradálták az országot, és – ami megbocsájthatatlan – mind jobboldalibb politikai erőket juttattak hatalomra.

Ami a mostani alfejezetben a tollamból megjelenik, sajnos elfogadhatatlan lesz a legtöbb zsidó ismerősöm számára is, mert hazafias érzelmek fűtik őket. Pedig – ezekből a bevezető sorokból is éreznie kell minden olvasómnak – ép ésszel törekszem tények felkutatására, megismerésére, és azokon alapuló következtetések megfogalmazására.

Háromszor írtam pár sornál többet Izraelről. Az első írás a 2008 évi turistautamról a weblapomon jelent meg, kicsengése alapvetően pozitív. A másodikat mindjárt idézem, 2011-ben született, már inkább negatív árnyalatokat rajzol fel. A harmadikat nem idézem: sok az ismétlés a 2016-ban írt e-könyvemben, és már viharfelhőkbe borult az ég. A mostani, negyedik írásom teljesen sötét képet ábrázol. Biztos vagyok benne, hogy nem az én hibám!

Elsőként tehát teljes fejezetet hozok át a „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvemből:

Idézet:

„VII. Izrael – Az üldözött agresszorrá vált?”

Nehéz szívvel nyúlok a témához. Könnyen antiszemitizmus vádja érheti az embert átkozottul rasszista országunkban.

Az előzmény hasonlít a Kínával kapcsolatoshoz, bár nem inzultusról van szó, csupán arról, hogy a feleségem álmát megvalósítandó egyeztem bele az utazásba. Nem sok kedvvel, nem szeretem, ha valahol könnyen sülnék el a fegyverek.

Nem derültem jobb kedvre Ferihegyen sem. Ott, azaz a mi hazánkban izraeli (hím- és nőnemű) tacsók biztonsági ellenőrzést tartottak, és pedig a magyar útlevél- és vámvizsgálat előtt. Finoman tájékoztattak az útikalauzunk, hogy **joguk van indok nélkül elutasítani a beszállásunkat.** Már tudtam arról, hogy nem szeretik, ha arab vízum vagy pecsét van az ember útlevelében, vagy ha arab országokban ismerőse van az utasnak. Hazudni kell. Pár szóval figyelmeztettem a feleségem, hogy nem fogok hazudni, kikérem magamnak az ilyen disznóságot!

Talán húszéves se volt a kislány, aki minket „vizsgáztatott”. Angolul. Sikerült jól zavarba hoznom: soroltam az arab országokat, ahol jártam, a barátságos légkört, amiben részem volt. **„Általában kedvelnek a nálam sötétebb bőrű emberek, mert hamar megérzik, hogy egyenrangú emberként viselkedem velük.”** – mondtam többek között. Talán azért engedtek át (konzultált egy fiatalemberrel), mert a kérdésre, van-e kapcsolat az arab világban, azt válaszoltam, hogy bár több barátom volt, azt se tudom, élnek-e?

Azt sem imádtam, hogy a tel-avivi reptéren is faggattak az útlevél-vizsgálatkor, majd egy teljes órát várakoztunk a 30 fok feletti hőségben, mert egy házaspárt különválasztottak, és hosszasan vizsgálták őket.

Ilyen hangulatban kezdtünk ismerkedni az országgal.

Ezt a 2008. szeptemberi utat megírtam a weblapomon (<http://www.amrita-it.com/izrael/izrael.htm>), most inkább a mai helyzetet próbálom megrajzolni.

Több esemény és egy-két írás kibillentett eddigi – alapvetően pozitív – Izrael-értékelésemből.

Az utolsó csapás Cathy Sultan „Israeli and Palestinian Voices: A Dialogue with Both Sides” (Izraeli és palesztin hangok: Párbeszéd mindkét féllel) című könyve volt, **ami olyan izraeli agressziókról, atrocitásokról, még az izraeli arab lakosokkal szemben is jogtalan lépésekről, egyenlőtlen elbírálásról szolt, amit nem is igen akarok elhinni.** Ha léteznek, Izraelnek az általam eddig hitteknél is több félnivalója van!

A könyvből az is világos, hogy Netanjahu elődje, Sharon is jobboldali elveket követve kormányozta az országot.

Ezt megelőzték a pár hete lezajlott utolsó választások körüli történések, **Netanjahu viselkedése: beszéde az USA Kongresszusában, a korábban általa is hirdetett „két állam a megoldás” elv megtagadása, és hazugsága a választás délelőttjén arról, hogy az arab állampolgárok özőnlenek, hogy „ellenünk” szavazzanak.** Minderről több blogot írtam, kettőt jó lenne elolvasniuk: „A Világunk ma – Our World Today” (csak részben foglalkozik Izraellel) és „Netanjahu won – Netanjahu győzött”.

Az elsőben idézem Gideon Levy véleményét, miszerint „Izrael megérdemli Netanjahut és az megérdemli őt”. Az utóbbiban két sorral **zárom a Netanjahu-ügyet: Az emberi butaságnak nincsenek határai, az emberi gyűlöletnek, az idegengyűlöletnek nincsenek határai. Az ő idegengyűlöletének biztosan nincsenek határai.**¹

A kongresszusi beszéde az Iránnal folytatott tárgyalások ellen irányult, botot tett a folyó tárgyalások küllői közé. Pedig nincs jobb megoldás a tárgyalásos rendezésnél, mint ahogy azt az egész arab világ tanúsíthatja. Ha így folytatja, nukleáris háború lesz a vége, pedig az Izrael elsöprésével járna (kis területe miatt egy-két rakétának kell csak elérnie).

Joggal veti fel a nukleáris fegyverellenőrzés kérdését Irán. Őt támadják, pedig nincs nukleáris fegyvere, Izraelnek van, le kellene fogni a kezét, ne fejleszthessen tovább.²

Szinte nevetségesen hangzik, de felvetődik, hogy **Izrael nem mentes a fajgyűlölettől.** Meglepő: hogy hogy fajgyűlölet? Hogy világos legyen: az izraeli állam (és részben talán a lakosság) gyűlölete a „nem hétköznapi” zsidókkal, meg más idegenekkel szemben.³ Ebből a weblapból elég egy mondatot idézni: **„Az etiópiai zsidók követelik, hogy az izraeli társadalom ismerje el: az ő életük is számít.”** („Ethiopian Israelis are demanding that Israeli society

recognize that their ‘lives matter.’”) Nem lep meg a dolog, mert az egyik negatív észrevételünk az izraeli utunk során ehhez hasonló volt: **az alsóbbrendű munkákat sötétebb bőrű emberek végezték.** Egyetlen kísérletet tettünk, hogy tisztázzuk, hogy is van ez? A megkérdezett marokkói zsidónak vallotta magát. Hozzá lehet ehhez szólni?

A legsúlyosabb csapás az interneten megjelenő híreket olvasva ért.

Megtudtam, hogy mintegy ezer (!) izraeli katona mondta el a megszállt területekkel kapcsolatos élményeit a „Breaking the Silence” (Megtörni a csendet), leszerelt katonákból álló civil szervezet aktivistáinak.⁴

Nem részletezem: **barbárnál barbárabb hadviselési módszerekről számolnak be. Mintha SS vagy KGB históriákról lenne szó.**

Másik cikk 60 névtelen katona és tiszt beszámolójából közöl részleteket.⁵ Hallatlan:

„Gáza az egyik legsűrűbben lakott hely a földön – becslések szerint 1,8 millió ember otthona, több mint 60 százalékuk 18 évesnél fiatalabb gyermek. Körülbelül 2194 palesztint öltek meg a tavaly nyári támadás során, **az ostrom alatt megölt palesztinok legalább 70 százaléka nem harcoló személy volt az ENSZ szerint.** A támadás kárt okozott és lerombolt kritikus polgári infrastruktúrákat – beleértve házakat, menhelyeket, és kórházakat – és majdnem egy év elteltével alig került sor valami rekonstrukcióra, és a polgári lakosság továbbra is gazdasági és katonai ostrom szorításában él. Számos katona azt mondta, hogy **a háború alatt olyan utasítást kaptak, hogy adott területeken minden ember fenyegetést jelent, és elrendelték, hogy minden észrevett emberre ‘ölési szándékkal kell löni’.**”

Még egy rossz hír az izraeli katonákról egy katonától⁶:

„Hogy mitől lesz egy ország jó nem attól függ, hogy boldog-e vagy sem, hanem az ország etikai és erkölcsi állapotától. **Amikor a katonák kondicionáltak és arra ösztönöztek, hogy naponta leigázzanak és megalázzanak embereket, és más emberi lényeket alacsonyabb rendűnek tekintsenek, azt hiszem, hogy ez beivódik, és azt hiszem, hogy amikor a katonák hazatérnek ... ezt visszahozzák magukkal.**” – mondta Shachar Berrin egy német TV-felvételen. Le is csukták azonnal.

Gáza gazdasága összeomlóban van⁷:

Egy fotó a gázai romokról:

Ha valaki azt mondja nekem, hogy ez a rombolás a terrorizmus elleni harc velejárója, kelléke, az hibbant. Egy már minden lényeges nemzetközi szervezet által elismert állam, a Palesztin Állam része nem szenvedhet el ilyen mérvű pusztítást azért, mert az üldöztetésből terror-akciókkal szabadulni próbálók is köztük vannak.

És Gáza – ennek következtében, meg mert nem kapja meg a neki járó vámbevételt – gazdasági csőd előtt áll. Kinek lesz jó, ha összeomlik? Nem látom be, hogy Izraelnek miért jó ez a helyzet?

Ráadásul Izrael **képes háborút indítani a Libanonban állomásozó Hezbollah ellen,** hogy megfűdjék az Iránnal folytatott „nukleáris megállapodást”.⁸

Megnéztem, hogy is állunk a Hezbollah-hal? Egy rövid idézet a magyar Wikipedia-lapból:

„A Hezbollah eredetileg egy, az 1982-ben Libanonba bevonuló izraeli csapatok elleni milíciaként jött létre. Az izraeli csapatok az önmaguk által Béke Galileában Akciónak nevezett invázió során vonultak be a polgárháború sújtotta országba. A libanoni ellenállókat az iráni Forradalmi Gárda tagjai képezték ki.”

Ha jól értem, izraeli terror (az invázió mi más lehet?) szülte, Izraellel szemben álló szervezetről van szó. **Az újabb támadás csakis terrornak lesz minősíthető. Csak elvakult, begőzölt háborús uszító lépheti meg.**

Nem tudom megítélni, az izraeli hadseregről eddig írtak mennyire járulnak hozzá, de tény, hogy terjed az antiszemitizmus Európában. Joggal vetődik fel a kérdés: El kell-e hagyniuk a zsidóknak Európát? Az izraeli Haaretz szerint nem. Anshel Pfeffer, a lap tudósítója tíz cikkben írta le a megkérdezettek (köztük magyarok) véleményét. Nem akkora a riadalom, hogy elhagyják jelenlegi hazájukat.⁹

Friss hír az elektronikus médiában: rakétákat lőttek ki Gázából Izrael déli körzeteibe, Izrael légicsapással válaszolt. **Nem lesz soha vége, ha nem születik meg a megszállt területek visszaszolgáltatására és két állam megalapítására vonatkozó megállapodás.**

A tisztesség (is) úgy diktálja, hogy szóljak pár szót a zsidókról alkotott véleményemről. Mindenféle ember van köztük, akár bármilyen más etnikumban, más vallás követői között. Talán a szerencse hozta, talán a másfélék megértésének hajlama bennem: több rendes emberrel találkoztam, mint kellemetlennel. Volt, aki csak – engem gójként becézgetve – kellemes beszélgető partner volt. Volt, aki segített kimenekülnöm a Magyar Kommunista Párt négy alapító tagja egyike fiának karmai közül. Volt, akivel együttműködtem, de vitával szakadt meg a kapcsolatam vele. Volt moszkvai hölgy, akinek jelenlétemben gratuláltak, hogy felvették „számozott” (katonai) tervezőintézetbe, ami a Szovjetunióban csodának számított. Tudom, hogy a szovjet személyi igazolványban származásként szerepelnie kellett, hogy zsidó... Nem folytatom, mert végig kellene lapoznom a történelmet.

A sokat emlegetett magyar Nobel-díjasok között egyetlen egy nem zsidó. **Kiváló, átlagnál magasabb szellemi képességekkel megáldott etnikumnak tartom. Kár, hogy az Izraelben hatalmon lévő jobboldal nem tér észre.**

Ha hívó lennék, imádkoznék, kérve, hogy rendeződjék a helyzetük, stabilizálódjék az ország helyzete, éljenek nyugodt, békés életet.”

Idézet vége

Az „Az USA ledarálja a világot” című könyvből:

Most elég hozzátennem: Netanjahu az országot teljesen fallal akarja körülvenni.¹⁰ „A környezetben, amiben élünk, **meg kell magunkat védenünk a vadállatoktól.**” – nyilatkozza a terrorista-állammá avanzsált ország miniszterelnöke. Komplet idióta! Csak remélni lehet, hogy Izrael bölcs népe kiteszi a szűrét a Knesszetből, mielőtt pokoli háborúba taszítaná őket.[E]

Elérkeztünk a nagyon közelmúlthoz és a mai helyzethez.

Mély levegőt veszek! Meg kell tennem a nehezen emészthető lépést. Ki kell jelentenem, hogy a Netanjahu vezette Likud kormányzása – mint pár sorral fentebb már írtam – terror-állammá süllyesztette Izraelt. Mind sűrűbben találkozni olyan megállapításokkal, hogy akár fasiszta uralomnak is nevezhető a Netanjahu-kormányzás.

Két napig fontolgattam, az ezer vonatkozó információból milyen folytatást építsek fel? Úgy döntöttem, mindenekelőtt azokat a lépcsőket fogalmazom meg, amik Izraelt (végleg) fenyegető veszéllyé tette. Ezt követően keresek ki egy-egy lépcsőfokhoz egy-két info-forrást.

(Megjegyzem, hogy a legtöbb információ a baloldalinak tartott Haaretz-től ered. Nem vagyok előfizető, nekem a weblapok hol teljesen megnyílnak, hol csak részlegesen, hol pedig az első bekezdés olvasható, remélem, Önöknek megnyílnak. Nem tudom, mitől baloldali, nem vélelmezhetem, hogy nem hazája érdekeiben szólal meg.)

Lássuk tehát a folyamatokat:

Fegyveres hatalomként uralkodni akar a régió felett!

- Ellentmondó hírek. Hogy Izrael levegő-föld rakétatámadást intézett a Damaszkusz-közi támaszponthoz, azt minden fél elismeri. Izrael nem tűri, hogy Irán „beássa magát” Szíriában (hogy jön hozzá?), Szíria nem nyilatkozik a hely milyenségéről, Irán pedig tagadja, hogy katonái lennének Szíriában. Egyelőre nem méltatom a híreket, katyvasz!¹¹

- John Kerry szerint Netanjahu (és Egyiptom) vérmesen követelt katonai akciókat Irán ellen, a nukleáris megállapodás létrejötte előtt.¹²

- Izrael ki akarja rúgni Iránt Szíriából, a törekvés háborúvá eszkalálódhat.¹³

- Netanjahu tovább szítja a tüzet!

Beszédet mond a Saban Fórumon – Irán „könyörtelenül elkötelezett a terror mellett” és „könyörtelenül elkötelezett a zsidók megölése mellett”, amint a náci Németország volt a második világháború idején”, hangsúlyozta a miniszterelnök a fórumon.

A világ biztos lehet benne, hogy amíg Netanjahu és a Likud van hatalmon Izraelben, nem lesz béke az olajfák alatt!¹⁴

- Új hír: **Izrael 72 óra alatt két légicsapást mért iráni erőkre Szíriában. Háborút provokál!**¹⁵ (Irán tagadja, hogy bármiféle erői lennének Szíriában!)

- **Az izraeli Legfelsőbb Bíróság szerint palesztinok százainak levadászása nem törvényellenes.**¹⁶

Mindent elkövet a két állam megoldás ellen – ami a világ jelentős személyiségei és fórumai szerint az egyetlen tartós békét biztosító megoldás lehetne.

Több módszert követve teszi:

- Sokoldalú tiltakozás ellenére folytatja palesztin területeken lakótelepek építését. Ezt ismerteti egy 2014 évi magyar weblap.¹⁷ Teljesen megbízható forrás foglalkozik a Trump Jeruzsálem-nyilatkozatát két nappal követő lakótelep-építés indításával. A 600 lakásos telep a Kelet-Jeruzsálemhez csatolt Ramot-ban épül. Egyértelmű útlezárás a békefolyamat előtt.¹⁸ És az egész országot fallal akarja körülvenni.

- Netanjahu – tomboló örömködés után, hogy Trump lett az elnök – sikerre vitte régi álmát. Kihirdette Trump-pal, hogy Jeruzsálem Izrael fővárosa. Nincs szükség alátámasztó forrásra, az egész világ – többnyire felháborodással – foglalkozik a hírrel. Nem erősíti Izraelt, nem hoz békét se neki, se a Közel-Keletnek.

- A fundamentalista keresztény amerikai alelnök, Pence – ha nehezen is, volt, ahol nem szívesen fogadták – el is trappolt Izraelbe, megerősíteni, hogy az amerikai nagykövetséget hamar át fogják telepíteni Tel-Aviv-ból Jeruzsálembe.¹⁹ Ha netán valakit érdekelne Pence ájtatos beszéde, ebben a weblapban elolvashatja (nekem megnyílt).²⁰

Furcsa fajgyűlölet uralja el Izraelt. Saját etnikumuk részét képező mintegy 20 000 szudáni és az eritreai menedékkérőt küld vissza nyomorogni és rettegni a hazájába a Netanjahu-kormány. Érdekes értesülni arról, hogy a náci koncentrációs haláltáborokból

menekültek közül is sokan tiltakoznak a lépés ellen, odáig menően, hogy befogadnak a menekültekből lakótársakat.²¹ Széleskörűen tiltakoznak egyéb csoportok is.²² Idézek a weblapból: „Az elmúlt napokban hasonló módon tiltakoztak tudósok, egyetemi oktatók, írók és iskolaigazgatók. El Al pilóták egy csoportja bejelentette, hogy ‘nem vagyunk hajlandók a halálukba repíteni a menedékkérőket.’”

Netanjahu fáradhatatlanul fényezi magát, tündököl, ahol csak lehet, feltétlenül ott, ahol zavart tud keltetni!

Elvonul a szíriai határra és fenyegetőzik: „Bármilyen scenárióra fel vagyunk készülve, ne fenyegetsen minket senki! – jelenti ki.²³ A Haaretz szerint az Izrael által fegyverraktár Damaszkusz környékén tárolásával megvádolt Irán hallgatása köteteket beszél. A sajtójuk szerint Irán nem tart ott fegyvereket, legfeljebb szíriai fegyverraktár robbanhatott fel.²⁴ Hát, ezen nem lehet eligazodni. Akárhogy is van, nem hiszem, hogy Izrael joggal robbantgat szír területen. Ahogy senki más se.

Arab sajtóban bejelenti az izraeli hadsereg, hogy Irán Libanonban újra kezdte rakétagyár építését, ahol palesztinoknak gyártanak fegyvereket.²⁵ Elég mesterkéltnek tűnő hír. Talán a Hezbollah? Nem egyenlő Iránnal...

Lassan Netanjahu végére érünk. Mert róla szól majdnem minden, ő pengeti a gyűlölet és háború húrjait.

Halálbüntetést követel a terroristák ellen. A sajátjai ellen is? Kiírja országát a kultúra világából?

Büntetőeljárás készül ellene. Nyilvánosan megfenyegeti a rendőrfőnököt!^{26,27} Pedig az csak arra hívta fel a figyelmet, hogy ...”a miniszterelnök ügyében folyó nyomozást végrehajtó rendőrök közelében magánnyomozók forgolódnak, és megpróbálnak információkat gyűjteni a tisztekről.” Alsheich hozzátette, **hogy fizetett magánnyomozókról van szó, akik mögött ‘hatalmi erők’ állnak.** Fasizmus szaga van a dolognak! Számomra is olyan büze van a Netanjahu-uralomnak, mert mind erőteljesebben szélsőségekkel kormányoz. Akkor is, ha a magát függetlennek tartó Forward lap kormányoldalinak tűnő jeles szerző, **Ofir Haiivry** (Director of the National Strategy Initiative, hm) tollából részletes tiltakozást jelentet meg a fasizmus vádjá ellen.²⁸ Azt is természetesnek veszi, hogy törvény készül (nem találtam elfogadásra utaló hírt) arról, hogy Izrael nemzetállam,²⁹ annak ellenére, hogy jelentős arab területeket annektált. Héber (lesz?) a hivatalos nyelv, héber törvény lesz a törvénykezés alapja... Így kezdik általában... Van izraeli újságíró, aki „Illiberal Thugocracy”-nak hívja, amit talán „illiberális banditokráciának” mondanám magyarul.

A zsidóság védelmében adok helyet egy hírnek: Sacha Batthyány szinte véletlenül tudta meg, hogy nagynénje, **Batthyány Margit „desszertként ölt zsidókat”!**³⁰ Egy a számtalan zsidóirtás történetéből, de csak az olvassa el, aki nem fél, hogy hányingert kap. Meg nem fél, hogy agyonverik, amiért a magyar arisztokráciával kapcsolatban el mer olvasni ilyen hírt!

Befejeztem. Nem hiszem, hogy hátralévő életemben még egyszer írok Izraelről. Most is csak azért került rá sor, mert – sajnos – **Izrael folt az USA zsákján.**

Zsidók, többet érdekeltek! Dobjátok valami sötét verembe ezt a bandát, amelyik sokadszor tönkretelhet benneteket!

ליהודים מגיע יותר! זרוק את הלהקה בערימה כהה שיכול להרוס אותך פעמים רבות.
(Google fordítás, nem tudom, mennyire jó!)

És elkezdődött a mini-háború. Egyelőre kakaskodásnak becézik. Szerintem rövidesen nagyot fog durranni. Akkor is azon fogunk vitatkozni, ki csapott le idegen földön először, vagy ki küldött drónt a másik feje fölé? Hullahegyeken ülve?^{31,32,33}
És ennek már háború-szaga van!³⁴

Chicken fight (kakasviadal) mondja az angol nyelvű sajtó. Bárcsak az lenne!

Újabb hír a Netanjahu körüli gyanúkról.³⁵ Kettős harcot folytat: a rendőrség ellen és háborús hisztériát fokoz a gyanúelterelés érdekében.

Kijelenti, hogy elkerülhetetlen a háború Iránnal és Szíriával. Ahelyett, hogy megállapodást ajánlva asztalhoz ülne velük!

És újra itt a halálbüntetés!³⁶ Igazságügyminiszter és nő követeli! Vége ennek az országnak...

Itt is folytatnom kellene, amit a XIX. fejezetben Iránnal foglalkozva írtam, hogy mind az USA, mind Oroszország húzza már az orrát, az USA kevésbé lelkes, Oroszország pedig egyértelműen figyelmeztette Netanjahu-t, hogy hagyja békén Szíriát.

Mielőtt elbúcsúznék Izraeltől, utalok a The Tower hírére, miszerint Netanjahu megbuktatója az a Yair Lapid, akinek a nagyapja az akkor még magyar Újvidéken született, és aki gyerekkora óta családfájukkal foglalkozva arra jutott, hogy ő JFK helyet foglalhat el, a családfa alapító Joseph P. Kennedy szerepét betöltő édesapja által előkészített terepen. Lehet, hogy Izrael vissza fogja még sírni Netanjahu-t – hangzik a konklúzió. Ebben a tablóban lehet képeket lapozni róluk:³⁷

Mai (február 20) hír: Netanahu kapcsolata ajánlatot tett egy bírónőnek, miszerint főügyésszé nevezik ki, ha eltussolja a felesége ellen folyó vizsgálatot.³⁸

Izraeli TV is megerősíti, hogy Netanjahu veszélyes, háborús manőverekkel menekül a korrupciós vádak elől.³⁹

*

Hogy ne kelljen a Jegyzeteket újra rendeznem, itt folytatom az Irán-ról szóló fejezet végéről átmentett sorokat:

Ennyi maradt ott: Végre! Sokadszor érzem meg, hogy hol a baj: Netanjahu-t két korrupciós bűneset miatt bíróság elé fogják állítani!^{10,11 (Irán)}

Itt meg is szakítom a fonalat, Izrael-nél találunk újra rá!”

Tehát, ami ide tartozik:

Ennél is súlyosabb vád érheti: gyilkolási program (targeted killings vagy assassination program) létezik Izraelben... Huh! Január 30-án könyv jelent meg Ronen Bergman tollából: *Rise and Kill First: The Secret History of Israel's Targeted Assassinations* (Angol

olvasmányaim, 64. Átsorolódna, ha betűrendbe illeszteném). Öt perce értesültem róla, már itt is van a Kindle-olvasómban! Ha sorra kerül, megírom a lényegét. De nyilvánvaló: a halálos ítélettel nem várják meg a törvényt, bíróságot, kivégzőket. Ráuszítják az ellenségnek vélt v. mondott akárkire a saját terroristáikat és/vagy katonáikat, rendőreiket... És boldogtalanok, hogy nem tudnak békében élni. Keresem, ki is ez az író? Pár sorral fentebb be is iktattam: izraeli biztonsági szakértő, tényfeltáró újságíró, író. Lássuk akkor, mit érdemes még elolvasni tőle? Megvan: *The Secret War with Iran, 2013* (Angol olvasmányaim, 65.), azaz „Az Irán ellen vívott titkos háború”. Az Amazon recenziója szerint a CIA a Moszad-dal együttműködve évtizedek óta „vív háborút” Irán ellen. Már olvashatnám is. Majd... visszatérek!

Eloolvastam [Ronen Bergman](#) két könyvét, a „Rise and Kill First: The Secret History of Israel's Targeted Assassinations”-t (Angol olvasmányaim, 64.) és a „The Secret War with Iran”-t (u.o. 65.). Először a teljesen friss, 2018-ban megjelent „Rise and Kill First” (Kelj fel, és ölj elsőként) mű került sorra, elsősorban a címe miatt, azaz a cím második fele miatt: **Izrael célzott gyilkosságai**. Csak olvasás közben találkoztam az utalással, miszerint a Talmud oktatja valahogy így a híveket: ha meg akarnak ölni, előzd meg, öld meg a támadót.

Rettenetes írás, nehéz elhinni, hogy a szerző a legnagyobb példányszámban megjelenő izraeli lap, a [Yedioth Ahronoth](#) **politikai-katonai vezető elemzője**, aki több amerikai lapba is írt éveken keresztül. Nemcsak bátor ember, hanem – szerintem – igazi hazafi is: feltárja Izrael történelmének szörnyű betegségét, ezt a Talmudnak tulajdonított filozófiát, ami megmérgezte az ország vezetését, rajtuk keresztül a békét, hazát kereső nép életét. Kihallani az írásból, hogy abban reménykedve tárja fel a borzalmakat, hogy helyes útra terelje az országot.

Nagyon hezitálok, mire hívjam fel az olvasóim figyelmét, anélkül, hogy az antiszemitaizmus sötét tüzét táplálnám. Annyit meg kell jegyezni, hogy nem jegyzeteltem a könyveket, emlékezetből írom – néha ugyan visszalapozva – az itt következőket. **Igyekszem a lényegre koncentrálni, és ez szerintem (1) a nagyhatalmi törekvés és arrogancia, valamint (2) a lehetséges megoldás.**

Nem tudom kikerülni az oda-vissza borzalmakat. Nem tudok Izrael vezetőinek a bőrébe bújni, se azokéba, akik a fasiszmus életben maradt áldozatai, vagy azok rokonai, így talán nem fogom tudni helyesen értékelni a történéseket. Mindenképpen a megoldás keresése a célom, nem elítélés, bár **sem a bosszút, sem az előzetes csapást nem tartom elfogadható stratégiának.**

Csak halvány szelét éreztem gyerekként a Holokausztnak, és diákként láttam először az amerikai hadsereg operatőreinek felvételeit a haláltáborokról, a halál futószalagjairól. Aki, vagy akinek a rokonsága ezeket a borzalmakat átélte, könnyen eshet a bosszú, és rettegés által alakított „célzott gyilkosság” rabjává. Lengyel származású levadászó válasza a kérdésre: mit érez, amikor gyilkol? Nem érzek sajnálatot a megölték iránt. Az a gödröt látom, aminek a szélén térdepeltek a nagyszüleim, amikor belelőtték őket. Nem szeretnék újra ilyen élményben részesülni. Végül legmegrendítőbb annak a levadászó-akcióra készülők az esete, aki **eszméletét veszítette, amikor megtudta, hogy a célszemélyek között van az a lett fasiszta, aki szinte a teljes rokonságát elevenen égette el.** Volt olyan is, aki a rosszul sikerült akciójuk során, amikor a célszemély birokra tudott kelni egyik támadójával, **kalapácsot találva, azzal verte szét a célszemély fejét! Élete végéig rémlátomások üldözték.** Végül volt sofőr, aki rejtékhelyéről nem tudott elindulni a kocsijával, mert kontrollálhatatlan remegés fogta el a félelemtől.

Ezzel talán érzékeltettem, hogy a holokauszt, vagy bármilyen genocídium elkövetőinek felkutatásával teljes mértékben egyetértek, bár a kivégzésüket nehéz elfogadnom: ember ne vegye el ember életét. Nem tudom, igazam van-e?

Visszaugrottam ide, mielőtt lezárnám a könyvet. Fel-felbukkannak az agyamban ugyanis kiugró levadászás-akciók, amik mellett nehéz elmenni.

Helyesnek, néha csak megemészthetőnek tartom a kitartó kutatást háborús bűnösök után (Eichmann és társai), vagy olyanok utáni, hosszú éveken keresztül tartó nyomozást, mint a Müncheni Olimpia izraeli sportolójának aljas gyilkosai.

Kalapot emelek az Entebbe repülőtéren lezajlott túsumentő akció részvevői előtt, akik bravúros, és elképesztően bátor lépésükkel 102 ártatlan embert mentettek ki német és palesztin terroristák kezéből. Itt halt hősi halált a mostani miniszterelnök, Netanjahu bátyja is.

Nem tudom elfogadni a terrorakciók nemzetközivé szélesítését sem. Nem vagyok egyedül, izraeli titkosszolgálati vezető is ellenezte párszor.

Ilyen szélsőséges történet a külföldön végrehajtott kiiktató-terrorakció, a teljes csőddel végződő jordániai eset. Nagyon tömören: három megfigyelő-előkészítő akción vett rész vagy nyolc végrehajtó, hamis útlevelekkel. Eljött a levadászás ideje: ugyanazok, ugyanazzal a hamis útlevéllel léptek be Jordánia területére, illetve orvosnő is ment velük, mert a gyilkosságot bőrön keresztül pillanatok alatt felszívódó méreggel hajtották végre, az orvosnőnél ellenszérum is volt, arra az esetre, ha valamelyik izraeli résztvevő bőrre cseppenne a méregből. Vaskos hibák csúsztak az akcióba. A célszemély autón érkezett az épülethez, amelyiknek a kapujánál kellett a nyakához érinteni a mérget tartalmazó akármit. Nem tudták, hogy gyerekek is lesznek a kocsiban. Az egyik gyerek kiugrott a kocsiból, szaladt az apja után, és kiáltott is neki. A célszemély hirtelen arra fordult, a méreg a fülét érintette (így is hatott). Ő is, és a gyerek után futó sofőr is érzékelte azonban, hogy támadás történt. A célszemély hamar rosszul lett, kórházba szállították, a két támadó pedig kocsival próbált menekülni. A kialakuló káoszban megakadtak, futva menekültek tovább. Elfogták őket, és a négyszer ismételt útlevél-használat hamar nyomra vezette a rendőrséget. A háttérben maradtak jelentették haza a csődöt. **Netanjahu maga telefonált a jordán királynak, kegyelmet, szabadságot kérve a csapatnak.** Valahogy eljutottak oda, hogy kedvezőbb elbírálásban részesülnek, ha megmentik a halálán lévő áldozatot. A közben a követségre menekült csapat két tagja, **az orvosnő, és (talán?) a vezetőjük bement a kórházba, beadták az ellenszérumot.** Az áldozat felgyógyult, a tettesek hamar szabadultak. Örület, nem?

Azt se tudom megérteni, amikor olyan vezetőt kapcsolnak ki, akinek a halála háborúhoz vezethet. Az arrogancia csúcsa volt, amikor Szíria egyik miniszterét ölték meg. Aszad érdeme, hogy nem indított háborút, hanem balesetként elsüllyesztette az esetet.

Ugye, nem szórakoztató?

Pedig csak a terror-akciók típusainak felsorolása is figyelmet érdemlő lenne. Két típust megemlítek még.

Amikor Egyiptom bemutatta első interkontinentális rakétáját, és több száz gyártásához szükséges alkatrészek szervezés kezdődött, **levadászták, vagy életveszélyesen megfenyegették (teljes családokra) a tudósokat.** Ugyanezt a „kígyó lefejezése” taktikát alkalmazták Irán atomtudósaival szemben is.

Bankokat raboltak ki. Kiderítették, milyen titkos számlái vannak az ellenségnek, megszállták a bankot (bravúr, vagy mifene?), kiderítették a számlák egyenlegét, és a bank készpénz-készletéből elvittek annyit, amennyi az adott számlán vagy számlákon volt. Jó néhány bankrablás lezajlott, mire az ország vezetői rájöttek, hogy ez a módszer tarthatatlan!

Érdekes még tudni, hogy Izrael, azon belül a mindjárt napirendre kerülő Moszad-vezér **Meir Dagan dolgozta ki a kígyó-lefejezés futószalag-rendszerét.** Fegyveres drónok repülnek a keresett személy feltételezett környezete felett, közvetítik a látottakat számítástechnikával pazarul felszerelt központba (War Room), ahol értékelik a képeket, majd parancsot adnak a célpont feletti drónnak, amely általában egyetlen rakétával semmisíti meg azt. Főként autót, néha házat, sokszor közvetlenül a személyt. Jóval megelőzték a rendszerrel az USA-t, Bush, majd Obama az izraeli rendszer kópiájával hajtják végre a „megölendők listáján” megjelenők levadászását, ami (ott statisztikailag igazoltan, valószínűleg Izraelben is) több civil áldozattal jár, mint ahány terroristának deklarált ellenállót ki tudnak iktatni.

Ez a rendszer olyan hatékonyan működik, hogy a Hamaz-t a terror-akciók feladására kényszerítette.

Meg kellene határozni végre, mi a terror, ki és mikor terrorista?

Folytatom a visszaugrás előtti gondolatmenetet: Valami nagy baj történik azonban évtizedek óta Izraelben. Korábban már írtam, hogy azt tartom a legnagyobb problémának, hogy nem „tisztá”, lakatlan területre kellett letelepedniük a főként európai terrort túlélőknek, hanem ki kellett onnan szorítaniuk a muszlim arabokat. Ezt a könyvet olvasva azt kell hinnem, hogy a következő súlyos hiba, hogy a leteleplők túlságosan hittek abban, hogy az őshazát foglalják vissza. Nem érzékelhették eléggé, hogy a hon(vissza)foglalás ellenállást vált ki (bár másutt már írtam, hogy Ben-Gurion az Izrael-állam kikiáltása előtt figyelmeztette erre a döntéshozókat), így annak megjelenésekor **trónfoglalás mellett döntöttek**. Történelmileg pillanatoknak tekinthető a bosszút követő bosszú-spirál kialakulása. Eddig 700-800 000 kítaszítottat tartottam számon, Bergman majdnem pontosan ennyiről ír.

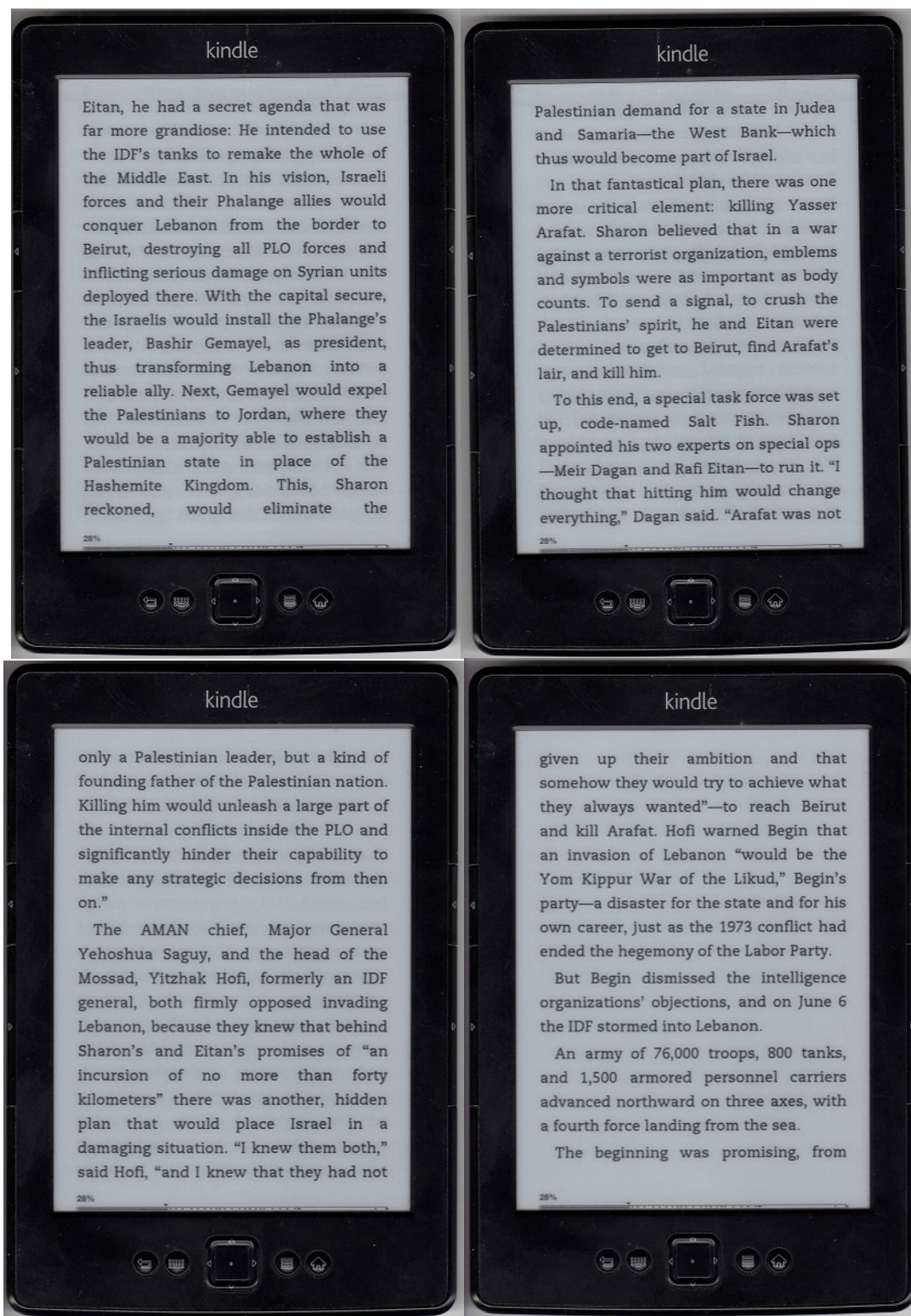
A könyvben részletesen leírt biztonsági filozófia érdekes magyarázata, hogy az ország józanabb vezetői – több sikeres katonai akció, illetve háború ellenére – tudatában voltak annak, hogy a totális háborút nem élhetné túl az ország, ezért **az ellenség lefejezése vált alapcélkitűzéssé. „Ha levágod a kígyó fejét, nem tud támadni többé.”** Kezdetben egyszerű fegyverekkel álltak egymáson bosszút. Az „Angol olvasmányaim”-ban 51. helyen szereplő, és fentebb már említett „Israeli and Palestinian Voice: A Dialogue with Both Sides” (Izraeli és palesztin hang: dialógus mindkét oldallal) című könyvben már találkoztam a valószínűsíthető igazsággal, hogy az arabok egyáltalán nem egyoldalúan kegyetlenkedtek. Most Bergman is leír olyan esetet, amikor megtámadnak két izraelit, amire egy találmányra kiválasztott támadás-közel falu teljes lerombolása, közel 100 arab, főként nő és gyerek lemészárlása volt a válasz.

További probléma, hogy nem volt olyan miniszterelnöke az országnak (kivéve Golda Meir-t, aki nem volt véreskezű, mégis a legkeményebbek közé tartozott), aki ne lett volna aktív részese a lefejező, levadászó akcióknak. Először csak logikus kifejtetnek éreztem: jól működő felderítő, elhárító, katona, előléptetések, kitüntetések, hőssé avasztás, trón. Aztán megdöbbsentem, olvasva, hogy a lakosság is a háborús, sőt a levadászó tetteket tapsolta meg, és a levadászókat választották meg vezetőnek.

Nem lehet nem elfogadni a szerző elemzéseinek lényeges elemét: **az ellenállás szervezeteinek kialakulását mindig elkövetett hibás lépés okozta, a frontális támadásokat pedig kreált ürügy, vagy el nem fogadott békeajánlat előzte meg.** Gyorsan hozzáteszem, hogy legalább két esetben az arabok nem fogadták el a békeajánlatot: Arafat Camp David-ben (nem is értem, miért?), és a sírek, amikor nem a teljes Golan-fennsíkot, csak a Genezáret-tó parti sávjával csökkentett területet adott volna vissza Izrael.

Két példa: az 1967-es hatnapos háborút egyiptomi békeajánlat előzte meg, amit Izrael nem fogadott el, és megelőző csapást mért a fél arab világra. Az 1982-es libanoni inváziót izraeli provokáció által kiváltott válasz „igazolta”! Tiszta amerikai alibi-gyártás!

A libanoni támadás egyértelműen az egész Közel-Kelet áttérképezésének szándékával indult, azaz nagyhatalmi attitűd diktálta. Annyira hihetetlen örület, hogy kénytelen vagyok a könyv négy oldalának közzétételével alátámasztani az állítást. Angol, a beültetett oldalak alatt írom a lényeget magyarul.

A miniszterelnök Menachem Begin, és a honvédelmi miniszter Áriel Sárón, Eitan tábornokkal együtt képtelenül túlértékelték országuk erejét, és azzal támadták meg Libanont, hogy „...átalakítsák egész Közel-Keletet. Az izraeli erők és a szövetséges Phalange meghódítja Libanont Bejrútig, megverve valamennyi PLO erőt, és súlyos sérüléseket okozva az ott állomásozó szíriai egységeknek. Amint a fővárost biztosítják, kinevezik elnöknek a Phalange vezetőjét, Bashir Gemayel-t, megbízható szövetségessé téve ezzel az országot. Ezután Gemayel kiűzi a palesztinokat Jordániába, ahol többségbe kerülnek, és képesek

lesznek megdönteni a Hásimita királyságot. Így, Sárón szerint megszüntetné a palesztin állam létrehozásának lehetőségét Júdeában és Szamáriában, azaz Ciszjordániában, ami Izrael részévé válna.

A fantasztikus tervben volt még egy kritikus elem: Jasszer Arafat megölése. Sárón úgy vélte, hogy terrorista szervezet ellen vívott háborúban az emblémák és szimbólumok jelentősége ugyanolyan fontosak, mint a halottak számbavétele. Hogy küldjenek egy jelet, megtörjék a palesztinok büszkeségét, ő és Eitan eltökéltek voltak eljutni Bejrútba, megtalálni Arafat rejtekét, és megölni.

Ezzel a céllal különleges egységet hoztak létre, amely a „Sózott hal” nevet kapta. Sárón a különleges műveletekben jártas két emberét, Meir Dagan-t és Rafi Eitan-t bízta meg a vezetésével. ‘Úgy gondoltam, hogy őt elintézve minden meg fog változni.’ – mondta Dagan. ‘Arafat nemcsak egy palesztin vezető volt, hanem a palesztin nemzet alapító apja is. Megölve őt elsöpörtük volna a PLO-n belüli konfliktusokat, és megnehezítettük volna stratégiai döntések meghozatalát attól kezdve.’

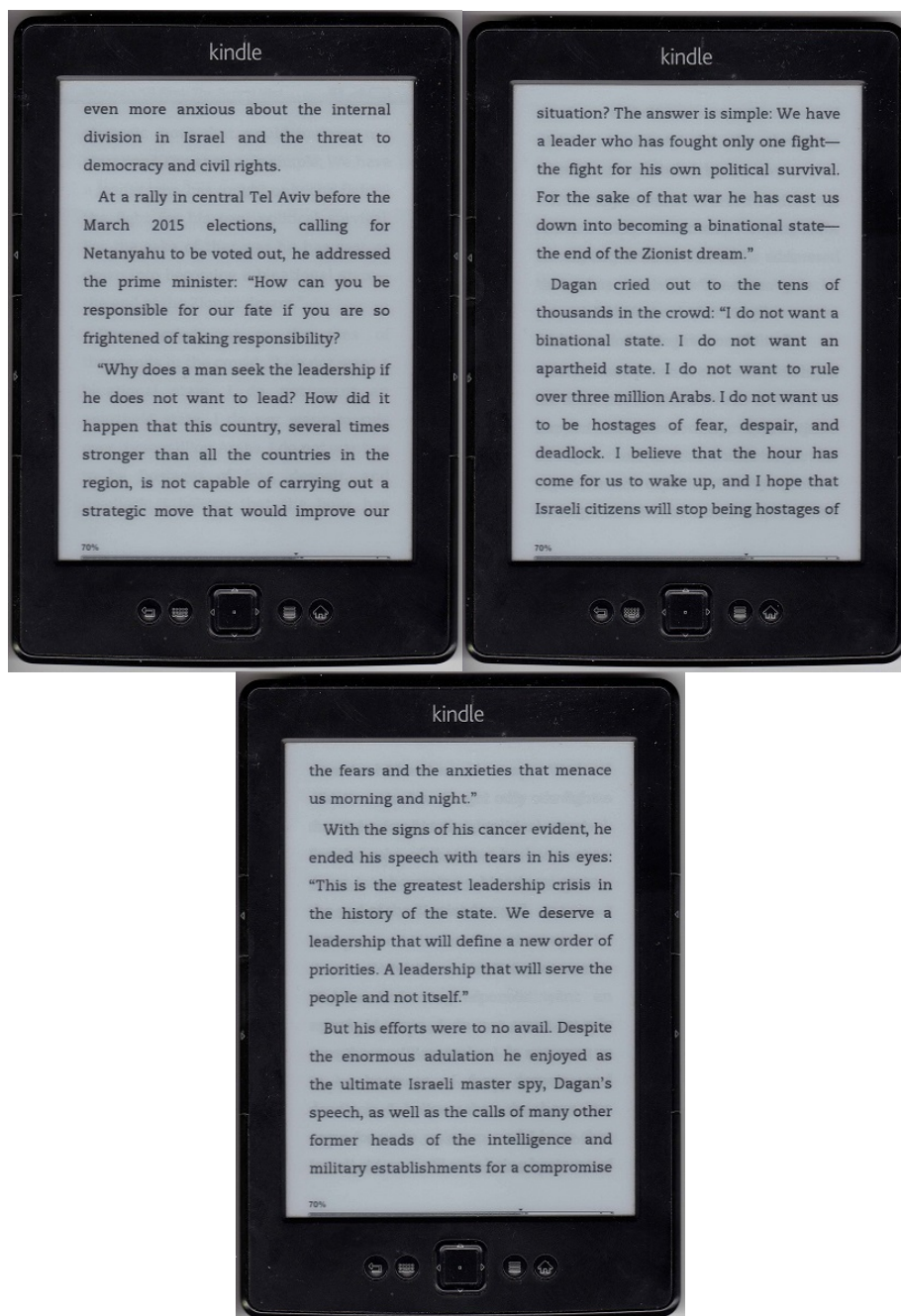
Mind az AMAN vezetője, Yehoshua Sagoy, mind a Moszad feje, Yitzhak Hofi, aki korábban a hadsereg tábornoka volt, kategorikusan ellenezte Libanon megszállását, mivel tudták, hogy Sárón és Eitan ígérete, miszerint ‘40 kilométernél nem mélyebb behatolás a terv’ mögött másik rejtett tervük volt, ami Izraelt lehetetlen helyzetbe hozza. ‘Ismertem mindkettőjüket’ – mondta Hofi, ‘és tudtam, hogy nem adták fel ambícióikat, és hogy valahogy meg fogják próbálni elérni, amit mindig is akartak’ – eljutni Bejrút-ba és megölni Arafat-ot. Hofi figyelmeztette Begint, hogy Libanon inváziója ‘a Likud Jom Kippúr háborúja lesz’, Begin pártjáé, katasztrófa a pártja és saját maga számára, mint ahogy az 1973-as konfliktus vetett véget a Labor párt hegemoniájának.

Begin azonban elvetette a titkosszolgálatok ellenvetéseit, és [1982] június 6-án az izraeli hadsereg ostrom alá vette Libanont. 76 000 egységből, 800 tankból és 1 500 páncélozott személyszállító járműből álló hadsereg tört előre, három tengelyben északra, egy negyedik erő a tenger felől szállt partra.”

Az 1967. június 5-én indított, megelőző csapásnak tekinthető hatnapos háború után ez volt a második invázió a muzulmán arab világ ellen. (Érdekes a két dátum majdnem egybeesése.) És ez, jó másfél évtized után vereséggel végződött. Katasztrófa önmagában is. A tragédia azonban az, hogy **az arab világ nem fogja többé elfeledni, az ő lelkükbe sikerült beégetni, hogy Izrael agresszív hatalom.**

Említettem, hogy a másik kulcskérdés, amire koncentrálni akarok, a megoldás. Istentelen régóta mondom-írom, hogy a két állam – Izrael és Palesztina – a megoldás. Minél szorosabb megállapodásokkal, nagyhatalmak támogatásával, az ENSZ áldásával megerősítve. És, ha ilyenről a mai helyzetben egyáltalán érdemes beszélni: az egész régió tömegpusztító fegyverektől mentessé tételét kellene elérni. Igen, Izrael alapvető érdeke feladni az elfoglalt területeket, és megszabadulni a fegyver-túlsúlytól.

Nem tudom bölcsebb prédikációval alátámasztani a véleményem, mint az egyik legkeményebb izraeli levadászás-vezérnek, a kiiktató futószalag alkotójának, a Hamaz térdre kényszerítőjének, Meir Dagan-nak a búcsúbeszédével. Mert mit is mond? Bergman közvetíti:

„Tel-Aviv-ban rendezett tömeggyűlésen, Netanjahu ellen agítálva, a 2015. márciusi választások előtt a miniszterelnökhöz fordult: ‘Hogy lehet Ön a sorsunkért felelős, ha ennyire fél a felelősségvállalástól? Miért keresi valaki a vezető posztot, ha nem akar vezetni? Hogy történhet, hogy ez az ország, amelyik sokszor erősebb, mint a régió valamennyi országa, képtelen olyan stratégiai lépés megtételére, amelyik erősítené a helyzetünket?’ A válasz egyszerű: olyan vezetőnk van, aki egyetlen harcot vívott meg – a saját túléléséért vívott harcot. Ennek a háborúnak az érdekében leépítette az országunkat kétnemzetű állammá – a cionista álmok halálát okozva.’

Az egybegyűlteket tizezrei felé kiáltotta: **‘Nem akarok kétnemzetű államot.** Nem akarok apartheid államot. Nem akarok hárommillió arab felett uralkodni. Nem akarom, hogy félelem, kétségbeesés és holtpont rabjai legyünk. Úgy gondolom, eljött az óra, hogy felkeljünk, és remélem, hogy az izraeli állampolgárok véget vetnek a minket éjjel-nappal üldöző félelemnek és nyugtalanságnak.’

Könnyes szemekkel fejezte be a beszédét: 'Ez országunk történelmének legsúlyosabb vezetői krízise. Megérdemlünk olyan vezetést, amelyik a prioritások új rendjét határozza meg. Olyan vezetést, amelyik a népet fogja szolgálni, és nem saját magát.'"

Itt nem olvasható expressis verbis, hogy a két állam elve mellett tört lándzsát, de világosan megfogalmazódik itt is, és másutt is, hogy ezt az elvet tette magáévá. Nem akárci, az ország legnagyobb gyilkosa, aki abban a hitben gyilkolt évtizedeken keresztül, hogy ezzel szolgálja Izrael jelenét és jövőjét. Több évtized kegyetlenkedése térítette jó útra. Megtért (tékozló) gyermekként tisztelem, bár nem lehetek részese a fordulat esetleges eredményének.

*

És mit mond mindezek után a „sánta kacsának”, utolsó napjait rugónak becézett Netanjahu szárazföldi haderejének főnöke, Yaakov Barak (ismerős név!), illetve talán valamelyik segéde:⁴⁰ „Izrael célja a következő északi háborúval a ‘teljes győzelem elérése’, beleértve a Hezbollah vezetője, Hassan Nasrallah [magyarul Haszan Naszr Alláh] megölését.”

Nem volt elég az 1982-es kudarc, és a levadászás csődje, csak a gőzerőben tudnak gondolkodni, mérgezni akarják tovább a levegőt!

*

Haladjunk tovább:

A „The Secret War with Iran”-ban Bergman egy-egy fejezettel foglalkozik két abszurd történettel. A bonyolultabba nem bonyolódok bele, a szerző által „Hungarian Octogon” (a Rubik-kockára utalás) című fejezet Izrael Iránba irányuló fegyverszállításait írja le alapos részletességgel. Megpróbálom a lényegét pár mondatba sűríteni. A két főszereplő: Amiram Nir, az izraeli miniszterelnök tanácsadója terrorellenes kérdésekben és Manucher Ghorbanifar, iráni fegyverkereskedő. Szerepet kapott még a szaúdi milliárdos, Adnan Khashoggi. Irán a két gazdag kereskedőt kérte fel, hogy Izraelt vonja be amerikai fegyverek szállításába, amik fejében Irán kész Libanonban fogvatartott amerikaiak szabadlára helyezésére. Ghorbanifar hamarosan meg is jelent Tel-Aviv-ban, és leszerződött 50 md \$ fegyver vételére. Kifelé a jelszó mérsékelt iráni erők támogatása volt, befelé: profit.

Mindezt aközben tették, hogy tisztában voltak az Iránban zajló – sötét terrorral járó – általános tisztogatással, és azzal, hogy Irán már élénken iktatta ki a számára nemkívánatos elemeket Európa-szerte.

Amint Reagan és vele a héjábbak kerültek hatalomra az USA-ban, felfigyeltek a témára, és bekapcsolódtak. Létrehoztak egy fedőcéget, amelyen keresztül két célt szándékoztak megvalósítani: megdönteni az iráni rendszert *belülről*, és fegyvert szállítani – a Kongresszus megkerülésével –, több dél-amerikai országba, elsősorban Ecuador-ba, Peru-ba és Nicaraguába, szovjetellenes erők támogatására. Kiokoskodták, hogy az egész körben segítségükre lehet Izrael, ahová feleslegessé váló NATO-fegyvereket szállíthatnak, feltöltendő az Iránba szállítottak miatt lesoványodott készleteket. A fedőcég vezérigazgatója, a szépséges Barbara Studley hamarosan alá is írta a négyoldalú szerződést: ő, Izrael, USA, dél-amerikai kontrák. **Izraeli részről fejesek írták alá!** A szerződés gondoskodott az érintett összegek svájci titkos bankszámlán keresztüli mozgásáról is.

1985 nyarán a szerződést Peres miniszterelnök, Shamir külügyminiszter és Rabin honvédelmi miniszter jóvá is hagyták!

A többi töménytelen aljasság: fegyverszállítások Iránnak, izraeli állami és magáncégek nyakig benne, amerikai és izraeli (!) fegyverek baloldali kormányokkal szembeállóknak. Nem valósult meg a remény, hogy cserébe Irán elrendezi a Hezbollah-hal fogvatartottak hazahozását. Ha jól emlékszem, egy kivétellel valamennyit kivégezték!

A másik történet szerkezete egyszerűbb, egyetlen ember a központja, ő bonyolít mindent, rajta keresztül történik meg Irán mérgezgázzal és annak gyártósorával ellátása. Olvasni is hátborzongató. A főszervező izraeli úriember, nagy gazember, ha jól értettem

Mosza-d-kapcsolatokkal. Szinte maffia-vezérként játszik a sakktábláján, iráni és szaúdi milliárdosok finanszírozása mellett.

Nahum Danbar a becsületes neve, üzletemberként tűnt fel először rendőrségi körökben: csalt, fedezet nélküli csekkekkel fizetett, csekket lopott állami szervezetektől (!). Többször elkapták, eljárások folytak ellene. 1984-ben, súlyos vádak elől Angliába menekült. Ott találkozott Joy Kissie-vel, aki szeretetszolgálatlaltal foglalkozott. Hamar kiderült, hogy más területen is mozog, ravasz üzletasszony. Szoros kapcsolatot ápolit az angol titkosszolgálatlaltal (!), az MI6-tal. Mindennel kereskedett az égvilágon, felmerül itt is a (valószínűleg) nem létező „vörös higany”, amit vállalkozó koromban orosz szélhámósok többször ajánlottak. A hölgyön keresztül gyorsan szélesedtek a kapcsolatai, hamarosan összejött az iráni hadügyminisztérium Angliában és Ausztriában élő beszerző ügynökével (visszalapoztam: Bari Hashemi), akinek Bécsben volt bejegyzett cége. Bár Khomeini ajatollah uralma első éveiben – vallási okokra hivatkozva! (visszatérek az atombomba-kérdésnél) – határozottan megtiltotta tömegpusztító fegyverek gyártását és alkalmazását, miután azonban az Irakkal folytatott háborúban Szaddam Husszein – egyes hírek szerint amerikai segítséggel⁴¹ – vegyi fegyvereket vetett be, **1983-ban megparancsolta a Forradalmi Gárdának hasonló vegyi fegyver kifejlesztését**. Közben Danbar kapcsolatokat épített ki a lengyel hadsereggel, kezdetben hagyományos fegyvereket vásárolt tőlük, és más forrásokból is, valamennyit Lengyel földön keresztül szállította Iránnak. Varsóba költözött, és ott élt 1987 és 1992 között. Személye kapcsolatot tudott fenntartani a lengyel honvédelmi miniszterrel is. Állítja, hogy mindenről tájékoztatta az izraeli titkosszolgálatokat, annál is inkább, mert izraeli fegyvereket is vásárolt, és szállított Iránba.

Értesülve Irán vegyifegyverek iránti igényéről, börtönszámra szolgáltatta a vonatkozó dokumentumokat az izraeli titkosszolgálatoknak. Legalábbis ezt állítja. Megnevezte fő kapcsolatát is: Kotzer tábornok.

Másik csatorna segítségével is nyújtott értékes információkat Izraelnek. Barátnője (későbbi felesége) volt német férje közepsugarú rakéták szakértőjeként Iraknak dolgozott (majd rapid betegségben elhunyt!). Ezt a barátnőjét összehozta a Moszaddal, akiknek hasznosan tudott mesélni.

Aztán **szállított vegyszereket, vegyi fegyvereket, és gyártósorokat Iránnak**. Az utóbbit 24 kamion juttatta Iránba. Mindezt az tette lehetővé, hogy Hashemi összehozta az iráni hadügyminiszter illetékesével, Majid Abbaspour-ral, aki akkor a témával megbízott, a minisztériumhoz kötődő egységet, a Unit 105-öt vezette. Szerződést kötöttek a gyártás megvalósítására.

Meggazdagodott. A hihetetlen sztorit fűszerezni tudja csak, hogy két palotát épített magának, egyet a svájci-olasz határon, Lugano-ban, a másikat a francia Riviérán. Időnként az izraeli elit dőzsöléssel tarkított szeánszokat tartott a palotákban.

Manbar többször vált gyanússá, éveken keresztül megúsza. Amikor végül perbe fogták, állította, hogy a titkosszolgálatokat folyamatosan tájékoztatta. A szerző oldalakon keresztül foglalkozik a gyanúval, miszerint nemcsak a Mosza-d, hanem a CIA és a MI6 is pontosan tudta, mi zajlik Manbar zászlaja alatt. **Felvonultat volt MI6 ügynököt, aki állítja, hogy Mosza-d feladatot teljesített**. Mivel ezt bárki összeesküvés-elméletté silányíthatja, itt függőben hagyom a kérdést.

Mindenesetre tényként fogadom el, hogy finanszírozta Peres miniszterelnök-jelölti kampányát; Netanjahu befolyásolta a bíróságot; a bíró a védelem egyik hölgytagjával, Manbar az ügyvédnőjével hancúrozott. Végül 16 évet varrtak rá, nagy meglepetésére. Annyira biztos volt a felmentésében, hogy repjegyet rendelt Franciaországba, az ítélethirdetést követő napra. Itt hangzik el, hogy hazaárulásnak tekintve a gazemberséget, akár halálos ítéletet is elnyerhetett volna. Keresem, egyelőre nem találom, életben van-e ilyen törvény?

CIA értékelés szerint – nem világos, mennyire csak Manbar-nak köszönhetően –, az 1990-es évek második felére Irán több ezer tonna mustárgázt, foszfént és cianidot birtokolt, az éves termelési kapacitását pedig 1000 tonnára teszik.

Felmerül a kérdés – mondja valahol a szerző –, miként lehetséges, hogy míg a világ Irán nukleáris kapacitásának rémétől retteg, a vegyifegyver-arzenálja így kiépülhetett?

El is érkeztünk az atombomba-kérdéshez. Irán, minden épeszű forrás szerint kb. egy évre állt az első atombombája megszületésétől, amikor 2015-ben Obama vezérletével megszületett a program felszámolására vonatkozó megállapodás. Remélhetőleg a szélsőségesen ostoba Trump nem fogja tudni felbontani, a CIA is arra figyelmezteti, hogy megbocsáthatatlan bűn lenne.⁴² Nehezen követhetők az előzmények, ezúttal is csak Bergman írásaiból meríték, tömören.

Nem az ajatollahok kezdték, hanem a Shah-in-Shah, éspedig amerikai támogatással! Khomeini, vallási okokra hivatkozva leállította a programot. Az iszlám tiltja az emberölést, mondta állítólag. Két szempontból is hihetetlen az indoklás: egyrészt nem tiltja, legjobb tudomásom szerint, másrészt az előző hatalom embereit halomra ölték. A tény nagy valószínűséggel tény: Iránban évekig szünetelt az atombomba-program!

Másképp folytatódott! Három ország együttműködésével. Meg fog lepődni, kedves olvasó, én is hanyatt vágtam magam: Szíria, Irán és Észak-Korea indított új programot. Mégpedig vegyifegyverekkel megfelve. Az atombomba-programban a szereposztás a következő volt: Szíria adta a területet, Észak-Korea a technológiát, beleértve az eszközöket is, Irán pedig finanszírozóként szerepelt benne. Nem jutottak semmire, Izrael egyetlen légitámadással szétbombázta a projektet.

Két megjegyzés: Tényleg meglepő, hogy a nagyvilág számára nyomorgó országgént elkönyvelt Észak-Korea is, déli testvéreihez hasonlóan a modern technológiák csúcsán járt. Rakéta-technológiákban is élvonalban mozgott, most nem foglalkozom azzal, ezen a területen mit nyújtott az iszlám világnak. Kissé meglepett az is, hogy a segítő hatalomnak tartott Szovjetunió, majd Oroszország nem igazán bizonyult „megbízható” támogatónak. A Szovjetunió szétesése lényeges szerepet játszott ebben, de nem is akarta terjeszteni a nukleáris fegyvereket. Amint atombomba közelébe érkezett egy program, fékezett, leállt, a vevő oldal többször törölte a szerződéseket. Hogy így van-e, vagy sem, nem tudom. Számomra hihető.

Búcsúznom kell Izraeltől. Szomorú a búcsúm, mert Netanjahu Trump-nál van éppen, forró barátsággal, öleléssel készülődnek Irán ellen.⁴³ Ez a sánta kacsa, akinek éppen harmadik közvetlen bizalmasa kötött vádalkut, készen állva ellene tanúskodni a várható büntetőperben, képes lesz búcsúként háborút indítani Irán ellen. Vajon milyen provokációt találnak ki? Már alakul: a nukleáris megállapodás újratárgyalásával fenyegetőznek.

Búcsúintésként pár szó a halálbüntetésről. Létezik!⁴⁴ Hál’isten elég korlátozott, két bűncsoportra alkalmazható:

1. Emberiség elleni bűntettek, és
2. A zsidó nép ellen a nácik és bűnsejédek által elkövetett bűnök; háború alatt elkövetett árulás.

Nem szeretem, de elmegy. Most akarják kiterjeszteni terroristákra, hogy legálissá tegyék a levadászást. Bonyolult lesz, de talán a kijózanodás jele?

Jegyzetek Izraelhez:

1. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/30/israel-and-the-palestinians-izrael-es-a-palesztinok/>
2. <http://www.commondreams.org/news/2015/04/28/iran-hypocrisy-nuclear-proliferation-highlighted-israels-undeclared-arsenal>
3. <http://www.commondreams.org/views/2015/05/07/anti-black-racism-exposed-israel-and-us>
4. <http://vilagterkep.atlatszo.hu/2015/05/15/mindent-leromboltunk-izraeli-katonak-megtorik-a-csendet/>
5. <http://www.commondreams.org/news/2015/05/04/indiscriminate-killing-gaza-was-top-down-war-plan-say-israeli-veterans>
6. <http://www.haaretz.com/opinion/1.657936>
7. <http://www.commondreams.org/news/2015/05/22/strangled-war-and-siege-gazas-economy-verge-collapse-world-bank>
8. <http://www.commondreams.org/views/2015/05/27/iran-talks-game-changer-israeli-hezbollah-war>
9. <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/14d0ab3819df97e2>
10. <http://www.commondreams.org/news/2016/02/10/netanyahu-wants-fence-around-israel-keep-out-wild-beasts>
11. <https://www.haaretz.com/middle-east-news/1.826328>
12. [https://www.haaretz.com/us-news/1.825572?
utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/us-news/1.825572?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)
13. https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-1.826339?utm_content=%2Fisrael-news%2F.premium1.826339&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_campaign=newsletter-breaking-news
14. <https://www.haaretz.com/us-news/netanyahu-iran-like-nazi-germany-has-commitment-to-kill-jews-1.5627565>
15. [https://www.haaretz.com/israel-news/1.827062?
utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/israel-news/1.827062?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)
16. <https://www.commondreams.org/views/2014/07/16/american-and-israeli-war-crimes>
17. http://napiszegeyen.blog.hu/2014/07/11/izrael_es_a_palesztinok
18. <https://www.theguardian.com/world/2017/jan/22/israel-reveals-plans-for-nearly-600-settlement-homes-in-east-jerusalem>
19. https://www.haaretz.com/israel-news/pence-tells-israeli-lawmakers-u-s-embassy-in-jerusalem-will-open-before-end-of-2019-1.5750679?utm_campaign=newsletter-breaking-news&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_content=%2Fisrael-news%2Fwatch-live-netanyahu-to-address-knesset-in-honor-of-pence1.5750679
20. [https://www.haaretz.com/israel-news/full-text-u-s-vice-president-mike-pence-s-speech-at-the-knesset-1.5751264?
utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/israel-news/full-text-u-s-vice-president-mike-pence-s-speech-at-the-knesset-1.5751264?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)
21. [https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-holocaust-survivors-join-israeli-backlash-against-refugee-expulsions-1.5766648?
utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-holocaust-survivors-join-israeli-backlash-against-refugee-expulsions-1.5766648?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)
22. <http://izraelinfo.com/2018/01/24/szeleskoru-tarsadalmi-tiltakozas-menedekkerok-kitoloncolasa-ellen-hirszuret/>
23. [https://www.haaretz.com/israel-news/netanyahu-warns-israel-prepared-to-any-scenario-don-t-test-us-1.5792769?
utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General](https://www.haaretz.com/israel-news/netanyahu-warns-israel-prepared-to-any-scenario-don-t-test-us-1.5792769?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General)
24. <https://www.haaretz.com/middle-east-news/.premium-alleged-israeli-strike-in-syria-why-iran-s-silence-speaks-volumes-1.5627503>

25. https://www.haaretz.com/middle-east-news/idf-assessment-iran-resumed-building-missile-plant-in-lebanon-1.5741766?utm_campaign=newsletter-breaking-news&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_content=%2Fmiddle-east-news%2Fidf-assessment-iran-resumed-building-missile-plant-in-lebanon1.5741766
26. https://www.haaretz.com/israel-news/top-cop-powerful-folks-snooping-around-cops-investigating-netanyahu-1.5804219?utm_campaign=newsletter-breaking-news&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_content=%2Fisrael-news%2Ftop-cop-powerful-folks-snooping-around-cops-investigating-netanyahu-1.5804219
27. <http://izraelinfo.com/2018/02/08/netanjahu-facebookon-ostorozza-rendorfokapitanyt/>
28. <https://forward.com/opinion/392799/no-israel-is-not-sliding-into-fascism/>
29. https://en.wikipedia.org/wiki/Basic_Law_proposal:_Israel_as_the_Nation-State_of_the_Jewish_People
30. <http://www.unikornis.hu/kultura/20160905-rechnitz-rohonc-batthyany-csalad-holokauszt-esterhazy-csalad-gulag.html>
31. https://www.haaretz.com/israel-news/israel-this-is-a-serious-iranian-attack-on-our-territory-1.5806539?utm_campaign=newsletter-breaking-news&utm_medium=email&utm_source=smartfocus&utm_content=%2Fisrael-news%2Fisrael-this-is-a-serious-iranian-attack-on-our-territory-1.5806539
32. https://www.haaretz.com/israel-news/israeli-air-force-general-syria-strike-most-substantial-since-1982-1.5806840?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
33. <http://time.com/5142955/israel-syria-iran-drone-attacks/>
34. <http://abcnews.go.com/International/wireStory/latest-syria-defenses-respond-israeli-raid-52979220>
35. <https://www.haaretz.com/israel-news/all-scandals-involving-netanyahu-where-they-stand-1.5448174>
36. https://www.haaretz.com/israel-news/justice-minister-israel-s-jewish-majority-trumps-than-human-rights-1.5811106?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
37. <http://www.thetower.org/article/who-is-yair-lapid-and-why-should-we-care/>
38. https://www.haaretz.com/israel-news/nix-sara-netanyahu-case-get-top-post-pm-s-confidant-offered-judge-1.5832137?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
39. <http://therealnews.com/t2/story:21194:What-Netanyahu%27s-Growing-Corruption-Scandal-Means-for-the-Region>
40. https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-top-idf-official-killing-nasrallah-would-be-decisive-victory-in-war-1.5864971?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
41. http://www.ma.hu/kulfold/183969/Washington_segitette_a_vegyi_fegyvert_beveto_Irakot_az_irani_haboruban
42. <https://444.hu/2016/11/30/a-cia-szerint-katasztrofahoz-vezetne-ha-trump-tenyleg-felmondana-az-irani-atommegallapodast>
43. https://www.haaretz.com/israel-news/LIVE-live-updates-netanyahu-visits-u-s-for-trump-and-aipac-1.5868554?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
44. https://en.wikiversity.org/wiki/Comparative_law_and_justice/Israel#Punishment

Szaúd-Arábia

Az „Az USA ledarálja a világot”[E] könyvemben foglalkoztam a döbbenetes ténnyel: az USA egyik legfontosabb szövetségese a Közel-Keleten a világ egyik legrohadtabb, legkegyetlenebb, lefejezésekkel, halálra korbácsolásokkal uralkodó fundamentalista iszlám diktatúra, a szaúd-arábiai királyság. (Az idézet előtt lángszóróról van szó, innen a „lángok”.)

Idézet:

Komoly vélemények szerint a *lángok* egyik fő oka Szaúd-Arábia. Az Egyesült Államok a II. világháború óta szoros barátságban áll az emberi jogok egyik legrosszabb megszegőjével, Szaúd-Arábiával.¹ Az emberjogi kérdésekben utolsók között számon tartott ország az USA legnagyobb fegyver-vásárlója. Egy év alatt, 2014-ben 80 milliárd dollár fegyvert importált, amit olyan akciókban használ, mint a jemeni légicsapások.

A szerző kérdéseket tesz fel. Ha a talibánok Afganisztánban ellenségeink, miért barátunk a talibánokhoz hasonló Szaúd-Arábia? Ha az Iszlám Állam – amelyik kevesebb embert fejezett le, mint Szaúd-Arábia – az ellenségünk, miért szövetségeseink Szaúd-Arábia? Ha mi állítólag támogatjuk az Arab Tavasz forradalmakat, miért segítjük Szaúd-Arábiát, az ellenforradalmárok vezérét?

Válaszol is. Talán mivel a szaúdi rezsime kegyetlensége konzisztens az USA képmutató ragaszkodásával az emberi jogokhoz papíron és jogsértéseinkhez a gyakorlatban. Itt az ideje, hogy elhagyjuk a szaúdiakat és a saját képmutatásunkat.

További fegyverszállításokról számol be a CommonDreams. Az emberi jogok sértőire vonatkozó fegyverszállítási tilalom ellenére 11,25 milliárdért hajókat, 1,29 milliárdért harci repülőgépek fegyvereket szállít az USA Szaúd-Arábiának.²

A következő cikk alapvetően az ország gazdasági reformjaival foglalkozik.³ Számunkra itt és most egy bekezdés érdekes, amelyik a szaúdi családon belüli hatalomátrendeződés egyik hatásával foglalkozik: a hatalom demonstrálja, hogy nem gyengül. Idén január másodikán 27 embert végeztek ki. Többségük al-Kaidához kötődő terrorista volt (vagy azt verték ki belőlük), de voltak köztük politikai ellenzékiek is, például kiemelkedő síita pap. Miután Teheránban a tiltakozók felgyújtották a szaúdi követséget, a királyság megszakította diplomáciai, kereskedelmi és légiforgalmi kapcsolatait Iránnal, ami elszomorító és ostoba eszkaláció a lázas térségben.

Az Egyesült Államoknak felül kellene vizsgálnia a kapcsolatait egy olyan országgal, amelyik tömeges kivégzésekkel és katasztrofális hadjáratokkal foglalkozik. – mondja [Adil E. Shamoo](#), az University of Maryland School of Medicine professzora, politikai elemző.⁴

Rövidség kedvéért csak a cikk utolsó soraival foglalkozom. Szaúd-Arábia mostani tömeges kivégzései próbára teszik az Egyesült Államokat. Alapító elveinket – szabadság és demokrácia darabokra szakítja a szaúdi rezsime utóbbi időkben tapasztalható vergődése. Amerikának nem szabadna vakon menetelnie zárt lépésben Szaúd-Arábiával a Közel-Kelet lángtengerének és rombolásának szakadéka szélére.

Így látom, bölcs emberek véleményére is támaszkodva Amerika szerepét a Közel-Kelet és Észak-Afrika katasztrófa kialakulásában. Védhetetlenül vezető szerep.

Természetesen hosszasan lehetne tárgyalni a térség belső problémáit, a súlyos vallási és etnikai ellentéteket, a politikai hatalom többnyire diktatórikus jellegű gyakorlását, a lázadások véres voltát. Hangsúlyozom azonban, hogy ezeket nem megérteni, hanem kihasználni, erősíteni akarja a porcelánboltban tájékozódó elefánt.[E]

Idézet vége

A helyzetet újabban bonyolítja (most főként az USA számára, később – lehet – az egész világ számára), hogy ez a barbár hatalom is elkezdett, dél-koreai segítséggel, atomreaktorokat építeni. A (nemszeretem) Origo.hu szerint⁵ a jelszó: ha Iránnak szabad, nekünk miért ne lenne az? Baj lesz ebből, vérmes fenevadról van szó!

Jegyzetek Szaúd-Arábiához:

1. <http://www.commondreams.org/views/2015/10/02/befriending-saudis-highlights-us-hypocrisy-human-rights>
2. <http://www.commondreams.org/news/2015/11/17/despite-atrocities-us-approves-129-billion-deal-re-arm-saudi-arabia>
3. <http://www.economist.com/news/leaders/21685450-desert-kingdom-striving-dominate-its-region-and-modernise-its-economy-same?cid1=cust/ednew/n/n/n/2016017n/owned/n/n/nwl/n/n/E/email>
4. <http://www.commondreams.org/views/2016/01/19/us-should-not-accompany-saudi-arabia-over-cliff>
5. <http://www.origo.hu/gazdasag/20180214-fegyverkezesi-verseny-torkolhat-szaudi-atomprogram.html>

XXII. Amerikaiak Amerika-jövőképe

Egyetlen szóval is kifejezhető: pocsék!

Ennél azonban milliószor bonyolultabb. A kérdés aspektusainak jelentős részét érintettük a megelőző fejezetekben. Most csupán néhány lényeges elemet emelek ki.

A lakosság gazdasági helyzete

Az előre gombostűre tűzött témák a lakosság gazdasági helyzetével kezdődnek. Korábbi írásaimból is fogok idézni, valószínűleg, de most a „Poverty in U.S.” kérdésemre a Google özönével prezentálta az adat-lapokat. Kiemeltem közülük a legegyszerűbbnek tűnőt, a kairoscenter.org jól áttekinthető adatlapját. Az is szempont volt, hogy ezt láttam legfrissebbnek: 2017 januárjáig összesített adatokat szolgáltat.¹ Biztosra vehető a lap forrásainak felsorolásából, hogy minden adat megállja a helyét.

Mielőtt elmélyednénk a szegénység adataiban, most is fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy a világon minden relatív. A szegénység mércéje mindig az adott környezetben értékelhető. Ha például árfolyamon átszámítjuk az amerikai szövetségi szegénység-határ egy személyre megállapított 11 892 \$ (kb. = 2 973 000 Ft: 12 = 247 750 Ft/hó), négyszemélyes családra megállapított 23 836 \$ (kb. = 5 959 000 Ft: 12 = 496 583 Ft/hó) éves jövedelem összegét forintra, a szívünkhöz kapunk, és felkiáltunk: hiszen ezek gazdagok! Gyorsan vissza is vonom, mert (Amerikára gondolva, ahol a lakás és kocsis alapvető életszükségletnek számít, és a lakások bérlete is nagyon magas), már nem is gazdag se az egyedülálló, se a család.) Sőt. Ezzel együtt a szegénység-kutatók egyéb szempontokat is alaposan mérlegelnek (van-e lakása, kocsija, tudja-e, mit fog enni holnap?...).

Fontos tudni – ha valaki az USA lakosságának életébe akar betekintést nyerni –, hogy 45,3 millióan élnek ez alatt a vonal alatt (14,5%), és további 97,3 millióan a kétszer ilyen magas plafon (alacsony jövedelműek) alatt (33%), azaz **47,5%-a a lakosoknak: minden második ember bizonytalan helyzetben él! A gyerekek élethelyzete még rosszabb! 21,8 százalékuk él a hivatalos szegénység-vonal alatt. A** gyerekek fele húsz éves kora előtt élelmiszerjegyre fog szorulni, a néger gyerekeknél ez tízből 9 gyereknél fog bekövetkezni.

Mondjam tovább, hosszú a lista! OK, egy-két kiemelés még:

A lakosoknak csak mintegy fele (48%) tudja megoldani a 400 dollárnál magasabb váratlan kiadásokat anélkül, hogy eladjon valamit, vagy kölcsönhöz folyamodjon!

A nem fehér lakosoknál kiemelkedő a szegénység-arány: indiánok – 29,2%, néger – 27,2%, latinok – 23,5%. A tömeget, a lakosságban 62,6 százalékot képviselő fehérek adják, az összes szegény 42%-át.

Mind többen számolnak be szegény vagy tönkretett országok nyomortelepeit másoló amerikai nyomorutcák, sátor-sorok megjelenéséről.

Ismétlés, vagy megerősítés? Már 2015-ben írtam a következőket:

Idézetek:

A „2015 – Történelmi pillanatkép”[B] könyvemben utaltam az egyik blogomban írtakra: „Az ország lakosságának a fele (ottani mércével mérve) *szegény*:

1. Nincs pénzük váratlan számlákra
2. A (háztartási) vagyon 40%-kal szűkült, a lakosság 60%-át adósságba verve
3. A költségek nőnek, míg a jövedelmek csökkennek
4. A munkahelyek csak az alacsony bér-kategóriákban nőnek
5. A legnagyobb szegény: az állami iskolák tanulóinak több mint fele ebéd-támogatásra szorul.”²

(...)

Jól összegzi az USA fekete valóságát a Human Rights Council (Emberjogi Tanács) véleménye:³ „Az Egyesült Államok emberi jogi helyzete kemény kritikát kapott hétfőn az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának meghallgatása során, amikor a testület több mint 100 nemzetközi vezetőjének fóruma hangot adott aggodalmának a rendőrségi brutalitáson és a halálbüntetés változatlan használatán, valamint a fogvatartottaknak a guantánamói börtönben folyó kínzásán átívelő sérelmek miatt.”

(...)

Hol idézem azt a blogom, amelyben mindezt sokkal tömörebben összefoglaltam már? Itt is ⁴, és kis könyvem [B] befejező soraiként is:

„Hogy a rohadt életbe nem lehet észrevenni, hogy a többség már az USA-ban sem élvezi a kapitalizmus gyümölcseit. Ott élvezik a legnagyobb egyenlőtlenséget, ami ma már egyszerűen értékelhetetlen: az évekkel ezelőtti 400 (felső 1%) az egyhez (alsó 10%) jövedelem-arány azóta üstökös módra táglul, **48 millióan nem tudják, mit fognak enni holnap.** A világ lakosainak 1%-a rendelkezik a világ összvagyonának felével, a maradék 99% osztzkodhat a másik felén.”

Idézet vége

Mind több hírrel találkozok az ember, miszerint az USA-ban is szaporodnak a szegény vagy tönkrebombázott országok nyomortelepeire hasonlító nyomorutcák, sátor-sorok. Erről ír Jesse Jackson is.⁵ Ebből a cikkből veszem a fotót is (hogy ne lehessen tévedés!).

2011

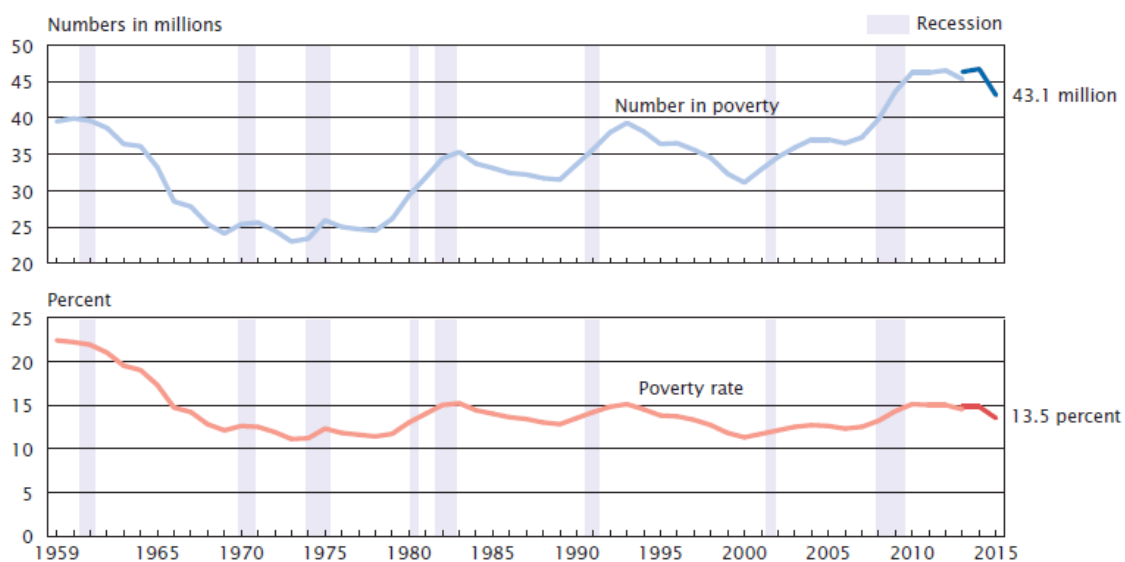
Jobban megnéztem: 2011 évi helyzet. Kerestem másikat.⁶ Az meg 2010-es. Pedig azóta romlott a helyzet!?

2010

A következő grafikon ugyan nem mutat növekedést, de egy darabig stagnálást, azaz a fenti két fotó jól mutatja be a helyzet tragikumát. Akár kis hazánkról is szólhatnának.

Figure 4.
Number in Poverty and Poverty Rate: 1959 to 2015

Note: The data for 2013 and beyond reflect the implementation of the redesigned income questions. The data points are placed at the midpoints of the respective years. For information on recessions, see Appendix A. For information on confidentiality protection, sampling error, nonsampling error, and definitions, see <www2.census.gov/programs-surveys/cps/techdocs/cpsmar16.pdf>.
Source: U.S. Census Bureau, Current Population Survey, 1960 to 2016 Annual Social and Economic Supplements.

A szegénység emberfőben és a lakosság százalékában mérve.

Fontos még tudnunk, hogy a mai minimálbér két dollárral ér kevesebbet, mint 1968-ban; a 2008 és 2010 közötti munkahely-vesztés oka technológiai és nem külkereskedelmi (élő hegesztő órábéra 25\$, a helyébe lépő roboté 2\$); a csődök 62,1 százalékának egészségügyi okai voltak (annak ellenére, hogy háromnegyed részüknek volt egészségbiztosítása); minden hatodik ember jegyrendszerrel élt (47,5 millió), az iskolakorú előtti korúaktól a 12. állami iskolai osztályig terjedő gyerekek 51%-a ingyenes vagy kedvezményes ebédre szorult.

A magyar helyzet cseng vissza, amikor a fedél elvesztése témájához jutunk. 11 millió jelzáloggal terhelt magán-ingatlant terheli nagyobb adósság, mint a piaci értéke. 2009-ben naponta 10 000 házat árvereztek el. Rekordmennyiségű ház (14 millió, minden kilencedik) üres, mégis a fedélnélküliek száma évről évre 3,5 millió fő, 39 százalékuk gyerek!

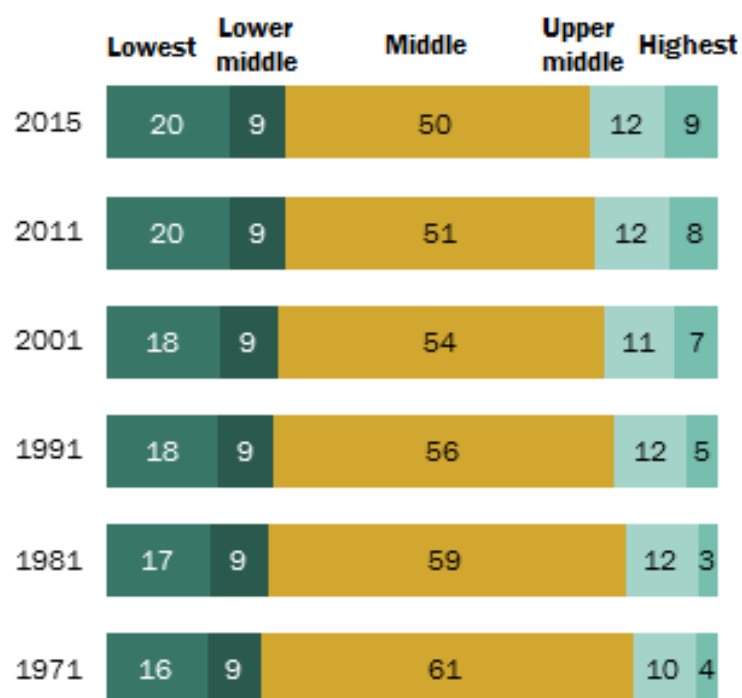
Ez a szegények és kisjövedelműek rovata volt, illik megnézni a lakosság másik felét is! Átfogó képet ad – igaz, csak 2015-ig – a tommytoy.typepad.com.

Másik forrás jobban kezelhető: pewsocialtrends.org⁸

Ez utóbbiból emeltem át a következő grafikont. Világosan szemlélteti a középosztály szűkülését a szegénység és gazdagság javára.

Share of adults living in middle-income households is falling

% of adults in each income tier

Note: Adults are assigned to income tiers based on their size-adjusted household income in the calendar year prior to the survey year. Figures may not add to 100% due to rounding.

Source: Pew Research Center analysis of the Current Population Survey, Annual Social and Economic Supplements

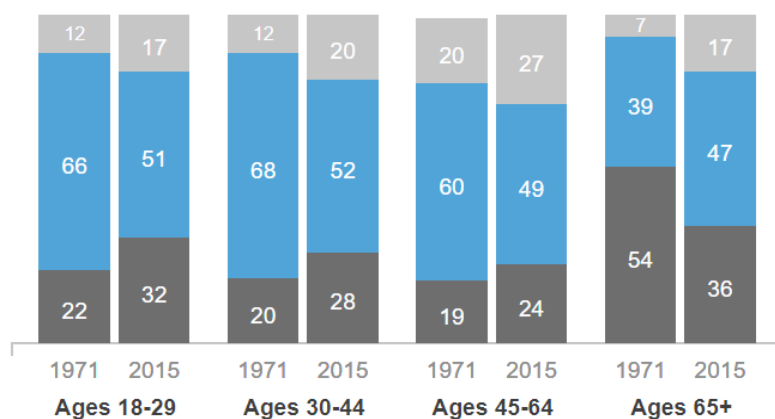
PEW RESEARCH CENTER

Itt sajnos meg kell állnom, mert hosszan kellene tanulmányoznom a két tanulmány-csoport közötti kategória-különbségeket, eljárásokat. Míg a szegénységgel foglalkozók *hivatalos szegénység-küszöb*ből derivált réteg-sávokkal foglalkoznak (szegények és alacsony jövedelműek) és egyedülállókat, illetve négyszemélyes családokat vizsgálnak, addig a középosztállyal foglalkozó vizsgálatok, háztartások *medián-jövedelméből* kiindulva alkotják a rétegeket, és háromfős háztartásokkal foglalkoznak. Bizonyára jó oka van az eltérő kiindulópontoknak. Egyszer talán összetöröm a fejem a kérdéskörön.

Most annyit közvetítek a középosztályról, hogy míg a múlt század hetvenes éveiben a lakosság többségét jelentette, ma 50% alá csökkent. Érdekes még, hogy az eltűnő százalékokból több emelkedett a magasabb jövedelmű rétegekbe, mint amennyi a szegénységbe süllyedt. Külön elemzést érdemel (foglalkoznak is vele), hogy kik kerülnek feljebb

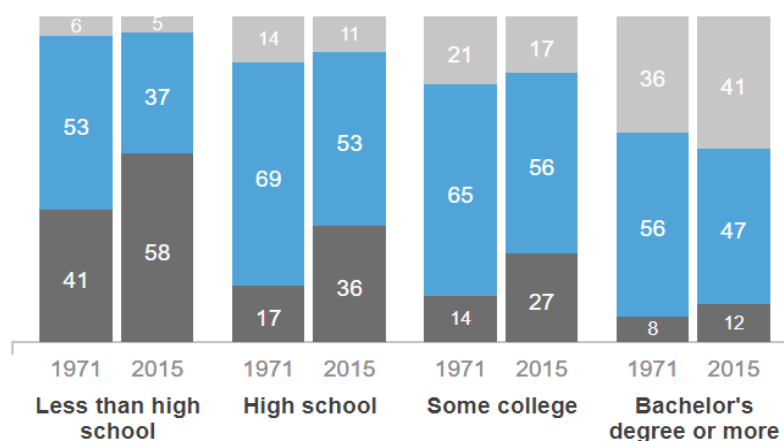
BY AGE

The oldest age group is the only one whose middle income group has grown and lower class has shrunk.

BY EDUCATIONAL ATTAINMENT

The middle class has become even less accessible for those without a college education.

Source: Pew Research Center: „*The American Middle Class Is Losing Ground*„ (Dec. 9, 2015)

Számomra meglepő, hogy egyedül a 65 évesnél idősebbek korosztályánál nőtt a középosztály és csökkent a szegénység. Teljesen világos viszont, hogy a képzettség szerinti vizsgálat azt mutatja ki, **hogy kizárólag a felsőfokú végzettségűek tudtak felfelé nyomulni (bár a szegényedés jeleit is fel lehet fedezni), míg az ennél alacsonyabb végzettségű**

csoportokban kivétel nélkül csökkent a jó jövedelműek aránya, és jelentősen nőtt az elszegényesedés. Ez a csak elemi iskolai végzettséggel rendelkezőknél 58 százalékos szegénység-arányt jelent. Megfogalmazható tehát, hogy a középosztályból a felső régiókba szinte kizárólag egyetemi végzettséggel rendelkezők juthatnak. Csak hasraütéssel sorolom a kategóriákat: csúcstechnológia-kutatók, fejlesztők, pénzügyi és vállalati vezető rétegek, tőzsde-ügynökök, a repülés- és rakétatechnikai kutatók-fejlesztők (NASA, és hasonló), hadiipari kutatók, szuper-vállalatok felső rétegei (Amazon, Facebook, Google)...

Borzasztó sokáig kalandoztam a lakosság elszomorító gazdasági helyzetével. Itt csak megjegyzem, hogy a nemzetközi összemérések is messze lefelé sorolják az USA-t a gazdagabb európai országokhoz képest. Rég elvesztette paradicsom hírét.

Rövidre kell fognom a továbbiakat.

Foglalkozni akartam az USA által vívott háborúk jellegével. Azzal, hogy magukon viselik ugyan a kultúrák és fajok, sőt vallások közötti háborúk jellegét, de egyértelműen a tőke haszon- és terület-éhsége a vezérlő motívum. Meg persze ennek a rétegnek a világhatalmi tébolya. Amíg a tőke uralja az USA-t, addig háborúskodni fog. Örökké, mint ahogy azt az utóbbi egy-két évtizedben többször deklarálták. Hozzá tartozik a nyomasztó légkörhöz az ezzel is fokozott feszültség.

Hozzájárul nyilván a lakosság hangulatához a belföldi hatalmi terror is. A fentebb kezelt források egyike írja, hogy **ha a belső rendfenntartás így folytatja, minden harmadik 2001-ben született néger fiatal huszadik életéve előtt börtönben végzi.** Lehet így élni?

Bizonyára lappangó, vagy annál is erősebb érzelmeket sikerrel korbácsolja fel Trump az elnökjelölti kampánytól kezdve. A faji-, etnikai és vallási gyűlölködés Amerika minden napjait fertőzi nagy sikerrel. Ezt csak tovább tudja fokozni a kabinet egy részében (talán túlsúlyra kerültek) eluralkodott keresztény fundamentalizmus. A Krisztus utáni negyedik évszázadtól kezdve gyilkoló barbár hit.

Végül elfogadhatatlan, hogy a szabad fegyverbirtoklás tömeggyilkosságokhoz vezet, az utóbbi időben elsősorban iskolások körében.⁹ Oszlop-grafikonnal mutatom be, milyen eszeveszetten ugrik ki az USA a fejlett országok közül. Nem hiszem, hogy ez normális. Semmiképpen se növeli a lakosság biztonságát!

Lőfegyverrel elkövetett gyilkosságok száma 100 000 lakosra vetítve.

Jegyzetek:

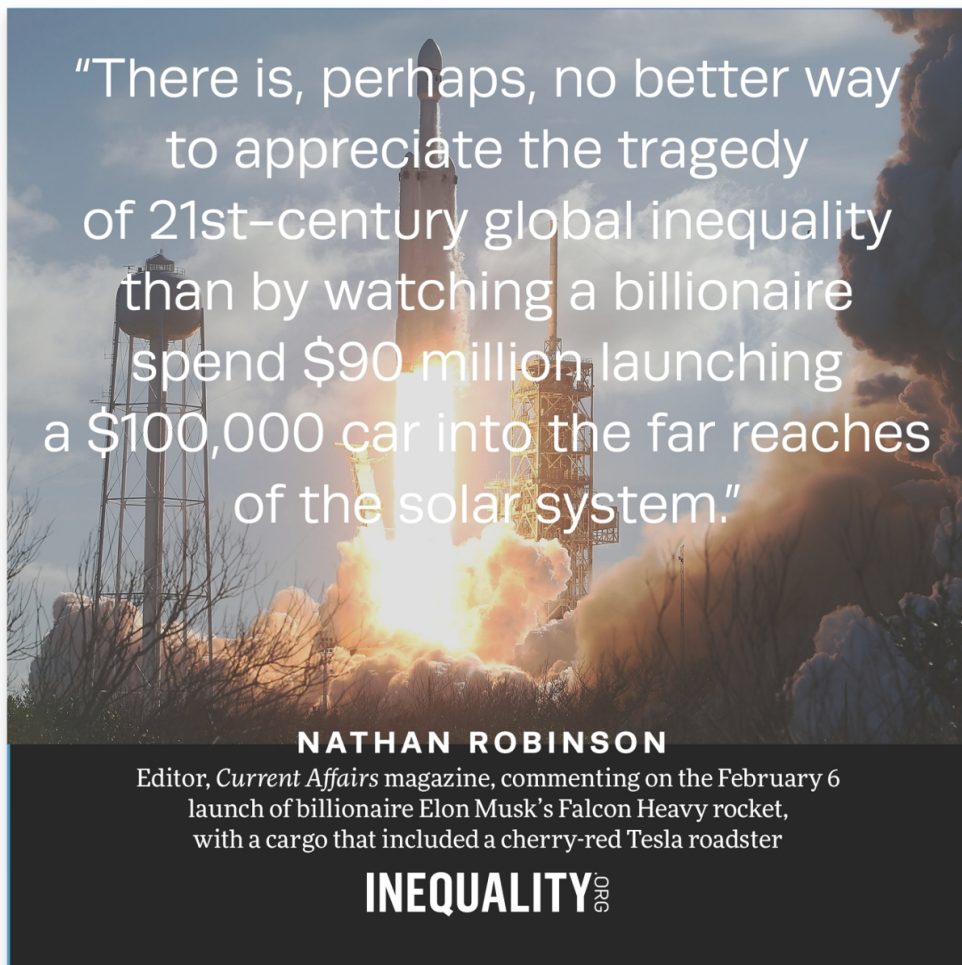
1. <https://kairoscenter.org/wp-content/uploads/2017/02/Poverty-Fact-sheet-Jan-2017.pdf>
2. <https://www.commondreams.org/views/2015/02/09/new-evidence-half-america-broke>
3. <http://www.commondreams.org/news/2015/05/12/drones-abroad-police-brutality-home-un-slams-us-human-rights-record>
4. <https://ahalmos.wordpress.com/2015/03/06/megrendultem-komolyan-megrendultem/>
5. <https://www.commondreams.org/views/2011/09/21/we-ignore-poverty-it-rise>
6. <http://tommytoy.typepad.com/tommy-toy-pbt-consultin/2010/12/us-poverty-rate-reaches-15-year-high-please-help-feed-these-poor-people-especially-during-christmas.html>
7. <https://www.npr.org/2016/07/07/484941939/a-portrait-of-americas-middle-class-by-the-numbers>
8. <http://www.pewsocialtrends.org/2015/12/09/the-american-middle-class-is-losing-ground/>
9. https://www.commondreams.org/views/2018/02/15/11004-gun-murders-us-vs-26-equiv-130-england-annually?utm_term=11%2C004%20Gun%20Murders%20in%20US%20vs.%2026%20%28equiv.%20130%29%20in%20England%20Annually&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Student%20Victims%20Lash%20Out%20at%20Trump%20in%20Wake%20of%20School%20Massacre&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Student%20Victims%20Lash%20Out%20at%20Trump%20in%20Wake%20of%20School%20Massacre-_-11%2C004%20Gun%20Murders%20in%20US%20vs.%2026%20%28equiv.%20130%29%20in%20England%20Annually

XXIII. A kapitalizmusról tömören

Ez a fejezet morzsákkal kíván emlékeztetni arra, hogy ami az USA-ban folyik, az a kapitalizmus mély gyökereiből virágzik ki. A tőke ott, és a közvetítésével lassan az egész világon mind nagyobb hatalomra tesz szert. A sorozatnak tervezett „Vádirataim” II. kötetét, a „Vádirat a kommunizmus ellen”-t azzal fogom kezdeni: legfőbb bűne, hogy nem tudta emberivé tenni a világot, és elérni, hogy a tőke világméretű vereséget szenvedjen.

Könyvet írtam 2012-ben a kapitalizmusról „Anti-kapitalizmus”[A] címmel. Marxista kutató szidta, több filozófus dicsérte. Hogy ne töltsünk sok időt az itt is többször érintett kapitalizmussal, hallgassuk meg amerikai gondolkodók véleményét! Pár szó, amint ígértem...

Oligarchák uralják:¹

Nathan Robinson írja a képen: „Talán nincs jobb módja az egyenlőtlenség-tragédia megértésének, mint nézni, ahogy egy milliárdos 90 millió dollárt költ egy 100 000 dollár értékű autónak a világmindenség távoli sarkaiba kilövésére.”

Az 1. weblapban írja [Chris Hedges](#): „Az oligarchák felgyorsítják a társadalmi, politikai, kulturális és gazdasági összeomlást. Az ellenőrizetlen rablás a rendszer összeomlásához vezet. A természeti erőforrások, vagy az államot fenntartó gazdasági motorok védelmének megtagadása azt jelenti, hogy a szegénység lesz a norma, és a természeti világ toxikus pusztasággá válik. Az alapintézmények már nem működnek. Az infrastruktúra már nem megbízható. A víz, a levegő és a talaj meg van mérgezve. A lakosság képzetlenül, betanítatlanul, elszegényedve marad, a belső biztonság szervek elnyomják és kétségbeesésbe omlik. Az állam végül csődbe jut.”

Megfigyelés alatt állunk, vagy áll már az egész világ, mondja Robert Draper:²

George Orwell 1949-ben, az „1984” című remekművében szülte a híres mondást: „Big Brother is watching you.” (Nagy Bátyád figyel téged). Akkor még nem léteztek megfigyelő eszközök. Ma évente 160 millió megfigyelő kamerát adnak el. Három milliónál több ATM kamerája néz szembe a használójával. Automata rendszámtábla-felismerők tízezrei pásztázzák a közlekedőket. Testen viselt kamerákat használnak orvosok, kerékpárosok, sielők. Gyanútlan emberek millióinak arcát veszik fel arcfelismerő kamerákkal és tárolják bűnmegelőző, vagy akár civil szervezetek is. Drónok keringenek a fejünk felett, meg szatellitek, például ilyenek:

Ez messze nem minden: a magasban röpködő szatellitek le is tudnak hallgatni minket (hogy a csudába, nem is értem!). Nem beszéltünk számtalan egyéb lehetőségről, mondjuk a számítógépek kém-képességeiről.

Mit akarok ezzel az egész témával? Csak megkérdezem, mennyi szolgálja ebből a lakosságot, és mennyi a hatalmakat? Költői kérdés volt!

Hozzáteszem: Orwell zseni volt. Idegen, de nagy zseni. Nekünk azonban nagyobb zsenink volt. Úgy hívták, hogy **József Attila**. És nem a szovjet rém lebegett a lelki szemei előtt, hanem a vad, csendőrös, kartotékos, Horthy-védte kapitalizmus. És most hosszú vers következik, 1935. nov. 21.-én írta, megelőzte Orwellt (is): „Levegőt!” (Velem egyidős vers!) És ha volt/van/lesz a világon *igaz kommunista*, ő az volt! Pontosan tudta, hogy a hatalom mindent tud rólunk, amit fontosnak tart tudni. Évszázadok óta. A technika csodaival lassan minden pislogásunk regisztrálni tudja és fogja! (A vers kiemelései tőlem!)

LEVEGŐT!

Ki tiltja meg, hogy elmondjam, mi bántott
hazafelé menet?
A gyepre éppen langy sötétség szállott,
mint bársony-permeteg
és lábom alatt álmatlan forogtak,
ütött gyermekként csendesen morogtak
a sovány levelek.

Fürkészve, körben guggoltak a bokrok
a város peremén.
Az őszi szél köztük vigyázva botlott.
A hűvös televény
a lámpák felé lesett gyanakvóan;
vadvácsa riadt hápogva a tóban,
amerre mentem én.

Épp azt gondoltam, rám törhet, ki érti,
e táj oly elhagyott.
S im váratlan előbukkant egy férfi,
de tovább baktatott.
Utána néztem. Kifoszthatna engem,
hisz védekezni nincsen semmi kedvem,
mig nyomorult vagyok.

*Számon tarthatják, mit telefonoztam
s mikor, miért, kinek.
Aktákba írják, miről álmodoztam
s azt is, ki érti meg.
És nem sejthetem, mikor lesz elég ok
előkotorni azt a kartotékot,
mely jogom sérti meg.*

És az országban a törékeny falvak
- anyám ott született -
az eleven jog fájáról lehulltak,
mint itt e levelek
s ha rájuk hág a felnőtt balszerencse,
mind megcsörren, hogy nyomorát jelentse
s elporlik, szétpereg.

Óh, én nem így képzeltem el a rendet.
Lelkem nem ily honos.
*Nem hittem létet, hogy könnyebben tenghet,
aki alattomos.
Sem népet, amely retteg, hogyha választ,
szemét lesütve fontol sanda választ
és vidul, ha toroz.*

Én nem ilyennek képzeltem a rendet.
Pedig hát engemet
sokszor nem is tudtam, hogy miért, vertek,
mint apró gyermeket,
ki ugrott volna egy jó szóra nyomban.
Én tudtam – messze anyám, rokonom van,
ezek idegenek.

Felnöttem már. Szaporodik fogamban
az idegen anyag,
mint szivemben a halál. De jogom van
és lélek vagy agyag
még nem vagyok s nem oly becses az irhám,
hogy érett fővel szótlanul kibírnám,
ha nem vagyok szabad!

Az én vezérem bensőmből vezérel!
*Emberek, nem vadak -
elmék vagyunk! Szivünk, míg vágyat érlel,
nem kartoték-adat.*
Jöjj el, szabadság! Te szülj nekem rendet,
jó szóval oktasd, játszani is engedd
szép, komoly fiadat!

Lépünk tovább. Tudjuk, nem csak Marxtól, lassan magától rányílik a szeme a tőke kiszolgáltatottjainak: a Föld lakóinak többsége ki van valamilyen mértékben és módon zsákmányolva. De az így bezsebelt hozam nem elég! Óriási hányadát mentik ki előlünk, az adózás elől. (Az most elfelejthető egy pillanatra, hogy az adónkat is gyalázatosan használják fel. Fegyverre, stadionra, szavazatvásárlásra, templomokra.)
Hallgassuk meg a Panama Papers-t:³

A Forbes egyik vezető szerkesztője, [Frederick E. Allen](#) állítja⁴, hogy legkevesebb 21 billió dollárt, de lehet, hogy 31 billiót tartanak a világ gazdagjai offshore-paradicsomokban. Ha csak a 21 billió igaz, az is egyenlő az USA és Japán éves GDP-jének együttes összegével. És ez csak 2012-es adat! Mennyivel fejelhették meg azóta? Ez utóbbi összegnél is többről, 32 billióról szól az ugyancsak 2012 évi Reuters-beszámoló⁵ is. Kiszámolták azt is, hogy ez a 21 billió elsíbolt összeg 280 md dollár adóbevételt hozott volna. Hogy mennyire elvadultak azóta a dolgok, arra jellemző, hogy a közelmúltban az USA feljött a második helyre Svájc mögé az adóparadicsomok sorában! El lehet képzelni, mennyit lendít az offshore-business-e, hogy a világ leggazdagabb gazdagjainak nem kell utazgatniuk, átsétálhatnak, vagy sétáltathatnak szolgát a legközelebbi városkába.

Az oktatás is félrevezet.⁶ [Ursula Wolfe-Rokka](#) „US History class”-t vezető történelem-tanárnő írja többek között, hogy az USA demokratikusan megválasztott vezetők sorát ölette meg, vagy távolította el. Név szerint sorolja [Salvador Allende](#)-t, [Patrice Lumumba](#)-t, [Mohammad Mossadegh](#)-et, [Jacobo Arbenz](#)-t. Jóval szélesebben értelmezi az általam egyszerűen hidegháborúként kezelt sötét történelmi periódust: U.S. Cold War-nak hívja, és sajnálja, hogy az iskolai tankönyvek nem foglalkoznak az USA által ebben az időszakban végrehajtott szisztematikus intervenciókkal, amiket demokratikus, sokszor gyarmatosítás-ellenes mozgalmak letörésére hajtott végre. Vajon tanít-e még?

A „2015 – Történelmi pillanatkép”[B]-ben írtam, záró-akkordként:

„A mai, „modern kapitalizmust” nagy elemzők már becsmérlő nevekkel illetik: disaster capitalism (Naomi Klein), casino capitalism (Pepe Escobar), crony capitalism (haveri, protekcionista, cimborá). A „casino” nem szórakozásra utal, hanem a pénz eljátszására (pl., gondolom, a pénzügyi derivatívák bevezetésére).”

Végül angolul tudó olvasóim figyelmébe ajánlom [Paul Street](#) remek összefoglalóját: miért rémálom a kapitalizmus.⁷

Én is megismétlem, hogy is állunk ma a kapitalizmussal:

A kapitalizmus diadala rémisztő méreteket öltött. Nemcsak az a baj, hogy dübörög, hanem hogy éktelenül dübörög: az USA teljesen eluralta a kapitalizmus pályáját. És az USA-ban – mióta Eisenhower figyelmeztette országát ennek veszélyére – a katonai hadiipari komplexum napról napra tudta növelni a hatalmát. És a tavalyi választásokkal olyan ember – és vele olyan csapat – került hatalomra, aki, és amelyik a meglévő világuralmi hatalmát nemcsak megtartani akarja, hanem tovább is erősíti azt. Tébolyig használ ehhez megengedhetetlen eszközöket: minden korábbinál erőteljesebb fegyverkezést, beleértve a nukleáris eszközök továbbfejlesztését; tömegbefolyásoló demagógiát; fasizmusig menő fajgyűlöletet, azon belül külföldön, belföldön egyaránt alkalmazott iszlamofóbiát; tovább építi az ellenségképet: Iránt a közelmúltban megkötött nemzetközi megállapodás felrúgásával fenyegeti, Oroszországot – Ukrajnát „tűzfalként” használva – falhoz próbálja szorítani; mindkét országgal szemben indokolatlanul megszorító intézkedéseket alkalmaz; Kínával szemben tengeri hatalmi harcot kezdeményez; Kubával szemben visszalép, az Obama által kezdeményezett közeledés helyére újra szembenállást erőltetve; egyetlen esetben indokolt – Észak-Koreával szemben – fenyegetéseket alkalmaz, amelyek azonban nem eléggé átgon-doltak, nukleáris háborúhoz vezethetnek. Végtelen a további rossz lépések sora: a szuper-egyenlőtlenség további növekedésével nem törődve, belső adóintézkedéseivel a gazdagokat tovább gazdagítja; a szociális jellegű intézkedéseket csökkenti; a belső fegyveres erők katonai jellegű erősítésével félelmet terjeszt az elégedetlenkedők körében... Ebben a politikai őrjöngésben csak belső erők tudnák megakadályozni. Ilyen erők nincsenek. Az uralom totális. Világháborús veszélyeket rejt magában. A háborúk végtelenítése tovább folyik. Új csapatok Afganisztánba, már indokot is kürtölve hozzá: jól jön majd a gazdag nyersanyagkincs. Egyébként helyes ISIS-irtás Irakban, túl sok civil áldozatot okozva, egymillió embert hajlék-talanná téve. Nyíltan vállalt beavatkozás Szíriában és Jemenben. Szíriában több civil áldo-zatot okozva, mint bármely másik résztvevő – a kormányerők, az oroszok, a „demokrata” felkelők.

A mai napig vannak olyan hívei a kapitalizmusnak, akik szerint a neokapitalizmus deregulációs folyamata – és a vele járó globalizáció – a mai napig a fejlődés motorja. Áldás azon országok számára is, ahová az olcsó munkaerő miatt települtek be a multinacionális vállalatok. Nem akarják levonni a súlyos következményekre vonatkozó következtetéseket. Míg a kapzsiság által vezérelt, így minősített folyamatoknak tényleg voltak (egyes területeken még lehetnek is) pozitív vonzatai, éppen az ebben is vezér-szerepet játszó USA-ban – más fejlett tőkés országokkal együtt – több súlyosan negatív következményei vannak: a felmérhetetlen mélységű egyenlőtlenség a lakosság mind nagyobb tömegét taszítja nyomorba; elképesztő méreteket ölt a munkanélküliség; és az utóbbi évtizedekben lelassult az innovációs készség, magával húzva a fejlődési ütem lelassulását. A politikai vészhelyzethez ma már gazdasági vészhelyzet is társul.

Abszolút vészhelyzet, amikor ilyen idióta, ezzel a vigyorral uralkodik felettünk!

Az emberiség elérkezett történelme legsúlyosabb kataklizmájához! Az általános hatalmi téboly –, amelynek az USA katonai-hadiipari komplexuma a csúcsa – és kapzsiság, gyűlölet eredményeként kialakult évtizedek óta értelmetlenül folyó örölt fegyverkezés, a természeti erőforrások utolsó cseppjeiért folyó küzdelem, a természet kifosztása, a klímaváltozás, és az ezeken felül jelentkező előregedés **az emberiség pusztulásával fenyeget.**

A Vatikánt ugyan Földünk egyik sötét pontjának tartom, a sok lélek feletti közel 2000 éves szörnyű uralkodása miatt, de **most a végre normális pápa is megerősíti, amit én mondok: a kapitalizmus az emberiség ellensége!** [Itt olvasható](#) a nyilatkozata!

Az összegzése: „Háború folyik a pénzért, háború folyik a természeti erőforrásokért. Háború folyik a népek feletti uralomért. Egyesek úgy vélhetik, vallásháborúról beszélek. Nem. *Minden vallás békét akar; mások akarnak háborút.*” (Kiemelés tőlem.)

Az USA vezetőinek kellene címeznie ezt a véleményét, Trump-nak és bandájának!

Most pedig a Facebook örvendeztetett meg Trump interjúval. Nem kell hozzátenni semmit az itt olvasható [eredetihez](#).

Kiszivárgott a Wall Street Journal Donald Trump interjúja. Az alábbi (angol) kivonatolt, de az előző bekezdésben olvasható a teljes interjú. **Ez az ember nem képes még összefüggő gondolatok megfogalmazására sem. Egyes mondatai értelmezhetetlenek. Amik meg értelmezhetők, azokról süt a tájékozatlanság, a tudatlanság, műveletlenség, a koncentrálásra való képtelenség, a kicsinyes narcisszizmus és a metán gázzal felfújt ego.** Félelmetes. Szóval egyrészt idióták, másrészt autokraták, harmadrészt (EU) impotens, neolib és bürokrata vezetők uralkodnak és futtatják a világot. Hogy jutottunk ide és mi lesz ebből? És mit mond el mindez rólunk, akik ilyen vezetőket választunk?

„Once again, it’s clear that the President of the United States has no idea what he’s talking about and is incapable of holding on to the thread of a single thought for more than a couple of seconds. It is terrifying to know that this man holds the keys to our nuclear codes.”

*

Jegyezzük meg: ez a farizeus-gyülekezet (körítés nélkül) vesz részt hetente „bibliai tanulmányokon”!
Vigyázz, emberiség, mindenre képes fanatikuskok állnak mögöttük, meg köztük!^{3,4}

Ez valóban **vasból készült keresztén függő emberiség!**

Jegyzetek:

1. https://www.commondreams.org/views/2018/02/12/deadly-rule-oligarchs?utm_term=The%20Deadly%20Rule%20of%20the%20Oligarchs&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members-_-The%20Deadly%20Rule%20of%20the%20Oligarchs
2. https://www.nationalgeographic.com/magazine/2018/02/surveillance-watching-you/?beta=true?utm_source=NatGeocom&utm_medium=Email&utm_content=wildscience_20180212&utm_campaign=Content&utm_rd=15284322
3. <https://www.icij.org/investigations/panama-papers/explore-panama-papers-key-figures/>
4. <https://www.forbes.com/sites/frederickallen/2012/07/23/super-rich-hide-21-trillion-offshore-study-says/#4fbfd5a06ba6>
5. <https://www.reuters.com/article/us-offshore-wealth/super-rich-hold-32-trillion-in-offshore-havens-idUSBRE86L03U20120722>

6. https://www.commondreams.org/views/2018/02/12/disguising-imperialism-how-textbooks-get-cold-war-wrong-and-dupe-students?utm_term=Disguising%20Imperialism%3A%20How%20Textbooks%20Get%20the%20Cold%20War%20Wrong%20and%20Dupe%20Students&utm_campaign=News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members&utm_content=email&utm_source=Act-On+Software&utm_medium=email&cm_mmc=Act-On%20Software-_-email-_-News%20%2526%20Views%20%7C%20Woman%20Dragged%20Out%20of%20State%20House%20Hearing%20For%20Listing%20Oil%20and%20Gas%20Contributions%20to%20Members-_-Disguising%20Imperialism%3A%20How%20Textbooks%20Get%20the%20Cold%20War%20Wrong%20and%20Dupe%20Students
7. <https://www.commondreams.org/views/2017/09/21/capitalism-nightmare>

XXIV. Zárszó

Van ezen mit összefoglalni? Hiszen kristálytisztá képlet az egész. Mégis, hogy ne érje szó a ház elejét, megteszem.

Nagyon tömören (a következő két bekezdés kiemelt!): bizonyítottanak látom, hogy a II. világháború végétől kezdve az USA mindent elkövetett világelső gazdasági-politikai pozíciójának megőrzése, és a háborúból gyakorlatilag sértetlenül kikerült verhetetlen katonai erejének hasznosítására. Az akkor már hatalmi helyzetbe került katonai-hadiipari gépezet rekord nyereségre tett szert a háború alatt, és alapvető érdekének tekintette a fegyvergyártás szintjének fenntartását, ha lehetséges, fokozását. Ehhez ellenséget kellett találnia, ha éppen nem volt, kreálnia. Óriási szellemi és anyagi erőket mobilizálva sikerrel teljesítette a feladatot, az azóta eltelt 70 év alatt szinte folyamatosan háborúskodott, amikor kifogyott a célországokból, zseniálisan alkalmazta a gyűlölet- és félelemkeltés technikáját, hidegháborúkat indítva.

A tőke világhatalmának biztosítása érdekében a nagyobb háborúk mellett elfojtott minden olyan törekvést, ami a legkisebb mértékben is korlátozta volna a pozícióját. Az alkalmazott módszereket a „gonosz tankönyvébe” lehetne foglalni: felbujtás, ellenzék támogatása pénzzel és fegyverrel, gyilkosságok, ellenforradalmakban való aktív részvétel, intervenció, kémkedés, ideológiák szülése és terjesztése.

Borzasztó tragédia, hogy a kommunista hatalmak, sőt időnként kisebb országok is, mint Kambodzsa, elfogadhatatlan teóriákkal és tettekkel szolgáltattak alibit a Szörnynek. El kell ismernem, hogy nem csak az USA volt pokoli, gonosz erő ebben a korszakban. Nem lehet ezt a kötetet magára hagyni, máris hegyezem a tollam a második kötet megírásához: „Vádirat a kommunizmus ellen”. Párhuzamba kell állítani a két vonulatot: a kapitalizmus modern korszakát, ami legteltesebben az USA-ban „virágzott ki”, és ellenpontját, a kommunizmust.

Mielőtt jó munkát és sok sikert kívánnának hozzá, engedjék meg, hogy még lopjam egy kicsit az idejüket:

Másik óriási hiba, hogy a legvadabb agresszivitásnak is van „piaca”. A lelkek masszázsa sötétséget képes szülni. Van azonban, aki azt mondja: **„Amerikának le kell térdepelnie!”**(5)

„A polgári engedetlenség nem a mi problémánk. A mi problémánk a polgári engedelmesség.” A mi problémánk az, hogy az emberek világszerte betartották a vezetők diktátumát ... és emberek millióit ölték meg az engedelmesség következtében ... A mi problémánk az, hogy az emberek világszerte engedelmesek a szegénység és az éhezés és az ostobaság és a háború és a kegyetlenség láttán. A mi problémánk az, hogy az emberek engedelmeskednek, míg a börtönök tele vannak pitya tolvajokkal ... (és) a nagy tolvajok vezetik az országot. Ez a mi problémánk.” - Howard Zinn.

Lehetséges kiút ebből a gyalázatból? Talán, bár elég reménytelen gondolat: **(6)**

„Mindenkinek gyakorolnia kell az erőszakmentességet. Mindenkinek. Az utca embe-reinek, a rendőrségnek, a papoknak és a szülőknek, de a média szóvivőinek és a választott tisztviselőknek is. Beleértve az elnököt is. És a hadsereget. Mindenkit, mindenhol. A háború napjai, gyilkosságok, lövöldözések, robbantások, kínzások, kivégzések és a nukleáris fegyverek a végükhöz közelednek. Az erőszak napjainak vége. Mindenkinek gyakorolnia kell az erőszakmentességet. Ez a mi egyetlen lehetséges jövőnk – ha akarjuk, hogy legyen jövőnk.”

Bocsánat, csak egy szóra még:

A CommonDreams érdekes cikket jelentetett meg: „Marxnak igaza volt”. (7)
Olvassanak bele, nem kommunista propaganda!

A kép is ebből a weblapból származik:

*

Még mindig nem lehet lezárni! A [TomDispatch legújabb értekezése](#) szerint (szerző: [Danny Sjrursen](#)) teljes győzelmet aratott Trump felett Matiss, aki saját aláírásával készített új, 2018-ra datált katonai stratégiát, a félelem stratégiáját. No comment!

A CommonDreams szerint:

„...Inter-state strategic competition [which, in Pentagonese, means China and Russia], not terrorism, is now the primary concern in U.S. national security,” the document insists....”

Magyarul: „... Az államok közötti stratégiai verseny [ami a Pentagon-nyelven Kínát és Oroszországot jelenti], és nem a terrorizmus nyugtalanító most elsősorban az USA biztonsága szempontjából...”

Emlékezzünk csak: azért volt szükség Irak megtámadására, mert *nem volt elég célpont Afganisztánban!*

*

Végszóként egy vers[B]:

Ez a világ csak sötét gyalázat,
Nem maradt bennem semmi alázat!
Hiába szólok: népek, ez itt átok,
Vakok vagytok, ha semmit se láttok.
Lassan elröppen az élet vágya,
Lehet, a halálnak ez az ágya?
Nem, elkárhozni korai lenne,
Kell, hogy élni tudjunk mégis benne!
Ami ronccstelep marad utánuk,
Robbantsuk izzó haraggal rájuk.

Lezárva 2018. március 17-én

Irodalom

Saját könyveim (Magyar Elektronikus Könyvtár):

- A. Anti-kapitalizmus, 2012**
- B. 2015 – Történelmi pillanatkép, 2015**
- C. Maradj magadnak, Samu bá'!, 2015**
- D. Európa 22-es csapdában, 2016**
- E. Az USA ledarálja a világot, 2016**
- F. Halálunk éve: 2018, 2017**
- G. Vártam ott és elégtém..., 2017**
- H. Lelkem világának tüköre, 2017**
- I. Mitől döglök meg ez az ország? 2011**
- J. Világok, népek, emberek, 2011**
- K. Beteg emberiség, mocsok világ, 2011**

Blogjaim:

ahalmos.wordpress.com

Angol olvasmányaim (főként Amazon, politika-gazdaság)

1. Baldwin, Richard: The Great Convergence – Information Technology and the New Globalisation, Kindle Edition, 2016
2. Brown, Dee: Bury my Heart at Wounded Knee: An Indian History of the American West, Kindle Edition, 2012
3. Buchheit, Paul: American Wars: Illusions and Realities, Clarity Press, Inc., 2008, ISBN 0-932863- 56-6 978-0- 9322863-56- 0
4. Butler, Smedley D. General: War is a Racket, Kindle Edition, 2014
5. Chomsky, Noam: How the World Works (Real Story, (Soft Skull Press)), 2011
6. Chomsky, Noam: Profit Over People: Neoliberalism and Global Order, Kindle Edition, 2011
7. Chomsky, Noam: „Who Rules the World”, Kindle Edition, 2016
8. Cuadros, Alex: Brasillionaires, Wealth, Power, Decadence and More in an American Country, Kindle Edition, 2016
9. Cumings, Bruce: The Korean War – A History, Kindle Edition, 2010
10. Decker, Dr.: Trump's Brain: An FBI Profile of Donald Trump, Predicting Trump's Actions and Presidency, Kindle Edition, 2017
11. Diamond, Jared: Collapse – How Societies Choose to Fail or Survive, Penguin Books, 2006, ISBN 13 978-0-140-27951-1
12. Dower, John W.: The Violent American Century, Haymarket Books, 2017, ISBN: 978-1-60846-723-5
13. Engelhardt, Tom: Shadow Government – Surveillance, Secret Wars and a Global Security State in a Single-Superpower World, Kindle Edition, 2016
14. Escobar, Pepe: Empire of Chaos: The Roving Eye Collection, Kindle Edition, 2014
15. Frankopan, Peter : „The Silk Roads, A New History of the World”, Bloomsbury, Kindle Edition, 2015
16. Giroux, Henry A.: America at War with Itself, Kindle Edition, 2016
17. Gopal, Anand: No Good Men Among the Living, Kindle Edition, 2015
18. Gordon, Rebecca: American Nuremberg: The U.S. Officials Who Should Stand Trial for Post-9/11 War Crimes, Kindle Edition, 2016
19. Gordon, Robert J.: The Rise and Fall of American Growth, The U.S. Standard of Living Since the Civil War, Kindle Edition, 2016

20. Greer, John Michael: Dark Age America, Climate Change, Cultural Collapse and the Hard Future Ahead, Kindle Edition, 2016
21. Harari, Yuval Noah, Dr.: Sapiens – A Brief History of Humankind, Kindle Edition, 2014
22. Harvey, David: A Brief History of Neoliberalism, Kindle Edition, 2007
23. Harvey, David: Seventeen Contradictions and the End of Capitalism, Kindle Edition, 2015
24. Harvey, David: The Enigma of Capital: And the Crises of Capitalism, Kindle Edition, 2011
25. Jones, Ann: „They were soldiers”, Haymarket Books, 2013, Chicago, ISBN 78-1-60846-371-8
26. Klare, Michael: The Race for What's Left: The Global Scramble for the World's Last Resources, Kindle Edition, 2012
27. Klein, Naomi: The Shock Doctrine: The Rise of Disaster Capitalism, Kindle Edition, 2007
28. Klein, Naomi: This Changes Everything: Capitalism vs The Climate, Kindle Edition, 2015
29. Kroeber, Arthur R.: China's Economy: What Everyone Needs To Know, Kindle Edition, 2016
30. Lee, X. Bandy: The Dangerous Case of Donald Trump, 27 Psychiatrists and Mental Health Experts Assess a President, Kindle Edition, 2017
31. Lewis Sinclair: It Can't Happen Here (Signet Classics), Kindle Edition, 2014
32. Mason, Paul: „Postcapitalism: A Guide to Our Future”, Kindle Edition, 2015
33. Mason, Paul and Varoufakis, Yanis: „The Global Minotaur”, Zed Books, London, Kindle Edition, 2015
34. Mauldin, John és Wray, Worth: A Great Leap Forward? Making Sense of China's Cooling Credit Boom, Technological Transformation, High Stakes Rebalancing, Geopolitical Rise & Reserve Currency Dream, Kindle Edition, 2015
35. [Obermayer, Bastian és Obermaier, Frederik: The Panama Papers: Breaking the Story of How the Rich and Powerful Hide Their Money, Kindle Edition, 2016](#)
36. Overy, Richard: The Bombers and the Bombed – Allied Air War Over Europe, 1940 – 1945, Viking Penguin, 2014, ISBN 978-0-670-02514.2
37. Parsi, Trita: Losing an Enemy, Obama, Iran, and the Triumph of Diplomacy, Kindle Edition, 2017 (?)
38. Perkins, John: The New Confessions of an Economic Hit Man, Kindle Edition, 2016
39. Piketty, Thomas: Capital in the Twenty-First Century, Kindle Edition, 2014
40. Polanyi, Karl: The Great Transformation: The Political and Economic Origins of Our Time, Kindle Edition, 2015
41. Prashad, Vijay: The Darker Nations: A People's History of the Third World (New Press People's History), Kindle Edition, 2008
42. Robinson, J. Nathan: Trump: Anatomy of a Montrosity, Kindle Edition, 2017
43. Schatt, Stan: Mike Pence: A Clear and Present Danger, Kindle Edition, 2017
44. Seculow, Jay: Rise of ISIS: A Threat We Can't Ignore, Amazon, 2014
45. Srnicek, Nick and Williams, Alex: Inventing the Future: Postcapitalism and a World Without Work, Verso, 2015, Kindle Edition
46. Stern, Andy: Raising the Floor, How a Universal Basic Income Can Renew our Economy and Rebuild the American Dream
47. Stiglitz, Joseph E.: „Globalization and Its Discontents”. Penguin Books, 2002
48. Stiglitz, Joseph E.: „Creating a Learning Society”, Kindle Edition, 2015

49. Stockman, David A.: Trumped! A Nation on the Brink of Ruin and How to Bring it Back
50. Stone, I.F.: The Hidden History of the Korean War, 1950-1951, Kindle Edition, 2014
51. Sultan, Cathy: Israeli and Palestinian Voice: A Dialogue with Both Sides, Kindle Edition, 2015
52. Susskind, Richard and Susskind, Daniel: The Future of the Professions, Kindle Edition, 2016
53. Towson, Jeffrey: The One Hour China Book: Two Peking University Professors [Explain All of China Business in Six Short Stories, Kindle Edition, 2014](#)
54. Turse, Nick: Kill Anything That Moves: The Real American War in Vietnam (American Empire Project), Kindle Edition, 2013
55. Turse, Nick: Next Time They'll Come to Count the Dead: War and Survival in South Sudan, Kindle Edition, 2016
56. Van Buren, Peter: We Meant Well: How I Helped Lose the Battle for the Hearts and Minds of the Iraqi People (American Empire Project)
57. Varoufakis, Yanis; Phillips, Leigh; Coburn, Elaine & [7 more](#): State of Power 2016: Democracy, Sovereignty and Resistance, Amazon Kindle Edition, 2016
58. Yunus, Muhammad: Creating a World Without Poverty: Social Business and the Future of Capitalism, Kindle Edition, 2007
59. Wolff, Michael: Fire and Fury: Inside the Trump White House, Kindle Edition, 2018
60. Wolff, Richard D.: Capitalism's Crisis Deepens: Essays on the Global Economic Meltdown 2010-2014, Kindle Edition, 2016
61. Zinn, Howard: „On Race”, Kindle Edition, 2011
62. Zinn, Howard: „A People's History of the United States”, Harper Perennial Modern Classics, 2005
63. Zinn, Howard: „The Price of Inequality: How Today's Divided Society Endangers Our Future”, Kindle Edition, 2013
64. Bergman, Ronen: Rise and Kill First: The Secret History of Israel's Targeted Assassinations, Kindle Edition, 2018
65. Bergman, Ronen: The Secret War with Iran, Kindle Edition, 2013

Internet:

1. https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2017/07/power-causes-brain-damage/528711/?utm_content=bufferae787&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer – a hatalom rombolja az agyvelőt
2. <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/160d0becca064105> (EPI Charts!)
3. https://www.huffingtonpost.com/entry/trumps-cabinet-is-attending-weekly-bible-studies-led-by-a-conservative-pastor_us_5980d63be4b02b36343e8699
4. <https://www1.cbn.com/cbnnews/politics/2018/february/cabinet-bible-study-leader-responds-to-attacks-nbsp>
5. <https://www.commondreams.org/views/2017/09/27/it-may-be-time-america-take-knee>
6. <https://www.commondreams.org/views/2015/05/13/everyone-has-practice-nonviolence-now>
7. <http://www.commondreams.org/views/2015/06/01/marx-was-right>

The Apostle Peter crucified upside down
Rome, AD 69

Nem vason, de így függ az emberiség!

A kivégzőosztag is bűnös!